

Xuyên Việt Cự Nhân Quốc Độ

Contents

Xuyên Việt Cự Nhân Quốc Độ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	9
3. Chương 3	16
4. Chương 4	21
5. Chương 5	26
6. Chương 6	32
7. Chương 7	38
8. Chương 8	44
9. Chương 9	50
10. Chương 10	56
11. Chương 11	61
12. Chương 12: Chương 12	67
13. Chương 13	73
14. Chương 14	77
15. Chương 15	84
16. Chương 16	91
17. Chương 17	97
18. Chương 18	103
19. Chương 19	108
20. Chương 20	113
21. Chương 21	119
22. Chương 22	124
23. Chương 23	129
24. Chương 24	135
25. Chương 25	140
26. Chương 26	146
27. Chương 27	151
28. Chương 28	157

Xuyên Việt Cự Nhân Quốc Độ

Giới thiệu

Kẻ loài người đang tìm kiếm một thứ thuốc quý có thể khống chế được căn bệnh ung thư quái ác này

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-viet-cu-nhan-quoc-do>

1. Chương 1

Địa cầu năm 25XX

Nhân loại lạm dụng chất kháng sinh cùng được có chất bảo quản làm nảy sinh biến đổi nghiêm trọng, vi khuẩn gây bệnh cùng virus biến dị đã đạt tới trình độ không thể khống chế, bệnh tật toàn cầu đạt tỉ lệ tử vong cao nhất, từ năm trăm năm trước ung thư trở nên phổ biến như virus cảm mạo, mọi người đi trên đường đều cần phải sử dụng mặt nạ bảo hộ siêu năng phòng khuẩn phòng độc, trước khi tiến vào trong phòng cũng cần thông qua thông đạo tiêu độc làm sạch bệnh khuẩn có hại trên người, tới sở nghiên cứu toàn cầu của các quốc gia cũng chỉ tranh nhau tìm ra thuốc miễn dịch cảm mạo hoàn toàn, ai thành công tìm ra đầu tiên, là có thể sử dụng thuốc ngoại giao cùng danh dự kinh tế đạt được lợi ích khổng lồ, bất quá phối chế vắc-xin phòng bệnh kháng lại virus có đặc tính biến dị, gần như là nhiệm vụ không có khả năng, tìm ra thuốc mới là cuộc chiến lâu dài cần lượng lớn nhân tài cùng tài chính, đến nay chỉ còn số ít các quốc gia mới có năng lực tiến hành tìm kiếm.

Trong sở nghiên cứu bí mật của các quốc gia Châu Á cũng đang tiến hành kế hoạch tìm ra thuốc mới, trong viện nghiên cứu công tác đều là nhân tài tinh anh trong các quốc gia, có địa vị trong lĩnh vực y dược, bác sĩ hàng đầu của đại học danh tiếng, cũng có không ít thiên tài nhi đồng mà quốc gia bồi dưỡng từ nhỏ, có thể đi vào đội ngũ nghiên cứu kế hoạch, là tinh anh trong tinh anh, nghiên cứu viên cũng đều có thể tiến vào đội ngũ nghiên cứu vẻ vang.

Trong phòng của viện nghiên cứu và trung tâm phát triển dược phẩm, có sẵn dụng cụ tinh vi nhất cùng với khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất, phòng nghiên cứu rộng lớn cùng nhiều thiết bị quy mô lớn và quầy thuốc, nơi để người đi lại cũng chỉ đủ hai người miễn cưỡng thông qua, ngay cả mười cái bàn máy tính dụng cụ tinh vi đều phân bố tại ba mặt vách tường.

Ta, Bạch Du Dạ, chuyên viên viện nghiên cứu và trung tâm phát triển dược phẩm bí mật quốc gia, là thiên tài nhi đồng từ nhỏ đã được quốc gia đào tạo, nói là nhi đồng kỳ thật ta đã mười tám tuổi, chỉ là bề ngoài của ta mặt như búp bê, thiếu niên mười lăm tuổi, mà thân cao 1m75 điển hình nam tính phương nam cũng làm ta thập phần buồn bực, khiến ta mỗi khi quay về nhìn thấy đại hán Phương Bắc cao đến hơn 1m80 thì trong lòng đều toát ra cảm giác bất bình.

Đêm khuya không phải thời gian làm việc, nhóm đồng nghiệp đều đi tìm Chu công chơi cờ, ta thân trong đội nghiên cứu kém nhất còn phải trong phòng nghiên cứu nhận mệnh vì ngày mai cần báo cáo công tác, tóc lười cắt nên tùy ý dùng một dải băng buộc lên, bên ngoài do trường kỳ không ra ngoài vận động nên khiến cho làn da của ta có chút trắng quá mức, do mệt mỏi nên trong mắt phấp phấp tia đỏ, tờ báo cáo hiện tại gặp khó khăn làm cho ta dị thường đau đầu, thói quen lấy ra sợi dây có treo ngọc nha* trước ngực ngậm vào miệng, nhắm nháp mặt dây chuyền ngọc nha thỉnh thoảng tựa như em bé mút lấy núm vú cao su, mặt dây chuyền này nghe nói viện trưởng cô nhi viện lúc nhặt được ta đã treo trên người, nhìn bộ dạng rất có

niên đại không biết có phải là bảo vật gia truyền hay không, còn muốn ta hảo hảo cất giữ khả năng tương lai sẽ lấy khối ngọc nha này nhận thức thân nhân.

Nghĩ đến cái này tự giễu cười, trong mười tám năm này vừa bắt đầu còn có điều chờ mong bây giờ cảm giác đã chết lặng, đặc biệt sau khi thí nghiệm chỉ số thông minh đạt tới 300 bị quốc gia chiêu nhập tiến hành huấn luyện thiên tài, nhận thức lại thân nhân cũng chỉ là một loại vọng tưởng thôi, nhưng chỉ cần nhìn khối ngà bạc này, trong lòng sẽ xuất hiện cảm giác bình tĩnh, cứ thế mỗi lần cảm xúc bất ổn hoặc trầm tư thì thói quen đều đem ngọc nha nắm ở trong tay hoặc ngậm vào miệng.

“Tiểu Dạ, loại sự tình nghiên cứu này không vội, uống cái này đi ngủ một chút, ngày mai lại đến làm đi.”

Đột nhiên xuất hiện thanh âm làm ta sợ tới mức từ trên ghế giật bắn người, người đến là trưởng khoa nghiên cứu được phẩm, ước chừng hơn ba mươi tuổi, tuy rằng hần thật có thực tài cùng học thức, nhưng tính cách cổ quái lại keo kiệt, người trong phòng nghiên cứu thường đối hần kính trọng nhưng không gần gũi, chỉ tiếc khoa trưởng giống như đối với ta đặc biệt quan tâm, không có việc gì liền thích tới tìm ta uống trà nói chuyện phiếm, có khi vô ý lộ ra ý đồ hần đối với ta, làm ta không thích hần, vốn có thể trốn ta liền trốn hần, sau khi nhìn thấy người tới là hần, đành phải tự than thở xui xẻo đưa tay tiếp nhận trà ướp hoa người nọ đưa tới bốc lên mùi hương nồng đậm ngọt ngào, không dấu vết kéo ra chút khoảng cách đến bên bàn đứng, đem cái cốc tùy ý đặt lên bàn, lấy thái độ bình tĩnh mà lễ phép cẩn thận ứng đối, chỉ mong hần có thể nhanh chút rút đi.

“Cám ơn, đêm đã khuya, thỉnh ngài sớm một chút nghỉ ngơi, Du Dạ qua một hồi liền rời đi.”

“Tiểu Dạ, người sao luôn không chiếu cố mình như vậy, người đã muốn gầy, còn tiếp tục tự ép mình như vậy liền chỉ còn da bọc xương, ta sẽ đau lòng.” Khoa trưởng dứt lời về mặt còn dường như thương tiếc hưởng ta, vươn cánh tay giống như muốn đem ta ôm vào lòng.

Ta khom người cảm lấy trà hoa trên bàn, vừa mới tránh được khoa trưởng duỗi tay tới, hai tay nâng cái cốc đứng ở mấy bước xa trước thiết bị lớn, lưng quay về phía khoa trưởng cúi đầu giả bộ chuyên tâm lưu ý dụng cụ thuốc Đông y hoạt động hóa học, che dấu cảm xúc về mặt sớm không kiên nhẫn.

“Cảm tạ khoa trưởng quan tâm, giai đoạn này chỉ còn một đoạn ngắn, Du Dạ tham công nghệ trước hoàn thành sau lại đi nghỉ ngơi, trong lúc vô ý quấy rầy đến khoa trưởng, kính xin thứ lỗi.”

“Ha ha, Tiểu Dạ, lấy ta thân phận hiện tại, người thật không cần vất vả như vậy, người chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời, ở thời điểm thích hợp làm chút chuyện thích hợp, đến lúc đó sau khi khai phá tân dược công lao người tự nhiên không ít phần.” Bạch Du Dạ động tác làm cho khoa trưởng kia tưởng lầm là biểu hiện thẹn thùng, trong lòng mừng thầm lại đi đến gần Bạch Du Dạ chút, đánh giá bóng dáng hần mặc áo bào trắng thon dài ánh mắt rất giống quan sát con mồi trong lồng, thanh âm càng khoái trá nhẹ nhàng phiêu cao.

Ta kháo! Ta không biết thân phận của người ta còn nhường nhịn người sao? Tân dược không vất vả nghiên cứu còn có thể tự đứng xuất hiện được a? Con mẹ nó người phát xuân tìm con heo mẹ lai lai giống đi tính toán, cái gì Tiểu Dạ? Ta với người quen sao? Ngủ ngốc, người không nghe ra cự tuyệt a? Người heo, ngay cả trà hoa cũng giống như nước hoa giá rẻ hương ngọt đến gần gay mũi, người nếu không phải người lãnh đạo ta đã trực tiếp sớm một cái vác lên vai quăng chết người!

Ta đem trà hoa phát ra hương vị đặc ngọt tưởng tượng thành biển thái phía sau kia, dùng ánh mắt hung hăng lăng trì, vì không thể xoay người cấp hồn đản kia một cái đấm móc, đành phải nắm chặt cái cốc hít sâu, hít sâu, đừng để ý đến hần, đừng để ý đến hần, không để ý tới lời của hần, hần rất nhanh sẽ mất mặt chạy đi, đừng để ý đến hần, đừng để ý đến hần, làm nhân loại trí tuệ bậc cao tuyệt đối không cùng súc sinh tình trùng thượng não so đo.

Thân mình vì cường chế tức giận mà run nhẹ trong mắt khoa trưởng lại bị giải thích thành hưng phấn run run, nhất thời nghĩ đến con mồi đã đến bên miệng hần rốt cuộc áp chế không được tư tưởng dâm tà trong đầu, liền lấy thân cao từ phía sau ôm cổ Bạch Du Dạ, một tay thừa cơ ôm ngang eo, tay kia có xu hướng càng đi về phía dưới thân, mặt còn chôn ở gáy Bạch Du Dạ, hấp ngửi mùi hương tươi mát chỉ có ở thiếu niên, vẫn không quên ứng thuận lời hứa.

“Úc! Tiểu Dạ, người thật thơm, ta muốn người rất lâu, chỉ cần người ngoan ngoãn, lần tới thăng chức tuyệt đối có phần của người mà, ức, Tiểu Dạ của ta, người thật mỹ vị.”

Không nghĩ tới sẽ bị tập kích ta lúc mới bắt đầu toàn bộ ngây người, đến khi ngực truyền đến cảm giác khác thường thì mới xác thật chính mình bị phi lễ , vội vàng đem trà hoa phóng tới trên bàn phím liền vội vàng bắt lấy hai tay khoa trường phòng ngừa động tác hấn lại tiến thêm một bước, nổi giận vừa định đem biến thái kia quăng ngã thì mới phát hiện khí lực vận lên không được, toàn thân có điểm mềm nhũn , cực kỳ giống cảm giác bị hạ mê được, nhìn nhìn trà hoa còn bốc lên mùi hương ngọt dị thường, không thể tin tưởng khoa trường.

“Người! Người cho ta uống cái gì ?”

“A, Tiểu Dạ đã phát hiện? Đây là một loại thức giục tình hương phát hiện mới ở Đông Nam Á , có thể vì chúng ta tăng thêm không ít lạc thú , người chỉ cần hảo hảo hưởng thụ là tốt rồi.”

Ta trừng lớn ánh mắt giận dữ kêu to, ở dưới tác dụng của mê hương, ta dùng hết khí lực giãy dụa khỏi khoa trường xem ra như là muốn cự còn nghênh tán tỉnh, hấn kỹ xảo đem ta áp đến trên bàn dụng cụ, lập tức liền đứng ở giữa hai chân ta , bàn tay to một trảo đem hai tay của ta bắt lấy đưa lên đỉnh đầu, một tay xả khai cúc áo sơ mi của ta, há mồm liền hướng cổ ta cắn cắn lên.

“Kháo! ! Hồn dẫn, người buông tay! Làm như vậy người có biết sẽ có hậu quả gì không? Hiện tại buồng còn có thể làm như không có việc gì phát sinh, buông tay. A nha!” Cổ bị cắn cắn làm ta đau đớn kêu lên, thân thể dần dần dâng lên một cỗ khô nóng, cảm xúc quá vụ kịch liệt phản ứng làm trước mắt ta từng đợt trắng bệch, đành phải mạnh đánh tinh thần giữ lại một tia thanh minh, hai chân loạn đạp loạn đá ra sức giãy dụa.

Tuy rằng uống vào không ít thức giục tình hương, nhưng được hiệu hoàn toàn chưa phát tác, làm một cái nam tính, ta ở dưới toàn lực giãy dụa, biến thái kia vẫn là không thể không trước nâng cổ ta lên, dùng khí lực lớn hơn nữa đem ta áp ở trên mặt bàn, chỗ cổ tay bị nắm một trận tê dại, kháo! Khẳng định bị bầm rồi.

Trong lúc nhất thời cái bàn chịu lực rung động, vật nhỏ trên bàn đều bị quét xuống nền nhà mà phát ra tiếng vật rơi xuống ba ba, ngay cả bàn phím Computer đã nhiều lần bị ta đạp mà bay xuống dưới bàn, hình ảnh Computer cũng kỳ dị bị loạn nhập một đồng số liệu không hiểu, đáng tiếc trong lúc đó biến thái đứng ở giữa hai ta chân , làm ta sao đá đều đá không đến trên người hấn, ngược lại đem thiết bị cỡ lớn bên cạnh kia bị ta đá thùng thùng vang lớn, nguyên bản trà ướp hoa trên bàn phím sớm trút xuống, cái ly rơi xuống mặt đất vỡ nát, trà ướp hoa cũng đều rơi trên dụng cụ.

Cảm giác được chính mình càng ngày càng vô lực, dưới tình huống đạp không đến biến thái kia, ta chỉ toàn lực đá cái thiết bị cỡ lớn kia, liền hy vọng dụng cụ phát ra tiếng thùng thùng có thể đem người dẫn tới, mà rõ ràng hành động rất nhanh khiến cho kia biến thái phát hiện, hấn chơi xấu cảm vật yếu ớt giữa hai chân ta dùng sức niết, trong phút chốc đau nhức làm ta nhận không được hết rầm lêm.

“Tiểu Dạ không ngoan nga! Tiểu hài tử không ngoan phải chịu trừng phạt , hơn nữa người cũng sắp chịu không nổi đi? Nam nhân thôi, việc này không thích, người vẫn chưa có kinh nghiệm đi? Hiện tại để ca ca mang người thể nghiệm khoái cảm cực lạc, hưởng qua chân chính khoái hoạt sau này người liền nghiệm .” Dứt lời giải khai quần của ta, đối phân thân non mềm của ta liền dùng lực mạnh xoa nắn .

“A ——người, người này, hồn, hồn dẫn! Ngừng, ngừng, dừng tay.” Khí lực từng chút bị rút đi, trong cơ thể dâng lên cảm giác khô nóng mạnh mẽ đến nỗi làm ta không thể bỏ qua, nguyên bản làn da trắng đến quá mức bởi vì được hiệu cùng ra sức giãy dụa hiện ra phần hồng diễm lệ, ta nhú mày cũng thống khổ trát ánh mắt, không hiểu sao lại trát ra nước mắt, mẹ nó! Ta lại thống khổ cũng sẽ không khóc cho biến thái này xem, kịch liệt giãy dụa khiến tóc dài của ta trở nên lộn xộn, trên người cũng tự mình trình ra trạng thái bán lỏa.

Biến thái kia nhìn bộ dáng của ta, đột nhiên giống như phát cuồng, tùy tay kéo qua sợi dây bên cạnh đem hai tay ta trói chặt, lực độ quá chặt làm hai tay ta một trận đau nhức, “Oa lạp” một tiếng áo của ta chính thức tiêu tung, nhũ đầu màu đỏ hồng trên lồng ngực lập tức lọt vào độc thủ của biến thái kia, hấn sử dụng tay cùng miệng, một bên kéo nắm một bên hút, còn không thì kéo quần của ta, trên người địa phương tối non mềm bị đối đãi thô bạo như vậy, làm ta đau đến toàn thân run run, lại bị tác dụng của được làm ta trong cảm giác đau nhức kia truyền đến một tia khoái cảm, xem ra đêm nay ta là chạy trời không khỏi nắng, ai! Quên đi! Nội tâm không quên an ủi mình coi như bị chó cắn, ta cắn môi về mặt khuất nhục , nhận mệnh tha cho giãy dụa, chỉ hy vọng hấn có thể mau mau xong việc để cho ta có thể sớm một chút nghỉ ngơi.

Vì dờn đi cảm nhận sâu sắc trên người ta đem tầm mắt nhìn về phía sau biến thái kia, thiết bị cỡ lớn vừa bị ta loạn đập loạn đá ở bên cạnh chợt hiện một ít điện quang quái dị hấp dẫn chú ý của ta, màn hình thiết bị cũng không tầm thường hiện một loạt dòng chữ màu đỏ nguy hiểm, lại nhìn hướng sợi dây buộc ở trên tay ta, thực rõ ràng không biết là thế nào làm ra dây điện, một đầu còn giống như bị đứt đoạn lộ ra dây đồng bên trong, nhìn đến trên thiết bị bùng lên điện quang càng ngày càng mạnh, ta kinh hoảng lại dùng một chút khí lực còn dư của mình đẩy biến thái kia.

“Khoan , khoan đã, phía sau, ngừng.”

Tuy rằng ta mỏng manh giãy dụa không tạo thành uy hiếp gì, nhưng phản kháng yếu ớt lại đang không ngừng , chọc giận người thi bạo là vấn đề sớm muộn, cuối cùng dưới sức chịu đựng siêu nhân của ta, biến thái kia không kiên nhẫn ngẩng đầu.

“Tiểu Dạ , đừng đùa kiểu này , cái loại cắt ngang này từ tám trăm năm trước trong điện ảnh còn bán, nếu không ngoan ta cho ngươi lập tức thấy đỏ.” Khoa trưởng nhìn gương mặt ta kinh hoảng nhìn phía sau hẳn còn tưởng rằng ta lại đùa giỡn cái gì, hung tợn trừng mắt nhìn ta một cái, tính trừng phạt dưới tình huống không bôi trơn gì trực tiếp lấy hai ngón tay sáp nhập trong hoa huyết chưa khai phá của ta.

“Ô——không! Nhìn phía sau, sau.” Cổ nén phía sau kịch liệt đau đớn, lúc này vấn đề thất thân hay không đã ở phía sau, ta chỉ muốn cho tội phạm cường bạo trước mắt này thấy rõ tình huống phía sau tranh thủ thoát thân.

Oanh——!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Lời của ta còn không kịp nói ra miệng, thiết bị chịu đủ tàn phá sau ở một vòng loang loáng phát sinh nổ mạnh, lập tức phát sinh ngay cả hiệu ứng, phòng nghiên cứu các loại thiết bị bảo mật ở dưới tình huống chịu nóng lần lượt nổ mạnh, trong lúc nhất thời ừ ừ không ngừng, trừ bỏ tước mắt là hừng hực liệt hỏa, cực nóng khiến ta khó thở, dưới ánh lửa đại hỏa đầy trời , ta không lưu ý đến khối Bạch Ngọc trước ngực như muốn đem thân thể ta hoàn toàn bạo bọc phát ra các quang sâu kín, trước khi lâm vào hôn mê ta chỉ có thể nghĩ đến, kháo! Ta còn bị người đưa đến thể giới cực lạc.

Lâm vào hôn mê ta đây mơ màng trầm trầm, thân thể không thể nhúc nhích, mắt cũng không mở ra được, nhưng giống như còn cảm giác, ý thức coi như thanh tỉnh, chỉ cảm thấy thân thể vốn ở một mảnh không gian nóng rực giống như bị một đoàn mây bao phủ, cả người giống như lơ lửng ở giữa không trung, ta.
. . . Đã chết rồi sao? Bây giờ phải đến Thiên đường sao? Không. Kiểu như ta , nên tới trước Uổng Tử thành chứ? Người ta nói lúc chết cũng sẽ thấy mình cả đời tiêu sái , nhưng ta không có cảm giác như vậy, chẳng qua cuộc đời ta đây, hình như đều chỉ là đọc sách cùng nghiên cứu, nếu là thật có luân hồi , kiếp sau, ta hi vọng có thể sống giản giản đơn đơn, bỗng nhiên một trận cảm giác mệt mỏi đánh tới, ý thức của ta lần nữa lâm vào hôn mê.

Đột nhiên phía dưới một trận lạnh như băng làm ý thức ta lần nữa thức tỉnh, thân thể như cũ là không thể nhúc nhích, cảm giác nửa người trên nóng rực nửa người dưới lạnh như băng làm ta một trận khựng hoảng, chẳng lẽ ta còn chưa qua Uổng Tử thành đã đi xuống Địa Ngục sao? Hiện tại một nửa ở trong núi băng một nửa ở biển lửa? Nhưng. lương dân hạng nhất như ta đây cũng không làm chuyện xấu gì nha, ách, chẳng lẽ lần trước ta trộm hạ thuốc xổ ở trong trà biến thái kia ? Hay là lần trước không cẩn thận đem độc dược làm phân bón trong vườn thảo dược? Hay là năm trước đó.....

Không thể nhúc nhích ta đây chỉ có thể loạn tưởng một đồng chuyện có hay không có để cho qua thời gian cũng dờn đi lực chú ý về thân thể khó chịu, đến lúc nửa người đều muốn không có cảm giác, bên tai như nghe được một tiếng kêu trầm thấp hoảng sợ, sau đó như có một đôi bàn tay to đem ta từ núi băng biển lửa kéo lên.

Sau khi thoát khỏi núi băng biển lửa, cảm giác vết thương trên người đau nhức đều trở về , ngay cả xương cũng đau nhức giống như có con kiến bên trong chui tới chui lui, làm cho ta không khỏi cau mày, trong nháy mắt một trận cảm giác ấm áp đem ta vây lấy, cảm giác thật giống như trở lại hồi nhỏ khi lão viện trưởng hiền từ ôm vào trong ngực, giọng nam trầm thấp mới vừa rồi kia ở tai ta nói ngôn ngữ không biết tên, mặc dù không rõ ràng lắm nội dung tiếng nói kia, nhưng ngữ điệu ôn nhu không khỏi làm ta cảm thấy an tâm, đây là nằm mơ sao? Nếu là giấc mơ ta có thể an tâm ngủ tiếp một chútđi? Có thể sau khi tỉnh ngủ, còn đang trong cô nhi viện, trong ngực viện trưởng.

Cảm giác được một trận nước nóng vây quanh kích thích ta lần nữa thức tỉnh, cảm thấy mọi bàn tay to cần thận nâng ta lên, một cái tay khác cũng đang trên người của ta dao động, Cảm giác kia làm cho ta nhớ tới lúc trước cái kia biến thái dốc hết tâm can vuốt ve, nương theo nước nóng kích thích vết thương đau đớn, ta theo bản năng giãy dụa, nhưng ngay sau đó giọng nam trầm thấp kia làm ta an tâm lại vang lên lần nữa, ta nhắm lông mày dùng hết tất cả tinh lực đi mở ra đôi mắt của ta, cuối cùng cũng mở được mí mắt một chút, ta lơ mơ nhìn ta như đang ngâm trong thùng gỗ, trước mắt có một nam tử cao lớn đang giữ lấy thân thể của ta cho ta tắm, nam tử kia đang nhìn thấy ta tỉnh lại sau phát ra một đoạn thanh âm cao hứng, đáng tiếc, hình ảnh mơ mơ hồ hồ ta đây thấy không rõ mặt nam tử, lần nữa nghe được nam tử kia nói ra một đoạn ngôn ngữ ta nghe không hiểu, xác nhận mới vừa rồi vẫn nói chuyện với ta chính là cái nam tử giọng nam trầm thấp này, xem ra ta là không có chết mà còn được cứu, dưới một trận an tâm, cực độ mệt mỏi ta đây lại lần nữa lâm vào hôn mê.

Lúc ta mở mắt lần nữa, thứ nhất đập vào mắt chính là xà ngang cùng nóc nhà làm bằng gỗ, lần nữa trát trát mí mắt xác nhận mình cũng không nhìn lầm, ở thế kỷ 26 gỗ đã sớm thiếu hụt nghiêm trọng, trên thế giới Mộc Lâm còn lại đều được bảo vệ, mình từ nhỏ đến lớn xem phòng ốc, chỗ có thể sử dụng làm bằng gỗ ít lại càng ít, đừng nói nóc phòng toàn bộ làm bằng gỗ, chẳng lẽ hiện tại bệnh viện không lưu hành song sắt cùng tường trắng, có tiền đến mức có thể làm nóc phòng toàn bộ bằng gỗ sao?

Ta kinh nghi khởi động thân thể vô lực bán tựa vào trên ván giường, mới phát hiện giường ta đang ngủ cũng làm bằng gỗ dài, cảm giác có chút hình thức giống Trung Quốc cổ, nhưng giường là Nhật Bản, ngay cả cửa cũng là cửa bình phong Nhật Bản chẳng qua là gia cụ bên trong phòng phần lớn nghiêng về Trung Quốc thời kỳ Tùy Đường, lại nhìn kỹ xuống, phát hiện phòng này cùng gia cụ kích thước tỷ lệ cũng rất lớn, ta hiện tại nằm thẳng trên giường, cũng to đến có thể cho ba người như ta nằm xuống rất dễ dàng.

Sau khi nhìn rõ kết cấu phòng ốc đầy đủ biết được ta không phải ở trong bệnh viện, ta đây là được người nào đại phú hào cứu về dinh thự sao? Chẳng qua là trong phòng này kiểu dáng không đồng nhất, thường thức của phú hào kia cũng thật là kỳ quái, nâng lên cái chăn vừa mới nhìn đến mình cũng bị đối thân y phục, cảm giác giống như là áo bào trắng Nhật Bản, vết thương trên thân đều được bôi thuốc cùng băng bó tốt, băng băng lạnh lạnh, theo bản năng đưa tay hướng bộ ngực sờ soạn, xúc cảm nói cho ta biết bạch ngọc nha hoàn hảo giắt trước ngực ta, nhưng khi ta đem ngọc nha ra nhìn, lại thấy ngọc nha vốn là tuyết trắng trơn bóng, ở trên thân như đầu ngón tay, có một vết rạn đỏ tươi hướng từ dưới chân lên, mang theo tia chớp tựa như vòng mắt phân nhánh, tinh tế hiện đầy ở trên thân ngọc nha, cái này làm ta nhìn ngọc nha mười tám năm giờ phút này làm ta cảm thấy vô cùng xa lạ, nhưng xúc cảm vào tay, trừ vết rạn kia ra, còn cảm giác an tâm làm cho ta chứng minh nó chính là ngọc nha ban đầu của ta, điều này làm cho ta nghĩ đến lời lão viện trưởng khi còn bé nói.

Hắn nói ngọc khí tùy thân từ nhỏ đều là bùa hộ mệnh của mỗi người, sẽ vì chủ ngăn chặn sát hóa kiếp, vì chủ ngăn chặn sát xong, ngọc khí sẽ tan vỡ, đại biểu lấy công thành lui thân. Muốn hoạt động một chút tứ chi, phát giác trừ thân đau nhức ở ngoài cũng không có gãy tay đứt chân, tuy nói khi đó kia biến thái đặt ở trên người ta đỡ không ít thương tổn, nhưng ta tuyệt đối không thể ở trận nổ lớn như vậy còn có thể sống sót, nhìn trên ngọc nha lưu lại vết rạn như máu, xem ra, ta chỉ có thể tin tưởng đây là ngọc nha thân nhân để lại cho ta, giúp ta cản kiếp số.

Sờ ngọc nha làm tâm tình ta cảm thấy bình phục, còn chưa có bao nhiêu khí lực ta chỉ có thể quan sát gian phòng lần nữa, mới lưu ý đến trong gian phòng này không có bất kỳ dấu vết khoa học kỹ thuật hiện đại nào, phát hiện này làm cho trái tim ta nhảy loạn, hiện nay toàn cầu khí trời ẩm áp hóa, không khí chất tổ kia kém thời trước, cho dù có lại tái kiến trúc phục cổ, cũng sẽ thấy ở góc có cửa tinh lọc không khí cùng điều hòa nhiệt độ, còn có các loại hộp đèn ẩn giấu... Nhưng ta lần nữa cẩn thận quan sát gian phòng, lại chỉ thấy có ngọn đèn bàn đã ngoài công cụ chiếu sáng ngàn năm, mà vết đốt trên chân đèn xác minh nói cho ta biết chân đèn này đang dùng, cũng không chỉ là trang sức, phát hiện này làm máu nhanh chóng ở trên mặt ta trôi đi, bắt đầu lại lần nữa tưởng tượng tình cảnh bây giờ của ta.

Đang ở thời điểm ta kinh nghi bất định, bên ngoài truyền đến tiếng vang người đi lại, tiếp theo cửa gian phòng bị kéo mở ra, ta phòng bị nhìn chăm chăm vào nam sinh thanh tú đi tới kia, hẳn mặc cổ trang kỳ quái, cùng trên đầu chính là cái khăn trùm đầu cũng càng thêm xác nhận suy đoán của ta, sau khi hắn thấy

ta tỉnh lại, đối với ta nở nụ cười cầm khay thả vào một bên trên bàn thấp liền lấy một chén giống như là được gì đó hướng ta đi tới.

Ngoài miệng vẫn ngôn ngữ ta không hiểu, tâm thần không yên ta đây theo bản năng liền hướng giữa giường lui lại, nhìn chăm chăm chén được tới như mực từ tám trăm năm trước không còn dùng, ta bản năng kháng cự, thẳng đem thân thể lùi trong góc giường, ta tự biết hành động của ta bây giờ vô cùng trẻ con, nhưng ở dưới tình huống này, tha thứ ta thực không thể làm ra bất kỳ động tác lý trí gì.

Nam sinh thanh tú kia thấy hình dáng này của ta liền nhăn lông mày, nói chuyện thì càng thêm ôn nhu, một tay cầm lấy chén kia, một tay đã muốn tới đây kéo ta, đáng tiếc ta thật nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, không thể làm gì khác hơn là đem mặt chôn ở trên gối, ý vị lắc đầu.

Không bao lâu, nam sinh kia giống như không có biện pháp với ta dường như thở dài, đem chén thuốc thả vào trên bàn thấp liền đi ra ngoài, nghe được tiếng đóng cửa ta lần nữa ngẩng đầu lên, cong người lên vuốt ve hai đầu gối, trong mắt bốc lên một tầng sương mù, xem ra ta thật đến một cái thế giới khác, ngọc nha a ngọc nha, người nếu là thật cứu ta, cũng không cần đem ta vứt xuống một cái thế giới khác nha, tuy nói ta trên địa cầu cũng không còn chỗ nào lưu luyến, nhưng ta một thân một mình ở chỗ này, ngôn ngữ lại không thông, cũng không biết bên ngoài là thế giới gì, người để ta làm sao sống sót?

Tay lần nữa sờ lên ngọc nha, lại lần nữa nhớ tới lão viện trưởng đã sớm qua đời, kia chân chính là người duy nhất đối đãi với mình tốt nhất, trong lúc nhất thời không có gì ngoài thiên địa duy một mình ta cảm giác cô độc hướng ta đánh tới, đem hết toàn thân khí lực vuốt ve mình, khiến cho vết thương mình mơ hồ đau nhức, phảng phất như vậy là có thể đem nước mắt bức về chỗ sâu thân thể.

Không đợi ta tự mình đáng thương lâu, bên ngoài tiếng bước chân lại vang lên lần nữa, này tiến vào trừ nam sinh thanh tú vừa rồi, còn có một Cự Nhân, đúng! Cự Nhân (người khổng lồ a~ =||) , nhìn thấy thân cao trên hai thước, chân dài rộng, vừa vào cửa liền hướng ta đi tới, đột nhiên bóng dáng khổng lồ hướng ta tiến tới gần làm cho ta cảm thấy áp bức khổng lồ, khiến cho thân thể của ta càng lui vào bên trong, buồn cười dùng hai tay đem mình chôn lại làm đà điều lừa mình dối người.

Cảm giác được Cự Nhân kia bò lên giường, bàn tay to sờ lên đầu vai ta, trước kia ở thư viện những thứ cổ đại đối phó không phải là tộc ta các loại cực hình đột nhiên từ trong đầu xông ra, làm cho trên người ta từng trận phát run, nhưng một lát sau Cự Nhân kia thật giống như cũng không có động tác kế tiếp, bàn tay to ở trên đầu vai của ta cũng là một chút lại một chút ôn nhu vô nhẹ lấy, vang lên bên tai chính là giọng nam trầm thấp kia làm ta nhớ tới lúc trước trong mộng chính là thanh âm ôn nhu kia, chẳng lẽ, là hắn đem ta cứu về sao?

Ý nghĩ này làm cho ta an tâm một chút, ngừng phát run ngẩng đầu nhìn Cự Nhân kia, lúc hắn mới vừa vào ta trốn quá nhanh, đến nỗi còn chưa hảo hảo nhìn bộ dáng của hắn, lúc này nhìn kỹ một cái, phát giác Cự Nhân này lớn lên hết sức tuần mỹ, ngũ quan cương dương mà thâm thúy đường viên rõ ràng, ánh mắt như sao đêm đen nhánh sáng ngời, mũi vừa cao vừa thẳng ở dưới là đôi môi hai mảnh thật mỏng, thấy ta đang quan sát hắn, hắn hướng ta lộ ra một nụ cười ôn nhu, trong phút chốc ta giống như bị điện giật đỏ mặt, thấy ta lại đem mặt chôn trở về trên gối, ta xong rồi sao đỏ mặt, người ta bộ dáng có đẹp trai cũng là nam nhân, còn là một Cự Nhân ngoài hành tinh, ta đây là phản ứng gì a!

Nghe được thanh âm Cự Nhân cười khê, ta lại ngẩng đầu theo bản năng cong lên miệng, trợn mắt nhìn Cự Nhân kia một cái, cười cái gì mà cười!

Nhưng ta trừng một cái thật giống như phản hiệu quả để cho Cự Nhân kia lại cười lên vài tiếng, kế tiếp hắn mới từ trong tay nam sinh thanh tú kia nhận lấy chén được vừa rồi, cầm lấy thìa nghĩ đến muốn uống ta uống được, ta phòng bị nhìn chòng chọc thìa được đưa đến trước mắt, hắn cũng rất kiên nhẫn chỉ ôn nhu nói ngôn ngữ ta không hiểu, nghĩ thâm là hắn đem ta cứu về tới sẽ không phải hại ta, huống chi bây giờ đang ở trong thế giới xa lạ này, không có năng lực sinh tồn mình cũng chỉ có thể trước dựa vào người này nuôi sống thôi, mình một thân một mình cũng không có cái lợi ích gì để người ta mưu đồ, ở trong vụ nổ lớn có thể còn sống coi như là trời cao ban cho sinh mệnh một lần nữa, nếu như vậy, liền tuân theo tự nhiên đi!

Sau khi nghĩ thông suốt liền há miệng uống thìa được kia, ngoài ý muốn không có đắng như trong suy nghĩ, ngược lại cam cam diêm diêm không tính là khó uống, thấy ta chịu uống được trấp, Cự Nhân kia lại càng cười loạn mắt, cả người nhu hòa rất nhiều, lại múc lên một muỗng hướng ta đút tới, ta nhìn nhìn, nghĩ thâm

ta cũng mười tám rồi, cũng không phải là tiểu hài tử, nếu quyết định chủ ý muốn trước theo người này cũng là không nên phiền toái nhân gia, đưa tay hướng hẳn ý bảo muốn mình cầm chén, hẳn cũng là mỉm cười lấy cả chén đưa tới cho ta.

Khi ta cô lỗ cô lỗ một hơi đem thuốc nước uống xong, Cự Nhân kia để cho nam sinh thanh tú lấy đi cái chén không, bàn tay to xoa xoa đầu ta giống như cùng đứa trẻ nói thật ngoan thật ngoan, làm cho ta một đầu hắc tuyến, tiếp theo hẳn lại để ta đưa tay cho hẳn bắt mạch, gập hẳn khế cau mày nhìn ta, thật giống như thân thể của ta không tốt, nhưng ta cảm thấy tình trạng thân thể của ta rất tốt, hẳn lại cùng ta nói mấy câu, ta nghiêng đầu nhìn hẳn trực tiếp lộ ra vẻ mặt không giải thích được, trong mắt của hẳn hiện lên thần sắc kinh ngạc, vừa hướng ta nói mấy câu nói, đột nhiên hẳn há miệng chỉ thị ta theo hẳn nha một tiếng, ta làm theo, hẳn! Hẳn sẽ không cho ta là câm đi?

Thấy ta có thể lên tiếng hẳn giống như là thở phào nhẹ nhõm, lại nói với ta mấy câu mà ta vẫn là không giải thích được nhìn hướng hẳn, hẳn lại đang trong tủ chén lấy ra giấy Tuyên Thành cùng bút lông, để nam sinh thanh tú kia ở một bên giúp hẳn mài mực, nhanh chóng lại viết xuống hai chữ cho ta xem, mà ta lần nữa lắc đầu đối được hẳn vẻ mặt thương tiếc, khế vuốt vết thương ở tay còn băng vải bố của ta, phun ra mấy câu ngôn ngữ mang theo cảm giác an ủi.

Ta hắc tuyến nghĩ, hẳn nên không cho ta là cái loại đáng thương nhi đồng từ nhỏ bị giam không có tiếp nhận qua ngôn ngữ cùng văn tự đi? Nhìn cổ tay kia an ủi lấy ta bộ dạng thương tiếc, còn nghĩ tại trước lúc nổ tung cái đồ biến thái khoa trưởng đối với ta làm gì, ta lần nữa hắc tuyến. Hẳn có thể còn đem ta thành những thứ kia bị biến thái đào tạo giam cầm ở trong phòng, bắt quả nhìn vẻ mặt cùng thái độ thương yêu kia, kỳ quái ta đây cũng không kháng cự, để hẳn nghĩ lung tung cũng được, dù sao hẳn cũng đã lâu không có hưởng thụ quá loại cảm giác được thương tiếc này.

Đột nhiên hẳn lại đem qua giấy mới vừa viết hai chữ, chỉ chỉ kia hai chữ vừa chỉ chỉ chính hẳn, chậm rãi phát ra mấy âm ngắn. Ta kỳ quái nhìn hướng hẳn, hẳn lại lặp lại động tác vừa rồi, ta sẽ giải thích hẳn là muốn nói cho ta tên của hẳn.

“RA. KU. RI.” Hẳn lại một lần nữa chỉ mình lặp lại.

Lúc này ta hiểu, theo hẳn phát âm một lần, sau đó hẳn cao hứng gật đầu, bàn tay to lại xoa đầu của ta, không có thói quen bị coi thành tiểu hài tử ta đây nhú nhú mày, bất quá ta chính là không ghét.

Tiếp theo hẳn vừa chỉ chỉ ta, xem ra là hỏi tên ta, ta không biết tên của ta ở thế giới này phát âm ra sao, không thể làm gì khác hơn là cùng hẳn lắc đầu, quả nhiên hẳn lại vẻ mặt thương tiếc nhìn lấy ta hồi lâu nói không ra lời, ách. Lại để cho người hiểu lầm.

Sau đó hẳn lại đem quá một tờ giấy khác, nhìn ta nghĩ trong chốc lát, vừa vung bút viết hai chữ, chỉ hai chữ kia rồi lại chỉ vào ta “YU. I.” .

A. Xem ra hẳn là đặt tên cho ta, ta theo hẳn đọc một lần, hẳn lại cao hứng cười cười, bàn tay to lại đến trên đầu của ta xoa xoa, một khắc lấy tên mới này ta tự mình bỏ qua hết thấy dĩ vãng trên địa cầu, Bạch Du Dạ trên địa cầu đã bị nổ đến hài cốt không còn, ở nơi này ta tên là YUI, một YUI hoàn toàn mới.

Nói ta ngây thơ cũng tốt, lại không phòng bị cũng được, ta quyết định tin tưởng Cự Nhân trước mắt cứu ta một mạng này, coi như ta ở thế giới khác đánh cuộc một hồi nhân sinh đi! Dù sao ta cũng không có cái gì có thể thua, nghĩ xong ta lại cho Cự Nhân kia một nụ cười yếu ớt.

Hẳn thấy nụ cười của ta thật giống như biết ta đón nhận hẳn, mừng rỡ ha hả a cười vài tiếng, bàn tay to lại đến trên đầu ta sờ soạng nhiều lần, lại đem qua một tờ giấy mới viết viết, chỉ lấy nam sinh thanh tú vừa rồi hướng ta nói “MO. RI.” .

Xác định ta đều biết tên bọn hẳn sau, Cự Nhân cao hứng lại sờ đầu của ta, cẩn thận để cho ta lần nữa nằm dài trên giường, đem ba tờ giấy kia thả vào trên bàn thấp, lại hướng ta lầm bầm nói mấy câu.

Thoải mái ở trong chăn cọ cọ, xúc cảm mềm mại để cho ta lần nữa xác nhận Cự Nhân đã cứu ta kia gia cảnh không tệ, nhất định phải nghĩ hết biện pháp để cho ta có thể hảo hảo bám lấy hẳn, tính toán ân nhân cứu mạng hình như là hành động không tốt lắm, nhưng nếu ta quyết tâm muốn triển khai cuộc sống mới sẽ phải cần hảo hảo tính toán tương lai một chút, trong lòng rất xa hướng lấy phương hướng ân nhân nói

xin lỗi, nhưng trước mắt ta mới tới quý cảnh có thể đường nhân sinh không quen, người đã cứu người liền sẽ đưa Phật đưa đến tây phương đi, đợi tương lai ta có năng lực tự lập sau ta mới hảo hảo báo đáp người nhĩ hảo.

Định tốt tương lai tạm thời sau này, ta an tâm lại ở trên chân cọ cọ, nhắm mắt lại cầm ngọc nha ngậm trong miệng, bắt đầu kế hoạch như thế nào mới có thể làm Cự Nhân kia vui, trải qua tai nạn liên tiếp, cộng thêm ta đây thân thể chưa lành, cả người đều mệt ta đây rất nhanh ở trong miên man suy nghĩ trầm trầm ngủ.

2. Chương 2

Đi vào thế giới khác này bất kinh bất giác muốn hơn nửa năm, thời gian không lâu nhưng đã đầy đủ để cho ta hiểu biết rõ ràng thế giới khác này, thế giới này do ba khối đại lực nối liền mà thành, phân cách đại lực là hải dương vô tận, phương diện chính trị vẫn là chế độ xã hội đế quốc Địa Cầu thời cổ, ba khối đại lực là ba quốc gia, chỗ ta ở là Nam Phương Húc Nhật quốc, hiệu Lăng Vân, ở bên ngoài cùng với hai quốc gia khác quan hệ giao hảo, là thời đại thái bình thịnh thế.

Văn hóa Húc Nhật quốc bối cảnh dừng lại khoảng một ngàn năm trước thời đại Địa Cầu cổ, cảnh tượng phồn thịnh cảm giác rất giống Trung Quốc thời cổ Đại Đường thịnh thế, nhưng phòng ở kiến trúc cùng với nhà thói quen tập quán lại cùng Nhật Bản cổ càng giống hơn, ngay cả văn tự ngôn ngữ cũng là tứ phương tự thể, làm cho ta quen không đến nỗi quá khó khăn. Ta hiện nay trụ phòng ở Húc Nhật quốc Nam Phương, là một trấn nhỏ Lam Hải, sản vật tốt tươi, lưng núi mặt biển, người nơi này chất phác thiện lương, cũng có chút tự hạn chế hướng về phía trước, bọn họ loại này đối người xa lạ cũng có thể thiện tình ân cần thăm hỏi mỹ đức từng xem tân nhân tình ấm lạnh, hiệu quả và lợi ích hiện thật ta xấu hổ không thôi.

Hơn nửa năm ở dưới ta chủ động phối hợp, thương trên người ta đã sớm tốt, chính là Lạc Ly, ách. Chính là Cự Nhân ngay từ đầu kia, vẫn là định kỳ bắt mạch cho ta, uống thuốc cũng chưa từng ngừng, nghe Tiểu Sâm trong lúc vô ý lầm bầm lầu bầu, biết được ta hiện tại ăn đều là đại bổ chi dược giá không rẻ, đúng rồi, Tiểu Sâm chính là nam sinh thanh tú ta đầu tiên nhìn đến kia, Lạc Ly là một thầy thuốc, cũng là lang trung thời cổ, Tiểu Sâm là dược đồng + đồ nhi của hắn, là đứa trẻ bị vứt bỏ được hắn nhặt về nuôi dưỡng, mà tên hắn đặt cho ta là, Giải Tác Tuyết Nhi, chắc là khi hắn nhìn đến ta đây sắc mặt tái nhợt mà đặt đi? Mặc dù có điểm nữ khí, nhưng bởi vì này là tên hắn cho ta, ta rất là thích.

Nhà này đại phòng ở cũng chỉ có hắn, Tiểu Sâm theo ta ba người ở, đằng trước là y quán, phía trước cũng là dược liệu phơi nắng, xem người lui tới không dứt cầu y giả, hiểu rõ Lạc Ly là thầy thuốc rất nổi danh, hơn nữa thật sự giàu có, trách không được bỏ ra thuốc bổ quý giá mỗi ngày giống nước cho ta uống.

“Tuyết Nhi, liền đoán được người ở thư phòng, không vội đọc sách, tới trước uống dược.”

Tiểu Sâm lớn giọng bình tĩnh ta đang ở ngăn người, nhìn đến Tiểu Sâm đã đem dược bưng đến trước mặt, ta nhận mệnh đem sách buông, đi đến trước người Tiểu Sâm cầm lấy chén thuốc uống một ngụm, khát, khó uống muốn chết, trừ bỏ lúc đầu một hồi dược chất kia dễ uống một chút, sau khi uống dược chất có cái hương vị gì đều có, mấy ngày hôm trước ta còn uống đến cay xè, muốn dù sao đều phải uống, ta như trắng sỉ đoạn cổ tay giữa mặt đem dược một ngụm uống xong, nôn. Ta muốn tại đây phát minh thuốc tây vô bọc đường.

“Thật không rõ người tại sao lại thích đem chính mình chôn ở trong đồng sách, bất quá người cũng đủ lợi hại, khi vừa tới cái chữ gì cũng không biết, mới hơn nửa năm chút, không chỉ có hằng ngày đối thoại cũng không có vấn đề gì, ngay cả sách cũng có thể tự mình xem.”

“A, cái này cũng không phải ta lợi hại, đây là hoàn cảnh kích phát bản năng muốn sống của người, mỗi người chỉ cần không buông tha cho chính mình đều có khả năng làm được, ta có thể chỉ so với người khác nhanh hơn một chút thôi.”

“Vậy người xem lịch sử các quốc gia hoặc dân tộc phong tình ta đều có thể lý giải, cho dù người xem văn về thi từ ta cũng sẽ không kỳ quái, nhưng sao vậy người ngay cả sách thuốc của sư phụ cũng đều xem? Người

vừa nhìn là thảo được bách khoa đi?”

“Đồng kia người nói ta đều xem xong rồi, hơn nữa cũng không thể để cho ta tại đây ăn ở không phải trả tiền, thân thể đều hảo không sai biệt lắm, muốn làm hết khả năng tìm chút chuyện để làm, để cho ta xem thảo được phân loại cái gì, còn có thể hỗ trợ bốc thuốc.”

“Tuyệt Nhi người thật tốt, bất quá Tuyệt Nhi người bộ dạng đáng yêu như vậy, người lại nhỏ xinh, đừng xem bốc thuốc sự tình này, phòng trang được ngăn tủ đều cao, thường thường bốc một vị được liền đi lên đi xuống nhiều lần, lượng vận động cũng thật lớn, người nếu muốn giúp việc, hỗ trợ được liệu phơi nắng là tốt rồi, bất quá Tuyệt Nhi a, người thật sự mười chín sao? Không phải bởi vì không muốn gọi ta ca ca mới gạt ta đi?”

“Lừa người ta có phân tiền sao.” Nói ta đáng yêu có thể, nhưng nói ta nhỏ xinh không được, đem ta làm nữ sinh a? Không. Đã quên nữ sinh ở đây cũng thực (to lớn).

Tiểu Sâm cũng không đáp lời, chỉ vẻ mặt hồ nghi nhìn chằm chằm ta dùng ánh mắt so xem ai cao hơn.

Ta hắc tuyến, kháo! Tiểu tử này tuyệt đối là cố ý, nửa năm trước người tiểu quỷ này còn không phải cùng ta cao không sai biệt lắm, đừng quên người so với ta còn muốn nhỏ hơn bốn tuổi, tướng dài cao thực rất giỏi a? Ta đây thân cao ở địa cầu nhưng là thực tiêu chuẩn, áp chế xúc động muốn trở tay đem chén không bay đến trên mặt hắn, nhẹ nhàng cầm chén thả lại trên khay của Tiểu Sâm, ngăn đầu ta tự mình biến sắc mặt.

“Ta thật sự đã mười chín, cũng không biết tại sao không cao nữa.” Ta giả bộ không thèm để ý đến nơi khác, nhưng mặt hướng góc độ Tiểu Sâm vừa vận thấy được làm cho hắn nhìn đến ánh mắt bất an cùng tự ti của ta, ngay cả khóe miệng thường đeo nụ cười cũng lộ ra chút khổ ý.

“Ách. Là như thế này sao, Tuyệt Nhi người đừng lo lắng, khả năng có vẻ lớn chậm mà thôi, giống ta cũng là loại lớn muộn, nửa năm trước không phải cao bằng người sao, đợi lát nữa khi ăn cơm để sự phụ lại cho người xem, nha ~ đúng rồi đúng rồi! Người không phải nói muốn làm một chút đồ ăn ở gia hương người cho chúng ta ăn sao? Hôm nay nhìn người rất có tinh thần, hơn nữa thời gian vừa vận, đến phòng bếp đi, chúng ta cùng nhau làm, cùng nhau làm!” Tiểu Sâm nhìn đến bộ dáng kia của ta, đề tài lập tức đột nhiên thay đổi.

“Nha, hảo.” Chuyển sang kiên cường, bất quá làm người mặt dày, có bậc thang phải biết giảm xuống,ta thấy tốt hơn, thoáng ở trong lòng làm cái chữ V, liền đuổi kịp cước bộ Tiểu Sâm.

Vị trí phòng bếp gần phía sau vườn, nối tiếp vườn rau của mình là tiểu nông trường, thiên nhiên tinh khiết tự cung tự cấp, cổ đại này chính là tốt nhất! Nhưng ta còn chưa cảm thán xong, còn có một con “Gà” thân pha lẫn màu lam so với Địa Cầu lớn hơn ba phần ở trước mặt ta, cô cô cô tiêu sái qua, ta. Hắc tuyến.

“Tiểu Sâm, ta xin hỏi một chút, cơm chiều hai ngày trước chúng ta ăn là thịt con này nướng lên sao?” Ta chỉ con gà màu lam, khóe miệng run rẩy hỏi.

“Đúng rồi, đây là lam điêu, là đại thẩm cách vách phố hai ngày trước đưa, là loại chim thường ăn nha, người sẽ chưa thấy qua đi?”

“Ách, bởi vì trước kia nấu cơm thì thịt đều là trải qua xử lý trước mới đến ta, cho nên ta làm cơm nhiều, nhưng còn chưa có xem qua đồ sống.” Ta cũng không nói dối, ta chỉ xem qua tivi mà thôi, người nào ở siêu thị mua thịt gà đều không phải xử lý tốt trước chứ? Đừng nói như những loài kia thiếu hụt thịt mà phải ở phòng thí nghiệm hợp thành, hắc tuyến nhìn con gà kia giống như trúng phóng xạ,như gà đột biến gen, ách. Vẫn là hai đôi cánh hại ta nhớ tới tiệm thức ăn nhanh nào đó có chữ K đầu tiên.

“Là như vậy a, lam điêu khi cảm thấy nguy hiểm cũng là vùng vẫy hết sức, người thân thể còn chưa điều dưỡng hảo, thời gian này vẫn là ta đến đây đi! Người trước tới vườn rau bên kia hái chút rau trường thành trở về chuẩn bị món ăn một chút là được.” Tiểu Sâm vỗ vỗ bả vai ta liền dùng lực một tay nhắc lên con gà màu lam kia đi đến phòng bếp.

May mắn rau bình thường đều là màu xanh, hình dáng giống như ở Địa Cầu, sau khi đi về ta đem rau rửa sạch, vào phòng bếp bắt đầu nghiên cứu gia vị cùng bếp lò, may mắn không có nhìn đến cái loại đốt bằng

củ mà ta lo lắng, chính là cái tháp kim loại hình tròn là cái gì, bề ngoài cùng bếp lò dùng dầu hỏa ở người mấy thế kỉ trước thường dùng có điểm giống.

“Tiểu Sâm, bếp này cùng trước kia ta dùng có điểm bất đồng, có thể nói với ta một chút dùng như thế nào không?”

Tiểu Sâm hồ nghi nhìn ta chăm chăm trong chốc lát : “Tuyệt Nhi, người xác định người đã từng làm cơm?”

“Ta xác định.” Ta cùng với Tiểu Sâm tương đối không nói gì, yên lặng đối diện.

Tiểu Sâm bắt đầu gãi đầu, vẫn là hướng ta đi tới, đem bếp mở ra, lại theo ngăn tủ bên cạnh cầm chất lỏng màu đen hướng cái lỗ nhỏ dưới bếp đổ vào, vừa đổ vừa nói.

“Trước tiên đem nắp mở ra, đem chất đốt đổ vào, xong rồi đem chất đốt còn lại thu hồi, bằng không rất dễ cháy, kế tiếp là có thể dùng hộp quẹt đốt lửa, che nắp lên là có thể dùng, muốn điều tiết độ lửa có thể gảy miếng sắt bên cạnh.”

“Tuyệt Nhi hôm nay muốn xuống bếp sao?” Cùng với giọng nam trầm thấp, Lạc Ly bóng dáng cao lớn đã ở ngoài phòng bếp, vẻ mặt tò mò nhìn ta.

“Ừ, ta phát giác các người bên này phương pháp xử lý khác bên ta ở , cho nên xem thân thể hiện tại tốt một chút, tính cho các người ném một chút đồ ăn ở gia hương ta.”

“Kia Lạc Ly sẽ hảo hảo chờ mong , bất quá Tuyệt Nhi người thân thể còn thực suy yếu, thật sự có thể chứ?” Lạc Ly nhìn nhìn thân mình ta so với người bình thường gầy yếu rất nhiều, hai mắt ôn nhu lộ ra chút lo lắng.

“Không thành vấn đề , ta đều ngoan ngoãn uống được.” Ta ảo não cúi đầu giả ngoan, che dấu do ánh mắt Lạc Ly nhìn mà mặt đỏ hồng, thật là, không có việc gì nhìn như vậy làm gì, ta đỏ mặt cái gì, người ta bất quá là cao lớn một chút tuấn một chút lại ôn nhu một chút mà thôi.

“Tuyệt Nhi, thịt xử lý tốt , còn có việc gì cần giúp?” Tiểu Sâm hợp thời xuất hiện, giờ khắc này ta thật sự siêu cảm tạ hắn .

“Kia mời Tiểu Sâm hỗ trợ nấu cơm, đồ ăn ta đến làm, bốn món ăn một món canh được không?” Nói xong ta giống như chạy trốn chết trước bản đệm, cầm lấy thịt gà Tiểu Sâm xử lý tốt, ngó. Chân gà cánh gà dùng chiên giòn hảo, lòng mề để xào với rau, khung xương nấu canh, lại dùng một ít thịt cá tốt lắm.

Nguyên bản Lạc Ly giống như có chút lo lắng cho ta, tại sau khi nhìn thấy ta rất quen thuộc múa may dao phay bắt đầu tò mò phương pháp nấu cơm khác biệt của ta, ở phía sau xem ta.

Không bao lâu, ngay tại dưới ánh mắt kinh ngạc của bọn họ, ta xoa mồ hôi bên trán, mang ra bốn món ăn cùng một món canh bốc lên từng trận mùi thơm, thân thể thật sự so với trước kia kém hơn, mới nấu vài món thức ăn còn có chút cảm giác làm vận động kịch liệt.

“Đây là chân cánh lam điều chiên giòn, thịt gà xào rau, cá chua ngọt, nấm hương tứ sơ, còn có tam tiên thang. Bởi vì đồ gia vị bên này cùng bên kia của ta có chút khác biệt, cho nên hương vị khả năng sẽ kém, mời ăn tạm trước đi.”

“Vậy bắt đầu nhanh đi!” Từ đồ ăn trên bàn bắt đầu, Lạc Ly ánh mắt liền vẫn nhìn chăm chăm, sớm bị mùi hương phát ra mê người biến thành bụng đói kêu vang, vừa cầm đũa, liền lập tức cầm khối gà chiên trước mặt, sau khi cắn một cái, đôi mắt ôn nhu lập tức trở nên lờ lờ sáng, rồi mới lấy tốc độ ta nghĩ cùng Tiểu Sâm đoạt đồ ăn.

Đúng! Là đoạt đồ ăn, luôn luôn ôn hòa, Lạc Ly ôn nhu nho nhã đoạt đồ ăn, nhưng làm ta hắc tuyến nhất là, Lạc Ly hẳn ngay cả bộ dáng đoạt đồ ăn cũng có thể đoạt đến thực vân đạm phong kinh, biểu tình trên mặt cùng chiếc đũa của hắn tốc độ hoàn toàn không phối hợp, Tiểu Sâm cũng tốt giống như không cam lòng lạc hậu, trong nháy mắt đồ ăn vơi đi một nửa.

“Tuyệt Nhi, đừng ngăn người, ăn nhiều một chút.”

Tựa hồ cuối cùng phát hiện ta ngẩn người, Lạc Ly đoạt đồ ăn không quên đem một ít đồ ăn gấp vào trong chén ta, nhìn đến đồ ăn trong chén ta không sai biệt lắm đủ ăn với cơm thì lại bắt đầu cùng Tiểu Sâm đoạt đồ ăn còn lại, ta chỉ hảo thu hồi kinh ngạc ăn cơm, vừa nhắc đầu, ách. Hảo sạch sẽ nha

Nhìn đến Lạc Ly bộ dáng ăn xong còn có chút ý do vị tấn, tâm tình ta quả thật chính xác có thể dùng bị dọa nhảy dựng đủ để hình dung .

“Tuyệt Nhi, không cần kinh ngạc như vậy, sư phụ tham ăn thích ăn cũng không phải chuyện một hai ngày, bình thường người không thấy được là vì trên bàn cơm không có mỹ vị đặc biệt gì có thể làm cho hắn đoạt ăn mà thôi, chỉ cần khi rảnh nghe được chỗ nào có đồ ăn ngon, cho dù rất xa hắn đều sẽ chạy tới ăn một lần.”

“Là như thế sao?” Nhìn đến Lạc Ly giống như bởi vì bị đồ đệ lật tẩy mà có điểm đỏ mặt nhin không được cong lên khóe miệng.

“Đúng rồi, lần trước sư phụ chính là nghe nói tại hồ trong núi sâu có cá nhỏ đặc biệt thơm ngon, dùng khinh công chạy vài dặm đường đi bắt cá, mới có thể tại trong hồ kia phát hiện ra người, khi đem người ôm trở về vẫn không quên mang theo mấy con cá Ôi. Sư phụ làm sao gõ đầu ta, sẽ biến ngốc!” Tiểu Sâm sờ đỉnh đầu kêu đau.

“Người vốn ngốc!” Lạc Ly dứt lời còn như che dấu xấu hổ liên tục ho khan.

“Sư phụ người cần pha chút tăng thảo nhuận nhuận hầu sao?” Tiểu Sâm không biết sống chết hỏi.

“Không cần!” Lạc Ly sau khi rống xong câu này tức giận phát tay áo quay lưng lại.

“Phốc. Ha ha ha ha ha ha.”

Nhìn hai thầy trò biến thành kẻ dở hơi, ta không khỏi bật cười, hai thầy trò kia sau khi nhìn đến ta cười to, đối bộ dáng ta ngẩn ngơ, tiếp theo cũng cùng nhau nở nụ cười, trong lúc nhất thời nhà ăn nhỏ tràn ngập tiếng cười.

“Tuyệt Nhi, không thể tưởng được bộ dáng người cười lớn xinh đẹp như vậy, người hẳn là nên cười nhiều!” Tiểu Sâm giọng điệu như phát hiện tân đại lục nói với ta.

“Ấn, rất đẹp.” Lạc Ly lại hồi phục vẻ mặt bộ dáng ôn nhu nhìn ta.

“Cám ơn.” Vừa không cẩn thận ánh mắt hướng về hai mắt thâm thúy của Lạc Ly, hại ta đành phải cúi đầu mãnh liệt ăn cơm trong chén để trốn tránh sự thật mặt lại lần nữa trường hồng.

Thật vất vả ở dưới ánh nhìn chăm chú của Lạc Ly ăn xong chén cơm kia, ở một khắc ta cầm chén buông, Lạc Ly liền bắt lấy cổ tay ta, dưới sự không hề chuẩn bị cổ tay ta bị bắt lấy, cảm giác sợ hãi không hiểu từ cổ tay lập tức rơi vào trong lòng, làm cho ta hoảng sợ vùng mở tay Lạc Ly hướng phía sau nhảy hảo một bước dài, chạm ngã ghế dựa phía sau, phát ra tiếng rơi lớn.

Phản ứng quá lớn của ta làm cho nhà ăn nhỏ ba người đều ngây người, bao gồm ta.

Ta một tay che lại cổ tay bị nắm, thân thể không tự giác run nhẹ , khuôn mặt tái nhợt nhìn cổ tay xuất thần, nội tâm thành linh xảy ra cảm giác sợ hãi làm cho ta cảm thấy khủng hoảng, trong đầu chột lóe mà qua tên bệnh tâm lý làm cho khóe miệng ta xuất hiện cười khổ, chứng sợ hãi sau khi bị thương, xem ra ta cũng không có kiên cường như trong tưởng tượng.

“Tuyệt Nhi, thực xin lỗi, dọa người ?” Lạc Ly quỳ gối nửa ngồi xổm trước người ta, hai mắt ôn nhu mang theo xin lỗi, cùng một tia đau lòng không hiểu.

Ta lắc lắc đầu “Không, thực xin lỗi, ta phản ứng quá lớn.”

“Không, là Lạc Ly không chú ý, Tuyệt Nhi ngoan, đưa tay vươn đến bắt mạch được không?”

Lạc Ly giọng điệu nói chuyện như đối với tiểu hài tử làm cho ta mím môi, nhưng kỳ quái ta cũng không chán ghét cảm giác được ôn nhu dỗ dành, ngay cả thời điểm dựa vào trong lòng Lạc Ly , ngồi ở trên đùi hắn cũng không biết.

Lạc Ly nhẹ ôm ta, xem ta phản ứng không chán ghét, thân thể cũng không còn run rẩy, nhẹ nhàng cầm lấy tay phải của ta bắt mạch, bộ dáng nghiêm túc làm cho ta không khỏi ngơ ngác nhìn hần, chỉ cảm thấy lông mày dần dần nhả lại không nên xuất hiện ở trên mặt của hần, hảo muốn đưa tay vuốt lên nó, mà ở dưới biểu tình kinh ngạc của hần, mới biết được ta thật sự làm như vậy, khiến cho ta ngượng ngùng cúi đầu trạc ngón tay mình, ai cho ngươi làm loạn.

Lạc Ly không thềm để ý cười cười, rồi mới một tay nâng hông của ta lên đem ta ôm giống như tiểu hài tử bước đi, bỗng nhiên gia tăng độ cao làm ta sợ tới mức gắt gao ghé vào trên bả vai hần, mà hành động này lại lần nữa đổi lấy hần cười khẽ.

Ta bất an nhìn xem cách mặt đất khoảng bao nhiêu, miệng một bên chu lên kêu gào ta cũng không phải tiểu hài tử, một bên cũng rất tự động dời thân thể tìm vị trí thoải mái nhất, tuy rằng lấy tự tôn ta thân là người trưởng thành ta không cho phép người khác đem ta như tiểu hài tử, nhưng từ nhỏ ở cô nhi viện lớn lên ta cũng rất khát vọng loại ấm áp không khoảng cách này, hơn nữa độc thân bất an ở tha hương, làm cho ta đem mặt gắt gao chôn ở trên lồng ngực Lạc Ly, hấp thụ cảm giác an toàn không biết thời điểm nào sẽ cách ta mà đi, muốn làm đà điều một hồi coi như tiểu hài tử là tốt rồi.

Trên lưng truyền đến từng chút từng chút vỗ nhẹ làm ta có loại cảm giác buồn ngủ, nửa ngủ nửa tỉnh hết sức mơ hồ làm cho ta hỏi ra vấn đề mấy ngày nay đến vẫn muốn hỏi.

“Tại sao đối với ta tốt như vậy?”

“Không vì cái gì cả.”

Hôm sau một mình tỉnh lại người còn có chút ngốc, lấy lại bình tĩnh mới phát hiện mình đang ở gian phòng đã ở hơn nửa năm, nhìn xem sắc trời còn sớm, hồi tưởng lại chuyện trước khi ngủ, trên mặt không khỏi nóng lên, lắc đầu đem ý nghĩ kỳ quái trong đầu lắc đi, rồi giường choàng áo ngoài vào tự mình lấy nước rửa mặt, hơn nửa năm làm cho tóc vốn dài lại dài hơn, nhưng vẫn học không được cũng không có thói quen chải búi tóc phức tạp, chỉ đơn giản dùng sợi dây cột ở phía sau, sau khi tắt cả sửa sang lại tốt liền tính đi dạo phía sau vườn một chút, thuận tiện đến phòng bếp nhìn xem có muốn hay không trước làm một ít điểm tâm sáng.

Ta kéo cửa ra chân trần bước lên tấm ván gỗ ở hành lang, đầu thu gió hơi lạnh làm cho ta run lên, sau khi đi tới nơi này thân thể cảm thấy giờ so với địa cầu trước kia chênh lệch hơi nhiều, có thể do không thích ứng khí hậu đi? Thân thể ở bên này thiếu khuyết virus kháng thể, luôn là bệnh lớn bệnh nhỏ không ngừng, cộng thêm không khí bên này cảm giác loãng hơn so với Địa Cầu, làm cho ta có chút cảm giác chứng sợ núi cao, thường không động bao lâu liền vẫn thở gấp không ngừng, xem ra cực cứng khỏe mạnh từ nay muốn cùng ta cách biệt rồi, nhìn hai tay tái nhợt gần như trong suốt của mình, ta thầm lên tiếng thở dài.

Hành lang chỗ rẽ quẹo vào sau vườn, thấy một bóng dáng cao lớn đang không ngừng vũ động, nhìn kỹ hần là Lạc Ly luyện công buổi sáng, tuy biết Lạc Ly luôn luôn có thói quen luyện công buổi sáng, nhưng vẫn là lần đầu thấy, dù sao hần võ nghệ cao cường, nên sớm nghe được ta đến gần đi, không tính là nhìn lên, không tính là nhìn lên.

Ta quang minh chính đại ngồi xuống ở bên cạnh hành lang, phòng này kiến tạo giống như kiến trúc của Nhật Bản ở địa cầu, không chỉ có cửa là cửa kéo, cả phòng ốc vẫn là dùng giá gỗ nhắc lên, sân trước là y quán, bên trong phòng thì cảm giác có chút giống nhà Trung Quốc, bốn nhà nhỏ vây lên một sân nhà nhỏ, ta hiện tại ngồi ở hành lang bên cạnh, chân nhỏ không có đi giày lợ lững ở trên bậc thang nhà, nhìn Lạc Ly ở sau sân nhỏ đánh công phu không biết là quyền pháp hay là chương pháp, khoa tay, nhắc chân, đá chân, ra quyền, mỗi một cái đều tràn đầy sức lực, quyền phong chương phong mang theo lá rụng đầu thu, vốn là hình ảnh rất đẹp rất uy vũ, nhưng lại làm cho ta nghĩ đến lung tung, hại ta không nhìn được che miệng bật cười.

“Cười cái gì?”

“Oa nha.” Nghĩ quá đầu nhập vào, ngay cả Lạc Ly đứng ở trước mặt lúc nào cũng không biết, hại ta bị giật mình nhỏ.

“Ha hã, không có gì, chỉ là ta nghĩ đến một bộ chương pháp rất thích hợp ngươi luyện công buổi sáng.”

Lạc Ly nhíu mày. “Nga? Lạc Ly liền muốn thỉnh giáo một chút Tuyết Nhi sư phụ.”

“A, ta là tạm thời nghĩ đến , ta chưa có đi giày, liền đứng ở hành lang, còn người đứng ở giữa sân chiếu theo ta khoa tay múa chân là được.”

Nhìn Lạc Ly hứng thú cười cười đứng ở trong sân, ta liền khoa tay múa chân .

“Đầu tiên làm hít sâu, trầm xuống trung bình tấn, vận chuyển lên, khiến cho khí ngưng ở trong lòng bàn tay, từ từ hạ xuống phía bên trái, mang theo một mảnh lá rụng, sau đó xoay người ngưng bước lại, đứng, lật tay quét hướng bên phải, thay nhau quét ngang, đứng đứng, bày tay trái thẳng ra nữa quét ngang qua, nhảy lên ngồi xổm bước, song chuyển bảo nguyên quy nhất, đều áp xuống phía dưới, thu khí , tốt lắm.”

Lạc Ly ngoan ngoãn nghe ta múa hoàn một bộ “Chuyển pháp”, mặt nghi ngờ nhìn ta đang cười mờ ám, giống như có cái gì muốn hỏi lại không dám hỏi.

“sao vậy?”

“Tuyết Nhi, bộ chuyển pháp này là cái gì? Ngẫm nghĩ thì lại ảm đạm ảo diệu, có thể cho biết bộ chuyển pháp này xuất xứ từ đâu?”

“Đây là Tuyết Nhi ở trên giờ học, tiên sinh tới dạy Thái Cực quyền pháp cường thân ngộ tới một bộ chuyển pháp, tạm gọi là Cuồng Phong quét Diệp chuyển, đặc biệt dùng để quét lá rụng.” Nói đến đây ta không nhịn được cười đến lăn lộn ở trên hành lang, vừa cười vừa chỉ lá rụng được Lạc Ly quét chồng chất thành một đống, cười đến nước mắt cũng chảy ra, đợi sau khi hồi khí, thấy Lạc Ly vẫn là bộ mặt người hiền lành bộ dáng ôn nhu, trong con mắt lại nhiều chút bất đắc dĩ, trên mặt nhiều vẻ dở khóc dở cười.

“Ha ha, Lạc Ly đại ca người đừng tức giận nha, người nhìn hiện tại luyện công buổi sáng còn có thể cùng làm vệ sinh, đống lá rụng sau khi đốt còn có thể làm phân bón cho vườn, nếu không còn có thể để nướng thổ quả, thật tiện nha.” Về mặt tiêu chuẩn được tiện nghi lại còn khoe mẽ (thổ quả là cách gọi khoai lang của Húc Nhật quốc, chỉ da ngoài màu hồng bên trong thì trắng, vị ngọt, một trong những món chính).

“Người a.” Lạc Ly vẻ mặt ta không có biện pháp, bàn tay to đưa về phía đầu của ta vuốt vuốt.

“Chẳng qua là, Tuyết Nhi a, người nói Thái Cực quyền là cái gì?”

“Đó là ở giờ học, một tiên sinh dạy một bộ võ thuật cường thân kiện thể, ý tứ là dành cho trẻ nhỏ luyện, không có nội lực liền khoa tay múa chân, học hay không đều bình thường, hơn nữa qua nhiều năm không dùng như vậy, ta cũng không còn nhớ kỹ.”

“Vậy Tuyết Nhi nhớ rõ bao nhiêu có thể đánh một lần cho ta không?”

“Ừ, được, ta nhớ được Thái Cực coi trọng chính là lấy nhu thắng cương, vận pháp tự nhiên, không thể ngạnh đối ngạnh, thuận theo thiên đạo, ta còn nhớ được khẩu quyết .”

Thấy Lạc Ly ánh mắt nghiêm túc, ta cũng thu hồi cười giỡn lâm vào hồi tưởng, bộ quốc học Trung Quốc đã ngoài ngàn năm, truyền lưu đã lâu, ngày xưa lúc đi học mỗi ngày thể dục buổi sáng đều là đánh một bộ Thái Cực, ngay cả khẩu quyết cũng là học bằng cách nhớ qua loa đại khái, theo khẩu quyết phun ra, thân thể đã tự nhiên đánh ra ban đầu Thái Cực quyền pháp sớm ghi tạc sâu trong thân thể.

” Hư linh đỉnh kính đỉnh đầu treo, nuốt khí xuống. Ánh mắt nhìn thẳng thần nội liễm, thu liễm tận xương. Tai rót với hơi thở đều đặn, tức hợp hình mỡ. Lưỡi liễm hàm trên hình yên ổn, trong chắc ngoài hiện. Vai trầm khuỷu tay rơi mỡ nhân tay, thu để tự nhiên. Hóp ngực rút ra lưng eo làm trục, giống như bánh xe. Dồn khí đan điền nghi cổ lay động, khí tức dồn mềm. Vĩ lư công chính thần sâu đỉnh, tiết tiết quán xuyên. Trong ngoài thở nhẹ nhàng, mọi việc đều thuận lợi. Eo khố bằng phẳng bước mèo, đứng mạnh mẽ. Hành khí vận kinh như kéo tơ, liên miên không ngừng. Hư thật phân rõ đạt dũng tuyền, mạnh mẽ tiếp đất. (*)

Khi ta xoa xoa mồ hôi trên trán, nghĩ rằng muốn ta lập tức đem Trung văn phiên dịch sang ngôn ngữ bên này thật đúng là làm khó, cũng không nghĩ ra mình cách lâu như vậy còn có thể đánh ra đầy đủ Thái Cực quyền, đang thâm sát khoái thì liền thấy Lạc Ly lấy ánh mắt vô cùng kinh dị nhìn ta, lại nghiêm túc cúi đầu suy nghĩ, nhìn lại ta một cái liền đi trở về chỗ đất trống giữa sân, nhìn ta lấy lại bình tĩnh rồi đem Thái Cực quyền vừa rồi lặp lại một lần, đúng là phân biệt cao thủ cùng tay mơ, ta đánh rất giống tiểu học thể thao còn Lạc Ly đánh ra giống cao thủ uy vũ sinh gió, thật là Trương lão gia tử tái thể thấy cũng gật đầu

lia lịa, bất quá thật oán giận, tại sao người đánh Thái Cực ta cũng đánh Thái Cực, người khác đánh thì rất uy vũ, ta đánh thì thở hổn hển, ô, không cam lòng nha.

“Tuyệt Nhi, tiên sinh người thật là cao thủ, bộ quyền pháp này không đơn giản.”

“Lạc đại ca, người không cần sùng bái hần như vậy, không phải là hần sáng tạo, Thái Cực quyền là một vị tên là Trương Tam Phong vô lâm tông sư sáng chế, hần đã sớm chết ngoài ngàn năm.”

“Tuyệt Nhi đưa tay cho ta.”

Nghĩ rằng Lạc Ly lại muốn bắt mạch nên ta ngoan ngoãn đem tay đưa tới, ai biết hần lại nắm chặt lấy tay của ta, một cổ luồng âm từ từ xuyên thấu qua chỗ tay tiếp hợp truyền tới trong thân thể của ta, chỉ cảm thấy luồng khí lưu ở thân thể của ta thể đi một vòng, cảm giác vô cùng thoải mái, ngay cả thân thể lạnh lẽo của ta cũng ấm áp lên.

“Tuyệt Nhi, ta phát hiện bộ quyền pháp này ở khai thông huyết mạch có chỗ tốt rất lớn mà tính chất ôn hòa, hiện ta truyền cho người một chút nội lực làm cơ sở, người mỗi ngày sáng sớm theo ta cùng nhau luyện quyền pháp này, tùy ta mang theo người vận khí, tin tưởng ngày sẽ có công, đối với thân thể người sẽ có được lợi ích rất lớn.”

“Đi? Có thật không? Mới vừa rồi người truyền nội lực cho ta? Ta đây có phải là cũng có thể làm cao thủ vô lâm? Ta đây có cần phải ngồi xuống luyện công hay không? Sau khi luyện tốt có thể mở núi phá đá? Đúng rồi, ta đây có phải là không cần uống thuốc nữa?” Lần đầu cảm nhận được nội lực trong truyền thuyết, ta nhất thời hưng phấn đến bắt lấy Lạc Ly hỏi một đồng vấn đề, trước kia trong tiểu thuyết từng đoạn lập tức đều bay đến trong đầu.

Lạc Ly thấy ta hỏi một đồng vấn đề lớn cũng không vội vàng đáp, chỉ duỗi bàn tay to chải xuống một đầu tóc dài rối loạn của ta, rồi lại chải xong vì ta búi lại, ta cũng ngoan ngoãn một chút ngồi xuống mặc hần giúp ta đem tóc dài buộc thành búi.

“Trước không cần ngồi xuống, Tuyệt Nhi thân thể yếu đuối, nội lực không thể một lần thừa nhận quá nhiều, thuốc vẫn là phải uống, thuốc trị cùng vận động tiến hành đồng bộ, mới có thể điều trị thân thể nhanh tốt hơn.”

“Được.” Người bên này số tuổi trung bình có thể sống đến ba trăm tuổi, thân thể tốt, sống đến bốn trăm cũng không thành vấn đề, so sánh với ta thân thể người địa cầu trung bình chỉ có thể sống tới một trăm tuổi, chức năng thân thể nhất định so với người thường bên này kém rất nhiều, thật ra thì ta nghĩ uống thuốc nhiều hơn nữa cũng là vô dụng, qua vài thập niên nữa, Lạc Ly vẫn là bộ dáng trẻ tuổi mà ta liền đã tiến vào giai đoạn lão nhân, đến lúc đó ta sẽ không bị cho là mắc chứng già sớm sao? Xoay người lại nhìn về phía Lạc Ly vẻ mặt ôn nhu, không biết sao, ta thật không muốn để Lạc Ly thấy bộ dáng dần dần già đi của ta.

“Đừng lộ ra vẻ mặt này, khó coi.” Lạc Ly bàn tay to lại chụp tới đem cả người ta ôm lấy, ta giãy dụa kháng nghị đối lấy cái ôm bị vỗ nhẹ hai cái.”

“Người không có đi giày, đừng lộn xộn.”

Ta kháo! Người thật đem ta làm đứa trẻ a, bộ dạng cao thật rất giỏi sao? Muốn ôm người liền ôm người, không biết xúc động ở đâu ra, ta liền lấy vị trí bả vai Lạc Ly cần xuống, ta mài.

“Ha hã, Tuyệt nhi rằng người dài ra à? Đừng náo loạn, hôm nay trên đường có phiên chợ một tháng một lần, người tới đây dưỡng thương đã hơn nửa năm cũng chưa đi ra ngoài qua, hôm nay dẫn người đi xem một chút mua ít đồ có được hay không?”

Ta vốn đang tức giận mắt trừng Lạc Ly biểu tình ta cần không đau, nhưng nghe đến phiên chợ đôi mắt của ta lại bắt đầu lờ lờ tỏa sáng, mặc dù ta ở trên địa cầu là trạch nam tiêu chuẩn, nhưng sau khi tới chỗ này ở hơn phân nửa năm vẫn là muốn nghĩ đi ra ngoài xem một chút, hơn nữa phiên chợ nha, trong sách xưa nói có rất nhiều quán ăn vặt ở phiên chợ, không nhìn nhìn sao được.

Thấy ta ánh mắt đã biến thành sao, Lạc Ly khước miệng mang theo nụ cười ôn nhu, lắc đầu đem ta ôm rời sân nhà.

3. Chương 3

Ta đây chưa bao giờ ra khỏi cửa nơi này , khi biết Lạc Ly muốn dẫn ta đi phiên chợ, nói không khẩn trương là gạt người, cho nên khi ta ăn điểm tâm, cũng rất ngoan vào gian phòng đổi lại quần áo tốt, chờ ở cửa gian phòng Lạc Ly, nhìn Lạc Ly dẫn ta đến gần tiền viện ở cửa tiệm thuốc, bước ra chỗ ta ở hơn nửa năm.

Sau khi bước ra cửa chính, ta trước tiên ngửa mặt lên trời hít thở sâu, lại quay đầu nhìn xem cửa chính nhà Lạc Ly, sau khi hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn một tòa nhà kiến trúc hai tầng thật giống ở Địa Cầu cổ mới nhìn thấy, vật liệu xây dựng thiên nhiên, phong cách phục cổ, làm cho ta vui mừng nở nụ cười.

“Tốt lắm, tốt lắm, biết Tuyết Nhi khổ đã lâu, nhưng là đừng lộ ra vẻ mặt như là bị giam, Tuyết Nhi còn muốn đi phiên chợ hay không? Hay là người đứng ở cửa đại môn liền đủ thỏa mãn?” Lạc Ly thấy bộ dáng của ta, bật cười vuốt vuốt tóc của ta.

“Ta đi!” Ta hướng Lạc Ly hô to, giống như sợ hấn đột nhiên đổi ý.

“Nắm chặt tay .”

Nhìn bàn tay to của Lạc Ly, ta đây vốn có chút kháng cự sau khi nhìn thấy Lạc Ly ánh mắt kiên trì, vẫn là đem tay giao cho Lạc Ly, dù sao bề ngoài của ta chính là một hài tử, người khác nhìn cũng không thấy kỳ quái. Lạc Ly một tay nắm lấy tay của ta, một cái tay khác cầm lấy cái giỏ không, nghĩ đến là chuẩn bị thuận tiện đem món ăn tối nay cũng mua về nhà.

Dọc theo đường đi phiên chợ, ta cũng kiên thức đến Lạc Ly ở trấn nhỏ này rất được hoan nghênh, Lạc Ly dọc đường vẫn trả lời thôn dân cùng hân chào hỏi, cũng không thiếu người trực tiếp đem Lạc Ly ngăn ở trên đường hàn huyên , Lạc Ly cũng rất kiên nhẫn mỉm cười đối ứng, bất quá bình thường không có hàn huyên hai câu liền sẽ chuyển tới trên người của ta, giống như là hài tử nhà ai nha? Sao lại gầy như thế? Tiểu hài tử thật xinh đẹp, chờ một chút.

Mặc dù rất hắc tuyến khi bị xem là hài tử, nhưng ta vẫn là ngoan ngoãn không lên tiếng, chỉ vì cảm giác Lạc Ly thật giống như so với ta còn muốn phiên toái hơn, ta chỉ cần lộ ra vẻ mặt sợ người lạ trốn sau Lạc Ly là tốt rồi, Lạc Ly còn muốn kiên nhẫn nhất nhất trả lời, bất quá phẩm nhất chính là còn có vài bác gái thấy ta bộ dạng gầy yếu, xem ta thành nhi đồng bị tàn bạo, không nói hai lời liền khom người đem ta ôm lấy, thẳng thẳng Lạc Ly, lại đến trên mặt của ta niết, còn một bên đau lòng một bên kêu to.

“Lạc đại phu nga, người nuôi đứa nhỏ này như thế nào? Sao lại gầy như thế, người nhìn mặt hân chỉ còn lại da này, hài tử phải mập một chút mới đáng yêu nha, đến , Lạc đại phu, ta đây có mẻ cá mới, người lấy về bồi bổ cho hài tử.” Dứt lời đại thẩm kia đem ta buông ra, liền hướng giỏ của mình lấy ra cá thả vào trong giỏ của Lạc Ly, Lạc Ly cũng chỉ mỉm cười nói tạ ơn, ai đến cũng không cự tuyệt, dọc đường , tình huống tương tự thỉnh thoảng tái hiện, không bao lâu giỏ Lạc Ly liền đầy, làm cho ta thật có chút hoài nghi Lạc Ly có phải hay không dự liệu được tình huống như thế mới đem ta mang đi ra , chỉ có thể thương ta gương mặt không có nhiều thịt, ở đây dưới chút (ôn nhu hành hạ) của các đại thẩm, phát ra chút điểm hồng nhợt, hợp với ta cố ý giả bộ rất đáng thương hai mắt ngấn lệ nhìn chòng chọc Lạc Ly, ta không nói gì lên án , Lạc Ly đầu hàng trực tiếp đem ta ôm đi, để tránh ta lại bị đại thẩm tới ôm.

Chỉ là ta cảm thấy ta từ đó có chứng mắc bệnh sợ hãi nữ nhân, nam tử trưởng thành bên này thân cao đều hai thước ba trở lên, ngay cả nữ sinh cũng vượt qua hai thước, ta tuyệt đối không có hứng thú cùng vợ chồng với nữ nhân so với mình còn cao hơn trắng hơn.

Cũng may là Lạc Ly có dự kiến trước đem ta ôm lấy, người đến phiên chợ thoảng cái nhiều hơn, người chen chúc người đích thực là không khó bảo toàn chúng ta có thể hay không bị chen đến tẩn ra, thấy người đến phiên chợ rất nhiều, thật khó tưởng tượng đây là trấn nhỏ .

“Tuyết Nhi, thích gian hàng nào thì nói với ta.”

Ta gạt đầu tỏ vẻ biết, nhưng ta còn là rất an phận ở trong ôm ấp ấm áp của Lạc Ly , chỉ gương mặt đôi mắt to tròn nhìn chung quanh, nói tò mò là một chuyện, nhưng bản tính ta chính là loại nghiên cứu viên

rất lười, ta đây ngày xưa có thể không ra cửa, cũng không thích ở trong đồng người chen tới chen lui, bắt quá khi ta thấy được một chút thức ăn vặt ở đầu đường, vẫn có xúc động muốn ném thử, đặc biệt theo ý ta đến một hàng rong bán đồ tương tự như mít quả, mắt ta sáng lên, mít quả vàng óng a.

Giống như nhận thấy được tầm mắt của ta, Lạc Ly đi tới hàng rong kia trước mua một chuối liền đưa cho ta, đầu tiên là ngượng ngùng hướng Lạc Ly cười cười, liền đem mít quả cầm tới đây, ở ngoài đường vàng óng ánh vàng óng ánh, bao lên trái cây nhỏ không biết tên, trái cây nhỏ hình tam giác, có điểm giống ô mai, ném thử liếm một ngụm, vị ngọt mang theo quả ướp lạnh chua, lại cắn một ngụm trái cây, thanh thúy sướng miệng, a, so sánh với trên địa cầu cái loại này ăn ngon hơn nhiều.

Nhưng mà bản thân ta cũng không phải là người yêu ngọt, có nhìn về phía bên kia cũng thuần là người có tinh thần nghiên cứu hiếu kỳ mà thôi, cho nên một cây mít quả ở trên tay của ta ăn thật lâu vẫn còn dư lại hơn phân nửa, cầm ở trên tay cực kỳ ngượng ngịu, bỗng nhiên ý thức được bộ dáng hiện tại của mình, cao chỉ tới ngực Lạc Ly ta đây bị Lạc Ly ôm vào trong ngực đi dạo phiên chợ, trên tay ta còn cầm một chuối mít quả, ta nghĩ lúc này nói Lạc Ly là cha ta cũng sẽ không có người cảm thấy kỳ quái, ô. Ta phát điên gì, sao lại càng ngày càng có thói quen làm hài tử rồi, ta đường đường một thanh niên mười chín thật tốt phát điên gì lại giống hài tử, ta còn có mặt mũi hay không ách. Bên này thật hình như ba mươi tuổi mới gọi là trưởng thành, ta đây mới mười chín hình như là hài tử không sai, nhiều hơn nữa cũng chỉ có thể coi như là người thiếu niên, đột nhiên nhận thức làm ta ý thức cả người chao đảo, một khuôn mặt nhỏ nhắn nhún nhún lại, trừ bỏ không nói gì vẫn là không nói gì.

“Sao vậy? Không thể ăn sao?”

“Không, ta chỉ là không có thói quen ăn đồ ngọt, ném thử là tốt rồi, cả một xuyên ta ăn không vô.”

“Ừ, ăn không vô cũng đừng miễn cưỡng, xem một chút có cái gì muốn ăn nữa thì ăn, lần tới muốn đi dạo phiên chợ sẽ phải chờ một tháng nữa.” Lạc Ly tiện tay nhận lấy mít quả ta ăn non phân nửa liền ném vào đồng rác phía sau.”

“Ta xem cũng đi dạo không sai biệt lắm, ta cũng chỉ hiếu kỳ phiên chợ là bộ dáng gì thôi, cũng không có cái gì muốn mua nữa.”

Sau khi Lạc Ly nghe ta nói, thương tiếc lại sờ sờ đầu của ta, làm cho ta kỳ quái nhìn chăm chăm hấn, hấn cũng không có đáp lời, chỉ xoay người rời đi phiên chợ, rẽ hướng cửa hàng bên đường ở chợ, vào hiệu may có chút xa hoa.

“Lạc đại phu, đã lâu không gặp, lúc này tới là muốn quần áo mùa đông sao?”

Lạc Ly mới vừa vào mặt tiền cửa hàng, lão bản liền lập tức từ quầy chạy đến nghênh đón, trực tiếp đem Lạc Ly dẫn tới phòng khách trong điểm dâng lên trà xanh, lần nữa cho ta cảm nhận được lực ảnh hưởng của Lạc Ly ở trấn nhỏ này, cuối cùng cũng có thể cho ta có cơ hội làm đến nơi đến chốn.

“Nhạc lão bản, xin đem quần áo thích hợp với hấn lấy ra xem một chút.” Lạc Ly mỉm cười nhấp một ngụm trà, trực tiếp chỉ ta cùng lão bản nói, ta bị dọa suýt nữa nhảy lên, lúc mới vừa vào đến nhìn trang hoàng đã biết nơi này giá tiền sẽ không tiện nghi, đừng nói ngay cả phòng khách quý đều tiến vào, nếu là Lạc Ly tùy tiện đi hiệu may mua cho ta một hai kiện quần áo mà nói, ta sẽ rất vui tiếp nhận, nhưng từ nhỏ ta đã tiết kiệm cũng không cho ta xài tiền nhiều hơn đi mua vật giá trị như vậy, nhìn lão bản tự mình đáp lời quay đầu lại đi phân phó nhân viên cửa hàng cầm quần áo, ta vội vàng hướng Lạc Ly nói.

“Lạc Ly, không cần, ta ăn của người ở cửa người, sao còn không biết xấu hổ muốn người tốn tiền mua quần áo cho ta, hơn nữa hiện tại ta mặc quần áo của Tiểu Sâm rất vừa người mà? Không cần tốn nhiều tiền như vậy.”

“Tuyệt Nhi, người nhỏ gầy như vậy, nếu là còn ăn mặc rách rưới, không phải rõ ràng muốn cho mọi người hiểu lầm Lạc Ly ngược đãi người sao? Mà đại sư huynh mới vừa gửi thư nói vừa lúc ngày mai tới chơi, ta tổng cũng không thể để cho hấn thấy tiểu bảo bối nhà ta ăn mặc rách rưới như thế đúng không? Mấy bộ quần áo cũng không có tốn bao nhiêu tiền, nếu là Tuyệt Nhi thật cảm thấy ngại ngùng, liền làm cho Lạc Ly ăn ngon nhiều hơn là được.”

Trước không quần bỗng nhiên từ đâu chạy tới một đại sư huynh, cũng không quần ta đây thân mình nhìn

sao nhìn cũng nhìn không ra một bộ quần áo sao lại đột nhiên trở nên rách nát, ta đã bị Lạc Ly câu tiểu bảo bối nổ đến lão bản chọn lựa tốt quần áo trở lại cũng còn không có phục hồi tinh thần lại, không chỉ có cầm vài bộ quần áo mùa đông, ngay cả quần áo mùa hè cũng có vài bộ, từ trong ra ngoài đều mặc thử toàn bộ, cả quá trình ta liền giống như búp bê, liền đứng ở cho Lạc Ly từ trong đồng quần áo kia chọn ra phòng trong cõi cõi mặc mặc, vốn tưởng rằng ta chỉ là thử mấy bộ là được, nhưng nghe đến Lạc Ly nói muốn toàn bộ làm cầm ta rơi xuống, lúc vừa định nói chút gì đó lại bất gặp ánh mắt không cho phản đối của Lạc Ly, làm cho ta lại đem lời nói rụt trở về, dù sao xài cũng không phải tiền của ta, ta làm sao phải thay hấn đau lòng.

Hôm sau ăn xong điểm tâm Lạc Ly đến Tiền viện y quán nhận điều trị, ta liền nắm lấy Tiểu Sâm hỏi thăm một chút sự phụ của Lạc Ly, môn phái của Lạc Ly gọi là Vụ Ẩn phái, Vụ Ẩn sơn nằm ở trên một đảo nhỏ ngay giữa vùng biển quốc tế tam quốc, sự phụ gọi Ẩn Liệt, là ỏn thể cao nhân trong truyền thuyết thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chẳng những võ nghệ cao cường, còn y độc song tuyệt, tinh thông Âm Dương đạo học, kỳ môn độn giáp, thu ba đệ tử, Lạc Ly đứng hàng thứ ba.

Đại sư huynh tên Cao Dương, là một người mê võ nghệ, võ thuật kỳ cao nhưng những thứ khác hấn chỉ học được sơ sơ, sau khi học thành thường đi chung quanh đại giang nam bắc, làm như vậy là để tìm các cao thủ tỷ thí cùng tìm kiếm võ lâm bí kíp, nghe nói Vụ Ẩn phái nguyên là tiểu phái không tranh quyền thế, đời này bởi vì đại sư huynh thích chạy khắp nơi mới nổi danh võ lâm.

Nhị sư huynh tên Tử Lam, trời sanh có thể chất tinh thông âm dương, nghe nói ở phương diện Âm Dương đạo học cùng kỳ môn độn giáp xuất phát từ lam trắng vu lam, hiện là hoàng gia ngự dụng tế sư nước láng giềng Ngưỡng Nguyệt quốc, nghe nói tính cách cổ quái, lớn lên dị thường yêu diễm, chính là nhân vật không dễ chọc.

Trong tam sư huynh đệ liền Lạc Ly truyền tới tính cách không tranh quyền thế của sự phụ hấn, mặc dù y thuật cao siêu nhưng cam chịu bình thần, sau khi Tam sư huynh đệ bọn họ tự học thành xuống núi hàng năm cũng sẽ trở lại Vụ Ẩn sơn lưu lại hai tháng, vừa là tụ họp, hai là vì lễ mừng năm mới, hiện tại bởi vì đã vào thu, mà đại sư huynh vừa lúc đi bộ đến chung quanh đây, mới tính toán đến nơi ở của Lạc Ly đợi một chút rồi đến Ngưỡng Nguyệt quốc đón Nhị sư huynh cùng nhau trở về Vụ Ẩn sơn.

Nói thực, nghe được Vụ Ẩn sơn phái ta một trận khóe miệng co giật, ta còn Y Hạ, Giáp Hạ đấy, đại sư huynh còn nói Cao Dương, hiện tại lưu hành Ninja Cao Dương sao? Cố gắng dừng lại ảo tưởng một cái hình ảnh đại Cao Dương mặc quần áo Ninja kỳ quái, bất quá. Nếu là Lạc Ly vóc người thon dài lại bền chắc, mặc quần áo Ninja nhất định rất tuần tú.

“Tuyệt Nhị, nước miếng chảy xuống.”

“Ách?” Nghe được lời của Tiểu Sâm ta cuống quýt giơ tay lau khóe miệng, không nước miếng mới biết mình bị chơi xỏ.

Trợn mắt nhìn Tiểu Sâm bưng lấy miệng cười trộm, quyết định không nhìn hấn tiếp tục cố gắng dùng chày giã hạt tiêu đen, kể từ khi ta lộ ra tay nghề, chỉ cần thân thể của ta khỏe mạnh, Lạc Ly cùng Tiểu Sâm đều mừng rỡ để cho ta làm “món ăn quê nhà” Cho bọn hấn ăn, Tiểu Sâm lấy danh trợ thủ ở một bên ăn vụng, ngay cả Lạc Ly lúc rảnh rỗi cũng sẽ hướng phòng bếp chạy, hôm nay đi ngang qua chỗ Tiền viện phơi thuốc, lại phát hiện có hạt tiêu đen, liền một phen háit tới chơi, tính toán tối nay đem hạt tiêu chưng thịt, hấn thật thật hoài niệm hương vị hạt tiêu vừa cay vừa thơm.

Cầm qua khối thịt Tiểu Sâm đã xử lý tốt, đầu rất tự động quên đi nguyên hình sinh vật của thịt này, chỉ cảm thấy có điểm giống thịt bò, kia rất tốt, hạt tiêu đen cùng thịt bò cơ hồ là tuyệt phối, đem thịt cắt thành miếng thịt lớn nhỏ, tối nay nhiều hơn một người đàn ông trưởng thành ăn cơm, chuẩn bị thịt so với bình thường nhiều gấp đôi, chừng vài cân, sau khi cắt thịt tốt cầm cái đĩa lớn, đem hạt tiêu đen dầm nát cùng với muối, đường, bột gia vị, rượu gia vị, chút ít dầu cùng với hương liệu còn lại đều trộn lên, để qua một bên đợi dùng, lại đem thịt lam điều cắt thành thịt lớn nhỏ, cho dầu, đường, bột gia vị chờ ngấm tốt, dùng quả chua ngọt của bọn họ làm thành thịt chua ngọt.

Trừ hai món ăn được cho gia vị chờ ngấm, có thể dư một chút là tốt rồi, sau đó ta liền đem đồ vật trước giao cho Tiểu Sâm cất kỹ, liền định về phòng trước đổi lại bộ y phục rửa cái tay, chờ qua một chút mới đi chuẩn bị cơm tối.

Đang lúc ta từ phòng bếp đi tới sau hậu viện, bỗng chốc cảm giác bị một sức lực đụng ngã, còn chưa kịp cảm thụ được đau đớn khi đầu gối đập trên mặt đất, trên người liền truyền đến một cỗ áp lực mãnh liệt, làm cho ta không thể động đậy, nỗ lực quay đầu lại xem, lập tức làm cho ta sợ đến mất hồn mất vía.

Trước mắt là một con thú lớn vừa giống báo vừa giống sư tử, bóng dáng khổng lồ đủ để đem cả người ta bao phủ lên, trên da lông đen bóng hiện lên ban vân màu trắng, trên đầu lông dài màu ngân bạch giống như sư tử mạnh mẽ tản ra, híp đôi mắt thú màu vàng lẳng lẳng nhìn chăm chăm ta, mơ hồ lóe ra hồng quang, chân trước áp lấy trên người ta giống như bóp lấy con mồi, mũi ở trên người ta ngửi ngửi, giống như là muốn tìm kiếm một chỗ để cắn xuống.

Thân thể không tự chủ liền run rẩy, mắt to hiện lên sương mù cẩn thận nhìn chăm chăm thú lớn, một cử động cũng không dám, không ngừng cầu nguyện hi vọng đây không phải là động vật ăn thịt, ô. Nó bắt đầu liếm lên, nó nếm thử mùi vị, ô. Chẳng lẽ ta bị vận số không bị nổ chết, đi tới nơi này liền phải táng thân trong bụng thú a, ô. Lạc Ly cứu ta. Ô. Nó muốn cắn cổ của ta.

Khi ta nhắm mắt lại cho là cuộc đời này qua đi, lại không cảm thấy đau đớn, chính là y phục một trận nín chặt, sau đó cảm giác cả người mình bị nắm lấy, mở mắt mới phát hiện thú lớn không có cắn cổ ta, nhưng cắn y phục ở sau gáy ta, đem cả người ta giống như mèo lớn ngậm mèo con tha lên, nó sẽ không là muốn tìm một chỗ không người mới đem mình phân thây đi? Ô. Lạc Ly.

“Tiểu Ban ban, người lại loạn nhặt đồ gì vậy?”

Theo thanh âm trầm thấp vang lên, thú lớn dừng bước lại ngồi chồm hổm dưới đất, nhưng vẫn không chịu nhả ra thả tự do cho ta, muốn chết chính là thú lớn cho dù ngồi chồm hổm nhưng vẫn là cao hơn so với ta, khiến cho ta bảo trì trạng thái lòng bàn chân cách mặt đất, chủ nhân của thanh âm kia ngồi xổm xuống nhìn ta, thân thể hẳn so với Lạc Ly cao hơn, khuôn mặt như đao khắc dương cương, da thịt màu tiểu mạch khỏe mạnh bộ dáng nhìn ra được là hàng năm ở bên ngoài, này không phải là Cao Dương Ninja sao? Thú lớn ngậm lấy ta là hấn nuôi? Hình dáng lớn như vậy còn nói Tiểu Ban ban? ?

Tự biết đã không có nguy hiểm tánh mạng ta đây chép chép miệng, đối với người trước mắt nhìn ta đến gần người, nước mắt vốn là đảo quanh ở trong hốc mắt lập tức chảy ra, phối hợp thêm ta giả bộ đáng thương khóc nức nở, làm tên đại ngốc trước mặt bị ta làm cho sợ đến tay bắn chân loạn, nhưng còn không có làm hấn tỉnh ngộ được trước hết nên để cho “Sủng vật” của hấn đem ta để xuống.

“Tuyệt Nhi!”

Sau một khắc thân ta đã ở trong cái ôm tràn đầy mùi thuốc của Lạc Ly, cố ý dùng sức ôm chặt cổ Lạc Ly, cọ cọ lồng ngực của Lạc Ly, thân thể khẽ phát run cộng thêm nức nở đáng thương, không ngừng dùng thân thể lên án bị dọa đến hồng.

“Tuyệt Nhi ngoan, không có chuyện gì.” Lạc Ly vừa vỗ nhẹ đầu của ta một bên dỗ dành, vừa dùng ánh mắt trừng mắt nhìn đại sư huynh cùng Tiểu Ban Ban kia.

Cảm giác được sự dè dặt tức giận hiếm thấy, Cao Dương vội vàng đứng dậy khom thắt lưng cười.

“Tiểu sư đệ, tiểu oa nhi như thủy tinh này là người nuôi sao? Thật tinh xảo a, gọi Tuyệt Nhi đúng không? Thật đáng yêu, Tiểu Tuyệt Nhi đừng khóc đừng khóc a, Tiểu Ban ban chơi đùa mà thôi, nó thích nhất những vật nhỏ đáng yêu, bình thường chỉ thấy nó đùa ít thú con, lúc này hù dọa người, ta thay mặt nó hướng người bồi thường là được, Tiểu Ban ban không phải cố ý.” Nói xong còn huy một quyền hướng trên đầu Tiểu Ban Ban gõ gõ, đem Tiểu Ban Ban bởi vì bị cướp đi vật nhỏ mà găm nhẹ gõ hồi tỉnh lại.

Giống như thấy Lạc Ly vẽ mặt âm trầm, Cao Dương giống như ảo thuật từ trong lòng ngực lấy ra một viên bi nhỏ màu đỏ, đưa tới trước mặt ta giống như hiến vật quý.

“Tiểu Tuyệt Nhi ngoan, đây là thông hỏa minh châu ngàn năm khó gặp, là ta hồi trước trong lúc vô tình nhặt được, đặt ở trên người ấm áp, đến chỗ lạnh cũng không sợ nha, hiện tại liền tặng cho Tiểu Tuyệt Nhi

làm lễ ra mắt đi, ta là đại sư huynh của Lạc Ly, ta tên là Cao Dương, gọi ta Cao đại ca là tốt rồi.”

Khi ta vừa nhìn thấy hạt châu màu đỏ liền thích, sau khi nghe được công dụng của nó liền vui hơn, nhưng ta còn là không có đưa tay cầm, sợ hãi nhìn Lạc Ly một chút, sau khi Lạc Ly gật đầu ta mới cầm qua hạt châu thường thức, hạt châu ước chừng lớn nhỏ bằng trứng chim bồ câu, vừa vào tay liền truyền đến một trận ấm áp, ở dưới ánh mặt trời chiếu vào lờ lờ tỏa sáng.

Thấy nụ cười trong mắt ta, hàn khí của Lạc Ly mới thu liễm, sau khi cùng Cao Dương cáo tội liền trực tiếp đem ta ôm đến nhà tắm, đem ta thả vào thùng gỗ ở nhà tắm liền cởi quần áo của ta, thấy thể ta vội vàng đè lại tay của Lạc Ly.

“Tuyệt Nhi ngoan, cho ta nhìn xem người có bị thương hay không.”

Lạc Ly nhấn chân mày đáng vẻ chăm chú, làm cho ta đè lại ba phần e lệ cùng năm phần kinh sợ không hiểu trong lòng, ngoan ngoãn đem tay rút trở về, nghĩ thầm Lạc Ly là một quân tử, sẽ không làm chuyện kỳ quái, bất quá nghĩ là nghĩ, vẫn có khăn trương không hiểu, dứt khoát nhắm mắt lại làm đà điệu.

Kết quả bị cởi còn dư lại áo lót ngăn cho lật tới lật lui, sau khi phát hiện chỉ có hai đầu gối cùng nơi lòng bàn tay có trầy da rất nhỏ Lạc Ly mới chú ý tới đáng vẻ mặt tự nhiên của ta, lộ ra ánh mắt ôn nhu cười cười.

“Tuyệt Nhi, một mình người đi vào trước tẩy một chút, ta đi cấp người cầm quần áo sạch sẽ cùng thuốc mỡ.” Dứt lời cầm qua hạt châu nhỏ ở trên tay của ta liền rời đi, ta xem bóng dáng Lạc Ly đi xa, một hồi mới nhớ tới đi vào trong phạm vi hồ tắm.

Nhấn nhìn lúc vết thương đựng nước khê đau nhói, ta đem cả thân đều ngâm vào trong bồn tắm, chỉ lộ ra đầu tựa vào bên cạnh ao, nước suối ấm áp làm cho ta thoải mái phát ra thở dài.

A, lại bị xem là tiểu hài tử rồi, bất quá ta hình như bắt đầu cảm thấy làm tiểu hài cũng không tệ, làm tiểu hài vừa ngoan vừa yếu ớt thoải mái hơn, cái gì cũng không cần làm, chỉ để cần yếu ớt run rẩy, lại đáng thương nhìn người mấy cái là được, hơn nữa vừa lúc có điều kiện như vậy, không có lý do gì không hảo hảo lợi dụng a.

Sau khi bôi thuốc xong, hạt châu nhỏ kia cũng được Lạc Ly bỏ vào một cái túi nhỏ giấu ở ngang hông của ta, nghĩ đến chẳng qua là chút trầy da đau cũng không có ảnh hưởng gì, cũng rất kiên trì muốn đi làm cơm, dù sao lúc buổi sáng cũng cho tốt gia vị rồi, cũng không kém đem sắp xếp chuẩn bị một chút, chẳng qua là khi ta cùng Tiểu Sâm đem món ăn bưng ra phòng ăn nhỏ, giọng Cao Dương sư huynh làm cho ta lạnh từ đầu đến lòng bàn chân.

“Tiểu Tuyệt Nhi, vết thương còn đau không? Bưng cái mâm loại việc nặng nề này người nói một tiếng để cho ta làm là tốt rồi, nếu là người không cẩn thận lại lộng thương thì làm sao đây. Những thức ăn này đều là người làm sao? Thực rất giỏi, vì ta đến nên người làm nhiều phần như vậy, xem người mồ hôi cũng xuất ra khuôn mặt rồi, có muốn hay không nghỉ ngơi trước một chút? Tiểu Tuyệt Nhi.”

Ta đè ép xúc động co giật khóe miệng nhìn Cao Dương sư huynh kia đem cái mâm đoạt đi rồi đặt hảo, còn đứng ở trước mặt ta muốn dùng tay áo lau mồ hôi cho ta, giọng nói thanh mảnh và nội dung quen thuộc so với đại thẩm ngày hôm qua ở trên phiên chợ đựng phải, chẳng qua là đại thẩm bình thường đã đủ làm cho ta ra mồ hôi, một người trắng nam cao thẳng ba thước ở trước mặt ta làm chuyện giống nhau cũng không chỉ là một có thể biểu đạt, vì duy trì hình tượng tiểu hài ngoan của ta, ta chỉ miễn cưỡng mỉm cười, né qua bàn tay to hần muốn lau mồ hôi cho ta, đem tầm mắt nghi ngờ chuyển hướng Lạc Ly ngồi vào chỗ của mình chuẩn bị đoạt thức ăn.

Lạc Ly đáp lại chính là không nhìn thẳng sư huynh của hần, một phen đem ta ôm đến bên cạnh bàn cơm ngồi xuống, sau khi lau mặt cho ta cũng không đợi sư huynh hần tới đây liền trực tiếp cầm đũa, trước gấp đây bát cho ta sau đó liền trực tiếp đoạt ăn, Cao Dương sư huynh thấy thế cũng không để ý, sờ sờ đầu cũng đến trên bàn cơm ngồi vào chỗ của mình, vốn muốn nói thêm mấy câu, nhưng nhìn không ai để ý đến hần, ngay cả Tiểu Ban Ban cũng ở một bên ngoan cần thịt nướng ta chuẩn bị cho nó, không thể làm gì khác hơn

là đem chiếc đĩa hướng về phía mâm cơm, sau khi ăn miếng thứ nhất liền nhanh chóng gia nhập hàng ngũ đoạt ăn, chỉ chốc lát liền xử lý xong.

Sau khi ăn cơm xong, Tiểu Sâm lấy ra trà xanh cùng hoa quả, Cao Dương sư huynh kia lại trở lại bộ dáng bà tám, thẳng đối với ta nói không chút giới hạn cùng lời nói nịnh nọt rất không cao minh, còn rất nịnh nọt châm trà cùng lấy hoa quả cho ta, thậm chí vận kiếm khí biểu diễn cắt hoa quả cho ta xem, còn kèm xiu đem hoa quả đút tới trong miệng của ta, hành động rõ ràng làm ta thực chịu không được, Lạc Ly vẫn là một bộ dạng không thèm đếm xỉa, ngay cả Tiểu Sâm cũng là vẻ mặt xem kịch vui, nháo đến làm ta thực kỳ quái.

“Ách. Cao. Đại ca, ngươi là có chuyện gì phiền não sao? Có thể nói đi ra cùng mọi người thương lượng một chút.” Khóe miệng ta giương lấy nụ cười giả tạo, quyết định đem vấn đề đại chúng hoá.

“Tiểu Tuyết Nhi, ngươi nhìn ra sao? Thật là tâm linh nhanh nhạy a~, thật ra thì cũng không có cái gì, sư đệ nói với ta ngươi có một loại quyền pháp tuyệt thế, chẳng những cường thân kiện thể còn lợi hại vô cùng, Cao đại ca ngươi bình sinh cũng chỉ có tài võ học, mỗi hồi hỏi thăm được bí kíp điển tịch gì đều trăm phương ngàn kế muốn nắm tới tay, nghe được quyền pháp của ngươi có bao nhiêu lợi hại ta tự nhiên tâm dương a, vốn muốn thỉnh giáo sư đệ, nhưng hắn còn nói ngươi mới là người truyền thụ quyền pháp, hắn không truyền ra ngoài, cho nên ta liền tới tìm ngươi, nói thật ra , trước kia đụng tới những chuyện này, đều là đối mặt với võ học tông sư, ta chính là lần đầu tiên đối mặt với tiểu oa nhi như thủy tinh đòi võ học, ta cũng không biết phải dùng phương pháp gì cho phải, nếu không như vậy, chỉ cần ngươi chịu truyền cho ta, ngươi nói cái gì chỉ cần ta có thể làm được lại không phạm vào đạo nghĩa ta đây đều tùy ngươi có được hay không?”

Nói đến đây chính là ta bị Lạc Ly bán, ánh mắt nhắm bóng dáng không đếm xỉa đến của Lạc Ly, lúc cùng ánh mắt của Lạc Ly chống lại hắn còn hướng ta nháy mắt , = = ta lạnh người , thật phúc hắc a phúc hắc a, may mắn nhìn thấy tông sư cấp phúc hắc, cái Thái Cực quyền kia với ta chỉ là đồ chơi tập thể dục buổi sáng , Lạc Ly lại dùng để câu Cao Dương sư huynh kia, cũng không biết hắn nói như thế nào mà để sư huynh hắn tin tưởng thân thể yếu của ta mang tuyệt thế võ học, bất quá có cơ hội hãm hại tên mê võ nghệ liền không cần lý do, ánh mắt ta vừa chuyển kể đã chạy lên đầu.

4. Chương 4

Ta xuất ra mỉm cười vô hại, đối với Cao Dương sư huynh còn bồi cẩn thận ở bên cạnh, mở ra miệng sói của ta.

“Cao đại ca, có phải chỉ cần không đánh mất đạo nghĩa, mà ngươi làm được, ta đều có thể yêu cầu a?”

“Dĩ nhiên, ta Cao Dương nói lời giữ lời .”

“Kia Cao đại ca chỉ cho phép ta một việc sao?”

“Ngô. Cái này sao, dĩ nhiên không phải cái gì cũng làm được a, nhưng chỉ cần không phải khó làm, Cao đại ca làm cho ngươi nhiều việc cũng không thành vấn đề, xem ngươi là muốn huấn thải ngọc lưu ly của Ngưỡng Nguyệt quốc hay là muốn xem đoàn kịch Nguyệt Lăng của Diệu Tinh quốc, Cao đại ca đều có làm được cho ngươi.”

Dưới tiếng nói ngọt ngào của ta, Cao Dương sư huynh liền rất hào khí ứng thuận danh quý đặc sản của Ngưỡng Nguyệt quốc cùng đoàn kịch nổi danh của Diệu Tinh quốc, mặc dù cả hai ta đều có chút hứng thú, nhưng ta như thế nào hảo hảo như vậy, thật đúng là xem ta như tiểu hài.

“Kia. Cao đại ca, ta không cần huấn thải ngọc lưu ly, cũng không cần xem cái gì đoàn kịch Nguyệt Lăng, ta từ nhỏ chính là cô nhi, không cha không mẹ, cũng không có huynh đệ tỷ muội, từ nhỏ chính là được một lão gia gia (viện trưởng cô nhi viện) nhặt về nuôi lớn, cũng không lâu lại bị một số người (chính phủ) bắt đi nhốt vào một tòa nhà lớn (viện nghiên cứu), sau Xảy ra chút ít chuyện, may mắn Lạc Ly nhặt được ta, ta mới có một chỗ an thân ở nơi này , lúc đến ta một thân đả thương, hiện tại cũng

chỉ là thân thể rách nát, vì cho ta nuôi thân thể, xài không ít tiền của Lạc Ly, ta không biết còn có thể ở chỗ này lưu lại bao lâu, cảm thấy cuộc sống bây giờ giống như nằm mơ, có thể hay không ngày nào đó tỉnh lại sau ta ở chính là trong tòa nhà lớn kia.” Nói đến đây ta ôm chặt cánh tay, cúi đầu nhìn chăm chăm giày của mình, Lạc Ly thấy thế đem ta ôm đến trong ngực, đầu để tại trên vai của ta.

“Thật ra thì bộ Thái Cực quyền kia, là lúc nhỏ đi học một vị tiên sinh tới dạy quyền pháp cường thân kiện thể, khi đó tuổi còn nhỏ, cũng chỉ là theo tiên sinh khoa tay múa chân, nếu không phải Lạc Ly ta đều không biết bộ quyền pháp kia là lợi hại như vậy, đương nhiên sẽ không để bụng Cao đại ca sáng mai cùng nhau luyện công, ta không muốn yêu cầu Cao đại ca làm cho ta chuyện gì, chẳng qua là. Ta từ nhỏ sẽ không có thân nhân, vẫn đều hảo tưởng một đại ca sẽ hảo hảo thương ta, sẽ chiều cố ta quan tâm ta, người. Có thể làm ca ca ta không?” Dứt lời ta ngược lên mắt to chẳng biết lúc nào đã hàm chứa nước mắt, sợ hãi nhìn Cao Dương, vẻ mặt khát vọng đối với thứ mình muốn lại không dám muốn.

“Ô oa ~ Tiểu Tuyết Nhi, không cần phải nói, người là hảo đệ đệ của ta, vĩnh viễn là đệ đệ thật tốt của ta, ta Cao Dương chiều cố người cả đời, sau này ai khi dễ người, người nói cho ta, những người đem người bắt đi là ai? Đại ca báo thù cho người.”

Cao Dương sau khi nghe được (thở lộ) của ta khóc oa oa, một phen đem ta từ trong ngực Lạc Ly đoạt lấy, giơ cao ta đem mặt hướng trên ngực của ta cọ, đem nước mắt nước mũi đều cọ đến trên người của ta, cho đến khi Lạc Ly tái đem ta đoạt lại, chán ghét nhìn quần áo vô cùng thê thảm của ta.

“Cao đại ca, cảm ơn người, ta cũng không biết những người kia là người nào (ai sẽ đi tìm hiểu nhân viên chính phủ tên là gì), cũng không rõ ràng đó là chỗ nào, hơn nữa ta hiện tại rất tốt, không cần giúp ta báo thù.”

Đối mặt Cao Dương khóc đến kinh thiên động địa, cùng với tự mình thêm không ít quần áo (tranh thủy mặc), ta tận lực khống chế vẻ mặt, cố gắng duy trì hình tượng tiểu hài ngoan của ta, trời ơi! Tại sao một đại nam nhân bề ngoài dương cương như vậy lại có thể khóc đến đặc sắc như thế, thật đúng là làm ta thêm kiến thức.

“Đáng giận! Tiện nghi bọn họ, vậy gia gia nuôi lớn người đầu rồi, người biết ở đâu sao? Ca cho người đón hần tới đây cung dưỡng được không?”

“Ta trước kia là cùng lão gia gia ở tại trên núi (cô nhi viện là ở trên núi không sai), sau khi bị bắt chuyển đi chỗ kia (đổi lại cương vị), phát sinh những sự tình sau, ta hình như là lạc vào trong nước phiêu thật lâu, rồi Lạc Ly đem ta nhặt được, cũng không biết phải đi trở về thế nào, hơn nữa, lúc ta rời đi lão gia gia cũng rất già, sợ rằng hiện tại.”

Nói đến đây ta cắn môi như muốn đem nước mắt nuốt trở về, viện trưởng nga, ta không có toan tính rửa người, ta cái gì cũng không nói, là bọn hần hiểu lầm a, hơn nữa trên địa cầu ta đây”Sau khi chết” những di sản cùng tiền bảo hiểm viết ở cô nhi viện danh nghĩa, cũng cho người một chút Tiêu Dao rồi, bất quá không thể gặp lại được viện trưởng người cũng là sự thật, này cùng chết lại có khác gì đâu? Nghĩ được như vậy tâm tình một trận di động, không có giả làm thật a.

Đại ca kháo sơn [2]

“Ô. Tiểu Tuyết Nhi người đừng thương tâm, âu cũng là một loại duyên phận đi, lão gia gia cũng là nguyện người vĩnh viễn thật vui vẻ, bất kể như thế nào, người bây giờ là hảo đệ đệ của ta rồi, chờ thêm lúc đến Ân Vụ sơn thăm sư phụ xong, ta liền dẫn người trở về bái kiến cha mẹ, người xinh đẹp khả ái như vậy, miệng vừa ngọt lại biết nấu ăn, cha mẹ nhất định sẽ thích người, đặc biệt là mẹ, thường nói huynh đệ chúng ta lớn lên tam đại ngũ thô một chút cũng không đáng yêu, nàng tấy người nhất định vui chết.”

Nói đến đây Cao Dương dừng dừng, giống như là đột nhiên nhớ tới cái gì, sờ một trận trong ngực, lấy ra một món đồ liền hướng phóng tới trên tay của ta, sau đó lại đem vào trong lòng bàn tay, nửa khắc sau liền lấy ra một bọc đồ gì đó, làm cho hai tay ta đều đầy, một đồng đồ, cho đến khi đầy chật không để thêm được mới thôi, tất cả đồ lớn nhỏ hơn hai mươi món.

Có vài tờ màu vàng không biết tên, mấy cái hộp hương mộc thượng đẳng, không biết bên trong có cái đồ gì, vài đồ châu báu đồ trang sức đeo tay minh châu ngọc bội,hần! Ngân phiếu đều có vài tờ, oa kháo! Một tờ là một trăm lượng a, phần cho lúc trước thông hỏa minh châu kia của ta thật chỉ là tiểu đồ chơi, hơn nữa

nhiều đồ như vậy hẳn làm sao có thể trực tiếp lấy ra ở trong tay áo a, bên trong sẽ không có túi không gian đi, ta .

“Đại ca trên người cũng không còn cái thứ gì đáng giá, những đồ này người trước thu lấy, còn có cây sáo nhỏ này, là công cụ liên lạc đặc biệt của Cao gia ta, người nếu là có việc gấp tìm đại ca mà đại ca lại không có ở bên cạnh, người liền thổi cây sáo nhỏ này, sâu độc trong cơ thể ta sẽ có cảm ứng, ta lập tức liền biết người tìm ta, phải cất hảo đường để người đoạt a!”

Ta hai tay cầm lấy một đồng vật nhỏ (không đáng giá tiền) mà Cao Dương nói, cả người ngây ngốc, quay đầu lại nhìn về phía Lạc Ly, Lạc Ly cũng không nói cái gì, chỉ cẩn thận đem cây sáo nhỏ giống như tạo thành từ từ ngọc thất ở trên cổ tay ta, ý tứ của hắn đúng là nói ta đem lễ vật này thu hảo.

Nhìn bộ dáng khéo léo của cây sáo nhỏ chỉ có một đốt ngón tay, người không biết sẽ đem làm thành vật phẩm trang sức bình thường, tuyệt sẽ không biết rõ đây chính là dụng cụ gọi người, hồi tưởng Địa Cầu khoa học kỹ thuật phát triển, những thứ 3D giống như điện thoại, thường không phải là tần số liên kết đứt liên lạc, cái gì khoa học kỹ thuật làm người ta tiến bộ, ta xem khoa học kỹ thuật làm người ta lui bước mới đúng, giống như cái sâu độc cổ Địa Cầu không phải là cũng tồn tại qua ư, vì cái gì liền không hảo hảo đem văn minh cổ bảo lưu lại, nhìn cái dụng cụ gọi người này những í không cần năng lượng không cần nạp điện, nhìn nhìn càng xem càng thích, ngừng đầu liền cho Cao Dương một khuôn mặt tràn đầy tươi cười.

“Cám ơn Cao đại ca.”

“Cái gì Cao đại ca, người nên trực tiếp gọi ca.” Bàn tay to sờ lên đỉnh đầu của ta, Cao Dương vẻ mặt triu mến nhìn ta, đáng tiếc hai mắt đỏ bừng cùng khuôn mặt treo đầy nước mắt nước mũi, thật sự làm ta nhin thật lâu mới không có tại chỗ phá công bạo tiểu ra ngoài.

“Tốt lắm sư huynh, sáng sớm ngày mai đến sau hậu viên cùng nhau luyện công đi, Lạc Ly trước mang Tuyết Nhi xuống.” Lạc Ly dứt lời lại là một tay đem ta bế lên.

“Đi đâu?” Ta dừng lại một lúc cũng rất thói quen cho Lạc Ly ôm tới ôm lui, có người thay chân bước đi, ta cũng thật mừng rỡ thoải mái hưởng thụ niềm vui thú ngây tàn tật này.

“Thay quần áo.”

Nhìn ngực ta lúc trước bộ dáng thê thảm không nở nhìn, cau mày bộ quần áo mới đáng thương ta mua không tới hai ngày.

“Tuyết Nhi hiện tại có sư huynh làm đại ca, tiểu quỷ người lại kiếm tiền được nữa, mới vừa rồi sư huynh cho người đồng gia hắn nói đồ không đáng giá tiền, mỗi dạng phóng xuất cũng mua hơn mấy trăm ngàn lượng, hắn quý tộc loại Đại lão thô mới sẽ không đem những đồ này đưa vào mắt, bên trong còn có một chút đại bổ hoàn đối với thân thể vô cùng tốt, người tiểu quỷ này đầu thật là, nếu người chỉ cần sư huynh làm chút ít gì là tốt rồi, hiện tại người để cho hắn nhận người làm đệ đệ, coi như đời này lại nhiều hơn một người mê võ nghệ tuyệt thế làm bảo tiêu, nhiều cự phú đệ nhất nhờ Diệu Tinh quốc Cao gia làm chỗ dựa, Diệu Tinh Cao gia bọn họ chính là nổi danh bao che khuyết điểm, người bây giờ thật là ở trên đường đi qua cũng không người dám ngăn người.”

Ta ghen hòng trần trối nghe Lạc Ly nói lần này rõ ràng lại đem ta nâng cao một bước, oa kháo! Ta còn kiếm tiền được a, a. Sau này không lo ăn mặc, cũng không còn người dám khi dễ ta, ha hã.

Đại ca kháo sơn [3]

Lạc Ly thấy thế cũng chỉ là nhu nhu đầu ta, đem ta ôm càng chặt hơn.

Cánh tay đột nhiên buộc chặt làm ta cảm thấy có điểm không thoải mái, kỳ quái ngẩng đầu nhìn hướng Lạc Ly, lại không cẩn thận nhìn vào hai mắt giống như hắc động của Lạc Ly, ánh mắt ôn nhu xen lẫn đau lòng cùng thương tiếc đem ta hấp dẫn thật sâu.

“Thực xin lỗi.”

“A?”

“Ta nói thực xin lỗi, ta không lưu ý đến trong lòng người có nhiều bất an như vậy, bất quá tại đây người vĩnh viễn cũng không cần sợ, ở đây có ta, ta sẽ bảo hộ người, nuôi người. Cả đời.” (ô hô hô, ta nghĩ đây là một lời tỏ tình a~ hảo lãng mạn =]])

Lạc Ly nói đến câu này làm cho toàn bộ đồng tử của ta phóng đại, không thể tưởng được ta thổ lộ nửa thật nửa giả vừa rồi lại làm cho Lạc Ly tin thật, còn cùng ta ưng thuận hứa hẹn trầm trọng này, lập tức nước mắt nẩy lên hốc mắt, ta đem mặt chôn đến trên vai của Lạc Ly, đánh chết không thừa nhận bởi vì câu nói của Lạc Ly, phản ứng khóc lên giống như tiểu nữ sinh.

“Cám ơn.”

“Đứa ngốc.”

“Không. Đứa ngốc chính là người.” Mặt chôn ở trên vai của Lạc Ly ta phát ra thanh âm rầu rĩ.

“Àn?”

“Trên ngực của ta là kiệt tác vĩ đại của sư huynh người, toàn bộ ấn đến trên người người.” Dứt lời ta tuôn ra một trận buồn cười, tuyệt không phủ nhận ta là có điểm tiểu cổ ý.

“Tuyệt Nhi!” Lạc Ly bắt đắc dĩ kêu to, đổi lại là tiếng cười thanh thúy kiêu ngạo hơn của ta.

Hôm sau Cao Dương theo chúng ta cùng nhau luyện công buổi sáng, ban đầu tiếp xúc với thái cực quyền này cùng giống như vô lâm bảo điển võ thuật cơ học khác thường, Cao Dương hưng phấn giống con khỉ đồng nhảy tây lủi, Lạc Ly mang ta đem vận chuyển nội lực trong cơ thể sau vài lần, Cao Dương đem ta đuổi tới một bên nhìn, trực tiếp lôi Lạc Ly đi nghiên cứu đánh nhau, nói còn có thể cải thiện chiêu thức hoàn mỹ, này lại để cho ta nhớ tới Thái Cực quyền khác.

“Ca, ta nghĩ Thái Cực quyền này còn đặc điểm khác.” Ta vừa nói ra Cao Dương cũng nhanh thoảng hiện ở trước mặt ta, ta thề ta nhìn thấy tàn ảnh, má ơi, người vô lâm cao thủ coi như không tính là người?

“Tiểu Tuyệt nhi người nhớ tới cái gì, mau mau nói cho ca ca người.”

“Ta nghĩ lên khi đó tiên sinh nói qua, Thái Cực quyền không ở chiêu thức, cũng không giới hạn trong chiêu thức, Thái Cực quyền ý lấy nhu thắng cương, tá lực đả lực, giao tâm pháp ý cảnh ký đến ở chỗ sâu trong thân thể, cảnh giới cao nhất là chiêu thức toàn bộ quên, chiêu pháp hoàn toàn không có, lấy vô chiêu thắng hữu chiêu.”

Cao Dương nghe xong lời của ta sau toàn bộ giống như choáng váng đứng lại, miệng thì thảo niệm “Vô chiêu thắng hữu chiêu, vô chiêu thắng hữu chiêu.”

Bộ dáng điên cuồng làm ta không khỏi đưa tay trước mặt hấn huy động kêu to, ta kêu đến yết hầu cũng khàn đi mà hấn cố tình vẫn là bộ dạng này, quay đầu nhìn xem ngay cả Lạc Ly cũng là một bộ trầm nhập thâm tầng tự hỏi, ta cũng không có tức giận bề bộn bên cạnh uống, tính nhìn xem hai cái vô lâm cao thủ có thể định bao lâu.

“A! ”

Một tiếng kêu to thành linh xảy ra dọa tay nâng ly trà của ta run lên, tăng nhanh sinh mệnh ngắn ngủi của nó, ở một cái đường vòng cung hoàn mỹ hạ táng ở trên thổ địa cứng rắn ở hậu viện, phát ra một tiếng kêu khóc thanh thúy cuối cùng.

“Vô chiêu thắng hữu chiêu, vô chiêu thắng hữu chiêu, có chiêu có thể phá chiêu, không bằng vô chiêu thắng hữu chiêu, a trời ạ, Tiểu Tuyệt nhi người thật là một bảo bối, ta yêu người chết mất!” Cao Dương giống như nổi điên loạn rống vừa thông suốt sau đem ta một phen ôm lấy hướng trên ngực hấn nhu đi, lực độ mạnh đến làm cho ta cho rằng hấn là không phải muốn dùng loại phương pháp này đem ta ngộp thở, hoàn hảo ta đang muốn giao đãi di ngôn thì, Lạc Ly liền cứu ta từ tay ác ma đem ta ôm, cũng cho ta biết nguyên lai không khí loãng ở tình cầu này có bao nhiêu đáng yêu.

Lạc Ly đem ta như vật sở hữu của mình khóa vào trong ngực, đem ta phải nắm trái nắm kiểm tra một lần, sau khi nhìn ra đến không bị thương mới nhú mày quay đầu nhìn về phía Cao Dương, lúc này hấn đã muốn

giống như lâm vào trong thế giới của mình, tại chính giữa đình viên đánh bộ Thái Cực quyền pháp kia, lúc nhanh lúc chậm, nhanh hơn lại nhanh hơn, dần dần chiêu không giống chiêu, đến cuối cùng chỉ rơi xuống chút tàn ảnh, chứng tỏ Cao Dương đang di chuyển rất nhanh, bên cạnh hắn vờn quanh một vòng khí tràng vô hình, đem lá rụng ở hậu viên cuốn tả hữu bay loạn, không ngừng xoay tròn, giống như bão quét qua.

Ta xem cảnh tượng đáng sợ này, lo lắng kéo áo Lạc Ly, ta nói mấy câu khiến cho Cao Dương điên hoặc tẩu hỏa nhập ma liền chính là nghiệp chướng nặng nề, hồi tưởng lại ở Địa Cầu Âu Dương Phong kia dưới ngòi bút của Kim đại hiệp tiểu thuyết tông sư võ hiệp cũng là bởi vì Hoàng Dung loạn bối Cửu Âm Chân Kinh mà kinh mạch nghịch chuyển tẩu hỏa nhập ma điên rồi, này nhất tưởng ta không khỏi âm thầm hối hận ăn nói lung tung, không biết nội dung lại đem Địa Cầu võ học rập khuôn đến đây, cũng không ngẫm lại lưỡng địa nhân thể sai biệt, học công pháp giống nhau có thể hay không có ảnh hưởng không tốt.

Đại ca khảo sơn [4]

“Tuyệt Nhi đừng sợ, sư huynh sau khi nghe lời người liền lập tức hiểu ra công pháp, vui đến điên cuồng đang thực hành diễn luyện, nghĩ là nhanh phá công đỉnh, ngay lúc đó đúng là thời điểm mấu chốt.”

Nghe được lời nói của Lạc Ly, ta cũng tổng an tâm chút, nên tỉnh lại một chút tự mình mặc dù xem như là nhân vật chính của tiểu thuyết xuyên qua, dù sao tiểu thuyết cùng sự thật là xa nhau, ta không có khả năng thật sự giống nhân vật chính xuyên qua của tiểu thuyết đem tri thức của thế giới này đến thế giới khác, không nói trước khả năng nhân văn hóa hoặc cấu tạo bất đồng sai biệt sẽ phát sinh ảnh hưởng không thể dự đoán, đạo lý hoài bích kì tội (có báu vật là mang tội) ta còn là biết, súng bắn chim đầu đàn, ta cứ ngoan ngoãn làm tiểu hài nhược nhược là tốt rồi.

Ước chừng qua hơn nửa giờ, mắt thấy dòng khí quanh thân Cao Dương chậm rãi bình ổn, đến cuối cùng thu công đứng vững, Cao Dương thần thái phi dương, vẻ mặt hồng quang nhìn hai tay của mình, trong mắt lộ vẻ dương quang vui sướng không thể tin nổi.

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

Đột nhiên Cao Dương mở miệng ngửa mặt lên trời cười to, cũng không biết là vô tâm hay cố ý, tiếng cười bao hàm nội lực thâm hậu, nguyên bản cây cối chịu chướng phong của hắn tàn sát mà chỉ còn ít lá thê thảm không chịu nổi, bị tiếng cười chấn đến lá cây còn dư toàn bộ rơi xuống, đừng nói ta đây thân nhược chỉ có Lạc Ly truyền cho ít nội lực mỏng manh, bị tiếng cười tràn ngập uy lực chấn đắc khí huyết cuộn cuộn, phi thường thống khổ.

Lạc Ly thấy thế lập tức đem ta ôm càng chặt hơn, đột nhiên một cổ noãn lưu cuộn cuộn không dứt thông qua chỗ Lạc Ly ôm ta truyền tới trên người của ta, một lát đã hóa giải không khoẻ của ta, biết rõ không thể mặc kệ Cao Dương lại cười tiếp Lạc Ly nâng kiếm, nhắm vào ấm trà phía xa đặt bên cạnh ta, lấy khí dẫn lên miệng ấm trà, hình thành cột nước nhắm thẳng vào miệng lớn đang mở ra của Cao Dương phóng đi.

“Ha ha. Khụ khụ. Khụ khụ khụ. Sư đệ ngươi, ngươi quấy cái gì, muốn mưu sát a?” Cao Dương một chút đắc ý vênh vác làm cho nước trà sắc một cái, phục hồi tinh thần lại liền liêu mạng ho khan, bộ dáng chật vật làm ta nhìn không được che miệng cười trộm.

“Cũng không biết muốn mưu sát ai, sư huynh cho dù cảm thấy cửa quán bốn y vắng lặng cũng không cần lấy phương pháp bậc này hỗ trợ, người ở bờ biển trấn nhỏ đều là người bình thường, chịu không nổi tiếng cười cao quý của sư huynh ngài.”

Cao Dương giống như lúc này mới phản ứng lại vừa rồi đã làm cái gì, chú ý tới tàn hoa bại thảo đầy đất, đình viên hoàn toàn thay đổi, cùng ta co rúm lại ở trong lòng Lạc Ly, ta tay ấn ngực, sắc mặt tái nhợt đáng thương, Cao Dương lập tức về mặt ảo não trảo đầu, ngồi xổm trước mặt ta xem ta chính là sắc mặt tái nhợt chút cũng không còn cái gì trở ngại, mới nhẹ nhàng thở ra.

“Tiểu Tuyệt Nhi ngươi xem ta, này hai năm qua việc luyện công của ta có chướng ngại, luyện sao cũng đều không có gì đột phá, hiện tại được Tiểu Tuyệt Nhi điểm thông, cuối cùng mới phá tan công đỉnh, nhất thời quá mức cao hứng, đắc ý liền không khống chế được, ta còn nói muốn làm ca ngươi bảo hộ ngươi, mới nói không đến hai ngày còn kém chút hại ngươi bị thương, đều là ca vô dụng, ngươi nếu tức giận liền đánh ca là được.”

“Tuyệt Nhi hiện tại cho dù muốn đánh cũng không còn khí lực đi đánh, cùng với người ngồi xổm nói vô nghĩa còn không bằng đem phiền toái mình làm ra hảo hảo thu thập một chút.”

“Ta sẽ tìm người giúp người tu hảo đình viên, đừng tức giận như vậy a, cũng không phải cố ý.” Dứt lời Cao Dương còn trang đáng thương cần tay áo, dùng ánh mắt thiêm lệ quang nhìn Lạc Ly, làm ta toàn bộ hóa đá.

“Lạc Ly không cần cái tiểu tiểu đình viên này.” Lạc Ly giống như đối bộ dáng kia của Cao Dương miễn dịch hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, ánh mắt xu thế càng lạnh như băng, trong giọng nói độ âm lại thấp thượng ba phần.

“Sư phụ! Sư phụ! Không tốt, ngoài cửa đến vài vị quan gia nói muốn tra hỏi tiếng cười rung trời vừa mới từ nơi này phát ra, ngay cả Trần Trường cùng một ít đồng hương đều chạy đến cửa y quán hỏi thăm, hiện tại tiên thánh đều đầy người, muốn mời người đi ra ngoài để hỏi rõ ràng.” Còn không đợi Lạc Ly nói rõ, Tiểu Sâm tự mình nói ra phiền toái Cao Dương chọc đến.

Lạc Ly lạnh lùng trừng mắt nhìn Cao Dương hồi lâu, trong lúc nhất thời áp khí quanh thân giảm xuống cực nhanh, thời gian ngắn ngủn hơn mười giây tin tưởng có thể làm cho độ ẩm giảm xuống 0 độ, ngay cả ta bị Lạc Ly ôm ở trong lòng cũng cảm thấy Ti Ti hàn ý, bốn người ở trong trận cũng chưa mở miệng nói chuyện, ngoại thánh truyền đến tạp thanh cũng càng có xu thế rõ ràng, Lạc Ly cuối cùng đem ta buông, cùng Tiểu Sâm ra tiên thánh xử lý sự tình, lưu lại ta cùng Cao Dương mắt to trừng mắt nhỏ, xem ra Cao Dương sau này ở đây sẽ không có một ngày tốt lành a.

5. Chương 5

Sự kiện Cao Dương cười to khiến cho phiền toái nhỏ không ngừng, như có vài lão nhân gia sợ tới mức té ngã, dọa choáng váng cũng có hai người, bà bà cách phố dọa rớt răng giả, đem thủy hang của trấn đông Nhị cô gia chấn động, làm cho gia súc của Tiểu Ma Tử ở trấn cuối dọa chạy, làm cho lam điều đang đẻ trứng của Vương Nhị gia ở trấn tây sợ tới mức đem trứng rớt trở về, cũng may mắn lớn nhất cũng chỉ là dọa choáng váng không hù chết, tóm lại chính là chuyện nhỏ nhiều hơn chuyện lớn không có, Lạc Ly chủ động bồi lễ chữa bệnh từ thiện, cùng với nhân tình nhiều năm dưới mặt mũi, sự kiện tổng không giải quyết được gì, Lạc Ly biết rõ bản tính của sư huynh nhà mình, cũng không cho hắn thấy sắc mặt bao lâu, cho nên mấy ngày này ở chung chính là rất vui vẻ.

Chính là con Tiểu Ban Ban kia, giống như nghiện nhào vào ta, mỗi lần đều bỏ nhào vào ta tựa như con cầu, cái đuôi vung vẩy vui mừng, sau đó ngậm lên ta không biết định tha đi đâu, may có người ở trong phòng phát hiện cứu đi, sau đó lại trở về lần nữa dùng miệng ngậm ta tha đến một góc ngoài hậu viên rồi đào động, cũng không biết là có phải muốn đem ta đi chôn hay không, nhưng khi nó đào động còn chưa có hảo ta lại được cứu đi, mới đầu không biết hành vi của nó, hại ta hắc tuyến tưởng con thú lớn tính tình giống cầu này sẽ không đem ta trở thành xương cốt ưa thích muốn chôn ta đi? Ta từ sợ hãi ban đầu sau biến thành thói quen, nó trừ bỏ lấy nước miếng rửa mặt cho ta cũng không đối với ta làm chuyện gì, có khi còn có thể bị cắn phá một hai cái động động, nó nếu mạnh mẽ bỏ nhào vào ta vẫn là sẽ có chút trầy da.

Ta sờ về mặt càng đáng thương hơn, dưới về mặt âm khí của Lạc Ly, Cao Dương cuối cùng đem Tiểu Ban Ban huấn luyện sẽ không gặp ta liền nhào tới, còn mua một rương quần áo mới bồi ta, hiện tại Tiểu Ban Ban nhìn đến ta cũng chỉ sẽ cọ cọ một chút, hơn nữa cũng sẽ không ngậm, hơn nữa đồ ăn của ta dụ dỗ, hiện tại Tiểu Ban Ban thực nghe ta nói, còn để cho ta nằm úp sấp lên cưỡi trên người nó a. . . . Hơn một đầu thú lớn làm tọa kỵ, uy phong tử tử ta, cũng thành công làm Tiểu Sâm cười trộm sắc mặt trở nên vừa kinh ngạc lại hâm mộ, ta thích nha ~ ha ha, hơn nữa lưng Tiểu Ban Ban nằm úp sấp thực thoải mái, thịt thật dày vừa mềm vừa ẩm, khi ta thường không có việc gì liền thích ghé vào trên người nó đọc sách, độ thân mật của người và thú thẳng tắp bay lên.

Hôm nay ta đem việc làm xong hảo, lại đi đến thư phòng của Lạc Ly, cầm một quyển sách thảo dược đến hậu viện tìm Tiểu Ban Ban nằm úp sấp phơi nắng, Tiểu Ban Ban lỗ tai giật giật giống như nghe được tiếng

bước chân của ta, nó lười biếng mở híp mắt, cũng chậm chậm chuyển thân từ thẳng nằm úp sấp biến thành nằm quần vòng giống mèo, ý bảo để cho ta nằm vào trong lòng nó, ta liền thành thật không khách khí nằm vào trong lồng da lông mềm mại kia, lưng vừa vặn dựa vào thân thể thật lớn của nó, Tiểu Ban Ban xem ta nằm xong đem đầu của nó gác đến trên đùi của ta tiếp tục ngáy ngủ, ta thì thoải mái nằm ngửa đọc sách, cảm giác mềm mại so với sofa da thật còn muốn thoải mái hơn, còn có trang bị mang nhiệt độ ổn định.

Nhìn kỹ thảo được bên này có chút cùng Địa Cầu giống nhau, chỉ kém ở màu sắc cùng lớn nhỏ bất đồng, tên cũng khác đi mà thôi, trước toàn bộ không thấy qua chiếm tuyệt đại bộ phận, có hình dạng thiên kì bách quái, công hiệu không thể tưởng tượng, cũng không có thiếu thảo được ở khoa tâm thần, xem ra y học bên này phát triển phi thường không tệ.

“Tuyệt Nhi, sao lại ở bên ngoài hứng gió, không phải nói với người muốn đọc sách liền vào trong phòng sao?”

Không đợi ta lật nhiều vài tờ, Lạc Ly liền hiện thân ở hậu viên, không nói hai lời liền đem ta từ trong lòng Tiểu Ban Ban lấy đi, cũng không để ý Tiểu Ban Ban gằm nhẹ kháng nghị, đem ta ôm lấy liền hướng trong phòng đi đến.

“Trên người Tiểu Ban Ban vừa mềm vừa ấm, chính là cái ấm lò thiên nhiên, kê bên rất thư thái, nào có dễ dàng lạnh đến như vậy, hơn nữa ta còn có thông hỏa minh châu Ca đưa cho nha.”

“Tuy là nói thế, nhưng ở bên ngoài dãi lâu vẫn là sẽ có gió vào, đừng xem thường khí lạnh đầu thu.”

Lúc này Lạc Ly đã đem ta ôm vào thư phòng, cũng không đem ta buông, trực tiếp liền lấy tư thế ôm ta ngồi ở trên giường, để cho cả người ta trực tiếp ngồi vào trên đùi của Lạc Ly, thân mật bất thành hình làm cho ta rất không thoải mái, xấu hổ đẩy nhẹ Lạc Ly, muốn tự mình tìm vị trí ngồi, nhưng tay Lạc Ly nhìn như ôn nhu đặt ở trên lưng ta lại không có chút di động, nhìn hắn hoàn toàn không tính đem ta buông ra, mà tay kia của hắn thì đã rút ra một quyển sách thuốc bắt đầu nhìn kỹ, không hảo dùng lực lớn tránh động ta không thể không hóa hành động thành ngôn ngữ.

“Lạc. Lạc Ly, buông ta xuống dưới được không?”

“Không được.”

“Ách.” Trả lời sảng khoái trực tiếp hại ta tiếp không hơn một câu, ta cũng không thể cho rằng Lạc Ly là ăn đậu hủ của ta?

“Lạc Ly, người vẫn là đem ta buông xuống đi, vóc dáng của ta tuy nhỏ nhưng vẫn là có sức nặng, ngồi lâu ở trên đùi của người sẽ tê chân đó.”

“Không sợ.”

Ta lại lần nữa không nói gì, sao ta trước kia không phát hiện Lạc Ly sẽ có loại tính cách ngang ngạnh này.

Chân tình bộc bạch [2] (H nhỏ)

“Nhưng. Lạc Ly, như vậy ta xem sách không được.”

“Như thế nào? Vừa rồi người ở trong lòng Tiểu Ban Ban không phải đang xem sao, ở trong lòng nó cùng ở trong lòng ta phân biệt sao? Người không phải sợ lạnh, dựa vào ta cũng có thể giúp người sưởi ấm a, hay là người cảm thấy ta so ra kém Tiểu Ban Ban?”

Ta cuồng hân (đổ mồ hôi=)), kém rất lớn được không, người sao so cùng sủng vật, Lạc Ly hôm nay sao vậy, cùng bình thường thật khác nhau.

“Người hôm nay sao vậy? Phát sinh chuyện gì sao?” Ta có điểm lo lắng nhìn hắn.

“Không có việc gì.” Lạc Ly quăng ra những lời này liền xem sách, vẻ mặt cự tuyệt đáp lại.

“Người sẽ không ghen với Tiểu Ban Ban đi?” Ta vẻ mặt cười xấu xa cùng hắn trêu ghẹo, đang định cười hắn vài câu, ngẩng đầu đụng vào đôi mắt thâm thúy của Lạc Ly, ta rõ ràng từ trong mắt hắn nhìn thấy ánh ngược của mình, chớp mắt giống như trời đất bao la trong mắt của hắn chỉ tồn tại một mình ta, trời. . . . Không thể nào?

“Nếu ta nói đúng thì sao?”

“A?” oh my god! Không phải chứ? Lạc Ly thỉnh linh xảy ra hành vi giống như thông báo, tạc hai mắt ta mở to, miệng mở lớn, chỉ có thể phát ra một cái âm tiết nghi vấn đơn độc.

Còn chưa từ trong khiếp sợ khôi phục lại, ngoài miệng lại đột nhiên truyền đến một trận xúc cảm mềm mại lại có chút co giãn, khuôn mặt đẹp trai ôn nhu của Lạc Ly vô hạn phóng đại ở trước mặt ta, bàn tay to cổ định sau đầu phong tỏa đường lui của ta, vì kinh ngạc mà cái miệng nhỏ nhắn mở lớn dễ dàng làm cho Lạc Ly muốn làm gì thì làm, chỉ cảm thấy đến một khối cơ thịt trơn trượt mà hữu lực xâm nhập khoang miệng của ta, ở trong miệng của ta quét động, thậm chí quán lấy cái lưỡi của ta cùng múa với nó.

Ta mất đi năng lực tự hỏi, thân thể cường bức nhận xúc cảm xa lạ này, chỉ cảm thấy đầu hảo tê dại, trước mắt thiếu một chút bạch quang, khí lực ở thân thể giống như dần dần bị rút đi, làm cho ta không tự giác nhắm lại hai mắt, nhưng khi thị giác biến mất sau, cảm giác trong miệng, môi càng có xu thế rõ ràng, ở chỗ sâu trong thân thể giống như có chút gì đó dần dần thức tỉnh, gãi đến nội tâm ngứa ngứa, làm ta thậm chí nghĩ bắt tay đuổi ra phía trước, muốn bắt chút gì, muốn càng nhiều.

Lúc ta cho là đã sắp hít thở không thông thì không khí lại tiến nhập phổi của ta, thân thể vì thiếu dưỡng khí làm cho thân thể tự nhiên nhẹ thở hổn hển, cảm giác trường nóng trên mặt khiến cho ta biết ta hiện tại huyết áp cao, trong đầu ý thức thần kinh còn tại trạng thái hỗn loạn, giống như nghe được Lạc Ly gọi ta, thật vất vả làm cho hai mắt phiếm sương mù hướng Lạc Ly chống lại, hoàn toàn không phản ứng đến vừa Lạc Ly nói với ta chút gì đó.

“Lạc. Ly.”

“Đáng giận!”

Chỉ nghe đến một tiếng gầm nhẹ của Lạc Ly, khí vừa trở lại phế bộ của ta lại một lần nữa nguy cơ thiếu dưỡng khí, môi vì sung huyết trở nên đặc biệt mẫn cảm, Lạc Ly ở trên môi, trong miệng của ta làm mỗi một cái động tác đều rõ ràng rơi vào trong thần thần kinh cảm giác của ta, khiến cho thân thể phản ứng liên tiếp, tim đập gia tốc, huyết áp lên cao, thậm chí thượng tuyến tổ lên cao, dần dần thân thể không chịu nổi, chỉ có thể vô lực mềm nhũn ở trong lòng của Lạc Ly.

Phía sau bỗng nhiên truyền đến xúc cảm cứng rắn làm cho ta thoáng hoàn hồn, mới phát giác Lạc Ly đem ta thả trên giường, đôi môi giao trứ cuối cùng chia lìa, ta nghĩ đến người này cạo sát lại kích thích xúc cảm xa lạ cuối cùng cách ta mà đi, làm ta có thể nghỉ ngơi một chút thì trên lỗ tai truyền đến một trận ấm áp, cảm thấy Lạc Ly há miệng ngậm tai của ta, đột nhiên kích thích cường đại làm ta kêu sợ hãi ra tiếng.

“Ân a. Ô.”

Tự cho là kêu sợ hãi biến thành tiếng kêu mập mờ, nghe được thanh âm mị kêu của mình thì xấu hổ đến cắn môi của mình, đem tiếng kêu nhấn xuống, đầu lưỡi chỉ tàn sát ở tai của ta đột nhiên vói vào lỗ tai của ta, còn không ngừng quấy đánh, xúc cảm quá kích thích đầu dây thần kinh của ta, để cho ta rất cuộc không chế không nổi chính mình phát ra thanh âm càng mập mờ, cũng khiến cho toàn thân ta hưng phấn đến run run.

“Ân. Ân a. Nha.”

“Tuyệt Nhi. Tuyệt Nhi.”

Lạc Ly một bên khẽ gọi tên của ta, một bên không ngừng trên trán của ta, mi gian, mắt, mũi, mặt, môi, cằm, tai lưu lại một cái hôn sâu, cùng với nhiều điểm hôn liếm lộng hút cùng khẽ cắn, làm cho thân thể ta nhện không được vận vẹo, nhưng thân thể của Lạc Ly áp nửa người trên của ta, khiến cho ta chỉ có thể loạn xoay thân dưới, bàn tay to của Lạc Ly nhẹ nhàng quét động ở gần chỗ đùi ta, thân thể càng ngày càng nóng, ở chỗ sâu trong giống có một cổ gãi ngứa, lại làm cho ta không thể tự hỏi đành phải ôm chặt Lạc Ly trước mắt, tìm kiếm cứu trợ.

“Ô. Lạc Ly. Lạc. Ly. Ân a.”

Lạc Ly giống như đáp lại lời kêu gọi của ta, nụ hôn dừng ở trên người của ta dần dần càng sâu thêm, cũng có xu thế đi về phía dưới, bàn tay to của Lạc Ly cũng không chỉ chạy tại bên đùi của ta, đối lại vỗ về ngực của ta, đột nhiên cần cổ bị cắn làm cho kích thích cùng đau đớn ở nhũ đầu bị kéo làm cho ta đột nhiên run lên, giống như gặp phải chốt mở, nguyên bản thân mình dần dần thăng lên tình dục thoáng chốc lui sạch,

Ngoài thư phòng truyền đến tiếng kêu hấp dẫn tầm mắt của ta, mới phát hiện cửa thư phòng chẳng biết lúc nào đã kéo ra, Cao Dương cùng với Tiểu Sâm vẻ mặt đều là lo lắng đứng ở ngoài cửa nhìn ta, ngay cả Tiểu Ban Ban cũng nâng lên thân thể cao lớn của nó, chân trước đặt trên lan can hành lang, xem trạng huống của ta.

Nhận rõ trước mắt là người quen, ta chột an tâm xuống, sau một khắc thân thể một trận thoát lực, làm cho cả người ta xụi lơ ở trong ngực Lạc Ly.

“Tuyệt Nhi!”

“Tiểu Tuyệt Nhi!”

Miễn cưỡng mở ra hai mắt, nhìn về phía Lạc Ly sắc mặt gấp đến độ trắng bệch, cùng Cao Dương đã chạy tới bên thân thể ta, ta cố sức cho bọn hắn một nụ cười suy yếu, liền cũng không dậy nổi bất kỳ khí lực, cùng với một trận chói sáng, ta lâm vào trong bóng tối.

Khi ta mở mắt lần nữa, đầu tiên đập vào mắt, là nóc gian phòng làm bằng gỗ của ta, cùng với gương mặt tuần tú tràn đầy râu ria của Lạc Ly.

“Tuyệt Nhi.” Lạc Ly khẽ gọi ta, trên khuôn mặt mệt mỏi tràn đầy mừng rỡ.

Ta cong lên khoe miệng cho Lạc Ly một cái mỉm cười, muốn đem thân thể ngồi dậy, nhưng lại cảm giác một trận chói sáng đánh tới, Lạc Ly thấy thế cho ta dựa vào, nghĩ đến muốn trợ giúp ta di chuyển thân thể, nhưng khi bàn tay to của Lạc Ly hướng cánh tay của ta, lại làm cho ta vẫy ra theo bản năng, đáy lòng đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác sợ hãi, mãnh liệt chán ghét người khác đụng vào, ta kinh hoảng ngẩng đầu nhìn hướng Lạc Ly, lại thấy hắn lúng túng thu hồi bàn tay to đưa về phía ta, tựa như không thèm để ý cười cười với ta.

“Tuyệt Nhi, ngươi mới vừa tỉnh lại bây giờ còn rất suy yếu, mà ngươi bây giờ còn đang phát sốt, không nên lộn xộn, ta để cho Tiểu Sâm đi vào giúp ngươi lau thân thể một chút, làm cho ngươi thêm chút cháo thoả quả ẩm dạ dày, tối nay lại uống thuốc.”

Lạc Ly dặn dò những thứ này sau, cũng không đợi ta trả lời gì, liền xoay người bước ra gian phòng của ta, thân là cô nhi dựa vào ăn tài trợ lớn lên, ở sát ngôn quan sắc có thể nói là huấn luyện từ nhỏ, mặc dù Lạc Ly giống như không có chuyện vẫn ôn nhu như cũ, nhưng ta rõ ràng thấy ánh mắt của hắn, từ lúc mừng rỡ khi ta mới tỉnh lại, biến thành thụ thương, khổ sở cùng tự trách, mỉm cười nhìn như ôn nhu cũng lộ ra từng trận khổ ý, nhưng ta chỉ có thể trở mặt nhìn bóng lưng trở lại của Lạc Ly đi ra khỏi phòng của ta, đóng kín cửa, lưu lại một gian phòng yên tĩnh.

Ta giãy dụa ngồi dậy, dựa vào đầu giường cúi đầu nhìn chằm chằm hai tay của mình, theo bản năng lại vuốt ve ngọc nha ở ngực, bắt đầu sửa sang lại suy nghĩ cùng trí nhớ mơ hồ trước khi té xỉu.

Đầu tiên, ta ở hậu viên cùng Tiểu Ban Ban đọc sách, sau khi bị Lạc Ly ôm vào thư phòng, lại sau khi, ách. Ta hình như được Lạc Ly hôn, đột nhiên trên mặt một trận phát nóng, làm ta đem mặt chôn đến trong hai tay.

Trời ơi, Lạc Ly thật giống như tổ tình cùng ta, ta bị hắn hôn, sau đó. Sau đó là cái gì, Lạc Ly đem ta đặt ở trên giường thấp, hôn lỗ tai của ta, tiếp theo cắn. Cắn.

Thoảng chốc tất cả trí nhớ đều trở lại trong đầu, bao gồm mình kêu khóc như thế nào, cùng với cảm giác sợ hãi muốn chết kia, ta sợ hãi ôm chặt mình, từ lần trước Lạc Ly không cần thận bất cố tay của mình lên, cũng biết mình mắc bệnh chứng sợ hãi, nhưng trừ lần đó sau cũng không phát tác qua, còn tưởng rằng chính là mình đa tâm, hoặc chẳng qua là thỉnh thoảng xuất hiện phản ứng, nhưng không nghĩ tới phản ứng lúc này càng nghiêm trọng như thế, cũng không biết thế giới này có bác sĩ tâm lý hay không, ha ha. Ta rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì vậy.

[4]

“Tuyệt Nhi, ngươi tỉnh lại là tốt, ngươi đều ngủ nhanh cả ngày rồi, làm chúng ta lo lắng chết.

Theo tiếng Tiểu Sâm vang lên, chỉ thấy Tiểu Sâm kéo cửa ra mang theo chậu gỗ bốc lên hơi nóng, cũng không đóng cửa lại, đem khăn vải khoác trên vai vứt xuống trong chậu sau, liền tới đây đưa tay muốn sờ hươg trán của ta, ta nhắm mắt liều mạng cố định thân thể muốn tránh ra, ở một khắc tay Tiểu Sâm tiếp xúc đến đến cái trán của ta, ta chính là không khống chế được phát run, dạ dày một trận co quắp, ghê tởm làm cho ta dùng lực đem Tiểu Sâm đẩy ra, liền theo bên giường ói ra.

“A! Tuyệt Nhi, người xảy ra chuyện gì.”

Tiếng kêu sợ hãi của Tiểu Sâm vang lên, không có quá vài giây phòng ta liền xoát xoát hai tiếng hơn hai bóng người, Tiểu Sâm không để ý bị ta đẩy ra, lại lo lắng muốn tới đỡ ta.

“Đừng! Đừng tới đây, đừng đụng ta!” Nhất thời dưới tình thế cấp bách, ta giơ tay ngăn trở Tiểu Sâm, khàn giọng hét lớn, vất vả gục ở mép giường muốn ói, nhưng bởi vì cả ngày chưa uống nước cũng chỉ có thể nôn khan, nhưng cảm giác ghê tởm kia không có một khắc ngừng nghỉ, ước chừng qua một khắc đồng hồ, dốc hết tâm can mới trì hoãn tới đây.

Nôn khan sau, khí lực ta mới tỉnh lại cũng dừng ói ra, hiện toàn thân trống rỗng chỉ có thể ngồi phịch ở trên giường, nhìn về phía ba người thần thái khác nhau trong phòng, Tiểu Sâm cách ta gần nhất, tay cầm lấy khăn ướt vắt khô, giống như là muốn lau mặt cho ta lại không dám tới đây, trên mặt đều là dáng vẻ lo lắng.

Cao Dương đứng ở chỗ so với Tiểu Sâm xa hơn một chút, chỉ thấy vẻ mặt trên mặt hấn làm cho ta lập tức dừng hình, nhìn Cao Dương hấn quát miệng, nước mắt lưng tròng thâm tình chân thành nhìn ta, thiếu chút nữa làm cho ta vừa nằm xuống lại muốn quay về mép giường ói một hồi, thành thật mà nói có người lo lắng cho ta, ta là thật cao hứng, chỉ là vẻ mặt kia trên mặt hấn, tuyệt đối cùng ngoại hình của hấn một chút cũng không hài hòa, xem nếu là trên tay hấn có chiếc khăn mà nói, tuyệt đối sẽ cần sau đó kêu la một tiếng, cứu người a ~!

Hắc tuyến ngưng tưởng vô vị, nhìn về phía Lạc Ly đứng ở xa nhất, trên người rõ ràng mới sửa sang lại qua, trở lại hình tượng công tử ưu nhã thường ngày, chỉ không thấy mỉm cười thường đeo ở khóe miệng, dùng ánh mắt vô cùng phức tạp của hấn quan sát ta.

Chịu không được không khí trầm buồn trong phòng, áp chế cảm giác không khỏe mãnh liệt ở cổ họng, ta hướng Tiểu Sâm xin lỗi.

“Khụ khụ. Thật xin lỗi, không biết tại sao, sau khi ta tỉnh lại chịu không nổi người đụng vào, tuyệt đối không phải là nhắm vào Tiểu Sâm người, hi vọng Tiểu Sâm người đừng để ý.”

Nghe được ta nói, toàn bộ người ở phòng phản ứng đều không giống nhau, Tiểu Sâm thở ra, lại đem khăn vải nhúng trong chậu vắt khô, đứng ở vị trí hai bước xa trước mặt của ta ngừng lại.

“Tuyệt Nhi, người là phát sinh chuyện gì, lúc trước người hoàn hảo tốt, ngày hôm qua ta đang ở tiền viện sửa sang lại được liệu làm được một nửa, liền nghe thấy tiếng hô như gặp quỷ của người, lúc tìm đến thư phòng thấy sư phụ ôm lấy người giống như điên rồi, người là bị cái gì kích thích sao?”

Nghe vậy ta cười khổ, người muốn ta nói sao? Thành thật nói cho người là sư phụ người tỏ tình với ta sau đó còn muốn ăn ta, ăn không tới một nửa liền khơi gợi ra chứng sợ hãi của ta sao?

“Người bây giờ không để cho người đụng, ta cũng không giúp người lau người được, người còn có khí lực giúp mình lau mặt sao, ai, người dạng này so với lúc người mới tới không kém, thật vất vả nuôi không sai biệt lắm hiện nay lại muốn như cũ, lúc này không biết lại phải chờ bao lâu mới có thể ăn thức ăn Tuyệt Nhi làm rồi, ô. Người nhanh hảo lên một chút nha.”

Thái dương của ta hiện lên chữ thập, Tiểu Sâm người khen ngược, hại ta còn tưởng rằng người quan tâm nhiều đến ta, ta còn có chút cảm động, thì ra vẫn là lo lắng cho dạ dày của người, nỗ lực nhận lấy khăn vải Tiểu Sâm đưa tới, đang kỳ quái Cao Dương luôn luôn bà tám sao đều không có thanh âm, liền thấy hấn đứng nhìn Lạc Ly.

Chỉ thấy hấn dùng đánh vẻ nghiêm túc khó có, nhìn Lạc Ly mặt như có điều suy nghĩ, bộ dạng đứng đắn thật cương dương cũng rất tuần tú, cảm giác ẩn lộ vẻ khí thế làm ta cảm thấy không khí thoáng cái mỏng manh hơn, không khỏi làm ta nghĩ đến bộ dáng bà tám lúc trước, ít nhất vẫn còn thân thiết, nhưng Lạc Ly

thật giống như toàn bộ không để ý Cao Dương đang đánh giá hắn, chỉ thấy đáy mắt của hắn chột hiện tự trách, nhả lại chân mày, khuôn mặt đều là đau lòng.

Hắn lưu ý ta nhìn hắn, tựa như dùng ánh mắt nói với ta thật xin lỗi, ta đối với hắn nhẹ nhàng lắc đầu, lại cười cười, ta lần nữa thấy được mừng rỡ ở trong mắt của hắn, nhưng mừng rỡ kia chỉ thoáng một cái rồi biến mất, thay vào đó, là đau thương, đau lòng, tự trách cùng áy náy càng nồng đậm.

Chỉ thấy hắn hướng ta đi tới, dừng lại cách ta hai bước, cẩn thận tránh đụng vào ta, nhận lấy khăn vải ta dùng tốt giao cho Tiểu Sâm sau, ở trên giường ngồi xuống, hai mắt cùng ta nhìn thẳng.

“Tuyệt Nhi, người còn đang ngã bệnh, đừng quá suy nghĩ, người có phải cảm thấy quá mệt mỏi hay không, mí mắt nặng nề nặng nề, đúng, Tuyệt Nhi thân thể rất mệt mỏi, cần nghỉ ngơi, Tuyệt Nhi rất mệt, từ từ nhắm mắt lại đi, đúng, buông lỏng thân thể, Tuyệt Nhi hảo ngoan, ngoan ngoan ngủ. . . .”

Nghe tiếng nói nhu hòa của Lạc Ly, vốn là còn có thể chịu được mệt mỏi như sóng biển dâng trở nên gấp mấy lần đánh tới, từ từ ta nhắm hai mắt lại, buông lỏng thân thể, ở trong tiếng nói ôn nhu của Lạc Ly trầm trầm ngủ.

6. Chương 6

Khi ta tỉnh lại lần nữa, mở mắt phát hiện ta còn nằm ở gian phòng của mình, cũng không có người ở bên cạnh, cửa phòng cũng là mở, chắc là để cho tiện lúc đi qua nhìn tình hình của ta đi, nhưng còn lưu lại độ ẩm ở mép giường cùng mùi thuốc nhàn nhạt, cùng với ôn nhu trầm thấp trong mộng kia, cũng làm ta rõ ràng lúc ngủ mê man, là ai vẫn làm bạn ở bên cạnh ta, chỉ ta cũng không hiểu rõ, tại sao hắn lúc này không đợi ta tỉnh lại.

Lần này ta không rõ ràng lắm mình ngủ mê bao lâu, chỉ cảm thấy trên người có chút nhẹ nhàng khoan khoái, chắc là Lạc Ly bọn họ lúc ta ngủ mê man giúp ta lau thân thể, nghĩ tới đây không khỏi đỏ mặt, cũng không biết hỗ trợ là Tiểu Sâm hay là Lạc Ly, mặc dù cũng không phải là đầu tiên, nhưng vẫn có cảm giác là lạ, ta lắc đầu quyết ý không thêm nghĩ vấn đề này nữa.

Sờ sờ trán, sốt hình như cũng lui, trên người còn có chút bủn rủn vô lực, thời gian dài không có di chuyển, xương đều có chút đau, bất quá này thật hoàn hảo, chẳng qua là. . . . Ta thật đói a! Sờ cái bụng móp, hi vọng Lạc Ly nhìn ta tỉnh lại nhớ phân phó Tiểu Sâm chuẩn bị đồ ăn cho ta.

Nghĩ đến Lạc Ly, ta lại nghĩ tới lời của hắn, nụ hôn của hắn. . . . Ô, mặt ta nhú lại liền đem mình buồn bực ở trong chăn, tuy nói ta đã có giác ngộ ta sẽ không yêu con gái bên này, nhưng thoáng cái liền phải làm đồng tính luyến ái thật như chấn động rất lớn, tuy nói người nơi này cũng không phản đối nam phong, ta cũng không để ý người yêu tương lai làm bạn cùng ta là nam hay nữ, nhưng. . . . Ta cùng Lạc Ly?

Nghĩ tới đây mặt ta lại đỏ lên, cảm giác được khó thở ta lại đem đầu thoát ra chăn miệng hít vào không khí mới mẻ, hồi tưởng đủ loại hơn nửa năm ta cùng Lạc Ly, bắt đầu hiểu đến Lạc Ly tại sao đối với ta tốt như vậy, thành thật mà nói, Lạc Ly hôn, ta không ghét, nhưng nhất thời biến chuyển quá nhanh, cộng thêm thân thể hiện tại của ta, làm cho người ta đụng một chút cũng cảm thấy dốc hết tâm can, ta vẫy khởi tay của Lạc Ly, ánh mắt bị thương kia, hắn nhất định cho là hắn hại ta a.

“Tiểu Tuyệt Nhi, đã tỉnh rồi, sao mặt đều vo thành một nắm? Ai khi dễ người nói với ca!” Cao Dương tay lớn cầm hai chén, từ cửa không đóng thẳng tắp tiêu sái đi vào.

“Ca, ta không sao.” Có chút ngoài ý muốn cầm vật tới không phải là Tiểu Sâm, dĩ vãng chỉ cần ta ngã bệnh, bình thường đều là Tiểu Sâm hỗ trợ sắc thuốc nấu cháo.

“Tiểu Tuyệt Nhi đến, uống trước chút cháo thổi quả lót dạ dày, lại đến uống thuốc.”

Cao Dương cách giường ta một bước rồi ngồi xuống, chỉ thấy hắn cách một cánh tay hướng ta nhắc lên, ta liền cảm giác được có một cổ ‘khí’ vô hình nâng lên hai cánh tay của ta, giúp thân thể ta ngồi cao lên, gói

còn rất đúng lúc bị (quét) đến dưới lưng của ta, còn chưa kịp kinh ngạc võ công cao cường của Cao Dương, chỉ thấy Cao Dương đã xức một muống cháo nước đút tới bên miệng ta, ta ý bảo hấn cầm chén đưa cho ta, nhưng vẻ mặt của hấn kiên trì muốn uy ta, ta chỉ hạo thử dài cũng là tùy hấn, ngoan ngoãn há miệng nuốt cháo vào.

Thấy ta ngoan ngoãn ăn cháo, Cao Dương lại càng uy đến bất diệt nhạc hồ, cả khuôn mặt cười rất giống ánh mặt trời.

Thời điểm uy cháo hoàn hảo, nhưng đến thời điểm Cao Dương uy thuốc, ta lại có chút không muốn, từ từ uống từng muống thuốc đắng vị kỳ quái kia, ta tình nguyện thoả cái uống cả chén.

“Tiểu Tuyết Nhi ngoan ngoãn, mở miệng, a~”

Ta hắc tuyến, thiếu chút nữa bị cái giọng dụ dỗ con nít lôi đến trực tiếp ngã sấp, ta nhướng lên nụ cười giả kiểu tiểu ngoan ngoãn, cương ngạnh hướng Cao Dương nói.

“Ca, thuốc người để cho ta tự mình cầm chén uống đi, không cần làm phiền ca uy từng muống, Tuyết Nhi tháng sau cũng muốn mười chín rồi, ta trưởng thành, sẽ tự mình uống thuốc.”

“Cái gì? ! Người muốn mười chín rồi? ? ?” Cao Dương hai mắt tròn thật lớn, cảm thiếu chút nữa rớt xuống ngực, ta nói ta sắp mười chín không cần phải kinh ngạc như vậy đi?

Ta khẳng định hướng hấn gật đầu, hấn mới đem cầm hợp lại, hồ nghi đánh giá toàn thân ta, nhìn hấn từ hoài nghi đổi thành suy tư, cuối cùng hai mắt lưng tròng, vẻ mặt thương hại nhìn ta, hấn, hấn sẽ không lại hiểu lầm cái gì đi?

“Ô, không được Tiểu Tuyết Nhi, người vừa mới hạ sốt vừa ngủ mê man quá, nằm cũng nằm hai ngày rồi, sao còn khí lực cầm chén, liền để cho ca hầu hạ một chút Tiểu Tuyết Nhi nhà ta nha, mở miệng, a~”

Khóe miệng ta một trận co quắp, thấy Cao Dương vốn là vẻ mặt để cho ta chơi, để cho ta đùa, làm cho ta méo miệng, trong mắt một mảnh ngập nước, rất có ý tứ người không để cho ta uy ta liền khóc cho người xem, ta bắt đầu hối hận ta là không phải là nhận lầm đại ca đi.

Thấy muống đã đưa tới bên cạnh ta, ta lần nữa nhận mệnh uống vào, sau đó cả mặt nhú lại, ta kháo! Bên trong bỏ cái gì vào, vừa chua vừa mặn vừa đắng, cũng không biết là cái vị gì, Lạc Ly cách cố ý chơi ta sao?

Khi ta thật vất vả đem chén thuốc không biết tên kia uống xong, bụng có đồ sau cũng cảm thấy thân thể có lực nhiều, dùng khăn vải Cao Dương đưa cho của ta lau mặt, ngẩng đầu lần nữa chống lại , cũng là khuôn mặt Cao Dương đột nhiên nghiêm túc, trên mặt bình thường cười hì hì ồn ào đều thối lui, cả người nhất nhất thay đổi bộ dáng, lúc này hấn mặt không chút thay đổi, chỉ có hai mắt tràn đầy ánh mắt dò xét.

[2]

Tuy có chút kinh ngạc, nhưng ta không có ngoài ý muốn, từ lần trước tỉnh lại phát hiện Cao Dương có mặt khác này, lúc này nhìn một mình đi vào, đã chuẩn bị tâm tư hấn sẽ hỏi chút gì, nghĩ hấn một thiếu gia nhà thủ phủ, vừa đạp biển đại giang nam bắc, nếu thật là bộ dạng bà tám như vậy, sao có thể ở trong thế gian này sinh tồn? Hiện thời ta chỉ biết thời gian thăm vấn ta cuối cùng cũng tới.

“Tiểu Tuyết Nhi, người rốt cuộc là ai?”

“Ta lần trước đều cùng đại ca nói.” Khóe miệng ta gợi lên cười khổ, tốt đi thẳng vào vấn đề, quả nhiên bị điều tra, cũng đúng, không thể nào để cho một người không rõ ràng vào cửa nhà Cao gia phải không?

“Nhưng người chưa nói thật.” Cao Dương chắc là không có tra ra cái gì, đối với lời nói của ta nổi lên hoài nghi, lúc này ánh mắt của hấn trừ tìm tòi nghiên cứu, chính là cảm giác hết thấy hấn đều hiểu rõ, lúc này ta mới phát hiện thì ra là con người sáu màu nâu thượng ấn có chút chút quang mang màu nâu vàng, xinh đẹp cực kỳ, chớp mắt khí phách cao lớn lại tự tin của hấn tiết đi ra ngoài, để cho ta cảm nhận được áp lực vô hình.

Ta hít thở sâu, đường đường chính chính cùng hấn nhìn nhau.

“Ta cùng ca nói đều là lời nói thật, chỉ là có chút chuyện. . . . Ta chưa nói rõ ràng mà thôi.”

“Vậy bây giờ ngươi muốn không?”

“Ta nói. Ngươi có tin hay không?” Ta lộ ra một vẻ mặt so với khóc còn khổ sở hơn, hai mắt vẫn là trong suốt, dừng cảm cùng hân nhìn nhau, ta ở đánh cuộc, đánh cuộc tình cảm ở mười ngày ngắn ngủi này của Cao Dương đối với ta.

“Chỉ cần là Tiểu Tuyết Nhi nói, ta tin!” Cao Dương hồi một ánh mắt kiên định mà thật tình cho ta, trong nháy mắt, nước mắt leo lên vành mắt của ta.

Ta ngẩng đầu hít thở sâu mấy cái, đem nước mắt đều bức về bên trong thân thể, lấy ra bạch ngọc nha hiện đầy tia đỏ trong ngực sờ nó, bọc bạch giống như lấm bầm tự nói hướng Cao Dương.

“Thật ra thì, ta cũng không biết chuyện như thế nào.” Ta lâm vào hồi tưởng, tự hỏi muốn nói như thế nào mới có thể làm hân dễ dàng hiểu, ánh mắt mặc dù nhìn về phía phía trước, nhưng không ra tiêu cự.

“Ta là cô nhi, là một lão gia gia ở một ban đêm mùa đông, tại từ ngoài gia viên ta nhặt được trở về, khi đó trên người của ta trừ tã nốt của con nít, cũng chỉ có một viên bạch ngọc nha này, khi đó trên ngọc nha cũng không có những tia đỏ này.” Ta xem hướng ngọc nha bị ta niết kia.

Chậm rãi kể chuyện từ khi mình ở cô nhi viện lớn lên, đến trải qua khảo nghiệm bị chọn lựa tiến hành đặc biệt huấn luyện, đến tiến vào viện nghiên cứu, chọn lấy trọng điểm dùng phương pháp để hiểu nói cho Cao Dương xong, sau khi cuối cùng cũng nói đến loại ác mộng ban đêm kia.

Ta co lên đầu gối nắm chặt chần, dùng chần đem mình cuốn , chỉ dư đầu cùng hai tay lộ ở bên ngoài, cúi đầu lặng yên hồi lâu, Cao Dương giống như là biết ta ở sửa sang lại tâm tình, cũng không có thúc giục, cuối cùng ta cũng ngẩng đầu nhìn thẳng ánh mắt của Cao Dương, tiếp tục nói.

“Sau tới ta bởi vì biểu hiện tốt, được chỉ định gia nhập một tiểu đội trọng điểm nghiên cứu dược phẩm, lúc ta đi vào là tư lịch nhỏ nhất, số tuổi cũng là nhỏ nhất, mỗi lần có việc phiền toái gì, cũng là từ ta làm, thường liền làm đến nửa đêm.” Ta tận lực khống chế mình bảo trì lấy âm điệu bình tĩnh, giống như nhân vật trong chuyện xưa không phải là mình.

“Có một ngày ban đêm, ta như thường ngày cố gắng như cũ, cả phòng nghiên cứu chỉ còn ta một người, đột nhiên, đội trưởng luôn luôn đối với ta ôm lấy lòng xấu xa đi đến, còn đối với ta bỏ thuốc.” Hai tay ta nắm chặt lấy cái chần, dùng sức đến đôi tay nhỏ bé đều ở trắng bệch, giống như chỉ cần như vậy là có thể giảm bớt thân thể run rẩy.

“Hân đem ta đè ở trên bàn, xé quần áo của ta, nghĩ. Muốn đem ta. Ta rất sợ, ra sức giãy dụa, không ngừng kêu to, loạn đạp đồ, chỉ mong có ai nghe được sẽ đến cứu ta.” Ta cảm giác thanh âm đều ở run rẩy, chắc hẳn sắc mặt cũng trắng bệch đến dọa người.

“Tiểu Tuyết Nhi! Đủ rồi, không cần nói tiếp.” Cao Dương nhìn tình huống không đúng, vội vàng quát ta bảo ngưng lại, nhưng ta hướng hân lộ ra cười khổ, tiếp tục nói , bởi vì ta cảm thấy, nếu là bỏ lỡ lần cơ hội bọc bạch lần này, ta sẽ không có dũng khí đi đối mặt tiếp theo.

“Nhưng là. Vẫn cũng không có người đi tới, dược hiệu từ từ phát tác, cộng thêm khác lạ trên thân thể, ta dần dần tuyệt vọng, hân ở trên người của ta cắn, giạt lấy, lém lộn, khiến cho ta thật đau thật đau .” Ta ôm chặt hai cánh tay, thân thể dần dần lạnh lẽo cùng ủy khuất làm ta cắn chặt môi, cách một hồi lâu, mới có thể nói tiếp.

“Tiểu Tuyết Nhi.” Cao Dương lộ ra vẻ mặt vừa tức giận vừa đau lòng.

“Sau đó hân xé quần của ta, lúc.....muốn, ta nghĩ thầm xong, trong tuyệt vọng ta chỉ muốn hi vọng hân có thể nhanh lên một chút xong chuyện, đừng giày vò ta quá lâu.” Ta hít thở sâu mấy cái, hi vọng bình ổn cảm giác sợ hãi từ từ hiện lên trong cơ thể.

“Ta lúc ấy sau khi nghiêng đầu, hi vọng có thể đem tinh thần tách ra, dời đi đau đớn trên người , mới phát hiện lúc ta giãy dụa, đem lò luyện thuốc cùng mấy móc đều đạp đổ, quanh thân đồng đồ kia lóe ra ánh điện, ta cảm giác được nguy hiểm, thẳng dùng khí lực còn dư của ta đẩy ra người trước mắt, hi vọng hân có thể phát hiện chạy thoát.”

“Nhưng cuối cùng cũng không kịp, ta xem vật kia ở trước mặt ta nổ tung, tiếng vang đinh tai nhức óc, đại hỏa đầy trời hướng ta đánh tới, ta thậm chí thấy rõ ràng đội trưởng ở trước mặt của ta bị ngọn lửa cắn nuốt, khi đó ta chỉ cảm thấy thật nóng, thật đau, ta chịu không được.”

Ta ôm chặt mình bả đầu chôn trên gối, liên tục thở gấp, đến thật lâu ta mới bình phục lại, quay đầu nhìn về phía Cao Dương trong mắt lóe ra đau lòng, hần giờ cao tay, như muốn sờ hướng trên đầu ta, nhưng lại nghĩ tới ta hiện tại không thể bị đụng, bàn tay to kia dừng ở giữa không trung cảm giác rất là buồn cười, ta đối với hần lắc đầu cười cười, tiếp tục bọc bạch của ta.

“Sau khi ta mất đi ý thức, lần nữa mở mắt ra, liền phát hiện mình được Lạc Ly cứu, lúc đó xảy ra chuyện gì ta thật sự không biết, ta không biết tại sao ta ở trong lúc đó không nổ tung chết đi, ta không biết tại sao ta lại xuất hiện ở bên hồ để Lạc Ly nhặt được, ta chỉ phát hiện khi ta tỉnh lại lần nữa, trên ngọc tùy thân của ta liền xuất hiện tia hồng.” Ta đem ngọc nha đặt ở trên tay, liền lấy vị trí để cho Cao Dương xem cho rõ ràng.

“Nói như vậy, ngươi không phải người Húc Nhật quốc?”

“Không, thậm chí không phải là Ngưỡng Nguyệt cùng Diệu Tinh quốc, từ trước tới nay ta chưa từng nghe qua ba tên quốc gia này.”

“Lại có chuyện thần kỳ bậc này, vậy Tiểu Tuyết Nhi muốn trở về sao?”

Ta lắc đầu cười khổ, lần nữa đem tiêu điểm tầm mắt thả vào phương xa, trầm lặng nói.

“Vấn đề cũng không phải là có muốn hay không, ta ngay cả làm sao tới cũng không rõ ràng, như thế nào nói trở về? May là ta từ nhỏ chính là cô nhi, trong quá trình trưởng thành trừ đọc sách chính là nghiên cứu, không có bằng hữu gì cũng không có gì hảo lưu luyến, không yên tâm duy nhất cũng chỉ có lão gia gia.”

“Tiểu Tuyết Nhi, yên tâm đi, người tốt giống như lão gia gia ngươi, nhất định sẽ bình an vui vẻ.”

“Ừ!” Tuy biết chẳng qua là chút lời an ủi, nhưng ta vẫn là vui vẻ cười cùng Cao Dương gạt đầu.

“Như vậy nói người hiện tại bệnh không để cho người chạm là khi đó mà có?”

“Ta cũng nghĩ thế.” Ta lần nữa cau mày cắn môi, thật không nghĩ tới mình yếu ớt hơn so với tưởng tượng.

“Vậy sao đến bây giờ mới phát ra? Tiểu Tuyết Nhi tới đây đều có hơn nửa năm đi?”

“Ta cũng không rõ lắm, có thể chỗ ở của ta ban đầu cùng người ở đây không giống, thoáng cái đi tới hoàn cảnh lạ lẫm, nghe được tiếng nói xa lạ, làm cho ta cảm thấy chấn động thật lớn, ta không biết đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lúc đầu cũng không biết người bên cạnh tốt hay xấu, vẫn đều nơm nớp lo sợ.”

“Sau tới ta biết là Lạc Ly đã cứu ta, cảm giác được bọn họ đều là người tốt, ta bắt đầu phối hợp dưỡng tốt thân thể của mình, liều mạng học tập ngôn ngữ của các người, học tập kiến thức của các người, tập quán sinh hoạt văn hóa của các người, bất giác cũng trải qua hơn nửa năm như thế, Lạc Ly bọn họ rất ôn nhu, mặc dù lai lịch của ta không rõ, cũng không hỏi tới, ta cũng không từng chủ động suy nghĩ tới chuyện trước kia.”

“Nhưng sau khi thanh tỉnh, bởi vì có chút chuyện kích khởi trí nhớ trước kia nên bệnh phát?” Cao Dương thông minh đem ta ý nghĩ ta nói nói, ta hướng hần gạt đầu, cũng chỉ có thể nghĩ như vậy.

“Chuyện lần đó với ta mà nói thật không vui vẻ, thân thể vì nhanh thích ứng với hoàn cảnh, theo bản năng liền phủ bụi trí nhớ này, trí nhớ kia sau lại bị kích khởi, giống như cửa đột nhiên bị mở ra, cảm giác sợ hãi khi đó bị ta bỏ quên thoáng cái trở lại trên người của ta, ta thật không muốn, ta không muốn, vừa vặn thân thể bị đụng vào, khi đó cảm giác sợ hãi bất lực thật giống như lại trở về trên người của ta, ta chỉ cảm thấy thật là khủng khiếp, thật buồn nôn, thật khó chịu, ta không phải là cố ý gạt tay các người.” Ta thủy chung ép không được cảm xúc vừa đau lòng vừa thương tâm bên trong thân thể, nước mắt tràn mi ra, như trân châu đoạn tuyến làm ướt trước ngực áo trong.

“Tiểu Tuyết Nhi, tỉnh táo, tỉnh táo! Không có chuyện gì, chúng ta không trách người, Tiểu Tuyết Nhi ngoan như vậy, chẳng qua là ngã bệnh không phải sao? Chúng ta đau nhất Tiểu Tuyết Nhi, là ca hự, là ca không

tốt, để cho Tiểu Tuyết Nhi hồi tưởng lại chuyện không tốt, Tiểu Tuyết Nhi tha thứ ca có được hay không?”

Giơ lên tay áo lung tung xoa mặt, thấy Cao Dương dùng vẻ mặt nghiêm túc nói lời dụ dỗ trẻ nhỏ, lời nói cùng giọng điệu không phối hợp, tức cười đến làm cho ta thoáng cái nở nụ cười.

“Ai, vừa khóc vừa cười, Tiểu Tuyết Nhi thật là một tiểu oa nhi.” Cao Dương giống như không tức giận lúc đầu.

“Ta muốn mười chín tuổi rồi!” Ta nhắc lại.

“Cho dù mười chín tuổi cũng chỉ là tên tiểu quỷ, muốn làm đại nhân còn phải đợi thêm mười mấy năm nữa, nói trở lại, bệnh của ngươi bị kích khởi là chuyện gì ngươi cũng phải nói rõ ràng, ca cũng không phải là dễ bỏ qua.” Cao Dương mắt nheo lại nguy hiểm, khóe miệng gợi lên cười xấu xa, hắc bộ dáng tà mị như vậy đi ra ngoài tuyệt đối có thể lừa gạt được một cô nương trở về.

“Ách.” Ta khuôn mặt trắng hồng, hai mắt loạn nhìn chính là không nhìn hắn.

“Đừng ách, ngươi liền đem ca làm kẻ ngốc cũng đừng đem ta làm người mù, dấu vết ở cổ ngươi rõ ràng như vậy, còn muốn lừa gạt người nào?”

Ta cúi đầu không có trả lời, tay trái cùng tay phải ngoan trứ, còn chơi rất chuyên tâm, giống như ngón tay rất hảo ngoạn.

“Có phải tiểu sư đệ hay không?”

Ta đỏ mặt lần nữa, rõ ràng nghiêng đầu không để cho Cao Dương thấy vẻ mặt của mình, nhưng lỗ tai đỏ lên lại sớm đem ta bán đứng.

“Tiểu Tuyết Nhi là tự nguyện sao?”

Ta cái gì cũng không nghe được, ta nghe không được ta nghe không được, không nghe không nghe.

“Đáng giận, không lên tiếng liền tỏ vẻ không phải là tự nguyện rồi, tiểu sư đệ thật là quá làm loạn, Tiểu Tuyết Nhi đừng thương tâm, ca đi giúp ngươi dạy hắn, lúc này không để cho hắn gây tay đứt chân ta không làm ca của ngươi!” Cao Dương tức giận nói liền (xoát) một tiếng đứng lên, xắn lên tay áo nổi giận dùng đòn liền muốn đi ra ngoài.

[4]

“A! Ca, ca, ca đừng, đừng đừng đừng, ta tự nguyện ta đây tự nguyện.” Ta bị làm cho sợ đến xoay người muốn hướng Cao Dương nhào tới, nhưng thoáng cái dùng sức quá mạnh đưa tới phản ứng choáng váng do thiếu máu, cộng thêm bị chặn vướng chân, ta toàn bộ giống như ngã gục trên mặt đất, hơn phân nửa thân thể cũng gục ở trên giường nhỏ, chỉ dư hai chân bởi vì làm cho chặn quẩn mà gác ở trên giường, thẳng tắp hướng Cao Dương làm đại lễ đầu rạp xuống đất, ta túng quẩn đến chỉ có thể nhìn thẳng Cao Dương đứng đó méo miệng, may là trên sàn nhà trải thảm, mềm nhũn ngã nằm cũng không đau.

“Như vậy nói Tuyết Nhi cũng thích tiểu sư đệ rồi?”

Ta liền lấy tư thế nằm sấp cúi đầu, chính là không lên tiếng.

“Hừ! Vậy chính là không phải rồi! Tiểu Tuyết Nhi ngươi đừng hảo tâm như vậy, không nên bởi vì tiểu sư đệ cứu ngươi, ngươi cảm thấy mắc nợ hắn, không muốn ta đánh hắn mới nói bản thân mình tự nguyện, ca của ngươi cũng không hảo lừa gạt như vậy, đáng giận! Ta giúp ngươi đánh gãy chân của hắn!”

Ta bị làm cho sợ đến ngẩng đầu hướng Cao Dương khua tay của ta.

“Đừng đừng đừng, không phải, ta không phải là cảm thấy mắc nợ, ừ. Mặc dù cũng có chút, nhưng ta cũng. Cũng thích. Thích Lạc Ly.” Ta càng nói đến phía sau càng là nhỏ giọng, cuối cùng thanh âm nhỏ đến giống như muỗi kêu, trên mặt chỉ cảm thấy vừa trắng vừa nóng, chỉ có thể cúi đầu nhìn chằm chằm giường trước mặt.

“Tiểu Tuyết Nhi ngươi nói cái gì? Ta không nghe thấy.”

“Ta nói ta thích Lạc Ly!” Xấu hổ tới cực điểm lúc ta giống như đánh bạc hết thảy, nhắm mắt hướng Cao Dương rống to, ta cái gì cũng không quản nữa.

“Ha ha ha ha.”

Khi ta thiếu chút nữa mắc cỡ muốn đem mình chôn lên, lại nghe đến tiếng cười rầu rĩ của Cao Dương, mới phát hiện hắn đứng ở ngoài cửa hành lang trên ván gỗ, ý vị ở che miệng cười trộm, ta trừng mắt liếc hắn một cái, hắn chính là thích náo ta nhất .

“Ha ha ha. Tiểu sư đệ, người nghe được không, Tiểu Tuyết Nhi cũng thích người nha! Lần này trở về Ẩn Vụ sơn chính là thuận tiện cho sư phụ ăn cười rồi, oa ha ha ha ha ha.” Cao Dương vừa ẩn bụng vừa ngoắc về phía bên trái, sau khi nói xong lời kia giống như chịu không được cười đến lăn trên mặt đất, cũng làm cho ta nhìn đến cạnh góc hành lang xuất hiện góc áo của Tiểu Sâm, mà góc áo kia cũng đang không ngừng lay động.

Nghe được lời Cao Dương nói, ta trước không thể tin há to miệng, sau tới thật nhìn thấy chân của Lạc Ly xuất hiện ở cạnh cửa , ta chỉ có thể nghĩ tới ta xong, nếu như có cái hổ, ta chính là sẽ nhảy xuống, uống công ta còn tưởng rằng mình rất thông minh, thiên tài cái rắm!

Đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Cao Dương làm cho ta ngẩn đầu, chỉ thấy Lạc Ly một cước đạp được lão Cao, giống như là mới vừa đem cái gì đạp bay giống nhau, Cao Dương đã sớm không thấy bóng dáng, góc áo cạnh cửa của Tiểu Sâm cũng không có thấy, khi ta ý thức được Lạc Ly muốn quay đầu. Ta lập tức cúi xuống khuôn mặt trắng hồng, bảo trì hoàn mỹ tư thế đầu rạp xuống đất, nhắm mắt giả bộ thi thể, trong miệng vẫn toái toái niệm.

“Người không nhìn thấy ta, người không nhìn thấy ta, người không nhìn thấy ta.”

“Tuyết Nhi, ta nghe được người nói.”

Thanh âm khoái trá của Lạc Ly vang lên bên tai, làm ta biết ta là không thể nào trong một giây liền có được siêu năng lực , thậm chí thành giận quát miệng ngoan trừng mắt trước mũi chân của Lạc Ly, tiếp theo ta cảm giác được Lạc Ly vòng qua ta, tháo ra cái chặn quần lấy hai chân ta, giải cứu tự do cho ta.

Ta vội vàng đem chân co lên, bò dậy ở trên giường ngồi xổm, hai tay thật ngoan ngoãn giao ở trên đùi, cúi đầu không dám nhìn Lạc Ly một cái.

Trên lưng truyền đến một trận ấm áp, Lạc Ly ở trên người ta phủ một áo khoác bông thật dày, hai tay ta kéo kéo áo khoác để cho cả người ta cũng bị bao phủ, Lạc Ly đã ngồi xếp bằng đến trước thân thể của ta.

“Tuyết Nhi, ta không phải là cố tình ở ngoài cửa nghe lén , chẳng qua là thấy đại sư huynh là lạ , sợ hắn lại không để ý tới tình huống thân thể của người làm chuyện điên rồ, mới ở bên cạnh đợi, cũng may là ta có đội, nghe được người nói những kia, ta thật vừa đau lòng lại cao hứng, Tuyết Nhi, người bệnh này, ta sẽ nghĩ biện pháp trị lành cho người, tin tưởng ta có được hay không?”

“Lạc Ly” Khoảnh khắc này ta có loại cảm giác giải thoát như trút được gánh nặng, ta cho là lại lịch không thể tưởng tượng nổi, bọn họ chẳng những rất đơn giản liền hoàn toàn tiếp thu, còn đối đãi tốt, thời khắc này ta thật rất cảm tạ ngọc nha đem ta dẫn tới nơi này, cũng cảm tạ vận mệnh đem ta dẫn tới bên người Lạc Ly.

Cuối cùng ta cũng nâng đầu lên, nhìn thẳng khuôn mặt của Lạc Ly, ta thấy được trên gương mặt tuấn tú như ngọc của Lạc Ly, có một vòng ửng thanh tím đậm đen tại trên mắt trái của hắn, khóe miệng bên phải cũng có chút sưng đỏ, khuôn mặt ôn nhu tươi cười của Lạc Ly hợp với hình tượng, khi ta còn ở địa cầu coi tiết mục ti vi có “lễ kỉ niệm năm trăm năm hoạt hình” trong đó “Nhà có chó hoang” có con bò đầu ngạnh.

Ta cả người định trụ gốc nhìn Lạc Ly, Lạc Ly cũng giống như nhớ ra cái gì, quay mặt đi, chỉ dùng má trái đối với ta, ta bắt đầu hiểu tại sao khi ta mới vừa tỉnh lại không thấy được hắn.

“Đây là chuyện gì?” Khóe miệng ta bởi vì đè nén co quắp mà có chút biến hình hồi.

“Đại sư huynh đánh .” Lạc Ly một tay che mặt, lỗ tai đỏ lên nói.

“Lúc nào?”

“Ta đáng đánh .”

"Phốc! Oa ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha —————" Trong nháy mắt vang lên tiếng cười kinh thiên động địa của ta.

“Tuyệt nhi thân thể người sợ lạnh, quần áo vẫn là lấy thêm hai kiện đi, dù sao có xe cũng không kém về điểm sức nặng này, người trước cầm lấy bao quần áo đến lớn cửa giao cho Tiểu Sâm để trên xe, chờ ta kiểm tra tốt gian phòng đóng cửa lại sẽ đuổi theo sau.”

Ta gật đầu đáp ứng Lạc Ly, tới cửa đem đồ vật giao cho Tiểu Sâm để cho hắn đi trước, liền chờ Lạc Ly đem đại môn đóng kín, ở cửa y dán lên bố cáo ngừng kinh doanh sau, hai người cùng đi trên đường phố sáng sớm.

Từ y quán của Lạc Ly đi tới đầu trấn ước chừng cần hai mươi phút lộ trình, khoảng cách lần trước Lạc Ly mang ta đi dạo phiên chợ, lúc này coi như là ta lần thứ hai đi ra y quán, đường phố sáng sớm dòng người thưa thớt, chỉ thấy hai ba đại môn cửa hàng đang đóng chuẩn bị mở cửa tiệm, thỉnh thoảng còn đứng vào thanh niên sáng sớm lên núi đón củi, thiếu phần chen chúc ở phiên chợ, cũng giảm bớt cơ hội không cần thận bị đụng vào, nhưng Lạc Ly vẫn là đi trước ta hai bước, giống như vô tình hay cố ý vì ta mở đường, nhìn bóng lưng du nhân của Lạc Ly, tâm tình của ta cũng là nhiều cảm xúc trộn lẫn.

Ta từ nhỏ liền ở một mình chưa từng hưởng qua tư vị tình cảm, đừng nói tình yêu, thân tình cùng hữu tình với ta cũng coi như là thứ xa xỉ, đặc biệt chính phủ huấn luyện sẽ không sắp đặt phụ đạo tâm lý thời kỳ trưởng thành gì, có cũng chỉ là một đồng tư tưởng tẩy não như trung quân ái quốc mà thôi, mặc dù đã cùng Lạc Ly biểu lộ tâm ý, nhưng ta thật không biết cảm giác đối với Lạc Ly có phải chính là tình yêu hay không, ta thật không ghét Lạc Ly hôn, cũng thích Lạc Ly, nhưng là rõ ràng thích không nhất định là yêu, ta thật sợ mình là chim non tình kết chỉ là bởi vì vừa tới thế giới khác, hoặc là mấy ngày này thói quen đối với Lạc Ly, mà sinh ra lỗi giác là mình yêu Lạc Ly.

Mặc dù nghe Lạc Ly nói giống như biểu lộ, nhưng nếu là nghiêm khắc mà nói, Lạc Ly cũng không có chân chính hướng mình thổ lộ qua, xét lại cũng là mình nói thích Lạc Ly trước tiên, mặc dù ta cũng rõ ràng mình không nên giống như tiểu nữ sinh đi so đo cái này, chính là Lạc Ly thật tốt, vừa cao lớn vừa đẹp trai vừa ôn nhu y thuật lại cao, xét lại mình, vừa thấp lại vừa yếu không hữu dụng, thực tìm không được điểm nào có thể làm cho Lạc Ly thích mình.

” Tuyệt nhiên người xảy ra chuyện gì? Miệng đô đến độ có thể dùng để đeo thịt.”

Ngẩng đầu nhìn đến khuôn mặt Lạc Ly giống như có chút lo lắng, ta cười cười không sao cả, bản thân cũng còn không có biết rõ ràng chuyện tình, ta thực không biết nên nói ra khỏi miệng như thế nào.

“Không có gì, sao dùng lại?”

“Còn nói không có gì, chúng ta cũng ra khỏi trấn nhỏ đi tới trước xe rồi, Tuyệt Nhi đang suy nghĩ gì mà chuyện tâm như vậy?”

“Ách.” Nghe được lời của Lạc Ly ta mới biết được văng hai bên xem một chút, phát hiện thân đã ở trước cửa trấn nhỏ trăm mét, mà trước mặt nhìn qua một bánh xe lớn, chính là thứ được Lạc Ly nói là “xe”, không nhận được thối lui hai bước ngay quai vật lớn trước mắt này.

Chỉ thấy trên đất trống dừng hai cỗ xe vô cùng lớn hình “Xe”, cảm giác tựa như hai tiểu phòng ốc, thân xe, giống như xe ngựa ở địa cầu, nhưng sườn xe cũng là giống như nhà bạt hình mũi thuyền tròn, cái giá cũng lấy một loại đầu gỗ màu đen chế tạo ta chưa từng thấy, nhưng đầu gỗ này sờ lên lại có tình bền thật hảo, độ dày cũng rất cao, sườn xe nhà bạt nhìn qua giống như bao hết tầng vải bạt, màu nâu đậm, ở dưới là bốn bánh xe cực lớn, thân thể của ta cao cũng chỉ hơn cái bánh xe kia nửa đầu mà thôi, cả chiếc xe cảm giác nhìn so với gian phòng ta còn muốn lớn hơn.

[2]

Nhưng khiến ta kinh ngạc nhất cũng không phải là bản thân chiếc xe kia, mà là con “động vật” ở trước xe kia, thân hình nhìn thật khổng lồ, tứ chi mạnh mẽ có lực, đỉnh đầu cao sừng mà hơi trụi, hai lỗ tai rộng mà bẹp, mũi dài mà linh hoạt, hình dáng răng nanh phiếm châu quang, ta thật như nhìn thấy sinh vật thời tiền sử đã tuyệt chủng ở viễn cổ địa cầu.

“Xin hỏi, đây là sinh vật gì?” Ta chỉ “giống lông dài” màu hồng nâu kia, khoe miệng co giật hỏi.

“Đây là thứ mao trường tị thú, là tay thiện nghệ đi đường tuyết và đường núi, tính cách rất là ôn thuận, chỉ cần cẩn thận đừng đụng đến cái mũi của bọn nó là tốt rồi.”

“Đụng phải thì như thế nào?”

“Thật ra thì cũng không như thế nào, chẳng qua là cái mũi của bọn nó rất là nhạy cảm, hơn nữa lực lớn vô cùng, có khi đi đường núi gặp phải cây cối tảng đá gì chặn đường, nó đều là trực tiếp dùng lỗ mũi đem chướng ngại vật cuốn đi, như người không có chuyện gì chạy đi đụng mũi của nó, nó có thể nghĩ đến đang gây hấn với nó, trực tiếp một cái mũi đem người đánh bay mà thôi.”

Ta hắc tuyến, cái này gọi là không như thế nào sao? Còn mà thôi? Thật có chút không thể hiểu cảm giác hài hước của Lạc Ly, quay đầu lại nhìn kỹ bộ dạng thứ mao trường tị thú kia, mặc dù cùng giống lông thật sự tương tự, mũi dài cùng lông nhọn trên người, hình dáng trơn bóng, nhìn qua bộ dạng giống như có thể không thấm nước, mà tứ chi cùng lông bàn chân có mang móng vuốt cong, cảm giác cũng so với voi nhanh nhẹn hơn nhiều.

“Tiểu sư đệ, Tiểu Tuyết Nhi, các người tới rồi, nhanh một chút lên xe, phải lên đường, ta cùng Tiểu Sâm còn có Tiểu Ban Ban ba người một xe, các người ngồi ở cỗ xe phía sau kia đi.” Cao Dương từ một đầu xe khác hướng chúng ta mà nói, cũng không có chờ chúng ta trả lời, chỉ cấp Lạc Ly một ánh mắt ta xem không hiểu liền trực tiếp chui vào trong xe phía trước.

Ta cùng Lạc Ly cũng không có ở bên ngoài nói nhảm nhiều, trực tiếp bước lên cái thang nhỏ vào xe, ta mới phát hiện ngay cả trong xe cũng làm thành dạng cửa kéo, vào xe học Lạc Ly đem giày cởi xuống đặt vào trong tủ giày, bước lên trên thảm có hoa văn ưu mỹ màu nâu đậm, càng phát hiện bên trong xe so với tưởng tượng của ta rộng rãi hơn nhiều, ứng chùng lớn hơn 1,5 gian phòng của ta, thiết kế trong xe giống cái rương, đệm chần cùng bàn nhỏ đều có đủ, thân tường cũng là vật liệu gỗ giáp đệm lại ở ngoài trải vải bạt lên, hai bên mở hai tấm ván gỗ làm cửa thông gió, cảm giác thư thích giữ cho ấm mà cách âm tốt đẹp, sau khi sườn xe lay nhẹ, ta mới biết được xe đã bắt đầu đi lại.

“Lạc Ly không cần đánh xe sao?” Ta kỳ quái nhìn Lạc Ly đang ở sửa sang lại bao quần áo, trường tị thú kia sẽ không tiến đến có hệ thống hướng dẫn tự động đi?

“Không cần.”

Nghe vậy ta kỳ quái chạy đến vị trí cửa, liền mở cửa sổ nhỏ ra nhìn, chỉ thấy trường tị thú phía ngoài đứng là ở không người nào khổng lồ chế đi được tứ bình bát ổn, không nhanh không chậm theo sát phía sau xe của Cao Dương.

“Hai chiếc xe này là ở phân điểm phụ cận của Cao gia đại sư huynh điều tới, trường tị thú có đặc tính quần tụ, đại sư huynh bọn họ ở phía trước khổng lồ chế một con kia, phía sau sẽ rất tự nhiên theo sát, sẽ không đi mất.”

Đang cảm thán trường tị thú này đặc tính tự nhiên thật đúng là dễ dàng, vừa quay đầu lại phát hiện Lạc Ly không chỉ có đem bao quần áo đều sửa sang lại tốt, còn đem đệm chần để ở một bên kéo ra ngoài, một bên xe liền thành giường ngủ, ta mới ý thức được gian phòng này chỉ có hai người ta cùng Lạc Ly, không gian kiểu bịt kín, vách tường cách âm hảo, cùng với nệm được trải tốt kia, để cho ta buộc lòng phải nghĩ tới phương diện nào đó, cả mặt thoáng chốc trường được đỡ bừa.

“Tuyết Nhi, đừng đứng ở cửa nữa, hôm nay đột nhiên dậy sớm như vậy rất không thói quen đi? Tới đây nằm một lát.”

“Ta. . . . Ta đứng là tốt rồi.” Hướng Lạc Ly lắc đầu sau, như che giấu chuyển tới hướng cửa, lưng đưa về phía Lạc Ly, trong lòng không ngừng khinh bỉ mình, Lạc Ly chẳng qua là hảo tâm giúp ta trải nệm để cho ta ngủ ngon, ta rốt cuộc ở suy nghĩ cái gì, thiệt là.

“Tuyết Nhi, lúc xe đi tốt nhất không nên đứng, nếu không có khi xóc nảy một chút, rất dễ dàng ngã xuống, a! Cẩn thận!”

Giống như ứng nghiệm lời của Lạc Ly, trên xe đột nhiên một trận xóc nảy, làm cho ta không phòng bị liền ngã xuống, lúc ta nhắm mắt lại chuẩn bị cảm thụ đau đớn cùng sàn nhà tiếp xúc, nhưng cảm thấy có một cánh tay mạnh mẽ mà có lực chặn ngang hông ta, giống như một trận gió, trước khi ta cảm nhận được sợ hãi liền rời đi, khi ta lấy lại tinh thần, ta đã vững vàng đương đương ngồi ở trên nệm vừa được Lạc Ly trải tốt.

“Cám ơn.” Cúi đầu ngượng ngùng hướng Lạc Ly nói cảm ơn, ta sờ sờ eo vừa mới bị chạm vào, có cảm giác nhiệt độ thân thể vừa lưu lại làm cho ta rất không được tự nhiên, cảm thấy có chút là lạ.

“Tuyệt Nhi, người tin Lạc Ly sao?” Lạc Ly ngồi đối diện ta, giọng nói có chút nghiêm túc.

Ta nhìn khuôn mặt chân thành của Lạc Ly, mặc dù kỳ quái vấn đề hần đột nhiên xuất hiện, ta vẫn là hướng hần gật đầu.

“Lúc này đến quý phủ của Nhị sư huynh cần ước chừng mười ngày, Lạc Ly nghĩ hảo hảo lợi dụng mười ngày thời gian này, cho Tuyệt Nhi hảo hảo làm trị liệu, chứng sợ hãi này thời gian càng kéo dài, đối với người bệnh càng là có hại, nếu là Tuyệt Nhi tin tưởng lời Lạc Ly, phải hảo hảo phối hợp Lạc Ly làm trị liệu đúng không?”

Ta lại hướng Lạc Ly gật đầu, không trách được ta bị bố trí cùng Lạc Ly ở một xe, nguyên lai là vì phối hợp trị liệu.

“Trước khi bắt đầu, Tuyệt Nhi trước nằm hảo, chọn một tư thế người cảm thấy thoải mái, có thể buông lỏng là tốt rồi.”

Nghe được lời Lạc Ly, ta có chút cảm thấy hứng thú cảm giác giống như nhìn thấy bác sĩ tâm lý, thế là ta cố ý đem chân cuộn thành một đoàn đặt ở phía sau lưng, dùng tư thế nửa nằm ngang ở trước mặt Lạc Ly, mở to mắt nhìn chăm chăm Lạc Ly, muốn xem thấy thuốc trong dị giới sẽ tiến hành trị liệu như thế nào.

“Xong chưa? Vậy trước tiên Lạc Ly có thể hỏi Tuyệt Nhi một vài vấn đề sao?”

Ta hướng Lạc Ly gật đầu.

“Vấn đề Lạc Ly hỏi, có lẽ có thể sẽ rất khó, nếu là đáp không được cũng không sao, cũng không cần miễn cưỡng, nhưng ta hi vọng Tuyệt Nhi cố gắng nói cho ta biết cảm giác của người cùng thật tình.”

Ta lại gật đầu đối lấy một nụ cười ôn nhu mê người của Lạc Ly, làm cho ta bị điện giật đến hai mắt mê ly ngây ngốc nhìn Lạc Ly chăm chăm, căn bản không có nghe rõ Lạc Ly đang hỏi cái gì, cho đến khi bàn tay Lạc Ly lắc lắc trước mặt ta, ta mới hồi phục tinh thần lại.

“Ách? Thật xin lỗi, ta thất thần, có thể hỏi lại một lần nữa sao?”

“Tuyệt Nhi có chán ghét Lạc Ly không?”

“A?” Không phải là trị liệu sao? Sao hỏi cái này?

“Ta nói, Tuyệt Nhi chán ghét Lạc Ly không?”

“Dĩ nhiên không ghét.”

“Kia. Tuyệt Nhi ghét Lạc Ly hôn không?”

Ta mở to mắt nhìn Lạc Ly, muốn nhìn xem Lạc Ly có phải đang nói giỡn không, nhưng nhìn thế nào Lạc Ly vẫn là vẻ mặt thành thật hỏi, ta chỉ hảo cúi đầu, nhìn ngón tay mình không tự chủ được sờ sờ ngọc nha, đỏ mặt lắc đầu.

“Lạc Ly hôn Tuyệt Nhi, Tuyệt Nhi sẽ cảm thấy khó chịu?”

Ta đô miệng, lẩm bẩm nói sao lại hỏi vấn đề này, nhưng nhìn về phía bộ dáng Lạc Ly thật tình, không thể làm gì khác hơn là để lại tâm tình xấu hổ cẩn thận hồi tưởng, nhưng càng là hồi tưởng thân thể càng là có chút cảm giác nóng lên, không thể làm gì khác hơn là mở mắt to vô tội nhìn về phía Lạc Ly.

“Ta. Ta không biết trả lời sao, thật giống như vừa khó chịu, vừa không khó chịu.”

“Có thể hình dung một chút không?”

“Ngô. Ta khi đó, chỉ cảm thấy đầu giống như trống rỗng, không biết ở phát sinh chuyện gì, cảm giác rất khó hình dung, liền. Cảm thấy mặt thật nóng, thân thể cũng thật nóng, tim đập thật là nhanh, sau đó. Thật giống như có chút gì đó ở bên trong thân thể chui tới chui lui, tâm ngứa lại không gãi được.” Ta đỏ mặt, ấp a ấp úng hồi lâu mới trả lời vấn đề, ta sao càng ngày càng cảm thấy Lạc Ly chinh ta.

“Vậy Lạc Ly hôn ở chỗ nào Tuyệt Nhi có cảm giác nhất?”

“Này. Này nhất định phải trả lời sao?”

“Không thể trả lời sao?”

“Cũng không phải Chẳng qua là. Chẳng qua là.”

“Tuyệt Nhi, nếu có thể trả lời vậy phối hợp một chút được không? Lạc Ly muốn biết rõ ràng cảm giác trước khi Tuyệt Nhi phát bệnh, mới tốt nhằm vào tiến hành chữa trị.”

Ta nâng lên gương mặt đỏ bừng, quát miệng hồ nghi nhìn chằm chằm về mặt một lễ một của Lạc Ly, mới lúng túng nhỏ giọng nói.

“Tai. Lỗ tai.” Nghe được câu trả lời của ta, Lạc Ly nhú mày, cũng không biết có phải lỗi giác của ta không, cảm thấy Lạc Ly có ý vô ý đem tầm mắt quét tới hướng tai của ta.

“Khụ hừ. Vậy lúc bắt đầu, Tuyệt Nhi cảm thấy có sợ hãi không?”

“Lúc Lạc Ly cắn cổ ta Cùng nắm nhũ. đầu . . . của ta.” Điều nói đến nước này rồi, ta quyết định cái gì cũng không quản, cam chịu cúi đầu, xấu hổ đến không dám ngẩng đầu.

“Tuyệt Nhi biết tại sao không?”

“Chuyện sau ta cũng có nghĩ qua, cũng không biết có đúng hay không, bởi vì ngày đó. liền, cái kia biến thái, ngoài ý muốn. Ta , hẳn thật giống như có làm đến hai chỗ kia của ta, hơn nữa còn làm ta rất đau rất đau, có thể. Là bởi vì như vậy đi.”

Ta nói ra phỏng đoán của mình, nhưng Lạc Ly một lúc lâu cũng không có bất kỳ phản ứng, trong lúc nhất thời trong xe yên lặng chỉ dư lại phía ngoài truyền đến tiếng bánh xe, bên trong xe không khí đè ép đến khổ sở, ngăn ngừn mười giây để cho ta cảm thấy vô cùng khá dài, lúc ta nghĩ muốn nói một chút gì đó tới đánh vỡ yên lặng này, Lạc Ly cuối cùng cũng lại tiếp tục vấn đề.

“Hắn có hôn người không?”

Ta lắc đầu, hẳn cũng không phải là không muốn, chỉ khi đó ta luôn giãy dụa lắc đầu, để cho mỗi lần hẳn đều chỉ hôn đến gương mặt mà thôi.

[4]

“Vậy Hẳn có tiến vào người hay không?”

Nghe vậy ta giật mình ngẩng đầu nhìn hướng Lạc Ly, chỉ thấy hẳn vẫn là nghiêm túc nhìn ta, về mặt nguyên bản nhu hòa của hẳn hiện giờ chau mày, ta có chút thụ thương cúi đầu, nghĩ đến trước kia ở Địa Cầu cổ, đối đãi trình tiết bạn lữ so với tánh mạng còn trọng yếu hơn, thậm chí ngay cả chân bó của thê tử ở ngoài chần người nhìn một chút cũng là không được , mặc dù không biết văn hóa thói quen bên này như thế nào, nhưng vấn đề Lạc Ly lại làm cho ta không thể không hiểu sai, tuy biết ta không có để cho khoa trưởng được như ý, nhưng thân thể này thiếu chút nữa đã bị người khác xâm chiếm, còn để lại không ít dấu vết.

“Tuyệt Nhi? Nếu là khó chịu...có thể không trả lời .”

Ta cuống quýt lắc đầu, nếu là ta không trả lời, không phải đã chấp nhận sao?

“Không có.”

“Ta nhớ được, ban đầu người nơi đó. Có đã thương do xé rách.”

“Đó là ngón tay.” Cũng đúng, ban đầu khi Lạc Ly thấy thân thể của ta, giúp ta vừa tắm vừa băng bó , ta nơi đó có bị thương không, hẳn nên đã sớm rõ ràng, tại sao còn muốn hỏi ta cái vấn đề này.

Trong xe lại yên lặng làm cho ta cảm thấy so với lần trước khó chịu hơn, lại không có dừng khí ngẩng đầu quan sát Lạc Ly, cần môi hai tay đem ngọc nha trước ngực nắm thật chặt, nghiêng đi thân thể lưng đưa về phía Lạc Ly đem mình ôm chặt, thời khắc này ta thật không muốn đối mặt với Lạc Ly.

“Ba !”

Tiếng cái tát vang dội đột ngột vang lên ở trong xe, lúc quay đầu ngó nhìn mới phát hiện Lạc Ly tự tát mình, độ mạnh yếu lớn đến mặt Lạc Ly nghiêng về phía bên trái, ta còn không kịp kinh ngạc, Lạc Ly lại giơ tay lên, muốn hướng bên má trái của hân đánh một chưởng, làm ta sợ đến bất chấp chứng sợ hãi, nhào tới kéo lại tay của Lạc Ly.

“Lạc Ly, không nên! Người đang làm cái gì?”

Lạc Ly không có trả lời, chỉ kinh ngạc nhìn ta kéo tay của hân, mà ta cũng giống như nhớ tới lập tức buông ra, ngồi trở lại trên nệm.

“Tuyệt Nhi, lúc người kéo ta có cảm thấy không thoải mái sao?”

“Không có.”

“Vậy người bây giờ thử đung vào tay ta một chút xem.” Lạc Ly cười cười hướng ta đưa tay ra.

Ta nhìn bàn tay Lạc Ly đưa ra, lại ngấm má phải hiện lên năm ngón tay, nuốt nuốt nước miếng, vẫn là từ từ đưa ra tay của ta, thử đung tay Lạc Ly lại rút trở về, Lạc Ly mỉm cười khích lệ, ta cuối cùng cũng đem tay đặt ở trong lòng bàn tay của Lạc Ly.

“Không thoải mái?”

“Không có.”

“Vậy thì sao?” Bàn tay to nguyên bản bất động, đột nhiên buộc chặt, đem tay nhỏ bé của ta toàn bộ vũng vàng bao lại.

Thông qua tay bị nắm chặt, nhiệt độ ấm áp của Lạc Ly hướng ta truyền đến, trong cơ thể từ từ dâng lên cảm giác sợ hãi quen thuộc, ta không ngừng thuyết phục mình đó là Lạc Ly, ánh mắt nhìn chăm chăm mặt Lạc Ly, nhưng cảm giác sợ hãi vẫn là từng bước xâm chiếm lấy giác quan của ta, thân thể của ta bắt đầu run rẩy, nhưng vẫn là cắn môi kiên trì không rút tay của mình ra, cho đến khi Lạc Ly đem ta buông ra.

“Xem ra nếu là Tuyệt Nhi tự mình chủ động đung vào chắc là sẽ không ảnh hưởng.”

Ta vuốt ve hai cánh tay hít sâu, từ từ bình phục cảm giác sợ hãi trong thân thể, năm dấu tay ở má phải của Lạc Ly từ từ sưng phồng lên, ở trước khuôn mặt tuấn mỹ trắng noãn của Lạc Ly, thật là rõ ràng đến làm cho người ta không thể bỏ qua.

“Tại sao đánh mình?”

“Lạc Ly để Tuyệt Nhi hiểu lầm, chọc cho Tuyệt Nhi thương tâm, đáng đánh.” Lạc Ly ôn nhu chân thành nói với ta.

Ta mở to mắt không thể tin nổi nhìn Lạc Ly, ông trời! Lạc Ly người còn để cho người sống hay không, người nói như vậy muốn ta trả lời như thế nào cho phải? Ta nên áp dụng thái độ gì đối mặt với người cho phải? Ô. Ta bất kể! Lạc Ly đại phôi đản!

Câu nói của Lạc Ly giống như một chiêu tát sát, thiếu chút nữa đem ta đánh xỉu, nhất thời ta giống như ngu ngốc bả đầu chôn vào trong chăn, hai tay ở trên bông tơ đánh, trong miệng còn kêu gào một đồng không có ý nghĩa.

“Ô oa —— Lạc Ly đại phôi đản ——!”

“Hừ khụ, khụ, hảo hảo hảo, ta là đại phôi đản, a.” Lạc Ly giống như là không ngờ được ta phản ứng như thế, sau khi kinh ngạc xong vừa nhún nhún buồn cười, vừa giống như dỗ tiểu hài ứng phó ta.

Nghe được Lạc Ly nén cười, ta lại càng buồn bực chui vào chăn, cũng không quản Lạc Ly trêu chọc, dù sao hân hiện tại cũng sẽ không đưa tay bắt ta, ta liền gục ở trong chăn giả bộ tượng đá, cho đến xe đột nhiên thành thạo ngừng lại.

Ta nghi ngờ cuối cùng cũng bả đầu từ trong chăn nâng lên, chỉ thấy Lạc Ly đi tới học tử bên kia đem áo khoác ngoài của ta nhảy ra tới, bên ngoài xe liên vang lên tiếng gõ cửa.

“Sư phụ, Tuyết Nhi, Đại sư bá nói đang giữa trưa, để cho Tiểu Sâm tới gọi các người đi ra ngoài ăn cơm trưa, thuận tiện nghỉ ngơi một chút.”

“Biết rồi, lập tức đi ra ngoài.” Lạc Ly đem áo khoác ngoài của ta choàng trên lưng của ta sau liền ý bảo cùng đi ra.

“Chậm đã, người cứ như vậy đi ra ngoài?” Ta nhìn chăm chăm ấn ký trên má phải của Lạc Ly.

“Có vấn đề gì sao?”

“Không biết thuốc sao?”

“Trước đi xuống ăn cơm rồi lại nói, dù sao cũng không vội, đại sư huynh bọn họ đang đợi, Tuyết Nhi mau tới đây.”

Ta không phản bác được, bản thân hẳn cũng không để ý, ta còn lăm mồm làm gì, hiện tại ta chỉ tò mò đợi lát nữa Cao Dương bọn họ thấy mặt Lạc Ly không biết sẽ có phản ứng gì, dù sao cũng không nên cho là ta đánh đi?

8. Chương 8

Nhìn Lạc Ly đi ra ngoài trước ta, ta cũng kéo kéo áo khoác ngoài, sau đó ở cửa mang giày vào bước ra ngoài xe, vừa ra cửa xe lập tức một trận gió mát nghênh mặt thổi qua, làm ta nắm chặt áo khoác ngoài, lần nữa vì Lạc Ly quan tâm cảm thấy cảm động.

Đứng ở trước xe, nhìn thấy bây giờ là đứng trước một con sông nhỏ, hai con trường tị thú cũng đã được cưỡi xuống, đang một bên dùng lỗ mũi cuốn lấy lá cây non trên cành ăn ngon, thấy hình ảnh kỳ dị này, ta hắc tuyến, lắc đầu nghĩ đến đi tới nơi dị giới này, ta nên phải học không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị, nghĩ đến lần đầu đi xa nhà, chữ (vui mừng) tin tưởng chỉ nhiều không ít, thử dài liền bỏ xuống xe hướng bọn Lạc Ly đi tới.

Như lúc trước đoán , Cao Dương cùng Tiểu Sâm thấy trên mặt Lạc Ly có chương ấn bộ dáng đều là cả kinh, Tiểu Sâm đem cành cây mới vừa ôm trở về bị làm cho sợ đến rơi ở trên mặt đất, cả người bất động chỉ còn thừa lại đường nhìn theo Lạc Ly di động, ngay cả Cao Dương cũng là vẻ mặt quên khép lại miệng, con môi mới bắt được ở trên tay Cao Dương cũng rất nhanh nhân cơ hội trốn thoát, nhảy về phía trước muốn chạy trốn; toàn trường tĩnh táo nhất , trừ ta cùng Lạc Ly cũng chỉ có Tiểu Ban Ban, xem nó còn gục ở bờ sông phơi nắng đến vui vẻ.

Mà Lạc Ly nhưng vẫn là vẻ mặt chuyện không liên quan đến mình, ở bờ sông dùng đá làm bếp lò, chỉ thấy hắn giải khai đai lưng vung lên, động vật nhỏ đáng thương mới vừa chạy trốn đã bị quán lấy, vứt xuống trong ngực Tiểu Sâm, lúc thu hồi đai lưng thuận đường đảo qua ở dưới chân Tiểu Sâm, cành cây tân mát ở trên mặt đất đã được bó thành một vòng, xem Lạc Ly anh tuấn đeo lại đai lưng, đai lưng vừa trở lại cách dùng vốn có của nó, lúc này lại đến ta xem ngây người, không thể không nói Lạc Ly vừa rồi thật đẹp trai muốn chết.

“Tiểu Sâm, còn ngọc đứng đó là gì, còn không đi xử lý vật kia sạch sẽ.” Lạc Ly dùng thần thái ôn văn như dĩ vãng, hướng Tiểu Sâm thân nhiên nói.

“A! Dạ, Dạ! Cái này đi.” Giống như vừa mới bị gọi hồn về , Tiểu Sâm ôm con môi không biết lúc nào đã bất tỉnh trong ngực hắn, giống như chạy trời chết đến bờ sông nhỏ đi xử lý.

Lạc Ly cũng không có quản Cao Dương biến thành pho tượng, nhóm lửa tốt sau, đi ra bờ sông nhỏ bắt cá , ta đành phải đi qua nắm lấy pho tượng Cao Dương kéo đến trước đồng lửa ẩn hắn ngồi xuống, sửa sang đồ gia vị Tiểu Sâm lấy ra để ở một bên.

Cuối cùng chủ trì đồ nướng dĩ nhiên vẫn là ta, ta cùng Lạc Ly ngồi đối mặt ở trước đồng lửa, Tiểu Sâm cùng Cao Dương chia nhau ngồi hai bên, ta để cho Tiểu Sâm giúp ta đem cá cùng động vật nhỏ không biết

tên dùng nhánh cây gài hảo, đem bánh bao lớn từ trong nhà mang theo xiên lên, cho gia vị lên rồi quay nướng, thức ăn từ từ toát ra mùi thơm, dầu mỡ ở trên đồng lửa hưng phấn rung động, không bao lâu đã bị nướng đến vàng óng ánh, làm cho người ta thấy vậy ngón trở đại động.

Tiểu Ban Ban ngửi được mùi thơm của thức ăn đã sớm nhích lại gần chia ăn, Cao Dương cùng Tiểu Sâm lúc này thần trí mới trở về, nhưng vẫn là lộ vẻ mặt quái dị nhìn ta cùng Lạc Ly, ta đem đồ vật nướng tốt lại chia ra ăn xong, toàn bộ quá trình đều an tĩnh, chỉ có tiếng nhai thức ăn, cũng không biết có phải ta nghi ngờ hay không, ta nhìn đến Tiểu Sâm toát ra ánh mắt khâm phục đối với ta.

Cao Dương thì tại kinh ngạc sau nhưng lại lộ ra vẻ mặt dăm chiêu, sau đó liền đột nhiên cộng thêm cười trộm, còn bất chợt thú vị hướng ta nhìn, ta nhìn ngược về phía hắn, hắn còn hướng ta trừng mắt nhìn, khiến cho ta thực mạc danh kỳ diệu.

Mà ta cùng Lạc Ly, một chuyên tâm nướng thức ăn, một chuyên tâm ăn, ai cũng không có chủ động đi nói chuyện chọc phiền toái, kết quả bữa cơm này từ đầu tới đuôi ta không nói một câu, xong khi thu thập xong, đang định bỏ lại trên xe, Cao Dương lại đem ta kéo đến một bên lặng lẽ nói.

“Ta nói Tiểu Tuyết Nhi nga, thỉnh thoảng tiểu sư đệ khi dễ Tuyết Nhi người giáo huấn lại ca hết sức tán thành, chẳng qua nga, nam nhân mà, cũng tương đối sĩ diện, lần tới người giáo huấn tiểu sư đệ, nhưng tận lực ở chỗ dưới quần áo nhìn không thấy, muốn nhéo muốn đập muốn đánh, đều được, dù sao tiểu sư đệ hắc da đủ dày, bất quá đừng đánh ở trên mặt, để cho ngoại nhân thấy sẽ cười, vợ chồng gây lộn ầm ĩ cũng không cần để người khác nhìn thấy đúng không?”

“Ca, ta không có.” Nghe được Cao Dương nói, ta vừa oan vừa lúng túng, thật đúng đắn lên đầu ta rồi, đừng nói ta đây tính tình sẽ không loạn đánh tát người, chưởng ấn lớn nhỏ cũng sẽ xem đi, bàn tay của ta có lớn như vậy sao?

“Ôi, Tiểu Tuyết Nhi đừng thẹn thùng, ca cũng không phải là không rõ lý lẽ như vậy, này cầm lấy, đợi lát nữa hồi xe liền xoa cho tiểu sư đệ một chút, vợ chồng mới đầu giường gây lộn cuối giường hòa nha, có khi tình nhân vẫn là phải hồng hồng, được rồi, Tiểu Tuyết Nhi mau trở về đi thôi, lúc này không còn sớm cũng phải lên đường.”

[2]

Ta ảo não nhìn chằm chằm vào Cao Dương định tội mà không nghe ta giải thích, nhìn hắn đã sớm quẹo vào xe phía trước, bóng dáng cũng không trông thấy, không thể làm gì khác hơn là ủy ủy khuất, nắm hộp thuốc trị thương nhỏ trong tay, bỏ lại trong xe trừng mắt nhìn Lạc Ly.

“Tuyết Nhi sao vậy?”

“Đều do người, đột nhiên tự đánh mình, còn không bôi thuốc liền đi ra, hại ta bị ca cho là ta đánh người.” Ta cởi xuống áo khoác ngoài vứt qua một bên, đem hờn dỗi đều phát tiết trên áo khoác ngoài vô tội.

“Phốc, ha hã. Đại sư huynh nói như thế?”

Ta quát miệng trừng mắt Lạc Ly đang cười trộm không lên tiếng, liền nhìn tính toán muốn cười bao lâu.

“A khụ. A, Tuyết Nhi đừng nóng giận, dấu tay trên mặt nhìn liền biết cùng Tuyết Nhi nhỏ bé của ta sai biệt rất xa, Tiểu Sâm cũng biết, mà đại sư huynh như thế nào lại không phân ra được, nói vậy hẳn là cố ý trêu chọc Tuyết Nhi a.”

Ta không nói gì, hồi tưởng giọng nói của Cao Dương so với bình thường còn bà tám hơn, ta có chút hiểu ra phỏng đoán của Lạc Ly là thật, thái dương bốc lên chữ thập, ta sao càng ngày càng cảm thấy đại ca nhìn như vô hại lại rất ác liệt? Lắc đầu thở dài, bị chinh liền bị chinh đi, dù sao chính là làm tiểu đệ tác dụng đi? Ta bất đắc dĩ nghĩ đến, cũng quyết định lần tới nhất định phải tìm cơ hội hảo hảo “đáp lại.”

Xem một chút thuốc mỡ trên tay, kéo Lạc Ly rời chỗ ngồi sau giúp hắn bôi một tầng mỏng ở trên mặt, thuốc mỡ thanh thanh lương lương, mới vừa bôi chút trên mặt Lạc Ly má liền tiêu sưng lên một nửa, chắc là chữa thương thánh phẩm vô cùng tốt.

“Người lần tới đừng có tự đánh mình, hạ thủ còn nặng như vậy, thịt người sẽ không đau sao?” Nhìn dấu tay sưng đỏ trên mặt Lạc Ly, tâm ta có chút đau nói.

“Lạc Ly đáng đánh , Lạc Ly hỏi Tuyết Nhi như vậy, cũng không có ý muốn nhục nhã Tuyết Nhi hoặc ghét bỏ Tuyết Nhi, lúc trước Lạc Ly cũng đã nói, muốn biết rõ ràng trình độ Tuyết Nhi bị khi phụ, mới hốt thuốc đúng bệnh .”

“Sắc mặt người khi đó rất đáng ghét.” Ta có chút giống như lên án nói.

“Đó là bởi vì Lạc Ly đau lòng Tuyết Nhi, cũng tức giận, tức giận hỗn cầu kia dám tổn thương Tuyết Nhi như vậy, cũng ở ảo não tại sao Lạc Ly muộn như vậy mới gặp gỡ Tuyết Nhi, để cho Tuyết Nhi chịu khổ.”

Ánh mắt thâm tình của Lạc Ly làm cho ta lúng túng đến không biết nên nhìn cái gì, cũng không biết nên trả lời như thế nào, không thể làm gì khác hơn là lấy cơ đem thuốc mỡ dùng tốt đặt vào trên cái bàn thấp, cúi xuống thân thể che dấu một chút bối rối.

“Bất kể như thế nào, lúc hỏi câu này làm Tuyết Nhi hồi tưởng ký ức không vui kia, còn không có dùng phương pháp tốt hỏi, làm Tuyết Nhi cảm thấy thương tâm đúng là lỗi của Lạc Ly, cho nên Lạc Ly đáng đánh.”

“Ừ, thật xin lỗi, là ta thích nghĩ lung tung.” Nghe Lạc Ly nói một phen, toàn thân trừ kinh ngạc hẳn có thể đoán ra ý nghĩ của ta, còn có thật sâu cảm động, ta nghĩ ta thật là trúng một loại độc tên là Lạc Ly rồi, đối với người thi độc này ta lại có một loại hạnh phúc cùng sợ hãi.

“Tuyết Nhi một mình tha hương tới đây, lại trả qua chuyện như vậy, thích nghĩ lung tung cũng là bình thường , chỉ là hiện tại có Lạc Ly làm bạn Tuyết Nhi, Tuyết Nhi cũng không cần một thân một mình nghĩ lung tung rồi, có lẽ Lạc Ly còn chưa đủ tư cách nhận được toàn bộ tín nhiệm của Tuyết Nhi , nhưng Lạc Ly sẽ hướng điểm này cố gắng , cho nên ngày sau hi vọng Tuyết Nhi trong lòng có vui vẻ hay không vui vẻ, đều nói cho Lạc Ly, để cho Lạc Ly chia sẻ cùng Tuyết Nhi được không?”

“Được.” Ta đỏ mặt cúi đầu muốn đem nước mắt ép trở về, hạnh phúc tới quá nhanh, nhanh đến nỗi làm ta cảm thấy không chân thật.

“Tại sao thích ta?” Ta nâng lên hai mắt hồng hồng, nhìn Lạc Ly hỏi.

“Lạc Ly cũng không biết, Lạc Ly chỉ biết là, thấy Tuyết Nhi vui vẻ Lạc Ly sẽ vui vẻ, thấy Tuyết Nhi mất hứng, tâm tình Lạc Ly cũng sẽ tệ theo , thấy Tuyết Nhi bị ủy khuất, Lạc Ly sẽ cảm thấy tức giận, thấy Tuyết Nhi bị thương ngã bệnh, Lạc Ly sẽ cảm thấy đau lòng, tất cả mọi chuyện của Tuyết Nhi đều giống như dẫn dắt sâu trong nội tâm của ta, để cho ánh mắt của ta không nhìn được tìm kiếm một bóng dáng tên là Tuyết Nhi.”

Lạc Ly nói, đưa tay như muốn đem ta kéo vào trong ngực, nhưng thật giống như lại nghĩ tới ta không thể bị đụng, chỉ đem tay dừng ở chỗ cách ta 5cm, giống như ở cách không miêu tả vẻ mặt của ta, vẻ mặt thật tình mà chuyên chú.

“Mặc dù ta rất tức giận hỗn cầu kia thương tổn Tuyết Nhi, nếu là hẳn còn sinh tồn trên thế giới này, Lạc Ly hận không thể để cho hẳn ném thử tư vị gọi là muốn sống không được muốn chết chẳng xong, nhưng về mặt khác Lạc Ly cũng rất cảm tạ hẳn, bởi vì là hẳn, mới để cho Lạc Ly cơ hội gặp gỡ Tuyết Nhi bảo bối nhà ta.” Giống như mình đem ta miêu tả đủ rồi, Lạc Ly buông tay của hẳn xuống, đối với ta lộ ra nụ cười ôn nhu.

“Vĩnh viễn thương Tuyết Nhi sao?” Ta có thể tin người không?

“Có.”

“Sẽ không bỏ ta đi?”

“Sẽ không.”

“Bất kể phát sinh bất cứ chuyện gì?”

“Bất kể phát sinh bất cứ chuyện gì, bất kể chỗ nào, Lạc Ly vĩnh viễn yêu Tuyết Nhi, thương Tuyết Nhi, tín nhiệm Tuyết Nhi, đem tất cả của Lạc Ly giao cho Tuyết Nhi, cho đến khi Tuyết Nhi nói không cần Lạc Ly nữa mới thôi.”

“Lạc Ly Người không cần phải như vậy , người tốt như vậy, vừa cao lớn vừa đẹp trai y thuật lại cao, ngược lại ta vừa thấp vừa kém lại vô dụng, không thể ủy khuất người như vậy.” Giọng nói của ta mang nước nở hướng Lạc Ly nói.

“Nói gì vậy, Tuyết Nhi nhà ta bộ dạng khả ái tính cách lại tốt, còn có một tay nấu thức ăn ngon, nên là Lạc Ly có phúc mới đúng, mấy ngày qua Tuyết Nhi là lạ sẽ không phải liên suy nghĩ những chuyện này đi? Người a, đừng quản những chuyện đó, Lạc Ly ta nói thích Tuyết Nhi, muốn cùng Tuyết Nhi cả đời là lời đã định rồi, trừ phi Tuyết Nhi không cần Lạc Ly.” Nói xong còn khôi hài làm ra vẻ mặt ủy khuất bị vứt bỏ, rất giống ta đã vứt bỏ hẳn.

“Phốc. Ta mới sẽ không bỏ người, người vừa đẹp trai lại nhiều tiền, ta vứt bỏ người tìm ai nuôi ta, người nói người phải nuôi ta cả đời , đừng nghĩ trốn.” Ta phốc cười một tiếng, nước mắt cũng nhịn không được nữa, cảm động làm cho ta nhào tới trong ngực Lạc Ly, ôm thật sâu người trọng yếu trước mắt.

Ta không biết ôm Lạc Ly khóc bao lâu, chỉ cảm thấy ta mới vừa nhào qua Lạc Ly thân thể cứng đờ, sau đó cảm thấy Lạc Ly ôm lại, trên lưng truyền đến vỗ nhẹ một chút một chút, làm cho ta từ từ dừng lại nước mắt, cũng không muốn rời khỏi ngực Lạc Ly.

“Tuyết Nhi.”

“Ừ?” Miễn cưỡng trả lời Lạc Ly, ta chà chà lồng ngực có cảm nhận tốt của Lạc Ly, híp mắt thoải mái đến sắp đi ngủ.

“Người không có run lên.”

Nghe vậy ta thoáng cái giật mình tỉnh lại, ngẩng đầu hơi chút buông tay ôm Lạc Ly ra, thấy ta cùng Lạc Ly không biết lúc nào đã ngồi vào trên giường nệm, nhìn chăm chăm tay Lạc Ly đặt ở ngang hông ta, nhưng trong lòng không có dâng lên chút cảm giác sợ hãi nào, ta không nhịn được vui mừng nhìn về phía Lạc Ly.

“Thật sự nha, Lạc Ly, ta tốt rồi sao?”

“Ngô. Không nhất định, cần kiểm tra xác nhận .” Lạc Ly thuận thế đem ta buông ra, kề bên cạnh vách xe nói.

“Kiểm tra thế nào?” Không biết sao, ta đột nhiên cảm thấy có chút cảm giác không ổn.

“Tổng hợp vấn đề của buổi sáng hôm nay cùng với kết quả tiếp xúc khảo nghiệm mấy ngày qua, ta nhận ra rằng, Tuyết Nhi tự thân chủ động tiến hành tiếp xúc thì không có chuyện gì, hiện tại Lạc Ly cũng chỉ là ôm nhẹ lấy Tuyết Nhi, cũng không có tiến hành động tác khác, cho nên muốn rõ ràng Tuyết Nhi có phải bình phục hay không, còn phải làm một bước tiếp xúc khảo nghiệm nữa.”

“Vậy. vậy phải làm sao?” Ta nhìn chăm chăm song đồng càng ngày càng trở lên nóng bỏng của Lạc Ly, nuốt nuốt nước miếng, chần chờ hỏi.

“Tuyết Nhi, người tin tưởng Lạc Ly đúng không?” Lạc Ly lại lộ ra một nụ cười ôn nhu, ta liền không có sức chống cự.

“Ừ.” Trong lòng luôn có thanh âm đang kêu gọi nguy hiểm, ta vẫn là trầm ở trong tươi cười của Lạc Ly, cả người bị điện giật ngơ ngác gật đầu.

“Tuyết Nhi, người trước nằm hảo, Lạc Ly hiện tại từ từ tiếp xúc các bộ vị của người, nếu như người cảm thấy khó chịu, Lạc Ly sẽ lập tức dừng tay, nếu là Tuyết Nhi không có cảm giác sợ hãi, Lạc Ly sẽ dần dần tăng thêm độ tiếp xúc, tới khảo nghiệm độ chấp nhận tiếp xúc của Tuyết Nhi.” (Vũ: Anh đã lộ ra bản chất hồ ly, 1 phút tưởng niệm cho Tuyết Nhi iu quý của ta XD)

Ở dưới sự mềm nhẹ giúp đỡ của Lạc Ly, ta lại nằm trở về vị trí buổi sáng, trong nội tâm luôn cảm thấy lời của Lạc Ly là lạ, nhưng ở dưới con mắt chăm chú của Lạc Ly, ta lại tìm không được nội dung phản bác, nuốt nuốt nước miếng, oán mình đầu óc thiên tài như thế nào cuối cùng gặp phải Lạc Ly thì không suy nghĩ được, chẳng lẽ yêu thương làm cho người ta thật sự biến ngu xuẩn?

Không có thời gian để cho ta suy nghĩ lung tung, Lạc Ly đã nửa ghé vào trên mặt của ta, chính là thân thể tận lực không tiếp xúc cùng ta, đột nhiên khoảng cách gần hơn cùng với tư thế mập mờ này, cộng thêm

chúng ta lại đã biểu lộ tâm tình với nhau, trước kia còn có thiếu chút nữa cọ xát ra hỏa, ta không muốn nghĩ đến những chuyện làm người ta đỏ mặt tím da, vì ta suy nghĩ đồ gì đó đều trung thực phản ứng ở trên mặt của ta, cảm giác trường nóng làm cho ta không cần soi gương cũng biết, hiện tại trên mặt ta nhất định đỏ còn hơn mông hầu tử.

“Lạc Ly. Đừng dựa vào gần như vậy được không?” Ánh mắt ta mang theo chút cầu xin tha thứ, đáng thương nhìn Lạc Ly.

“Làm khảo nghiệm tiếp xúc không tới gần chút có thể chạm vào được sao? là Tuyết Nhi không có quen, Lạc Ly sẽ rời đi một chút xiu là tốt .”

Ta hắc tuyến nghĩ, từ khoảng cách nửa cánh tay biến thành khoảng cách ba phần hai cánh tay có khác nhau sao?

“Tuyết Nhi, giai đoạn thứ nhất ta trước dùng tay của ta sờ nhẹ các bộ phận thân thể của ngươi, ta sẽ nói trước cho ngươi biết ta sẽ đụng vào bộ vị nào để ngươi chuẩn bị tâm lý, hai tay ta chỉ đặt ngang đi tới, sẽ không làm bất kỳ động tác, nếu là Tuyết Nhi cảm thấy sợ hãi, liền nói cho Lạc Ly có được hay không?”

“Hảo.” Ta khẩn trương gật đầu.

“Bàn tay.” Lạc Ly đem tay đặt ngang ở trên lòng bàn tay ta, ta không có cảm thấy phản ứng đặc biệt gì, liền hướng Lạc Ly lắc đầu.

Lạc Ly đối với ta cười cười, tiếp theo theo thứ tự đem tay để trên cánh tay của ta, đầu vai, bắp chân, bắp đùi, gương mặt, bộ ngực, thắt lưng bụng các loại..., ta cũng không có bất kỳ phản ứng đặc biệt gì, Lạc Ly giống như rất hài lòng hướng ta cười một tiếng.

“Giai đoạn thứ nhất hiệu quả xem ra không tệ, ta hiện tại muốn tiến hành giai đoạn thứ hai, giai đoạn thứ hai ta sẽ sờ soạn hướng chỗ tương đối nhạy cảm của Tuyết Nhi, liền giống như lần trước, nếu là Tuyết Nhi cảm thấy sợ hãi liền nói với Lạc Ly.” Lạc Ly vẻ mặt đứng đắn nói với ta.

[4] H nhỏ

“Chờ Chờ một chút, Lạc Ly ngươi nói chỗ nhạy cảm là chỗ nào.” Nghe được lời Lạc Ly nói, ta vội vàng dè lại Lạc Ly muốn hướng thân thể ta dè xuống.

“Đương nhiên là ngoại trừ chỗ giai đoạn thứ nhất, Tuyết Nhi ngoan, chớ sợ chớ sợ , dùng cảm chút, buông lỏng chút, đem hết thấy giao cho Lạc Ly là tốt rồi, Tuyết Nhi chỉ cần nghiêm túc cảm nhận là được rồi, nhớ rõ lúc xuất hiện sợ hãi hướng Lạc Ly bày tỏ một chút là tốt rồi.” Trong giọng nói của Lạc Ly mang theo vui sướng làm người ta nghi ngờ, dứt lời liền đem nửa người cũng đặt ở trên người của ta, tư thế mập mờ này làm cho ta nhớ tới cọ xát xé chiều.

“Chậm. Lạc. Lạc Ly, oa a.”

Còn chưa kịp ngăn cản động tác của Lạc Ly, ta liền cảm thấy bên đùi nhạy cảm truyền đến mấy cái quét nhẹ, đột nhiên xuất hiện kích thích thiếu chút nữa làm thân thể ta bắn cả lên, bàn tay đặt ngang cùng giai đoạn thứ nhất bất đồng, mang theo quét nhẹ chạm tới ở trên người của ta giống như là muốn đẩy lên từng chuỗi hỏa viêm, để cho ta không nhận được gào thét lên tiếng.

“Ừ a. Chậm, không. Lạc Ly.”

Bên sườn bụng nhạy cảm cùng vị trí dưới nách bị Lạc Ly đảo qua, một trận cảm giác run sợ từ dưới đáy tâm dâng lên, để cho ta không tự chủ được đem thân thể căng thẳng, kháng cự lấy tình triều xa lạ này.

“Tuyết Nhi, buông lỏng chút, buông lỏng, dùng thân thể đi cảm thụ, ngoan.”

Ngoan cái gì ngoan, ngươi đang dụ dỗ tiểu hài tử sao? Dùng thân thể đi cảm thụ cái rắm, rõ ràng hành động trị liệu đứng đắn, như thế nào Lạc Ly làm lại cảm giác sắc tình như vậy, đột nhiên, vị trí ở bụng gần chỗ kín cùng bên chân bị Lạc Ly sờ quét mấy cái, mặc dù không có chân chính tiếp xúc vị trí nhạy cảm làm người ta xấu hổ kia, nhưng ta vẫn là cảm giác được bộ vị ấy đang nhanh chóng sung huyết, làm cho ta không nhận được thét chói tai lên tiếng.

“Oa a, không. Đừng, Lạc Ly, ta không cần.” Ta nửa khởi động thân thể, dùng sức bắt được bàn tay làm việc xấu của Lạc Ly, ngăn trở hẳn tái tiến một bước di động, ánh mắt nổi lên một tầng sương mù, là kích tình, là xấu hổ, là khấn trương, là sợ ta cũng phân không rõ ràng lắm, chỉ biết là ta không thể tùy ý Lạc Ly còn tiếp tục mò xuống như vậy.

“Hào hảo hảo, Lạc Ly dừng tay, Tuyết Nhi ngoan, đừng khóc đừng khóc.”

Nước mắt của ta còn chưa rơi xuống, Lạc Ly đã thu hồi bàn tay to bị ta đè lại, sửa thành đem cả người ta kéo tới, ôm trong ngực giống như ôm búp bê, vừa nhẹ lay động pha lẫn vỗ nhẹ, giọng nói cùng động tác giống như dụ dỗ bảo bảo, làm cho kích tình trên người ta cực nhanh rơi xuống tới băng điểm, huyết áp thăng cao trong nháy mắt mau trở về rơi, toàn thân cứng ngắt khóe miệng co giật.

“Xem ra đơn thuần ôm hoặc tiếp xúc đã không thành vấn đề, đến giai đoạn thứ hai vẫn có chút khó khăn, nhưng so sánh với trước kia tiến bộ, Tuyết Nhi lần tới cố gắng nữa đi.”

“Còn. Còn có lần tới sao?” Ta ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Lạc Ly, nghĩ thầm cái gọi là “tiếp xúc trị liệu” làm sao lại cảm thấy lạ lạ, vừa mới bắt đầu hoàn hảo, càng đến sau tới càng là có cảm giác đi trật, trong đáy lòng cảm thấy Lạc Ly mượn lấy danh trị liệu ở ăn đậu hủ của ta, nhưng về mặt khác lại cảm thấy bộ dạng Lạc Ly nói, lại tăng thêm Lạc Ly là vị danh y, vốn sẽ không làm loại chuyện treo đầu dê bán thịt chó này mới đúng, cả suy nghĩ mâu thuẫn lại hỗn loạn, đầu thiếu chút nữa muốn bãi công.

“Đương nhiên, Lạc Ly đã nói muốn trị tốt chứng sợ hãi cho Tuyết Nhi, tóm lại từng bước từng bước, từ từ làm cho Tuyết Nhi thói quen là tốt rồi, chúng ta hôm nay cố gắng cũng có thu hoạch phải không? Ít nhất Lạc Ly lại có thể ôm Tuyết Nhi bảo bối khả ái của ta rồi.”

“Ta muốn mười chín tuổi rồi, đừng coi ta như đứa bé.” Vừa chụp vừa dụ dỗ vừa bảo bối, người không xấu hổ ta cũng xấu hổ, khi ta giả bộ làm đứa bé là một chuyện, bị coi là đứa bé lại là một chuyện khác, ta tốt xấu gì cũng có tự ái của người trưởng thành, ách. hảo, ở chỗ này không tính là người trưởng thành, nhưng ít ra ta là thiếu niên không phải là đứa bé nha.

“Lạc Ly chưa từng coi Tuyết Nhi làm đứa trẻ, người cảm thấy ta sẽ đối với đứa trẻ làm như vậy sao?”

“Cái gì. Ngô.”

Đang muốn ngẩng đầu hỏi Lạc Ly làm cái gì, lời nói còn chưa ra khỏi miệng đã bị cái hôn của Lạc Ly bao phủ, kết quả lại một trận thiên toàn địa chuyển, đến khi ta phục hồi tinh thần lại, đã lại nằm trở về trên giường nệm mặt đỏ hồng thở nặng tức giận.

“Ừ, xem ra hôn tiếp cũng là không thành vấn đề.” Lạc Ly nghiêm trang nói.

Ta nhìn Lạc Ly, phát giác không thể làm bất kỳ phản ứng nào, chỉ có thể nằm ở kia trên nệm giả làm tử thi, cự tuyệt suy nghĩ tiếp cái gọi là “Trị liệu” Không bình thường kia.

“Lạc Ly vốn tưởng rằng ảnh hưởng lớn nhất đối với Tuyết Nhi, chính là bộ vị lần trước dẫn phát chứng bệnh phát tác của người, nhưng thí nghiệm giai đoạn thứ hai, Lạc Ly còn chưa đụng phải những bộ vị kia, Tuyết Nhi đã lộ vẻ sợ hãi, xem ra trong hành trình mười ngày này, còn phải thử biến hóa phương pháp khảo nghiệm cùng bộ vị, tới xác nhận Tuyết Nhi đối với độ tiếp xúc sợ hãi cùng tình huống tiếp nhận.”

Chỉ thấy Lạc Ly lấy phương thức thầy thuốc nói xong một đoạn kia, còn làm như thật đến tử thấp kia lấy ra bản ghi chép, kia là bản ghi chép chữa bệnh, bộ dáng nghiêm túc làm cho ta không có hoài nghi nữa, mình là không phải là thật trách lầm Lạc Ly rồi, cũng làm cho ta nghĩ thành thật thẳng thắn cùng Lạc Ly, tình huống đích thực của lần thứ hai thí nghiệm vừa rồi.

“Lạc Lạc Ly, thật ra thì.” Ta đối với Lạc Ly, có chút muốn nói lại thôi.

“Ừ?” Lạc Ly vẫn đang vung bút trên bản ghi chép, hồi lại ta một đan âm tiết.

“Thật ra thì mới vừa. Ta. Ta.”

“Mới vừa rồi sao?” Giống như kỳ quái phản ứng của ta, Lạc Ly dừng lại bút chuyên chú nhìn ta.

“Thật ra thì mới vừa, ta. Ta cũng không có cảm thấy sợ hãi.” Ta cúi đầu, giống như đứa trẻ làm sai chuyện hướng Lạc Ly sảm hối.

“Vậy Tuyết Nhi run rẩy là vì sao?” Lạc Ly nghe vậy từ bàn thấp kia hướng ta đi tới, ngồi xổm ở bên giường của ta.

“Kia. Đó là bởi vì. Bởi vì.” Nguyên nhân kia, ta thực nói không ra miệng được.

9. Chương 9

“Tuyết Nhi, người nếu không thể hảo hảo nói ra cảm giác của người, Lạc Ly sẽ rất khó khăn định ra thêm một bước trình tự trị liệu.” Tiếng nói Lạc Ly mang theo bất đắc dĩ nhìn ta, cho ta cảm giác tựa như nhìn một đứa nhỏ bốc đồng.

“Đối với người. Ta nói không ra miệng.” Ta mở thật to đôi mắt đắm lệ, ủy khuất nhìn Lạc Ly, vô tội nháy nháy mắt, bộ dáng giống như người khi dễ ta.

“Hảo, nếu là Tuyết Nhi không nói ra miệng, vậy thì Lạc Ly tới hỏi, Tuyết Nhi chỉ cần dùng gậy đầu hoặc lắc đầu qua lại đáp có được hay không?” Lạc Ly thấy thế đem ta ôm ngồi trên đùi hắn, nói ra biện pháp.

Ngồi trên đùi Lạc Ly ta bất an giật giật, ở dưới cánh tay cố định của Lạc Ly, ngoan ngoãn buông tha giây giũa, hướng Lạc Ly ủy khuất quệt miệng, gậy đầu.

“Tuyết Nhi nói ở giai đoạn thứ hai không có cảm giác sợ hãi đúng không?”

Ta rất nhanh gậy đầu một cái.

“Nhưng lại cảm thấy một loại cảm giác khác làm Tuyết Nhi ngăn trở Lạc Ly khảo nghiệm?”

Ta ngẩng đầu nhìn Lạc Ly, vẫn là gậy đầu.

“Loại cảm giác đó làm Tuyết Nhi rất khó chịu?”

Ta chần chờ suy nghĩ một chút, hướng Lạc Ly gậy đầu, nhưng lập tức lại lắc đầu.

“Ý là rất khó chịu nhưng lại không khó chịu?”

Lúc này ta rất nhanh gậy đầu.

“Sẽ sợ hãi chứ?”

Ta ủy khuất quệt miệng, ngẩng đầu bốn mươi năm độ nhìn Lạc Ly một cái, không có gậy đầu cũng không có lắc đầu, cách một chút mới hướng Lạc Ly làm cái thủ thế “Một chút xiu”.

“Sẽ xấu hổ?”

Ta lại gậy đầu một cái, lại nhìn đến khoe miệng Lạc Ly lộ ra một mặt cười xấu xa không dễ phát hiện, làm cho cả người ta rét lạnh một cái. (Vũ: hồ ly a hồ ly =]])

“Sẽ thoải mái?”

Ta hướng Lạc Ly trừng mắt, cả mặt nở đỏ bừng, cũng không làm bất kỳ phản ứng nào, liền đem mặt chôn đến trước ngực Lạc Ly, dùng hành động đi nói điều này ta cự tuyệt trả lời.

Bên trong xe hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có bên ngoài mơ hồ truyền tới tiếng bánh xe vẫn còn di động, Lạc Ly cũng không có tiếp tục vấn đề, ta kỳ quái tính toán ngẩng đầu hỏi thì, bàn tay vẫn để ổn định ngang hông đột nhiên sờ xuống bắp đùi trong của ta, còn khe vuốt trên dưới.

“Oa a! Lạc. Lạc Ly, người làm cái gì, ách.”

Lạc Ly không để ý đến nghi vấn của ta, trực tiếp đem ta áp đến trên nệm, lặp lại động tác vuốt ve ở giai đoạn thứ hai.

“Nha. ân, Lạc Ly, không. ân a.”

Vuốt ve nóng bỏng hơn so với lần trước làm thân thể ta sinh ra phản ứng nhanh hơn, địa phương mắc cỡ kia làm trái ý nguyện của chủ nhân nhanh chóng sung huyết lên, ta run rẩy thân thể từ từ cứng ngắc, thanh âm nức nở hướng Lạc Ly cầu khẩn.

“Lạc Ly Không cần, oa a! Thật không cần. Cầu xin người. Dừng.”

Mặc dù không có bị Lạc Ly trực tiếp chạm vào, nhưng cảm giác dưới khổ lại càng ngày càng mãnh liệt, làm một nam sinh thân thể khỏe mạnh, cả người bình thường, thời kỳ trưởng thành tự nhiên sẽ có tính dục, hoặc giả bởi vì đại học chỉ đọc sách cùng nghiên cứu, cũng có thể là bản thân ta tính tình lạnh nhạt, trên tính dục so với thường nhân càng lạnh nhạt hơn, đừng nói thân thể này còn là con gà giò, ngay cả tình huống tự mình giải quyết cũng rất ít xuất hiện, dục vọng phần lớn là trong mộng lặng lẽ lưu đi không muốn người biết, giống như vậy bởi vì người khác vuốt ve mà dục vọng dâng lên thì càng chưa bao giờ có qua, huống chi dục vọng hiện thời so với thường ngày lơ đãng dâng lên mạnh hơn gấp mấy lần, ta cảm giác mình sắp điên rồi.

“Không cần. ân a! Lạc Ly Cầu xin người. Dừng A!” Ta bắt lấy tay của Lạc Ly, cầu khẩn hần, nhưng Lạc Ly không để ý đến ta cầu khẩn, ngược lại hần đem bàn tay trực tiếp sờ lên dục vọng của ta, làm cả người ta bị dọa cho sợ đến bắn ra.

“Oh, thì ra là Tiểu Tiểu Tuyết Nhi không ngoan, đây mới là đáp án người mới vừa rồi đẩy Lạc Ly ra đi, Tuyết Nhi ngốc, xấu hổ cái gì, sẽ như vậy là bình thường, hơn nữa Tuyết Nhi đã là tình nhân của Lạc Ly, Lạc Ly sẽ hảo hảo gánh vác trách nhiệm làm tình nhân, sẽ không bỏ lại Tiểu Tiểu Tuyết Nhi.” Lạc Ly dứt lời liền cách quần, ở trên dục vọng của ta nhu lộng lên.

Đột nhiên xuất hiện cường đại kích thích làm ta mất đi năng lực ngôn ngữ, nguyên bản bắt lấy tay Lạc Ly giờ phút này nhìn qua lại càng giống như không muốn để cho bàn tay Lạc Ly rời đi, trong miệng chỉ có thể phát ra từng tiếng rên rỉ mập mờ làm người ta đỏ mặt, bàn tay Lạc Ly không biết ở thời điểm gì ẩn vào quần ta, cùng dục vọng của ta tiến hành tiếp xúc trực tiếp, ta chưa từng bị đối đãi quá như thế, không có nửa khắc liền cảm thấy trước mắt một trận bạch quang thoáng qua, tiểu đệ đệ của ta ở trực tiếp công kích đến miệng phun bạch muội, khí giới đầu hàng.

“A, không nghĩ tới Tuyết Nhi nhạy cảm như vậy.”

Lạc Ly giờ lên “Hung thủ” chính là chất lỏng bạch trọc của ta, trên khuôn mặt khoái trá mang một mặt cười tà, cộng thêm câu nói vừa rồi của hần, không khỏi nhắc nhở ta mới vừa qua tay người khác lấy được cao triều, hơn nữa còn là sớm tiết! Ta xấu hổ chất thêm, cũng không nhịn được nữa trong hốc mắt có nước mắt, ủy khuất khóc.

” Tuyết Nhi làm sao lại khóc, ngoan, đừng khóc đừng khóc, Lạc Ly đau.”

Thấy ta anh anh thấp khóc, Lạc Ly từ trong ngực rút ra bố khăn cầm trên tay lau dịch bắn đi, lại đem ta ôm vào trong ngực vỗ nhẹ lên, núp ở trong ngực ấm áp của Lạc Ly, mắt ta rơi lệ càng thêm lợi hại, giống như muốn đem ủy khuất mới vừa rồi một lần khóc lên, không bao lâu sau trước ngực Lạc Ly đã một mảnh ướt át.

[2]

Dĩ vãng ta cũng không phải là một người thích khóc, làm một cô nhi phải tự lập, nước mắt chính là một loại làm người ta hèn yếu, nhiều nhất là một loại thủ đoạn dùng tâm đồng tình, vào ban đặc biệt bồi huấn của chính phủ sau, ta càng không khóc, coi như ta có suy nghĩ muốn khóc, cũng chỉ có thể đem nước mắt hướng trong bụng nuốt, dùng mặt nạ lạnh lùng đi đem mình vô trang.

Nhưng khi ta đi tới nơi dị thể này, đặc biệt khi cùng Lạc Ly thổ lộ tình cảm sau, số lần ta khóc thật đúng là gộp lại cả cuộc sống thường ngày, nước mắt luôn là ba năm thỉnh thoảng muốn rơi liền rơi, mặc dù không cần làm bộ mình bây giờ nhẹ nhõm không ít, nhưng mặt khác cũng sợ loại ngày vừa khóc đã có người đau, từ từ quen đi sau ta sợ ta sẽ càng ngày càng thích khóc, càng ngày càng sẽ làm nũng, sau đó sẽ trở nên càng ngày càng vô dụng, càng ngày càng yếu ớt.

“Tuyết Nhi, Lạc Ly xin người đừng khóc, người khóc tâm Lạc Ly đều đau, đừng khóc, ngoan.” Lạc Ly đau lòng khê hôn trán ta.

“Người. khi dễ ta.” Ta khóc đến nức nở, thượng khí không tiếp hạ khí, liên quan nói cũng nói đến đứt quãng , nói có bao nhiêu đáng thương thì có bấy nhiêu đáng thương.

“Lạc Ly sao dám khi dễ Tuyết Nhi đây, tâm Lạc Ly đau Tuyết Nhi cũng không kịp , như thế nào khi dễ Tuyết Nhi.” Bởi vì khăn trong ngực dùng để lau dịch bần, Lạc Ly không thể làm gì khác hơn là dùng ống tay áo của hắn, ba chân bốn cẳng lau nước mắt ta.

“Ta đều Nói không cần, nhưng ngươi còn. Còn vẫn lộng ta.”

“Tuyết Nhi, đầu tiên làm một thầy thuốc, ta có trách nhiệm đi biết rõ tình huống chân thực của người bệnh, từ đó tiến hành trị liệu tốt nhất, tiếp theo làm một tình nhân hợp cách chịu trách nhiệm, ta thích nhất chuyện tư mật của Tuyết Nhi, dĩ nhiên muốn hảo hảo thực hiện, hơn nữa đây chính là từ Lạc Ly dẫn tới, không hảo hảo thay Tuyết Nhi dọn dẹp tàn cuộc, Lạc Ly coi như là mất tư cách của tình nhân .”

“Người. Người một đồng ngụy biện”

“Nào có, ngược lại Lạc Ly muốn hỏi Tuyết Nhi, tại sao không để cho Lạc Ly giúp ngươi? Tuyết Nhi không thích Lạc Ly sao?” Lạc Ly mặt bị thương nhìn ta.

“Không có, không có, ta thích Thích.” Ta mặt có chút đỏ bừng cúi đầu.

“Kia tại sao không muốn Lạc Ly giúp một tay, còn khó chịu đến phải khóc? Lạc Ly chạm Tuyết Nhi thật sự đáng ghét như vậy sao?”

“Không có, không có, chẳng qua là. Chẳng qua là loại này, ta trước kia chưa từng có qua, đối với ta mà nói, quá. Quá kích thích, rất ngượng, đột nhiên như vậy, ta không có quen.” Đôi mắt ta hàm lệ hướng Lạc Ly vội vàng giải thích .

“Cho nên nói, Tuyết Nhi cũng không ghét Lạc Ly giúp Tuyết Nhi đúng không?”

Nghe ngữ điệu Lạc Ly có chút giống như khoái trá, ta làm sao nghe có cảm giác thấy Lạc Ly lại hạ bẫy ta, nhưng lại tìm không ra phải phản bác, không thể làm gì khác hơn là nhìn nhìn Lạc Ly , cúi đầu nhỏ giọng nói.

“Không thể nói ghét, bắt quá. Thật là lạ.”

“Làm sao lạ,tình nhân làm chuyện như vậy chính là bình thường quá đi?”

“Tuy nói như thế không sai, nhưng. Nhưng. Ta mặc kệ, ngươi khi dễ ta!” Không tìm được phản bác ta quyết định không biết xấu hổ ăn vạ, dù sao cũng không có người khác nhìn thấy.

“Oan uổng a! Hiện tại ai khi dễ ai, tình nhân rõ ràng đang ở trước mắt, còn tú sặc khả xan như thế, nhưng bởi vì tình nhân có tâm bệnh mà chỉ có thể nhìn không có thể ăn, Tuyết nhi ngươi nói ai đáng thương hơn?” Lạc Ly bắt đắc dĩ nhìn ta, dáng vẻ giả bộ ủy khuất đem ta chọc cười.

“Cái gì a, ta rõ ràng thấy ngươi rất thích.”

Lạc Ly cũng không trả lời ta, chỉ hướng ta lộ ra bắt đắc dĩ cười khổ, trực tiếp cầm tay nhỏ bé của ta, đưa tới vị trí chỗ kín của hắn, xúc cảm vừa nóng lại nóng cứng rắn, dọa cho ta sợ đến lập tức đem tay lùi về.

“Tuyết Nhi, Lạc Ly cũng không phải là thánh nhân, tình nhân bản tính ở trước mặt mình còn không động?”

Lạc Ly cười khổ nói với ta, nhưng trên tay vẫn là nhất quán ôn nhu ở trên lưng ta vỗ nhẹ, làm cho ta thật có điểm tâm hự, giống như mình rất quá mức, tự mình một người thư thái, nhưng Lạc Ly đã ghen còn phải dỗ ta, không nhận được liếc bộ vị kia của Lạc Ly một cái, y phục đều có điểm giống như ki-mô-nô cổ tựa như có chút rộng rộng, lớn nhỏ bình thường thật đúng là không nhìn ra, nhưng mới vừa Lạc Ly kéo làm đụng phải kia một cái, mặc dù chỉ là đụng một cái ngăn ngừa, nhưng vẫn là cảm giác được đáng vẻ rất lớn.

“Người. Sẽ rất khó chịu đi?” Ta nuốt nước miếng một cái, liếc Lạc Ly một cái, vừa ngẩng ngẩng bộ phận của Lạc Ly nói.

“Khá tốt, không có dễ chịu mấy.” Giống như sợ ta lo lắng, Lạc Ly hướng ta lộ ra nụ cười giống như không có sao.

“Người. Nếu là muốn, ta. Ta có thể giúp cho người.” Ta thấp đầu, dùng thanh âm không thể nhỏ hơn nữa hướng Lạc Ly nói.

Vũ: Lạc ca là hồ ly a, tội nghiệp thổ Tuyết Nhi

“Tuyết Nhi, người nói như vậy Lạc Ly rất cao hứng, Lạc Ly không muốn miễn cưỡng người.” Lạc Ly tựa như chấp nhận thờ dài.

“Không. Không sợ, ta tự nguyện, sẽ không miễn cưỡng.” Thấy dáng vẻ này của Lạc Ly, càng cảm giác mình rất quá mức, giống như cũng chỉ biết tiếp nhận mà không bỏ ra, rất muốn đi làm chút gì đó vì Lạc Ly.

“Nhưng bệnh Tuyết Nhi còn chưa hết, Lạc Ly sợ làm được một nửa, bệnh Tuyết Nhi lại phát tác, đến lúc đó chẳng những cái gì cũng làm không được, Tuyết Nhi có thể lại muốn sốt thêm mấy ngày.”

“Đừng làm toàn bộ thôi, mới vừa. Người cũng là lấy tay giúp ta, ta cũng có thể. Lấy tay giúp cho người, không phải nói tự ta chủ động làm tiếp xúc không có ảnh hưởng sao? Ta nghĩ, nếu lấy tay. Ta có thể.” Ta thấp đầu không dám nhìn Lạc Ly, nắm ngón tay của mình nói.

“Không miễn cưỡng?”

Ta kiên quyết lắc đầu một cái.

“Thật?”

Lần nữa kiên quyết gật đầu một cái.

“Tuyết Nhi cũng đừng làm được một nửa sau đó nói xấu hổ, đem Lạc Ly ném ở một bên a.” Lạc Ly trêu ghẹo nói.

“Sẽ không nữa! Người rút cuộc muốn làm hay không a!” Ta mới sẽ không tàn nhẫn như vậy.

“Ha hã, nếu Tuyết Nhi thương Lạc Ly như vậy, kia Lạc Ly cũng liền cung kính không bằng tuân mệnh, cũng có thể thuận đường tiến hành khảo nghiệm giai đoạn thứ ba, xem một chút ở dưới tình huống Tuyết Nhi tự nguyện có thể làm được trình độ gì.”

Lạc Ly dứt lời liền phóng khai ta, đem tay giao nhau tựa vào trên đầu, nằm dựa vào vách xe, mặt ra bộ dạng mặc quân làm thịt, không biết sao, vẻ khoái trá trên mặt Lạc Ly làm ta có loại xúc động muốn đánh người.

“Tuyết Nhi?” Nhìn ta chậm chạp không động, Lạc Ly kỳ quái

Có chút chấp nhận hạ xuống bấp dùi Lạc Ly, ngồi cùng Lạc Ly mặt đối mặt, ánh mắt trừng mục tiêu, nuốt nước miếng một cái, hít thở sâu vài cái, tay mới run rẩy từ từ sờ hướng trung tâm dục vọng của Lạc Ly, chạm tay vào xúc cảm nóng rực kia lại làm cho ta đem tay rút trở lại, nhìn nhìn Lạc Ly, mới lấy dũng khí, đem hai tay đặt vào trên dục vọng của Lạc Ly.

Xúc cảm cực lớn vào tay làm ta trợn mắt nhìn, vốn là cảm giác xấu hổ đã bị lòng hiếu kỳ thay thế, hai tay cách quần từ từ sờ soạng, miêu tả cực lớn trước mắt, từ nhỏ đến lớn, trừ mình ra, chỉ ở khi còn bé giúp những người đồng viện khác đổi tã mới có cơ hội thấy tính khí người khác, nhưng tính khí Lạc Ly lại có thể nào cùng những tiểu oa nhi chưa thoát sữa kia so sánh.

Lấy lại bình tĩnh, hồi tưởng kinh nghiệm thừa thốt mình tự an ủi trước kia, cách quần Lạc Ly ở cực lớn vượt lên vượt xuống mấy lần, nghe được Lạc Ly phát ra than thở tuyệt vời, thứ cực lớn trên tay lại giống như trường lên một vòng, giống như được kích lệ, ta bắt đầu càng thêm ra sức.

“Tuyết Nhi, cách quần hiệu quả sẽ không quá tốt, nếu không thử một chút trực tiếp tiếp xúc?” Thanh âm Lạc Ly bởi vì tình dục lên cao mà trở nên so bình thường trầm thấp lộ vẻ từ tính hơn, trong thanh âm ẩn hàm tính ám hiệu làm ta đỏ mặt.

Lại nuốt nước miếng một cái, len lén liếc nhìn vẻ mặt chợt biến tình cảm của Lạc Ly, lại cho mình làm một hồi trong lòng xây dựng, mới lớn lá gan run rẩy tay, từ từ giải đai lưng Lạc Ly, Lạc Ly hẳn cũng không thúc giục cũng không giúp một tay, chỉ nhất quán chuyên chú nhìn mỗi một cái động tác của ta, lại quá mức làm

ta cảm nhận được cảm giác xấu hổ gấp đôi, ta cảm giác mình giống như kỹ nữ liều mạng lấy lòng khách nhân, Lạc Ly nhìn soi mói mắc cỡ sắp chết đi.

“Lạc Ly” Ta giải khai đai lưng Lạc Ly sau, liền đáng thương hề hề nhìn Lạc Ly, trông mong hẳn có thể nhiều hợp tác một chút, đừng tái khi dễ ta.

Lạc Ly khom lưng nâng cằm ta lên, cho ta một nụ hôn sâu mê người, sau đó ở bên tai ta, dùng thanh âm hấp dẫn từ tính nói với ta: “Tuyệt Nhi, sẽ không làm sao? Tới, Lạc Ly dạy ngươi.”

Ta bị Lạc Ly hôn đến cả người chóng mặt, chỉ cảm thấy thanh âm Lạc Ly dụ hoặc vượt quá tưởng tượng, làm cho người ta muốn y theo lời của hắn làm .

“Tuyệt Nhi trước giúp một tay đem quần Lạc Ly lấy đi xuống được không?”

Lạc Ly một tay vuốt ve mặt của ta, ngón trở hữu ý vô ý phủ lộng lỗ tai nhạy cảm của ta, làm cho thân thể ta một trận run rẩy, ngây ngốc liền theo lời của Lạc Ly, đem quần của hắn kể cả thiếp thân tiểu khố kéo đến vị trí bắp đùi, phân thân hùng vĩ của Lạc Ly liền một cái nhảy đánh vào mắt của ta.

Trước mắt cự nhân khác với thường nhân làm ta cũng hút khí, cả ý thức cũng bị hù dọa trở lại, lấy người Địa Cầu da vàng chia đều mà nói, bình thường đều 13~15 centi mét, tương đối hoành vĩ cũng chính là chừng 18 centi mét, mà một chút người da trắng thiên phú dị bẩm hoặc người da đen, liền cũng đến 20~24 centi mét, phân thân Lạc Ly không thể nghi ngờ là thiên phú dị bẩm nhất tộc, lấy nơi này thân cao gấp người địa cầu 1. 3 lần , kia sẽ không cũng là người địa cầu 1. 3 lần đi?

Có chút ngây ngốc nhìn cực lớn trước mắt, liếc mắt cũng ít nhất có 24 centi mét, mình cùng hắn so, không chỉ thân cao giống như đứa trẻ cùng đại nhân, ngay cả phương diện nào đó cũng là đứa trẻ cùng đại nhân chi phân, nghĩ đã biết tiểu đệ 15 centi mét rất tiêu chuẩn, đối mặt so với “Đại ca ca” hơn 10 centi mét, cũng tự ti rụt đi về.

[4] H nhỏ

“Tuyệt Nhi ngoan, đem tay để đi lên, cảm thụ một chút nó vì ngươi lên nhiệt độ.” Nói chuyện mang theo tình sắc từ đôi môi mỏng của Lạc Ly phun ra, lại kỳ quái không làm người cảm thấy có mùi hạ lưu, chỉ làm cho người cảm thấy mặt đỏ tim đập rộn lên.

Nghe vậy ta ngẩng đầu nhìn nhìn Lạc Ly, vừa ngẩng ngẩng gia hỏa kia để ta tự ti, sợ hãi vươn tay phải sờ soạng lên, mới phát giác Lạc Ly không chỉ có chiều dài đủ, đường kính cũng không nhỏ, chỉ cảm thấy một tay không quá có thể xử dụng thật tốt, ta liền đem một cái tay khác cũng để lên , cúi đầu chuyên tâm hầu hạ “Nó” , không ngừng trên dưới qua lại vuốt ve .

“Đúng, Tuyệt Nhi hảo ngoan, chớ chỉ trên dưới phủ lộng, thử dùng tay đi nhu chỗ đầu một chút, đúng đúng đúng, Tuyệt Nhi làm được thật tốt.”

Ta xấu hổ nghe Lạc Ly hướng dẫn, ủy khuất chếp miệng, giống như không đếm xỉa đến, cố gắng chuyên tâm làm theo biện pháp Lạc Ly dạy vì cực lớn phục vụ, nhưng lấy chừng mười hai mươi phút, dùng đến tay phải của y cũng mỏi,thứ cực lớn của Lạc Ly lại trưởng một vòng, trừ vị trí đằng trước để lộ ra điểm chất lỏng trong suốt , hoàn toàn không có ý định muốn bắn, đây rốt cuộc là hắn lực kéo dài hảo hay là ta kỹ thuật kém a?

Trên tay ta một mặt cố gắng hầu hạ Lạc Ly, mặt khác lại thỉnh thoảng hướng hắn ném ánh mắt ủy khuất lại buồn bã, tố cáo hắn một loại “Khi dễ” vô hình khác .

“Tuyệt Nhi ngoan, nếu không Tuyệt Nhi dùng cái miệng nhỏ nhắn của ngươi giúp ta liếm liếm xem?”

“Liếm. ?” Nghe được lời củ Lạc Ly làm ta có chút cảm giác không thể tin, hắn dĩ nhiên trực tiếp bảo ta giúp hắn khẩu X?

“Lạc Ly cũng không còn biện pháp, chỉ dùng tay tiểu huynh đệ nhà ta giống như cũng không có thể thỏa mãn, Tuyệt nhi ngươi yên tâm đi, Lạc Ly có hảo hảo tắm, không có mùi là lạ .” Hai tay Lạc Ly giờ cao hướng ta làm ra hình dáng đầu hàng.

Ta xem một chút dương vật đứng ở trước mắt ta hùng hùng củ củ khí phách hiên ngang, lại trừng mắt Lạc Ly trang quá mức vô tội, nghĩ thầm cũng làm được đến phân thượng này, cũng không kém kia một chút, bả tâm một cái liền đem đầu lại gần, chạm mặt đã ngửi được cái loại nhân nhật xạ hương đặc biệt của nam nhân, cũng như Lạc Ly nói, đã hảo hảo rửa sạch qua, không thấy có dơ bẩn, cũng không thấy mùi là lạ, để ta tâm lý cũng dễ dàng không ít.

Ta đưa ra cái lưỡi, thử dò xét cây nấm ở trên đầu tính khí liếm một ngụm, có chút mặn mặn, không đến nỗi có mùi khai đi tiểu khai, thế là ta tựa như liếm kem cây, giúp Lạc Ly liếm.

“Oh! Tuyệt nhi người thật giỏi, đúng, thử ngậm đi xuống, cẩn thận đừng đụng đến hàm răng, đúng, cứ như vậy, dùng đầu lưỡi đỉnh một cái, thử đánh vòng, đúng, Tuyệt Nhi thật ngoan.”

Ta cố gắng mở lớn cái miệng nhỏ nhắn đem dương vật của Lạc Ly nuốt vào, thế nhưng quá lớn lên ta chỉ có thể ngậm vị trí đầu, không thể làm gì khác hơn là một tay đỡ thân thể bộ phận, một tay sờ xuống phía dưới chỗ túi túi, thỉnh thoảng cho kích thích thích hợp.

Từ từ, Lạc Ly hô hấp thay đổi dần thô trọng, thỉnh thoảng toát ra tiếng kêu hấp dẫn để cho ta biết Lạc Ly đang hưởng thụ dương vật truyền đi khoái cảm, thế là ta càng cố gắng phục vụ, hi vọng sự tình có thể nhanh lên một chút kết thúc, để cho ta có thể mau sớm nghỉ ngơi.

Lại qua hảo một chút, ta ra sức phục vụ sau, Lạc Ly cuối cùng cũng phát ra một tiếng gầm nhẹ tràn đầy mùi vị tình dục, thỏa mãn bắn ra ngoài, lúc bắn ta không có dự liệu được, kết quả nuốt vào một chút xiu mới hiểu đem dương vật của Lạc Ly phun ra, làm cho cả mặt ta đều bị Lạc Ly bắn đầy bạch trọc, cảm giác trong miệng khổ sáp cùng trên mặt dính dính làm ta vô cùng không thoải mái, không cần nhìn cũng biết bộ dáng của ta có bao nhiêu dâm mỹ, ngẩng đầu nhìn đến cặp mắt ẩn hàm xuân ý của Lạc Ly, mỹ thái ngoài ý muốn kia làm ta cả người ngẩn ngơ.

Thất vẻ mặt Lạc Ly lại tối sầm, khuôn mặt tình dục mới vừa lui lập tức lại thăng lên, nhưng ta cũng không còn có khí lực đi quản hấn, miệng bởi vì phục vụ Lạc Ly mà mạnh mẽ mở lớn, hiện tại toan đến giống như muốn trật khớp, bắp thịt hai tay cũng ở hướng ta ồn ào kêu bọn họ một nhọc, ta nằm về phía sau, cũng không quản trọc dịch trên mặt, chỉ lo nghĩ thở gấp, ta cuối cùng có thể nghỉ ngơi.

Nằm ở thảm dày mịn mát, nhìn Lạc Ly bận rộn trái mang phải ở dọn dẹp tàn cuộc, không chỉ có đem y phục hai người đều kéo trở về chỗ cũ, còn không biết từ đâu tìm tới nước sạch, dùng khăn vải ướt giúp ta lau mặt, mà ta tựa như nằm ngay đơ mặc cho Lạc Ly đem ta lau sạch, không bao lâu ta liền một thân nhẹ nhàng khoan khoái nằm trở về trên nệm.

“Tuyệt Nhi thật ngoan, mới vừa rồi làm được rất tốt, xem ra giai đoạn thứ ba cũng không thành vấn đề, kế tiếp có thể tiến hành giai đoạn thứ bốn.”

“Không phải chứ? Còn nữa? ? ?” Ta vốn là mị ánh mắt cũng muốn ngủ, nghe được Lạc Ly nói lập tức lại nổ tỉnh.

“Đĩ nhiên, giai đoạn thứ bốn cũng là giai đoạn cuối cùng, nếu là Tuyệt Nhi cũng không có vấn đề gì, chứng sợ hãi mới coi như là toàn bộ tốt lắm.” Lạc Ly đối với ta ôn nhu cười một tiếng.

Không biết tại sao, nụ cười ôn nhu của Lạc Ly giờ phút này nhìn ở trong mắt của ta chỉ cảm thấy vô cùng tà ác, giai đoạn thứ ba đã khẩu X, dùng cái mộng nghĩ cũng biết giai đoạn thứ tư sẽ làm cái gì, nhưng nhìn vẻ mặt vừa ôn nhu lại nghiêm túc của Lạc Ly, nhớ tới mỗi chuyện Lạc Ly kiên định thì tổng hội bị một đồng ngục biện không thể tưởng tượng nổi thuyết phục ta, trong lòng ta lạnh lạnh, vô cùng buồn bã nhìn Lạc Ly.

“Bất quá Tuyệt Nhi yên tâm đi, người vừa mới làm xong khảo nghiệm giai đoạn thứ ba còn một mỗi, Lạc Ly sẽ không lập tức muốn Tuyệt Nhi tiến hành giai đoạn thứ tư, Tuyệt Nhi nghỉ ngơi trước một cái, chúng ta ngày mai làm tiếp đi.” Lạc Ly khoái trá nói với ta.

Cùng Lạc Ly ở chung một chỗ, không cần suy nghĩ cũng biết khi làm thụ chính là ta rồi, hồi tưởng một cái cực lớn trong quần Lạc Ly, nghĩ đến vật kia muốn phóng vào trong cơ thể của mình, liền một trận ác hàn từ chỗ sâu thân thể toát ra, ủy khuất ta chỉ hảo hướng lên trời kêu to.

“Trời ơi —— Ta không cần nữa——!”

10. Chương 10

Chiều hôm đó tiết ra một lần, lại làm "Thế lực sống", kết quả chính là nằm phịch ở trên nệm ngủ mê man, cơm tối cũng bị ta trong lúc vô tình ngủ đi bỏ qua, lúc nửa đêm thức dậy bụng đều bằng phẳng, thật may là Lạc Ly có lưu lại đồ ăn cho ta, coi như hân đủ tử mĩ.

Sau đó mấy ngày, Lạc Ly đều nói muốn tiến hành trải nghiệm giai đoạn cuối cùng, lúc này ta là chết sống cũng không chịu hợp tác, bất kể Lạc Ly là thuần túy muốn giúp ta trị liệu hảo, muốn mượn cơ sở sàng cũng được, nhớ đến cái kích thước to bất thường kia đáy lòng ta liền phát lạnh, làm cho Lạc Ly nói thế nào, ta chính là một mực không muốn, Lạc Ly ép ta, ta liền bày vẽ mặt mắt đầm lệ lưng tròn, làm cho Lạc Ly cũng không tiện đối với ta dùng sức mạnh.

Kết quả chính là mấy ngày nay cái loại khảo nghiệm giai đoạn thứ ba lại tới mấy lần, mỹ kỳ danh là để cho ta có "Thói quen", lòng ta nghĩ giai đoạn cuối cùng không để cho hân ăn được, nhưng một điểm nhỏ ngon ngọt cũng vẫn là phải cho, hơn nữa. Thật ra thì ta cũng rất thoải mái nữa, ách.

Bất kinh bất giác lộ trình đã qua hơn phân nửa, ngày này vừa lúc vào trấn nhỏ biên cảnh của Ngưỡng Nguyệt quốc, cuối cùng cũng có thể tìm khách điểm tốt nghỉ ngơi một chút, tuy nói xe cũng thật là thư thích, nhưng lay động nhiều cũng ngủ không yên ổn, hơn nữa liên tiếp ăn mấy ngày dã vị, mọi người cũng đã tưởng niệm thức ăn ở phòng bếp.

Kéo áo khoác ngoài, ta bộ mặt mong đợi bước vào khách sạn, lần đầu đi xa nhà ta nhưng đối với cái gì cũng tràn đầy tò mò, chỉ thấy khách điểm này trang hoàng hào hoa không mất nhã trí, cùng Húc Nhật quốc kiểu Trung Quốc Nhật Bản lẫn vào tập kiến trúc cùng kỳ lạ, phong thổ Ngưỡng Nguyệt quốc này cùng phong cách Nhật Bản càng gần giống, ngay cả quần áo đều giống như là dáng vẻ ki-mô-nô cổ, nhưng một chút hoa văn đồ án lại cùng Tây Dương cổ tượng tự, có phong cách đặc biệt của mình.

Màu da của cư dân trắng hơn một chút so với Húc Nhật quốc, liền màu tóc cũng nghiêng về màu hồng tông, dân phong cũng phóng khoáng, nhưng làm ta buồn bực chính là cư dân bên này thân cao cũng so với Húc Nhật quốc trắng hơn chút, ta đứng ở trong đồng cự nhân, càng lộ vẻ mình nhỏ xinh, ở bên Lạc Ly không ai đem ta làm đại nhân, tin tưởng ở chỗ này lại càng không có người đem ta coi là đứa trẻ ra nhìn đông tây.

Đứng ở đại đường khách điểm, mắt thấy Cao Dương cùng chương quỹ lấy ra cái gì sau, liền được coi là thượng khách lập tức tiến vào viện lạc tốt nhất, nói vậy nơi này cũng là một trong sản nghiệp của Cao gia, viện lạc là một tiểu viện có bốn gian phòng, vừa lúc mỗi người một gian, Tiểu Ban Ban tự nhiên liền cùng Cao Dương vào phòng của hân, hồi tưởng lúc Tiểu Ban Ban mới vừa xuống xe, thiếu chút nữa đem thực khách ở đại đường tất cả đều hù dọa chạy, nghĩ đến những vẻ mặt của thực khách khi đó kia liền muốn cười, ha ha.

"Tuyệt Nhi, người còn đứng ở chỗ này cười khúc khích làm gì, đặt đồ xuống liền đến phòng khách nhỏ đi ăn cơm đi." Lạc Ly đứng ở cửa phòng ta hô.

Bởi vì Tiểu Ban Ban, nên không thể chạy đến ngoại đường ăn cơm, không thể làm gì khác hơn là để cho tiểu nhị đem thức ăn đưa đến trong phòng ăn ở tiểu viện, tự trong nhà ăn, khi ăn cơm Cao Dương hỏi tình huống căn bệnh của ta.

"Mặc dù không thể coi như là toàn bộ tốt lắm, nhưng loại tiếp xúc như ôm cũng không có vấn đề gì lớn." Ta trả lời.

"Thật? Ta tới thử xem thử." Nghe vậy Tiểu Sâm ngồi ở đối diện ta liền chạy đến trước mặt ta, vươn tay chụp đầu vai ta.

Ta cũng thoải mái để cho hân vỗ một cái, nhìn ta thật không có phản ứng kịch liệt như lần trước, Tiểu Sâm cao hứng nhảy dựng lên "Thật tốt! Sự phụ người thật giỏi, lần trước ta chạm chạm cái trán Tuyệt Nhi hân liền ói cái nửa ngày, mấy ngày này vì cẩn thận tránh khỏi trong lúc vô tình đụng phải Tuyệt Nhi, thường làm ta thần kinh căng thẳng, lúc này khá tốt."

“Tiểu Sâm thật xin lỗi, trong khoảng thời gian này khổ cực các người.” Ta áy náy cười một tiếng.

“A, nói cái gì, người khỏe là được rồi.” Tiểu Sâm vui vẻ lại vỗ đầu vai của ta.

“Oh ~! Thật tốt quá, trong khoảng thời gian này không thể hảo hảo ôm Tiểu Tuyết Nhi một cái, ca bút rút a!” Cao Dương một trảo đem ta ôm vào trong ngực, khuôn mặt tươi cười ở trên người ta cọ cọ.

Đột nhiên bị chộp tới hít thở không thông làm cho sợ hãi vốn đã quên lãng lại tái hồi phục, ta phát ra thét chói tai, liều mạng giãy giụa, dọa cho Cao Dương sợ đến lập tức đem ta buông ra, Lạc Ly tiếp nhận ta đang muốn rơi xuống, ôm đến trong lòng an ủi.

“Tuyết Nhi ngoan, không có sao không có sao, không sao, đừng sợ đừng sợ.”

Bàn tay Lạc Ly từng cái từng cái vỗ nhẹ ở trên lưng ta, thân thể ta run rẩy bàn tay bắt chặt quần áo trước ngực của Lạc Ly, thật vất vả mới đem sợ hãi trong lòng bình phục lại.

“Lạc Ly, sao lại như vậy, ta không phải là đã tốt sao?” Mặt ta tái nhợt hướng Lạc Ly hỏi, thấy vẻ mặt bị thương của ca làm cho ta vạn phần đau lòng.

“Tuyết Nhi, đừng thương tâm, không có chuyện gì, đại sư huynh, mời tới đây một chút.” Lạc Ly buông ta ra để cho ta đứng một mình.

Cao Dương mặt nhăn mày nhíu, lo lắng ngồi xổm trước mặt ta.

“Đại sư huynh, người liền thử đem tay đặt vào đầu vai Tuyết Nhi xem một chút.”

Cao Dương làm theo, mà ta cũng không có phản ứng không tốt.

“Tuyết Nhi, người chạm chạm đại sư huynh.”

Ta vươn tay, sờ sờ mặt Cao Dương, xúc cảm ngoài ý muốn tốt vô cùng, thế là đem một cái tay khác cũng đặt vào bên mặt kia của Cao Dương, thấy Cao Dương còn treo khuôn mặt người chết lo lắng, tâm ngoan nổi lên, hai tay ta bóp một cái kéo ra bên ngoài.

[2]

“Đốt Tứ nhi ~! Tám, tám kéo. (Tiểu Tuyết Nhi! Chớ, chớ kéo)” Cao Dương không nghĩ tới ta sẽ kéo mặt của hắn, muốn đem ta đẩy ra lại sợ làm ngã ta, kết quả hai tay liền ở hai bên khua loạn.

“Phốc! Oa cấp cấp cấp cấp. Ca người thật đáng yêu, ha ha.” Thấy khuôn mặt đẹp trai trên tay ta biến thành mặt bánh nướng, ta mừng rỡ cười to ngất trời.

Thấy ta vừa cười, tất cả mọi người thở ra, Cao Dương lại hồi phục biểu tình bà tám, Lạc Ly lại để Tiểu Sâm chạm chạm ta, lại để cho ta đụng một cái cũng không có chuyện.

“Tiểu Sâm, người ôm ôm Tuyết Nhi xem một chút.”

Kết quả lúc Tiểu Sâm ôm lên tới, lại làm ta sợ hãi kêu đẩy ra, Lạc Ly lại đem ta ôm trở về an ủi, nhưng kỳ quái liền Lạc Ly ôm ta không sao.

“Tiểu Tuyết Nhi, người không công bình, tại sao sư đệ ôm người không có sao?” Cao Dương hàm lệ, mặt ủ rũ quát lên án ta.

“Ta. Ta cũng không biết, không cố ý.” Ta vô tội mếu máo, nhìn Lạc Ly, hi vọng từ trong miệng thầy thuốc này nghe được đáp án.

Lạc Ly giống như có chút thảm thoả mái ho khan ho khan, ở trên mặt chúng ta vòng vo một lần, vòng vo mới chậm rãi nói: “Triệu chứng sợ hãi của Tuyết Nhi trải qua mấy ngày trị liệu thật ra thì cũng tốt rất nhiều, ít nhất tiếp xúc bình thường đã không thành vấn đề, nhưng tiến thêm một bước ôm khả năng có kháng cự, còn chuyện tại sao đối với tại hạ miễn dịch, chắc là bởi vì Lạc Ly là người tiếp xúc chữa trị đầu tiên cho Tuyết Nhi, cho nên Tuyết Nhi trong vô hình tương đối tín nhiệm Lạc Ly.”

“Là thế này phải không?” Cao Dương có chút hoài nghi nói.

Mà ta vừa nghe đến Lạc Ly trả lời, trong lòng hiểu rõ ta mắc cỡ đến mặt đỏ bừng bả đầu chôn đến trong ngực Lạc Ly, nói vậy nguyên nhân không phải là vấn đề thầy thuốc, mà là bởi vì hai người bọn ta thổ lộ tình cảm, trong lòng ta thân nhất đúng là hấn đi, thật may là Cao Dương bọn họ cũng chỉ nói ta là thân thể khó chịu không có hoài nghi, Lạc Ly ôm ta tự hiểu là chuyện gì, lấy cớ nói ta choáng váng liền đem ta ôm đến trong phòng nghỉ ngơi, hiện tại ta chỉ thán tại sao mới vừa ta không nhiều ăn hai bát cơm, mới ăn được một nửa, ta còn chưa ăn no oh, ô.

Lạc Ly đem ta ôm đến trong phòng nói ta đừng có chạy lung tung sau lại đi ra ngoài, ta đang kỳ quái có chuyện gì thì hấn lại chạy trở lại, trên tay cầm hai túi bánh bao thịt, ta cười híp mắt đem bánh bao nhận lấy, từng miếng từng miếng hạnh phúc ăn , nghĩ đến có tình nhân này ta kiểm thật là được.

Lạc Ly nhìn ta ăn đến hương vị ngọt ngào, cũng thương tiếc sờ sờ đầu của ta, vẫn không quên chạy đi lấy chén nước cho ta uống, làm cho ta thật là siêu cấp cảm động , Lạc Ly xác nhận ta đều ăn xong sau, lại đem ta ôm hướng trên giường dựa vào , đầu gác ở trên vai ta, thở dài.

“Nghĩ tới Lạc Ly ta thật uống xưng thần y, ái nhân mình bệnh vẫn là thúc thủ vô sách, Tuyết Nhi, để cho người chịu khổ.”

“Người đừng như vậy, ta cũng biết rõ đây là tâm bệnh, tâm bệnh còn cần tâm được, cũng không phải do Lạc Ly, là ta vô dụng, không bỏ được.” Ta ảo não cúi đầu, tổng cho là mình không thành vấn đề thì mới phát giác ta chỉ là đem vấn đề chôn đến chỗ càng sâu.

“Tuyết Nhi đừng trách mình, Tuyết Nhi đã rất nỗ lực, tâm bệnh còn cần tâm được, lời này không sai, xem ra phải đến chỗ Nhị sư huynh, để cho Nhị sư huynh giúp một chuyện mới có thể đem bệnh căn của Tuyết Nhi trị.” Lạc Ly giọng như nhớ tới cái gì, có chút hưng phấn nói.

“Lạc Ly, Nhị sư huynh kia chính là có linh được gì?” Ta tò mò hỏi.

“A, cái này không thể nói, dù sao Tuyết Nhi đi đến liền biết, chuyện này nói cũng không linh, thật may là hiện thời Tuyết Nhi đối với một loại tiếp xúc cũng không thành vấn đề, sinh hoạt dễ dàng hơn nhiều, Tuyết Nhi liền tái nhện một chút đi, rất nhanh sẽ tốt.”

“Ừ.” Nghe được lời của Lạc Ly, ta cũng không nóng lòng suy nghĩ linh được gì, càng đi về phía Bắc càng rét lạnh, đặc biệt hai ngày nay, mình đi ra cửa đều mặc vài tầng quần áo, thật may là có Cao Dương đưa Thông Hỏa Minh Châu ấm thân thể, nếu không ta nghĩ ta sẽ biến thành một viên bánh ú nu đi lại, hiện thời được Lạc Ly ôm, có nhiệt độ ấm áp của người nọ, bấp thịt ở ngực Lạc Ly tràn đầy co giãn, dựa vào thoải mái , không nhận được dùng mặt cọ cọ lên, động động thân tìm cái vị trí thoải mái.

“Tuyết Nhi.”

“Ừ?” A, thật thoải mái oh, thỏa mãn phát ra tiếng kêu giống như mèo, lại đi cọ cọ ngực Lạc Ly.

“Vì bệnh tình của người có tiến triển tốt hơn, chúng ta tới trị liệu đi.”

“Cái. Ngô!” Ta còn không có hiểu đến phát sinh chuyện gì, cái miệng nhỏ nhắn đã bị Lạc Ly ngăn chặn, một cái thiên toàn địa chuyển , ta đã bị Lạc Ly đè ở trên giường, lúc này ta rất xác định, cái gì trị liệu hay không trị liệu , tên này đúng là muốn.

“Ân a! Ân. Lạc Ly. Không.” Thân thể để cho Lạc Ly tùy ý đốt lửa, mỗi lần ta nói không đều bị Lạc Ly trực tiếp dùng hôn che lại, làm đến nỗi ta cũng xem như từ bỏ, tới thì tới đi, dù sao mấy ngày nay cũng đã quen rồi, nhưng đến khi trước ngực chợt lạnh thì mới phát giác không biết lúc nào quần áo trên người ta đã bị Lạc Ly rút đi, khác biệt với mấy lần chạm tới trước, khe hôn rơi vào trên ngực làm ta nghĩ đến buổi chiều bệnh phát kia, thân thể bắt đầu cứng ngắc.

“Tuyết Nhi, thả lỏng, thả lỏng, Lạc Ly sẽ không cắn người, Lạc Ly sẽ không làm thương tổn Tuyết Nhi , Tuyết Nhi thả lỏng.” Lạc Ly lập tức cảm nhận được ta cứng ngắc, không ngừng khe hôn ta, còn ở bên tai ta nói lời an ủi, sau đó còn đem đầu lưỡi chui vào trong lỗ tai ta loạn liếm.

“A nha!” Địa phương nhạy cảm nhất bị Lạc Ly liếm, thiếu chút nữa không có khí giới đầu hàng, toàn thân mềm nhũn ngồi phịch ở trên giường không có khí lực.

Lạc Ly ở cổ ta cùng hồng quả trước ngực một trận hút lấy, khác biệt với khe cắn đau nhói, trước ngực truyền tới cảm giác tê dại không làm ta sợ hãi, còn làm thân thể ta nổi lên một trận run rẩy, tiếng kêu ái muội không bị khống chế thốt ra.

Cảm thấy cái mông bị Lạc Ly nhắc lên, cả quần nhỏ lúc ta còn không kịp phản ứng liền bị Lạc Ly cởi bỏ, nghĩ thầm quần ở cổ đại cũng chỉ đeo một cái khố, thật đúng là cởi rất dễ .

“Tuyệt Nhi, không nghĩ tới lúc này ngươi còn có thể phân tâm.”

“Ta nào có. Oa a!” Ta còn chưa phản bác xong, Lạc Ly liền hướng ta tà mị cười một tiếng, Lạc Ly vốn là tràn đầy khí chất nho nhã lại tà tà cười, thật có lực hút tới đáng chết, mà hần tại thời điểm ta đang ngây người một giây kia, há miệng đem bộ phận quan trọng của ta ngậm vào.

“A! Chớ.” Ta hai tay đè xuống đầu Lạc Ly, tính khí bị một địa phương vô cùng ấm áp bao vây , không như lúc bị hút, kích thích lớn đến lúc này ta tới hai cái liền đầu hàng.

Giải phóng sau ta toàn thân mềm nhũn nằm úp sấp ở trên giường thở dốc nặng nề, chỉ thấy Lạc Ly đem tinh hoa của ta phun ở trên tay, miệng cùng trên tay có gì đó nối liền thành một cái chỉ bạc, cảnh tượng kia nói có bao nhiêu dâm mỹ thì có bấy nhiêu dâm mỹ, tuy nói đó là của mình, hơn nữa ta cũng quen cùng Lạc Ly giải quyết cho nhau, nhưng da mặt của ta còn mỏng a.

Thấy ta đỏ mặt như lửa đốt, Lạc Ly phát mấy cái cười nhẹ: “A, Tuyệt Nhi thật đáng yêu, Tuyệt Nhi thư thái rồi nên đến lượt ta.”

Nghe vậy ta đang định bò dậy làm thủ công cho Lạc Ly , nhưng Lạc Ly liền một tay nâng cao cái chân ta hướng ta đè xuống, eo tự nhiên nhắc lên, cả cái mông bị nâng cao, không đợi ta phát ra tiếng kêu sợ hãi , một cái tay khác chứa tinh hoa của ta liền đem vật kia hướng trong địa phương mắc cỡ của cái mông ta.

“Oa! Lạc Ly. Ngươi làm cái gì, chậm. chậm .”

“Ta làm cái gì thì góc độ này Tuyệt Nhi nên thấy được đi, cũng kém không nhiều lắm nên vào giai đoạn cuối cùng, Tuyệt Nhi ngoan ngoãn nào, thả lỏng chút, sẽ không đau.” Lạc Ly dứt lời liền dùng ngón tay đem chất lỏng kia trong cốc khẩu cho vào, còn luôn luôn ngay giữa cửa động xoay vòng.

“Ô, Lạc Ly. Đừng, ta không muốn, đừng.” Nhìn động tác của Lạc Ly, ta sắc mặt một cái trắng xanh, trừ tâm sợ hãi ở chỗ sâu kia, cũng nghĩ đến cái cực lớn phi nhân của Lạc Ly, vật kia đi vào sẽ chết người , ta không muốn, ta không muốn!

Ta hàm lệ cứng thân run rẩy , cầu khẩn Lạc Ly không muốn, nhưng Lạc Ly lại cho là ta chẳng qua giống như lần trước xấu hổ mà không có để ý tới, chỉ ôn nhu hôn một cái để ta buông lỏng, làm ta gấp đến độ nước mắt cũng chảy xuống.

Ngón tay Lạc Ly ở trước cốc huyết của ta đánh vòng, đối với ta lại không cảm nhận được bất kỳ khoái cảm, chỉ có đáy lòng kia cảm giác sợ hãi càng lên càng cao, càng thúc giục càng mạnh, cuối cùng ngón tay Lạc Ly phá cửa mà vào , dị vật bên trong thân thể làm cho ta sợ hãi bộc phát ra, ta thê lương khóc gọi , từ chối , Lạc Ly lập tức phát hiện ta đây bị trở lại, áy náy đem tay rút trở về, muốn đem ta ôm đến trong lòng an ủi.

Nhưng cảm giác sợ hãi từ sâu trong đáy lòng kia không ngừng ở trong thân thể của ta kêu gào, ta không chịu khống chế vẫn từ chối , giãy giụa , kháng cự bất luận kẻ nào đụng vào, Lạc Ly mặt nhăn mày nhíu đau lòng nhìn ta, rồi lại không thể đối với ta cứng rắn , không thể làm gì khác hơn là đem chăn bông kéo tới đây, đem cả người ta bao lại, lúc này Cao Dương cùng Tiểu Sâm nghe được tiếng kêu, ở ngoài cửa phòng dùng sức đập.

“Tiểu Tuyệt Nhi, Tiểu Tuyệt Nhi, ngươi không có chuyện gì chứ?” Cao Dương đập cửa liền muốn xông tới, nhưng mới vừa mở ra cánh cửa lập tức lại bị một chướng phong của Lạc Ly đóng lại.

“Đại sư huynh chớ vào tới, Tuyệt Nhi không có sao, đợi Lạc Ly dàn xếp hảo Tuyệt Nhi rồi trở ra giải thích.”

“Sư đệ ngươi cẩn thận một chút.”

Ngoài cửa thanh âm quay về yên tĩnh, mà ta lại bắt chặt chăn bông bao thân thể xích lửa, co rúm lại ở góc giường phát run, Lạc Ly thở dài đau lòng nhìn ta, trong mắt đều là khó có thể tự trách cùng thụ thương,

cũng không mạnh mẽ dựa vào tới đây ôm ta, chỉ ngồi ở mép giường tương đối gần vị trí của ta không tiếng động làm bạn ta, cho đến khi tâm tình ta khá bình phục lại.

“Tuyệt Nhi, thật xin lỗi, ta sẽ không làm như thế nữa , đừng sợ , đợi Lạc Ly đi bốc chút thuốc an thần cho người , người tốt nhất nghỉ ngơi một chút, buổi tối Lạc Ly trở lại thăm người.”

Lạc Ly ôn nhu nói với ta xong, bàn tay sờ sờ đầu của ta liền đi ra ngoài, cửa đóng lại trong tích tắc kia, ta khóc thét lên tiếng, không ngừng hỏi mình, tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy? Ta rốt cuộc đang làm cái gì? Tại sao ta lại như vậy? ?

[4]

Lúc ta mở mắt lần nữa, mới biết ta khóc khóc nhưng lại ngủ, nhưng thân thể ta vốn là quán chần, giờ phút này phủ thiếp thân áo lót, một thân nhẹ nhàng khoan khoái nằm ở trong chăn, nghĩ đến Lạc Ly sau khi ta ngủ giúp ta mặc, đầu có chút mơ màng trầm trầm, cảm giác giống như lại nóng rần lên, lần nữa vì thân thể bỏ đi này thở dài, ánh mắt sưng đến chỉ có thể mở ra một đường, sờ lên đau nhói lạt đau, thật không biết mình khóc bao lâu.

Ta trong ổ chăn co lại thân thể , sờ sờ áo lót sạch sẽ trên người kia, đau lòng đến muốn đem mình đánh một trận, tuy nói ta là bởi vì có chứng sợ hãi, nhưng lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy đem Lạc Ly đẩy ra, sao có thể không tổn thương tới hắn, từ nhỏ liền cha không đau mẹ không thương , khó được có một ái nhân nói muốn nuôi mình cả đời, ta sao có thể đối xử với hắn như vậy .

Ta ôm chặt hai cánh tay, dùng sức đến móng tay cũng bấm vào trong thịt áp ra từng cái dấu vết màu hồng, cắn môi run rẩy thân thể, để cho cảm giác đau lòng ăn mòn thân thể, ánh mắt tự trách cùng bi thương trước khi đi của Lạc Ly ở trong đầu ta không ngừng tái hiện, kích thích hai tay hai chân ta, hiện tại ta chỉ có thể nghĩ chờ lúc Lạc Ly đi vào nhất định phải cùng hắn nói xin lỗi.

Thanh âm kéo cửa vang lên, ta mong đợi nhìn hướng cửa: “Lạc. . . . Tiểu sâm?”

“Tuyệt Nhi, tới uống thuốc, người thiệt là, sao lại phát bệnh ? Không phải là đã tốt chút sao?” Tiểu Sâm vào cửa đem thuốc thả vào trên bàn nhỏ đầu giường giúp giúp ta đem người ngồi thẳng.

Ta không có trả lời, chỉ suy yếu hướng Tiểu Sâm cười cười, cúi đầu che dấu thần sắc thất vọng, cầm lên chén trên bàn nhỏ ngoan ngoan uống , khổ trà mang chút hương bạc hà làm cho tinh thần ta tốt không ít.

“Lạc Ly đâu?” Ta hỏi Tiểu Sâm.

“Sư phụ đang chuẩn bị tứ cần thiết cho ngày mai lên đường , để ta trông người hảo hảo uống thuốc, hắn đợi lát nữa mới đến xem người.”

“Ừ.”

“Tuyệt nhi người đừng như vậy a, một bộ buồn bã ủ xiu người là như vậy sư phụ cũng là như vậy, hắn bây giờ mảy mui lại đến độ có thể kẹp chết con côn trùng, ta là không biết người cùng sư phụ trong lúc đó xảy ra chuyện gì, nhưng có vấn đề sẽ phải giải quyết, buồn bực chỉ biết làm cho càng ngày càng hồng bét .”

“Cám ơn người, chúng ta không có sao, Lạc Ly có thể cũng chỉ phiền bệnh của ta đi, là ta thân thể này vô dụng, phiền toái các người.”

“Nói cái gì ngốc vậy, người nhưng là sư nương tương lai của ta nha, nói lời này sẽ không quá khách khí , người phải nói ra những lời như vậy, ta liền ngày ngày đều gọi người làm sư nương.” Tiểu Sâm hướng ta phát ra uy hiếp khả ái.

“Ách. Người vẫn là gọi ta Tuyệt Nhi đi.” Ta hắc tuyến, nhưng là đối với lời của Tiểu Sâm vẫn có chút cảm động .

“Tuyệt nhi người nằm nữa đi, ta đi để sư phụ vào.” Tiểu Sâm đem chén không thu hồi liền đi ra ngoài.

Tiểu Sâm rời đi sau, ta ngồi ở đầu giường sờ ngọc nha trước ngực, khăn trương đến hai tay chuộc chặt, thật là sợ thấy Lạc Ly thì sẽ thấy trong mắt Lạc Ly xa cách, tự mình đã tam phiên tứ lượt cự tuyệt hẳn, hẳn có thể không muốn mình hay không.

Ta suy nghĩ lung tung sau, ở hai tiếng gõ cửa, cửa lại bị kéo ra, Lạc Ly khuất bóng đứng ở cửa, vàng sáng đều ở tại sau lưng hẳn tản quang, trong nháy mắt làm ta hoa mắt, chỉ thấy hẳn từ từ đi vào, đóng lại cửa kéo ta đến gần, ở bên giường của ta ngồi xuống.

Ta cùng Lạc Ly hai người nhìn nhau, nhất thời tương đối không nói gì, trên mặt Lạc Ly như cũ lộ ra nhàn nhạt ôn nhu quen thuộc kia, từ trong mắt Lạc Ly phản ánh, ta cũng thấy ánh mắt mình sừng giống như con ếch đáng vẻ trông thật buồn cười, ta hướng Lạc Ly lộ ra nụ cười lấy lòng, từ từ mở ra hai tay của ta, hai mắt sừng đỏ nhanh chóng khăn cầu.

Lạc Ly thấy thế đối với ta khẽ cười hai tiếng, tiếp theo rất ôn nhu như ý nguyện của ta, liền đem ta mở hai tay bế lên, ngồi ở trên giường dùng chăn đem ta ôm.

Ta gắt gao bắt lấy quần áo trước ngực của Lạc Ly, dùng đầu cọ xát ở trước ngực Lạc Ly, ta biết động tác ta bây giờ rất rất ngây thơ rất bạch si, nhưng ta thực không tìm được phương pháp khác trừ động tác này, làm cho Lạc Ly biết ta không có ghét hẳn, ta đang ý lại vào hẳn.

“Tuyệt Nhi sao lại khả ái như vậy? Thật dọa sợ sao? Ừ?” Lạc Ly khoái trá vỗ lưng của ta, ở tóc ta khẽ hôn .

“Ồ Thật xin lỗi. Thật xin lỗi.” Vốn định cùng Lạc Ly giải thích chút gì, nhưng khi ta vừa mở miệng, mới phát hiện ta không phát ra được thanh âm nức nở, nước mắt lẫn nữa ở trong hai mắt sừng đỏ của ta chảy ra, ta chỉ có thể vẫn nhỏ giọng cùng Lạc Ly nói thật xin lỗi.

“A, Tuyệt Nhi đừng xin lỗi Lạc Ly, Lạc Ly nên cùng Tuyệt Nhi nói xin lỗi, Tuyệt Nhi đừng khóc, lại khóc Lạc Ly đau lòng muốn chết, đừng khóc, Lạc Ly đau.” Lạc Ly nâng lên mặt của ta, khẽ hôn nước mắt ta.

Trầm say ở dưới ôn nhu của Lạc Ly, ta chỉ cảm thấy ta sinh ra có tình nhân này, thật còn cầu gì? Ta cảm thấy ta thật không thể rời bỏ Lạc Ly, thật sợ hãi sau này nếu không có Lạc Ly ta sẽ làm thế nào, nghĩ tới đây ta càng thêm dùng sức đem người thích nhất trước mắt ôm chặt.

“Đừng . Bỏ lại ta. Cầu xin người. Đừng bỏ lại ta.”

“Tuyệt Nhi ngốc, loạn tưởng cái gì, người như vậy Lạc Ly sao có thể bỏ người, chúng ta còn có vài trăm năm thời gian phải cùng đi đây, a, lại nói Tuyệt Nhi vẫn là lần đầu tiên chủ động muốn ôm ôm Lạc Ly, bộ dáng kia thật là khả ái muốn chết, sau này phải cùng Lạc Ly làm nũng nhiều chút, biết không?”

Nghe vậy thân thể ta cứng một cái, nhớ tới thân thể người địa cầu ta chỉ có thể sống khoảng chừng trên trăm năm, cộng thêm ta hiện tại thủy thổ không phục thân thể suy yếu , có thể sống thêm trăm năm hay không cũng chưa biết, người bảo ta cùng người sống qua mấy trăm năm ? Khi người còn chính trực tráng niên thì ta đã dần dần già vậy, đến lúc đó người còn có thể nói ta khả ái sao? Lạc Ly, ta nên làm thế nào?

11. Chương 11

Bởi vì ta phát sốt nhẹ, nên nán lại ở trên trấn nhỏ một ngày mới lên đường, theo lời của Lạc Ly ở chỗ Nhị sư huynh hẳn có biện pháp trị chứng bệnh sợ hãi của ta, cho nên trên đường đi cũng không có gì làm lỡ tốc độ tiến về phía trước, chỉ lúc ăn cơm cùng lúc ngủ ngừng lại nghỉ ngơi một chút, nguyên hành trình mười ngày chính là tám ngày liền đến nơi.

Xe tiến vào cửa son thành thủ đô Ngưỡng Nguyệt quốc sau, liền thẳng tắp hướng phủ đệ Nhị sư huynh đi, ta tò mò nằm ở trên cửa sổ xe nhìn người đến người đi trên đường, thật không hổ là thủ đô, người đi đường quần áo gọn gàng, đường phố quy hoạch chỉnh tề , cửa hàng, tiểu điểm, gian hàng mua bán, so với ở phiên chợ trước Lạc Ly dẫn đi còn phải náo nhiệt hơn rất nhiều.

Người xe rất nhiều đi chậm rãi, thật vất vả mới tới trước một tòa viện lạc rất là điển nhã môn đồng hiển nhiên đã sớm nhận được tin tức chúng ta sắp tới, xa xa thấy xe liền mở đại môn chờ , ta dưới sự giúp đỡ của Lạc Ly nhảy xuống xe, theo Cao Dương đi vào “Tể sư phủ” của Nhị sư huynh.

Dọc đường giả sơn lưu thủy hồ nhỏ cùng cái cầu chín khúc, vốn nên là viện lạc có vẻ rất lớn, nhưng hiển nhiên không tốn nhân thủ đi bảo vệ sửa sang lại, cứ thế tạp hoa cỏ dại từng sanh, tiểu trùng tước điểu khắp nơi, chỉ dư mấy cái đường tắt chủ yếu nhìn như bởi vì thường đi mà hiển hiện ra, nhưng lại cảm giác kỳ quái không có giống phế tích ,ngược lại trong hỗn loạn hiện ra một loại độc hữu thiên nhiên thú vị, cùng cảm giác có người cố ý.

Tiểu đồng tuấn mỹ đi theo dẫn đường, chúng ta trực tiếp đi tới nội thất, nội thất phòng ốc bố cục cũng cùng phòng ốc truyền thống của Nhật Bản rất là tương tự, cửa kéo, giường nhỏ, cùng với khoảng không phòng ốc cách mặt đất, xuyên qua hậu viện, ẩn ẩn thấy có người lấy tay chống đầu nằm nghiêng đối diện phòng ốc trên hành lang, lại gần hai bước ngưng thần vừa nhìn thì ta lập tức giống như bị điểm huy định ở bên kia, cái miệng nhỏ nhắn mở ra, mắt nhìn chằm chằm, nhìn cực phẩm mỹ nhân trước mắt .

Trước mắt mỹ nhân mặc quần áo sần bần thuần trắng kiểu Nhật Bản, một đầu tóc dài màu đỏ tím không có buộc lên, tùy ý xõa tại sau người, lấy tay chống đầu nằm nghiêng ở tấm ván gỗ trên hành lang, một tay kia cầm một quyển sách mở ra một nửa, trước người để một bầu thanh rượu cùng một ly rượu nhỏ, nhắm mắt giống như ngủ say.

Mặt trái xoan đúng tiêu chuẩn, một đôi mắt phượng té trường, lông mi vừa dài vừa dày ở dưới mắt tạo thành một vòng bóng mờ nhỏ, mũi cao thẳng môi mỏng đỏ tươi, chỉ thấy hần cặp mắt chớp chớp, từ từ mở mắt của hần ra, con ngươi lại là màu lam đậm , trong con ngươi màu lam mang màu đen vừa nhìn, phảng phất giống như là muốn đem linh hồn của con người hút đến bên trong tràn đầy mị hoặc, mỹ nhân mỹ đến không giống người phàm, dương quang buổi chiều chiếu đến trên người mỹ nhân tản lộ vẻ thanh linh, làm cho trên người mỹ nhân giống như có nhàn nhạt vàng sáng, làm người ta có xung động quý lạ.

“A, tiểu sư đệ, oa nhi này sao khả ái như vậy.” Thanh âm trong trẻo từ đôi mỏng của mỹ nhân phun ra, ta mới phục hồi tinh thần lại phát hiện mình thẳng tắp nhìn chằm chằm người ta, mỹ nhân nhìn lại ta lộ ra nụ cười hài hước, ta đỏ mặt lên lập tức đem đầu cúi xuống, nghĩ thâm vị mỹ nhân này là Nhị sư huynh của Lạc Ly đi, trước liền nghe nói hần dung mạo vô cùng xinh đẹp, sao nghĩ đến lớn lên hại nước hại dân như vậy.

Lạc Ly giống như có chút không vui, đi tới bên cạnh ta một tay đem ta ôm: “Nhị sư huynh, đây là ái nhân của Lạc Ly, gọi Tuyết Nhi, cũng là đệ đệ đại sư huynh mới vừa nhận thức, Tuyết Nhi, ra mắt Nhị sư huynh.”

“Xin chào !” Nghe được hai chữ ái nhân, ta đỏ mặt cùng Tử Lam gật đầu một cái, Lạc Ly sao lại nói thần thừng như vậy.

“Sư đệ a, người sẽ không có luyện đồng phích đi? Đứa bé này mới bao nhiêu tuổi?” Mọi người hắc tuyến.

“Ta đã mười chín !” Ta giận đến phòng mặt giành trả lời.

“A, Tiểu Tuyết Nhi đứng không, thật đúng là không nhìn ra, đến đây một chút xiu để cho tại hạ nhìn một chút.”

Ta nhìn Lạc Ly, Lạc Ly hướng ta gật đầu một cái sau ta theo lời hướng chỗ Tử Lam đi tới, ước chừng ba bước xa dừng lại.

Tử Lam ngồi dậy, đôi mắt câu hồn của hần giống như muốn nghiền cứu cái gì tinh tế nhìn ta một lần, làm cho ta xấu hổ, đột nhiên cặp mắt hần nhíu lại, nguyên bản cặp mắt lười biếng đột biến sắc bén.

“Người dị thể phương xa tới a, là đất khách luân hồi, là nguồn nước và dòng sông vu quy, tha hương cố hương, hương hương đều vì quê hương.”

Lời của Tử Lam làm cho người ở chỗ này sắc mặt đều biến đổi, đặc biệt là ta, cảm giác trong nháy mắt huyết sắc từ trên mặt biến mất, thật ra thì thanh tuyến của Tử Lam trong trẻo ngẩng cao, đoạn văn này nói đến giống như nhạc hát, nghe cảm động mà mê người, đối với ta nhưng không có thưởng thức nghe hần thanh tuyến nhàn chuyện.

Cả đoạn nói tới ta cái hiểu cái không, nhưng đầu một câu là rõ ràng hiểu, dưới tình huống không nói rõ bất kỳ vật gì, lời của Tử Lam giống như sấm dậy đất bằng, thiếu chút nữa đem ta dọa cho sợ đến ngã nhào.

Lạc Ly nhìn ta sắc mặt chợt trắng bệch, mặt nhẵn nhụi mà nhìn Tử Lam một cái, khom người đem ta bế lên, khiến cho đầu của ta tựa vào trước ngực hắn, lắng nghe tiếng tim đập quy luật của Lạc Ly.

Tử Lam thấy thế nhũn mày, khóe miệng cong lên, trong thanh âm lộ ra tin tức thú vị: “Muốn trở về không?”

[2]

Cảm giác được thân thể Lạc Ly run một cái, hai cánh tay ôm ta càng vòng càng chặt hơn, ta bắt chặt quần áo trước ngực của Lạc Ly, ngẩng đầu nhìn hắn, nhìn trong mắt Lạc Ly chợt hiện tâm tình không biết tên, ta sâu kín nói.

“Nói ta không tưởng niệm gia hương là gạt người, dù sao chỗ ta sinh sống mười tám năm.” Ta trấn an tựa như sờ mặt Lạc Ly “Nhưng vì người. Ta không muốn về.”

“Tuyệt Nhì!” Trong mắt Lạc Ly nhanh chóng hiện lên vui mừng cùng cảm động, hắn biết Tử Lam nếu là hỏi như vậy, chắc là có phương pháp cho ta trở về, mà câu trả lời của ta không thể nghi ngờ là tự chặt đứt đường sau.

Thấy dáng vẻ Lạc Ly, mới phát giác vừa rồi mình giống như trước mặt mọi người hướng Lạc Ly biểu lộ, mắc cỡ ta bả đầu chôn đến ngực Lạc Ly giả bộ đã điều.

“Ha hã, vật nhỏ của sư đệ thật đáng yêu, tại hạ thật vui mừng, mọi người đường xa mà đến, nói vậy đã quá mệt mỏi nhọc, xin các vị theo tiểu đồng dẫn đường đến gian phòng nghỉ ngơi một chút, đợi lát nữa thời gian cơm tối sẽ có tiểu đồng thông báo các vị.”

Tử Lam nâng lên bàn tay trắng nõn mềm mại không xương kia của hắn làm ra tư thế xin mời, mà mới vừa không biết tiểu đồng dẫn đường từ nơi nào, lại tại trong lúc vô tình xuất hiện ở phía sau mọi người, làm cho ta rét lạnh, thật không biết là những tiểu đồng kia võ cao cường làm ta không phát hiện được, hay là những tiểu đồng kia đều là sinh vật “Phi nhân”.

Khi chúng ta đang muốn theo tiểu đồng dẫn đường rời đi thì Cao Dương lại chuyển một con đường riêng mà đi tiêu sái gần bên người Tử Lam, còn đứng ở trước mặt hắn ngẩng đầu nhìn chằm chằm hắn, thấy vậy ta cùng với Lạc Ly cùng Tiểu Sâm đều dừng lại quay đầu lại, nhìn Cao Dương lúc chủ nhà muốn đuổi người đi còn muốn lấy hoa dạng gì.

“Tiểu Lam làm, thời điểm người nói chuyện gì ghê tởm như vậy? Linh hồn bên trong không có thay đổi người?” Nói xong Cao Dương còn đưa tay phải ra ở trước mặt Tử Lam khua qua khua lại, giống như là phải đem “Linh hồn” Bất đồng triệu hồi ra.

Mà Tử Lam nghe nói như thế, khuôn mặt tuyệt mỹ vốn là treo nụ cười mỉa hoặc giống như có khuynh hướng tan vỡ, khóe miệng nhu mì cứng ngắc, trán ẩn hiện hình chữ thập.

“Ha hã, đại sư huynh thật biết nói đùa, xin kêu tại hạ là Tử Lam hoặc sư đệ đều là có thể, tại hạ nói chuyện luôn luôn như thế, cũng không có linh hồn hoá đổi.” Tử Lam có chút cứng ngắc nói.

Kia Cao Dương cũng là đứng lên ôm hai cánh tay một trận loạn run rẩy, phản ứng giống như nổi da gà đầy đất, mặt ghét nhìn chằm chằm Tử Lam nói: “Nói mau! Là yêu linh lớn mật nào dám giả mạo Tiểu Lam Lam, còn không mau mau hiện hình, đừng cho là ta không biết, Tiểu Lam Lam mới sẽ không nghiêm chỉnh gọi ta sư huynh đây, nghe liền cả người có cái gì đó không đúng, còn không mau đem nguyên hình người hiện ra.”

Chỉ thấy ngực Tử Lam phập phồng, giống như hít thở sâu thật là nhiều, trán hình chữ thập càng ngày càng rõ ràng, vả lại có xu thế tăng nhiều, khóe miệng cứng ngắc bắt đầu co quắp: “A, sư huynh chớ có nói đùa, sao có yêu linh nào dám can đảm xuất hiện ở Tể Sư phủ của tại hạ.”

“Yêu nghiệt! Không mau mau hiện hình đừng trách ta không hạ thủ lưu tình!” Cao Dương quát to một tiếng, nhưng lại đối với Tử Lam bắt đầu bày ra chiêu thức, dọa cho ta sợ đến nắm chặt quần áo của Lạc

Ly, nghĩ thầm sẽ không thật sự có yêu linh đi ra đi? Nhìn Tử Lam xinh đẹp vượt qua thường nhân, ta nghĩ muốn nói là hẳn là sinh vật không phải người tin tưởng có rất nhiều mọi người sẽ đồng ý.

“Tuyệt Nhi đừng khấn chương, nhìn xuống.” Lạc Ly sờ sờ đầu của ta, lại vỗ vỗ lưng ta, nhẹ giọng nói với ta, bộ mặt vui vẻ trong mắt đều là xem kịch vui, thấy thế ta cũng buông lỏng chút, tiếp tục chú ý phản ứng của Tử Lam.

Tử Lam hai quả đấm nắm chặt thân thể khê run, người ngồi thẳng lên, vẫn làm động tác hít sâu, nhắm mắt tự lẩm bẩm, nhưng khoảng cách có chút xa, ta chỉ mơ hồ nghe được “Tĩnh táo. . . . Kiến thức. . . . Khí độ. . . .” Đoạn câu này, hoàn toàn đoán không ra Tử Lam đang nói cái gì.

Nhưng khi Cao Dương lần nữa hét lớn yêu nghiệt thì ta thấy rõ ràng khuôn mặt hoàn mỹ kia của Tử Lam một trận vận vẹo, sắc mặt từ trắng trở nên đỏ, từ hồng biến tím, đột nhiên nổi điên lên nhào tới trên người Cao Dương, giống như người điên đem Cao Dương làm bao cát mà đánh .

“Người X ! Ta yêu quá cái vương cao tử người ! Nghiệt người cái rắm! Người con sơn dương không dài lông này, người không có đầu cũng dùng người cái mông suy nghĩ một chút ta đây đường đường tế sư phủ, sao có thể có yêu nghiệt quá phá! Người đây là thâm mắng ta vô năng hay là như thế nào? Có phải quá lâu không có đánh nên da người ngứa hay không? Người nếu là thiếu điều giáo nói ta sẽ giúp người chuẩn bị xong gian phòng chuyên dụng!”

Cùng hình tượng xinh đẹp tựa như trích tiên vừa rồi, Tử Lam hiện tại một cước đạp Cao Dương nằm úp sấp còn không ngừng ở trên người hẳn dùng sức đạp , cộng thêm lời nói đặc sắc kia của hẳn, hoàn toàn kiêu ngạo giống như cái nữ vương, ta dọa đến cảm cũng sắp rơi xuống, tròng mắt gương mặt không thể tin nổi, má ơi, biến hóa này cũng quá lớn đi? Bất quá Tử Lam như vậy nhìn qua thoải mái hơn, ít nhất còn giống như cái người phạm.

Nhưng Cao Dương lại làm như hoàn toàn không thèm để ý quyền cước gia tăng ở trên người, cười đến mặt si ngốc nói: “Đúng rồi, đúng rồi, đây mới là Tiểu Lam Lam a, mới vừa rồi làm ta sợ muốn chết, lần tới chớ chơi cái này , ta thật sự kinh hách a. . . .”

Khi ta còn muốn tiếp tục xem tiếp thì Lạc Ly một tay che đôi mắt của ta, trực tiếp kêu Tiểu Sâm ở một bên cười liên muốn đi ra ngoài, để cho ta ngay cả thanh âm kháng nghị cũng không kịp phát ra, ta còn chưa nhìn đủ.

“Nhi đồng không nên, loại vật này nhìn lâu hỏng mắt, đi về nghỉ!”

“Ta không phải là nhi đồng nữa——!”

Sự kiện yêu nghiệt kia sau đó như thế nào ta chính là tương đối tò mò , chẳng qua là lúc ăn cơm tối, theo tiểu đồng đến phòng ăn lại không thấy bóng dáng của Tử Lam, theo lời Cao Dương nói là đi vào cung, trước khi đi lưu lại bảo nhóm ta ăn trước không cần chờ hẳn.

Mất thấy mặt Cao Dương cùng bình thường không khác biệt, xem ra Tử Lam rất tuân theo quy tắc đánh người không đánh mặt, từ ngoài mặt thật đúng là không nhìn ra buổi trưa mới bị đánh một bữa tới bởi, vả lại nhìn động tác hẳn ăn cơm cũng không có ảnh hưởng gì, cảm giác Cao Dương thật đúng là chịu đánh được.

Lạc Ly giúp ta gấp thức ăn, nhỏ giọng nói với ta: “Đại sư huynh từ nhỏ luyện võ gian khổ, chút đau nhỏ này hẳn không để vào mắt, vả lại võ công Nhị sư huynh tương đối kém so với chúng ta, cho nên mỗi khi trở về lúc Nhị sư huynh muốn đánh đại sư huynh đều là không lưu lực thừa.”

Ta đỏ mặt, xem ra ánh mắt ta lưu ý Cao Dương thật rất rõ ràng, cúi đầu nhìn một chút món ăn trên bàn nghe nói là đặc sản của Ngưỡng Nguyệt quốc, đừng nói trước mặt một đồng gì đó không biết rõ , nhìn hình dáng cổ quái, màu sắc tiên diễm không có khẩu vị gì, nhưng nhìn Lạc Ly bọn họ giống như ăn được rất ngon miệng, bụng cũng thật đói, tại dưới ánh mắt ôn nhu của Lạc Ly, đem một khối không biết là cái gì đó bỏ vào trong miệng, ngoài ý muốn cũng là rất ngon, xem ra chuyện gì cũng đều không có thể nhìn bề ngoài, nhưng ta cũng không muốn biết nguyên hình của vật này là cái gì.

Mọi người như thường ngày đùa giỡn ăn xong cơm tối, cũng liền đi trở về gian phòng nghỉ ngơi, có thể thật là đi đường mệt mỏi, đêm đó coi như là dính giường lập tức ngủ, lúc trời sáng, thời điểm ta còn ngủ đến

mơ mơ màng màng, liền bị Lạc Ly kéo lên, nói để thân thể ta thật tốt , phải tiếp tục thần luyện buổi sáng, ta chỉ hảo chống đỡ tật xấu huyết áp thấp, đề cái trán phiếm đau, chấp nhận bò dậy cùng Lạc Ly đi luyện thần luyện, lâu lắm không dùng, nội lực tại thân thể lượn quanh hơn ba vòng hơn bình thường một chút gấp năm lần, nhưng dùng xong sau thân thể tinh thần không ít, suy nghĩ một chút cũng liền đáng giá.

Sau khi theo tiểu đồng đến phòng ăn ăn điểm tâm, Tử Lam vẫn không có ở đây, nghe Cao Dương nói hẳn chính là tối hôm qua cả đêm cũng không trở lại, nghe nói là thái tử trong cung gặp tà , để cho ác linh xâm thể, cả đêm ở trong cung giúp một tay trừ linh.

Nghe thế ta càng phát ra sùng kính đối với Tử Lam, nhớ tới thời trung học, đọc qua tiểu thuyết số lượng thừa thớt, thì có một bộ nhân vật chính trong tiểu thuyết tương tự như Tử Lam, tên sách hình như tên âm dương sư , đoạn thời gian đó còn làm ta trầm mê thật lâu, hiện tại giống như thấy nhân vật chính chỉ có trong sách lại sống sờ sờ xuất hiện trước mặt mình, kia làm sao có thể không kích động, nhân vật chính trong sách vẫn là nhi tử của người cùng hồ yêu a, ách, Tử Lam sẽ không cũng là như vậy đi?

“Lạc Ly, ngươi có thấy qua cha mẹ của Tử Lam sư huynh chưa?” Không tốt trực tiếp hỏi hẳn rốt cuộc là người hay không, không thể làm gì khác hơn là hỏi quanh co.

“Lạc Ly chưa từng gặp mặt hai vị phụ mẫu của Nhị sư huynh, nghe sư phụ nói phát hiện Tử Lam sư huynh là đạo chơi lạc đường, ở một chỗ rừng rậm, khi đó Nhị sư huynh vừa mới ra đời không bao lâu, bị để tại nơi thâm sơn ít ai lui tới, theo người bình thường đã sớm chết rồi, nhưng kỳ quái có một đồng động vật vây quanh giúp hẳn sưởi ấm, còn có chút mẫu thú cho hẳn uống sữa, lúc sư phụ thấy chỉ thán thực thần kỳ, cũng liền ôm trở về núi .”

Nghe vậy ta không có cảm giác giải thích nghi hoặc, ngược lại đối với Tử Lam thân thể đích thực càng phát ra tò mò, như thế, thứ nhất thật là con lai cũng không là chuyện lạ, bất quá này nói đến, Tử Lam cũng cùng là cô nhi giống ta, trong lòng không khỏi đối với Tử Lam nhiều hai phần thân thiết.

“A, đối tại hạ có vấn đề gì có thể trực tiếp hỏi tại hạ, tại hạ nhất định tỉ mỉ giải đáp vì vật nhỏ khả ái.” Bên ngoài phòng ăn vang lên thanh tuyến độc hữu trong trẻo của Tử Lam, chỉ thấy Tử Lam mặc quan phục bước dài vào phòng ăn, đã có tiểu đồng cơ trí dọn lên bát đĩa cho Tử Lam.

Không có cái gì lúng túng hơn khi lúc đang nói về người nọ để cho người nọ nghe được, tuy nói chúng ta không có nói xấu gì, nhìn dáng vẻ Tử Lam không giống như là để ý, ta thở nhẹ đối với hẳn cười cười, chỉ thấy hẳn đội mũ quan màu đen lộ ra vài sợi tóc màu tử hồng hồng hồng, dưới mắt là quầng mắt nhàn nhạt màu đen, cùng vạt áo bản kia đều ở biểu hiện tối hôm qua trận trừ linh kia có nhiều kịch liệt.

“Tiểu Lam Lam nga, ngươi có muốn đi vào trước đổi quần áo rửa mặt hay không, nhìn ngươi thật mệt mỏi.” Cao Dương rất chân chó gấp thức ăn cho Tử Lam.

“Ngươi NN, ngươi con sơn dương không có lông này, ta kêu ngươi bao nhiêu lần đừng gọi ta ghê tởm như vậy rồi! Tên của ta gọi Tử Lam, ngươi chính xác có thể gọi ta sư đệ hoặc tể sư đại nhân! Đừng luôn ghê tởm gọi ta Tiểu Lam Lam!” Tử Lam hướng Cao Dương nói.

“Ta đây không phải là kêu vài chục năm nên thuận miệng sao.”

Bộ dáng tể sư mặc quan phục của hẳn làm ta manh đến rối tinh rối mù, vừa nghe đến hẳn nói những lời thô tục kia, thiếu chút nữa đem cháo trong miệng cho phun ra ngoài, thật vất vả đem đồ vật nuốt xuống cũng là nồng đến khí quản , ta xoay người chôn đến trong ngực Lạc Ly ho khan, để cho Lạc Ly giúp ta vỗ lưng thuận khí.

[4]

“Lạc Ly, bên này có sơn dương sao?” Ta nhỏ giọng hỏi Lạc Ly, lần trước nghe được thì có điểm tò mò.

“Có nha, sơn dương hình thể như cầu, trưởng thành cao cỡ nửa người, toàn thân đều là lông mềm màu vàng óng, mà hàm lượng dầu mỡ cực cao, bộ lông làm quần áo, dầu mỡ cùng thịt đều là lương thực, gan còn có thể chế phân bón, một thân là bảo khố, là gia súc thường có của Ngưỡng Nguyệt quốc.”

Ta hắc tuyến, tưởng tượng một đồng mao mao cầu màu vàng óng ở trên thảo nguyên mị mị gọi, ách, xem ra cùng gọi sơn dương gì đó, hình tượng cũng không một dạng, liền này lúc nói chuyện, nhìn Tử Lam lại đang đem Cao Dương làm bao cát đánh, khéo miệng ta không khỏi mãnh liệt co quắp, hảo một đôi kẻ dở hơi.

“Nhị sư huynh, đợi người nghỉ ngơi sau Lạc Ly có chuyện muốn tìm người thương lượng một chút, có thể không?”

“Cũng không cần chờ nghỉ ngơi, hiện tại ngủ buổi tối ta lại sẽ không ngủ được, đợi lát nữa ăn xong ta đổi quần áo thì tới đi.”

Nghe được đối thoại của bọn họ, dự đoán cũng là nói đến chuyện chữa bệnh của ta, nhưng Tử Lam lúc đối với Lạc Ly cùng Cao Dương thì dùng giọng điệu anh em, vẫn làm cho ta có chút mất mát, có thể là ta quá nhạy cảm đi? Đối với ta lúc tự xưng tại hạ, nhưng lúc đối với bọn họ luôn là ta tới ta đi, tuy nói ta chỉ biết hần hai ngày, thấy cũng chỉ ra mắt hai lần, bất quá cảm giác giống như bị người làm thành ngoại nhân thật không có dễ chịu.

“Sao vậy?” Giống như cảm thấy ta đột nhiên tiêu trầm, Lạc Ly quan tâm hỏi.

“Lạc Ly, lúc người đối với ta có thể không dùng tên của mình làm tự xưng hay không?” Ta nhỏ giọng ở bên tai Lạc Ly hỏi.

“Có thể, nhưng Lạc Ta có thể hỏi một chút tại sao không?” Lạc Ly lập tức liền vòng vo tự xưng.

“Ngô. . . . Có thể gia hương ta thói quen bắt đồng đi, nghe người dùng tên làm tự xưng, có lúc cảm giác giống như đang nói chuyện người khác, hơn nữa, cảm giác cũng tương đối thân thiết nha.”

“Hảo, bất quá người cho ta chút thời gian quen, dùng tên làm tự xưng đều nhiều năm như vậy, đã sớm vào tâm vào phế, bất quá ta sẽ tận lực ở trước mặt Tuyết Nhi không dùng.” Lạc Ly điểm điểm chớp mũi ta, khuôn mặt ôn nhu nói.

“Ta nói Tiểu Tuyết Nhi, sáng sớm các người liền người nòng ta nòng, cố ý muốn kích thích ta đây người cô đơn phải không?” Cao Dương đánh hững thú đến ta, ta mới nhớ tới người ngồi nơi này đều là cao thủ, ta tự cho là nhỏ giọng tại trong tai nhóm hần có thể nhỏ như nào? Lúng túng làm ta chỉ cố cúi đầu ăn cháo.

“Đại sư huynh nhìn không được liền tự mình đi tìm đi.” Ngược lại Lạc Ly cũng là tự nhiên hào phóng đáp lời.

“Ai! Có dễ tìm như vậy là tốt rồi.” Cao Dương rất khoa trương than thở, chọc cười mọi người.

“Lại nói, ta có thể hỏi Tử Lam sư huynh hần tối hôm qua ở trong cung trừ chính là ác linh gì không.” Mắt ta nhanh chóng sáng lên, khuôn mặt rất hiếu kỳ nhìn Tử Lam.

” Ô, vật nhỏ đối với những chuyện này tò mò như vậy a, ác quỷ nhưng là rất kinh khủng nhá !” Tử Lam còn đem tay giấu ở trong áo hướng ta giả bộ U Linh.

“Ừ, khi còn bé đọc không ít chuyện ma quỷ, ta đối với cái này là rất có hứng thú, có thể là ý tưởng cá nhân của ta đi, cảm thấy nói ác quỷ đáng sợ, không bằng nói là thật đáng buồn, thậm chí là đáng thương, nói vậy cũng không có bất cứ sinh vật nào tự đáy lòng nguyện ý mình trở thành ác quỷ.” Ta tổng hợp những cảm tưởng đọc truyện ma quỷ, có chút cảm thán nói.

Sau khi ta nói xong, phòng ăn rơi vào một cỗ không khí trầm trầm, làm cho lòng ta có điểm chột dạ, ta sẽ không nói sai cái gì chứ?

“Vật nhỏ nói đúng, xem ra tại hạ thật đúng là nhìn người chưa kỹ, người đáng sợ tất có chỗ đáng buồn, lúc này ta vào cung siêu độ, không phải chính là như thế sao?” Tử Lam giờ phút này không có treo nụ cười mỉa hoặc thường có kia, vẻ mặt nghiêm túc mà thần thánh, lộ vẻ như thần tiên.

Mọi người an tĩnh chờ đợi Tử Lam nói tiếp, ngay cả Cao Dương luôn luôn bà tám cũng không có nào loạn, lặng lẽ nhìn thần thánh tiên tư của Tử Lam.

“Lúc này nếu nói ác linh, thật ra thì chẳng qua là một vị quan gia tiểu thư vừa đáng thương vừa đáng yêu, năng lực của bốn quốc thái tử không tồi, đáng đáp cũng coi là nhất biểu nhân tài, chẳng qua là ham mê nữ sắc rượu ngon, chuyện xưa không ngoài là cái loại thái tử ở trong yến hội bất ngờ gặp gỡ quan gia tiểu thư

triển khai theo đuổi, tiểu thư mặc dù biết rõ thái tử thanh danh bất hảo, nhưng ngại vu quyền thế cùng dưới lời ngon tiếng ngọt của thái tử bất hạnh thất tâm lại thất thân, nhưng cuối cùng lại bị bội tình bạc nghĩa, cuối cùng từ yêu thành hận, tự tàn thân mình hóa thân ác quỷ, tìm thái tử trả thù, tưởng hết sức cũ, nhưng này cũng không phải khúc mục của gánh hát diễn, mà là chuyện thực rõ ràng.”

Đến chỗ này Tử Lam ngừng lại một chút, cầm lên trà xanh trên bàn, một hớp giống như uống rượu, trong mắt phượng mị hoặc đơn độc đều là thê lương, làm cho người ta không đành lòng thấy, ta đã có điểm hối hận hối cái vấn đề này, cảm giác giống như là chọt đến chỗ đau của Tử Lam, nhưng giờ phút này cũng không người đi ngăn cản Tử Lam tiếp tục nói, dù sao vậy cũng là một loại phát tiết.

“Đối với người bị không chỉ là linh hồn tiểu thư kia, ở tại hoàng gia, làm ta không thể vì tiểu thư kia lấy lại công đạo, ngược lại vì tên khốn thái tử kia đi trăm yêu trừ ma, ta rốt cuộc là đang làm cái gì?” Tử Lam nói đến chỗ kích động, khóe mắt một giọt nước mắt chảy xuống, xẹt qua khuôn mặt hoàn mỹ kia của hắn, nhỏ xuống trên đất biến mất không thấy.

Nước mắt mỹ nhân có thể là sắc đẹp, có thể là ôn nhu, cũng có thể là tuyệt diệu, nhưng nước mắt Tử Lam cũng là làm người ta thương cảm, nước mắt thánh khiết có vô cùng sức cuốn hút, làm cho người ta phảng phất có thể cảm nhận được cái loại đau sâu sắc trong cơ thể hắn, tự chủ kém, liền muốn theo hắn cùng khóc, đừng nói ta cái này đi tới đi lui thể sau liền biến thành quỷ yêu khóc, đã sớm để cho nước mắt chảy đầy mặt, cho Lạc Ly ôm vào trong ngực an ủi.

“Tiểu Lam Lam, nhưng người làm hết khả năng để cho linh hồn vị tiểu thư kia được an bình không phải sao? Cũng bởi vì là người mới có thể làm cho tiểu thư kia nghỉ ngơi đi? Đối lại những người khác, nói vậy tiểu thư kia nhất định đã sớm hồi phi yên diệt, hơn nữa, ta mới không tin người không có trộm chỉnh thái tử kia.” Cao Dương vỗ vỗ vai của Tử Lam an ủi nói, nhưng về sau nói đến thái tử kia một đoạn lại biến thành cười hài hước.

“Ha ha, đó là dĩ nhiên.” Tử Lam nhú mày, hé miệng cười trộm, kia mặt cười mỹ nhân vừa nặng trở về khóe miệng của hắn, dáng vẻ thần thánh vừa rồi ở trong chớp mắt đã không thấy tăm hơi, phảng phất giọt lệ kia chưa bao giờ từng rơi xuống, hiện thời Tử Lam mang điểm giảo hoạt, làm cho người ta không rét mà run.

12. Chương 12: Chương 12

Thấy bộ dáng bây giờ của Tử Lam, ta hách tuyền nghĩ tới nước mắt ta mới vừa bị cảm hóa rơi xuống, có phải có chút chảy hay không, mặc dù thật tò mò, nhưng ta không có dũng khí chạy đi hỏi Tử Lam chỉnh thái tử kia như thế nào.

Trận cơm sáng kinh sợ mười phần cũng tổng vô sự ăn xong rồi, Lạc Ly đem ta đặt ở hậu viện, ta ngoan ngoãn sau liền chạy đi tìm Tử Lam, ta liền bắt đầu thật tò mò đi chung quanh, tính toán hảo hảo đi thăm đình viên hôm qua tới không kịp nhìn kỹ này.

Dọc theo đường nhỏ từ từ đi, lại không thấy bất kỳ một gã gia đình hoặc tiểu đồng, nghĩ cho dù là ẩn núp, như thế đại gia đình muốn dùng người làm cũng không ít, ta như vậy chuyển chung quanh, sao cũng có khả năng gặp được một hai, hơn nữa những phó nhân kia cũng nên không có nguyên nhân ở trước mặt của ta ẩn núp bóng dáng đi? Lắc đầu một cái quyết định đem cái vấn đề nghĩ không ra này ném đi một bên, tiếp tục đi tham quan đình viên.

Ở đình viên này trừ mình ta không thấy có nửa người, vừa vặn bên kia cũng không ít trùng tử chim nhỏ, rõ ràng là khí trời lạnh giá, nhưng lại thấy khắp nơi rực rỡ, đóa hoa không biết tên nở rộ cả đình, còn có một chút cây cối kết quả, trái cây ỉu xiu phát ra mùi thơm ngọt ngọt, những hiện tượng kỳ quái làm ta lần nữa hiểu rõ, ta thực không thể dùng suy nghĩ thông thường ở Địa Cầu nghĩ về cái thế giới này.

Ở đình viên nhàn nhã đi dạo ước chừng một giờ sau, đột nhiên phát giác sau viện có một con đường nhỏ không biết thông đi nơi nào, đường nhỏ bị một đám cỏ dại cao cỡ nửa người che dấu, không nhìn kỹ thật đúng là không nhìn ra, lòng hiếu kỳ điều khiển ta chậm tiêu sải đi vào, dù sao như cũ ở trong phạm vi phủ

của Tử Lam, ta không sợ bọn họ không tìm được ta, qua ước chừng năm phút đồng hồ lộ trình, đường nhỏ đã hết, trước mắt rộng mở trong sáng, hẳn là một cái thác nước nhỏ, liền một cái sông nhỏ, bờ sông đủ loại bỉ ngạn hoa đỏ tươi.

Đúng! Đây là bỉ ngạn hoa cũng có ở Địa Cầu, ta sẽ không nhận lầm, tên khoa học hồng hoa thạch toán, có tên mạn châu sa hoa, trên địa cầu giống như đóa hoa đỏ tươi ở địa ngục, vốn chỉ ở tiết xuân phân cùng tiết thu phân bỉ ngạn hoa mới mở ra, ở nơi này trong trời đông giá rét có thể nở rộ tiên diễm như thế, dị thể giới thần kỳ này thực làm ta nơi nơi kinh diễm.

Bỉ ngạn hoa nở rực rỡ ở hai bờ sông nhỏ, giống như hai mảnh liệt hỏa bên cạnh băng lam sông nhỏ, là như thế không phối hợp, rồi lại như thế hợp sẩn, làm người rung động đánh thẳng vào thị giác.

Mặc dù bỉ ngạn hoa ý nghĩa hoa không tốt, nhưng ta cũng là rất yêu thích loại màu sắc mê mỵ tiên diễm của nó, bỉ ngạn hoa đỏ tươi làm cho ta liên tưởng đến mỹ nhân diễm lệ mà lạnh như băng, ở nơi dị thể này có thể thấy được đóa hoa quen thuộc như thế, làm cho ta vui vô cùng tiêu sái đến bờ sông, ngồi ở trên tảng đá lớn nghe tiếng nước chảy của thác nước nhỏ, thưởng thức một mảnh hoa hải huyết hồng này.

Còn chưa ngồi lên bao lâu, liền phát hiện từ khi tiến vào phủ Tử Lam thì không thấy, trong miệng tha một cái vật thể giống như là con rắn nhỏ, từ một đầu kia hướng ta đi tới, thấy cảnh tượng này, ta hắc tuyến nhớ tới lúc ban đầu gặp Tiểu Ban Ban thì ta cuối cùng là bị tha tới tha đi, không khỏi đối với động vật nhỏ hiện tại bị Tiểu Ban Ban tha, liễu mạng giây dựa giây giữa nổi lên lòng đồng tình.

Rất nhanh Tiểu Ban Ban an vị đến trước mặt của ta, giống như hiến vật quý đem đồ tha tới hướng gần ta, giống như là muốn đem vật thể giống như con rắn nhỏ đưa ta, loại sinh vật giống như loài rắn này mặc dù không ghét, nhưng lại cũng không có hảo cảm gì, nhưng khi ta cẩn thận nhìn lên, lập tức dọa cho sợ đến trợn to hai mắt.

Vật này tuy có hình thể giống con rắn, nhưng pha lẫn lông ngắn màu vàng óng, trước sau còn có tay chân nho nhỏ giống như là sắp thoái hóa, chỉ ở hai bên thân thể hiện ra một ít đoạn trắng, đầu cũng là giống như hồ ly, lúc này nó đã buông tha cho giây giữa, một đôi mắt to chiếm nửa gương mặt lưng trông nhìn ta, giống như là hướng ta cầu cứu, bộ dáng thật là khả ái.

Trời ơi, đây không phải là quần hồ trong truyền thuyết sao? Sao lại bị Tiểu Ban Ban tha đi, ta vội vàng đem nó từ miệng Tiểu Ban Ban cứu xuống, nhưng nó vừa đến trên tay ta lập tức giống như bị kinh sợ đến, từ ống tay áo của ta chui vào bên trong, còn ở bên trong nhích tới nhích lui, nhột đến muốn mạng ta.

Tiểu Ban Ban đem quần hồ cho ta sau liền nằm ở một bên đi phơi nắng, hoàn toàn không có để ý ta chết sống, ta luôn luôn tại trên người chộp tới bắt đi, muốn đem quần hồ lấy ra tới, làm cho ta giống như con khỉ, còn không chịu nổi phát ra tiếng cười.

Cuối cùng cũng ta không chịu nổi, té xuống đất lăn qua lăn lại, nhưng quần hồ kia còn không chịu ra ngoài, ta bên cười bên cầu xin tha thứ, khi ta cho là ta sắp cười chết thì Lạc Ly như chúa cứu thế xuất hiện, một cái liền đem quần hồ chui tới chui lui ở trong quần áo ta bắt ra ngoài, dùng hai tay bóp cổ của nó, sắc mặt rất thú vị trừng nó.

“Hô, cảm ơn Lạc Ly, được cứu trợ, ta thiếu chút nữa cho là mình muốn cười chết, nó ở trên thân thể ta chui tới chui lui, ta bắt không được nó.” Ta bò dậy vỗ vỗ quần áo bị bám bụi.

“Nó ở đâu ra?” Lạc Ly không biểu tình nói, không biết có phải ta ảo giác hay không, sao cảm thấy nhiệt độ chung quanh rõ ràng hạ xuống rất nhiều, ngay cả quần hồ bị Lạc Ly bóp trong tay cũng mở mắt to khả ái run rẩy.

[2]

“Tiểu Ban Ban tha tới, Lạc Ly người đừng trừng nó như vậy, nó nhìn qua còn rất nhỏ.” Nó nhìn qua thật rất nhỏ, mới chỉ rộng bằng hai ngón tay ta, dài bằng một cánh ta, lông nhung nhung đích thực vô cùng khả ái.

“Nhưng không như vậy nó lại sẽ chạy tới trên người người chui.”

Ách. Cái này ta rất sợ, ta mặc dù thích vật nhỏ khả ái, nhưng rất sợ nhột, bắt quá nhìn đáng về đáng thương của quần hồ, ta lại không đành lòng, thế là ta liền bắt lấy tay Lạc Ly, cùng con quần hồ khả ái kia nhìn thẳng, cũng không quần nó có hiểu lời của ta hay không, liền thẳng đối với nó nói.

“Ta để Lạc Ly buông người ra, nhưng người không thể tái chui vào trong quần áo của ta nha!” Ta giống như giáo huấn nói với quần hồ.

Tiểu quần hồ mở mắt to đáng thương nhìn chăm chăm ta, cũng không biết nó có nghe hiểu hay không, ta chỉ hảo đưa hai tay ra đem nó đặt ở trên lòng bàn tay, lại ý bảo Lạc Ly buông tay xem một chút.

Lạc Ly buông ngón tay bóp cổ nó ra, Tiểu Quần Hồ kia quả nhiên không hề tái chui vào quần áo ta, thật ngoan ngoãn nằm ở lòng bàn tay ta, còn cọ cọ tay ta giống như lấy lòng, thật là vui chết ta, đến nơi dị thể này, nhìn cái gì cũng đều như phóng đại, đây là lần đầu ta thấy sinh vật vừa nhỏ hơn ta vừa đáng yêu như vậy, ta thật yêu thích không buông tay.

Ta đem nó phủng đến trước mặt cùng nó nhìn thẳng vào mắt, nó giống như rất thích ta lại cọ cọ mặt của ta, rất tự nhiên ở trên cổ ta vòng hai vòng, đầu gối thoải mái ở trên vai ta, xem ra là tìm được địa phương tốt.

“Lạc Ly, nó thật đáng yêu, có thể nuôi nó hay không?” Ta sờ sờ thân thể quần hồ, thật là càng xem càng thích.

“Nó có thể là ở nơi Nhị sư huynh chạy ra ngoài , phải đi trước hỏi một chút.” Lạc Ly nhìn ta thích, cũng liền có chút không có biện pháp sờ sờ đầu của ta, cũng không biết có phải lỗi giác của ta, cảm giác được Lạc Ly giống như lại ném ánh mắt cảnh cáo cho tiểu quần hồ, làm cho tiểu quần hồ ở trên cổ ta run lên một cái.

Thì ra là lúc Lạc Ly cùng Tử Lam nói chuyện phiếm có người bên ngoài tìm, Lạc Ly liền lui xuống phòng tạm lánh, tính toán đến hậu viện tìm ta nhưng không thấy ta, tìm tìm sau thì nghe đến tiếng cười của ta mới tìm tới, ta sờ đầu tiểu quần hồ, đang định cùng Lạc Ly trở về tìm Tử Lam thì đột nhiên một trận gió lốc, giống như có đồ gì nhanh chóng hướng ta xông lại, nhất thời choáng váng đầu chuyển hướng, lấy lại bình tĩnh sau phát giác Lạc Ly đã đem ta bế lên.

“Nhi a! Cuối cùng cũng tìm được người!” Trước mặt đột nhiên xuất hiện một nữ tử diễm lệ, một đầu tóc bạch kim, hai mắt có mặt đan hồng, mi tâm một viên chu sa, khóe mắt đều là hồ mị, lúc này hai tay nàng phủng quần hồ không biết thời điểm nào đến trên tay nàng, mặt kích động lưu lệ nói, tiểu quần hồ cũng giống như là thật cao hứng, thẳng dùng đầu của nó đi cọ mặt nàng kia.

Ta bất khả tư nghị nhìn thẳng nữ tử ôm quần hồ, nghĩ thầm đây là đang diễn hay vừa ra diễn? Xem một chút Lạc Ly, Lạc Ly nâng nâng vai trực tiếp dùng ngôn ngữ thân thể nói với ta hẳn cũng không biết, ta đô miệng sau quay mặt lại, nhìn đến người biết tình hình cụ thể.

“Thật tốt quá, Tuyết Cơ điện hạ.” Chỉ thấy Tử Lam đổi thân quần áo tím nhạt từ bụi cỏ đường nhỏ kia đi tới, cùng nơi ta ước chừng năm bước xa đứng lại.

“Cám ơn Lam điện hạ giúp một tay, ta vốn cũng là muốn mang tiểu nhi cùng Lam điện hạ chào hỏi , nhưng đến gần trong phủ thì quay người lại đã không thấy tăm hơi tiểu nhi, lo lắng chết ta .”

“A, tìm về là tốt rồi, nơi này cũng không phải là địa phương tốt nói chuyện, chúng ta trước vào trong phòng, thượng chút ít rượu ấm áp thân thể đi.”

“Kia ta cũng cung kính không bằng tông mệnh, hai vị công tử này cũng cùng nhau đi, hai vị công tử giúp ta tìm về tiểu nhi, ta nhất định phải cảm ơn hai vị.” Nữ tử diễm lệ hướng ta cùng Lạc Ly nói.

“Nhắc tay chi lao, bắt ngôn tạ tự.” Lạc Ly khách khí hướng nàng kia nói.

Ta nghĩ đến quần hồ hiện nay tìm được mẹ, sẽ không có thể cho ta nuôi, có chút không tha nhìn quần hồ vòng ở cổ mẹ nó, quần hồ kia giống như là có cảm ứng hướng ta nhìn nhìn, lại nhìn một chút mẹ của nó, đột nhiên hướng một phác, nhảy tới đây lại vòng đến trên cổ ta, khả ái đến làm cho ta sờ nó cười không ngừng.

“Xem ra tiểu nhi rất thích vị tiểu công tử này đây.” Nàng kia cười cười không để ý, ngược lại có chút thâm ý khác nhìn ta cùng nhi tử nàng.

Đội tất cả mọi người vào phòng khách, tự có tiểu đồng thanh tú cho mọi người mang lên đậm rượu cùng tiểu thực, bất quá có thể bởi vì ta vị thành niên, trước mặt của ta hình như là trà, tất cả mọi người ngồi vào chỗ của mình sau, Tử Lam chủ nhân liền bắt đầu cùng nàng kia giới thiệu ta cùng Lạc Ly.

“Hắn là tiểu sư đệ Lạc Ly nhà ta, vật nhỏ ngồi bên cạnh là tình nhân nhà hắn gọi Tuyết Nhi.”

“Ta là cửu vĩ tộc tộc trưởng gọi Tuyết Cơ, nghĩ đến còn cùng tiểu công tử cùng tên đây, đây là hài nhi của ta, mới ra đời không bao lâu, nhũ danh liền kêu Tiểu Bạch, lúc này dắt tiểu quý này đến nhà gia gia hắn mới la cà tới, khi trở về đi qua chỗ ở của Lam điện hạ liền tính toán tới chào hỏi, không nghĩ tiểu tử này bướng bỉnh đều chạy loạn như vậy, nhưng phiền toái các công tử giúp ta tìm về tiểu tử này.”

“Cửu vĩ?” Không phải là cửu vĩ ta nghĩ à?

“A, Tuyết Cơ điện hạ nhưng là hồ yêu mạnh nhất trong tộc trưởng tộc cửu vĩ, thân thể là một con cửu vĩ tuyết hồ, tuyết hồ ở trong hồ tộc luôn luôn thừa thối, cửu vĩ tuyết hồ càng thêm vạn năm mới ra một con.”

Tử Lam hảo tâm giải thích làm ta lập tức biến thành mắt sao, cửu vĩ hồ, cửu vĩ hồ nha! Xem ra những sinh vật trong truyền thuyết trên địa cầu nói, ở chỗ dị thể này đều là sinh vật có trên thực tế, thật là khóc chết ta! Ách. Kia vì sao Địa Cầu sẽ có ghi chép của những sinh vật kia? Không phải là bên này chạy tới à? Ta đổ mồ hôi.

“Lam điện hạ đùa ta rồi.” Tuyết Cơ miệng nói khiêm tốn, nhưng đáng vẻ mi phi sắc vũ kia rõ ràng chính là rất thích.

“Vậy xin hỏi Tuyết Cơ điện hạ, tại sao Tiểu Bạch nó không phải là đáng vẻ cửu vĩ đây?” Ta trêu chọc quần hồ, tò mò hỏi.

“Bởi vì cha hắn nha, cha hắn là Vĩ Hỏa Long, kết quả đứa nhỏ này ra ngoài sau liền thành bộ dáng này, ngay cả màu lông đều mười phần giống như cha hắn, chỉ có bên người hai điều bạch văn mới giống như ta, cho nên nhũ danh Bạch nhi mới gọi Tiểu Bạch.” Tuyết Cơ có chút bất mãn hờn dỗi.

Ta hắc tuyến, thì ra quần hồ là do tạp giao mà có được, ách. Theo gen di truyền học, giống tạp giao bất đồng, thì không thể có đời sau, cho dù là ngựa và lừa tạp giao ra con la, sư tử hổ báo tạp giao ra sư hổ thú, cũng tồn tại gen sinh sản biến dị, về sinh dục cũng không thể sinh sôi nảy nở một đời, hơn nữa bọn chúng có thể tạp giao thành công vẫn là bởi vì gen bản thân tương tự, nhưng. Cửu vĩ hồ cùng Hỏa Long, nghĩ sao cũng đều là sinh vật chủng loại khác, vẫn còn có thể cho ra quần hồ, “Vật chứng” Sống sờ sờ này làm cho khoe miệng ta một trận loạn trư, từ trước trên địa cầu học lý luận gen, tựa hồ ở chỗ này đều không được để ý.

Vừa mới nghĩ tới những điều kia, tiểu quần hồ này cũng tại Tuyết Cơ nói chuyện sau, giống như muốn vì chứng minh lời của Tuyết Cơ, liền tại trước mặt của ta hướng ra phía ngoài phun một ngụm lửa, thẳng tắp hình súng phun lửa nhẹ, khiến cho ta trừ không nói gì vẫn là không nói gì.

“Bất quá cũng có thể Tiểu Bạch còn nhỏ mới có bộ dáng này, chờ nó tái lớn lên một chút có thể lại sẽ biến dạng.”

“Sẽ biến ra cái gì?” Ta không nhịn được lại hướng Tuyết Cơ hỏi.

“Cái này ta cũng không rõ ràng, phải xem tiểu nhi lớn lên sau đó năng lực duy trì phải tốt hơn, có thể sẽ giống như ta, cũng có thể biến thành Hỏa Long giống như cha hắn, cũng có thể liền duy trì cái bộ dáng này a, ai biết được chính xác đây.”

“Vậy Tiểu Bạch có thể hóa thân thành bộ dáng hình người giống như Tuyết Cơ điện hạ sao?” Có chút hưng phấn mở to mắt, thật là muốn nhìn một lần yêu tiên biến thân thành người a, cũng thật tò mò tiểu quần hồ này biến thành người sau sẽ là dáng vẻ gì.

“Dĩ nhiên có thể, tiểu quý này đầu mạng hảo, ta cùng cha nó đều là yêu tiên đã đắc đạo, tiểu nhi này vừa sanh ra thì có cường đại yêu lực, nếu là đứa trẻ bình thường, còn phải tu luyện vài trăm năm mới có thể hóa người đây, chẳng qua là tiểu nhi mới ra sinh không bao lâu, không khống chế cường đại yêu lực kia tốt, ta liền đem tám phần yêu lực của nó đều niêm phong, muốn biến thành người còn phải có ta giúp một tay đây, Tiểu Bạch, đến đây đi.” Quần hồ nghe vậy ngoan ngoãn từ trên người ta đi xuống, hướng Tuyết Cơ bò đi.

Chỉ thấy Tuyết Cơ đem Tiểu Bạch đặt ở trên đầu gối, đối với nó thổi một hơi, thân thể Tiểu Bạch liền lóe ra một trận bạch quang nhu hòa, khi bạch quang qua sau, tiểu quần hồ đáng dấp vốn dài nhỏ, biến thành một. đứa bé, lớn ước chừng đứa bé loài người tám tháng, chỉ biết bò tới bò lui, mặc trên người mặc chính là cái yếm nhỏ màu trắng, mái tóc ngắn ngủn nghiêng về tông màu vàng kim, mà ánh mắt lại là màu bạc thần bí sâu bụi, vừa nhìn cũng biết là vật chủng phi nhân, chỉ thấy Tiểu Bạch biến thân sau liền đi xuống đầu gối nương hân, khuôn mặt tươi cười, nhạc a a hướng ta bò tới.

Thời điểm từ nhỏ rời đi cô nhi viện, ta liền chưa ôm quá tiểu oa nhi, lúc này thấy một tiểu oa nhi khả ái như vậy hướng mình bò qua tới, cơ hồ là tính phản xạ liền đem tay giơ đến trước, đem Tiểu Bạch oa oa bế lên đặt vào trong ngực trêu chọc, nguyên tưởng rằng sẽ biến thành đứa trẻ năm sáu tuổi, nào biết Tiểu Bạch biến thành tiểu oa nhi, vui mừng ngoài ý muốn này thật là vui chết ta.

“Xem ra tiểu nhi thật rất thích Tuyết Nhi công tử đây, hân ngay cả chính cha hân cũng không dính như vậy.”

“Ha hã, có thật không?” Ta mừng rỡ chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn mập đô đô kia của Tiểu Bạch, ha hã, hảo mềm a, nghĩ đến bộ dáng là quần hồ vừa gây lại nhỏ như vậy, biến thành oa oa sau lại thành bộ dáng vừa viên vừa mập đô đô, thật là khả ái muốn chết, thân thể tiểu oa nhi mềm mềm, mang theo một trận hương sữa, chỉ thấy hân không an phận dãi ở trong ngực ta, ngược lại bắt quần áo trước ngực ta, giống như là muốn đứng lên, ta chỉ hảo dùng tay đỡ cái mông tròn trịa của hân, để cho hân thuận lợi nằm ở trên bả vai của ta, khiến cho hai chân có thể thẳng tắp đứng lên.

Nhưng Tiểu Bạch oa oa ở nằm úp sấp hảo sau còn không chịu ngoan ngoãn, đầu thẳng hướng trong cổ ta chui, nước miếng chảy đầy vai ta, nhạc a a thẳng làm nũng, há miệng, cười thật phi thường vô sỉ, bộ dáng khả ái muốn chết làm cho ta không nhịn được lại chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn của hân, mà hân chui thẳng cổ của ta cũng nhột đến ta cười ha ha, đang theo Tiểu Bạch oa oa ngoạn đến cao hứng, ngang hông căng thẳng sau mới phát giác không biết Lạc Ly lúc nào đã ngồi vào bên cạnh ta, giống như chiếm hữu từ sau vòng ở thắt lưng ta.

Động tác đột nhiên của Lạc Ly làm cho ta thật mặc danh kỳ diệu, kỳ quái nhìn hân, mà Lạc Ly trả lời là trực tiếp đem Tiểu Bạch oa oa từ trong tay của ta ôm đi, Lạc Ly sẽ không ôm oa oa, chỉ hai tay đỡ dưới nách oa oa đem hân nâng cao, oa oa mới sinh ra xương còn mềm, vừa nhìn thấy dạng ôm thô bạo không biết có cố ý hay không của Lạc Ly, ta bị dọa sợ vội vàng muốn đem oa oa đoạt lại.

[4]

Nhưng Lạc Ly trực tiếp đem Tiểu Bạch oa oa ôm tránh ra, làm cho ta chỉ có thể ngồi ở chỗ lo lắng nhìn Lạc Ly, lại nhìn nhìn Tuyết Cơ ở một bên không có phản ứng gì, nhìn nàng bình thản nhìn nhi tử nàng ở trên tay của Lạc Ly giãy giụa cũng không nói một tiếng, chẳng qua là thú vị nhíu mày, ách. Nàng sẽ không ngay cả thấy nhi tử bị trêu cũng muốn xem đi?

Chỉ thấy Tiểu Bạch oa oa giãy dựa thân thể nho nhỏ của hân, giống như muốn cố gắng từ trên tay của Lạc Ly chạy trốn, Lạc Ly cũng không có làm những động tác khác, như cũ ôm dưới nách oa oa, đột nhiên oa oa giống như hiểu không giãy giụa nữa cũng không dùng không hề tái lộn xộn, chỉ lẳng lẳng trợn to mắt cùng Lạc Ly đối nhìn, kia một lớn một nhỏ tương đối nhìn đáng vẻ giống như muốn xát ra tia lửa, thành thật mà nói, rất tức cười, thật muốn cười, mà ta cũng thật bật cười.

Nhìn ta ở một bên cười trộm, Lạc Ly không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ để Tiểu Bạch oa oa ngồi trở lại bên cạnh ta, mà Tiểu Bạch oa oa một cái liền chạy mạng bỏ lại bên nương hân, mà Tử Lam cũng đứng lúc tiếp tục cuộc nói chuyện vừa rồi.

“Tuyết Cơ điện hạ, người lúc này đi tới hàn xá của tại hạ nhưng coi như là vô cùng kịp thời, có chuyện chuyện tại hạ còn muốn xin Tuyết Cơ điện hạ giúp một tay đây.”

“Lam điện hạ nói cái gì, người nói đến ta nếu là có năng lực này nhất định giúp, chỉ không biết vì chuyện gì?”

“Đây là cùng tiểu sư đệ ta cùng tiểu tình nhân của hân có liên quan, Tuyết Nhi hân dĩ vãng từng gặp nạn, mắc tâm bệnh, sư đệ này trở về cầu cứu tại hạ, tại hạ đang cảm thấy một mình thì cứu rất là vất vả, vừa

vận gặp Tuyết Cơ điện hạ quang lâm hàn xá, không biết có thể xin Tuyết Cơ điện hạ tương trợ hay không?” Tử Lam dứt lời, giọng nói chính là quan khang, làm cho ta không khỏi vụng trộm lần nữa vì thuật biến sắc mặt của Tử Lam mà ca ngợi.

“A, ta chỉ biết một chút tiểu pháp thuật, cũng không từng làm qua thầy thuốc, không biết ta có thể làm gì vì Tuyết Nhi công tử đây?” Tuyết Cơ che miệng phong tình vụn vặt hướng ta nhìn nhìn, mặt nhẵn kia, ta cho dù là đã có Lạc Ly là tình nhân vẫn không miễn bị vẻ đẹp của nàng sắc diện một cái, thật không hổ là cửu vĩ hồ.

Mới như vậy suy nghĩ một chút, tay Lạc Ly vốn định ôm ta thất lưng đột nhiên bỏ lên lỗ tai nhạy cảm của ta, làm cho ta không có phòng bị dọa sợ đến kêu lên.

Như thế một cái, lực chú ý của khách trong phòng đều chuyển tới trên người của ta, Tử Lam mặt hứng thú nhìn chăm chăm ta, Tuyết Cơ che miệng cười trộm, Tiểu Bạch như cũ tại trong ngực mẫu thân hân cười thật vô sỉ, nhưng Lạc Ly vẫn là vẻ mặt bình thản việc không liên quan đến mình, để cho ta trưởng mặt tức giận không có nơi đi, đây là cái gì? Lại không liên quan tới ta, Lạc Ly là thùng dấm.

“Vật nhỏ người xảy ra chuyện gì?” Tử Lam nhíu mày hỏi.

“Ta. Ta.” Ta trưởng hồng mặt, thật không biết nên trả lời sao mới phải.

“Không có cái gì, mới vừa có một Tiểu Trùng tử kinh đến Tuyết Nhi mà thôi.” Lạc Ly “Hảo tâm” giúp ta giải thích, tuy có chút ít cảm tạ nhưng vẫn là rất buồn bực, ta cũng không phải là tiểu nữ sinh, tại sao bị trùng tử hù được, nhưng cũng không biết phải nói sao cho tốt, không thể làm gì khác hơn là quẹt quẹt miệng ngồi xuống.

“Tuyết Nhi công tử rất là khả ái a.” Tuyết Cơ che miệng có ý khác nói, ta quần đến không nhìn được trợn mắt nhìn Lạc Ly một cái.

“Trở lại chuyện chính, tại hạ muốn mượn huyền cảnh chi thuật của Tuyết Cơ điện hạ dùng một chút.”

“Nga? Ta là không thành vấn đề, nhưng đây đối với Tuyết Nhi công tử mà nói chính là một cuộc đánh bạc nha.” Tuyết Cơ ý hội nói.

“Nhưng đây cũng là phương pháp có thể trị tận gốc nhất.”

“Lạc Ly công tử thấy sao?” Tuyết Cơ quay đầu hỏi hướng Lạc Ly vẫn không có lên tiếng.

Lạc Ly nhìn ta, lặng yên một chút, mới chậm rãi nói: “Ta tin tưởng Tuyết Nhi có thể.”

Lần này nhưng đến lượt ta không rõ lắm, ta nhìn một chút Tử Lam, nhìn một chút Tuyết Cơ, lại nhìn một chút Lạc Ly, cuối cùng đem tâm mắt định ở tiểu oa nhi đang nhỏ nước miếng, từ lúc tiến vào phòng khách sau đến nói cùng ta chữa bệnh, cũng không có nói rõ tình huống bệnh của ta cùng phương pháp trị liệu, chỉ nói cái tên huyền cảnh chi thuật, ta thực nghe không hiểu, trong lòng tràn đầy bất an không rõ.

“Không có chuyện gì.” Lạc Ly ôm vai ta nói.

“Ta có thể hỏi quá trình như thế nào sao?” Trong lòng ám áp, vẫn là Lạc Ly sớm phát hiện ta bất an.

“Vật nhỏ, vì có thể có hiệu quả tốt nhất, quá trình này người còn không biết mới tốt, người phải có chuẩn bị tâm lý, mấy ngày nay tùy thời sẽ bắt đầu trị liệu là tốt, đây là phá phủ trầm chu, phủ để trừu tân phương pháp, là mạo hiểm chút, nhưng chỉ cần thành công, cũng không phải lo lắng sau này, giờ khắc này tại hạ chỉ có thể đối với người nói, tin tưởng chính mình, ý chí kiên định là tốt rồi.”

Ta nghe được lời của Tử Lam sau gật đầu một cái, nhưng vẫn là rất bất an cắn môi, lần này ta cuối cùng cũng biết đại khái, nhưng nội dung chủ yếu vẫn là mơ mơ hồ hồ.

“Tuyết Nhi tin tưởng ta không?” Lạc Ly ngưng mắt nhìn ta, song đồng đen nhánh kia như vực sâu, giống như muốn đem người hút vào.

“Tin.” Ta gật đầu.

“Tuyết Nhi muốn sau này đều cùng ta ở một chỗ chứ?”

Lần này ta không có trả lời, chỉ hồng mặt gật đầu.

“Kia Tuyết Nhi cũng không cần sợ, phải nhớ lời của Nhị sư huynh, cần phải tin tưởng chính người, ý chí kiên định!”

“Ừ.” Nhìn vào ánh mắt nghiêm túc của Lạc Ly, ta thận trọng gật đầu lần nữa.

“Tuyết Nhi người nói qua, tâm bệnh còn cần tâm được, ta vô năng vì Tuyết Nhi chế tạo ra tâm được, nhưng ta sẽ vẫn làm bạn Tuyết Nhi, ủng hộ Tuyết Nhi, Tuyết Nhi đáp ứng ta, vì ta, cũng vì người, cầm chút dũng khí ra ngoài hảo hảo cố gắng lên, được không?”

“Được.” Tin tưởng. Minh sao? Nhưng. Ta là phải làm gì đây?

“Tuyết Nhi nhớ , ta ——Lạc Ly, sẽ luôn luôn tại đáy lòng cùng Tuyết Nhi cố gắng, chờ Tuyết Nhi bình phục, cùng ta vượt qua cả đời.”

13. Chương 13

Câu nói này của Lạc Ly giống như lời thề, làm ta cảm động đến rối tinh rối mù, nhưng hấn trước mặt mọi người nói ra lời này, cũng làm ta mắc cỡ chỉ có thể bả đầu thấp đến cơ hồ cùng thân thể trở thành góc vuông, ta đến bây giờ nghe rõ tiếng cười hứng thú của Tử Lam, cùng lời Tuyết Cơ oán trách lão công nàng không lãng mạn bằng Lạc Ly.

Bất quá chuyện ta trị liệu dù sao cũng đã được xác định, mặc dù ta còn không rõ ràng lắm ta phải làm chuyện gì, Lạc Ly chỉ bảo ta tin chính mình, ý chí kiên định, cái tên gọi là huyền cảnh chi thuật , ít nhiều mơ hồ có thể đoán được một chút xiu, nhưng không đầu không đuôi lại rất khó khăn nghĩ ra cái gì, mặc dù ta vẫn là rất bất an, nhưng dưới tình huống này cũng không còn biện pháp, ta vẫn chỉ có thể đem nó ném qua một bên.

Tuyết Cơ cùng nhi tử Tiểu Bạch của nàng liền ở lại trong nhà của Tử Lam vài ngày, lúc cơm tối Tiểu Bạch đã biến trở về bộ dáng quần hồ, chắc là Tuyết Cơ lại đem yêu lực của Tiểu Bạch phong lại, bất quá nhìn bộ dáng tiểu quần hồ ở trên bàn cơm uống canh cũng là hết sức thú vị.

Cơm tối sau dĩ nhiên là đều trở về các phòng của mình đi xử lý chuyện, dị thể này không có TV không có Computer càng không có trò chơi điện tử, buổi tối người đều ngủ sớm, mà ta buổi tối tiêu khiển cũng lấy đọc sách làm chủ, lúc ta trở về phòng xuyên qua đình viên nhưng lại phát hiện có mật nãi quả lần trước ở trong sách nhìn tới, liền không nhịn được thuận tay hái vài cái cầm trở về phòng.

Loại mật nãi quả này theo như trên sách thảo dược Lạc Ly nói là “bụi cây dài xanh biếc, lá dài nhỏ, quả hình như bóng, giữa có gai nhọn, lớn bằng nắm đấm, da thịt mỏng mà màu trắng, bên trong có một hạt, rất nhiều nước, có màu sữa, vị cam mà có hương sữa, bổ khí huyết, thư giãn thần kinh.”

Đơn giản mà nói bề ngoài mật nãi quả tròn trịa, đỉnh đầu nhọn, to bằng nắm đấm của nam tử trưởng thành, da thịt cũng rất mỏng, màu sắc là trắng , có tâm, bên trong có hạt, có nước trái cây dồi dào, nước trái cây màu sữa nâu, mùi là hương sữa ngọt ngào, có bổ huyết, xúc tiến huyết dịch tuần hoàn, được hiệu thư hoãn thần kinh khẩn trương.

Mật nãi quả ở nơi dị thể này là trái cây thường gặp, lúc ta đọc sách đã đối với nó có nồng hậu hứng thú, không nghĩ tới ở trong đình viên của Tử Lam sẽ phát hiện loại cây này, nhìn thấy một cây mật nãi quả đầy quả lại không có người hái, thực sự không nhịn được đi trộm hái mấy quả.

Trở lại gian phòng sau không nhịn được liền tẩm một mật nãi quả, liền chỗ đầu nhọn kia, dùng miệng hút vào nhẹ nhàng đem da mỏng kia cắn đi, lập tức phát ra mùi hương sữa cùng vị ngọt trái cây, thuận theo chỗ đầu nhọn kia cắn mở kia chảy vào khoang miệng, mùi giống như là sữa tươi thêm mật đường, rồi lại không có ngán như vậy, nhiều mùi cỏ xanh tươi mát hơn.

Rất nhanh một mật nãi quả liền bị ta hút sạch, đem vỏ trái cây hút dẹt xuống kia vắt đi sau, ta không nhịn được lại tới ăn một quả, cắn trái cây ngọt lạnh hương sữa kia, ta thực cảm giác mình sẽ đối với nó nghiện.

Ăn hai quả sờ sờ bụng trướng trướng, thỏa mãn đánh cái ợ, liền chạy đi tắm cùng đổi quần áo, nơi này giường ngủ cũng là trái kiểu Nhật Bản, ta đem giường đệm từ trong học tủ lấy ra trải tốt sau, liền ôm gối đầu ngồi ở trên nệm, nhìn chăm chăm cái cửa kéo tương cách gian phòng ta của cùng Lạc Ly, cũng không biết là Tử Lam có phải cố ý hay không, gian phòng của ta cùng Lạc Ly là tương liên, trung gian chỉ cách một mặt cửa vách thật mỏng, còn là kéo ra .

Tối ngày hôm qua người mệt mỏi, trở lại gian phòng sau liền ngủ đến sáng, bây giờ không có gì làm yên tĩnh sau, mới phát giác cái cửa kéo cách nhau rất là chướng mắt, trong lòng có một thanh âm cùng mình nói, thật là muốn chạy đi kéo ra cửa giấy đó, thật là muốn chạy tới bên cạnh đi tìm Lạc Ly cùng ngủ.

Vì ý nghĩ đó của mình mà ta đỏ mặt, rồi lại cảm giác mình càng ngày càng lệ thuộc vào Lạc Ly, càng ngày càng vô dụng, nhưng mặt khác ta cũng rất phiền não, bởi vì từ lần trước Lạc Ly muốn làm đến bước cuối cùng kia làm cho ta phát bệnh sau, hẳn liền không có hành động đến phương diện kia, tuy nói hẳn ôn nhu cùng đau sủng cũng không biến hóa, nhưng ngay cả vuốt ve lẫn nhau ở giai đoạn thứ ba cũng không làm.

Chắc là khi đó hành động quá khích của mình đem Lạc Ly dọa sợ đi, tiểu súc hoa có thể bảo lưu lại là tốt, nhưng chỉ là sờ sờ gì đó, ta cũng không nói không được đâu, nghĩ tới đây mặt nóng giống như lửa đốt, ta hiện tại thật mười phần giống như một người dục vọng bất mãn muốn đi chủ động cầu hoan.

Nắm chặt gối đầu ôm vào trước ngực, bất an giãy dụa sau, cảm giác bên trong thân thể có gì đó táo động, làm ta ở trên nệm trái lật phải chuyển đều không được an ổn, trước kia cũng sẽ không như vậy, nhưng Lạc Ly Ừm. làm xuất ra sau liền trở nên là lạ , cho nên ta biến thành như vậy đều là Lạc Ly làm hại, ta đi tìm hắn giải quyết vấn đề cũng là phải, ừ, là như thế này không sai!

Ta nặng nề gật đầu hai cái, giống như là vì khẳng định ý nghĩ của mình, từ từ thoát khỏi phạm vi cái đệm, hướng gian phòng cách nhau bởi cái cửa giấy kéo kia dịch chuyển đi, trên tay còn cầm một mật nãi quả mới vừa ăn còn dư lại, tính toán nếu thật sự bị phát hiện liền nói mang trái cây cho hắn là hảo.

Không bao lâu, ta liền bò đến cách cửa kéo chỉ một cánh tay, từ từ giấy mỏng manh kia lộ ra ánh sáng, nhìn đúng chỗ Lạc Ly còn chưa ngủ, chậm rãi đem lỗ tai gần sát cạnh cửa, muốn nghe động tĩnh của Lạc Ly, cả người nhào trên cửa giấy.

Nhưng lỗ tai cũng áp vào cửa nghiêng lên, vẫn là nghe không tới bất kỳ thanh âm gì, áo nào bò dậy nhìn chăm chăm cửa kia một lát, không cam lòng chếp miệng, quyết định mở một chút xiu nhìn lên một cái, nhớ tới Lạc Ly võ công cao cường, ta rón rén đem tay dán sát vào hai bên cửa, đang muốn từ từ dùng sức mở nó cái một chút xiu thì cửa đột nhiên liền ở trước mặt của ta mở ra, ta mất đi trọng tâm ngã lăn ra, vòng vo hai vòng mới ngừng lại.

[2] (H nhẹ)

Thật vất vả ngồi thẳng thân thể, vẫn không quên ôm lấy gối đầu, choáng váng đầu hoa mắt , lắc lắc đầu ta trát trát mắt, ngẩng đầu mới phát hiện Lạc Ly mặc thiếp thân áo lót đứng ở cạnh cửa cười nhẹ, tóc dài đến vai đơn giản buộc lại một nửa, nửa kia tán tại sau người, cùng hình tượng ban ngày ôn văn chỉnh tề bất đồng, sự dụ hoặc bạo thẳng gấp mấy lần, đừng nói thân thể ta sớm đã có điểm tâm viên ý mã, nhìn chăm chăm dáng vẻ đẹp trai của Lạc Ly, nước miếng cũng mau chảy xuống.

“Tuyệt Nhi không ngủ được sao?” Giống như vì ta tìm lý do, Lạc Ly chỉ chỉ gối đầu ta ôm.

“Ừ, có chút quen giường.” Từ trên khuôn mặt đẹp trai của Lạc Ly hồi thần, ta hồng mặt cúi đầu, nói lý do mình cũng không tin, từ xuất môn đến nơi này, trên đường ngủ ở trong xe ngủ quán trọ, cũng không nhận thức quá giường, đột nhiên nói quen giường quỷ mới tin.

“Mật nãi quả?” Lạc Ly thấy trên tay ta gì đó.

“Thấy đình viên có, không nhịn được hái mấy quả ném thử một chút, ăn thật ngon , người cũng ăn.” Ta cười ngọt ngào duỗi thẳng tay đem trái cây đưa về phía Lạc Ly.

“Ta xem hiện tại Tuyệt Nhi ăn thật ngon mới đúng, khắp người đều là hương mật nải quả ngọt ngào.” Lạc Ly cầm lấy trái cây, có ý khác nói.

“Ta chỉ là cầm trái cây cho người ăn, lại không nói ta là trái cây.” Ta hồng mặt chu mỏ một cái, ta chết không thừa nhận người làm khó dễ được ta?

Lạc Ly nhíu nhíu mày cũng không trạc phá “Kia Tuyệt Nhi tìm ta là muốn nói chuyện phiếm trước khi ngủ? Hay là muốn ta kể chuyện xưa cho Tuyệt Nhi?”

“Nói chuyện phiếm là được.” Mẹ nó, thật coi ta con nít à, còn kể chuyện xưa.

Nhìn chung quanh, chủ động ôm gối đầu bò vào trên nệm Lạc Ly đã trải tốt, vỗ vỗ chỗ bên cạnh ý bảo Lạc Ly tới đây.

Lạc Ly cười cười, rất nghe lời đi tới ngồi xuống, mà ta lại rất tự nhiên ôm gối đầu đến trong ngực Lạc Ly, tìm vị trí thoải mái, hít thở sâu mùi thuốc trên người Lạc Ly, hài lòng cọ cọ.

“Nói chuyện đi.” Ta cặp mắt bán trưng bán hợp, kỳ quái mới vừa ở gian phòng của mình lăn nửa ngày cũng không ngủ được, cái này ở tại trong ngực Lạc Ly rồi lại muốn ngủ, mặc dù thân thể còn có chút táo động, nhưng ở trong ngực Lạc Ly ngửi mùi thuốc kia, giống như có thể ngừng nghỉ, xuống đến trình độ có thể sao lãng.

“Tuyệt Nhi muốn tán gẫu cái gì?” Lạc Ly rất tự nhiên hai tay vòng ở thân thể của ta, làm cho ta ấm áp, càng muốn ngủ.

“Tùy tiện cái gì đều tốt.” Dù sao nói chuyện phiếm cũng chỉ là một cái cớ, nhớ tới mục đích vốn có của mình, trong lòng kia táo động lại thừa dịp lên cao, ở trong ngực Lạc Ly bất an giật giật, ta phát “Cần” ta tuyệt đối không có cố ý đi động cái mông, cũng không có cố ý cọ ngực hần cọ đến chấm đỏ của Lạc Ly, ta phát “Cần” ! Thật!

“Tuyệt Nhi chớ lộn xộn được không?” Lạc Ly ôm thân thể của ta có chút cứng ngắc.

Nghe vậy ta âm thầm cười trộm, cố ý đánh ngáp để cho ánh mắt mình có chút hơi nước mờ mờ, lấy góc độ bảy mươi lăm vô địch đi lên nhìn Lạc Ly, trong mắt nhanh chóng cô lại đáng vẻ thuần khiết, kinh nghiệm của ta ít chút, nhưng chưa có xem qua heo cũng ăn thịt heo rồi, biết nam nhân là chịu không nổi dụ dỗ thuần khiết nhất.

“Lạc Ly, ta lạnh.” Tiểu cái mông lại rất vô ý cọ cọ, lập tức cảm nhận được hô hấp của Lạc Ly bắt đầu biến lớn, dưới mông có một cái gì thô sấp ở đỉnh, thăm thoải mái ở trong lòng so cái yeah~!

Còn không có để cho ta thăm thoải mái bao lâu, Lạc Ly đột nhiên tự tiểu phi tiểu nhìn chăm chăm ta, mặt bắt đấm dĩ giống như nhìn đứa nhỏ tại nháo, cảm giác giống như thủ đoạn của mình bị hần xem thấu, có chút hơi chột dạ.

“Tuyệt Nhi, người là đang đùa với lửa.” Lạc Ly vỗ vỗ cái mông ta.

“Ồi chao.” Ta bẹp miệng vuốt vuốt địa phương mới vừa bị đánh đến, tuy nói không phải là rất đau, nhưng cái mông bị đánh tính khuất nhục tương đối lớn, ta tính trả thù muốn một ngụm cắn ngực Lạc Ly, nhưng Lạc Ly bấp thịt bần chắc, để cho ta không thể nào hạ miệng, động tác cắn người của ta ngược lại giống như cách quần áo hôn ngực Lạc Ly, làm cho Lạc Ly cũng hút khẩu khí.

Một trận thiên toàn địa chuyển, ta đã bị Lạc Ly đè ở trên nệm, thật vất vả đem đầu chôn ở ngực Lạc Ly ngẩng lên đến vị trí có thể hô hấp không khí mới mẻ, không đợi ta hít hai cái, liền nghe đến thanh âm nghiêm thượng tình dục của Lạc Ly.

“Lúc này ta sao cũng không dừng tay.”

Cái miệng nhỏ nhắn một cái liền bị Lạc Ly ngăn lại, chưa hai ba cái trên người chợt lạnh, thiếp thân áo lót đều không thấy, cảm thụ Lạc Ly ở trên người ta điểm lên trận trận nóng bỏng, thành công câu đến Lạc Ly giúp một tay giải quyết vấn đề ta là thật cao hứng, nhưng mặt khác lại rất sợ, nếu là Lạc Ly thật như hần nói, phải làm đến cuối cùng, ta thật là sẽ bạo hoa cúc, bất quá. Lại nghĩ đến ánh mắt bị thương

lần trước của Lạc Ly, ai, bạo cục liền bạo cục đi, lấy Lạc Ly cái thầy thuốc mà nói, ta chẳng lẽ mất mạng nhỏ, có thể ta đây bệnh còn phải lấy độc công độc, có thể bị làm một lần sau sẽ toàn bộ tốt lắm.

Không có để cho ta loạn tưởng bao lâu, giác quan thân thể rất nhanh liền bị tình dục khống chế, đột nhiên một trận mùi mật nãi quả nùng liệt truyền đến, mới phát hiện Lạc Ly nhưng lại đem mật nãi quả ta mang đến cầm tới, cắn bẻ da của nó, liền cái đầu nhọn dương ung mụt, Lạc Ly đem nước mật nãi quả đều vắt ra trên người trần trụi của ta, nước trái cây lạnh lạnh tiếp xúc đến làn da nóng bỏng của ta làm ta một trận run rẩy, cuối cùng cả quả mật nãi quả đều bị Lạc Ly vắt trên người ta.

Sền sệt như đường luyện ở trên người ta tạo thành đồ họa tính trừu tượng, Lạc Ly đem vỏ trái cây vứt về phía sau, liền cúi đầu liếm xuyết lên nước trái cây trên người ta, cảm giác tình sắc kia cùng xúc cảm nóng bỏng để cho ta vừa hưng phấn vừa xấu hổ, không nhịn được cong lên thân thể hướng Lạc Ly phát ra tố cáo.

“Làm gì” Ta mở đôi mắt sương mù đẩy đầu vai Lạc Ly.

“Ta ăn mật nãi quả Tuyết Nhi mang cho ta nha, thật rất ngọt đây.” Lạc Ly ngẩng đầu hướng ta mỉm cười một tiếng, khoe miệng còn dính chút nước mật nãi quả, đáng vẻ sắc tình đó làm cho ta nói không ra lời.

Lạc Ly ở dưới “Vùi đầu khổ liếm”, không bao lâu ta liền mỵ kêu liên tiếp, khoái cảm ở kỹ thuật cao siêu của Lạc Ly cuốn cuộn không dứt, sau khi ta bị Lạc Ly xoay ngược lại nằm úp sấp, gối đầu cũng nhét vào trước ngực ta để cho ta ôm, cũng nâng lên cái mông ta, Lạc Ly một mặt ở phần lưng da thịt nhạy cảm của ta khẽ hôn, mặt khác lại nhu cái mông của ta, đem tinh hoa ta bắn ra bôi đến trên cúc môn của ta.

Trình tự quen thuộc làm cho thân thể ta run rẩy, đối lấy chính là Lạc Ly vô số khẽ hôn, đáy lòng cảm giác sợ hãi kia cũng dần dần tăng mạnh, nhưng ta lúc này quyết tâm không đẩy Lạc Ly ra, chỉ ôm chặt gối đầu trước ngực, cắn bên góc gối đầu, cương thân thể run rẩy, mặt xanh trắng đè nén sợ hãi đáy lòng, liền một bộ người tới đi.

Ngón tay ở cúc môn bồi hồi rất lâu, cuối cùng cũng thử dò xét phá cửa mà vào, đột nhiên xuất hiện đau cùng dị vật bên trong thân thể làm cho ta nặng nề run lên một cái, ta căng thẳng thân thể bả đầu chôn ở trên gối đầu, hai tay cũng đem gối đầu bắt đến biến hình, cố gắng đem nước nỏ thốt ra, cùng hai tay muốn giãy giụa tiêu diệt trong không tiếng động.

Nhưng ngón tay vào cúc động không có trừu sáp theo dự liệu của ta, ngược lại rất nhanh liền lui ra ngoài, Lạc Ly đem ta lật lại ôm tới trong ngực khẽ hôn.

“Tuyết Nhi hảo ngoan hảo cố gắng, nhưng bây giờ bệnh Tuyết Nhi còn chưa hết, ta không muốn miễn cưỡng Tuyết Nhi.”

“Ta. Ta có thể.” Nghe vậy ta loạn cảm động một phen, mặc dù Lạc Ly dùng tay ta thật thô phào nhẹ nhõm, nhưng phải biết nam nhân tên đã lấp vào cung không phát không được thì cũng rắn kêu tạp là một chuyện nhiều sao thống khổ, huống chi Lạc Ly đã không chỉ một lần.

“Tuyết Nhi ngoan, hiện tại Nhị sư huynh đã mời Tuyết Cơ điện hạ giúp Tuyết Nhi chữa bệnh, Tuyết Nhi toàn bộ hảo trước, trước dùng cái miệng nhỏ nhắn của ngươi giúp ta được không?” Lạc Ly cười khẽ, lấy tay đụng môi ta một cái, ôn nhu nói.

“Ừ!” Ta hồng mặt nghe lời gật đầu, bò xuống thân thể Lạc Ly, đem đã sớm gắng gượng cực lớn của Lạc Ly móc ra ngoài, mặc dù đã không phải là lần đầu vì Lạc Ly làm thủ công dùng miệng, bất quá mỗi lần nhìn thấy kích thích phi nhân kia, vẫn sẽ có cái loại cảm giác rất không thăng bằng.

Trải qua một phen cố gắng của ta, thật vất vả mới đem Lạc Ly xuất ra, sau khi xong chuyện ta đã toàn thân thoát lực, cũng không có khí lực đi đem mình rửa sạch lại sạch sẽ, hiện tại trên người ta đều là nước mật nãi quả Lạc Ly “Ăn còn dư lại”, cùng tinh hoa chất lỏng hai người bắn ra, cùng mồ hôi bởi vì vận động cùng lệ nóng xuất ra, toàn thân cao thấp đều dính dính, rất là khó chịu, đối với ta đã không có khí lực đi đem mình làm sạch sẽ, cũng không có cái khí lực đi bò lại gian phòng của mình.

Ta lui về sau liền nằm trên giường Lạc Ly, Lạc Ly thấy thế cũng chỉ cười cười ở trên người ta bọc quần áo, đem ta ôm đến nhà tắm, nhà tắm của Tử Lam vẫn là kiểu ôn thủy trì lưu động, thật không hổ là tể sư một nước, có đủ hào hoa.

Lạc Ly trước đem ta thả vào ngòi một bên trên mộc tử, trước dùng nước nóng giúp ta tẩy tẩy thân thể, lại sửa sang lại mình sau, mới ôm ta cùng nhau rơi vào hồ tắm, hồi tưởng kinh nghiệm tháng trước ta ở nhà Lạc Ly cũng từng bị Lạc Ly lột còn dư lại một món thiếp thân tiểu khó khổ, khi đó ta còn mắc cỡ muốn chết, mới ngăn ngừa chừng một tháng, ta hiện tại đã cùng Lạc Ly tắm cùng.

Thật ra thì ta cũng không phải không then thùng, mà là không có cái khí lực đi then, hơn nữa trừ bước cuối cùng, ta cùng Lạc Ly thật là cái gì cũng đã làm, hiện tại lại then thùng giống như cũng có chút quá làm nũng, ta giờ phút này cảm giác mình tựa như người tàn phế để cho Lạc Ly phục vụ, ách, thật ra thì cũng không có đến nỗi không có lực như vậy, chẳng qua là, ta thì có điểm, ách. Muốn làm nũng, khụ khụ! Hơn nữa ta giúp Lạc Ly phục vụ khổ cực như vậy, hẳn giúp ta tắm một cái cũng là đúng a, ừ, đúng!

Lạc Ly rất cẩn thận một tay đem ta kéo, một cái tay khác dùng khăn vải sạch sẽ nước, ở trên người ta nhu nhu lau, giải phóng sau thân thể vừa mệt nhọc trôi qua, ngâm mình ở trong nước nóng thư thích, còn có Lạc Ly tinh cấp suất ca vì ta phục vụ, giờ phút này ta buông lỏng thân thể hưởng thụ đãi ngộ cấp đế vương này, thật không thể nói là chưa đủ, ở Lạc Ly khẽ xoa bóp, ta đã sớm thoải mái phải mơ màng trầm trầm, ánh mắt nửa mở nửa khép đại bộ phận ý thức phân đi, chỉ cảm thấy cái miệng nhỏ nhắn giống như lại bị Lạc Ly hôn một chút.

“Tuyệt Nhi.”

“Ừ?”

Trả lời ta là Lạc Ly hôn sâu, một vòng miệng lưỡi trao đổi sau, thiếu chút nữa lại sát thương cướp cò, ta cùng Lạc Ly đều biết, tình huống thân thể ta đã không thể làm bất kỳ vận động kích tình nào nữa, không thể làm gì khác hơn là ôm sát Lạc Ly, đem mặt chôn ở cổ Lạc Ly, chờ đợi nhiệt tình trên người thối lui.

“Ta yêu người.” Lạc Ly nhẹ nhàng ở tai ta vừa nói.

Trong lòng ấm áp, lệ lại kém chút muốn thoát ra khỏi tròng mắt, hai tay ôm đầu vai Lạc Ly lại nắm thật chặt, lặng lẽ bả đầu tựa vào trên vai Lạc Ly, ta nhỏ giọng nói.

“Ta cũng vậy.” Là người, ta không hề tái mê hoặc, cũng không tái mê mang, ta sâu sắc khẳng định, không hoài nghi nữa, ta —— Tuyệt Nhi, yêu Lạc Ly.

14. Chương 14

“Tiểu Dạ. Tiểu Dạ.”

Mơ mơ màng màng giống như là phương xa truyền tới thanh âm truyền vào lỗ tai ta, đẩy đẩy đầu vai ta như có như không, hình như là có người muốn gọi ta từ trong trầm ngủ thanh tỉnh lại.

“Dậy. Tiểu Dạ. Tiểu Dạ.”

“Lạc Ly. Để cho ta ngủ thêm một lát đi.”

“Tiểu Dạ người nói cái gì? Người ngủ ở đây sẽ cảm mạo, Tiểu Dạ đứng lên!”

Cuối cùng ta cũng ý thức được đó là cái tên thật lâu không được gọi đến cùng ngôn ngữ quen thuộc, ta lập tức thanh tỉnh lại, nhưng đập vào mi mắt, cũng không phải là phòng tắm hoa lệ trước khi ngủ ở cùng Lạc Ly, mà là một phòng thí nghiệm được phẩm trong viện nghiên cứu, ta mặc bộ quần áo trước khi đến dị thể, nằm ở trên bàn ngủ.

“Khoa trưởng.” Ta quay đầu kinh ngạc nhìn về phía người vừa gọi tên ta, không phải là khoa trưởng ta làm cho nổ chết rồi thì là ai?

Thấy người khởi xướng cho ta ác mộng, ta không nhận được dọa sợ đến đứng lên liên tiếp lui về phía sau, thẳng tắp liền thối lui đến cạnh cửa.

“Tiểu Dạ người xảy ra chuyện gì? Gặp ác mộng sao?”

Ta kinh sợ nhìn khoa trưởng vốn nên đã chết, sắc mặt dọa sợ đến trắng bệch, nhìn hấn bày ra vẻ mặt ghê tởm tự cho là ôn nhu, cùng với nụ cười thâm dâng mà hấn cho là rất tuần tú, tái nhìn chung quanh phòng nghiên cứu được phẩm làm cho ta vô cùng quen thuộc, ta kinh nghi bất định nuốt nước miếng một cái, ta sẽ không thật nằm mộng đi?

“Tiểu Dạ, thật gặp ác mộng sao? Oh, đứa nhỏ thật đáng thương, tới, ta cho người rót trà hoa thư hoãn thần kinh, uống sau phải đi nghỉ ngơi đi, cái báo cáo đó ngày mai hấn lấy đi, có ta ở đây sẽ không có người làm khó người.”

Khoa trưởng cầm một ly trà hoa phát ra mùi diễm hương gay mũi hướng ta đi tới, ly trà hoa kia màu sắc cùng với mùi thơm gay mũi kia của nó gọi lên ký ức kinh khủng kia của ta, làm cho ta hốt hoảng xoay người nắm cửa liền muốn đi ra ngoài, ta đẩy hai sau mới nhớ tới mở cửa cần dùng thẻ mật mã, đang muốn từ trong ngực lấy ra thì khoa trưởng đã chẳng biết lúc nào gần sát lưng của ta, gần gũi có thể để cho ta cảm giác được hơi thở cùng nhiệt độ của hấn.

“Tiểu Dạ người muốn đi đâu? Sao người tỉnh lại sau hành động lại là lạ như vậy?”

Ta dọa sợ đến xoay người lưng để ở cửa, trí nhớ bị xâm phạm vẫn đâm sâu vào ở trong đầu, nhưng phòng thí nghiệm bình thường kia, cùng với khoa trưởng lẽ ra đã chết, đều không khỏi làm đáy lòng ta hoài nghi, chẳng lẽ ta thật làm một giấc mộng rất dài sao? Kia hết thấy đều là giả? Lạc Ly cũng là giả sao? Là mộng sao? Còn ta hiện tại đang nằm mơ?

Ta không muốn tiếp nhận thực tế, dùng sức đánh mình một cái tát, trên mặt truyền đến cảm giác đau đớn nóng rát kia, để cho ta biết ta ở thực tế, ta bây giờ không phải là nằm mơ, như vậy, vậy cuộc sống ở dị thể gần một năm kia mới là mộng sao? Cũng đúng, xuyên việt không khoa học như vậy nói đến cũng chỉ có ở trong tiểu thuyết mới có thể xuất hiện đi? Uống cho ta vẫn là người nghiên cứu được giáo dục cao đẳng qua, thế nhưng cuộc sống dị thể gần một năm với ta mà nói lại chân thực như thế, ta không muốn hấn chỉ là một giấc mộng, ta không muốn lại không thể nào nhìn thấy Lạc Ly! Không muốn —— Lạc Ly, ta muốn Lạc Ly!

Thân thể ta bị đả kích lớn một trận vô lực, chân mềm nhũn liền thẳng tắp dọc theo cánh cửa trượt ngồi trên mặt đất, ánh mắt dần dần tăng thêm một tầng sương mù, lỗ mũi cũng bắt đầu ẽ ẩm.

“Ai nha, Tiểu Dạ người làm sao vậy, sao đột nhiên tát mình, còn phát run rẩy đây, đứa nhỏ đáng thương, bị ác mộng dọa sợ đi? Đừng khóc, đứa nhỏ, đem trà uống mau rồi nghỉ ngơi đi, có thể là áp lực quá lớn, cho người mấy ngày nghỉ được không?”

Khoa trưởng trên tay cầm trà hoa đặt vào trên bàn, liền ngồi xổm xuống muốn hướng ta sờ soạng giống như muốn đỡ ta đứng lên, thấy thể thân thể ta run rẩy hướng bên cạnh di động, thẳng tắp thối lui đến góc tường, mắt thấy ta khoa trưởng liền sờ tới, ta dùng sức đem hấn đẩy ra tự mình bò đứng dậy.

“Khoa trưởng, xin đừng tới đây, để cho ta yên tĩnh một chút.” Ta hướng gian phòng bên kia thối lui, cùng khoa trưởng tận lực kéo ra khoảng cách, đồng thời cũng đưa tay ý bảo để cho hấn đừng tới đây.

Khoa trưởng bị ta đẩy ra mặt có chút thối, ánh mắt cũng bắt đầu lợi hại lên, nhìn bộ dáng ta thật kỳ quái, thật đúng là ngoan ngoãn đứng lại không có tái hướng ta đi tới, chỉ ở cạnh cửa kỳ quái nhìn chằm chằm ta.

“Tiểu Dạ, ta xem người thật là có điểm có cái gì không đúng, có muốn ta giúp người một tay kiểm tra một cái hay không?”

Ta hít thở sâu vài cái, lấy lại bình tĩnh nhìn lại hướng khoa trưởng, nếu là tròng đại nổ tung cùng cuộc sống ở dị thể một năm kia đều là giả nói, vậy khoa trưởng vẫn là không có đối với ta làm cái gì, bất quá ly trà hoa phát ra diễm hương kia tại sao lại quen thuộc như vậy, ta cái đó. Không phải là mộng biết trước đi? Có biết trước một năm sao?

Trong lòng ta cực kỳ hốt hoảng, tay lại tự nhiên muốn lại đi bắt ngọc nha treo ở trước ngực ta, khi ta sờ soạng hai cái sau, đột nhiên khóe mắt phiêu đến bạch nha giống như có một vết hồng kia, tái ngưng thần vừa nhìn, trên ngọc nha hiện đầy tia hồng thì chợt trong đầu trống rỗng, nội tâm đã tuôn ra một cỗ mừng

như diên mang theo chút bất đắc dĩ, cùng với cảm giác vô lực hỗn thân, huyền cảnh chi thuật đúng không? M nó, ngay cả cảm giác cũng chân thật như vậy, Tuyệt Cơ người được lắm!

[2]

Nhìn lại một chút khoa trưởng đứng ở cạnh cửa, mặc dù biết rõ hắn là giả, nhưng đáy lòng đối với hắn kia một chút sợ hãi vẫn là có, ta lấy lại bình tĩnh tỉnh táo lại, ta biết hiện tại ta phải nghĩ cái phương pháp đi ra huyền cảnh này, ta kháo! Không chế không được tức giận dâng lên trong lòng, ở đáy lòng so ngón giữa, mắng mấy câu Tam Tự kinh, mới vừa thật là làm ta sợ muốn chết, không trách được bọn họ vẫn muốn ta tin tưởng mình, ý chí kiên định, nếu không có ngọc nha, ta còn thật có thể nghĩ không rõ.

Vô lực thở dài, trong thời gian ngắn tâm tình phập phồng quá lớn, để cho ta trên người có loại cảm giác thoát lực, chép miệng, mặc dù là có chút hơi buồn bực, nhưng nghĩ đến đây cũng là vì chữa bệnh cho ta, ta làm một người bệnh, lại có tư cách gì tức giận đây?

“Tiểu Dạ, tỉnh táo? Hảo, ngoan ngoan uống trà hoa này, buông lỏng một chút ta sẽ giúp người kiểm tra được không?” Có thể thấy ta đã yên lặng, khoa trưởng lại cầm ly trà hoa kia hướng ta đi tới.

Thật ra thì nếu là một người đồng nghiệp bình thường nói ra, ta tuyệt đối sẽ cảm thấy hắn rất quan tâm ta, ta cũng sẽ rất cảm kích hắn, chẳng qua là khi cùng khoa trưởng tinh trùng thượng não này mà nói, liền thật không có thể dùng ngôn ngữ nói ra ghê tởm được, kêu ta uống ly trà hoa thêm thuốc kia, còn cười đến dâm dăng nói muốn giúp ta kiểm tra, người nào tin người nha!

Nhìn cái tên khoa trưởng được huyền hóa ra tới rồi lại rất chân thật này, không biết sao sợ hãi đối với hắn giống như đột nhiên giảm bớt không ít, nhìn nhìn, càng ngày càng cảm thấy hắn không phải là một món đồ, càng ngày càng muốn đánh hắn, bất quá nếu đây không phải là huyền cảnh chi thuật của Tuyệt Cơ, đánh hắn ta sẽ không bị bắt giam đi?

Đang lúc ta loạn tưởng, khoa trưởng đã đi tới bên cạnh ta, đem trà hoa hướng ta cường đưa tới, lúc này ta ép mình đối mặt, tự nhủ ta không có lý do sẽ đối với huyền cảnh này phát run đúng không? Cầm lấy ly trà hoa thêm thuốc kia đặt vào cái bàn xa nhất, lúc tiếp qua trà hoa ta còn đóng khí không hô hấp, ta cũng không nhớ khi đó là sao trúng chiêu.

“Tiểu Dạ, xem người đứa nhỏ này có bao nhiêu đáng thương, thật ra thì chỉ cần người ngoan ngoan, lần tới thăng tiến thực có phần của người mà, cần gì khổ cực như vậy, ta khả sẽ đau lòng!” Khoa trưởng theo ta đi động, đối với ta lúc này phòng bị với hắn, hắn sẽ không có thể nhìn ta xuất kỳ bất ý ôm ta.

Nghe loại đối thoại quen thuộc, lòng ta nghĩ thật đúng là chuyện quan trọng tái hiện, bất kể có phải là huyền cảnh chi thuật hay không, coi như là lão thiên gia nhiều cho ta một cái cơ hội trả thù đi, ta hít sâu một hơi, quay đầu nhìn khoa trưởng cách ta xa ba bước, tự mình trấn định, không hề tái sợ hãi giương lên giả cười đối với hắn.

“Khoa trưởng, có phải ta ngoan ngoan người sẽ đau ta hay không?” Ta bắt chước dáng vẻ cười – quyến rũ của Tử Lam yêu nghiệt kia.

“A ~ đây là dĩ nhiên, chỉ cần Tiểu Dạ khả ái ngoan ngoan, ta dĩ nhiên sẽ thương người nha, bất kể thăng chức tăng lương cái gì, đều khả theo người.” Thấy ta cười, khoa trưởng dáng vẻ sắc lang toàn bộ đi ra, gấp đến độ liền hướng ta đánh tới muốn ôm ta.

Trong lòng vẫn là có chút không thể tiếp nhận ta phản xạ tránh được, khoa trưởng lại chưa từ bỏ ý định hướng ta ôm tới, ta lại tránh né, như thế hai ba lần, khoa trưởng xoa thất lưng đứng lại, bất mãn trừng ta.

“Tiểu Dạ người không phải nói sẽ ngoan sao?”

Thấy thế trong lòng thầm nghĩ hồng bét, động tác phản xạ làm hồng chuyện, ta còn phải trước tìm phương pháp giải quyết hắn nha, thế là ta hướng hắn đến gần, giống như là xấu hổ cúi đầu, “Ta. . . . Ta không có thói quen.” Nôn, M, mình nói cũng muốn ối.

Khoa trưởng nghe sau cười dâm dăng kia lại nặng trở về trên mặt hắn, nhạc a a hướng ta ôm tới, lúc này ta cường ép mình bình tĩnh, muốn giải quyết dâm tặc là cần một chút xú hy sinh, đợi tìm Lạc Ly trừ độc

là tốt rồi.

“Tiểu Dạ xấu hổ sao? Thật đáng yêu.”

Tay khoa trưởng từ sau ôm đầu vai ta, một cái tay khác liền muốn tới sờ thắt lưng, ta vừa nhìn tư thế này thật là trời cũng giúp ta, lập tức hai tay bắt được cánh tay phải của khoa trưởng, trầm thấp lưng xuống, quải chân xoay người, một thể quật qua vai xinh đẹp thẳng đem khoa trưởng đâm thẳng này vút xuống dụng cụ thí nghiệm trong phòng, phát ra tiếng vang của vật va chạm vào nhau thật to, mà khoa trưởng kia cũng không phụ lòng ta ngắt đi.

Chạy tới ngồi xổm người xuống dò xét hơi thở của khoa trưởng, chút không thể tin được ta thật đem hấn làm bất tỉnh, vốn còn lo lắng ta chỉ học qua chút sơ sơ có thể đem hấn ném té hay không, tiện tay cầm đi bàn phím trên bàn, hướng đầu khoa trưởng ngoan đập mấy cái, xác nhận hấn thật bất tỉnh sau, không nhìn được lại đập hấn hai cái, tái bạo đánh hấn một bữa.

“Ta để cho người sờ ta, ta để cho người sờ ta, xem ta không đem người đánh tới mẹ người cũng nhận không ra, người tên khốn này, hồn tương, khốn kiếp, con rùa Tôn Tử, đâm tặc, đâm côn, ta đi người M , thao người NN”

Ta vừa đánh vừa mắng đem khí toàn bộ đều xuất đến trên người khoa trưởng, thẳng đem tổ tông mười tám đời của hấn thay mặt toàn bộ thăm hỏi một lần, đánh tới mình sáng, khí toàn bộ đi ra mới ngừng tay, suyễn khí ngồi vào một bên trên đất, vuốt vuốt nắm tay đau, ta lại đập hấn một cái.

“M , người ngay cả thịt cũng cứng rắn , làm ta đánh đến đau cả tay, hô!” Đánh khoa trưởng sau, mới phát giác hấn cũng không phải là kinh khủng như vậy, hoặc giả kia tâm bệnh cũng là dĩ vãng mình để tâm vào chuyện vụn vặt đi? Hô, thật lâu không có làm nhiều vận động như vậy, suyễn chết, đối với ta đem khoa trưởng đánh đến thành đầu heo, sao còn chưa ra khỏi huyện cảnh này a?

Ta đứng lên vỗ vỗ bụi bặm trên người, lại đi tới cửa, dùng thẻ mật mã mở khóa ra, tính toán đi ra ngoài nhìn kỹ hấn nói, nhưng chính là làm thế nào cũng không đẩy ra cửa, lại lấy ngọc nha ra nhìn một chút, nhìn dạng nứt hình lưới màu đỏ sậm phía trên , ta càng ngày càng cảm thấy đây là huyện cảnh của Tuyệt Cơ, nhưng ta phải làm sao trở về đây?

Chuyển tới nhìn một chút khoa trưởng giống như tử thi nằm trên mặt đất, tâm kết của ta chỉ có khoa trưởng thôi nha, nhìn lại dụng cụ mới vừa rồi ném hấn qua vai bị đập vào, ta nghiêng đầu suy nghĩ một chút, có thể là vụ nổ lớn kia sao? Lại phiêu phiêu ly trà hoa ta đặt ở góc bàn, sẽ không thật muốn làm lại một lần đi? Rất đau nha Ta .

Nhưng nếu là đây không phải là ảo ảnh, dị thể kia hết thấy mới là nằm mơ , ta thật làm như vậy liền kêu tự sát, mới vừa tuy là xung động thêm dũng khí đem khoa trưởng đánh ngã, nhưng đánh người cùng nổ tung nổ chết mình lại là một chuyện khác, ta xuất thân y được học tuyệt không đồng ý hành động tự sát.

Lại đập một cước vào khoa trưởng đang hôn mê trên mặt đất, ta lại đem ngọc nha lấy ra nhìn, lưới văn màu đỏ sậm kia biểu thị việc ta tới dị thể hết thấy là thật, mặc dù có vật chứng này, nhưng vẫn là có chút cảm giác bất an, dù sao xuyên việt dị thể loại chuyện không khoa học này, là rất khó khăn làm cho người ta tin tưởng, coi như là dị độ không gian vạn vạo cũng cần có đồ ảnh hưởng đến từ trường không gian đi, đi? Chờ chút , dị độ không gian vạn vạo? Chẳng lẽ chính là do vụ nổ lớn kia làm thành đi?

Ta xanh mặt nhìn ly trà hoa kia một cái, hồi tưởng cảm giác phỏng lúc ấy bị ngọn lửa cắn nuốt, nội tâm mấy lần giãy giụa, cuối cùng ta cũng thở dài, thâm đau thì đau đi, ta còn muốn trở về, sờ ngọc nha hiện hồng ti trước ngực, a a ngọc nha, lúc này bất kể ta có đối kháng hay không người cũng phải phù hộ ta nha.

Ta đi tới trước đem khoa trưởng kéo tới bên cạnh dụng cụ nằm úp sấp trên bàn hảo, NN, hấn là heo a, nặng như vậy, không, nói hấn là heo còn vũ nhục heo, nên nói hấn heo cũng không bằng.

Để cho hấn nằm úp sấp hảo sau, ta lấy qua trà hoa, nhớ là trước tiên đổ trà hoa trên dụng cụ kia, sau đó là nhấn loạn Computer, ừ. Tiếp theo là? Đúng, tái đập vào dụng cụ kia mấy cái, sau đó. Ủ, kéo đoạn dây điện phía sau, tái đập mấy cái.

Nhìn màn hình dụng cụ đã mở những chữ nguy hiểm màu đỏ, bên chỗ đường nối kia cũng bắt đầu mạo ánh điện, khóe miệng ta treo nụ cười hài lòng, trở lại cái bàn đặt khoa trưởng, dùng sức nâng lên hấn tái chui

vào dưới thân thể hắn, tái vồ hắn hai cái bạt tai, người hảo hảo làm cái khiên cho ta!

Ta tái đưa chân ra ngoan đạp dụng cụ kia mấy cái, cuối cùng một trận tiếng nổ rung trời cùng ánh lửa vang lên, mà ta. Đứng mũi chịu sào bị khí lưu đánh thẳng vào, lần nữa mất đi ý thức.

Khi ta lần nữa mở mắt, thấy là một chế trần nhà phiếm phong cách cổ, cùng với bóng dáng Lạc Ly ngồi bên cạnh giường ta thì ta biết ta đã trở về, ta thành công trở lại, dĩ thế hết thấy đều không phải là mộng!

Giờ khắc này ta kích động nhảy tới trước cùng Lạc Ly ôm nhau, Lạc Ly cũng thật sâu đem ta ôm lấy, giống như là muốn đem ta nhu vào thân thể hắn, chúng ta giống như ép không kịp tìm kiếm đôi môi song phương, chúng ta ôm hôn, quần quít, phẳng phất cõi đời này chỉ còn lại hai chúng ta, trong mắt cũng chỉ có lẫn nhau mà thôi.

“Khụ khụ! Ta nói, các người sáng sớm chớ kinh bạo như vậy có được hay không, coi như các người là lịch kiếp gặp lại cũng phải nhìn một cái cảm thụ của người xung quanh nha, ta bị Tiểu Tuyết Nhi đánh một trận tới bởi đã rất đáng thương, các người còn như vậy kích thích ta, ô. Ta mệnh hảo khổ nha ~! Trời a~ đất a~ không có thiên lý~!”

Cao Dương nói những lời đó ta mặc dù có điểm nghe không có hiểu, nhưng đề-xi-ben bà tám cực cao kia thuận lợi đem ta hôn đến quên mình gọi về thực tế, ta mới phát hiện trừ Lạc Ly ra, mọi người ở Tử Lam gia đều đến đông đủ, cửa kéo ngăn cách gian phòng ta cùng Lạc Ly mở ra, ta nằm ở bên gian phòng của mình, trừ Lạc Ly, những người khác đều ở gian phòng bên kia của Lạc Ly, trước mặt còn để bàn thấp, bày lên chút trà xanh cùng trái cây, giống như là luôn luôn tại chờ ta tỉnh lại.

Xem một chút Cao Dương vừa bị Tử Lam nhét một quả che miệng, ánh mắt sùng bái của Tiểu Sâm, Tuyết Cơ mặt nhìn đến ý do vị tấn, cùng với Tiểu Bạch quần hồ kích động ở giây giữa ở trong tay của Tuyết Cơ giống như muốn hướng ta đi tới, ta mới ý thức tới ta mới vừa là ở trước mặt mọi người biểu diễn màn nụ hôn nóng bỏng, ta mắc cỡ quay trở lại trên nệm, dùng chăn che đầu, ô. Hảo mất mặt!

Nhưng Lạc Ly cũng không cho phép ta làm đà điệu, lật chăn lên đem ta bắt ra ngoài ngồi hảo, cho ta một ly trà ấm áp, ôn nhu nói với ta.

“Tuyết Nhi, hoan nghênh trở lại.”

“Ta đã trở về.” Ta đỏ mặt nhìn chằm chằm ly trà xanh trong tay kia, trong lòng ngọt ngào.

“Tuyết Nhi công tử, lần này ngươi tỉnh lại liền có thể tốt lắm, mới vừa tại tiến hành huyền cảnh chi thuật thì Tuyết Nhi công tử ngươi một cái kinh hoảng run rẩy, một cái lệ ngưng đầy vành mắt, Lạc Ly công tử sắc mặt kia thật có thể so với đầy nổi, dùng ánh mắt hung ác kia nhìn chằm chằm ta, ta đến bây giờ tìm vẫn còn loạn nhảy a.” Tuyết Cơ hờn dỗi hướng ta tố cáo, còn làm như thật che tim.

[4]

“Tuyết Cơ điện hạ, Lạc Ly chẳng qua là tâm huyền ái nhân, có chút quá mức khẩn trương, Tuyết Cơ điện hạ phí công tương trợ, Lạc Ly khắc sâu trong lòng, tuyệt không quá trách như Tuyết Cơ điện hạ nói, nếu như thái độ Lạc Ly làm cho Tuyết Cơ điện hạ có chỗ hiểu lầm, Lạc Ly ở chỗ này hướng Tuyết Cơ điện hạ xin tội.” Lạc Ly nghe vậy ôm quyền hướng Tuyết Cơ cáo lỗi.

“A, Lạc Ly công tử chớ đa lễ, ta cũng chỉ là nhìn Tuyết Nhi công tử khả ái nên muốn trêu chọc mà thôi, người cũng đừng coi là thật, huyền cảnh này tuy có điểm hao tâm tổn sức, nhưng cũng coi như là một cái nhắc tay mà thôi, Lạc Ly công tử cũng đừng quá nghiêm túc.” Tuyết Cơ phong tình vạn chủng cách không mang một cái kiêu tay, ý bảo Lạc Ly không cần đa lễ.

“Lời tuy như thế, nhưng Tuyết Cơ điện hạ một cái nhắc tay lại khiến cho Tuyết Nhi trị được tận gốc, Lạc Ly bây giờ khắc sâu trong lòng, ngày khác nhất định tới cửa tạ tội.”

“Ha ha, Lạc Ly công tử thật là khách khí, kia ta cũng không tái khách khí, ngày khác nếu Lạc Ly công tử có nhàn thì nhất định mang theo Tuyết Nhi công tử đến cứu vĩ tộc ta dạo chơi.” Tuyết Cơ hướng Lạc Ly

cúi chào coi là hoàn lễ.

Từ đoạn nói chuyện của Tuyết Cơ cùng Lạc Ly, ta bắt lấy được thông tin, mới vừa ta “Trị liệu”, nhất cử nhất động bọn họ tất cả đều thấy rất rõ ràng, nếu là mới vừa ở trong phòng thí nghiệm được phẩm kia gì đó đều là Tuyết Cơ dùng trí nhớ ta huyền hóa ra, nói vậy tất cả động tác mới vừa rồi của ta giống như đang diễn kịch buồn cười đi? Đột nhiên cảm nhận được giống như là bị rình coi xấu hổ cùng cảm giác vô lực không thể làm gì, xem ra ta không ngừng ở trong huyền cảnh bị đùa bỡn, thực tế cũng làm cho người nhìn tràng diễn hảo đúng không?

Nhưng mặt khác lại nghĩ đến này là trị liệu, người ta thay người trị bệnh đã là cho người rất lớn nhân tình, mình còn so đo cái gì đây? Nghĩ tới đây lại không khỏi vì nội tâm mình dâng lên điểm mặt trái tâm tình này cảm thấy đáng xấu hổ, dù sao mặt cũng mất, tái bất mãn có thể như thế nào? Ta thở dài, bịt miệng nhìn Lạc Ly.

“Nói như vậy, đáng vẻ buồn cười ta mới vừa làm các người đều toàn bộ thấy a.” Bất kể, không thể tức giận ta còn không thể làm nũng đi?

“Tuyết nhi đó là quá trình dùng cảm người cùng sợ hãi đối kháng, làm sao có thể nói là đáng vẻ buồn cười đây?” Lạc Ly ôm ôm ta, mang điểm trách cứ nói.

“Đúng nha Tuyết Nhi, đáng vẻ người mới vừa đánh tôi bởi Đại sư bá thấy suất ngây người!” Tiểu Sâm hướng ta sùng bái nói, từ lúc ta tỉnh lại sau đã có hai người nói với ta, ta đánh tôi bởi Cao Dương một bữa, nhưng người ta ở huyền cảnh đánh chính là khoa trưởng đồ bỏ đi kia nha.

“Đánh tôi bởi? Chuyện gì?” Ta nhìn Cao Dương đôi mắt đắm lệ, mặt còn viết “Ta rất ủy khuất”, nhìn đáng vẻ của hắn không giống như là bị đánh tôi bởi một bữa nha?

“Điểm này từ tại hạ tới giải thích đi, huyền cảnh chi thuật này chính là phải ở lúc vật nhỏ người hoàn toàn buông lỏng tiến hành, vừa lúc tối hôm qua thấy sư đệ đem người ngủ say từ trong nhà tắm ôm ra ngoài, nhìn là cơ hội tốt liền đem người chuyển đến trong phòng khách lớn, từ Tuyết Cơ chủ đạo, tại hạ hộ pháp, hướng vật nhỏ người tiến hành ảo cảnh chi thuật.” Tử Lam nhấp một ngụm trà xanh, nhìn ta có ở lưu ý lắng nghe, rồi nói tiếp.

“Huyền cảnh chi thuật này tuy có thể biến ảo hết thấy vật chết, nhưng có sinh mạng sẽ di động cũng là có chút không thể ra sức, này đây cần một người tới tạm thời phần diễn nhân vật trong huyền cảnh.” Tử Lam chỉ chỉ Cao Dương ngồi ở bên cạnh hắn.

“Tại sao sẽ là ca?” Ta hỏi, xem ra huyền cảnh chi thuật này tương tự thuật thôi miên.

“Đầu tiên tại hạ cùng Tuyết Cơ là không thể nào, mà tiểu sư đệ là sợ hắn quan tâm sẽ bị loạn, người có mặt ở đây biết rõ bệnh của người cũng chỉ còn dư lại hắn.”

Ta gật đầu một cái bày tỏ biết, nhưng liền hỏi tiếp: “Nhưng động tác của tên khốn kia đối với ta ở trong huyền cảnh, còn có ngôn ngữ ở cổ hương của ta, đều không phải là ca sẽ làm ra tới nha?”

“Điểm này sẽ để cho ta nói rõ ràng đi, huyền cảnh chi thuật này của ta hẳn qua là thuật đem trí nhớ trong lòng người gọi ra tới mà thôi, cho nên trong huyền cảnh hết thấy hoàn cảnh động tác cùng ngôn ngữ đều là người quen thuộc, lúc ấy Cao Dương công tử cũng chỉ có đơn độc đợi ở bên cạnh Tuyết Nhi công tử, theo Tuyết Nhi công tử di động, cũng vì động tác của Tuyết Nhi công tử làm ra phản ứng mà thôi, ha hã, bất quá Tuyết Nhi công tử người cũng thật mãnh liệt, người cùng Cao Dương công tử hình thể chênh lệch lớn như vậy, cũng có thể một cái đem hắn ném lên trời, cũng quái Cao Dương công tử bị té sau không chịu tiếp nhận thực tế nằm úp sấp không đứng lên.” Tuyết Cơ che miệng cười trộm, ta quần đến mặt đỏ bừng, ở huyền cảnh không thể nhìn đến thân cao kém, nên khoa trưởng cao hơn ta một cái đầu đổi thành Cự Nhân cao ba thước kia ta cũng không phát giác.

“Đúng rồi Tiểu Tuyết Nhi, tuy nói ta là cố ý không có phản kháng, nhưng người có thể đem ta ném đi thật đúng là lợi hại, bất kể trọng tâm, dùng sức cùng góc độ đều rất hoàn mỹ, người là sao làm được, nói cùng ca nói một chút được không?”

“Ách. Cái đó là trước kia học qua một chút gọi là (Judo) gì đó, thật ra thì ta cũng không phải là chuyên tâm, chỉ biết một hai tay phòng phòng thân mà thôi, có thể sử dụng ra chủ yếu là lấy hữu phòng

toán vô phòng, nếu là thật đối với một số cao thủ mà nói, cái này còn là không có chỗ dùng gì.” Nhìn Cao Dương cái đó mê vô nghệ lại bắt đầu biến hưng phấn, ta vội vàng giải thích một cái, còn nghĩ ta sao có thể lợi hại một cái quạt quá vai mà có thể đem người ném bất tỉnh, nguyên lai là Cao Dương tự mình không đứng lên mà thôi.

[5]

“Lại nói. Ca, ta thật đem người đánh một trận sao? Thật xin lỗi. Người không sao chứ?” Ta hồng mặt nhìn về phía Cao Dương, có chút ngượng ngùng nói, tuy nói ta không phải cố ý đánh người, nhưng ta đánh Cao Dương vô tội cũng là chuyện thực, sao cũng muốn nói lời xin lỗi.

“Vật nhỏ đừng để ý, sơn dương này da dày thịt béo chịu đựng được đánh, quả đấm nho nhỏ kia của người đánh xuống, nghĩ đến hân cũng chỉ hội nhột đi?” Tử Lam nhạo báng.

“Đúng rồi, Tiểu Tuyết Nhi người đừng để ý, ngược lại ta thịt cứng rắn, tay người không có đánh đau đi?”

Lời của Cao Dương làm cho ta nho nhỏ chột dạ, ách. Bọn họ chắc không nghe hiểu ngôn ngữ Địa Cầu đi?

“Các người nghe hiểu được ta nói cái gì sao?”

“Nghe không hiểu, nhưng vật nhỏ người đánh xong người động tác sờ tay là có nhìn rõ ràng, ha ha.” Tử Lam che miệng cười, ô. Ta xấu hổ chết.

“Tốt lắm, Tuyết Nhi như thế cố gắng các người cũng đừng cười hân, hiện tại trước phải kiểm tra một cái, tâm lý bệnh chứng có toàn bộ hảo hay không.” Lạc Ly nói giúp ta, làm cho nội tâm ta vừa ấm áp.

“Lạc Ly công tử thật rất đau lòng Tuyết Nhi công tử đây, ai ~ nếu là khẩu tử kia có lãng mạn như vậy thì tốt rồi.” Tuyết Cơ không dưới một lần oán trách.

Lạc Ly thấy thế cũng chỉ là lễ độ cười cười không có đáp lời, liền đem Tiểu Sâm gọi vào tới trước mặt ta, liền tư thế ngồi để cho hân kéo đi ta một cái, phát giác ta không có dị trạng sau, mọi người tâm vui mừng, Cao Dương lại tới thử, lấy hân cùng ta thân cao kém mà nói, ta đây cần phải đứng lên, đến hân ôm ta sau ta cũng chưa từng có phản ứng kinh sợ, mọi người mới xác định lúc này ta thật là toàn bộ tốt lắm, sau khi Cao Dương liền cao hứng đến đem ta ném cao chộp tới giữa không trung, dùng đầu của hân liền hướng bụng ta cọ.

“Ô. Thật tốt quá, lại có thể ôm Tiểu Tuyết Nhi.” Không đợi hân cọ bao lâu, Lạc Ly cùng Tử Lam liền đen mặt, một tay đem ta cùng Cao Dương tách ra, ta chính đang bị Cao Dương làm bụng ê ẩm, nhưng ánh mắt hoa lên một cái ta lại trở về trong cái ôm của Lạc Ly.

“Khụ khụ ! Tốt lắm, đã kiểm tra không thành vấn đề, chúng ta cũng không nên ở chỗ này quấy rầy vật nhỏ nghỉ ngơi, Tuyết Cơ điện hạ, không biết tại hạ có quang vinh mời Tuyết Cơ điện hạ hưởng Tiên Vương lâu thưởng thức độc hữu rượu ngon nổi danh nhất Chu Môn thành hay không?” Tử Lam nháy mắt ám chỉ cho Tuyết Cơ.

“Ha ha, kia ta cung kính không bằng tông mệnh.” Tuyết Cơ ý hội gật đầu, tái mặt mờ hướng ta cùng Lạc Ly cười cười, “Kia Tuyết Nhi công tử nghỉ ngơi thật tốt, ta xin được cáo lui trước.” Nói xong Tuyết Cơ bắt lấy Tiểu Bạch quần hồ đang ở giây dựa, giống như rất muốn chạy ra lòng bàn tay của Tuyết Cơ trước tiên lui ra khỏi gian phòng.

Tử Lam không biết dùng cái thủ pháp gì, dĩ nhiên có thể đem Cao Dương cao gần ba bước định trụ, để cho Cao Dương giống như cái tượng thạch cao, làm cho Tử Lam bắt được hân sau liền kéo đi ở trên đất, lúc đi qua Tiểu Sâm vẫn không quên vỗ vỗ đầu của hân ý bảo theo đi, trạng huống thông dong không thấy cố hết sức làm ta cảm thấy, coi như Lạc Ly nói Tử Lam là vô công kém nhất trong tam sư huynh đệ bọn hân, cũng là hàng ngũ nhất lưu cao thủ.

Vừa mới đi tới cửa, Tử Lam giống như quên cái gì đó, quay đầu lại hướng Lạc Ly nói: “Tiểu sư đệ, phải ôn nhu một chút nhen !” Sau đó liền kéo Cao Dương đang bất động, cùng một người đường biến mất ở sau cửa kéo.

Đội bọn hần toàn bộ lui ra ngoài sau, lại có mấy đồng tử tuấn mỹ đi vào đem chén bát rượu nhỏ đều lấy đi, một hồi sau, chỉ còn sót ta cùng Lạc Ly ngồi ở trong phòng, mắt to trừng mắt nhỏ.

Lạc Ly nhìn ta, đưa ra bàn tay hần, xoa nhẹ má phải ta, ta mới cảm giác được trên mặt có điểm đau đớn.

“Tại sao lại dùng sức như vậy?” Ánh mắt Lạc Ly lộ ra đau lòng.

Nghe đối thoại quen thuộc như thế, ta không khỏi phốc một tiếng bật cười.

“Cười cái gì?”

“Không có, nghĩ tới câu này ta giống như mới trước đây không lâu đã hỏi người, ha ha, hiện tại từ người hỏi trở về ta, liền thấy hảo hảo cười.”

“Thiệt là.” Bàn tay Lạc Ly sờ lên đầu ta, loạn xoa nhẹ sau mới lại đem ta ôm đến trong ngực.

“Khi đó ta tỉnh lại, nhìn đến chính là hết thấy ở cổ hương, còn có người ghê tởm kia, cả tâm ta đều rối loạn, ta sợ ta với người hết thấy đều chẳng qua là ảo tưởng, chẳng qua là nằm mơ, dù sao nơi này cùng cổ hương ta cũng chênh lệch quá xa, nói là nằm mơ cũng không kỳ quái, thành thật mà nói, các người như vậy đơn giản liền đón nhận ta, ta mới phát giác được kỳ quái.”

“Kia Tuyết Nhi nghĩ tới ta đem người ném ra ngoài?” Lạc Ly tâm đau hôn một cái trên đỉnh đầu ta, mới có điểm bật cười nói.

“Dĩ nhiên không phải ! Nhưng. Ta dù sao cũng là người xa lạ, các người như vậy dễ dàng liền tin tưởng ta, làm ta có chút bất khả tư nghị mà thôi, có lúc ta ngay cả mình cũng không tin, mới vừa ở trong huyền cảnh, ta cũng nghĩ không dưới mấy lần, các người không phải là giả, đây hết thấy có thể không phải là thật, còn là huyền cảnh ta trở về cổ hương kia mới là giả, cho nên mới đánh mình một cái tát, nào biết huyền cảnh của Tuyết Cơ kia ngay cả cảm giác đau cũng không có thể làm cho mình tỉnh lại, hại ta cho là ở chỗ này hết thấy thật là ta nằm mơ, từng thiếu chút nữa sẽ phải hỏng mất, thật may là ngọc nha của ta cho ta dừng khí, người xem!” Ta đem ngọc nha giờ cao, Lạc Ly liền dùng bàn tay của hần đem tay của ta cùng ngọc nga đều bao lại, lần nữa để cho ta ý thức được ta cùng Lạc Ly hình thể kém như vậy, nhận ra điều này làm cho ta chếp miệng.

15. Chương 15

“Cũng không biết là tiềm thức ta tin tưởng đây không phải là giả, hay là Tuyết Cơ cố ý nhường, ngọc nha của ta là sau khi ta tới đây mới biến thành dáng vẻ hiện đầy hồng ti, vậy ta mới biết, thật là huyền cảnh, mới có dừng khí đi đem tên khốn kia đánh một trận tới bởi, a, mặc dù đánh chính là ca, thế nhưng lúc ta đánh người nọ thật là khoái chết, đánh xong mới phát giác, hần thật ra thì cũng không có đáng sợ như vậy.”

“Người nga, chính là yêu loạn tưởng, ta không biết sư huynh bọn họ là như thế nào, ta Lạc Ly bất kể đối sự đối nhân, thay vì để ý bọn họ xuất thân cùng bối cảnh, ngược lại để ý bản chất bọn họ, Tuyết Nhi khả ái như vậy, thiện lương như vậy, sao có thể không khiến người thích?” Lạc Ly sờ đầu của ta.

“Nói ta thiện lương có thể, nói khả ái không được, ở bên kia cổ hương của ta, ta đã sớm trưởng thành, ta chỉ không cao thôi.” Nghe được lời của Lạc Ly ta mặt đỏ lên, vội vàng nói che dấu, nhưng lời vừa ra khỏi miệng lại làm cho ta ý thức được cái vấn đề bị ta cố ý sao lãng, nghĩ tới thân thể này chỉ có thể sống trên trăm năm, ta nhìn chăm chú ngực Lạc Ly yên tĩnh trở lại.

“Nhưng ta chính là thích dáng vẻ nho nhỏ này của Tuyết Nhi, như vậy vừa vặn, đừng cao nữa.” Cũng không biết Lạc Ly có chú ý tới thái độ ta thay đổi hay không, hần từ phía sau đem ta vây quanh, để cho cả người ta đều lọt vào trong ngực của hần, còn dùng đầu của hần giống như một con mèo lớn cọ cọ đỉnh đầu ta, nhột đến ta ha ha cười không ngừng, không nghĩ tới Lạc Ly còn có hành động trẻ con như vậy.

“Ha ha. Thật là nhột, chó lộng ta, a! Lạc Ly đột nhiên một ngụm mút lỗ tai ta, trong lỗ tai cảm nhận được tiếng hít thở trong mũi của Lạc Ly, làm cho cả thân thể ta đều mềm nhũn gục ở trong ngực Lạc Ly.

Lỗ tai cùng cổ bị Lạc Ly vừa hút lại liếm, làm cho ta một trận ngứa tê dại, miệng nửa cười nửa kêu, chính là hừ không ra nửa chữ, đang muốn đẩy Lạc Ly ra để cho hắn dừng làm rộn, Lạc Ly lại đột nhiên ngừng lại, liền đem đầu vùi vào cổ ta, đem ta kéo vào lồng ngực bền chắc.

Lạc Ly ôm thân thể của ta hơi phát run, làm ta có chút áy náy ôm lại hắn, nói vậy hắn mới vừa thấy bộ dáng của ta cũng dọa sợ đi? Đang cảm động, lại phát giác Lạc Ly run rẩy đến càng ngày càng lợi hại, chẳng lẽ đang khóc đi?

Tuy nói huyền cảnh này là có điểm nguy hiểm, nhưng cũng không tới trình độ sinh ly tử biệt, hơn nữa ta đã trở về không phải sao? Còn cần thương tâm như vậy sao? Càng nghĩ càng có cái gì không đúng, nghĩ đến Lạc Ly dạng tính tình vân đạm phong khinh này, cho dù là khóc cũng không nên có loại dáng vẻ này đi?

Không nhận được dùng sức đem đầu Lạc Ly chôn ở trong cổ ta kéo ra, vừa nhìn xuống nào có nước mắt gì, Lạc Ly là há miệng cười đến cũng mau muốn kéo đến màng tai, ta giận đến đẩy ra hắn, nhảy xuống đầu gối của hắn, phồng miệng lên mắng hắn.

“Đáng giận! Người cười cái gì?” Mới vừa khó được không khí tốt như vậy, cười cái gì mà cười, nhìn cười thành cái bộ dáng này chính xác không có chuyện tốt.

“Ta chỉ là nghĩ đến dáng vẻ đánh người vừa rồi của Tuyết Nhi bảo bối, liền phát giác Tuyết Nhi cũng không giống như bề ngoài dễ khi dễ như vậy, Lạc Ly sau này cũng phải cẩn thận một chút, chó chọc đến tiểu bảo bối khả ái nhà ta.”

“Người, người, người lại dùng tên làm tự xưng, người đã nói không dùng.” Nghe vậy ta mặt đỏ lên, chỉ Lạc Ly nói sai để đem đề tài chuyển hướng, xong rồi, lần này hình tượng tiểu quái quái của ta đều bị mất.

“Hảo, hảo, ta đây không phải là còn chưa quen sao? Người vật nhỏ này, chỉ người mới có thể làm ta gọi người như vậy, người còn muốn như thế nào nữa? Ân?” Lạc Ly một chưởng một cái bao lại ngón tay chỉ người đang run rẩy của ta, thuận thế lại đem ta kéo vào trong ngực trâu chọc.

“Chớ học Nhị sư huynh người gọi ta vật nhỏ, ta mười chín tuổi không nhỏ!” Mẹ nó, người trâu Tiểu Miêu? Tay Lạc Ly ở cằm ta gãi gãi, ta bắt qua một cái liền một ngụm cắn, lúc vừa mới hạ miệng lại sợ lực mạnh cắn đau hắn, kết quả chẳng qua là dùng hàm răng nhẹ nhàng ngậm, có chút áo nảo mình tâm nhuyển, giận đến liền ngậm tay Lạc Ly, lấy răng mài mài.

“Ừ, đúng là không ít, có thể làm chuyện đại nhân nên làm.”

Thanh ý từ tính của Lạc Ly ở bên tai ta vang lên, nhột đến ta phải buông ra tay Lạc Ly liền muốn đi sờ lỗ tai, nào biết ta mới vừa mở miệng ra, tay Lạc Ly cũng rất thuận thế nâng lên cằm ta, ngay sau đó trong miệng ta đã đầy hơi thở Lạc Ly.

Bàn tay Lạc Ly đè vào sau đầu ta, cái hôn và ôm này đều sâu hơn, ta mở lớn miệng mặc cho Lạc Ly giữa răng môi ta chơi đùa, đầu lưỡi Lạc Ly có lực không ngừng lật khuấy khoang miệng ta, mời ta cùng đầu lưỡi hắn cùng múa, nước bọt không thể nuốt ở khóe miệng chậm rãi chảy ra, lúc này trong đầu ta trống rỗng, chỉ có thể nghe được tiếng tim đập hoảng hốt của mình, cùng tiếng hôn mút mắc cỡ kia.

Đang lúc cho là mình sắp bị Lạc Ly hôn bất tỉnh thì Lạc Ly cũng buông ra cái miệng nhỏ nhắn của ta, đổi thành ở khóe miệng cùng trên mặt ta liếm lên, không khí mới mẻ lập tức trào vào trong mũi, ta mới phát hiện mới vừa rồi ta vẫn là khẩn trương nín thở, đột nhiên môi Lạc Ly trên mặt của ta rời đi, ta chính đang nhìn hắn, cặp mắt bởi vì kích tình mà sưng mù một cái tiến công vào tròng mắt thâm thúy mang đầy tình dục của Lạc Ly, trong một chớp mắt huyền ảo, làm cho người ta không thể dời đi tầm mắt.

“Tuyết Nhi, có thể không?” Giọng nói trầm của Lạc Ly so với dĩ càng càng thấp, giống như là kiềm nén cái gì.

[2] H nhẹ

Nghe vậy, mặt ta vốn đã trướng hồng lập tức giống như hỏa thiêu, hỏi như vậy kêu ta trả lời sao? Rõ ràng trước kia đều là trực tiếp làm, còn kêu cái gì “Chữa bệnh”, hiện tại lại như vậy nghiêm chỉnh hỏi ta, không phải là biến thành đang khi dễ ta sao?

“Tuyệt Nhi?” Nhìn ta bả đầu chôn ở trước ngực hẳn chính là không trả lời, Lạc Ly chưa từ bỏ ý định đem tay đang ôm ta buộc chặt một chút lại hỏi một lần.

Thành thật mà nói ta hiện tại nội tâm rất giãy dụa, một mặt biết chúng ta quan hệ này đi tới bước này là vấn đề sớm hay muộn, hơn nữa trước cũng làm cho Lạc Ly thấy ăn không được nín nhiều lần, trước kia thì nói ta có tâm lý ám ảnh, nhưng bây giờ trị hảo, không cho hẳn ăn thật có điểm không quá nhân đạo.

Nhưng vừa nghĩ tới kích thích phi nhân kia của Lạc Ly, trong lòng ta vừa sợ đau vừa sợ chết, mặc dù biết lấy Lạc Ly thân phận thầy thuốc này, cùng với tính cách ôn nhu lại đau ta, chẳng lẽ để cho ta bị thương hoặc chịu để cho ta đau, nhưng biết là một chuyện, đến lúc đánh giết lại là một chuyện khác.

Nếu là hẳn cái gì cũng không hỏi trực tiếp đem ta áp đảo, ta còn có thể ôm ở để cho hẳn ăn, hiện tại ta rõ ràng cũng cảm giác được khối cứng rắn nóng nóng ở phía dưới cái mông kia, Lạc Ly còn”Đột nhiên thân sĩ” hỏi ta vấn đề trực tiếp như vậy, muốn ta trả lời sao mới phải?

“Có đau không?” Ta cắn môi có chút sợ hãi nhìn chằm chằm Lạc Ly.

“Tuyệt Nhi là lần đầu, Lạc. . . . Ta không thể bảo đảm, nhưng ta sẽ tận lực ôn nhu, để cho Tuyệt Nhi không đau, tin tưởng ta, có được hay không?” Lạc Ly cố ý ở tại ta bên áp để thanh tuyến nói chuyện, còn nâng nâng chân, dùng thứ lửa nóng kia ma sát cái mông nhỏ của ta, kia rõ ràng là ám hiệu ta không đáp lại, chỉ có thể bả đầu chôn đến trong ngực Lạc Ly, mặc hẳn gọi chính là không lên tiếng.

“Ai, ta hiểu, người tốt nhất nghỉ ngơi, ta đi tắm cái nước lạnh rồi trở lại.” Lạc Ly mang điểm tịch mịch nói, cả người lập tức sẽ không có tinh thần, còn buông tay đang ôm ta, giống như muốn đứng lên đi ra ngoài.

Thấy thế ta gấp đến độ bắt quần áo trước ngực Lạc Ly chính là không buông tay, cái mông còn là ngồi ở trên đùi Lạc Ly không dời, duy trì tư thế mới vừa đem mặt chôn đến bộ ngực hẳn.

“Tuyệt Nhi buông ta ra có được hay không?” Lạc Ly đè nén thanh âm thấu nồng nặc bất đắc dĩ.

Ta còn là nắm chặt quần áo của hẳn không lên tiếng, bên tai nghe được Lạc Ly lần nữa thở dài, cũng không còn gọi ta buông ra, chẳng qua là ôn nhu ôm ta, bàn tay hạ xuống khe vuốt sau lưng ta, ta đang kỳ quái hẳn sao không có sẽ tiếp tục, bình thường hẳn cũng là muốn hôn thì hôn, đây là chuyện gì?

Giật giật cái mông, phát giác dục vọng phía dưới của Lạc Ly vẫn là vô cùng phách lối, đỉnh đầu liên truyền đến tiếng hút không khí của Lạc Ly.

“Tuyệt Nhi bảo bối, người đừng hành hạ ta nữa.”

Ta ngẩng đầu nhìn Lạc Ly, thấy trên mặt hẳn là vẻ mặt thật là muốn khóc, ta méu máo lấy thanh âm không thể nhỏ hơn nữa nói: “Ta không có nói không được.”

“Cái gì? Tuyệt Nhi nói lại lần nữa?” Nhưng Lạc Ly là cái nhân vật gì? Vô lâm cao thủ, thanh âm nhỏ hơn nữa tại trong tai hẳn cũng như nói ở bên tai hẳn, chỉ thấy Lạc Ly lộ ra sắc mặt vui mừng, vẻ mặt không vui kia giống như là chưa từng xuất hiện qua, bàn tay lần nữa ôm sát ta, sờ lên gương mặt ta.

“Người muốn làm liên làm, nói nhiều như vậy làm gì?” Ta có chút thẹn quá thành giận hướng Lạc Ly mắng, ta hiện tại đáng vẻ mặt hồng đô miện, ở trong mắt Lạc Ly nhìn thế nào cũng giống như làm nũng đi?

Lạc Ly cười khẽ hai tiếng, trên mặt vui lên liền cúi đầu hướng ta hôn, không chỉ có đôi môi, mí mắt, lỗ mũi, hai gò má, lỗ tai, cổ, xương quai xanh Lạc Ly cũng không có bỏ qua cho, cuối cùng hẳn đem ta đặt ở trên nệm, cổ áo đã sớm mở rộng ra, mười ngón tay Lạc Ly cùng ta nắm thật chặt, thấp đầu ở cổ ta vừa hôn vừa mút, làm cho ta chỉ thấy bên trong thân thể một trận run rẩy dâng lên, toàn thân mềm nhũn giống như là trúng nhuyễn cân tán, chỉ có thể yên lặng mặc cho Lạc Ly ở trên người ta muốn làm gì thì làm.

Đột nhiên trước ngực nhạy cảm một trận tê dại đau, cúi đầu vừa nhìn mới phát hiện Lạc Ly đem cả viên đồ thẩm của ta đều ngậm vào trong miệng, chỉ cảm thấy vị trí nhạy cảm kia bị Lạc Ly cắn hút, làm ta không

nhìn được phát ra tiếng kêu mắc cỡ, Lạc Ly sắc lang này, hút chỗ đó làm gì, cũng không phải là nữ nhân, tái hút cũng hút không ra sữa .

Có chút không chịu được đè xuống hai vai Lạc Ly, ta ngửa đầu mãnh liệt hấp khí, chịu đựng Lạc Ly gia tăng ở trên người ta kích thích, Lạc Ly buông nhũ tiêm bị hấp hút đến có chút sưng đỏ, tiếp theo bên kia cũng nhận được Lạc Ly ngang hàng đối đãi, mà giống như là sợ bên kia vắng vẻ, Lạc Ly buông ra tay phải cùng ta quần quýt, lấy ngón tay khẽ xoa nhũ tiêm mới vừa bị hút qua, vòng lên thấm ướt nước miếng tàn dư phía trên.

Nhũ tiêm mới vừa bị hút còn mang sưng đỏ kia chịu đựng đối đãi như vậy, liên đới đến bên kia đang bị hút, đồng thời dưới kích thích, tuy biết còn không có đi vào chính đề, nhưng ta đã cảm giác mình sắp điên rồi, cảm giác sợ hãi biến mất sau, ta chưa từng nghĩ tới nhũ tiêm mình sẽ là nhạy cảm như vậy, ông trời! Ta sẽ chết .

Lạc Ly ngẩng đầu lên, đối thành dùng hai tay xoa bóp hai điểm mẫn cảm kia, mang chút ít thô bạo kích thích để cho ta chỉ có thể ngửa đầu kêu loạn một đồng từ đơn độc ý nghĩa không rõ, tiếp theo cái miệng bị Lạc Ly nâng lên, lấy khó trượt ra khỏi hai chân của ta, ta lần nữa quang lưu lưu xuất hiện ở trước mắt Lạc Ly, nhìn thấy đôi mắt Lạc Ly rõ ràng sáng lượng, cũng nhiễm thương càng nhiều màu sắc tình dục, mặc dù đáy lòng đối với Lạc Ly xâm lược như vậy có chút sợ, nhưng ta vẫn có chút ít cảm giác đặc ý.

Lạc Ly tiếp theo liền quỳ trước chân của ta, giống như muốn quyến rũ ta, động tác chậm rãi bỏ đi quần áo trên người mình, ta thấy rõ ràng quần áo của Lạc Ly từ bờ vai của hắn trượt xuống, lộ ra lồng ngực màu trắng bèn chắc, bình thường ở dưới thân quần áo nhỏ nhả kia thực không nhìn ra, Lạc Ly muốn cơ ngực có cơ ngực, muốn cơ bụng có cơ bụng , cảm giác bèn chắc mà tràn đầy lực bộc phát, khiến ta nước miếng chảy đầy đất.

Lạc Ly thấy bộ dáng của ta sau khẽ cười một cái, tiêu sái đem quần áo còn dư kia cũng bỏ đi, thuận tay đem dây cột tóc cũng giải xuống, tóc đen thoáng chốc như bộc bố chảy xuống, chất tóc thật tốt, hiện tại ta không chỉ chảy nước miếng, ánh mắt đều phải biến thành hình trái tim , Lạc Ly phạm quy nha, kia câu nhân như thế.

Thuận theo tóc của hắn nhìn xuống, không thể bỏ qua dục vọng đã đứng thẳng thật cao của Lạc Ly, ta nuốt nước miếng một cái, mặc dù không phải là lần đầu tiên thấy, nhưng vẫn là không tránh được mỗi hồi đều bị hút đến, nghĩ đến đồ vật hùng vĩ như thế này muốn vào đến trong thân thể của mình, không nhìn được một trận da đầu tê dại.

Lạc Ly tách ra hai chân của ta, nửa người cũng áp đến trên người của ta, da thịt trên đùi của ta rõ ràng cảm nhận được thứ nóng rực, hắn một tay xoa nhẹ dục vọng đã sớm giờ lên cao cao của ta cùng hắn, bàn tay một cái liền đem hai cây đều bao lại sáo lộng, khoái cảm thoáng chốc dâng lên làm đầu ta không còn năng lực loạn tưởng .

Lạc Ly ôn nhu phủ lộng, hắn từ từ bộ lộng lên xuống như có như không, hợp với nhu nhu vuốt ve kia, làm ta phát ra thở dài thoải mái, nhưng dần dần lại càng ngày càng khó chịu, mỗi hồi cảm thấy sắp cao triều thì tay Lạc Ly lại không lộng, đến nhiệt tình giảm xuống lui một cái thì tay của hắn lại phủ lên, làm cho ta đến bên bờ của tình dục đều giữ vững ở điểm giới hạn, tự ta muốn đưa tay giải thoát hắn vươn ra, không tới hai ba cái ta đã là thở gấp liên tiếp, đôi mắt đắm lệ mê mông .

“Tuyệt Nhi, ta hiện tại cho ngươi một lần cơ hội cuối cùng nói không, lần nữa ngươi coi như khóc ta cũng không quản.” Lạc Ly ngửa đầu áp ở tai ta nói.

“Ân? Lạc Ly Mau. Chớ. Chớ dừng.” Ta hiện tại đều bị dục vọng xông bắt tỉnh đầu, nào còn nghĩ đến hắn ở nói với ta cái gì, ta chỉ muốn hắn dừng tái hành hạ ta.

“Tuyệt Nhi, ngươi muốn ta sao?” Lạc Ly vỗ nhẹ mặt của ta mấy cái, để cho ta có thể nhìn thẳng hắn, chỉ thấy trên khuôn mặt đẹp trai của hắn tràn đầy tình dục cùng mê mông, nghĩ đến hắn cũng là nhân rất khổ cực.

“Tuyệt Nhi, ngươi có muốn không?” Nhìn ta không có trả lời, Lạc Ly lại hỏi một lần, nhưng lần này hắn trực tiếp ngay cả tay phủ lộng đều dừng lại , ta bất mãn giãy dụa thân thể, mắt to phiếm lệ quang thẳng trừng hắn, lên án hắn khi dễ không nhân đạo.

Ta ủy khuất méu máo, nhìn thấy mặt Lạc Ly kiềm nén vẫn còn mừng rỡ nhếch miệng lên, ta lần nữa cảm nhận được hân phúc hắc, cái gì chó má ôn nhu, cái gì cho người cơ hội nói không, dưới tình huống này người để cho ta nói không sao, Lạc Ly người giả dân chủ, thật phúc hắc, đây rõ ràng xác thực là khi dễ! ! !

“Ân? Tuyết Nhi?” Lạc Ly lại giống như rất (không cẩn thận) lấy tay quét qua dục vọng của ta, bản thân ta rút khẩu khí đầu thẳng hướng phía sau ngẩng lên, vô ý thức nâng lên cái mông muốn đem dục vọng của mình đưa đến trong tay Lạc Ly, rồi lại sao cũng gần không được, khi ta sắp bị dục vọng ép điên cuối cùng cũng không nhịn được, nước mắt liền ba đợt ba đợt chảy xuống, chủ động ôm cổ Lạc Ly, đem mình dâng lên.

“Ô, ta muốn! Ta muốn Lạc Ly, ta muốn Lạc Ly, chớ khi dễ ta, ô ô.” Ta ôm chặt cổ Lạc Ly, nước mắt cũng chảy tới trên vai Lạc Ly, giống như thông suốt hết thảy đối với hân phúc to.

“Hảo, hảo, Tuyết Nhi bảo bối hảo ngoan, ta lập tức cho ngươi, đừng khóc đừng khóc.” Lạc Ly liền tư thế đó đem ta bế lên khóa ngồi ở trên bắp đùi của hắn, vừa thương tiếc hôn lên nước mắt ta, vừa dùng bàn tay hắn nắm lấy dục vọng lẫn nhau tăng nhanh bộ lộ, không bao lâu một trận bạch quang thoáng qua, ta đã xụi lơ ở trên người Lạc Ly.

Ta vô lực để cho Lạc Ly lại đem ta thả lại trên nệm, chỉ thấy dục vọng của Lạc Ly còn giờ lên thật cao ta cũng không khỏi buồn bực, nhỏ là trời sinh còn chưa tính, sao ngay cả lực kéo dài cũng kém nhiều như vậy, ô Lạc Ly khi dễ người.

Lạc Ly dùng quần áo xoa xoa tinh hoa dính đến trên người ta sau, liền không biết từ đâu mà biến ra được một tiểu đực quần tử để ở một bên, sau đó bàn tay hắn nhắc lên hai chân ta hướng đầu vai áp đi, chông hai gối đầu dưới thắt lưng ta, khiến cho cái mông của ta nâng cao đến có thể nhìn thấy rõ ràng bộ phận mắc cỡ kia của mình, hắn cố định hảo ta sau, lại nâng lên bắp đùi ta, ở chỗ đùi trong mẫn cảm vừa hút lại xuyết, trên da thịt trắng nõn rất nhanh xuất hiện từng dấu vết tình dục một.

Chỗ mẫn cảm không thấy mặt trời kia bị hút lại liếm, để cho dục vọng ta vì mới giải phóng dần co lại, lại có khuynh hướng ngẩng đầu, đột nhiên địa phương mắc cỡ kia một trận lạnh như băng, dọa cho ta sợ đến la hoảng lên.

“A!”

“Tuyết Nhi ngoan, nhìn một chút, đây là dục cao ta đặc biệt nghiên chế, có công hiệu chậm rãi tiêu viêm, hoạt huyết sinh cơ, dùng nhiều da sẽ trở nên thủy linh linh đó.” Lạc Ly vừa nói vừa dùng trơn tề cổ đại kia ở cúc môn của ta vẽ loạn lên, nhìn khoe miệng hắn giờ lên đáng vẻ khoái trá, nói chuyện ngay cả đuôi từ ngữ cũng đi ra.

Thảm nhất chính là ở chỗ góc độ này, ta rõ ràng nhìn thấy ngón tay thon dài của Lạc Ly, dính dục cao trong suốt ở cúc môn của ta đánh vòng tới tới lui lui, ta mắc cỡ nhắm hai mắt lại, nhưng nhắm mắt lại sau thân thể lại trở nên càng thêm nhạy cảm, chỉ cảm thấy vị trí cúc môn ngứa muốn chết, để cho ngón chân ta cũng không nhịn được cong lên.

“Tuyết Nhi, ngón tay ta muốn đi vào, nhả một cái.”

“Ừ.” Cảm giác được ngón út của Lạc Ly mở ra cúc môn của ta, tốc độ vô cùng chậm rãi kia từ từ dò xét đi vào, cái loại cảm giác dị vật trong cơ thể để cho ta nhú chân mày.

“Đau không?”

“Hoàn Hoàn hảo.”

“Vậy ngón tay ta muốn động.”

“Ừ, ừ a.” Vừa mới gạt đầu cũng cảm giác được ngón út kia trong cơ thể chậm rãi động, đau cũng không phải đau, nhưng là không có khoái cảm gì, chỉ cảm thấy trong cơ thể có một thứ, thật là lạ.

Ngón út của Lạc Ly rút ra cắm vào một trận sau, giống như cảm giác được ta đã thích ứng, liền rút ngón út ra ngoài, đổi lại ngón trở thô hơn một vòng, dính dục cao hướng bên trong cúc môn tìm kiếm, khác biệt

với ngón út đơn thuần trồi sấp, ngón trỏ của Lạc Ly giống như là muốn đem được cao hướng trong thân thể ta cẩn thận bồi đều, từng vòng, làm trong cơ thể ta từ từ dâng lên cảm giác rất kỳ quái.

UmỪ. Ừ a. A.” Ta mở đôi mắt sương mù ra, nhìn thẳng ngón trỏ Lạc Ly ở trong dững đạo ta tiến tiến xuất xuất, cảnh tượng dâm phi kia để cho ta nhất thời dời không ra tầm mắt, chỉ thấy Lạc Ly đem ngón trỏ rút ra, đối dùng ngón giữa hướng trong cục động tìm kiếm, lúc này giống như là có mục đích, ngón tay đi vào sau cũng không ngừng đi lên vị trí bất đồng đánh vòng.

“Oa a! A. Kia. Nơi đó! A. Không muốn!” Lạc Ly không biết ẩn đến nơi nào, đột nhiên khoái cảm so với trước mạnh hơn nhiều lần bài sơn đảo hải hướng ta xông lên, kia chưa bao giờ trôi qua khoái cảm làm cho ta nước mắt nước bọt chảy ròng, hai tay nắm chặt nệm phía dưới, đầu không ngừng lay động .

“A? Là nơi này à.” Thanh âm của Lạc Ly vui mừng giống như là tìm được bảo bối gì đó, lại cúi đầu giống như an ủi cho ta một cái hôn sâu, đem ngón trỏ cũng duỗi đi vào, hai ngón tay đều chung một chỗ, không ngừng ở trong cục động của ta tiến tiến xuất xuất.

Điểm mẫn cảm nhất mặc dù đã không có bị công kích, nhưng thân thể mới vừa nếm đến tư vị mất hồn cũng đã không nhận được động tình, chỉ cảm thấy bên trong dững đạo tràn đầy, bên trong giống như có tiểu trùng cắn, thật là muốn Lạc Ly cử động nhanh lên một chút, ta lấy tay bắt Lạc Ly ở bên đầu gối ta, không nhận được hướng hân cầu khẩn.

“Lạc Ly, cầu xin người. Lạc Ly, ta không chịu nổi, Lạc Ly.”

Lạc Ly thấy bộ dáng của ta, rõ ràng thân thể cứng đờ, sau đó hít thở sâu vài khẩu khí, rồi nói tiếp: “Tuyệt Nhi bảo bối ngoan ngoãn, nhận một chút, ta đây bảo khí có chút quá lớn, sợ thương hại tới người, ngoan ngoãn nhận một cái, để cho ta trước làm khuếch trương cho người.”

“Ô a! Lạc Ly. Muốn. Van cầu người.” Nghe vậy ta tuy biết là sự thật, nhưng thân thể này thực không chịu nổi, tay ta phóng tại trên đầu gối Lạc Ly liền níu lại, không ngừng nhuyển thanh âm cầu khẩn Lạc Ly, cái gì mặt mũi đều không để ý tới .

Nhưng Lạc Ly cũng là ngoan tâm xuống, không nhìn ta cầu khẩn, đem ngón tay gia tăng đến ba cây, tiếp tục chậm rãi trồi sấp.

Ngón tay nhiều một cây, dị vật trong cơ thể kia cũng dĩ nhiên có cảm giác tồn tại, vị trí cục động cũng bắt đầu có chút cảm giác căng đau, ta nhắm mắt lại cắn răng, lắc đầu kháng cự tình triều xa lạ này, mấy ngón tay của Lạc Ly ở trong cơ thể ta ra vào không ngừng, làm cho thân thể ta thỉnh thoảng không chịu nổi chế bật lên, phát ra ai ngâm làm người ta đỏ mặt tim đập.

Cuối cùng ngón tay của Lạc Ly cũng triệt xuất khỏi dững đạo ta, ta cảm giác được một đồ gì đó lớn hơn nóng hơn để ở cục môn ta.

“Tuyệt Nhi, mở mắt, ta muốn người xem , ta là như thế nào đoạt lấy người.” Lạc Ly vỗ vỗ mặt của ta, nâng đầu ta lên, xác nhận ta có thể thấy rõ ràng địa phương xấu hổ kia.

“Oa a!”

Ta chỉ thấy bảo khí màu đỏ tím hiện đầy gân xanh của Lạc Ly đang từ từ mở ra cục môn màu đỏ, không bao lâu cả đầu liền tiến vào.

“A! Dừng, đau.” Mặc dù đã làm đầy đủ khuếch trương, nhưng thứ hùng vĩ này của Lạc Ly ngón tay nào lại có thể so sánh, chẳng qua là bộ phận đầu vào ta đã đau đến sắc mặt trắng bệch, chỉ nhập vào một chút, giống như bị kéo đến lớn nhất hạn độ, căng thẳng đến động một cái thì có loại đau tê liệt, làm dục vọng ta vốn là cao trưởng co lại không ít.

Lạc Ly thấy thế dừng lại tiến công, đưa tay lại dính không ít được cao, hướng vị trí tiếp hợp kia nhẹ nhàng xoa bóp , vẫn không quên cho ta mấy nụ hôn an ủi.

Ta giương mắt thấy đến trên trán Lạc Ly không ngừng toát ra mồ hôi hột, vẻ mặt ẩn nhẫn nghiêm túc, trong mắt thương tiếc, trong tay mềm nhẹ, giống như đem ta làm thành trân phẩm , để cho ta một cái liền quên mất trường mới vừa bị khi dễ, đưa tay sờ lên khuôn mặt đẹp trai của Lạc Ly.

[5] H

“Tốt. Tốt hơn nhiều, vào đi.”

Lạc Ly nghe vậy lại cho ta một hôn sâu, bắt đầu từ từ đem vật cực lớn thăm dò vào thân thể của ta, từ chỗ góc độ này ta thấy rõ ràng cái miệng nhỏ nhắn hồng nộn kia của ta, đang từng ngậm từng ngậm từ từ đem cực lớn của Lạc Ly nuốt trọn, nhất thời bên trong dừng đạo tràn đầy cảm giác căng đau, mới tiến vào đến một nửa trình độ đã cảm giác được đáy, ta vội vàng lại đem Lạc Ly ấn dừng, ta hít thở sâu vài ngậm, Lạc Ly cũng không ngừng khẽ xoa dục vọng của ta trợ giúp ta buông lỏng, đợi tốt chút thì ta lại để cho Lạc Ly tiếp tục đi vào, như thế làm mấy lần sau, ước chừng chiều dài vào tám phần liền không không được .

“Oh! Thật lớn, không được. Ta không được, người đừng tiến vào.” Ta đây thân thể có thể đem cực lớn của Lạc Ly nuốt vào tám phần ta đã cảm thấy rất bất khả tư nghị.

“Hảo, Tuyết Nhi buông lỏng, tới, le lưỡi ra.”

Ta ngoan ngoãn đem đầu lưỡi đưa ra ngoài, Lạc Ly liền đè lên ta hút xuyết lên đầu lưỡi ta, lại một cái hôn sâu để cho ta quên đi cảm giác đau, Lạc Ly cũng bắt đầu từ từ động .

“A. ừm. ừm a!” Ta không tự chủ được theo quy luật đụng chạm của Lạc Ly mà kêu lên, vừa mới bắt đầu cảm giác đau dần dần qua đi, thay vào đó là cái loại khoái cảm mang chút đau, Lạc Ly còn không ngừng bộ lộ dục vọng của ta, để cho ta dần dần lọt vào điên cuồng, ôm chặt cổ Lạc Ly, theo tiết tấu có lực của Lạc Ly mà rung động .

“Bảo bối. Đau không?” Lạc Ly luật động , lại hôn một cái vào khoe miệng ta.

“Oh! A. Không, không biết.” Ta thực không biết đây coi là đau hay là thoải mái, cái loại khoái cảm xen lẫn cảm giác đau sắp đưa lý trí của ta cũng tiêu hủy.

“Thoải mái sao?”

“Ô. Ta, ta thật. A! Không. Không biết. Ừ a! Giống như. A. Vừa đau. Lại thoải. Thoải mái, ừm!” Từng trận tình triều lên xuống, kèm một cái lại một cái tiết tấu va chạm, làm ta không thể đem một câu nói đầy đủ .

“Ghét sao?”

“Không. A!” Ta nói vừa mới mở miệng,nơi mẫn cảm nhất trong cơ thể kia một chút liền bị Lạc Ly va chạm một cái , làm cho ta hét lên.

“Không. A nha! Không muốn. Nơi đó! Không muốn. Dừng.”

“Nơi đó dừng có ngừng phải không? Hảo, ta biết!” Còn chưa kịp phản bác lời của Lạc Ly, Lạc Ly liền lộ ra một cười xấu xa, một tay đem một cái chân của ta đặt lên vai, hướng điểm mẫn cảm kia tập trung hỏa lực đánh tới, làm ta chính là một trận điên cuồng kêu loạn.

“Oa a. Không muốn! Quá nhiều. A nha! Không muốn. Dừng. A! Sẽ chết. Lạc Ly ngươi muốn giết chết ta! Oa a.” Ta động tình loạn lay động đầu, cả thân đều hiện ra màu hồng kích tình, ta thật cảm giác mình muốn điên rồi, Lạc Ly công kích đến, không có dưới mười mấy lần ta phun đầy bạch trọc vào tay Lạc Ly.

“A, bảo bối, người thật đáng yêu!” Lạc Ly nhẹ đem ta thoát lực đặt ta nằm ngang trên nệm, dùng áo lót xoa xoa bạch trọc phun đầy kia, liền lại ôm lấy hai chân của ta gác lên trên vai của hắn.

“Tuyết Nhi bảo bối, ta còn chưa có đi ra đây, tái nhẵn một chút a.” Nói xong Lạc Ly lại bắt đầu chậm rãi luật động.

Thân thể mới vừa giải phóng qua sau ở trạng thái cực độ nhạy cảm, ta bị Lạc Ly gây sức ép, ban đầu cái loại cảm giác đau lại bắt đầu thay thế được khoái cảm hướng ta đánh tới, ngay cả cử động ma sát cũng bởi vì sung huyết mà đau nhói lên, ta chỉ hảo cần nắm chặt ra giường phía dưới, tiếp tục chịu đựng Lạc Ly va chạm có lực một cái lại một cái.

“Tuyệt Nhi ngoan, buông lỏng.” Bàn tay Lạc Ly lại lần nữa xoa lên dục vọng ta vừa phát tiết kia, cùng phía sau va chạm có lực bộ lỏng lên, ta thủy chung coi như là niên kỷ khí phương cương, lại lâu không phát tiết, không bao lâu lại bị Lạc Ly bộ lỏng đến lần nữa cứng rắn, tình dục đi lên sau, va chạm phía sau cũng từ từ thư thái đứng lên.

“Oh! Lạc Ly. A nha. Ừ.”

“Tuyệt Nhi, Tuyệt Nhi của ta.”

Tiết tấu trườn sát của Lạc Ly dần dần tăng nhanh, tiếng thở dốc bên tai cũng dần dần nặng lên, đột nhiên một trận va chạm mãnh liệt như cuồng phong lá rụng, làm ta bị đỉnh đến ngay cả kêu cũng kêu không ra, chỉ cảm thấy đầu thất thần như tương hồ.

“Lạc Ly. Ta không được. Không được.” Trước mắt một trận trắng bệch, ta cảm thấy ta muốn bất tỉnh.

“Tuyệt Nhi ngoan, chúng ta cùng nhau.”

Đột nhiên Lạc Ly đem ta bế lên ngồi vào phía trên hân, tư thế kỵ thừa khiến thứ cực lớn của Lạc Ly lại đi vào chút ít, chạm đến chỗ càng sâu thân thể, ta phát ra một tiếng thét chói tai kích tình, Lạc Ly bắt chặt bắp đùi ta, từ dưới mà đỉnh lên.

Ước chừng lại rút ra cắm vào hơn mười lần, nương theo Lạc Ly rống to một tiếng, ta chỉ cảm thấy vách tường dùng đạo một trận chất lỏng ẩm áp phun ra, kích thích này cũng làm ta lần nữa đạt tới đỉnh, ở trên ngực Lạc Ly vẩy lên điểm điểm bạch trọc, bởi vì đã lần thứ ba giải phóng, bắn ra tinh hoa cũng nhạt hơn, không có đặc giống lần đầu tiên.

Giải phóng sau Lạc Ly lại nhẹ nhàng đem ta đặt lại trên nệm, nâng lên chân của ta, từ từ đem cực lớn của hân rút ra, tràng vách nhạy cảm kia bị ma sát đến, lại để cho ta ưm ra tiếng, kế tiếp Lạc Ly lấy tay tách ra cánh móng của ta, nhìn chăm chăm địa phương mắc cỡ kia, cẩn thận quan sát.

“Đừng. Đừng xem.” Ta lập tức xấu hổ, nhưng lại không có khí lực giãy dụa.

“Ngaoan, ta phải xem một chút Tuyệt Nhi bảo bối của ta có bị thương không.”

“Người. Hư.” Trong miệng muốn phun ra lời mắng người, cũng tại kích tình còn dư kia làm cho giống như là ở làm nũng, vốn định còn phải nói chút gì, nhưng ở ba lượt giải phóng cùng một nhọc hơn nửa đêm đầu của ta chỉ cảm thấy muốn ngắt xủ, tinh thần cũng từ từ tiêu tán, cuối cùng chỉ cảm thấy Lạc Ly đem ta bế lên, liền lộn vào ngủ mê man.

16. Chương 16

Hôm sau khi ta mở mắt ra, phát hiện mình đang nằm úp sấp trên nệm, ở dưới ngực đệm cái gối ôm dài, toàn thân giống như là mang thai, mỗi căn cốt đầu đều kêu gào, nhất là eo cùng với bộ vị mắc cỡ kia, làm cho nửa người dưới ta đều bị vào trạng thái tê liệt, hơi không chú ý động đến bắp thịt nửa người, liền đau đến như kéo một sợi tóc động đến cả người.

Trong mắt ta hàm lệ, ủy khuất nhìn hướng Lạc Ly ngồi ở mép giường cười đến mặt thỏa mãn, tinh thần sung mãn, nội tâm thật cực kỳ không thăng bằng, tại sao đồng dạng một đêm lao động, ta sẽ phải đáng thương nằm lỳ ở trên giường chịu tội, Lạc Ly cũng là một bộ dễ dàng, ta hiện tại đầu choáng váng, tám phần lại phát sốt.

“Tuyệt Nhi tỉnh? Có đói bụng hay không? Ta để cho Tiểu Sâm nấu cháo, ta nâng người đứng lên, chịu chút được không?” Lạc Ly khuôn mặt tươi cười ôn nhu, bưng một chén cháo màu tím đậm đến trước mặt ta, mang điểm lấy lòng nói.

Ta mếu máo nhìn khuôn mặt tươi cười kia của Lạc Ly một cái, vốn định không để ý tới hắn, nhưng bụng lại thực đói, ngửi mùi cháo truyền tới, cuối cùng cũng gật đầu một cái để cho Lạc Ly đem ta đỡ dậy ngồi , lúc thân thể di động đau đến ta cắn răng nghiêng lợi, nước mắt thiếu chút nữa lại muốn rơi xuống.

“Lạc Ly ta đau.” Ta đôi mắt đầm lệ giàn dụa hướng Lạc Ly làm nũng, nghĩ thầm ái tình thứ này thật làm người ta ngu ngốc + yếu đuối, nếu là một năm trước có người nói cho ta biết có một ngày ta sẽ giống như tiểu nữ sinh cùng người làm nũng, ta là đánh chết đều không tin.

Lạc Ly thấy thế lộ ra vẻ mặt đau lòng, yêu thương khê hôn tóc của ta, rất tự động từ phía sau lưng vây quanh ta, để cho ta có thể tựa vào lồng ngực thật dày của hắn ngồi thoải mái hơn, cầm lên bát cháo kỳ quái hiện ra màu tím đậm, thổi thổi một chút cho nguội liền hướng trong miệng ta đút .

“Tuyệt Nhi hảo ngoan, là ta không tốt, tối hôm qua có chút quá mức, bắt quá Tuyệt Nhi yên tâm đi, khuếch trương rất khá, không có ra máu, chẳng qua là có chút sưng đỏ, hiện tại đau là do hấp thụ vận động quá lượng mệt nhọc, còn có chút sốt nhẹ, Tuyệt Nhi ngoan ngoãn ở gian phòng nghỉ ngơi hai ngày là tốt, có cái gì nghĩ muốn ăn, ta đều mua cho người.”

Ta đỡ bình mặt yên lặng nuốt cháo màu tím ngọt ngọt kia, nghĩ Lạc Ly sao có thể đem chuyện mắc cỡ kia nói ra như bình thường, nhưng hắn so thường ngày hành động còn ôn nhu hơn đem ta hống đến trong lòng trong lúc nhất thời phần hồng phao phao loạn bốc lên, hồi lâu nói không ra lời.

Ăn hai cái mới phát hiện trong cháo là nấu thêm Tử Linh đậu, không trách được là màu tím này, Tử Linh đậu, họ đậu, màu tím đậm lớn chừng hạt đậu, vỏ ngoài sáng bóng, có tác dụng bổ huyết điều khí, chẳng qua là đậu này mùa hè mới có, ở ngày đông giá rét này Tử Linh đậu còn thật khó tìm được, trong lòng lại vì Lạc Ly dụng tâm mà cảm động.

Đợi ta ăn cháo đem thuốc cũng uống hảo sau, Lạc Ly liền nhét vào trong tay ta một quả mật nãi quả, nói để cho ta ăn đỡ đắng, ta hút nước mật nãi quả ngọt ngào, không khỏi nghĩ đến đêm hôm đó Lạc Ly đem nước mật nãi quả dính khắp người ta, không phải là tâm ta tà, chẳng qua là mới vừa cùng Lạc Ly làm chuyện kia xong, thấy mật nãi quả này, thực rất khó không đi liên tưởng, ta mắc mớ đến cùi đầu mãnh liệt hút, liền trên da cũng thẹn thùng thành màu hồng.

“Mật nãi quả có ăn ngon như vậy không?” Lạc Ly sờ đầu của ta hỏi.

Nghe nói như thế, lại nghĩ tới phương pháp “ăn” Mật nãi quả của Lạc Ly, trên mặt thiếu chút nữa muốn bốc khói, không thể làm gì khác hơn là nắm mật nãi quả ở trước ngực, bên hút bên gật đầu, thật giống như ta thật sự rất thích.

“Ha hã, chờ thêm hai ngày thân thể Tuyệt Nhi hảo sau, ta dẫn ngươi đến hoàng cung đi dạo một chút có được hay không?”

“Bách tính bình dân cũng có thể tùy tiện loạn đi dạo hoàng cung sao?” Nghe vậy ta kỳ quái đến thẹn thùng cũng quên.

“Dĩ nhiên không phải, Nhị sư huynh nói qua hai ngày sau là Bạng Tinh Hoa Tế mỗi năm một lần của hoàng cung Ngưỡng Nguyệt quốc, liên tiếp ba ngày là ngày lễ trong một năm duy nhất có thể mở ra hoàng cung cho dân chúng đi thăm, rất là náo nhiệt, liền nghĩ ngươi vừa lúc đi tới, có thể sẽ thích, ta hỏi ngươi có muốn đi hay không .”

“Mở ra hoàng cung cho bình dân, không sợ sẽ có người nhân cơ hội chạy vào đối với hoàng thượng bất lợi sao?”

“Ngươi cho rằng cả hoàng cung có thể để cho người chạy loạn sao? Mở ra chẳng qua là ngoài phạm vi ngự hoa viên hoàng cung, ở giữa vẫn là năm bước một cương mười bước một trạm gác , đừng nói hoàng thượng , ngay cả thị nhân nội cung cũng không có thể đụng nữa.”

“Vậy có cái gì đẹp mắt ?”

“Bạng Tinh Hoa là độc hữu đóa hoa của Ngưỡng Nguyệt quốc, chỉ ở ngày đông giá rét nở rộ, hoa hình Nhục Tuyệt Như Băng, thấu khiết thanh lệ, cực kỳ hiếm hoi, vốn chỉ sinh trưởng ở nơi đỉnh thâm sơn tuyết, hơn nghìn năm trước Ngưỡng Nguyệt quốc chủ là một tình si, bởi vì người yêu độc yêu hoa này, vì được giai

nhân không tiếc phí sai người tìm hoa, cũng để cho người trồng ở ngự hoa viên, cuối cùng hơn mười năm nhiều lần thất bại mới trồng sống vài cây, trải qua nhiều năm nữa mới thành rừng, vừa đến ngày đông giá rét thời tiết, Băng Tinh Hoa nở đầy đình, lóe sáng trong suốt, cảm động đến người nọ cuối cùng thành thân thuộc của tiền quốc chủ, sau hoàng hậu qua đời, nguyện vọng chẳng qua là hi vọng Ngưỡng Nguyệt quốc phát dân cũng có thể chia xẻ vẻ đẹp của Băng Tinh Hoa này, mới có một năm một lần Băng Tinh Hoa Tế này, hàng năm vừa đến ngày lễ này, đều có đại lượng du khách vọt tới, cơ hội thực khó được.”

[2]

“Vây tiền quốc chủ còn có những phi tử khác sao?”

“Không có, từ đầu đến cuối, độc sủng một người, là giai thoại ngàn năm qua trong Ngưỡng Nguyệt quốc .”

“Thật tốt, nói vậy hoàng hậu kia lúc qua đời cũng là mỉm cười đi.” Nói đến đây ta ngừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Ta nghĩ hoàng hậu kia muốn mở ra Băng Tinh Hoa cùng dân chúng thưởng thức chẳng qua là thứ yếu, chủ yếu là muốn đem hạnh phúc này cùng mọi người chia xẻ thôi.”

“Tuyệt Nhi thật thông minh, ở Ngưỡng Nguyệt quốc, Băng Tinh Hoa lại gọi là hạnh phúc chi hoa, lời đồn đãi nếu có thể lấy được Băng Tinh mật hoa cùng tình nhân cộng ẩm, là có thể nhất thể tương ái, cho nên mấy ngày đó tình nhân mang cái hộp muốn hái hoa cũng là không ít.”

“Như vậy nói du khách nếu là một người lấy một đóa hoa, không có nửa ngày đóa hoa không phải đều không có?”

“Hoàng cung dĩ nhiên sẽ không để cho du khách loạn hái, cũng quy định chỉ có thể xem từ xa, nếu là bị bắt trộm hái, luận tội ăn cắp , cho nên nhân đại mang cái hộp nhiều chẳng qua là ôm vận khí trong lòng, liền nhìn chăm chăm có đóa hoa rơi xuống, có thể nhặt lấy hay không mà thôi.”

“Nhật không có tội sao?”

“Nhật không tính, trong cung chỉ quy định không thể ngắt hái, nếu là đóa hoa tự động rơi xuống, liền nói đóa hoa cùng người nọ hữu duyên, ý ở thành toàn, liền có thể nhặt.”

“Vây nếu là có người trộm hái nói đó là nhật thì sao?”

“Đừng nói trước bên trong vườn trạm canh gác nghiêm ngặt , nhiều con mắt nhìn như vậy, không thể hái trộm được, lại nói bản thân Băng Tinh Hoa , nếu là cưỡng hái, sẽ phân bố ra một loại độc tố, chẳng những sẽ làm cả đóa hoa tinh thấu biến thành thực màu xám tro, ngay cả mật hoa cũng bởi vì mang độc mà không có thể uống, chứng cứ rõ ràng như vậy, người trộm hái chính là ngốc tử, những đặc điểm này đều có viết ở trong sách thuốc, Tuyệt Nhi không thấy sao?”

“Không có, ở bản nào?”

“Tại trong bản hi hữu thực vật dược phẩm bách khoa , ta sẽ đưa cho ngươi, vừa đúng để cho ngươi hai ngày nay giải buồn.”

Ta gật đầu một cái, để cho Lạc Ly đem ta đặt trở về trong chăn, có thể là dược hiệu phát tác, cộng thêm ăn uống no đủ, nằm ở trong chăn không bao lâu lại trầm trầm ngủ.

Vốn tưởng rằng hai ngày liền có thể nuôi hảo thân thể , nhưng đến ta thật có thể xuống giường thì cũng đã là chuyện năm ngày sau, nghĩ đến thân thể của ta quả thật không tốt, lấy Lạc Ly thuyết pháp là ta đường dài mệt nhọc sau không có nghỉ ngơi, sau đó lúc chữa bệnh lại bị kinh sợ xuất mồ hôi, cộng thêm cả đêm (mệt nhọc) kia, để cho gió độc nhập thể, nho nhỏ sốt nhẹ thay đổi thành cảm nặng, Lạc Ly tâm đau kiên quyết để ta ở trên giường, thực thực nuôi năm ngày thân thể, nếu không phải là hôm nay là một ngày cuối cùng của Băng Hoa Tế, chắc hẳn còn không để ta xuống giường.

Thật ra thì ta bệnh sớm tốt lắm, chẳng qua là thân thể còn có chút hư mà thôi, sáng sớm hôm nay Cao Dương liền sát áo phòng của ta đem ta cứu tỉnh, còn cầm áo khoác ngoài rất đẹp giống như là làm bằng da lông cho ta, đưa tay nói phải giúp ta thay quần áo, nói muốn đi dạo Băng Tinh Hoa Tế, nhưng tay của hắn

còn không có đụng đến ống tay áo của ta, liền làm cho Lạc Ly bắt được cổ áo lôi kéo, thuận theo phương hướng hần tiến vào lại bay trở về , lúc Lạc Ly đóng cửa vẫn không quên đem áo khoác ngoài kia rời khỏi tay bắt được, sáng sớm liền thấy bọn họ trên giường, làm cho ta chẳng cười trộm.

“Tuyệt Nhi sớm.” Lạc Ly cầm áo khoác ngoài tuyết trắng kia hướng ta đi tới.

“Sớm. Ngủ!” Còn chưa đem sớm nói xong, cầm liền bị Lạc Ly nâng lên, sau một khắc đôi môi đã bị Lạc Ly gặm một lần, ta có chút rời giường ngây ngô mới đầu không thể phản ứng, đến lúc ý thức được mới nghĩ đến ta vừa mới đứng dậy còn chưa đánh răng, vội vàng đem Lạc Ly đẩy ra.

“A, chúng ta còn có gì chưa làm qua, còn thẹn thùng cái gì, thật đáng yêu.” Bàn tay Lạc Ly sờ lên đầu của ta, lấy ngón tay vuốt mái tóc tán loạn của ta.

“Không phải! Ta còn chưa đánh răng, miệng sẽ thối a!” Ta lấy tay che miệng nói, sáng sớm đứng lên còn không có đánh răng, sẽ có mùi, Lạc Ly còn nói là một thầy thuốc, sao không vệ sinh như vậy.

“Sẽ không, Tuyệt Nhi cái gì cũng tốt.” Lạc Ly cười meo meo nói.

Ta bị lời của Lạc Ly làm cho tê rần một cái, có chút kỳ quái nhìn chằm chằm hắn, từ đêm đó làm sau, Lạc Ly đều là giữ vững trạng thái tâm tình rất tốt, liền nói chuyện với ta cũng bắt đầu xảo quyết lên, lâu lâu lại nói mấy lời buồn nôn, còn bắt đầu đùa bỡn vô lại, ta nghĩ đây là Lạc Ly mấy ngày này vui vẻ nên mới có hiện tượng mất khống chế, hay đây chính là bản tính của hắn? Thật may là trước người khác vẫn là phở đáng về ôn văn văn đậm phong khinh, nếu không ta nghĩ người thứ nhất bị hù chết chính là Tiểu Sâm.

“Tốt lắm Tuyệt Nhi, đứng lên tắm đi, còn ngăn người, không đi té điện ?”

Ta vẫn là mặt loạn tưởng thì Lạc Ly không biết ở đâu biến ra một cái bồn rửa mặt, cùng ta đi tới nơi dị thể này sau bởi vì không có thói quen, để cho Lạc Ly giúp ta cùng chủ tiệm dùng lông động vật dính tạo thành bàn chải đánh răng, cùng với một bình thạch phấn nhỏ, cam du, thô muối cùng bạc hà ta điều chế thành kem đánh răng.

Lại nói bắt đầu từ ta dùng vậy sau, Lạc Ly cùng Tiểu Sâm cũng học ta dùng (ban đầu bọn họ lấy ngón tay dính muối thô vệ sinh hàm răng), sau đó Lạc Ly còn tại trên kem đánh răng ra chế tạo thêm nhiều hơn mấy loại thảo dược, điều chế ra ngoài còn có công hiệu làm răng trắng phòng sâu răng.

Sau tới để Cao Dương bà tám cho con của thủ phủ Diêu Tinh thấy được, Thương Cơ ngược lại nhìn chuẩn, lập tức liền theo chúng ta muốn phương thuốc, đại lượng chế tạo, ở trong cửa hàng của Cao gia bán , nghe nói còn bán rất tốt, thậm chí ngay cả hoàng cung cũng có người bắt đầu cùng Cao gia bàn bạc kem đánh răng này làm cống phẩm, Cao Dương trừ một lần đầu cho chúng ta không ít phí tính là bản quyền, còn để cho ta phần trăm, bắt đầu mỗi tháng là có thể ở Cao Dương kia nhận được mệnh giá không ít (tiền tiêu vật) , ở nơi này cũng coi như là bắt đầu tự lực cánh sinh, không cần làm một con sâu gạo chờ Lạc Ly nuôi, ta sau khi nghĩ tới đây, nghĩ tìm ngày rảnh rồi lấy sữa tắm, dầu gội đầu đều đem đến cửa hàng của Cao gia đi bán, bắt quá đây cũng là sau này.

Khi ta tắm xong đổi quần áo, liền nhận lấy cái áo khoác lông màu trắng Cao Dương đưa cho ta, áo khoác sờ lên khuynh hướng cảm xúc mềm mại ấm áp, giống như là da lông động vật gì đó, thật xinh đẹp, nhưng ta cũng phản đối da lông tiêu chuẩn, vả lại có cừu vĩ hồ Tuyệt Cơ các nàng ở, nếu là thấy áo khoác da lông này, thật không biết sẽ nghĩ làm gì, ta nhún mày một cái, hướng Lạc Ly hỏi.

“Áo khoác này là dùng da lông động vật làm sao?”

“Dĩ nhiên không phải, đây là vải dệt tơ dùng tuyết làm thành áo khoác lông, cũng không phải là da lông động vật thật, Tuyệt Nhi yên tâm mặc hảo.” Lạc Ly giống như hiểu suy nghĩ của ta, đối với ta trấn an cười, trợ giúp ta đem áo khoác mặc vào.

“Đi thôi, ca ở bên ngoài chờ lâu.” Vừa mới mặc xong xoay người, liền phát hiện Lạc Ly giống như có chút thất thần, ngơ ngác nhìn chằm chằm ta.

“Tuyệt Nhi, vẫn là cởi ra đi, ta tìm cho ngươi kiện thứ hai mặc.” Lạc Ly nói xong cũng động thủ giống như muốn đem áo khoác thay ta cởi ra.

“Người xảy ra chuyện gì? Quần áo này mặc vào vừa mềm vừa ấm, tốt vô cùng nha.” Ta nắm quần áo, có chút bật cười nhìn Lạc Ly đột nhiên trở nên kỳ quái.

“Tuyệt nhi người vẫn là cởi ra đi, hôm nay tế điển có thể có rất nhiều đồ ăn, mặc quần áo màu trắng sẽ dơ.”

Suy nghĩ một chút giống như cũng đúng, đang muốn đem áo khoác cởi xuống, đổi một kiện khác thì ngoài cửa lại truyền đến tiếng thúc giục của Cao Dương, để cho ta lại đem áo khoác cởi một nửa mặc trở về.

“Quên đi, ca hôm nay cầm quần áo này cho ta, nói vậy chính là muốn xem ta mặc đi, hơn nữa ca bọn họ đều ở bên ngoài đợi đi? Đừng kỳ kèo nữa, cẩn thận một chút là tốt rồi.” Dứt lời ta sợ mọi người ở ngoài cửa chờ lâu, không có tái để ý đến ý kiến thay quần áo của Lạc Ly, kéo cửa ra liền một cước đạp đi ra ngoài.

“Hảo——khả——ái——nha!” Mới đi ra khỏi gian phòng ít bước, đột nhiên thanh âm đề – xi – ben của Cao Dương từ bên cạnh truyền đến, sau một khắc ta lại bị hấn ôm lấy cạp tới cạp lui, lúc này hấn còn giống như ôm đứa trẻ mang ta dưới nách đem cả người ta nâng lên, thật làm cho ta tâm tình muốn khóc đều có.

“Ồ ~ ta đã nói Tiểu Tuyết Nhi mặc quần áo này nhất định rất khả ái, ánh mắt ta thật không tệ đi? Thật sự là đáng yêu! Giống như búp bê tuyết a, ai yêu, má ơi!”

Cao Dương bên cạp bên nói, không đợi ta giãy giụa, đã bị Tiểu Bạch quần hồ không biết từ đâu đi tới cản vào tay Cao Dương một cái, Cao Dương bị đau nhẹ buông tay, ta liền từ chỗ cao ước chừng ba thước thẳng hướng rơi xuống, sau đó để cho Lạc Ly từ sau ra ngoài rất phối hợp đem ta tiếp theo ôm vào trong ngực, làm ta nhất thời vừa sợ (bị đột nhiên rơi xuống sợ) vừa vui (thấy Tiểu Bạch quần hồ cản Cao Dương vui), chuyện phát sinh quá nhanh, tâm tình lại quá phức tạp, khiến cho ta ngốc tại trong ngực Lạc Ly, nhìn Tiểu Bạch quần hồ cắn ngón tay Cao Dương, hấn lại không thể đưa tay đi đem Tiểu Bạch quần hồ bắt xuống, không thể làm gì khác hơn là vẫy ngón tay bị cắn kia kêu thảm thiết, đáng vẻ tức cười kia, nói có bao nhiêu buồn cười thì có bấy nhiêu.

“Tiểu Bạch! Không được vô lễ! Mau trở lại!” Tuyết Cơ mặt nghiêm khắc hướng Tiểu Bạch quần hồ chỉ một cái, Tiểu Bạch quần hồ liền hướng nàng bay trở về, Tuyết Cơ thấy rõ ràng ngay từ lúc đầu, nhưng là cười đủ rồi mới ở đó giả vờ giả vịt, mặt nguyên bản nghiêm khắc cùng lãnh sương, nhưng trong đáy mắt là vui vẻ sao cũng không che giấu được.

“Tuyết Cơ điện hạ, hôm nay cùng Tiểu Bạch theo chúng ta cùng đi dạo sao?” Ta để Lạc Ly thả ta xuống đất sau hướng Tuyết Cơ hỏi.

“Ta cũng muốn cùng Tuyết Nhi công tử cùng đi dạo, nhưng tử quỷ trong nhà ta oan khí, nói ta bên ngoài dạo chơi đã lâu, ta nhanh về nhà, hiện nay ta là cùng Tiểu Bạch tới cùng các vị từ biệt.” Tuyết Cơ lộ ra vẻ mặt ngọt ngào vừa mang điểm không thể làm gì.

“Vậy Lạc Ly liền cùng tiền Tuyết Cơ điện hạ rồi, ngày khác nếu có nhàn thì nhất định thân hướng cửu vĩ tộc bái phỏng.” Lạc Ly hướng Tuyết Cơ ôm quyền nói.

Cùng Tiểu Bạch quần hồ ôm cạp hồi lâu, cho đến Lạc Ly tới kéo người, mới lưu luyến không rời cùng mẹ con Tuyết Cơ cáo biệt, Tiểu Bạch quần hồ đi lần này, bên người lại không thấy được sinh vật so với ta nhỏ hơn, oán niệm nha, hơn nữa Tiểu Bạch đáng vẻ bảo bảo thật rất khả ái a.

Vẫy tay từ biệt mẹ con Tuyết Cơ sau, ta, Lạc Ly, Tử Lam, Cao Dương cùng Tiểu Sâm một nhóm năm người liền thay quần áo thường ra đường, trong đoàn người cũng chỉ có ta bao tròn vo giống như bánh chưng, ngay cả Tiểu Sâm cũng chỉ là nhiều hơn cái áo khoác mà thôi, làm ta không khỏi nghĩ đây là bọn hấn nội công rất cao hay là da người bên này đủ dày có chống lạnh.

Trước khi ra cửa Tử Lam ở trước mắt chúng ta lấy tay chỉ về cái phù dùm huyền thuật biến sắc mặt, mới nháy mắt thời gian, liền từ khuôn mặt xinh đẹp đến họa thủy biến thành thiếu niên thanh tú xinh đẹp, theo lời Tử Lam nói là không muốn phiền toái, cả quá trình loạn đẹp trai một phen, thấy thế ta há hốc miệng.

“Hoàng cung rất gần sao?” Ta xem bọn họ vừa ra khỏi cửa liền thẳng tắp đi, cũng không có thấy tiểu đồng kéo xe tới.

“Phải, không xa, đi qua hai cái đường lớn, quá ba đầu đường là đến, ở trong lúc Băng Tinh Hoa Tế, trừ mở ra ngự hoa viên, con đường lớn hoàng cung đối ngoại sẽ phong người làm đường chuyên dụng, thuê phát

dân cùng thương gia bày hàng, cái gì cũng có bán, thiên hoa bách môn, náo nhiệt vô cùng, cũng coi như là một đại đặc sắc của Băng Tinh Hoa Tế, nhưng thuận đường đi dạo một chút.” Tử Lam hảo tâm giải thích, nhưng giọng nói vang dội cùng cảm giác hân bình thường khác thường.

“Đó là cùng phiên chợ không sai biệt lắm sao?” Ta tiếp tục hỏi.

“Trên hình thức thì tương tự, nhưng kích thước liền lớn hơn nhiều, hơn nữa đại hình tế diễn mỗi năm một lần, chủ quán lấy ra tinh phẩm hoặc hàng không bán phần lớn là bình thường khó có thể thấy, cũng có không ít là trong lúc tế diễn hạn chế chế làm, nếu có thể kiên nhẫn tìm kiếm, nói không chừng còn có thể tìm được chút đồ chơi ly kỳ cổ quái, rất thú vị đó.” Tử Lam mang điểm hưng phấn nói, ngay cả cước bộ cũng nhanh.

[4]

“Đúng vậy, cửa hàng Cao gia của ta cũng có ở bên kia bày gian hàng, đội lát nữa có cơ hội liền cho Tiểu Tuyết Nhi dẫn kiến một cái bên kia hỏa ký đi” Ngay cả Cao Dương cũng là một bộ dáng vẻ mài quyền sát chưởng, thật không biết hân hưng phần cái gì.

Ở dưới một đồng (cao nhân), ta đi bộ tốc độ liền cùng tiểu hài tử không kém là bao nhiêu (so sánh với dưới ta chính là chân ngắn, có thể như thế nào? Khóc T^T), rất nhanh ta liền rơi vào phía sau đội ngũ, ngay cả Tiểu Sâm đều ở phía trước không tấy ảnh, chỉ có Lạc Ly từ từ ở ta bên cạnh theo ta đi, nhìn đám người Tử Lam xa xa dẫn đầu, lòng ta gấp bước nhanh hơn.

“Tuyết Nhi chớ gấp như vậy, nhà Nhị sư huynh gần như vậy, sẽ không tán đi, tách ra mọi người còn có thể nhìn thứ mọi người muốn, vẫn tự do hơn, không phải sao?”

Nghe được lời của Lạc Ly ta gật đầu một cái, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy là đạo lý, nhưng sau một khắc liền đầu đầy hắc tuyến, kia làm gì chờ cùng đi ra cửa? Chẳng lẽ chính là vì ra cửa một khắc kia sao? Càng muốn hắc tuyến mồ hôi lạnh lại càng leo lên đầu, mặc kệ!

Đang lúc nói chuyện với Lạc Ly thì cước bộ đã tới gần tế diễn hội trường, người đi đường đã hơi nhiều hơn, Lạc Ly nắm tay ta, một quả loan bước chân vào phạm vi phong đạo, ta trực tiếp cả mặt hóa đá, đôi mắt đi qua trên gian hàng kia từng cái một nghe làm như vãi bột đỉnh bên ngoài, liền tất cả đều người, người ta tấp nập tất cả đều là người, đầu người trào trào, mài vai nổi gót, ta đây tiểu nhân đứng ở trong đồng người, nhìn thẳng chỉ có thể nhìn đến một đồng ngực cùng bụng, đứng ở trong đối người, không khí không kém không nói, còn phải cẩn thận đừng để người không cẩn thận đụng vào, đang ủy khuất mếu máo, sau một khắc liền cảm thấy thân thể nhẹ, sau một khắc đã bị Lạc Ly một tay ôm đến trong ngực, tựa vào đầu vai hắn.

“Như vậy là tốt.” Lạc Ly ôn nhu hướng ta cười cười, ta cảm kích nhìn về phía Lạc Ly, ở thời khắc này ta cũng không để ý vấn đề tôn nghiêm của nam tử trưởng thành.

Lạc Ly ôm lên ta sau liền bắt đầu hướng từng cái gian hàng nhỏ chen qua, đôi mắt nhìn, cơ hồ có một nửa gian hàng nhỏ ở đây đều bán đồ ăn, một nửa khác cũng có chút là một ít trò chơi cùng cửa hàng tinh phẩm, nhiều đi dạo mấy nhà sau ta liền phát hiện Lạc Ly rất rõ ràng đều sẽ ở gian hàng bán đồ ăn vật dừng lại, mỗi khi nhìn một loại đồ ăn giống như là rất ngon cũng chính xác sẽ mua một chút, hưởng qua ăn ngon sẽ quay đầu lại mua nhiều mấy phân, ta cũng ném không ít món ngon.

Nhưng đi dạo đến gian hàng ăn vặt thứ tám, Lạc Ly mua thứ hai mươi phần đồ ăn ta thật tái ăn không nổi, nhưng Lạc Ly vẫn để cho ta giúp hắn cầm ăn, hắn bên đi dạo bên đem ăn vặt bỏ vào miệng, làm ta không khỏi ghé mắt, bình thường cũng không có nhìn hắn có thể ăn như vậy, nghĩ đến Địa Cầu có câu nói nữ sinh hám đồ ngọt sẽ dùng dạ dày thứ hai, không biết dạ dày Lạc Ly có thể cũng có chức năng này hay không?

Có lúc nhìn hắn ăn ngon, coi như no rồi cũng không nhịn được cắn miếng ném mùi, lúc này Lạc Ly sẽ tỉnh tể nói cho ta biết đây là thịt gì, dùng phương pháp gì làm, thả hương liệu gì vào, thật muốn là không nhìn thấy dáng vẻ Lạc Ly mua đồ ăn vặt, cũng thiếu chút nữa đã quên bản thân hắn chính là người tham ăn, chỉ có thể nói dáng vẻ ôn văn thư sinh bình thường của Lạc Ly thật sự quá giả vờ.

Từ từ đi dạo hơn phân nửa con phố, thấy không ít gian hàng nhỏ quảng cáo rùm beng bán Băng Tinh mật hoa, cũng không có thiếu tinh phẩm Băng Tinh Hoa, nhất danh quý bất quá thế là dùng thủy tinh tạo mô phỏng Băng Tinh Hoa trang trí, thậm chí còn có là vật thể tương tự hổ phách dán ở tiêu bản Băng Tinh Hoa.

“Những Băng Tinh mật hoa cùng tiêu bản kia là thật sao?” Nghe những điểm chủ thét như không thể giả được, ta thật không thể hoài nghi.

“Tiêu bản số lượng rất ít kia phần nhiều là thưởng thức phẩm không phải là bán, còn là thật hay giả cũng không từ khảo cứu, thế nhưng nếu nói Băng Tinh mật hoa, nghe nói là mật côn trùng hái từ gần hoàng cung, những mật côn trùng kia rốt cuộc có đi hái ở hoàng cung Băng Tinh Hoa hay không, trong mật hoa kia có bao nhiêu đóa là Băng Tinh Hoa, lại không thể biết.”

Nghe vậy ta , “Gian hàng bán những chế phẩm này, hoàng cung đều không quản sao?”

“Những thứ đồ này mình mua mình bán, chỉ sợ trong mật hoa kia có một đóa mới là Băng Tinh Hoa, những tiểu điểm kia cũng không có lừa gạt dân chúng, người làm cho hoàng cung quản sao? Huống chi chính bọn hân cũng có ở bán đấy.”

“Không thể nào? Thật có? Ở đâu?” Ta mồ hôi lạnh cuồn bốc, phía quan phương vật kỷ niệm, nghĩ đến Ngưỡng Nguyệt hoàng cung này thật rất sẽ nhân cơ hội kiếm tiền, buôn bán vật này, xem ra bất kể đặt vào quốc gia thời không nào đều là một bộ đáng.

“Hoàng cung mọi điểm dĩ nhiên ở phạm vi hoàng cung, vào ngự hoa viên liền thấy được, thời điểm cũng không xê xích gì nhiều, chúng ta liền đi trước mua phiếu đi.”

“Còn phải mua phiếu?” Ta kinh ngạc kêu to, đây là dạo chơi chủ đề chỗ vui chơi sao? Quốc chủ Ngưỡng Nguyệt quốc này thật là tài tình, ta thật TMD phục hân.

“Phiếu cũng không coi là đắt, một người liền năm mươi tiền, là một loại trình độ phát dân cũng có thể đảm nhiệm, hoàng cung thuyết pháp là không chế lượng người đi.”

Thấy xa xa ở trước tường cung tím màu vàng là phòng ốc nhỏ, trên phòng ốc nhỏ kia có tấm bảng thật to, cái bảng hiệu rõ ràng viết ba chữ (chỗ bán vé), trước chỗ bán vé kia thật dài xếp hàng chuỗi nhân long, ta trên trán cũng không chỉ là đổ mồ hôi .

17. Chương 17

Ước chừng xếp hàng 20 phút, ta cùng Lạc Ly thành công tiến vào cửa cung ngự hoa viên, hồi tưởng lúc nhóm người mới vừa xếp hàng, liền phản ánh ra Ngưỡng Nguyệt quốc giáo dục công dân coi như không tồi, có thể khiến cho ta vã mồ hôi chính là, ta hân là vị thành niên mua phiếu trẻ em, mặc dù ta thật là vị thành niên (lấy tiêu chuẩn của tam quốc ba mươi tuổi trưởng thành đến xem), nhưng từ mười hai tuổi trở lên ta sẽ không mua qua phiếu trẻ em, một khắc kia bị người bán vé tự động liệt vào phạm vi phiếu trẻ em thì ta tin tưởng về mặt ta thoát nhìn giống như nuốt sống một con ếch.

“Nơi này ba mươi tuổi trở xuống cũng tính phiếu trẻ em sao?” Ta ôm tâm tính tạm thời hỏi, nếu là như vậy trong lòng ta sẽ thăng bằng một chút.

“Mười lăm trở xuống.” Lạc Ly trả lời giống như đánh ta một quyền, làm cho ta oán niệm đến trên đầu cũng bay ra đốm lửa .

“Ồ, ta trông thật nhỏ như vậy sao?”

“Ta yêu Tuyết Nhi nho nhỏ, ta cảm thấy Tuyết Nhi tuyệt nhất là được, người đừng quản những người khác nghĩ sao, hơn nữa, có thể ít hai mươi tiền để vào, không phải là tốt vô cùng sao?” Lạc Ly sờ sờ đầu của ta lại hôn mặt ta một cái, giọng nói mang an ủi.

Đỏ mặt lên, suy nghĩ một chút cũng đúng, dù sao người trọng yếu nhất không ngại là tốt rồi, có lúc giả bộ làm con nít thật đúng là thật nhiều chỗ tốt, thứ nhất, nếu là ta có thân hình người trưởng thành nơi này, lại không thể để cho Lạc Ly ôm ta đi dạo phố tự nhiên như vậy.

Vừa mới xây xong kiến thiết trong lòng, vừa ngẩng đầu dõi mắt hướng hoa viên nhìn, một mảnh đóa hoa phiến Băng Lam tinh, đang cố gắng hướng du khách biểu diễn xinh đẹp của bọn nó, bộ dáng cao quý thánh khiết kia, trong nháy mắt đoạt đi chức năng nói chuyện của ta, phảng phất ở nơi thần thánh này nói chuyện cũng là một loại tội, làm cho người ta có xung động hướng đóa hoa kia quỳ lạy.

“Hảo. Xinh đẹp.” Giống như là qua một thế kỷ lâu như vậy, ta cũng cuối cùng cũng tìm về thanh tuyến của mình, ta rất muốn hướng Lạc Ly biểu đạt biển hoa phiến Băng Tinh này làm cho ta có bao nhiêu rung động, ta phát giác đối với người có năng lực bản cùng ngôn ngữ như ta, thực không tìm được bất kỳ một từ ngữ nào có thể hình dung Băng Tinh Hoa xinh đẹp kia, Băng Tinh Hoa kia nhìn qua yếu ớt giống như bông tuyết, rồi lại có kiên cường nở rộ nơi núi cao giá lạnh nhất, coi như bị chuyển qua bên trong ngực hoa viên đất bằng phẳng ở hoàng cung, cũng không thể giảm thấp cao ngạo xinh đẹp của nó, đó là một loại cảnh tượng đẹp đến mức tận cùng, trách không được Lạc Ly nói sẽ không có du khách đi cường hái, ta nghĩ trừ nguyên nhân độc tố kia, có thể bỏ xuống trong lòng cảm giác thần thánh kia hay không, đi đối với Băng Tinh hoa thánh khiết này làm ra hành động khinh nhờn như vậy đều là một cái vấn đề.

Vào hoa viên sau, du khách so bên ngoài ít hơn nhiều cũng có trật tự, Lạc Ly liền đem ta để xuống, dắt tay của ta tiếp tục đi, chỉ thấy trước các tiểu hoa phổ đều có rào chắn, trước rào chắn có thủ vệ đứng đúng như lời Lạc Ly nói, trừ mấy khoảng đất bên ngoài, rất nhiều đường nhỏ dành cho người đi đường một chiều, kia cảm giác ngay ngắn có thứ tự thực làm cho người ta tiêu sấu, mặc dù du khách còn chưa phải ít, cũng không làm cho người ta có cảm giác chen chúc, từ địa phương rất nhỏ này cũng có thể thấy được, ở trên phương diện này Ngưỡng Nguyệt hoàng cung thật đúng là xuống không ít tâm tư.

Cùng Lạc Ly đi dạo một vòng, liền bước chân vào quan gia mai điểm, quả nhiên thấy không ít quảng cáo rùm beng (độ tinh khiết cao) Băng Tinh mật hoa đang bán, hơn nữa giá tiền cũng không rẻ, cùng tiểu gian hàng bên ngoài bán tẻ hơn mấy lần, nhưng còn có thể thấy được lượng tiêu thụ không tẻ, trừ mật hoa ra, cũng không có thiếu đồ trang sức mô phỏng theo Băng Tinh Hoa cùng tranh chữ, ta nhìn thật lâu cũng không thấy có bán Băng Tinh Hoa, không khỏi hướng Lạc Ly hỏi lên.

“Băng Tinh hoa rơi đều là tặng cho người hữu duyên, mua được liền cái gì cũng không phải, cho nên mai điểm trong hoàng cung có một đôi sản phẩm phụ Băng Tinh hoa, nhưng không có Băng Tinh Hoa.” Lạc Ly ôn nhu nhìn ta một cái, hồi đáp.

“Cũng đúng, nếu là thật có thể dùng tiền mua được, Băng Tinh hoa cũng không tái trân quý.” Ta sâu kín nói.

“Lẽ ra nên như vậy, có cái gì muốn sao?” Lạc Ly hỏi.

Ta lắc đầu một cái, thành thật mà nói cũng không có muốn cái gì, giống như những tranh vẽ cùng chế phẩm kia mặc dù thực quá thật, nhưng thủy chung không bằng một phần mười đóa hoa thật kia, tại một khắc ta bắt đầu oán niệm tại sao nơi này không có máy chụp hình, thật muốn chụp phiến hoa phổ kia.

“Vậy không bằng mua bình mật hoa trở về đi.”

“Mua mật hoa sẽ có ích gì sao?” Ta nghĩ tới lời đồn đãi Lạc Ly nói kia.

“Ha hử, cái này cũng không phải, dù sao đó là truyền thuyết, muốn mua là bởi vì Băng Tinh mật hoa kia có hiệu quả trị liệu hàng hỏa thanh tâm, đối hỏa độc rất rõ rệt, ngoài ra mùi thật không tệ, mua một bình trở về để thử cũng không sao.”

“Ừ. Lạc Ly, người đi trước mua đi, ta muốn đi ra ngoài đi một vòng, rất nhanh trở về.” Ta chỉ chỉ trên quầy đứng nhóm người mua hướng Lạc Ly nói.

“Nếu không đi dạo một vòng nữa rồi mới đến mua?” Lạc Ly nói.

“Không. Không cần, người xem người nhiều như vậy, đi một vòng nữa trở lại người càng nhiều, nơi này là bên trong hoàng cung uyển, lại có nhiều thủ vệ ở như vậy, ta sẽ không có nguy hiểm, hơn nữa ta chỉ là muốn đi dạo một vòng nhìn nhiều hơn mà thôi, người nhanh lên một chút đi xếp hàng đi, ta rất nhanh

sẽ trở lại , người dừng chạy loạn, phải chờ ta nga.” Nói xong ta vội vàng đem Lạc Ly đẩy hướng quây rồi chạy ra ngoài, chưa cho Lạc Ly cơ hội phản đối.

[2]

Đề khí ra bên ngoài chạy mười mấy bước, quay đầu lại nhìn Lạc Ly chưa theo tới, mới thả chậm cước bộ, dọc theo rào chắn bên ngoài vườn hoa, quay lại nhìn chằm chằm đóa hoa cùng dưới đất, tốc độ con rùa từ từ đi tới , đưa tay sờ một cái hộp nhỏ buổi sáng nhân lúc Lạc Ly không chú ý thu đến trong ngực, đỏ mặt lên, ta mới không phải đặc biệt tìm đến đóa hoa rơi đâu, ta chỉ là nhìn nếu có hoa rơi thì không muốn lãng phí, lấy về làm kỷ niệm cũng tốt mà thôi, ừ, không sai!

Ta vừa nhìn vừa đi, thỉnh thoảng còn ngồi chồm hổm xuống cẩn thận quan sát trên đất, thỉnh thoảng cùng thị vệ trước hoa viên chống lại ánh mắt, bọn họ cũng hỏi cho ta một nụ cười lễ nghi, ta mặt đỏ lên, cảm giác được động tác kia của mình cũng thực rõ ràng chút, tuy nói những thị vệ kia có thể chẳng qua là nở nụ cười chuyên nghiệp theo thói quen, nhưng ta vẫn cảm thấy có loại cảm giác như bị xem thấu, lúng túng sờ sờ lỗ mũi, cúi đầu nhắm mắt làm ngơ, cũng sợ Lạc Ly ở mãi điểm chờ lâu, cước bộ tìm kiếm cũng tăng nhanh lên.

Ngồi xổm người xuống lần thứ N nhìn trên đất, vẫn là không thấy nửa phiến cánh hoa Băng Tinh, ôm đầu áo não thở dài, đang định chạy về mãi điểm tìm Lạc Ly thì lại thấy một đôi giày rất là quý khí xuất hiện ở trước mắt.

“Người lạc đường sao?” Chủ nhân đôi giày hướng ta vươn tay, giống như là muốn đem ta kéo lên.

Ta thuận theo tay nhìn lên, thấy một nam tử phủ quý khí, bộ dáng coi như là đoan chính, hần thân thiện hướng ta cười cười, thấy ta không có để ý tới tay của hắn, cũng không tức giận, đem tay thu về sau còn vung về cây quạt quạt quạt a quạt, nhìn vóc người hắn coi như cao lớn, phủ một thân quần áo quý tộc, phía sau còn theo mấy tùy tùng mặt vô biểu tình, xem ra tựa như một bộ dáng con em nhà giàu, chẳng qua là da tay của hắn tái nhợt có chút bệnh hoạn, cặp mắt hoa đào kia có chút lớn mà vô thần, toàn thân làm cho người ta cảm giác chính là rất lộ vẻ không thật.

“Vị tiểu đệ đệ này, người đi cùng người nào? Cùng người nhà tới sao?” Nhìn ta không có trả lời, chỉ bình tĩnh nhìn hắn, hắn lại nhẩn nại hỏi ta một lần.

Ta vỗ vỗ quần áo của mình đứng lên, vẫn là không có để ý đến hắn, cái gì tiểu đệ đệ, nghe sao cũng giống như lừa trẻ con , trời lạnh còn dùng quạt, người này bị bệnh thần kinh a?

“Lớn mật! Công tử hỏi người nói! Điếc sao?” Ta liên tiếp coi nhẹ câu hỏi của người nọ, tùy tùng phía sau người nọ liền chân chó nhảy ra ngoài, quát to một tiếng chỉ tay mắng ta.

Thành thật mà nói, từ nhỏ đến lớn ta còn thật không có gặp qua người cái gì đều không nói, vừa ra tới liền đối với ta quát mắng, nếu là cậu nô tài kia muốn hung hăng làm ta sợ, có thể nói hắn là thành công, ta xác thực bởi vì hắn đột nhiên rách cổ họng kêu to dọa cho sợ đến run lên một cái, phục hồi tinh thần lại đã cảm thấy ủy khuất, đây là cái gì a, ta êm đẹp đứng ở nơi này, là chủ nhân người đột nhiên chạy tới đến gần , ta có phòng tâm không nói lại là có sai lầm rồi sao? Càng nghĩ càng cảm thấy ủy khuất, mở một đôi mắt to vô tội nhìn trở về.

Chỉ thấy con người của phú gia công tử kia phóng đại một chút, quay đầu liền một cái hướng trên đầu tùy tùng kia gõ đi, cả giận nói: “Người mới lớn mật, bốn công tử để cho người nói chuyện sao? Còn không mau xin lỗi tiểu công tử kia!”

“Dạ dạ dạ! Nô tài đáng chết! Nô tài đáng chết! Xin tiểu công tử tha thứ!” Tùy tùng kia thuận tức quỳ xuống hướng phú gia công tử dập đầu hai cái, lại xoay người hướng ta dập đầu, dọa cho sợ đến ta lập tức nghiêng người lánh , trở về nhìn tùy tùng kia chỉ cảm thấy tò mò, tùy tùng này bị mắng như vậy liền miêng đầy đáng chết quỳ lạy, động tác kia thuần thực giống như làm trăm ngàn lần, vậy trong cuộc đời hắn không phải muốn chết rất nhiều lần?

“Tiểu đệ đệ, đừng sợ đừng sợ, người nhà người đâu?” Phú gia công tử kia mang điểm lấy lòng tiêu sái đến trước mặt ta, cúi đầu vừa cười mẽ mẽ hỏi ta.

Ta vẫn là biểu tình nhất linh nhất hào nhìn về phía hân, im lặng không lên tiếng.

“Chủ tử, tiểu hài này chẳng lẽ là người câm?” Tùy tùng mới vừa bị chửi kia nhìn ta còn chưa lên tiếng, liền ở bên tai phú gia công tử kia nói, công tử kia nghe thấy không sai hướng ta nhìn lại, một phó bộ dáng như có điều suy nghĩ.

Ta hắc tuyến, cũng khó trách bọn họ sẽ nghĩ như vậy, bất quá cũng không phải là ta cố ý muốn giả bộ câm, chỉ không biết vì sao giờ phút này đối với người này ta chính là không muốn nói chuyện.

“Tiểu đệ đệ, ngươi thích Băng Tinh hoa sao?” Phú gia công tử kia trực tiếp ở trước mặt ta ngồi chồm hổm xuống, hai tay bắt hai bên cánh tay ta, ngẩng đầu một bộ dụ dỗ đứa trẻ nói chuyện với ta.

Ta nhất thời không có để ý đến bị bắt, vụng trộm ác hàn, nhẹ tránh ra, cau mày nhìn người trước mặt này, lúc bắt đầu đối với người này không có cảm giác gì, bây giờ còn thật có điểm ghét hân, nói chuyện liền nói, động tay cái gì, lại quên hiện tại bề ngoài của ta giống như tiểu đồng mười hai mười ba tuổi nơi này, lúc cùng tiểu đồng chuyện, bình thường cũng sẽ có động tác này.

Ảo não trừng hân, có chút lo lắng Lạc Ly chờ ở mai điểm, nghĩ thầm phải nhanh lên một chút thoát thân, liền hướng hân gật đầu một cái.

Người nọ thấy ta cuối cùng cũng có phản ứng trên mặt vui mừng, rồi nói tiếp: “Tiểu đệ đệ, nhà ta có Băng Tinh hoa, ngươi đi theo ta ta tặng cho ngươi.”

Nghe vậy ta hắc tuyến cùng mồ hôi lạnh chảy đầy đầu, không thể nào, thật đúng là để ta gặp phải tên dụ dỗ, ta trông có vẻ gât như vậy sao? Người này hành động rõ ràng như vậy, thật có chút đầu óc đều sẽ không theo hân đi có đúng hay không?

Ta nghĩ đến lại hơi tránh ra, vẫn là tránh không ra, cũng không biết hân là có cố ý không, nắm có chút dùng sức, làm cho hai cánh tay ta đau nhức, dùng lực lớn hơn nữa để tránh mà cũng không được, liền nghĩ ta ở nơi dùng động tác lớn như vậy, ít nhiều cũng sẽ khiến cho du khách chú ý, nhưng khi ta nhìn trái phải thì mới phát hiện không biết ở thời điểm nào, tùy tùng của phú gia công tử kia đã xây bức tường người, đem ta cùng với công tử kia ngăn cách ở đám người bên ngoài, ta tái hướng thị vệ đứng ở trước vườn hoa nhìn lại, lại chỉ thấy hân mắt nhìn thẳng hướng trước nhìn, phảng phất toàn bộ không có lưu ý đến xôn xao bên này, cùng mới hình tượng mỉm cười thân thiết vừa kia thật đúng là một trời một vực.

Giờ khắc này ta cuối cùng cũng bắt đầu luống cuống, nghĩ đến trước mắt người này ít nhiều cũng có chút địa vị, mà vô cùng có khả năng chính là người quan gia, nếu không thị vệ bên này sẽ không làm như không thấy như thế, ta mở miệng đang muốn kêu thì đột nhiên trên cổ một cái đau nhói, sau một khắc đã mất đi tri giác.

Khi ta ở một gian phòng trang hoàng cao quý nhả trí tỉnh lại, trừ bất an ở nơi xa lạ, còn rất oán niệm tại sao ta lại té xỉu ở chỗ này, bất kể là mình ngã xuống, hay bị hôn mê, ta đây số lần té xỉu thật là so dĩ vãng mười tám năm trước tăng lên còn nhiều hơn, ách. Trước kia trên địa cầu ta hình như chưa bất tỉnh qua.

Sờ sờ sau gáy bị gai, ta từ trên giường bò dậy, phát hiện mình vẫn là phủ quần áo trên người, mà áo khoác liền bị thoát ra đặt trên giá treo ở gian phòng, trong phòng còn có hai người thị nữ, các nàng nhìn ta đã tỉnh, một chạy ra ngoài, một người khác liền lấy cái bàn hướng ta đi tới.

“Tiểu công tử, xin cho nô tỳ phục dịch ngài rửa mặt đi.” Thị nữ mặt vô biểu tình, cung kính nói.

Ta mở mắt nhìn nàng, cự tuyệt nàng giúp ta lau mặt, tự mình cầm khăn mặt lau lung tung một cái, nhưng sẽ không cự tuyệt nàng thay ta đem tóc ngủ đến rối loạn chải tốt, ai kêu ta vẫn là không búi tóc hạo, có lúc giận lên thật muốn đem tóc càng ngày càng dài này cắt bỏ.

“Ta ở nơi nào?” Sờ sờ trong ngực gì đó đều ở đây, trên cổ tay còn cây sáo nhỏ Cao Dương đưa, nghĩ đến có thể cầu cứu liền an tâm xuống.

“Hồi tiểu công tử, nơi này là phòng khách trong Khang Trữ cung điện.” Không biết có phải biết ta không biết nói chuyện hay không, thị nữ kia nghe được ta nói chuyện thì rõ ràng rất sung sướng một chút, mới đáp lời ta.

Khang Trữ cung? Bên trong điện? Xem ra ta là ở trong hoàng cung , mới vừa người nọ bắt ta không phải là hoàng thân quốc thích đi? Cũng không biết ta bắt tỉnh bao lâu, Lạc Ly không thấy ta chắc chắn rất lo lắng, ta phải nghĩ cách bỏ qua thị nữ này đi cầu cứu.

“Ta bắt tỉnh bao lâu?”

“Hồi tiểu công tử, nô tỳ không biết.”

“Người bắt ta là ai?”

“Hồi tiểu công tử, nô tỳ không rõ ràng lắm.”

Ta hắc tuyến, thị nữ này thật đúng là thực hiện chính sách ba không của người nô tài đi, không biết, không rõ ràng lắm, không nên hỏi ta.

“Ta có chút khát, có thể cho ta chén nước không?”

“Dạ.”

Ta thấy lúc thị nữ kia quay người lại, lập tức đem cây sáo ngọc nhỏ để gần trước miệng, dùng hết khí lực liền thổi một tiếng to, thổi sau ta nhìn chăm chăm cây sáo nhỏ, không âm thanh ta là có dự liệu được , nhưng trường hồi lâu vẫn cảm thấy có chút không đáng tin, đang muốn thổi thêm một cái thì thị nữ kia liền đưa tới một ly trà, mà lúc này gian phòng cũng mở ra, chủ nhân bắt ta đập đi vào, lúc này hấn ngược lại không có mang tùy tùng, thấy hấn sẽ không tâm tình, ta trường!

Phụ gia công tử kia thấy ta trường hấn, ngạc nhiên một cái, sau đó lại giống như tự biết đuối lý sờ sờ lỗ mũi, tầm mắt nhìn hai bên không dám nhìn ta, nhìn đáng vẻ chột dạ của hấn đối với người bị hại, thực không giống như là cái loại đại gian đại ác đồ đó.

“Người bắt ta làm gì, mau thả ta về nhà!”

Phụ gia công tử kia nhìn ta ngần ngại, “Thì ra là người sẽ nói , sao. Ta mới vừa hỏi người đều không đáp ta đây?”

“Ta không muốn nói chuyện không được sao, ta lúc nào nói ta không biết nói chuyện? Người bây giờ đem ta thả ra ta còn có thể không tính toán, nếu không người tới tìm ta cũng không phải là tùy tiện tính toán a, người đây là dụ dỗ, là bắt cóc, là giam cầm phi pháp. phải ngồi tù !”

“Tiểu oa nhi người đừng quá kiêu ngạo, ta chỉ thấy người thật đáng yêu vừa giống như lạc đường, mới muốn tìm người tán gẫu cái, kia biết người không nói lời nào thấy hoàn hảo, vừa nói ngược lại bị ghen, ta đã nói với người, ở chỗ này tất cả đều là người của ta, có ai thấy là ta bắt người ? Người nhà của người là người nào? Tin tưởng người cũng ý thức được đây là địa phương gì? Ở nơi này nhà nào ở Ngưỡng Nguyệt quốc so với nhà ta lớn hơn? Như người một tiểu tiểu oa tử nếu là không ngoan ngoan, ta đem người xem như con trùng tử bóp chết dễ dàng như vậy mà thôi.” Phụ gia công tử kia giống như là nghĩ tới chỗ nào, tự tin cũng giống như trở lại, trên cao nhìn xuống xem ta.

Nói đến đây ta cũng sẽ không muốn nói chuyện, đúng, hấn nói không sai, ta ở bên trong hoàng cung uyển , muốn Lạc Ly bọn họ đi vào, thật bị phát hiện thì hấn chỉ cần đem ta giết chôn xác, lại nói cái gì cũng không biết, cũng không còn người có thể làm khó hấn gì.

“Tiểu đệ đệ tên gọi là gì, nhà ở đâu? Trong nhà còn có người nào?” Phụ gia công tử kia nhìn ta giống như là bị hù dọa, vừa cười mê mê hướng ta hỏi tới.

Ta chép miệng, ủy khuất nhìn hấn một chút, nghĩ thầm ở trên tay người ta vẫn là ngoan chút ới tốt, giả làm đứa trẻ để phòng tâm của người ta giảm thấp chút, mới nghĩ đến chạy trốn, coi như không trốn thoát thì cũng trì hoãn thời gian để cho Lạc Ly cứu ta, “Ta tên là Tuyết Nhi, nhà ta ở Chu Môn thành bên trong Tế Sư phủ.”

Nghe được lời của ta, phú gia công tử kia cả kinh trợn to mắt, huyết sắc trong phút chốc từ trên mặt lui xuống, miệng run rẩy hỏi: “Kia. Kia. Bồn quốc, bồn quốc tể sư cùng người là quan hệ gì?”

“Hắn là Nhị sư huynh ta.” Lạc Ly cùng ta quan hệ này, Cao Dương lại là ca ta, lấy ngang hàng bàn về, ta chính là gọi Tử Lam là Tử Lam sư huynh, ta nói hắn là Nhị sư huynh cũng không có sai đi?

Phú gia công tử kia mở lớn miệng, hoảng sợ nhìn chăm chăm ta, giống như nhớ tới cái gì lại hướng ta hỏi tới, “Chưa từng nghe nói quốc sư có sư đệ nhỏ như vậy ở tại nhà hắn , người. Người là sư đệ nào của hắn?”

“Ta là ở Húc Nhật quốc tới đến tìm Tử Lam sư huynh ăn tết, hai ngày trước vừa mới đến.” Xem ra Tử Lam ở Ngưỡng Nguyệt quốc này địa vị thật rất cao, nhìn người nọ run rẩy cũng mau không cầm được.

“Thiên! Xong rồi xong rồi! Đã gây họa đã gây họa, trừ người nhà còn có ai dám gọi thẳng tục danh quốc sư. Thiên, làm sao. Liền Tiểu Nguyên Tử làm hỏng, ai yêu, làm – sao?” Phú gia công tử kia khiếp sợ qua sau, đang ở bên trong gian phòng gấp đến độ thấp đầu đi tới đi lui, tự lẩm bẩm, thỉnh thoảng còn ngẩng đầu lên nhìn ta một cái, trong mắt dần phát hiện sát cơ.

Thấy dáng vẻ phú gia công tử kia, trong lòng ta thầm kêu hỏng bét, phải nghĩ biện pháp trì hoãn.

“Ta nói, người vẫn là nhanh lên một chút đem ta thả đi, trở về sau ta cùng lắm thì nói với sư huynh ta lạc đường, nếu không ta có việc không hay xảy ra, cổ trùng trên người ta sẽ báo cho sư huynh ta phát sinh chuyện gì, dĩ nhiên, bao gồm ngộ hại ở đâu, là ai hại ta.” Nhớ tới cổ trùng trên người Cao Dương kia, trộm mượn tới dùng một chút tốt lắm, khoa đại một cái tác dụng của cổ trùng kia, hy vọng có thể hù dọa được hắn.

“Tiểu oa nhi nói ngốc cái gì, Bồn cung. Giống như là lớn bắt nạt nhỏ sao? Ta cũng chỉ là mời người tới ở vài ngày, hảo hảo hàn huyên một chút mà thôi, tối nay ở nơi này nghỉ ngơi thật tốt một chút đi.” Phú gia công tử kia nghe được lời của ta sau, sát cơ trong mắt rõ ràng giảm bớt, ánh mắt cũng bắt đầu không xác định , bỏ lại một câu nói như vậy liền ra cửa phòng, nghĩ đến là muốn đi điều tra một cái ta nói chính là thật hay không đi?

Xem ra là tạm thời đem hắn hù dọa, thở phào nhẹ nhõm, ôm tâm tính may mắn đẩy ra đại môn đóng chặt kia, quả nhiên là khóa , xuyên thấu qua cửa giấy mơ hồ thấy có thị vệ canh giữ ở bên ngoài, lúc này ta còn thật là chính là bị làm thành nhân vật bất cóc, nhìn cung điện này, còn có đoạn nói chuyện với hắn vừa rồi, tám chín phần mười nhất định là một hoàng tử, không phải là tên khốn thái tử lần trước Tử Lam nói đi?

Như vậy liền thăm, cũng không biết hắn trối để ta làm gì, dĩ nhiên ta cũng sẽ không ngu ngốc đến đi tin hắn chỉ là muốn cùng ta hàn huyên một chút, nhìn lúc hắn biết ta cùng Tử Lam có quan hệ đáng về giết mình đó, rõ ràng hắn cũng không biết bối cảnh của ta, bất kể hắn vừa bắt đầu trối ta là mục đích gì, hiện nay ta chỉ lo lắng hắn vì giấu giếm sự thật, bí mật đem ta giết mà thôi, nhìn một chút tử ngọc cây sáo nhỏ trên cổ tay, cũng không biết Cao Dương cảm giác được ta cầu cứu không.

Ai, nghĩ đến mình vốn là hảo hảo cùng Lạc Ly đi xem Băng Tinh Hoa Tế, ta cũng chỉ là muốn lặng lẽ xem một chút có Băng Tinh hoa rơi hay không mà thôi, sao nghĩ đến hiện tại Băng Tinh hoa rơi không có nhặt được, ngược lại bị cái nhân vật nghi là thái tử trối đến bên trong hoàng cung uyển, còn phải không biết là vì chuyện gì, ta đây là xui xẻo sao?

Tâm tình xuống thấp, liên thị nữ đưa tới ô thực cũng không còn khẩu vị gì, hướng chi, ta kia biết có hạ độc hay không, tuy nói bọn họ muốn độc ta cũng không cần phải hạ ở bên trong thức ăn, nhìn màu sắc hương vị thức ăn này, nhìn chòng chọc một lát, vẫn là cùng thị nữ kia lắc đầu một cái bày tỏ không muốn ăn, vì có thể tới mà đi luôn, quần áo của ta cũng không có đổi, trực tiếp phủ bộ quần áo đó liền chui vào chăn, cuộn thân thể vui ở góc.

Tuy là oa đến trong chăn, nhưng lại sợ mình đang ngủ sau không biết sẽ bị như thế nào, chỉ đành phải đánh tinh thần giữ vững cảnh giác, ở trong chăn mấy giờ, vẫn đều tưởng an vô sự, không ai tìm đến cũng không ai để ý tới, trong lúc đó ta lại thổi cây sáo nhỏ kia hai cái. Lòng nghĩ nếu là Lạc Ly bọn họ không tìm được ta thì ta tự cứu, bất tri bất giác mặt trăng đã lên, bọn thị nữ cho là ta đã ngủ, cũng lẳng lặng thối lui ra khỏi gian phòng.

Đi tới trong nơi dị thể này, thật đúng là lần đầu rời đi Lạc Ly, đơn độc một mình ở bên ngoài, ta cũng biết rõ Lạc Ly không thể nào giống như vú em ngày ngày hai mươi bốn giờ đều ở bên cạnh ta, huống chi, lúc này nói thật vẫn là ta chạy loạn trước, cũng không biết thoát hiểm sau lúc thấy Lạc Ly, Lạc Ly có tức giận hay không, có người nói người càng ôn nhu, tức giận càng kinh khủng, nuốt nước miếng một cái lắc đầu một cái, sẽ không sẽ không, Lạc Ly rất đau ta, mới sẽ không sinh khí đâu, ừ!

“Oa a!” Đột nhiên, nơi bắp chân giống như có đồ gì quần đi lên, còn thuận theo thân thể hướng về phía trước bơi lại, cảm giác rợn cả tóc gáy kia dọa cho sợ đến ta bắn lên tới kêu to, ngay sau đó thị nữ ngoài cửa liền vọt vào.

“Tiểu công tử, phát sinh chuyện gì sao?”

“Ách. Không có, ta làm ác mộng mà thôi, các người đi ra ngoài đi.” Tại bắt được cái thân thể lông xù gì đó, ta vội vàng đem thị nữ nghe tiếng ta kêu dụ dỗ ra ngoài sai, liền lùi về trong chăn cùng vật thể trong tay nhìn thẳng vào mắt.

18. Chương 18

“Tiểu Bạch! Người sao lại ở đây, người không phải về với mẫu thân người sao?” vừa mừng vừa sợ nhìn Tiểu Bạch quần hồ, Tiểu Bạch quần hồ thấy ta cũng rất hưng phấn dùng đầu thẳng cọ ta.

Tiểu Bạch quần hồ không biết nói chuyện, chỉ biết chiêm chiếp la hoảng, cọ ta một lúc lâu sau, mới ở trong miệng phun ra cho ta một viên tiểu lập hoàn, ta cầm trái phải nhìn một chút, dùng ngón tay đem nó bóp mở, quả nhiên giấu tờ giấy hé ra chữ, chiều rộng ước chừng hai đốt ngón tay chẳng chịt viết hai hàng chữ cực nhỏ.

(Tuyệt Nhi chớ hoảng sợ, đợi chút mấy ngày, tự có biện pháp đón người trở về. Tiểu Bạch tạm lấy được ba thành pháp lực, sẽ làm bạn và bảo vệ người, mỗi ngày buổi trưa thổi sáo báo an, Lạc Ly viết. Khác: Tiểu quỷ đầu loạn chạy loạn, trở lại cẩn thận cái mộng người.)

Nhìn trước nữa an lòng, sau nhìn lại ta, Lạc Ly tức giận sao? Ô, Lạc Ly tức giận, cẩn thận cái mộng là ý gì? Chẳng lẽ muốn đánh mộng ta sao? Không phải chứ? Ta không muốn nữa ~! Ô ô, lúc này thật sự tâm muốn chết đều có, ta bộ dạng giống đứa trẻ, thích cùng Lạc Ly làm nũng không tồi, nhưng không đại biểu ta chính là đứa trẻ, không thể dùng phương pháp của đứa nhỏ mà trừng phạt a! Ta từ lúc có trí nhớ tới nay chưa bị đánh mộng qua, huống chi chuyện lúc này lại không liên quan ta, ai biết ở bên trong hoàng cung còn có thể có kẻ dụ dỗ nữa, mặc kệ, ô ô.

“Tiểu Bạch, ta hiện tại có chút không muốn đi về.” Ta sờ thân thể lông xù của Tiểu Bạch, gãi cảm nó, ủy khuất biu môi, nói giống như kẻ khổ.

Đột nhiên, quanh người Tiểu Bạch quần hồ một trận bạch quang bốc lên, đợi ta phục hồi tinh thần lại, Tiểu Bạch quần hồ đã hóa thành bộ dáng Tiểu Bạch Bảo Bảo, miệng cười hì hì hướng ta đi tới, ôm cổ ta cọ nha cọ.

“Đúng a, trong thư nói người lấy đến ba thành lực lượng a, ba thành liền đủ hóa làm người? Thật lợi hại, a, thật lâu không có thấy bộ dáng Tiểu Bạch Bảo Bảo, bất quá nếu là có người đến thì người nhớ phải đổi trở về bộ dáng quần hồ, giấu ở trong ống tay áo ta nhen, nếu không ta cũng không biết phải giải thích sao lại thêm Bảo Bảo ra đây, cũng không thể nói là ta sinh đúng không? Ha ha.” Nhìn bộ dáng đáng yêu của Tiểu Bạch Bảo Bảo, tâm tình suy sụp kia của ta lập tức tăng trở lại, ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo cọ lên, thỉnh thoảng tại khuôn mặt nhỏ bé béo mập kia hôn một ngụm, a, thực đáng yêu.

Ôm cọ, Tiểu Bạch Bảo Bảo lại càng ngày càng hướng trong quần áo của ta tới, vạt áo của ta cũng bị nó chui vào, nhưng nó vẫn là muốn hướng bên trong chui vào, nhìn nó dùng cả tay chân, cái mộng loạn xoay, khả ái đến ta thẳng cười nhẹ.

“Tiểu Bạch ngươi xảy ra chuyện gì? Lạnh sao? A ! !” Trên nhũ tiêm đột nhiên cảm giác một trận ướt át, cả kinh ta cả thân thể nhảy lên, thật may là kịp thời phản ứng , đem tiếng kêu sợ hãi miêu tả sinh động đè ép xuống, cúi đầu nhìn dáng vẻ Tiểu Bạch Bảo Bảo cắn nhũ tiêm ta ta, thật là lại vừa vừa buồn cười.

“Tiểu Bạch chớ hút, ta cũng không phải là nương ngươi, ngươi tái hút cũng hút không ra sữa , ngươi là đói bụng rồi sao? Sao bọn họ không trước đem ngươi uy no rồi mới để cho ngươi tới đây chứ, lần này ta cũng thật không biết phải đi đâu tìm sữa cho ngươi uống, ai yêu, Tiểu Bạch chớ cắn.” Mang giọng nói ba phần tức cười bảy phần bất đắc dĩ, ta sờ đầu Tiểu Bạch Bảo Bảo nói, nhưng nhìn nó còn không nghe nói vẫn cố gắng hút a hút , ta cuối cùng cũng chỉ còn lại có tràn đầy bất đắc dĩ.

Thành thật mà nói, dù sao nó hút cũng hút không ra sữa , đối với ta mà nói để cho đứa bé này cắn nhũ tiêm cũng chỉ là vấn đề hơi đau chút xíu mà thôi, dù sao cũng không có người nhìn thấy, chẳng qua là Tiểu Bạch Bảo Bảo nếu là thật đói bụng đến muốn tuột quần áo của ta cắn nhũ tiêm, chính là cái vấn đề rất lớn.

Hơn nữa, ta từ sau khi bị bắt tới cũng không có hạt cơm nào vào bụng, nghĩ muốn chạy trốn cũng không có thể lực, nhưng lại sợ bọn họ hạ độc ở trong thức ăn, này phải làm sao đây?

Cúi đầu suy nghĩ, lại thử lấy tay kéo đầu Tiểu Bạch Bảo Bảo đang hút nhũ tiêm ta, tính toán trước đem nó kéo ra, nhưng trừ nhũ tiêm ta kéo theo Tiểu Bạch Bảo Bảo hút, rồi lại hút đến thực thực , ta chảy mồ hôi, tiểu bảo bảo đầu còn chưa lớn ta lại không dám dùng sức kéo, muốn suy nghĩ , cẩn thận đem Tiểu Bạch Bảo Bảo dời về phía trong giường, dùng chăn đắp kín, vẫn là nên gọi người tới.

“Người đâu!” Vốn định lễ nghi hỏi bên ngoài có ai không? Nhưng nghĩ những phim cổ trang kia thật suất khí kêu to”Người đâu!” Cũng rất muốn thử một lần, ha hả.

“Dạ, xin hỏi tiểu công tử có gì phân phó?” Quả nhiên người còn đứng ở cửa, vừa gọi liền lập tức có hai người thị nữ đi vào, quả nhiên là hoàng cung, hiệu suất thật là không tệ.

“Ta hiện tại hơi đói , giúp ta lấy chút thức ăn đến đây đi, phải nhẹ chút,mặt khác đem cho ta nhiều nhiều mật nãi quả .”

“Nô tỳ tuân lệnh.” Bọn thị nữ hướng ta cúi chào sau đó biến mất ở cửa.

Cúi đầu nhìn lại Tiểu Bạch Bảo Bảo vẫn ở trước ngực ta vùi đầu khổ hút, kỳ quái nhớ nó hút lâu như vậy không hút ra sữa, nó không có cảm giác sao? Miệng còn không mỏi ? Bất đắc dĩ gõ đầu Tiểu Bạch Bảo Bảo một cái, thở dài nói: “Ngươi hút ta cũng không nói gì , nhưng ngươi có thể hút ít lực một chút cho ta hay không, ta cũng không có tính toán làm ngực ta nhiễm xanh.” Hiện tại ta cuối cùng cũng được thể nghiệm cực khổ của nhóm mục mục cho tiểu bảo bảo uy sữa , .

[2]

Không bao lâu thức ăn một lượt đưa tới, sau khi dụ dỗ bọn thị nữ đi ra ngoài , cẩn thận ôm lấy Tiểu Bạch Bảo Bảo trong ngực đi tới trước bàn cơm, rút xuống phát kết dùng cổ định tóc trên đầu, dùng bố khăn sạch sẽ xoa xoa, ở mỗi món ăn đều gắp một chút, ừ, không thay đổi mẫu! Tuy nói vẫn còn có chút độc không thể dùng bạc nghiệm ra, nhưng tạm thời cũng chỉ có thể như vậy, lại từ đóng mật nãi quả trên bàn kia chọn một quả lau sạch sẽ, dùng trâm bạc ở trên đỉnh nhọn đó chọc ra một cái lỗ nhỏ, liền để sát vào trước mặt Tiểu Bạch Bảo Bảo vẫn còn cố gắng hút nhũ tiêm ta, dùng một cái tay khác chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn của nó.

“Tiểu Bạch Tiểu Bạch, chớ cắn, tới ăn cái này, mật nãi quả ăn thật ngon nga, tới, Tiểu Bạch ngoan ngoan, nhả ra.” Chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn của hân, hồng liên tục , cuối cùng cũng đem miệng Tiểu Bạch rút khỏi nhũ tiêm ta, lập tức thừa dịp này, đem mật nãi quả đưa qua cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Bạch Bảo Bảo, thấy nó vững vàng hút xuyết nước mật nãi quả, mới thở phào nhẹ nhõm lau nhũ tiêm bị hút đã có điểm sưng đỏ của mình.

Đem quần áo kéo hảo, tay trái ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo, tay phải cầm lên chiếc đĩa, bắt đầu ăn cơm, đem đồng không biết tên trước mặt kia xử lý ,quét hơn phân nửa vào mồm sau, Tiểu Bạch Bảo Bảo cũng đã hút hai mật nãi quả , đem đồ ăn thừa tùy tiện để tại trên bàn cũng không để cho người tới thu, đi tới trước mặt bàn hơi súc miệng lại ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo chui trở về chăn, chụp cái mông nhỏ của nó, mí mắt cũng dần

dần nặng lên, trước khi ngủ chỉ cảm thấy bộ dáng này của Tiểu Bạch Bảo Bảo, coi như là quần hồ yêu hồi phục ba thành pháp lực, nhưng lúc thật có chuyện xảy ra không biết là ai bảo hộ ai ?

Sáng sớm, ta trước ngực một trận đau tê dại tỉnh lại, mở mắt mới phát hiện, Tiểu Bạch Bảo Bảo không biết thời điểm gì lại kéo quần áo ta ra, hút lên nhũ tiêm ta, hảo ngoạn là hần còn bên hút bên ngủ, kết quả áo lót nửa bên cũng bị nước miếng của Tiểu Bạch Bảo Bảo dính ướt, xem một chút sắc trời ngoài cửa sổ, nghĩ thời gian vẫn còn coi là sớm, cũng thật may là như vậy vẫn chưa có người nào đi vào phát hiện nhiều hơn một tiểu oa nhi.

Cẩn thận đem nhũ tiêm kéo cách khoe miệng Tiểu Bạch Bảo Bảo, nhìn tiểu bảo bảo mặt nhăn mày nhíu tấp miệng, nhắm mắt đầu nhỏ trái phải lộn xộn giống như nghĩ tìm không thấy nhũ tiêm, lúc không tìm được khuôn mặt nhỏ nhắn vừa nhíu, miệng méo lại, dáng vẻ giống như là sắp khóc lớn, dọa cho ta sợ đến lập tức đem nhũ tiêm đưa về khoe miệng Tiểu Bạch Bảo Bảo, trời ạ! Nó thật bị ta chọc khóc sao? Lạc Ly nga, người xác định người đem Tiểu Bạch Bảo Bảo đưa tới không phải là chính ta?

Xem một chút áo lót dính nước miếng Tiểu Bạch Bảo Bảo, trước ngực dính ướt nhẹp, không tiếng động thở dài, hướng cửa lên tiếng hô to: “Người đâu, chuẩn bị cho ta nước tắm cùng một bộ quần áo sạch sẽ tới, ta muốn tắm rửa!”

Đợi dục bồn đưa tới sau, ta lần nữa cự tuyệt bọn thị nữ phục dịch, cẩn thận cởi quần áo, ôm lấy thân thể nho nhỏ của Tiểu Bạch Bảo Bảo, lấy tay thử xuống nước mới đem Bảo Bảo thả xuống, trong nháy mắt để nước ấm áp bao vây thân thể, thoải mái đến nỗi ta ta tán thán.

Tiểu Bạch Bảo Bảo cuối cùng cũng bị ấm nước làm tỉnh, nó mở mắt phát hiện mình ở trong nước cùng ta nhau tắm thì không biết tại sao nó giống như là rất hưng phấn, hơn nữa ta phát hiện nó thế nhưng biết bơi! Chỉ thấy nó buồng ta ra tự mình ở trong thùng nước bơi một hồi sau, lại hướng ta bơi tới, rụt rè hướng thân thể ta cọ, có lúc còn động vào bộ vị tương đối nhạy cảm của ta, phải biết, nam sinh lúc buổi sáng là tương đối (xúc động), khi ta lúng túng phát hiện tiểu đệ đệ mình muốn đứng dậy chào hỏi thì thật quần đến ta toàn thân đều đỏ giống như trứng tôm.

Trong lòng thầm mắng Lạc Ly, đều là hần hại thân thể này càng ngày càng nhạy cảm, thật may là thân thể ở dưới nước, Tiểu Bạch lại còn nhỏ, nên không biết đi? Cúi đầu xem một chút tiểu đệ đệ mình rất có tinh thần, quên đi, không để ý tới thì một hồi mình sẽ tiêu xuống, hai ba lần đem thân thể mình cùng Tiểu Bạch Bảo Bảo tẩy sạch sẽ sau liền ra thùng nước, đem Tiểu Bạch Bảo Bảo lau sạch vứt qua một bên, mình cũng mau thay quần áo bọn họ đưa tới, chất liệu thật không tệ nha.

Nghĩ đến nhất định là có người báo cáo cho phú gia công tử kia tình trạng gần đây của ta, nếu không làm sao ta vừa mới tắm xong không bao lâu, người nọ liền thẳng tắp vọt vào, cửa cũng không gõ, thật đúng là không có lễ phép, thật may là Tiểu Bạch Bảo Bảo cơ trí đã biến trở về Tiểu Bạch quần hồ, dán vào bên trong ống tay áo của ta.

Chỉ thấy phú gia công tử kia đi vào sau cũng không phát một lời, chỉ mặt nhăn mày nhíu nhìn nhìn ta, lại cúi đầu suy nghĩ một chút, lại nhìn ta một chút, phản ứng kia, ta nghĩ hần là kiểm chứng xem ta có thật là người phủ tể sư không, nghĩ hần bây giờ còn thật đáng thương, không cẩn thận bắt ta đem giết thì không được, thả ta lại còn sợ ta mật báo, còn phải cho ta ăn ngon ở hảo giống như cúng Bồ Tát, muốn xử lý ta còn thật làm cho đầu hần đau.

Ta cũng không còn nghĩ cùng hần nói, kết quả chính là hai ta mắt to trừng đôi mắt nhỏ nhìn một lúc lâu, hần lại một mình đi ra, toàn bộ quá trình không có phát ra hơn phân nửa điểm thanh âm, nhưng sau đó thì có thị nhân tới (mời), ta dời đi địa phương, ngồi ở bên trong cổ kiệu cũng không rõ bị chuyển dời đến nơi nào, chỉ là nghĩ đến chưa ngồi lên bao lâu, lộ trình hần không phải là rất xa, bị mang tới một gian phòng sạch sẽ sau lại bị ném, như thể mấy ngày, trên đường lại đổi mấy chỗ, có lúc một ngày còn đổi hai lần, thật không biết là vì tránh người nào, hay là đang dời đi tầm mắt, chỉ là trên người của ta có cây sáo nhỏ của Cao Dương, lại có Tiểu Bạch quần hồ làm bạn, chuyển đều là vô dụng, ta thật rất muốn nói với hần như vậy.

nói (cẩn thận cái mông), không nghĩ tới ta lớn như vậy, đều thành niên, còn phải giống như học sinh tiểu học thi không hợp cách đi lo lắng cho cái mông của mình, ai, ta còn thật càng sống càng đi xuống.

Ước chừng đến buổi tối ngày thứ năm, ngoài cửa phòng đột nhiên binh hoảng mã loạn, nhưng lại không giống như tiếng đánh nhau, chỉ xa xa liên nghe đến một tiếng lại một tiếng vạn tuế, lòng ta nghĩ, sẽ không ngay cả hoàng thượng cũng chạy tới nhìn ta đi? Lúc này là như thế nào? Chuyện nhi tử không giải quyết được đi tìm lão tử?

Không đợi ta loạn tưởng bao lâu, đại môn gian phòng bị đánh mở, một đồng người đi vào, một nam tử trung niên một thân tử kim tú bào uy nghiêm, bên cạnh nam tử kia cũng là bạch y thanh niên như trích tiên, ta quan sát bọn họ đồng thời, bọn họ cũng lấy ánh mắt tò mò quan sát ta.

“Lớn mật! Thấy Ngưỡng Nguyệt quốc thắng hạ còn không quỳ xuống.” Bên cạnh trung niên nam tử kia một người nhìn thế nào cũng giống như thái giám cổ họng the the hét lớn, thành thật mà nói, ta tuyệt đối không có ý coi thường người tàn tật, chỉ là nghĩ, tại sao bên người những đại nhân vật luôn có mấy người sẽ nhảy ra kêu to gan a? Ta .

“A?” Ta phản ứng từ từ hồi lại một âm nghi vấn, đừng trách ta giả bộ ngu, ta đây người hiện đại thật đúng là không có thói quen loại lễ tiết quỳ gối này.

Bộ dáng thái giám kia còn định nói chút cái gì đó thì nam tử giống như trích tiên kia cũng rất uy nghiêm ho khan hai tiếng, sau đó nam tử uy nghiêm kia tựa như chuột thấy mèo đem thái giám kia oanh đi ra ngoài, còn tại một bên cười lên, để cho đầu ta một trận hỗn loạn, rốt cuộc ai mới là hoàng đế? ? ?

“Tiểu Ly, tới xem một chút có phải bảo bối nhà ngươi hay không.” Nam tử giống như trích tiên kia nói với người phía sau, Lạc Ly đang ở phía sau đám người kia từ từ ra ngoài, khi chống lại cặp mắt ôn nhu mấy ngày không thấy kia thì ủy khuất cùng tư niệm trong lòng liền lập tức bạo phát ra, để cho ta làm ra chuyện mất thể diện về sau hối hận không dứt — trực tiếp khóc hướng Lạc Ly đánh tới.

“Lạc Ly, Lạc Ly, oa—!” Lạc Ly thuận thế đem ta ôm vào trong ngực an ủi, ta cũng nắm chặt quần áo trước ngực hẩn tùy ý khóc, ách. Ta không phủ nhận lúc này ta có chút giả bộ, vì , khụ khụ! Đương nhiên là vì cái mông nhỏ của mình.

Trong phòng lớn như thế, chỉ nghe tiếng khóc sảo người cùng Lạc Ly nhỏ giọng an ủi, nghiêm nhiên thành tiêu điểm của một đồng tầm mắt lớn, da mặt ta có dày nữa cũng không dám có ý khóc nữa, hướng chỉ ta cũng không thật muốn khóc , một cái liền ghé vào trong ngực thoải mái của Lạc Ly nức nở, lúc này Tiểu Bạch quần hồ ở trong tay áo ta cũng bò ra bên ngoài vòng ở cổ của ta.

Lúc này giống như thấy ta tỉnh táo lại, Lạc Ly liền lấy tư thế ôm ta đem ta toàn thân cao thấp sờ soạng một lần, ngó nhìn xong sau mới hôn trán ta một cái, “Không có sao là tốt rồi, không có sao là tốt rồi.”

“Tiểu sư đệ, người xem oa oa nhà ngươi không phải là tốt vô cùng sao, xem ra Đình nhi cũng chỉ là thấy hẩn lạc đường, xin ở lại ở vài ngày mà thôi, hiện nay oa oa các người cũng đón về , có thể đi sắp xếp ăn bữa cơm đi?” Nam tử uy nghiêm kia vẻ mặt ôn hoà ở bên cạnh nam tử trích tiên kia cười nói, Đình nhi kia hẩn là thái tử đi? Hẩn đường đường vua của một nước, tại sao phải ăn nói khép nép với tiểu sư đệ của hẩn vậy? Tiểu sư đệ giống như trích tiên kia của hẩn cùng Lạc Ly có quan hệ gì, tại sao lại gọi Lạc Ly là Tiểu Ly?

“Ừ.” Nam tử giống như trích tiên kia không có nhìn về phía Ngưỡng Nguyệt quốc chủ, nhàn nhạt ứng tiếng liền dẫn đầu đi ra ngoài, nhưng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ nhưng không có một chút mất hứng, ngược lại mừng rỡ mở ra miệng, thí diên thí diên đi theo phía sau nam tử trích tiên kia, ta đầu đầy dấu hỏi để cho Lạc Ly ôm đi theo phía sau đội ngũ, trong mắt đều là tò mò.

“Ngoan, đợi lát nữa giới thiệu cho người.” Lạc Ly lại hôn trán ta một cái, khi kích động trầm lắng xuống thì ta cũng ý thức được đây là trước công chúng (tác giả: hiện tại mới ý thức tới? Tuyệt: người quản tal) ở cùng Lạc Ly làm chuyện thân mật kia, mặc cỡ lập tức mặt đỏ lên, làm đà điều đem mặt chôn đến trên ngực Lạc Ly. (tác giả: người mới vừa coi như là mặt mũi lút bên trong áo hay chân cũng mất hết, hiện tại mới tránh có thể chậm chút hay không? Tuyệt: người đừng già loạn vào nữa! (ập) tác giả: (phi))

Ra khỏi đại môn gian phòng sau mới phát hiện thì ra thái tử kia cũng có trình diện, chỉ thấy hẩn như con gà trống đầu bại thấp đầu thùy đuôi, mặt như dưa đám , toàn bộ quá trình chỉ nhìn chăm chăm mặt đất, ai cũng không coi trọng một cái, đại đội người ra ngoài sau cũng chỉ là cùng hẩn mấy người tùy tùng kia cùng nhau theo đuôi đội, ngược lại sống vai tiêu sái đến ta cùng bên cạnh Lạc Ly, nguyên tưởng rằng Lạc

Ly ít nhiều sẽ đối với hắn không thích, kia biết Lạc Ly nhưng không có chút phản ứng tâm tình mất khống chế, để cho dấu hỏi trong đầu ta càng ngày càng nhiều.

Ra khỏi trạch viện trực tiếp lên cổ kiệu, thẳng tắp mang trở về hoàng cung, liền nhìn đến phiến Bằng Tinh Hoa hải mở phân nửa để trong thính viện tối bữa tiệc, dĩ nhiên là Ngưỡng Nguyệt quốc chủ ở thượng trung vị, nhưng hai thuận vị cũng không phải thái tử mà là nam tử giống như trích tiên kia, thái tử thuận ba vị, ta cùng Lạc Ly tự đứng hàng ghế chót.

[4]

Theo lý thuyết ta nên có tư tưởng hiện đại, cảm thấy người người nên ngang hàng, bất quá lấy ta một dị thể bình dân như vậy, may mắn cùng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ cùng thái tử bậc đại nhân vật này ăn chung, nên là cảm giác sâu sắc vinh hạnh cùng run rẩy căng thẳng, chẳng qua là khi ý thức được một thái tử là tội phạm dụ dỗ, quốc chủ một nước lại bồi cẩn thận cùng nam tử trích tiên kia hừ hàn hỏi ám, gấp thức ăn thực làm ta không sinh được nửa điểm tâm tính khẩn trương, huống chi Lạc Ly còn là mặt chúng ta ăn của chúng ta, không quản những người đối diện kia, ta cũng rất bạo gan đem ánh mắt hiếu kỳ của ta, không có chút nào che giấu nhìn thẳng hướng đối diện.

“Gọi là Tuyết Nhi đúng không? Có phải có rất nhiều điều muốn hỏi hay không?” Không phụ chúng. . . . Ách. . . . Không phụ ta nhìn, nam nhân giống như trích tiên kia cuối cùng cũng chú ý tới ánh mắt tò mò trắng trợn của ta.

Là có rất nhiều thứ muốn hỏi không sai, bao gồm ngươi là ai, cùng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ là quan hệ gì, tại sao hắn giống như sợ ngươi như vậy, các ngươi là dùng phương pháp gì cứu ta, ngươi cùng Lạc Ly là quan hệ gì, nhưng nghĩ thật nhất nhất hướng hắn đi hỏi, không giống như là tò mò, mà là giống thẩm phạm thẩm vấn, cho nên ta mặc dù thật tò mò thật tò mò, nhưng có gì muốn hỏi, ngược lại một câu nói cũng hỏi không ra được, mặt muốn hỏi lại không dám hỏi, không thể làm gì khác hơn là cầu cứu nhìn hướng Lạc Ly.

Lạc Ly ôn nhu hướng ta cười cười, mang vẻ mặt khích lệ lại gấp thức ăn cho ta, cái gì cũng không nói, làm cho ta chỉ thật tiểu tâm dục dục nhìn trở về nam tử giống như trích tiên kia, có thể về mặt sợ hãi nhút nhát của ta làm hắn vui, hắn đột nhiên tâm tình rất khoái trá hướng ta nở nụ cười.

“Tiểu Ly, tiểu oa nhi nhà ngươi thật đúng là không phải khả ái bình thường, mới vừa còn lộ ánh mắt tò mò trắng trợn nhìn ta, hiện tại thật hỏi hắn, hắn lại rút trở về, thật giống như tiểu hài, thực hảo ngoạn nha, Tuyết Nhi tiểu oa nhi, chớ rườm rà, có cái gì muốn hỏi?” nam tử giống như trích tiên kia có khuôn mặt thanh linh, nhưng cười một tiếng lên cũng là có cái loại tiêu sái của đại hiệp, nhưng lại không để người cảm thấy không hài hòa, ngược lại cũng sẽ cho rằng, hắn từ nhỏ chính là cười như vậy.

Nhất thời bị nụ cười của hắn làm cho huyền hoa mắt, cho đến khi Lạc Ly ở bên cạnh ta nặng ho khan hai cái sau, ta mới phục hồi tinh thần lại, đụng vào nam tử giống như trích tiên kia cười, đỏ mặt, cúi đầu ở trong đầu sắp xếp, cuối cùng cũng lấy dũng khí hướng hắn hỏi: “Xin hỏi, ngài tên gọi là gì?” Người xa lạ hỏi tên trước tổng không sai đi, huống chi hắn đều biết ta tên là Tuyết Nhi, không phải sao?

Nam tử giống như trích tiên kia nhìn ta đều lâu như vậy, mới nghiêm túc nhớ lại một câu kia, đầu tiên là có chút ngoài ý liệu trợn mắt nhìn, tiếp theo giống như là bị điểm huyết cười chụp bàn cuồng tiểu, cười đến mặt của ta thẳng như lửa đốt, cũng không quản ngồi cùng bàn với Ngưỡng Nguyệt quốc chủ cùng thái tử, lao thẳng tới đến trong ngực Lạc Ly, mất đi dũng khí ngẩng mặt, đáng giận chính là, ở trong ngực Lạc Ly ta rõ ràng cảm thấy hắn cười trộm, có buồn cười như vậy sao?

“Tốt lắm tốt lắm, chớ đùa bốn Tuyết Nhi.” Lạc Ly vỗ nhẹ lưng của ta, đem ta đỡ ngồi trở lại chỗ ngồi, hừ, nề tình người nói tốt cho ta, ta tha thứ người mới vừa cười trộm đi.

“Hảo, liền Tiểu Ly ngươi đau lòng tiểu oa nhi nhà ngươi, quả thật là có vợ không có mẹ, khụ khụ, được rồi, chớ trừng chớ trừng, Tuyết Nhi oa oa, ta tên là Lạc Hoa.” Lạc Hoa tự thuận thuận khí vừa mới cười rồi loạn mới hướng ta nói.

Lạc Hoa? Cùng họ với Lạc Ly, “Ách. . . . Ta có thể hỏi ngài cùng Lạc Ly là quan hệ gì sao?”

“Ta tên là Lạc Hoa, hắn gọi Lạc Ly, tiểu oa nhi ngươi cứ nói đi?” Lạc Hoa hỏi ngược lại.

“Huỳnh. Đệ?” Nhìn khuôn mặt trẻ tuổi của Lạc Hoa, nhìn thế nào cũng không giống như thúc bá quan hệ đi.

Nào biết Lạc Hoa nghe vạt cười đến loạn không có hình tượng nghiêng đông nghiêng tây, Ngưỡng Nguyệt quốc chủ giống như muốn nhân cơ hội sổ sàng đưa tay đi đỡ, nhưng kỳ quái là Lạc Hoa tổng có thể xảo diệu tránh ra, thái tử là không biết có phải đã bị lừa quán hay không, đối với cha hấn khác thường kia mắt diếc tai ngơ làm như không thấy, thật cơ hồ có thể coi như hấn trong suốt, mà Lạc Ly, còn lại là mặt không có biện pháp, bàn tay sờ đầu của ta thẳng đối với ta lắc đầu, như vậy nói ta đoán sai lầm rồi?

“Oa ha ha ha. Tiểu Ly, ta thật quá thích oa oa nhà ngươi, ánh mắt thật là không tệ, ngươi đây là cái gì may mắn, tùy tiện nhặt cũng có thể nhặt được bảo như vậy trở lại, lần tới thấy được nói cho ta một chút, ta cũng muốn đi nhặt một hai đứa trở lại, ha ha.” Lạc Hoa lấy ngón tay lau nước mắt bật cười, vuốt vuốt đau nhức bụng, hướng Lạc Ly thẳng kêu, làm cho ta ngồi ở chỗ ngồi thẳng mếu máo, cái gì cùng cái gì thôi, ngươi kêu ta tiểu oa nhi ta cũng không tức giận, hơn nữa ta lại không nói chuyện thất lễ gì, cười không ngừng như vậy coi là cái gì nha.

“Tiểu cha, đừng tái đùa bỡn Tuyết Nhi, hấn là độc nhất, đâu có thể nào tùy tiện muốn nhặt liền nhặt được.” Ánh mắt Lạc Ly nhìn nhặt hướng Lạc Hoa quét một vòng, đem đáp án quan hệ hai người báo ra làm cho ta không có chút nào chuẩn bị lập tức kinh ngạc.

“Tiểu. Tiểu cha? ? ?” Ta ghen hòng trên trời thẳng trừng Lạc Ly, kinh ngạc hướng mặt của hai người nhìn lại, đúng là mi mục có bảy tám phần giống nhau, nhưng phải nói cha, cũng quá trẻ tuổi đi?

Lạc Ly chậm rãi hướng ta gật đầu một cái, đưa tay đem cằm ta ấn trở về, làm khóe miệng ta một trận loạn rút.

19. Chương 19

“Ruột thịt?” Ta thăm nghĩ có phải là cha kế hay không, mẹ Lạc Ly là trâu già gặm cỏ non.

“Dĩ nhiên chúng ta không giống sao?” Lạc Hoa nhướn mày nói.

Ta trán hiện đầy hắc tuyến, khóe miệng một trận rút, vô lực nằm ở trên bàn cơm, aiiz, bên này người từ ba mươi tuổi trở đi thì có hơn một trăm năm kỳ thanh niên và hơn một trăm năm kỳ tráng niên, nhìn đáng về Lạc Ly, ta đoán hấn cũng chưa qua trưởng thành bao lâu, hơn nữa người có nội công tốt phần lớn nhìn trẻ tuổi hơn so với thực tế, cha hấn còn đáng về thanh niên tuyệt đối là có khả năng.

“Tiểu oa nhi ngươi không sao chứ?” Lạc Hoa hỏi.

Chỉnh lý chỉnh lý nội tâm suy nghĩ hỗn loạn, lấy tay vuốt vuốt mặt, đem nhu đồng hắc tuyến trên mặt, mới trả lời Lạc Hoa, “Không có, người nhìn trẻ tuổi quá, ta có chút giật mình mà thôi.” Tâm nghĩ Lạc Ly cũng chính là cha tương lai của ta, phải nịnh phải nịnh, hướng chi đây cũng là sự thật.

Quả nhiên bất kể nam nữ xấu hay đẹp, chỉ cần đến số tuổi nhất định, được người nói trẻ tuổi đều làm cho người ta cảm thấy cao hứng, Lạc Hoa quả nhiên liền bị câu nịnh bợ của ta hồng đến tâm hoa nộ phóng, bắt đầu gia nhập hàng ngũ chia thức ăn cho ta, cũng làm cho ta vô tội bị Ngưỡng Nguyệt quốc chủ mắt lạnh trừng muốn thủng, mặc dù ta biết ta không thể suy nghĩ về cha Lạc Ly như vậy, nhưng ta thật nhìn thế nào vẫn cảm thấy Ngưỡng Nguyệt quốc chủ và Lạc Hoa có gian tình, ít nhất, Ngưỡng Nguyệt quốc chủ là đơn phương.

Ta vốn rất muốn hỏi một chút quan hệ của hai người họ, và tại sao cha Lạc Ly lại đột nhiên xuất hiện, thế nhưng dưới ánh mắt giết người của Ngưỡng Nguyệt quốc chủ, ta bắt đầu có chút mất hứng, cộng thêm mặc dù bữa tiệc sơn hào hải vị, nhưng sao cũng không bằng cùng người nhà quây quần trước bàn ăn một bữa cơm rau dưa, không thể làm gì khác hơn là tận lực không nhìn hấn, vội vã ăn xong kéo y phục lạc Ly, lạc Ly cũng thông minh hiểu rõ ý của ta, cho Lạc Hoa cái nháy mắt, cùng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ cáo từ.

Lạc Hoa không để ý tới Ngưỡng Nguyệt quốc chủ liên tục giữ lại, kiên quyết muốn đi, nhìn Ngưỡng Nguyệt quốc chủ kia mặt càng ngày càng đen, quanh người thì vệ cũng dần nhiều hơn, khẩn trương làm ta nín chặt y phục Lạc Ly, nguyên tưởng rằng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ muốn ra lệnh đem chúng ta bắt lại, ai biết Lạc Hoa đột nhiên ủy khuất mếu máo, Ngưỡng Nguyệt quốc chủ kia liền lập tức giống như bóng cao su xì hơi, dùng tư thái đáng thương cùng Lạc Hoa nói nhất định phải trở lại chơi, rồi Ngưỡng Nguyệt quốc phải tạm biệt, Lạc Hoa trả lời lấp lửng, mới tâm bất cam tình bất nguyện để cho bọn ta về nhà, tự thân tiến ra đến cửa cung, ta nghĩ nếu không phải chúng ta chẳng qua chỉ tạm trở về phủ tế sư, Ngưỡng Nguyệt quốc chủ có thể sẽ biểu diễn thập bát đũa tiên của cái Ngưỡng Nguyệt quốc này.

Trở lại phủ tế sư, ta còn chìm trong hình ảnh Ngưỡng Nguyệt quốc chủ đang xiêu vẹo, liền bị Cao Dương xông tới kéo vào cái ôm mạnh mẽ, ta cho là muốn tắt thở thì Lạc Ly và Tử Lam giải cứu làm ta có thể lần nữa cảm nhận được sinh mạng khả ái, sau khi Lạc Ly đem Lạc Hoa nhét vào đại sảnh đi theo Tử Lam bọn họ nói chuyện phiếm, Tiểu Bạch quần hồ cũng bị tay hấn trảo, trực tiếp ném về phía sau, dọa cho ta sợ đến nổi sắp la ra tiếng, thật may là Tử Lam hảo, mới kêu một tiếng liền thấy Tử Lam đem thứ cầm trong tay trảo quần hồ, về mặt tự mình cầu nhiều phúc, vầy vầy một cái tay khác đưa mắt nhìn Lạc Ly đem ta mang đi, làm cho ta cảm giác sâu sắc không ổn.

Lạc Ly trực tiếp đem ta ôm đến nhà tắm, sau khi cho ta một bộ quần áo sạch sẽ, ta liền vào tắm, muốn ta tắm phải chà rơi một lớp da mới để cho ta ra, một khắc kia ta cũng biết, Lạc Ly căn bản chưa quên chuyện trừng phạt cái móng, hấn nhất định đang tức giận, ô, thật là khủng khiếp.

Tắm xong đổi trở về quần áo của mình, ngồi ở trong phòng cùng Lạc Ly mắt to trừng mắt nhỏ, trầm tĩnh ép tới người thờ không thông, Lạc Ly cũng không có mắng ta, chỉ lẳng lẳng ngồi nhìn ta, thấy thế trong lòng ta lộp bộp, kỳ quái là ta rõ ràng cảm giác mình không sai, ta thật chỉ muốn nhìn xem có hoa rơi hay không mà thôi, vậy mà ở bên trong hoàng cung còn có thể có tội phạm bất cớ.

Đang lúc ta âm thầm nghĩ thì Lạc Ly nhiên "Xoát" một tiếng đứng lên, làm ta sợ hết hồn sau lại không hướng ta đi tới, ngược lại không tiếng động tiêu sái tới cửa, đem cửa một cái mở ra, thanh âm chạm tới góc tường, làm ta khóe miệng co quắp chính là, sao Tử Lam và Lạc Hoa cũng ở đây nha?

"Ha ha a, Tiểu Ly nga, ta đi ngang qua vốn định xem một chút phụ nhi nhà ta, bắt quá xem các người hình như rất bận rộn, ta cũng không quấy rầy." Lạc Hoa ha ha, dưới tầm mắt lạnh băng của Lạc Ly trốn đi.

"Tiểu Lam lam, người không phải nói muốn đi uống rượu sao? Ta cùng người." Cao Dương kéo Tử Lam trốn.

"Oa a, Đại sư bá Nhị sư bá, chờ ta một chút a, ta cũng đi." Cuối cùng là Tiểu Sâm trên tay ôm quần hồ đuổi theo cước bộ Cao Dương trốn chạy.

Ta đổ mồ hôi, còn thiếu Tiểu Ban Ban liền đông đủ, lại nói Tiểu Ban Ban từ sau lần trước ngậm quần hồ cho ta cũng không thấy thú ảnh, cũng không biết đã đi nơi nào, bắt quá Cao Dương thân là chủ nhân nếu không quan tâm, ta cũng không nên đi tìm chó bắt chuột.

Cuối cùng ngoài phòng cũng trở về yên tĩnh, Lạc Ly lần nữa đem cửa phòng đóng lại, ưu nhã bước nữa ngồi vào trước mặt cửa ta, mặt không nóng không lạnh, nhàn nhạt hướng ta nói: "Có gì muốn nói không?"

[2]

Ta sợ hãi nhìn Lạc Ly, đáng thương bết miệng, hỏi: "Cha người là tới tìm người sao?" Lẳng sang chuyện khác lẳng sang chuyện khác.

"Miễn cưỡng là vậy, hấn hình như cùng sư phụ có chút hiểu lầm, trong cơn tức giận rồi đi Vụ Ân đảo, muốn tới nơi chúng ta chơi một hồi mới cùng nhau trở về, kia trái lại vừa lúc, trải qua chuyện tiểu bại hoại chạy loạn, thích hợp cho cha phát huy chức năng." Hóa ra dùng cha để tới thu cục diện rối rắm?

Ta nuốt nước miếng một cái, quyết định không nhìn ám chỉ chuyện đó trong lời nói của Lạc Ly, "Tại sao Ngưỡng Nguyệt quốc chủ sợ cha người vậy?"

"Năm xưa bọn họ có hiểu lầm, còn náo loạn rất lớn, làm cho tiểu cha từng nói không muốn nhìn thấy hấn nữa, Ngưỡng Nguyệt quốc chủ từ nhỏ đối với tiểu cha có ý ngưỡng mộ, hiện giờ bởi vì một tiểu bại hoại, mấy chục năm qua lần nữa thấy tiểu cha, sao sẽ không thấp thỏm?"

“Ngưỡng Nguyệt quốc chủ như vậy, mẹ ngươi sẽ không ăn dấm sao?” Ta tiếp tục không nhìn không nhìn không nhìn.

“Ta không có mẫu thân.” Lạc Ly bình tĩnh ném ra một câu, làm cho ta một trận áy náy, mình cũng là một cô nhi, biết rõ nỗi khổ không có mẫu thân.

“Thật xin lỗi, ta không biết.” Ta sâu sắc xin lỗi.

“Không sao cả.” Lạc Ly thanh âm bình tĩnh như trước.

“Kia thái tử có bị phạt không?”

“Bởi vì một tiểu bại hoại, cha hắn mới có chuyện may mắn cách mấy chục năm gặp lại tiểu cha, ngươi nói hắn có thể bị trọng phạt sao? Cùng lắm thì dạy bảo một đôi lời rồi cấm túc.” Ồ. Sao lại quay lại.

“Ngươi đừng hờ hững nói một tiểu bại hoại một tiểu bại hoại, ta cũng không phải là cố ý để người bắt cóc, ta thật chỉ là muốn đi dạo một vòng rồi trở về tìm người, cũng xin phép người không phải sao? Ta làm sao nghĩ đến thủ vệ hoàng gia nghiêm ngặt trong hoa viên có thể có tội phạm bắt cóc chứ? Mấy ngày nay ở nơi xa lạ, cũng không biết tại sao bị bắt, cũng không biết mình sẽ bị đối đãi như thế nào, thời thời khắc khắc lo lắng cho mình có thể hay không bị diệt khẩu, lại sợ cũng không thấy được người nữa, người cho rằng ta tốt hơn sao?” Càng nói càng cảm giác mình ủy khuất, cúi đầu bịt miệng, ánh mắt cũng bắt đầu ướt át.

Lạc Ly thấy thế đem ta bế lên ngồi trên đầu gối của hắn, ta vùng vẫy tượng trưng cũng không có xoay người, liền an phận ở trong ngực Lạc Ly không lên tiếng nữa.

“Ta cũng biết rõ lúc này không nên trách Tuyết Nhi, đối với người chính là không nhận được tức giận trong lòng, thay vì nói ta đang trách Tuyết Nhi, chẳng lẽ nói ta đang tự trách ta, tại sao ta không bảo vệ Tuyết Nhi còn có thể để người bị người ta mang đi, người biết ta ở mọi điểm chờ cũng không thấy Tuyết Nhi trở lại, đi ra ngoài tìm người quanh hoa viên đóng cửa đều không thấy Tuyết Nhi thì lòng ta có bao nhiêu gấp không? Ta cùng sư huynh đem cả tế điện hội trường tìm khắp, khi ta nghe được có người nói thấy người bị một quý công tử dẫn người mang đi, người biết ta có bao nhiêu hoảng hốt không? Khi không có tin tức gì của người, ta sợ người bị vũ nhục, sợ người bắt trớ, người biết ta hận mình bao nhiêu không? Ta luôn luôn nghĩ, tại sao khi đó ta không cứng rắn đi theo người, nếu không lẳng lặng trộm đi theo phía sau không để cho người biết cũng tốt.”

Ta ôm chặt Lạc Ly, nghe hắn thú tội như chỉ trích, có người lo lắng cho mình, không thể phủ nhận ta cảm thấy thật cao hứng, nhưng mặt khác cũng là rất đau lòng, giờ phút này không thể dùng ngôn ngữ nghèo túng của ta đi biểu đạt ra nội tâm phức tạp của ta, chỉ có thể ôm Lạc Ly thật chặt, để cho hành động chứng minh ta thật đang ở bên cạnh hắn.

“Cho đến khi đó, ta mới hiểu ra, Tuyết Nhi có bao nhiêu trọng yếu đối với ta, ta thật rất khó nghĩ, nếu có một ngày. Có thể sẽ mất đi người.” Tay Lạc Ly lau mặt của ta, để cho ta đến gần hắn, dùng mặt thương tiếc cọ cọ mặt của ta, liền vừa hôn đoạt hô hấp ta.

Ta ngoan ngoãn lẳng lặng để cho Lạc Ly hôn, khóe mắt dần dần trượt ra từng giọt từng giọt nước mắt thật to, ta cảm động sự chân thành của Lạc Ly, cũng rung động cảm giác hắn đối với ta, nghe hai câu cuối cùng kia con người ta trong nháy mắt phóng đại, tràn vào đầu chính là thân thể yếu đuối của ta chỉ có trăm năm tuổi thọ, hôm nay thấy dáng vẻ thanh niên của cha Lạc Ly, ta có thể cảm nhận được, không cần hơn trăm năm, thậm chí chỉ cần hai mươi năm, Lạc Ly liền có thể thấy ta già, nghĩ tới khi đó, Lạc Ly không biết sẽ dùng ánh mắt gì nhìn về phía ta, ta e rằng sẽ đau lòng tột cùng, cũng rất khó tưởng tượng đến khi có một ngày, sinh mạng Lạc Ly còn, mà ta lại già đi nằm ở trong ngực Lạc Ly, từ từ khép lại hai mắt của ta thì Lạc Ly sẽ là vẻ mặt gì.

Đột nhiên ta thật hận mình, ta thật thật hận mình, tại sao ta ích kỷ như vậy? Tại sao ta lại vì tham luyện tình yêu của Lạc Ly, chút âm áp này, biết rõ mình không thể cùng hắn sống tới già, cũng phải chọc tới Lạc Ly si tình này, giờ phút này chỉ cần vừa nghĩ tới mình sẽ ngay trước mặt Lạc Ly để cho hắn nhìn mình từ từ già đi, chết đi, ta không thể khắc chế đau nhức trong lòng, cảm giác thống khổ kia giờ phút này cũng trung thực phản ánh ở trên mặt của ta, ta nắm lấy Lạc Ly, nước mắt từng giọt tràn ra, làm Lạc Ly bị dọa cho sợ đến ôm ta thẳng dùng tay áo thay ta lau nước mắt, cuối cùng trực tiếp hôn lên nước mắt ta.

Ta kịch liệt hôn trả lại Lạc Ly, chủ động xé rách quần áo Lạc Ly, giờ phút này trong lòng ta tràn đầy tình yêu say đắm với Lạc Ly, đau lòng và áy náy, nội tâm một trận kịch động xúc động bản thân bất lực, không biết tại sao, hiện tại ta chỉ muốn Lạc Ly hảo hảo ôm ta, muốn Lạc Ly dùng thứ hùng vĩ kia hung hăng đoạt lấy ta, ta không muốn Lạc Ly đối với ta ôn nhu như thế nữa, thô bạo cũng tốt, đau đớn cũng được, ta chỉ biết, giờ phút này ta muốn Lạc Ly chiếm giữ ta.

Lạc Ly đầu tiên là kích động cùng ta rằng môi giao tiếp, nhưng không bao lâu liền phát hiện ta khác thường nhũ mỳ đề ta lên giường, lo lắng hỏi: “Tuyệt nhi người xảy ra chuyện gì?”

“Lạc Ly, muốn ta, muốn ta đi, ôm ta, cầu xin người.” Hai tay ta du tẩu ở lồng ngực cùng mặt Lạc Ly, rất không sợ chết đốt lửa.

Lạc Ly một tay nắm cái tay ta sờ loạn kéo lên đầu, trên trán bốc ra mồ hôi, trên người quần áo đã bị ta mở rộng, lồng ngực bèn chắc mà co giãn triển lộ ở trước mắt ta, Lạc Ly đè ở trên người ta, một tay lau mắt ta, ngón tay sát qua nước mắt chảy xuống, thanh âm so bình thường thấp hơn hiển lộ chút kiềm nén.

“Tuyệt Nhi người rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Hồn thái tử kia đối với người như thế nào sao?”

Ta khóc hướng Lạc Ly lắc đầu một cái, hai tay bị quản chế, không thể làm gì khác hơn là đưa thân thể hướng gần Lạc Ly, hai chân không biết liêm sỉ câu lên thất lự Lạc Ly, bên ma sát bên hướng Lạc Ly cầu khẩn, “Không có, không có, ta chỉ là muốn Lạc Ly, Tuyệt Nhi chẳng qua muốn Lạc Ly, muốn ta, ôm ta, cầu xin người.”

Ánh mắt Lạc Ly mặc dù còn mang lo lắng cùng hoài nghi, nhưng sờ mạch tượng của ta cũng không khác thường, hơn nữa ta lần nữa châm ngòi, rất nhanh trong mắt chút nghi ngờ liền bị tình dục thay thế, không có hai ba cái liền diệt sạch quần áo lẫn nhau, nhưng khi Lạc Ly thấy nhũ đầu sưng đỏ ở ngực ta thì Lạc Ly vuốt ve như gió đột nhiên ngừng lại.

“Người nào chạm qua nhũ đầu của người?” Đột nhiên giọng nói bình tĩnh ẩn ẩn ti ti lạnh băng vang lên.

Đã bị phần lớn tình cảm ăn mòn, đâu có thể nào cẩn thận quan sát phản ứng Lạc Ly, nhìn hấn đột nhiên ngừng lại, quần áo lại mở ra, da thịt non nớt tiếp xúc không khí lạnh lẽo, nổi lên một thân da gà, lạnh tới nỗi thân thể ta run rẩy, vừa vặn bên trong bởi vì tình dục mà ngứa tới khó nhịn, ta chỉ nghênh tiếp thể của mình, cùng lồng ngực trần Lạc Ly dán chặt, mặc dù tâm tình kích động không muốn nói chuyện, nhưng Lạc Ly không nói không tiếp tục, làm ta tạm thời đề xuống tính tình, ngữ khí mang oán trách giải thích, “Là Tiểu Bạch bảo bảo, các người cũng thật là, không trước uy nó ăn no liền vứt xuống bên ta, hại bụng nó đói đến nỗi phải hút nhũ đầu ta, đừng động tới nơi này, Lạc Ly nhanh lên một chút.”

Lạc Ly sắc mặt thay đổi liên tục, lúc xanh lúc trắng, cuối cùng một lời không phát, lần nữa hướng ta tấn công, động tác vuốt ve so với hồi thứ nhất còn kịch liệt hơn, cũng thô bạo hơn, đột nhiên hai nhũ đầu bị Lạc Ly mãnh liệt hút, khoái cảm hơi đau đớn xông thẳng lên đầu, kích thích ta kêu loạn.

Bàn tay Lạc Ly sờ toàn thân ta, nâng lên bóp đùi ta găm cắn phía trong nhu nộn nhạy cảm, khiến cho chân của ta không chịu được căng thẳng, tiếp theo hông ta bị nâng cao, cục môn một trận xúc cảm ướt át nhu nhậy làm cả thân thể ta nhạy cảm lên, ngẩng đầu nhìn lên mới phát hiện Lạc Ly thể nhưng lấy lưới, liếm ta.

.....

Nơi nhạy cảm gặp phải đùa bỡn, hơn nữa thị giác đánh thẳng vào, làm cả người ta không thể khống chế giây dựa, đầu không chịu được loạn lay động, thẳng đối Lạc Ly kêu không muốn.

“A!” Tiếng bàn tay thanh thúy dán lên thịt vang lên, cái hông ta đột nhiên bị Lạc Ly vỗ một cái, đau nhẹ pha lẫn ngoài dự đoán, làm cho ta kinh hô.

“Mới vừa rồi ai kêu ta muốn ta muốn? Hiện tại lại kêu không muốn người muốn ta thế nào mới phải? Hử?”

“Ô, Lạc. Lạc Ly.” Ô, người kia là ai, sao Lạc Ly trở nên kinh khủng như vậy, đặc biệt tiếng “Hử” cuối cùng kia, cái loại lên cao âm cá heo, sao nghe giống như ngữ điệu ác ma.

“A, Tuyệt Nhi thật đáng yêu, tới!” Đột nhiên Lạc Ly ôm lấy thân thể của ta, một trận thiên toàn địa chuyển, đến khi ta lần nữa lấy lại tinh thần thì phát hiện ta nằm ở trên thân thể xích lô của Lạc Ly, mặt đang đối

với thứ hùng vĩ của Lạc Ly, mà cái mộng ta cũng vừa lúc đang đối với mặt hân, này. Đây không phải là tư thế 69 trong truyền thuyết sao?

“A!” Cái mộng trắng nõn của ta lại ăn một tay của Lạc Ly .

“Ngoan! Hảo hảo vì thân thể người phục vụ một cái.” Lạc Ly lại lần nữa ở cức môn liếm loạn chung quanh, làm thân thể ta một trận như nhũn ra, thẳng tắp nằm ở trên người Lạc Ly ,cho đến khi cái mộng lần nữa bị công kích, mới nâng cái tay vô lực kia, đỡ thứ hùng vĩ trước mắt ,ngậm đến trong miệng hoạt động.

“Oa a!” Cức môn đột nhiên truyền đến dị vật làm cho ta kinh hô ,do tư thế nên ta nhìn không thấy bên trong chính là thứ gì, chỉ có thể lấy cảm giác đi phán đoán là ngón tay Lạc Ly.

Ngón tay kia có nước bọt làm trơn, không ngừng ở trong cơ thể ta hoạt động ,phối hợp bên mép cức môn nị Lạc Ly liếm lấy, làm cho ta không biết thiên nam địa bắc, chỉ để ý thân thể run rẩy phát ra từng trận tiếng kêu mặt đỏ tim đập, không còn tinh thần hút thứ cực lớn của Lạc Ly.

[4] H

Lạc Ly cũng không có thúc giục ta làm động tác, chuyên tâm sử dụng tay miệng ,đối với nơi nhạy cảm phía sau của ta quấy đảo, động tác công lược thô bạo mang ôn nhu, vừa có thể để cho ta cảm nhận được đau đớn, có thể để cho ta có chút chút khoái cảm, so với lần đầu thừa hoan tiến trình chậm chạp ,giờ phút này nếu như bạo phong mưa phùn giống như cảm giác cực đoan ,càng làm cho ta cảm thấy điên cuồng.

Trong cơ thể ngón tay dần dần nhiều hơn, cũng không biết Lạc Ly là cố ý hay là ta khơi mào , lúc này tiết tấu tiến hỉ so với trước mau hơn chút, cảm giác ngón tay khuếch trương da thịt gia tăng tốc độ vẫn duy trì độ phối hợp ,mặc dù không bị thương, lại làm ta cảm thấy da thịt bị kéo chặt, đau đớn cùng khó chịu cũng nhiều hơn, rồi lại không có cách nào đạt tới ,không thể nhịn được ,mỗi khi ta cảm thấy sắp không được thì Lạc Ly lại sẽ thích hợp ở trên người ta đốt lửa, cũng làm cho ta cảm thấy hân thật sự cố ý .

Ta còn chưa kịp hướng Lạc Ly làm nũng oán trách, Lạc Ly rút ra ngón tay ở trong cơ thể ta làm loạn ,đem thân thể của ta đẩy ra trước một cái để cho ta nằm úp sấp trên giường, tư thế quỳ úp sấp ,đem thứ cực lớn đưa vào bên trong cơ thể của ta.

Tuy nói ta đã không phải là lần đầu thừa hoan, nhưng dù sao vẫn là tình hình thân thể mới nếm thử không lâu ,cộng thêm lúc này tiến hỉ tiết tấu cũng tương đối khá, khi tiến vào đau đớn cơ hồ tăng gấp bội so với lần trước , ta phát ra một tiếng thê lương thảm thiết hô Lạc Ly ngừng động tác, chỉ có tiến vào phần đầu liền ngừng lại, hai tay Lạc Ly cũng bắt đầu không ngừng vuốt ve phân thân héo rút của ta, từng cái một thương tiếc khẽ hôn cũng rơi xuống trên lưng của ta .

Ta hít sâu vài cái, tận lực buông lỏng thân thể của mình, đợi cảm giác mấy tốt hơn rất nhiều, dục vọng nội tâm muốn bị hưng hăng đoạt lấy thẳng đau đớn trên thân thể, cộng thêm đáy lòng ôm ấp náy với Lạc Ly, ép buộc ta cắn răng bảo Lạc Ly tiếp tục luật động.

Khi vẫn chưa hoàn toàn thích ứng , Lạc Ly luật động không thể nghi là rất làm cho người ta đau đớn khó có thể chịu được , ta buông ra ngón tay bịt cổ họng không tiếng động kêu ,giờ phút này may là ta tư thế nằm úp sấp ,khiến cho Lạc Ly không thể nhìn rõ mặt của ta ,tâm tình kích động vừa rồi giờ khốc thảm hề hề , đau nhức trái lại không ra nửa giọt nước mắt, ta nắm chặt quả đấm cắn răng nhẫn nại, thỉnh thoảng phát ra mấy tiếng kêu rên.

Thân thể giữa cơn đau dần dần thích ứng thứ cực lớn của Lạc Ly, lúc trước đau đớn, khoái cảm cũng tăng lên, gào thét kích tình từ từ trong miệng ta truyền ra, ta say sưa gào thét tên Lạc Ly, thân thể cũng bắt đầu không tự chủ hướng Lạc Ly tùy ý giãy dựa theo đuổi khoái cảm nhiều hơn .

Dưới sự cực độ phối hợp của ta ,Lạc Ly biến đổi các loại tư thế, thân thể khoái cảm khiến cho ta tạm thời quên đi chuyện phiền lòng kia, ta thuận theo dục vọng nguyên thủy trong cơ thể kia, không ngừng dùng tư thế cùng ngôn ngữ kích thích đúng chỗ Lạc Ly dây dưa với nhau , lần này, ta cùng với Lạc Ly cực độ đầu nhập, phảng phất trên thế giới chỉ còn lại nhau, một lần lại một lần cao triều lạc mất mình, chỉ biết không ngừng lặp lại luật động nguyên thủy kia, theo đuổi khoái cảm hoàn mỹ hơn.

Tối hôm đó chúng ta rốt cuộc làm bao nhiêu lần, ta đã không nhớ, ta chỉ biết ta một lần lại một lần lên đỉnh, phản phản phục phục bắn rất nhiều ,mà tinh hoa Lạc Ly bắn ra khắp người ta, cuối cùng ta là mơ

màng ngủ , khi tỉnh lại,có cảm giác đau nhức và vô lực quen thuộc kia,trên đầu hôn trầm cùng đôi môi khô nứt, cũng làm cho ta rõ là ta lại phát sốt,hình như nghiêm trọng hơn trước,phảng phất ngay cả đầu ngón tay cũng không chút sức lực ,kéo kéo khóe miệng cười nhạo thân thể yếu đuối ,xem ra dường nói trăm năm, năm mươi năm có sống qua hay không cũng là cái vấn đề.

“Tuyệt Nhi, có thể đứng lên không?Tới uống chút thuốc.” Lạc Ly nhíu đôi mày đẹp, tay bưng thuốc, trong mắt đều là áy náy cùng tự trách.

Ta hướng Lạc Ly suy yếu cười cười, ý bảo Lạc Ly đem ta đỡ dậy, ta dựa lưng vào lồng ngực Lạc Ly, ngoan ngoãn để Lạc Ly đút thuốc,một muỗng lại một muỗng đem cả chén nước thuốc toàn bộ uống xong, toàn bộ quá trình yên lặng không tiếng động,trừ bỏ cổ họng bởi vì một đêm kêu gào mà khàn khàn khó chịu ra ,còn có tâm tình ta,không có nguyên nhân không muốn nói chuyện.

Nhìn trong mắt Lạc Ly là đau lòng ,ta phất sức giơ tay lên, sờ mặt Lạc Ly,quyến luyến quét qua mi mắt hần, Lạc Ly không nói được lời nào để cho ta sờ , nhìn nhìn, thấy trong mắt Lạc Ly khắc sâu yêu say đắm, thấy trong mắt hần mình suy yếu, ta trong hốc mắt dần dần toan sắp,khiến cho ta nhanh chóng cúi đầu trở về chỗ, đưa lưng về phía Lạc Ly nhắm mắt lại, dùng hành động hạ lệnh trục khách.

Phía sau lưng truyền đến tiếng thờ dài của Lạc Ly làm tim ta xoắn lại,ta thật rất muốn quay đầu lại nhào tới trong ngực Lạc Ly tìm kiếm an ủi, nhưng nguyên nhân phiền não lại khiến cho ta giống như bị điểm huyết duy trì tư thế vốn có ,không sai chỉ cần ta vừa quay đầu lại sẽ lấy được Lạc Ly vô hạn thương tiếc, nhưng ta phải như thế nào hướng Lạc Ly giải thích nguyên nhân phiền não kia?Chỉ sợ ta còn chưa nói ra một chữ ,nước mắt đã thành chuỗi rơi xuống, huống chi nói ra hữu dụng không? Không phải một người phiền biến thành hai người phiền, nếu thật vậy, ta tình nguyện chỉ tự ta một mình thống khổ là tốt rồi.

20. Chương 20

Lúc này ngã bệnh so lúc trước tới mãnh liệt hơn, cũng có thể là do cộng thêm nhân tố trong lòng, làm cho ta nằm ở trên giường hơn mười ngày, người trong nhà thấy dấu vết ở cổ ta sau, cho rằng là Lạc Ly hại ta ngã bệnh , ánh mắt nhìn về phía Lạc Ly cũng mang điểm trách cứ, Cao Dương còn lập tức đem Lạc Ly kéo đi vô dấu vết thiết tha một bữa, làm ta nằm ở trên giường muốn kêu cũng không kịp, chỉ có thể xin lỗi nhìn Lạc Ly lại treo thêm một vòng mắt trở lại.

Có ngày Tử Lam đi vào, đem Lạc Ly ra sau, liền thần bí hề hề nói với ta hần tìm hiểu nguyên nhân thái tử bắt ta, làm ta thăm nghĩ Tử Lam tuy là mỹ giống như thần tiên, nhưng dù sao cũng là người phạm, vẫn sẽ có tình cảm Bát Quái của nhân loại.

Chống lại vẻ mặt rõ ràng oán (nhanh hỏi ta đi) của Tử Lam, ta tuy là bởi vì chuyện đã qua, muốn nhiệt tình do thám biết nguyên nhân cũng đã giảm bớt, nhưng vẫn rất thiện lương đáp lại ánh mắt mong đợi kia của Tử Lam, hướng hần hỏi.

“Trước tại hạ không phải nói bởi vì sự kiện oán linh của vị tiểu thư kia, chính thái tử một bữa sao?”

Ta gạt đầu một cái ý bảo Tử Lam nói tiếp.

“Thật ra thì cũng không có cái gì, tại hạ chẳng qua là xuống chút ám hiệu, để cho hần ở trước mặt nữ nhân đều cứng không nổi mà thôi.”

“Người nói cứng không nổi. Không phải là?” Ta , không thể nào? Kia không phải cùng thiên hần không khác biệt?

“Ừ, thật ra thì tại hạ cũng chỉ là muốn hần phạm sai lầm liền từ bên kia phụ trách mà thôi.” Tử Lam dùng tay áo che miệng, cười đến mắt hồ ly cũng híp lên, làm cho ta không khỏi lạnh đến run lên thân thể, nghĩ thầm sau này đắc tội ai cũng hảo, nhất định không thể đắc tội hần.

“Sau đó?”

“Sau đó hần cũng không ngừng dùng hết các loại phương pháp, đổi mấy chục đại phu cũng không chữa được, kết quả là thật ngoan lên, không có đến những yển hội kia đi dạo lung tung.”

“Tiếp theo?” Nghĩ thầm hần đi cũng không dùng , có thể nhìn không có thể ăn, muốn ăn còn phải bị cười, nói thật phong tục Ngưỡng Nguyệt quốc này thật đúng là cởi mở, cũng không có quan niệm cưới trước thủ thân gì đó, nam nữ là tự do lui tới, đợi nhà gái thật có đứa trẻ sau mới có thể kết hôn, khi ta còn tưởng rằng ở cổ đại đều là chế độ phong kiến thì lúc biết chuyện này cũng giật mình nho nhỏ.

“Tiếp theo hần không phải từ thu thị tông gọi Tiểu Nguyên Tử kia, người nọ nói cho hần đủ loại phương thuốc cổ truyền bàng môn, cuối cùng còn tới chủ ý thượng tiểu nam sinh.”

“Như vậy nói, hần bắt ta vốn là muốn.” Bản thân ta hút khẩu khí, thật may là hần không có thừa dịp lúc ta ngủ mê man xâm phạm ta, nếu không ta cũng không có cơ hội hậu thuẫn.

Tử Lam hướng ta gật đầu một cái, nhứ mày một cái lại cùng ta nói: “Bởi vì khi đó hần cũng bởi vì chuyện oán linh của vị tiểu thư kia bị cấm chỉ ra hoàng cung, cũng tránh tai mắt của người, không dám công khai chạy đi tìm tiểu quan, đang phiền não chạy đi tể điển giải sầu, liền vừa lúc thấy một mình người đi tới đi lui, lấy ta cách nói của ta là, thái tử đối với đồng tính vốn là có kháng cự, đầu tiên thật đúng là chỉ muốn tìm người nói chuyện phiếm nhìn lại một chút như thế nào, nào biết Tiểu Nguyên Tử kia liền muốn nịnh hót trực tiếp đem người làm bất tỉnh, thái tử kia thấy bộ dáng của người rất là thích, vốn định trước ôm người trở về thử nhìn một chút, coi như là liều mạng chữa ngựa chết thành ngựa sống.”

“Kết quả kia?” Mặc dù kết quả coi như là biết, nhưng là không nhận được hỏi.

“Kết quả chính là phát hiện nguồn gốc của tiểu oa nhi kia, ha hả, thái tử kia hiện tại mỗi tháng tiêu vật cũng bị tịch thu , Tiểu Nguyên Tử cũng đã bị đánh vào Thiên Lao, kiếp này ra hay không là một vấn đề, mà hướng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ nói muốn đem thái tử giáo dục lại, đề nghị hần làm theo tiên hoàng, đem thái tử vứt xuống thâm sơn tu hành.”

“Như vậy nói, hiện giờ Ngưỡng Nguyệt quốc chủ kia cũng bị ném qua?” Không nghĩ tới tiền nhậm quốc chủ phương pháp giáo dục thật đúng là cực đoan.

“ Dĩ nhiên, nếu không sao làm Nhị sư huynh của Lạc Hoa tiền bối?”

Nghe cả chuyện ta chỉ cảm thấy trên đầu một đồng quạ đen đang bay, đợi chuyện này nói xong sau, Tử Lam lại kéo ta đông lập tây xả nói một tràng ta không hiểu gì đó, cái gì thỉnh thoảng tiểu quái quái là hảo, nhưng phải ở thời điểm thích hợp học được nói không; lại cái gì bầu bạn câu thông là rất trọng yếu, có lương hảo câu thông mới có lương hảo cuộc sống, nghiêm túc nghe gần nửa canh giờ ta mới phát hiện Tử Lam quái ta là để cho ta chú ý tình sự cùng Lạc Ly, hại ta quần đến bộ mặt đỏ bừng, Tử Lam mới hài lòng cười to đi, từ rày về sau ở trong lòng ta, hình tượng tể sư hoàn mỹ của Tử Lam đã hoàn toàn lật nghiêng .

Cùng Tử Lam nói chuyện phiếm xong, Lạc Hoa thừa dịp Lạc Ly rời đi bốc thuốc cho ta thì vào phòng ta, mặt đã đem ta thành tức phụ của mình làm cho ta không được tự nhiên , tuy nói hần tuyệt không để ý ta là nam sinh điểm này ta là rất cảm kích, nhưng ta có tôn nghiêm của nam tử trưởng thành, vẫn là rất khó suy nghĩ mình muốn (gả) cho Lạc Ly.

Lạc Hoa vừa tiến đến cũng là nói với ta một đồng chuyện xưa của Lạc Ly, buồn cười chính là, Lạc Hoa một bộ người từng trải ở nói với ta ngự phu thuật, hại ta rõ ràng tâm tình là ở trạng thái áp suất thấp, cũng bị hần đến ta đỡ khóc đỡ cười, cũng kỳ quái hần ở đâu học được nhiều tiểu kỹ như vậy a, không phải là trước kia mẫu thân Lạc Ly đối phó hần đi? Cuối cùng hần còn nói cái gì vừa về đến Vụ Ẩn đảo liền muốn ta cùng Lạc Ly làm hôn lễ, nghĩ đến đã biết thân thể hư nhược, ta chỉ có thể cùng Lạc Hoa hồi lại nụ cười khổ, cũng thật may là hần giống như rất hưng phấn không có nhận ra được ta dị thường, chỉ liên tiếp nói với ta một đồng lớn chuyện trong hôn lễ phải chú ý, cho đến khi Lạc Ly trở về phòng đuổi người.

[2]

Trừ hai ngày đầu tình tự của ta ba động khá nhiều bên ngoài, sau ngày đó ta cũng tận lực biểu hiện cùng bình thường không có khác biệt, tránh cho làm cho người ta lo lắng, còn phải suy nghĩ làm sao đi trả lời những thiện ý hỏi thăm kia, hơn mười ngày này Lạc Ly đối với ta ôn nhu đầy đủ, ban ngày hư hàn hỏi ấm,

buổi tối ôm nhau ngủ, loại cảm giác được cưng chiều này giống như thuốc tê, đừng nói là Lạc Ly, coi như là ta cũng rất khó tưởng tượng có một ngày, khi ta mất đi Lạc Ly sau sẽ biến thành đáng về gì, dĩ vãng ta cũng không nhận thức tư vị tình tự, mỗi lần thấy cái loại phim truyền hình yêu muốn sống muốn chết thì đối với nam nữ nhân vật chính diễn đến khóc lóc kia thì luôn là khịt mũi khinh bỉ, chẳng trèo quê mùa, nhưng đến ngày thân mình chính là nhân vật chính, mới biết tình yêu chuyện này thật sẽ cho người vừa buồn vừa vui, chẳng dạy người chết đi sống lại, đây cũng là báo ứng hiện thế.

Trước tới nhà Tử Lam vốn là vì đợi chú sau cùng nhau trở về Vụ Ẩn sơn, trải qua sự kiện bắt cóc cùng ta đây ngã bệnh hơn mười ngày sau, hành trình đã nghiêm trọng rơi lại phía sau, này đây khi ta thân thể khá chuyển biến tốt, mọi người liền thu thập hành lý lên xe, dù sao trong đội có Cao Thủ y sinh ở, ở bên trong xe cũng coi là thư thích.

Trước khi lên đường Lạc Hoa thật đi hoàng cung cùng Ngưỡng Nguyệt quốc chủ nói lời từ biệt, bắt quá hần là như thế nào giải quyết Ngưỡng Nguyệt quốc chủ kia lại không thể biết, chỉ biết là Lạc Hoa đi hoàng cung trở lại sau, trên người liền hơn một lệnh bài của Ngưỡng Nguyệt quốc, người có lệnh bài kia, có thể ở bất kỳ một gian phủ nha hoặc công gia cơ cấu trong Ngưỡng Nguyệt quốc, lấy ra kim tiền, tìm kiếm hiệp trợ hoặc sử dụng phương tiện (bao gồm người?), đây chính là một kim bài như trăm thân chinh, lúc ta nghe được cảm cũng mau rơi đến rớt, nhưng càng biến thái chính là, nguyên nhân Lạc Hoa nhận lấy lệnh bài kia vì nó (rất đẹp), hoàn toàn đem tác dụng phía sau lưng kia không nhìn, nhìn hần đem lệnh bài kia tùy tiện treo ở bên hông làm trang sức thì khoe miệng ta không khỏi một trận quát loạn, hần cũng không sợ bị cướp à?

Bởi vì nhiều thêm Tử Lam cùng Lạc Hoa, xe cũng từ hai chiếc biến thành ba chiếc, Tiểu Ban Ban không biết biến đâu mất trước kia cũng quý dị xuất hiện ở trong đoàn ve, Lạc Hoa mang Tiểu Sâm, Tiểu Ban Ban Tiểu Bạch lên chiếc xe đầu tiên, cỗ xe thứ hai là Tử Lam cùng Cao Dương, ta cùng Lạc Ly lần nữa ngồi vào bên trong chiếc xe cuối cùng.

Thường thường thực thực ở trên xe qua mấy ngày, ta cảm giác được Lạc Ly biết ta có tâm sự, cũng rất cảm kích hần sẵn sàng không có hướng ta hỏi bất cứ vấn đề gì, chỉ mỗi khi lúc trở về đêm khuya vắng người ôm nhau mà ngủ, tổng hội cảm giác được tầm mắt nóng rực của Lạc Ly trên đỉnh đầu, mấy ngày qua Lạc Ly ngoài mặt cũng vẫn đậm phong khinh như thường ngày, nhưng lại không khó phát hiện trong mắt hần tiết lộ ba động lo lắng vì tình thế, vì thế ta vụng trộm hướng Lạc Ly nói xin lỗi không dưới trăm lần.

Thành thật mà nói, ta chưa từng nghĩ tới cùng Lạc Ly bất cáo nhi biệt, hoặc lấy mình chấm dứt sinh mạng để giải quyết vấn đề này, mặc dù mấy ngày qua ta thái độ trốn tránh, không có so phương pháp khác tốt hơn bao nhiêu, nhưng hiện nay ta cũng chỉ có thể làm như vậy, có lẽ có một ngày khi ta có dũng khí, hoặc ta từng ngày càng già đi, ngay cả ta cũng ghét bỏ mình thì ta sẽ thẳng thắn đi nói cho Lạc Ly, tái lạng lẽ rời đi, nhưng giờ phút này, xin tha thứ một chút xiu ích kỷ kia của ta, để cho ta ở trong ngực Lạc Ly hưởng chút ôn nhu đi.

Ngày xe đi đến bến tàu, được cho biết phải chuyển đi đường thủy, ta đứng ở trên bờ vô cùng tò mò nhìn chằm chằm thuyền lớn hùng vĩ giống như là dùng thực mộc chế tạo, chuyện đùa, trên khoang thuyền cũng là hình dáng tương tự nhà bạt giống như xe, chẳng qua là hơi có vẻ tròn mà lớn hơn rất nhiều, bên trong một cá hành lang thật dài ngăn cách số gian phòng, mặc dù số gian phòng tuyệt đối đủ một người một gian, nhưng Lạc Ly vẫn dễ dàng chiếu cố ta cùng ta dùng chung một gian phòng.

Đội mọi người đều an trí ở trên thuyền sau, Lạc Ly liền cùng Cao Dương bọn họ đi ra ngoài làm tiếp liệu, chỉ còn ta cùng Lạc Hoa, Tiểu Ban Ban hai con động vật ở bên trong khoang thuyền, mấy ngày nay ngày ngày có Lạc Ly làm bạn, còn có thể thoả mãn được chuyện phiền lòng kia, hiện tại lại còn dư lại một người, vấn đề kia lại ngay sau đó trở lại bên trong đầu ta có gạt cũng không đi, ai, bắt quá nghĩ lại có gì dùng? Ngay cả Khổng Minh tuyệt thế trí giả như vậy cũng không thể vì mình kéo dài tánh mạng, ta đây nhỏ nhỏ một dị thể cô nhi, thì như thế nào có thể cùng ông trời giành mạng sống?

Vì chuyển đổi một cái tâm tình áp suất thấp kia, ta mở ra cửa sổ lớn bên trong gian phòng, dựa vào cửa sổ nhìn về phía đại dương so Địa Cầu còn thâm lam trong suốt hơn, hít thở sâu miệng lẫn vào không khí nước biển mặn, móc ra tiểu ngọc nha bên trong quần áo thưởng thức, cũng không biết có phải là ta đa tâm, cảm giác hồng ti trên ngọc nha kia, màu sắc giống như so dĩ vãng đậm lên rất nhiều, thậm chí một ít bên góc hồng ti đã biến mất không thấy, chỉ có vị trí chính giữa, có một địa phương hồng ti hơi tròn vẫn là đỏ

tươi như cũ, chỗ hồng ti quanh co khúc khuỷu kia, vừa giống như đồ vừa giống như chữ, giờ lên ngọc nha liền hướng ánh mắt trời ngoài cửa sổ nghiêng cứu hồi lâu, vẫn là không nghĩ ra cái gì, kéo kéo khóe miệng tự giấu nghĩ, xem ra ta còn thật là quá nhàn .

Đột nhiên tiếng gõ cửa vang lên, sau đó chỉ thấy Lạc Hoa ôm Bạch Bảo Bảo thay đổi hình người đi vào, không nói hai lời trước đem tiểu bảo bảo hướng ta ném tới, dọa cho ta sợ đến lập tức ba chân bốn cẳng , thật vất vả mới đem Tiểu Bạch Bảo Bảo ở trước ngực ôm chặt, nhìn về phía mặt Tiểu Bạch Bảo Bảo còn lưu nước miếng cười đến rất vô sỉ thẳng vỗ tay, nó còn cảm thấy hảo ngoạn ?

“Tiểu oa nhi a, đừng khẩn trương như vậy, thân thể Yêu Tộc không yếu ớt như nhân loại, chớ nhìn nó bộ dáng một tiểu anh nhi, rất mạnh đó!” Lạc Hoa hướng ta khoát khoát tay, bộ mặt không quan tâm , tự thân chạy đến trên bàn đổ nước uống, lúc nhìn ta còn ngây ngô đứng cười a a vậy ta đến ngồi.

Trên thuyền xem ra là vì phòng ngừa ở sóng biển lay động, nên đều cố định tấm ván gỗ trên đất, ta ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo chơi tiểu ngọc nha ở trước ngực ta, cẩn thận đi tới bên cạnh Lạc Hoa ngồi xuống.

“Tiểu oa nhi, thuyền này ước chừng phải đi hơn năm ngày, người. Người ngọc này là ở đâu ra?” Lạc Hoa miệng lớn uống nước, quay đầu cùng ta vừa mới nói câu đầu tiên thấy Tiểu Bạch Bảo Bảo thưởng thức ngọc nha, đột nhiên mặt khiếp sợ chỉ ngọc nha ta hỏi.

“Này. cái này lúc ta ra đời đã có .” Mặc dù kinh ngạc với phản ứng của Lạc Hoa, nhưng nhìn mặt hắn không bình thường, vẫn là ngoan ngoãn trả lời.

“Có thể cho ta nhìn một chút không? Xem một chút là tốt rồi.” Lạc Hoa trắng mặt, lúc mới vừa bắt đầu cũng chưa đem tầm mắt từ trên ngọc nha của ta rời đi, dưới đáy lòng ta thất kinh, đem ngọc nha nhi từ trên cổ lấy xuống thả vào trên tay Lạc Hoa.

Chỉ thấy Lạc Hoa giống như là phủng trân bảo đem ngọc nha của ta phủng ở trên lòng bàn tay, cặp mắt trợn thật lớn thẳng nhìn, cổ họng run rẩy lại hướng ta hỏi: “Cha người là ai?”

“Ta không biết, ta là cái cô nhi, lão gia nhật được ta nói ngọc này từ đâu ở trong tá của ta.”

“Cô nhi sao. Tiểu oa nhi người mấy tuổi?” Lạc Hoa nghe được ta nói đáp án cô nhi kia sau nhắm mắt, lại uống một hớp, cố làm tỉnh táo nói.

“Mười chín.”

“Mười chín? Không thể nào. Quá trẻ tuổi, đúng. tái một đời. Tiểu oa nhi, gia hương người ở đâu? Có thể cùng ta nói sao?”

Thấy dáng vẻ thất hồn lạc phách của Lạc Hoa, cảm giác được sự thái nghiêm trọng, trong tâm nghĩ loáng thoáng cùng thân thể ta có liên quan, đây ta rõ ràng rành mạch không có chút nào bỏ sót hướng Lạc Hoa nói ra hết thấy chuyện, bao gồm dĩ vãng thân ở Địa Cầu, sự kiện trước khi chuyển kiếp, chuyển kiếp sau ngọc nha xảy ra dị trạng, Lạc Hoa lắng lắng nghe ta nói, đợi ta nói xong hết thấy sau vẫn là bình tĩnh ngồi ở chỗ đó, không nói lời nào cũng không động tác, chỉ một tay giống như vuốt ve bề ngoài ngọc nha giống như thân nhân trọng yếu nhất.

Phản ứng kia của Lạc Hoa làm cho nội tâm ta bốc lên vô số nghi vấn, ta suy nghĩ nhiều bất hấn hỏi có phải biết chút ít gì đó hay không, nhưng nhìn dáng vẻ hẩn tam hồn không thấy bầy phách, ta cũng thực cũng hỏi không ra miệng, không thể làm gì khác hơn là dè xuống nghi vấn trong tâm, cẩn thận nhìn hắn.

“A———! Đại sư ca———” Lạc Hoa đột nhiên giống như điên đứng lên, mở lớn hai tay liền hướng lên trời rống giận lên.

Thanh âm kia ẩn hàm nội lực thâm hậu, đem ta cùng Tiểu Bạch Bảo Bảo lập tức chấn đến từ bên cạnh bàn bay đến khoang thuyền vách tường, ta hai tay hộ Tiểu Bạch Bảo Bảo trong ngực, phần lưng một cái sẽ phải đập lên vách tường cứng rắn kia, khi ta nhắm mắt lại nghĩ thâm lần này nhất định phải học máu thì nhưng không có thấy tới đau nhức kia, mở mắt ra mở mắt mới phát hiện quanh người giống như bị một quang cầu mềm nhũn bọc lại, quỹ dị nửa lơ lửng ở không trung, còn từ từ hướng một góc gian phòng không bị ảnh hưởng di động, nhìn về phía Tiểu Bạch Bảo Bảo trong ngực vỗ tay cười to, không thể nào?

Xa hơn trong phòng nhìn, đập vào mắt đều là vết thương, gian phòng đã bị nội lực thâm hậu của Lạc Hoa chấn đến thê thảm không nở nhìn, không chỉ có bàn ghế bay loạn, cửa kéo chấn hư, ngay cả trên nóc phòng đều thủng cái lỗ hổng lớn, nhưng Lạc Hoa vẫn còn ở bên kia vừa khóc vừa cười, trong miệng không ngừng kêu Đại sư ca, trên mặt đều là đau đớn muốn chết, ta lo lắng nhìn Lạc Hoa phát điên kêu loạn, cũng không có lực ngăn cản, trong lòng chỉ cấp cầu nguyện Lạc Ly bọn họ nhanh lên trở lại.

Đang nóng nảy thì Tiểu Ban Ban bước đi mạnh mẽ uy vũ xuyên qua cửa kéo chấn hư kia, mị tròng mắt đỏ sậm, anh tuấn đứng ở trước người ta, giống như là vì ta cùng Tiểu Bạch Bảo Bảo làm từng trận từ nội công đưa tới kinh phong, chỉ thấy nó bị lực đạo của Lạc Hoa ảnh hưởng, dáng vẻ rất là khổ cực, không nói lỗ tai cùng cái đuôi cũng rũ xuống, ngay cả trên đầu lông mao giống như sư tử cũng bị kinh phong thổi trúng tất thẳng.

Nó đột nhiên giống như huy đi cái gì lắc đầu một cái sau, liền trước thấp sau cao nằm úp sấp phục, ánh mắt lợi hại thẳng trừng Lạc Hoa nổi điên ở trong phòng, bày thành một bộ chiến đấu, đột nhiên liền hướng chỗ phương hướng Lạc Hoa há to miệng, phát ra một tiếng rống to như núi băng động đất.

“Grừ————!” Tiểu Ban Ban rống to chấn đến màng tai ta phát đau, nhưng là thành công đem Lạc Hoa kêu loạn trấn áp xuống, mà Lạc Hoa tựa như bởi thanh rống to kia, mới đem lý trí đổi trở lại, chỉ thấy hắc ngân ngơ sau, tựa như dùng hết khí lực toàn thân ngã ngối ở trong phòng, thất thần nhìn ngọc nha trong tay ngân người, quanh người hắc một mảnh đồi viên bại ngối, cảm giác đáng thương.

Tiểu Ban nhìn Lạc Hoa giống như đã định xuống, chậm rãi đi tới, liếm liếm khuôn mặt tràn đầy nước mắt của hắc, liền nằm ở bên cạnh hắc lưu luyến, đem Lạc Hoa vòng ở bên trong.

Lúc này bên ngoài vang lên tiếng kêu lên của Lạc Ly bọn họ, hai cái cái phòng ốc rách nát này liền đứng đầy người, Lạc Ly trước đem ta từ trên đất đỡ dậy, đem ta nhìn hết toàn thân, nhìn ta không có sao mới vù khẩu khí, mới tính toán xoay người xem kỹ Lạc Hoa thì liếc lên Tiểu Bạch Bảo Bảo bị ta ôm trong ngực kia, lập tức đem hắc xách giống tiểu miêu, từ trong ngực ta đem Tiểu Bạch Bảo Bảo ôm lên, nhìn nó giống như nhìn thấy cái đồ bẩn gì đó.

[4]

“Lạc Ly, đừng như vậy, mới vừa rồi nếu không phải nhờ Tiểu Bạch Bảo Bảo ta sớm bị thương.” Thấy thái độ thô lỗ của Lạc Ly, mặc dù Lạc Hoa nói qua Yêu Tộc Bảo Bảo rất mạnh, nhưng ta vẫn không đổi được thói quen dĩ vãng ở cô nhi viện, vội vàng ở trong tay Lạc Ly đem Tiểu Bạch Bảo Bảo đoạt lại trong ngực, ta sợ hắc giống như lúc ở nhà Tử Lam, đem Tiểu Bạch Bảo Bảo chộp trong tay liền một phen ném về phía sau, ta an ủi vỗ vỗ lưng Tiểu Bạch Bảo Bảo, nhìn nó được ôm liền thẳng hướng trong ngực ta chui, thật đáng thương, chắc là bị hù dọa đi.

“Trời ạ! Đây là phát sinh chuyện gì?” Cao Dương khoa trương phát ra tiếng thét chói tai, nhìn phòng kia toàn là viên ngói vỡ, gương mặt khóc không ra nước mắt, phía sau hắc Tiểu Sâm cầm một đồng đồ há to miệng, trên mặt giống như nuốt sống con ếch.

Tử Lam mặt nhẵn mày nhíu nhìn Lạc Hoa thất thần, không nói được lời nào, trong mắt lưu quang lóng lánh, mặt như có điều suy nghĩ.

“Hoa nhi!” Đang lúc mọi người lặng yên thì đột nhiên một tiếng kêu kêu, một gã nam tử nương theo, từ trên nóc phòng rách phi thân mà vào, nam tử này có thân thể tráng kiện, khí chất trầm ổn, vừa tiến đến liền đem Lạc Hoa ngã ngối trên mặt đất vớt lên ôm trong ngực, mà Tiểu Ban Ban tựa như đối với người này rất quen thuộc hướng hắc thấp kêu một tiếng sau, liền ngoan ngoãn tránh ra, từ từ bước mạnh mẽ uy vũ ra khỏi gian phòng.

Thấy nam tử kia đem Lạc Hoa ôm vào trong ngực vừa đau vừa thương, còn không ngừng khẽ hôn nước mắt ở khóe mắt hắc, quan hệ kia nhìn thế nào cũng không tầm thường, bên cạnh mọi người chẳng những không tăng thêm ngăn cản, ngược lại giống như tập mãi thành thói quen, Tử Lam thậm chí ở khóe miệng xuất hiện cười ranh mãnh, làm ta hắc tuyến nghĩ, thì ra là chính hắc cũng là G, không trách được sẽ không đối với ta giới tính bị cảm.

Chỉ thấy Lạc Hoa giống như chim nhỏ nép vào người dài ở trong ngực nam tử kia, hần nâng lên đôi mắt đầm lệ, trong tay cầm ngọc nha của ta, nhỏ giọng không ngừng cùng nam tử kia nói: “Liệt, liệt, đây là Đại sư ca, đây là Đại sư ca a.” Bộ dáng thất hồn lạc phách kia, nhéo đến nhân tâm thương yêu không dứt.

Nam tử kia nghe vậy ánh mắt giống như muốn lóe ra tinh quang, hướng ngọc nha kia của ta nhìn kỹ một lần, lại đột nhiên đưa ánh mắt chuyển sang ta, ánh mắt giống như lợi đao dọa ta giật mình, theo bản năng liền trốn đến sau người Lạc Ly tìm kiếm bảo vệ, bàn tay Lạc Ly ôm đầu vai ta, vỗ vỗ an ủi .

“Tuyệt Nhi ngoan, tới gặp sư phụ.” Lạc Ly đầu tiên là không sao tán đồng quét sư phụ hần một cái, sau đó ôn nhu nói với ta.

“Sư. Sư phụ? ? ? ?” Ta nhìn trần trối ở sư phụ Lạc Ly hần, má ơi, hôm nay kích thích thật đúng là tiếp nhị liên tam, đây coi là cái gì? Cha Lạc Ly hần còn cùng sư phụ hần có gian tình, ta là không nói gì .

Kinh ngạc sau, ta nghe lời hướng Ân Liệt (tên sư phụ Lạc Ly đã sớm xuất hiện ở chương thứ ba, không biết có bao nhiêu người xem nhớ nha) chính chính cúi mình vái chào, tế tế nói lên tên, trên khuôn mặt giống như đao tước của Ân Liệt đều là uy nghiêm, cùng đối với Lạc Hoa tinh tế đau tích bất đồng, Ân Liệt chỉ nhân nhật ứng ta một tiếng, một đôi lợi mắt giống như ưng, cũng rất cần rõ quan sát ta , làm cho ta đứng cũng không được đi cũng không được , chỉ có thể nhờ giúp đỡ nhìn về phía Lạc Ly.

Lạc Ly trước cười cười ôn nhu với ta, hướng phía trước đạp từng bước, vừa lúc đem ánh mắt của Ân Liệt quét về phía ta sanh sanh chặn lại, ôn hòa hướng Cao Dương nói: “Đại sư huynh, gian phòng nghỉ như vậy tất là không thể lập tức khởi hành , xin đại sư huynh trước cho người đem khoang thuyền sửa sang lại , sư phụ khó được ra khỏi Vụ Ân đảo, chúng ta ở thuyền có thể tái khởi hành trước hay là trước trở lại bến tàu phụ cận, tìm quán cơm, ăn cơm trưa đi.”

Lạc Ly đề nghị lập tức lấy được mọi người đồng ý, nhưng ta tỉ mỉ phát hiện ở lúc Lạc Ly nói hiêm khi sư phụ ra khỏi Vụ Ân đảo thì vẻ mặt Ân Liệt có chút không được tự nhiên, mà Tử Lam cùng Cao Dương trong mắt là vui vẻ toát ra, Tiểu Sâm cũng nhẩn cười đến bộ mặt đỏ bừng.

Bởi vì có Tiểu Ban Ban con thú lớn ở đây, nói là tùy tiện tìm quán cơm cũng không phải là dễ dàng như vậy, kết quả vừa chạy tới bến tàu phụ cận trong tửu lâu thuộc về Cao gia sản nghiệp, mở ra một gian phòng khách quý cực lớn , làm cho ta lần nữa cảm thán, Cao gia thật không hổ là đệ nhất thiên hạ phú, ở chỗ nào cũng có cứ điểm của nó.

Đối tất cả mọi người ngồi xuống, thức ăn cũng lên không sai biệt lắm thì tâm tình Lạc Hoa cũng giống như ổn định, chỉ thấy hần vẫn có chút vô lực dựa vào trên ngực Ân Liệt, hai tay phủng ngọc nha kia của ta, không ngừng vuốt ve qua lại.

Đột nhiên hần giống như nghĩ đến điều gì nhìn về phía Ân Liệt, cặp mắt ướt át đều là cầu khẩn, Ân Liệt giống như là hiểu ý, một cái tay cầm ngọc nha, vị trí tay hần để lên dần dần phát ra một tia bạch quang, từ từ càng biến hóa càng mạng, trên mặt Ân Liệt cũng bắt đầu toát ra mồ hôi, ta không biết bọn họ làm cái gì, ta chỉ cảm thấy tia sáng kia chói mắt phải khiến ta không chịu nổi, đang muốn lấy tay ngăn một chút thì tia sáng kia lại đột nhiên biến mất, trên con người ta đều là cường quang vòng sáng lưu lại .

Mở trường hai mắt nhìn lại qua, liền phát hiện Ân Liệt mặt xin lỗi hướng Lạc Hoa, mà Lạc Hoa là nằm ở trong ngực Ân Liệt gào khóc, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hai mắt đầm lệ, tiếng khóc đau đớn muốn chết kia làm cho lòng người không khỏi theo rút chặt, làm cho người ta không tiếc hết thủy đem đồ tốt thiên hạ đẹp nhất đều phủng trước mặt người này, chỉ cầu hần không hề tái rơi lệ.

21. Chương 21

Bên trong gian phòng mặc dù có rượu ngon món ngon, nhưng không có một người muốn động đũa, trên mặt mọi người có nghiêm túc, có nghi ngờ, có lo lắng cũng có vô biểu tình, tất cả đều nhìn về phía Lạc Hoa, lặng lẽ đợi vị tiên bối như trich tiên này phát tiết nội tâm bí ẩn.

Một lát sau, cảm xúc Lạc Hoa giống như đã hơi bình phục, Ân Liệt cũng phát hiện một đám món ngon và tượng đá, dùng ánh mắt hướng Cao Dương ra hiệu.

“Đến đến! Mọi người đến thử quán nhà ta tới ăn cơm không phải là đến xem cơm, chớ để món ăn lạnh, mọi người mau dùng bữa!” Thanh âm Cao Dương khoa trương phá vỡ không khí trầm muộn bên trong gian phòng, ngay cả Lạc Hoa khốc đến ánh mắt sưng thành hột đào cũng cười, nhận lấy khăn mặt Ân Liệt đưa tới, cầm lên cái chén trên bàn, hướng mọi người cúi xuống thân thể.

“Thật ngại, để cho mọi người chê cười, ta tự cặn một chén.”

“Dùng bữa đi!” Ân Liệt cũng cầm một ly rượu theo Lạc Hoa, liền dẫn đầu gấp nói món ăn vào trong chén Lạc Hoa, mọi người thấy thế cũng lục tục gắp đồ, chẳng qua là mọi người trong lòng hoặc nhiều hoặc ít đều có chút nghi vấn, bữa tiệc cũng có vẻ trầm tĩnh, chỉ dư lại tiếng chén đũa va chạm cùng miệng nhai.

Lạc Hoa chắc là không có khẩu vị, chỉ thấy hần miến cưỡng ăn hai miếng thức ăn Ân Liệt gấp rồi lắc đầu không ăn, mà bàn thức ăn cũng bởi vì mọi người chuyên tâm nhất trí dùng rất nhanh liền diệt sạch, vừa lúc có người làm đi tới báo thuyền khởi hành, mọi người cũng liền trở lại trên thuyền.

Lên thuyền lần nữa dàn xếp hảo tất cả tiếp tế, thuyền chậm rãi hướng Vụ Ân đảo tiến tới thì Lạc Hoa liền báo cho ta, Lạc Hoa mời tất cả mọi người tập trong đại sảnh trên thuyền, ta mới biết được dưới thuyền còn có hai tầng, chia ra phòng ăn và kho lương, khi ta bước vào đại sảnh đã cảm giác được không khí ngưng trọng, trong lòng mơ hồ cảm thấy Lạc Hoa lúc này nói chuyện cùng ta có bao nhiêu liên quan, ta khẩn trương nắm chặt bàn tay Lạc Ly đang vòng ở thắt lưng ta.

“Tuyệt Nhi đừng sợ, bất kể phát sinh chuyện gì, Lạc Ly đều ở đây bên cạnh ngươi.” Lạc Ly cúi người xuống, miệng gần sát lỗ tai ta nhẹ giọng nói, nói xong còn ở cạnh tai ta hôn một cái, hại ta vừa cảm động lại xấu hổ, hần. Hần cũng không nhìn trường hợp sao? Nhiều người như vậy, trường bối cũng ở đây, sao muốn hôn thì hôn, bất quá cũng nhờ Lạc Ly ban tặng động tác không biết xấu hổ, tất cả cảm xúc khẩn trương của ta đều trống trơn.

Phòng khách thiết kế kiểu dáng mở, trên đất còn có chiếu, mấy cái đệm xếp thành một chữ U, Lạc Hoa và Ân Liệt an vị chủ vị ở tận bên trong, những tiểu bối khác bối phận, từ trong ra ngoài ngồi hai hàng, bên cạnh Ân Liệt theo thứ tự là Cao Dương cùng Tử Lam, Lạc Ly và ta ngồi cạnh Lạc Hoa, Tiểu Sâm hàng ghế chót, ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo, ngay cả Tiểu Ban Ban cũng nửa khép mắt nằm úp sấp nằm ở cửa.

“Sáng nay thật thất lễ, lần này gọi mọi người, là muốn nói ra một chuyện xưa chôn giấu ở trong lòng ta hơn sáu mươi năm.” Xác định tất cả mọi người ngồi xuống sau, Lạc Hoa đi thẳng vào vấn đề nói lời dạo đầu, làm mọi người toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn hần.

“Ta là một cô nhi, một hôm được Đại sư ca còn là thiếu niên nhặt trở về sư môn, từ nhỏ Đại sư ca đem ta nuôi lớn, võ công cũng hơn nữa là Đại sư ca chỉ điểm, Đại sư ca và ta, cũng như sư phụ -hữu, hần là thân nhân trọng yếu nhất trên đời này.” Lạc Hoa thanh âm bình tĩnh mà xa xôi, ánh mắt giống như lọt vào hồi ức không có tiêu cự.

“Ta thời thiếu niên trẻ người non dạ, thích giương oai, yêu mạo hiểm, thường thường làm Đại sư ca tức giận tới mức gườm gườm, mỗi khi trở về bị thương, Đại sư ca sẽ rất nghiêm nghị trách mắng ta, thẳng đem người mắng đến cầu huyết lâm đầu, nhưng mặt hần so với ta đau hơn, trên tay tỉ mỉ mà êm ái thay ta bôi thuốc, là một tiêu chuẩn cho miệng dao găm tâm đầu hủ.” Giống như nghĩ đến hồi ức tốt đẹp, trên mặt Lạc Hoa nở rộ ra một vẻ ôn nhu cười khê, xinh đẹp làm cho người khác nín thở.

“Thật vất vả qua khảo nghiệm sư phụ để xuất sư, xong ra giang hồ, đem lời cầu nhàu trước khi đi của Đại sư ca đều ném ra sau tai, giống như con khỉ bị giam đã lâu, lại tài cao mật lớn, lúc ấy thiếu chút nữa chinh cả giang hồ chơi đến xoay ngược lại.”

“Cũng không phải ,năm đó tuyệt thế tiểu ma tiên, danh hiệu lớn đến một đồng người đuổi theo hần,sau đó một đồng người chạy cho hần đuổi theo.” Ân Liệt giống như là thấu hiểu chen vào nói,khẩu khí mang nhạo báng và chút ranh mãnh, làm hần bề ngoài uy nghiêm thoáng nhu hóa, trở nên dễ gần hơn.

“Cái gì, ta đây cái tuyệt thế tiểu ma tiên còn không phải là rơi vào trên người khối băng vạn năm người sao?”Lạc Hoa mắt to hướng Ân Liệt trừng,làm cho Ân Liệt ngồi nghiêm chỉnh thân thể, tầm mắt bắt đầu ngẩn loạn , thấy Ân Liệt dáng vẻ này(thế quân nghiêm) ,hình tượng bây giờ cùng với lúc đầu,làm cho ta nhần cười đến mặt cũng ghen đỏ.

Ánh mắt Lạc Hoa quét một vòng mọi người sắc mặt vô cùng không được tự nhiên ,mới lại nói tiếp: “Điều này cũng không biết có phải kiếp trước làm nghiệt hay không, liền chọc khối băng lớn ,khi đó khối băng lớn đáng giận này bắt ta làm một việc,cũng không biết khi đó mình trúng gió gì,nên không biết xấu hổ dán chặt theo hần,cuối cùng còn nuốt vào tục thể đan, đau đớn cực kỳ,hần trừ tính một đêm, mang thai ra Lạc Ly .”

[2]

“Cái. . cái gì?Lạc Ly là tiền bối sinh? ? ? ?” Nghe chuyện bất khả tư nghị, ta kinh ngạc đứng lên,ghen hòng nhìn trần trời Lạc Hoa,trời ơi! Má ơi! Phật Như Lai !Thánh mẫu Maria, này không thể nào? Ở nơi này nam nhân còn có thể sanh con? ? ?

“Tiểu oa nhi, ta không phải sớm đã cùng người đã nói qua Lạc Ly là ta sinh ? Hiện tại người kinh ngạc cái gì?”Lạc Hoa nhú mày nhìn ta phản ứng, nhưng vẻ mặt khoái trá lại làm cho người ta không biết nói gì.

“Lạc Ly, người thật là Lạc Hoa tiền bối (thân sinh) ?”Ta nhấn âm vào hai chữ (thân sinh) ,không thể tin nổi hướng Lạc Ly xác nhận, , Lạc Ly mặt lạnh nhạt cùng bình thường không khác ,hướng ta điểm đầu.

“Vậy sư phụ người là. . . .”

“Cha.” Lạc Ly hồi đáp làm cho ta đứng ngốc trong phòng,trời ơi, không phải trứng cùng tinh trùng kết hợp mới có thể có em bé sao?Coi như hiện đại nghiên cứu ra tế bào sinh sôi nảy nở, nam nhân trong cơ thể cũng phải có tử cung em bé mới có thể lớn lên a.

“Người là Lạc Hoa tiền bối và sư phụ sinh .” Ta ngỡ ngác lấy được tư tin, không trách được Lạc Ly nói hần không có mẫu thân, không trách được Lạc Ly gọi Lạc Hoa tiền bối là tiểu cha.

“Ta nói tiểu oa nhi, người không ngừng nói chuyện này làm gì?Cõi đời này nam nhân sinh con cũng không phải là không có, huống chi nam nhân sinh con là được vạn người kính ngưỡng, người phản ứng lớn thế là sao?”Lạc Hoa nhìn ta, giọng điệu mang kỳ quái nói.

“Tiểu cha, có thể thế giới trước của Tuyệt Nhi nam nhân không thể sinh con,mới có thể kinh ngạc như thế,để xong chuyện Lạc Ly hướng Tuyệt Nhi căn kẽ giảng giải ,mà tiểu cha nói tiếp chuyện năm đó đi.”Lạc Ly nhìn ta bị lời hồn phách bay loạn, gục xuống bàn còn chưa dậy,rất tốt tâm thay ta nghĩ vẫn Lạc Hoa .

Lạc Hoa nghe vậy lại như có điều suy nghĩ quét ta một cái, nhìn nhìn thân rồi nói tiếp: “Năm đó ta mang thai Ly nhi, lại để cho khối băng lớn này đã thương ,cái bụng bị này,mạo hiểm chạy bốn ngàn dặm trở về sư môn, đại sư huynh thấy ta bộ dáng thê thảm ,sắc mặt đen lại,rồi lại thân thiết không có hướng ta hỏi nửa câu, Nhị sư huynh lại giận đến giống như nói diên muốn thay ta tìm ra cái tên kia, khi đó ta thân thể suy yếu, nhưng nửa điểm không thể ngăn cản .”

“Hoa nhi, người đừng lật nợ cũ , khi đó ta không phải là ngu xuẩn, huống chi ta cũng không biết người mang thai Ly nhi, nếu không ta làm sao cũng sẽ không để cho người đi.” Ân Liệt giờ phút này đã không có cảm giác cao cao tại thượng ,chỉ nhìn hần bộ mặt đau lòng nhú mi,ôm Lạc Hoa cẩn thận, nhìn ra được năm đó hần xác thực rất hối hận.

“Người người này chính là không tự trọng, không có mất đi cũng không rõ ta hảo, ta đây nói người không đúng sao? Người nói!” Lạc Hoa con mắt lạnh lùng nhìn Ân Liệt một cái.

“Hoa nhi, ở trước mặt hậu bối cho ta chút mặt mũi. Hảo hảo hảo! Hoa nhi nói đúng, Hoa nhi nói phải ,ta không tự trọng không tự trọng.”Ân Liệt ban đầu còn nhỏ giọng muốn vẫn hồi chút mặt mũi, nhưng

một đôi mắt to ủa khuất của Lạc Hoa bốc lên thì lập tức liền khí giới đầu hàng, lần này hẳn thật đúng là hình tượng gì cũng bị mất, mỹ nhân lực lượng ghé gớm thật nha.

Ẩn Liệt thấy Lạc Hoa bởi vì đáp án cuối cùng của hắn lộ ra nụ cười thì thở ra một hơi, quay đầu chống lại tiểu bối đang lay động bả vai trong sáng trong tối, bất đắc dĩ thở dài, mới trở về chút uy nghiêm hét, "An tĩnh, nghe Hoa nhi nói tiếp." Mọi người lập tức ngồi nghiêm chỉnh, nhưng từng cái mặt trưởng hồng, khiến cho không khí cả phòng không còn ngưng trọng.

"Khi đó có Ly nhi, thân thể ta cực độ suy yếu, thiếu chút nữa không gánh nổi tiểu quỷ này, thật may là có đại sư ca tử mĩ chiếu cố, cũng trước khi ta lâm bồn thì Nhị sư huynh liền đem khối băng này tìm trở về."

"Chính xác là, năm đó ta mặc danh kỳ diệu bị Nhị sư huynh hắt đuổi giết, mới biết Hoa nhi vì ta mang thai hài tử, sắp sinh, mà ta, sau khi Hoa nhi đi mới phát giác Hoa nhi đã bắt tri bắt giác chiếm tâm ta, vốn là ngày muốn đêm cũng muốn, chẳng qua là không muốn hạ mặt mũi trở về tìm hắn, vừa lúc biết được chuyện này, liền bỏ lại Nhị sư huynh kia khiêu chiến, để cho hắn vẫn đuổi giết ta chạy về sư môn Hoa nhi hắn, may mắn là kịp." Ẩn Liệt cầm lên cái tách trên bàn nhấp một ngụm trà, bổ sung nói.

Ta thầm nghĩ Ẩn Liệt tiền bối người là phá vỡ bình mới lo sao? Dù sao mặt mũi bên trong áo hay chân cũng bị mất, vừa mới hảo nhân cơ hội nói lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ Lạc Hoa tiền bối?

Quả nhiên Lạc Hoa nghe được lời Ẩn Liệt, đỏ mặt lên, ho khan hai tiếng mới lại nói: "Nhưng khi đó ta là bị người này đã thương thấu tâm, vốn là sắp sanh con, kết quả thấy khối băng trong lòng lại kích động, Ly nhi liền trước thời gian đi ra, nghĩ đến lúc sinh kia thật không phải là người có thể chịu, không có sinh thật không biết làm mẹ vĩ đại như vậy."

Lạc Hoa nói hồi mới phát giác mình lạc đề, cười cười xin lỗi mọi người, lại nói tiếp: "Mặc dù khối băng này tới tìm ta làm lành, nhưng khi đó ta khí ở trên đầu nghĩ ta là cái gì, chơi chán xong bỏ? Ta cần rằng đau suốt một ngày sinh Ly nhi còn không cho hắn thấy một lần, hài tử theo họ ta còn tên một chữ Ly, vốn là không muốn phải nhìn thấy khối băng này nữa, Nhị sư huynh muốn giết hắn ta không nỡ, chỉ bảo đại sư huynh đem hắn rời núi, trọn đời không gặp gỡ, nhưng khối băng này ở sư môn dựng nhà, không biết xấu hổ ở đó."

"Hoa nhi, ta tuyệt không hối hận năm đó ta không để ý mặt mũi tiếp tục ở đó, nếu không ta đây nửa đời sau phải với ai đây?" Ẩn Liệt kể sát Lạc Hoa, đem hắn ôm vào trong ngực, nói đến buồn nôn, làm cho mọi người trừ một người đỏ mặt ra, còn lại trên đầu toàn là quạ đen, Ẩn Liệt tiền bối người được, thật không hổ là tiền bối, không ai đủ đạo hạnh cao thâm như người.

"Khi đó nhìn hắn ngày ngày bất kể gió thổi nắng phơi, cũng ở bên ngoài chờ ta, ta dần dần cũng mềm lòng, Nhị sư huynh thường nói phải giúp ta giết khối băng này, chỉ có đại sư huynh hiểu rõ ta ngược, trong lúc vô tình tiết lộ Nhị sư huynh kêu khối băng đến hậu sơn cao vạn trượng quyết đấu, còn đem ta dùng tiền đặt cược, ta một mặt giận Nhị sư huynh không để ý ta gọi khối băng quyết đấu, mặt khác giận hai người bọn họ nhưng lại đem ta đây làm vật cược, thứ ba cũng là mang chút lo lắng, cũng liền ôm Ly nhi mới ra đời không bao lâu, len lén chạy đến địa điểm quyết đấu nhìn." Giống như nghĩ đến điều gì không tốt, Lạc Hoa nhún mày một cái.

"Nào biết ta tới thì vừa lúc thấy Nhị sư huynh lợi về ưu thế, còn muốn dụ cho khối băng rơi xuống vách núi, khi đó thân thể ta mới vừa sinh sản không bao lâu đang hư nhược, lại ôm Ly nhi, thấy tình hình bị dọa cho sợ đến kêu lên, đang muốn lên tiếng nhắc nhở thì cước bộ vừa trượt một cái, lại vừa lúc đứng ở vách đá, nghĩ đến sẽ phải rơi xuống." Nói đến đây Ẩn Liệt chợt khấn trương ôm chặt Lạc Hoa, mặt chôn trên vai của hắn, mặt tựa như vẫn đang chịu đủ kinh sợ.

Lạc Hoa đưa tay vỗ vỗ bàn tay Ẩn Liệt, không tiếng động an ủi, rồi nói tiếp: "Đang lúc ta cho là cuộc đời này xong rồi thì ngang hông căng ra mới phát hiện Đại sư ca hắn là len lén theo phía sau ta, thấy ta muốn rơi vực sâu, kịp thời nhảy xuống đem ta ôm lấy, treo ở trên cây tùng vách mười thước."

"Khi đó Đại sư ca một tay bắt thân cây tùng, một tay đem ta ôm ngang, ta lại hai tay ôm chặt Ly nhi, thực là kinh hiểm vạn phần, khi đó khối băng cùng Nhị sư huynh phát hiện ta rơi vực sâu, thấy đại sư huynh kịp thời đem ta ôm thì cũng cả kinh hô to dừng đánh nhau, nghĩ cách muốn đem chúng ta cứu lên."

“Bởi vì cách vách núi có đoạn khoảng cách, cho nên Ân Liệt hẳn ở vách núi trông ta cùng Đại sư ca, Nhị sư huynh chạy về sư môn cầm dây tới cứu, đáng tiếc cây tùng ở vách đá bên bỉ, cũng không chịu nổi sức nặng hai người trưởng thành ,nứt ra,khi đó Đại sư ca không để ý tánh mạng của mình, dùng một phần khí lực cuối cùng ,đem ta cùng Ly nhi ném lên cho Liệt,bản thân rơi xuống vách núi vạn trượng .” Nói đến đây ,ta không nhịn được phát ra tiếng kinh hô, Lạc Hoa không bao lâu lệ lần nữa tràn ra,ở trong ngực Ân Liệt không tiếng động khóc .

“Khi đó Nhị sư huynh mới đem dây tới,lúc ấy ta cực kỳ bi thương, nghĩ đến Đại sư ca như thần tiên sao có thể có thể cứ như vậy mất đi,cộng thêm ngọc nha hộ mệnh trên người Đại sư ca ,ta sao cũng không tin tưởng Đại sư ca đã mất.” Lạc Hoa hít thở sâu ,giọng điệu mang nước mắt nói.

“Thế là, chúng ta đem Ly nhi giao cho tiểu thị trong sư môn dần xếp hảo, liền làm thang dây đi xuống tìm, tìm suốt hai tháng, đừng nói người, vãi vóc cũng không có nửa miếng,khi đó trong lòng vừa vui vừa lo, nghĩ thăm tìm không thấy thì thể liền còn có hi vọng.”

“Bởi vì chuyện Đại sư ca ,ta kết luận vừa bắt đầu là Nhị sư huynh trước không nghe lời hẹn Liệt quyết đấu mới phát sinh, từ đó ta liền thề không để ý tới Nhị sư huynh nữa,chuyện như vậy, Liệt ngọc tử này thề tìm không ra Đại sư ca ,không hề về Vụ Ân đảo nữa bước, còn đem môn phái ẩn đến Vụ Ân đảo ,cùng sư môn hai ta kết hợp ,ở nơi này nhiều năm qua, chúng ta chưa từng buông tha chuyện tìm kiếm Đại sư ca, không thể tưởng sẽ ở trên người tiểu oa nhi người phát hiện niếp hồn ngọc không rời khỏi người của Đại sư ca .”

Một vòng lớn như vậy,nghe như vậy nhiều chuyện cũ trước kia, cuối cùng cũng nói đến chính chủ, làm cho ta lần nữa khẩn trương cắn chặt môi dưới, đột nhiên phía sau lưng ấm áp, mới phát giác Lạc Ly bên cạnh đem ta vòng lại,ta hướng hẳn cười cười, oa ở trong ngực Lạc Ly.

“Ngọc này là ngọc hộ thân của đại sư huynh ,nghe nói có chuyển kiếp âm dương, kỳ hiệu niếp hồn an thân ,theo thân thể tiểu oa nhi trước nói với ta ,nếu không sai, Đại sư ca có thể đang ở không gian chuyển kiếp ở vực sâu,rơi đến Địa Cầu tiểu oa nhi nói,cùng người kết hôn sinh con.”

“Tiền bối, như vậy Đại sư ca có thể là Tổ tiên ta?” Ta chần chờ hỏi.

“Vật nhỏ, Diệp Hàn tiền bối là cha người.”

“Cái gì? !” Tử Lam đứng lúc lạnh lùng bay tới một câu, không chỉ là ta cả kinh kêu to, ngay cả Ân Liệt cùng Lạc Hoa cũng mặt lộ kinh ngạc nhìn Tử Lam.

Vật nhỏ, nhớ chúng ta lần đầu tiên gặp mặt thì tại hạ nói cho người cái gì?”

Ta thầm nghĩ,thật là ta có một đoạn nghe không hiểu đi?Liền gạt đầu một cái bày tỏ nhớ.

“Tại hạ từ khi ra đời ,thì có loại bản lĩnh có thể nhìn linh hồn người khác,ban đầu thấy vật nhỏ thì chỉ cảm thấy vật nhỏ linh hồn có một nửa đến từ dị thể, cũng không biết thì ra là phía sau còn có một chuyện xưa như vậy .”

[4]

“Ta chỉ nghĩ tiểu oa nhi là đời sau của Đại sư ca ,không nghĩ tới chính là nhi tử trực hệ ,đúng rồi ,không gian cũng có thể chuyển kiếp, thời gian lại như thế nào là một vấn đề?”Lạc Hoa nghe thế ,cúi đầu tự lẩm bẩm.

“Diệp. . . Hàn.” Ta lẩm bẩm nói cái tên xa lạ của cha,vô lực ngã ngồi ở trong ngực Lạc Ly,“Nếu hẳn thật là cha ta , như thế nhiều năm qua. Hẳn ở nơi nào?” Ta mất dần dần ướm át, biết tên cha thì như thế nào, nghe được chuyện trước kia của ông ấy thì như thế nào, ta vẫn không có cha.

“Tiểu oa nhi, nếu ngọc này từ nhỏ đều ở bên cạnh người ,cha người vốn là luôn luôn tại bên cạnh người.” Lạc Hoa đột nhiên bay tới một câu như vậy ,lần nữa đem ta kinh ngạc đến ngây người.

“Gi? Đây là ý gì?”Một khối ngọc lại có thể nào là người?

“Tiểu oa nhi, ngọc này là niếp hồn ngọc, có thể vì người có nguy nan bỏ mạng thì đem hồn phách thu hút bảo tồn, hóa thành linh năng lượng, lại tùy thời chữa trị cũng cường hóa linh hồn,tìm kiếm cơ hội sống lại ,lấy Đại sư ca đối với ta cô nhi không cha không mẹ cũng chiếu cố như vậy, sao có thể làm cho nhi tử mình thành cô nhi, chắc là khi đó xảy ra chuyện gì khó khăn, mới bắt đắc dĩ lấy ngọc thủ hộ người, mà tiểu oa

nhi người có thể trở về đến nơi này, nói vậy chính là đại sư ca lúc người nguy nan dùng hết một thân linh lực, hộ người mà đến, đúng, người nhất định là nhi tử Đại sư ca, trừ thân nhi, lại có người nào có thể để cho Đại sư ca liều lĩnh như thế, liều mạng hậu quả hồi phi yên diệt đều phải đem người đưa về gia hương.”

“Cái gì ? Cái gì hồi phi yên diệt, không phải đã nói, có thể sống lại sao?”Ta kinh ngạc kêu to, ta không muốn, ta không nên như vậy, ta không muốn mới ở cảm nhận được chút xíu tình thương của cha, liền bị báo cha không còn ở trên đời,thậm chí ngay cả hồn phách cũng.

“Tiểu oa nhi, cha người đem người trở lại là dùng hết tia nguyên khí cuối cùng ,tơ máu trên ngọc nha này chính là chứng minh, mới vừa rồi ta cũng để Liệt đi dò xét bên trong ngọc nha còn có bất kỳ phản ứng sinh mạng nào hay không,nhưng.”

Lạc Hoa cũng không nói ra nữa câu sau,chỉ vận nội lực, đem ngọc nha trả lại cho ta, ta nâng ngọc nha đi theo ta mười chín năm,nước mắt không thể điều khiển tự động tràn ra,trong nháy mắt nước mắt đã đầy mặt ta, thì ra là cha ta vẫn luôn ở cạnh ta,cha ta vẫn luôn ở bên người bảo hộ ta,ta không bị vứt bỏ,ta không phải là đứa nhỏ không ai muốn.

“Kia, cha ta. Còn có thể sống không?”Ta tay run rẩy nhìn Lạc Hoa,nghe đến mới vừa rồi ở tịch gian Lạc Hoa gào khóc cùng quỷ dị cường quang kia,mặt trắng liều mạng hồi một tia hy vọng cuối cùng .

Nhưng Lạc Hoa nhìn trở về ánh mắt của ta, lại chỉ giống như nhìn cái hài tử đáng thương, trong mắt đều là thống khổ, đau lòng, xin lỗi cùng không thể làm gì, chúng ta không coi trọng bao lâu, hẳn tựa như không chịu nổi ta ánh mắt mong đợi ,đem mặt chôn đến trong ngực Ấn Liệt ,lần nữa nứt vỡ ,thấy thế ta thân thể lắc lắc, tránh thoát khỏi cái ôm của Lạc Ly,xoay người về phía Tử Lam.

“Tử Lam sư huynh, Tử Lam sư huynh, cha ta còn có thể sống có đúng hay không? Ngài có thể thông âm dương, Linh giới yêu giới mặt mũi cũng lớn thế,nhất định sẽ có biện pháp có đúng hay không?” Ta một tay kéo ống tay áo nguyệt sắc của Tử Lam,một tay kia đem ngọc nha ta cầm trước mặt Tử Lam ,mắt to đầy nước đều là khẩn cầu.

Tử Lam đầu tiên là nhìn về phía Ấn Liệt , lấy được cho phép mới nghiêm túc chuyển sang ta, hai tay thận trọng đem ngọc nha mà nhận lấy , Lạc Ly cũng đã đuổi theo ra chỗ ngồi, lần nữa đem ta ôm trở về trong ngực.

Chỉ thấy Tử Lam đem ngọc nha trước đặt lên bàn sau lui từng bước, rất cung kính hướng ngọc nha mà gõ ba cái,ngoài miệng lẩm bẩm đọc một đồng lớn chú ngôn nghe không hiểu ,vận khởi kiếm chỉ, hư điểm hướng lên ngọc nha ,trên tay không ngừng vẽ phù chú kết Thủ Ấn, ngọc nha nhi cũng giống như ban ngày bắt đầu từ từ thả ra màu trắng quang mang, đồng dạng ngày càng sáng,cuối cùng trở về trầm tịch.

Ta nín thở tĩnh khí, khẩn trương vạn phần nhìn Tử Lam chau mày ,hai tay nắm chắc cánh tay Lạc Ly vòng ở ta,đầu ngón tay trắng bệch cũng vẫn không tự biết.

“Vật nhỏ, đúng như sư phụ nói mới vừa rồi cũng từng dò xét qua, ngọc nha bên trong đúng là không có phản ứng sinh mạng ,bất quá, tại hạ còn có thể cảm nhận được có một chút tàn dư linh lực, mà ngọc nha cũng đang tự phục hồi.”

“Đó là nói.” Nghe Tử Lam nói đến đây cảm giác thật giống như đang ngồi trên xe,vừa mừng vừa sợ , thế nhưng không có phản ứng sinh mạng lại có tàn dư linh lực là ý gì?

“Cha người còn chưa hồi phi yên diệt, chỉ vì linh thể bị thương quá sâu, đã mất khả năng sống lại ,có thể đến Vụ Ấn đảo thì đến trên núi lệ tuyên làm thất sắc thủy tinh trận, để cho linh thể Diệp Hàn tiền bối có thể được hảo hảo chữa trị, đợi một thời gian, tại hạ có thể giúp Diệp Hàn tiền bối lần nữa vào luân hồi, nhưng sống lại cũng là vô vọng.”

“Đủ rồi, đã đủ rồi, cảm ơn Tử Lam sư huynh, cảm ơn ngài, thật tốt quá, Lạc Ly ,thật thật tốt quá.” Nghe vậy ta cuối cùng cũng buông lỏng thân thể, ngã ngối trong ngực Lạc Ly,biết được cha ta còn có thể xoay chuyển,mặc dù đã vô duyên cùng cha gặp mặt vì ta dùng hết linh thức ,nhưng so với hồn phi phách tán, cái kết quả này, thật tốt hơn nhiều.

22. Chương 22

Thân thể ta vốn sinh bệnh còn chưa khỏi hẳn, kinh qua ngày đại hỉ đại bi kia sau, thân thể vừa mới tốt một chút lại yếu trở lại, mấy ngày ở trên thuyền ta đều trôi qua trên giường, không có thể hảo hảo thưởng thức cảnh sắc không trải qua ô nhiễm kia của đại dương dị thể, thực là một chuyện ăn năn, bất quá việc này còn có thể ở lúc trở về bù lại, vì vậy ta cũng không có quá mức để ý.

Hiện tại thân thể của ta có thể nói là tra rõ một nửa (mẹ không rõ), do cha ta, địa vị ở chỗ này của ta, lập tức liền được tăng lên rất nhiều, ngay cả Ấn Liệt nhìn ta cũng không lãnh ngạnh giống như ban đầu, bất quá cũng có thể là mấy ngày nay Lạc Ly vì cùng ta giải buồn, cũng vừa cùng trưởng bối tách ra nói với ta chút chuyện, làm cho ta biết Ấn Liệt bản tính căn bản mười phần là lão hồ già, không có giống như lúc mới đầu nhìn hắn trong lòng sợ hãi, mới có thể cảm thấy hắn tương đối dễ gần chút đi?

Nhớ khi đó ngủ một ngày, tinh thần tốt, tâm tình cũng được bình phục liền không kịp đem kéo Lạc Ly hỏi một đồng thất lớn, dĩ nhiên bao gồm vấn đề quỷ dị nhất

“Nam nhân bên này thật có thể sinh tử sao?”

“Dĩ nhiên, ta không phải là cái chứng minh tốt nhất?”

“Đó là một việc như thế nào? Trong cơ thể nam nhân vừa không có tử cung để thai nhi sinh trưởng, này sao sinh sản?”

“Dĩ nhiên nam tử bình thường là không thể sinh sản, nam tử muốn sinh sản cần phải ăn một viên Tục Thế đan, hơn nữa Tục Thế đan này cũng không phải là dễ dàng là có thể mua được như vậy, nam tử có thể sinh sản cũng là chuyện hơn ngàn năm gần đây mà thôi, còn nhớ rõ truyền thuyết Băng Tinh Hoa của Ngưỡng Nguyệt quốc chứ? Năm đó Ngưỡng Nguyệt quốc chủ muốn cảm động hoàng hậu chính là cái tuyệt thế nam tử, đồng thời cũng là một vị quái y y độc song tuyệt.”

“Quái Y?!” Ta kinh ngạc kêu to, má ơi, sao ngay cả tiền Ngưỡng Nguyệt quốc chủ đều là G nha, nghĩ thầm ta còn thật là càng ngày càng thích dị thể này, sao bên này mọi người biến thái như vậy, vừa tuyệt thế cao nhân vừa yêu vừa tiên vừa Quái Y, ách. Ta hình như đã là nửa người bản địa nơi này, không thể tái gọi bên này là dị thể chứ? Nhưng tinh cầu này tên là gì? Ta lại là nước nào?

“Là Quái Y, nếu không phải là vị tiền bối kia có năng lực y độc song tuyệt, Ngưỡng Nguyệt tiền quốc chủ kia mặc dù hoa nhiều tâm tư cấp Băng Tinh Hoa cho hắn, trực tiếp đem người trời tới tái từ từ dụ dỗ không phải tốt lắm?”

Ta đổ mồ hôi, đích xác, nghĩ đến mình bị trời qua, này thật đúng là những tật xấu của người nắm quyền kia.

“Vị tiền bối kia làm hoàng hậu sau, có cảm giác tự ti vì mình thân là nam tử, không thể vì tiền Ngưỡng Nguyệt quốc chủ sinh hạ người thừa kế, liền tốn rất nhiều tâm lực, nghiên cứu ra Tục Thế đan có thể làm cho nam nhân sinh sản.”

“Ăn là có thể sinh?” Có thần kỳ như vậy sao? Sẽ không ăn liền dài ra cái tử cung ra đi?

“Dĩ nhiên không phải, nam tử ăn xong phải trong cùng ngày cùng một nam tử khác giao hợp, sau đó được tính trong cơ thể sẽ bắt đầu vận hành, lúc này nam tử ăn đan được trong cơ thể sẽ từ từ dài ra một cung nang để thai nhi lớn lên, cung nang này ở lúc sinh trưởng thì sẽ sản sinh kích đau, đau còn đau suốt bảy ngày, trong lúc đau đến nỗi không thể ăn uống, trần trọc không yên, coi như là cường nhân có thể nhịn đau cũng sẽ đau đến kêu cha gọi mẹ.”

“Có lợi hại như vậy sao?” Ta trợn to hai mắt nhìn Lạc Ly.

“Người thử nghĩ, khi còn nhỏ dài thân thì cũng sẽ phát xương nóng xương đau, hiện nay muốn bên trong cơ thể người lập tức mọc ra cái khí quan, lại còn lấy trong bảy ngày ngắn ngủn hoàn thành, nào có thể không đau đến hôn thiên ám địa? Hơn nữa trong cơ thể trừ mọc cung nang ra, còn có thể vì thân thể tiến hành

chữa trị một vòng lớn, cho tương lai lúc mang thai cần thiết mà làm chuẩn bị, cũng coi như là một lần đại cải tạo trên thể chất, có rất nhiều nam tử ở trong bảy ngày này liền đau đến không chịu nổi, có nỗi điên cũng có tự sát, cũng có một ít là bản thân vốn sinh ra đã kém cỏi mà nửa đường thoát lực mà chết, cho nên nam tử có thể chịu được đau này mà sinh hạ thai nhi cũng sẽ được coi là anh hùng, được vạn người kính ngưỡng.”

“Xem ra tiểu cha ngươi thật rất yêu sư phụ ngươi.” Quả nhiên, chuyện nghịch thiên mà đi là muốn trả giá thật lớn, thiên hạ cũng không có bữa cơm ăn chùa.

Lạc Ly nghe vậy nhún vai một cái, dứt khoát trèo lên tháp ôm ta, để cho ta nằm nghiêng trước ngực hắn tiếp tục tán gẫu.

“Khi đó Lạc Hoa tiền bối là giận dữ mới đặt cho ngươi tên là Lạc Ly đi? Tại sao bọn hắn bây giờ đều tốt, nhưng ngươi vẫn là danh tự này đây?” Dựa vào lồng ngực Lạc Ly, nghe tiếng tim đập trầm ổn kia, làm ta lại có cảm giác buồn ngủ.

“A, vốn ta là có hai cha, họ với ai còn không phải là một dạng, hơn nữa khi còn bé tiểu cha là có nói qua cấp cho ta đổi tên, nhưng sư phụ phản đối, nói quan trọng hơn là nhớ hồi giáo huấn kia, liền cho ta tên Ly, nói dù sao nhi tử lớn lên sau vẫn là phải Ly, vừa đúng đem tất cả Ly cũng mang đi, lấy chứng minh sư phụ sẽ đối với tiểu cha bất ly bất khí. Ngươi đừng nhìn sư phụ ngoài mặt là bộ dáng uy nghiêm như vậy, thật ra thì bên trong hắn rất muốn tao, mắng chửi người cũng thường là lời thanh đại vũ chút ít, hơn nữa siêu cấp bao che.” Lạc Ly khẽ cười nói.

“Phốc, ngươi sao lại nói sư phụ ngươi như vậy, bất quá nếu là sư phụ ngươi yêu tiểu cha ngươi như vậy, sao lúc này lại sẽ làm tiểu cha ngươi một mình chạy đến đây?” Xem ra Ẩn Liệt tiền bối tại trong lòng nhi tử hắn cũng là không có hình tượng gì có thể nói, thật đúng là bắt đầu có chút đồng tình hắn.

[2]

“Mới vừa tiểu cha không phải nói sư phụ ngươi bởi vì chuyện kia của cha, thề không ra Vụ Ẩn đảo nửa bước sao? Nhưng tiểu cha nghĩ chính là ở trên đảo tìm nhiều năm như vậy cũng không có, nghĩ không chừng bên ngoài có thể tìm tới, cũng bởi vì ở trên đảo buồn bực đã lâu, muốn cùng sư phụ lần nữa đồng du giang hồ, nhưng sư phụ đã phát thề liền cứng rắn muốn thủ, kết quả là rùm beng, tiểu cha liền trong cơn tức giận tự mình ra khỏi đảo, sư phụ tất nhiên gấp đến độ lập tức gửi thư báo cho chúng ta, chúng ta mới phái người ở nửa đường thông báo cho tiểu cha biết, vừa lúc phát sinh sự kiện thái tử dụ dỗ kia, để cho hắn tới đây giúp một tay.”

“Không trách được khi đó sư phụ ngươi xuất hiện sau, về mặt các người cổ quái như vậy, xem ra lời thề cái gì đó cũng không bằng lời kêu to kia của tiểu cha ngươi đi, sư phụ ngươi thật đúng là lợi hại, cách biến xa như vậy cũng có thể tìm được.”

“A, khi đó tiếng kêu của tiểu cha có chứa nội lực, chúng ta khi đó ở phiên chợ xa cũng nghe thấy rõ ràng, huống chi sư phụ võ công của hắn cao lại đối với tiểu cha quan tâm như vậy, nghe được cũng không phải là kỳ quái.” Giống như là nghĩ đến sư phụ hắn rối loạn, Lạc Ly bật cười lên.

“Như đã nói qua, ta hiện tại nên đổi tên gọi Diệp Tuyết Nhi đi? Ta coi như là người một nước a? Có muốn ghi danh hộ tịch hay không?” Hiện tại nhớ tới mới phát hiện mình hình như là hắc phát cư dân, ách. Thật may là nơi này không lưu hành tra thẻ căn cước ngoài đường phố.

“Vụ Ẩn đảo vừa lúc là nằm ở vị trí giữa tam quốc, nhưng lại chưa tính là quốc gia, cảm giác có chút giống như cùng sở hữu tam quốc, lại có điểm giống như không thuộc về bất kỳ một nước, cư dân Vụ Ẩn đảo tương đối đặc biệt, đối ngoại cũng sẽ xưng mình là cư dân Vụ Ẩn thôn, Vụ Ẩn thôn chính là một dãy bên bờ phụ cận ở dưới chân núi dãy, là một thôn xóm rất nhỏ, dân số ước chừng cũng liền hai trăm người, Vụ Ẩn phái còn lại là nằm ở đỉnh núi, trong thôn tất cả mọi người là biết nhau, nếu là bọn họ biết được Diệp Hàn tiền bối có hậu, nói vậy sẽ rất cao hứng.”

“Vậy ta cũng có thể tự xưng là Vụ Ẩn thôn?” Như thế nói Vụ Ẩn đảo kia còn là một vùng biển tự do tính chất tự xưng a.

“Ừ, này cũng nhắc nhở ta, vừa đến sau phải trước mang Tuyết Nhi đi gặp thôn trưởng, đem hộ tịch ghi danh một cái.”

“Kia Lạc Ly cũng là Vụ Ẩn thôn?”

“Dĩ nhiên, ta là ra đời ở nơi này, trên dưới Vụ Ẩn đảo, tất cả lớn nhỏ ta nhưng là như lòng bàn tay.”

Như thế, ở trên giường trong thuyền nằm mấy ngày, Lạc Ly hướng ta giải thích trên thế giới này tất cả lớn nhỏ tất cả nghi ngờ, nguyên lý đại chí nam nhân sinh sản, tới bất quá mọi người trong sư môn hắc, cuối cùng còn biết sở dĩ Tiểu Bạch Bảo Bảo bị nhét vào chúng ta nơi này, là bởi vì Tuyết Cơ muốn cùng tượng phu nàng tái độ trắng mặt, liền bán cái tình giúp ta chữa bệnh, đem Tiểu Bạch Bảo Bảo nhét vào chúng ta này, thuận đường cho hắc luyện lịch một cái.

Lúc nghe thế ta thật lâu, để cho tiểu bảo bảo ngay cả đi cũng sẽ không luyện lịch? Bất quá nhớ tới trước để cho Tiểu Bạch Bảo Bảo cứu lần đó sau, ta lại lần nữa không nói gì, cùng Lạc Ly tán gẫu qua rất nhiều sau, ta mới biết muện tao không chỉ là tiền bối Ẩn Liệt một người, Lạc Ly hắc mặt vân đạm phong khinh, thì ra là vùng trộm đều ở khắp nơi lưu ý các loại tin đồn, ha ha, bất quá điểm này không thể nói với hắc, nếu không hắc nổi giận lên cái mông ta sẽ gặp tai ương.

Ở trên thuyền nghỉ ngơi mấy ngày sau, thân thể đã chuyển biến tốt, tới ngày đó tự mình dùng chân bước lên nơi sinh của cha ta cùng Lạc Ly, không thể nghi ngờ một khắc kia ta cảm động, cảm động Vụ Ẩn đảo kia sương mù núi vây quanh, cảnh sắc ưu mỹ tựa như tiên cảnh, cảm động với động vật trên đảo thân cận không sợ người, cũng cảm động với cư dân trên đảo biết được chúng ta đến mà cử hành hội hoan nghênh.

Ngày đó, ta tâm tình nghi ngờ thấp thỏm bất an cùng thôn trưởng kia gặp mặt, cũng đúng như lời Lạc Ly nói, khi các thôn dân biết được ta là cô nhi của Diệp Hàn thì cũng phần lớn vui sướng chảy nước mắt, ta mới biết được này mấy thập niên này, những thôn dân này cũng chưa buông tha tìm kiếm cha ta, thậm chí có không ít thôn dân ở trong nhà đặt bài vị trường sinh, sớm muện cầu cha ta bình an vô sự, sau khi ta biết cảm động đến lệ như suối trào, càng thêm cam tâm tình nguyện hướng các thôn dân thiện lương nhiệt tình này quỳ xuống, rất cung kính dập đầu ba cái, các thôn dân muốn ngăn cản, lại bảo Lạc Ly khuyên ta, các thôn dân ngược ngạo nhận ba dập đầu của ta sau, tức thì liền kéo ta đi hội hoan nghênh của bọn họ, đem tiền bối Ẩn Liệt của bọn họ toàn bộ vớt xuống phía sau, thật giống như ta mới là nhân vật chính.

Ở bữa tiệc lúc biết được thân thể ta không tốt, càng thêm đem đại bổ dược liệu, sơn trân hải vị danh quý, không lấy tiền xếp thành hàng đồng hướng ta đưa tới, làm ta cảm giác được giống như lập tức nhiều hơn hai trăm cái thân nhân, khiến cho ta đây làm mười chín năm cô nhi, suốt cả một buổi tối ngưng lệ, nói không ra bất kỳ lời nào.

Thật vất vả qua dạ tiệc náo nhiệt kia, cùng Lạc Ly trở lại trụ sở Ẩn Vụ phái ở lưng chừng núi sau, tâm tình kích động kia vẫn là thật lâu không thể bình phục, lại cùng Lạc Ly ôn tồn lâu mới một vô cùng ngủ, sáng sớm liền cùng Lạc Ly bọn họ đến lễ tuyên trên đỉnh Vụ Sơn kia, đưa cha ta lên thất sắc thủy tinh trận.

Theo như lời Tử Lam, lễ tuyên đỉnh núi này là trải qua nước mắt một tiên nhân biến thành, vô cùng linh khí, tái phối với thất sắc thủy tinh, bày thành thất sắc thủy tinh trận khiến cho linh khí tăng lên, sẽ đem linh hồn cha ta sống nhờ ngọc nha đặt trong đó, để cho nó nhờ linh khí đầy đủ gia tốc chữa trị, đợi một thời gian nhất định có thể tu bổ linh hồn tổn thương, nhưng cần kễ phải bao lâu chính là không thể biết.

Ta thấy ngọc nha nhi ở trong thất sắc thủy tinh trận, quý dị trôi lơ lửng ở trên mặt nước sau đó bất động, dưới sự hiệp trợ của Lạc Ly, trước lễ tuyên mang một bàn thờ, dâng lên hoa tươi hương khói, sau đó hướng ngọc nha khấu đầu ba cái, khi ta quỳ xuống trước ngọc nha thì Lạc Ly cũng tự động quỳ gối song song bên cạnh ta, cùng ta dập đầu, mặc dù ngoài miệng Lạc Ly chưa nói gì, nhưng ánh mắt nghiêm túc nhìn ngọc nha kia, thái độ lại mười phần mười giống như là tế bái nhạc phụ, dưới không khí nghiêm túc cũng không khỏi đỏ mặt lên.

Đợi hết thủy đầu sửa sang lại hảo, Lạc Ly Tam sư huynh đệ bọn họ liền bận rộn chuẩn bị lễ mừng năm mới làm, mà ta vẫn dưỡng bệnh, cộng thêm hai ngày nay bên ngoài bắt đầu bão tuyết, ta sợ lạnh cũng chỉ

có thể ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo ở trong phòng, lúc đang nằm chán lại thấy một nam tử da ngăm đen tóc bạch kim, cầm một cái khay, cũng không gõ cửa , trực tiếp dùng chân mở ra cửa đi vào, làm ta ngốc ở mép giường.

Nam tử kia đầu tóc bạch kim qua vai cuồn cuộn mà rối bù, thân hình cao lớn khỏe mạnh, rõ ràng là trời lạnh tuyết rơi lại chỉ bọc một kiện áo khoác, còn lộ ra hai cánh tay cùng hơn nửa lồng ngực bền chắc, làn da ngăm đen lộ ra bên ngoài bên trên có vân báo giống như hình xăm, trên ngũ quan khắc sâu một đôi hồng mâu dã tính, chỉ thấy nam tử kia hướng ta nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hai cái răng trắng rõ ràng là răng hổ treo trên miệng kia, đối với ta quen thuộc vô cùng nói.

“Tuyết, tới uống thuốc!” Thanh âm nam tử nhẹ nhàng khoan khoái thấp trầm, hơi mang điểm khàn khàn, rồi lại kỳ diệu không để cho người cảm thấy chói tai.

“Tiểu. . . .Ban Ban?” Tóc nam tử kia, hình xăm cùng với hồng mâu dã tính kia làm ta không thể không nghĩ như vậy.

“Tuyết rất thông minh nha ~ còn tưởng rằng sẽ dọa người giết mình.” Tiểu Ban Ban đem khay bỏ lên trên bàn, mới mặt không cam lòng nói với ta.

Ta không nói gì nhìn Tiểu Ban Ban sau khi hóa thành người đáng đáp vô cùng đẹp trai, cũng không phải là ta không muốn giết mình, mà là ta phát hiện ta đã trải qua nhiều chuyện , hiện tại sớm bị dọa cho sợ đến thấy nhưng không thể trách , huống chi người biến thân màu da cùng màu tóc không có khác biệt, ta muốn đoán sai cũng rất khó đi?

“Sao ở trên đường cũng không thấy biến thân, trở lại đảo lại hóa người, không phải là rất đẹp trai sao.” Nhìn thẳng tám khối cơ bụng bền chắc của hắn, nghĩ thầm có thể đứng cùng hắn cũng chỉ có Cao Dương, ta oán .

Ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo đi tới bàn nhỏ, sau khi đem Tiểu Bạch Bảo Bảo ném cho Tiểu Ban Ban ôm , liền chấp nhận cầm chén thuốc kia, bóp mũi mặt nhăn mày nhíu đem thuốc kia một ngụm uống , hiện tại những người khác bận rộn chiếu cố, làm việc làm việc, trách nhiệm của ta chính là ngoan ngoãn đem thân thể nuôi hảo.

“Ta vốn là thủy thú (thú may mắn) của Vụ Ấn sơn này, núi này chính là nguồn linh khí của ta, vừa rời đi núi này năng lực ta cũng giảm phân nửa, vốn cũng không thể duy trì hình người , nhưng không cần phải tốn khí lực kia, huống chi hình thú rất dễ hành động nha.”

Không nghĩ tới Tiểu Ban Ban có lai lịch lớn, đợi ta đem chén thuốc phóng hảo quay đầu trở về đang muốn ôm Tiểu Bạch Bảo Bảo thì mới phát giác Tiểu Bạch Bảo Bảo ở trong lòng ngực Tiểu Ban Ban phát run giống như là sợ vô cùng , nghĩ đến bộ dáng của Tiểu Bạch quần hồ lúc ta mới gặp gỡ, ta vỗ cái trán một cái, hồng, Tiểu Bạch Bảo Bảo nhất định là cực kỳ sợ Tiểu Ban Ban, liền lập tức đem Tiểu Bạch Bảo Bảo ôm trở về trong ngực, Tiểu Bạch Bảo Bảo vừa về tới trong ngực ta liền dùng hết toàn lực chui vào trong ngực ta , một bộ dáng bị dọa sợ đáng thương,làm ta đau lòng vô cùng nó.

“Ta nói Tiểu Bạch người đừng giả bộ, cũng một đồng tuổi còn giả bộ nhỏ.” Tiểu Ban Ban ngữ mang khinh thường nói.

“Cái gì một đồng tuổi, Tiểu Bạch Bảo Bảo còn rất nhỏ không phải sao?” Ta nghi ngờ, tiểu bảo bảo rằng cũng còn chưa mọc đầy, nhìn đáng đáp nó tuyệt không vượt quá nửa tuổi.

“Lại nói ,Tiểu Bạch tuổi của nó so với Tuyết còn lớn hơn đó, chẳng qua kỳ ấu nhi của bảo bảo Yêu tộc rất dài, nên vẫn là cái bộ dáng này.” Tiểu Ban Ban hai tay đặt ở sau đầu, nửa nằm trên tường hướng ta ném ra một câu tặc đạn.

“Cái gì? ! Tiểu Bạch Bảo Bảo so với ta còn lớn hơn?” Hai tay ta đem nâng lên Tiểu Bạch Bảo Bảo cười đến rất vô sỉ vô tội,làm sao cũng nhìn không ra tiểu oa nhi so với ta lớn hơn à ?

“Tuyết mới mười chín đi? Tiểu Bạch ta nhìn nó sao cũng khoảng bốn mươi, đúng rồi, Lạc Ly bảo ta đem tiểu quỷ đi tắm, đi trước.” Ta hóa đá nhìn Tiểu Ban Ban đi đến trước mặt ta, đem Tiểu Bạch Bảo Bảo giống như xách tiểu miêu từ trong ngực ta xách đi, trực tiếp biến mất ở sau cửa.

Ta bị dọa đến hôn thiên ám địa thật lâu vẫn chưa thể từ trong hóa đá hồi thần, cho đến kh Lạc Hoa bắt vai ta, dùng sức đem ta lay động tỉnh , mới phát hiện Lạc Hoa lúc ta hóa đá đã đi vào trong phòng ta.

“Tiền bối, Tiểu Ban Ban nói Tiểu Bạch Bảo Bảo có hơn 40 tuổi , đây là thật sao?” Ta gấp gấp bắt lấy Lạc Hoa liền hỏi.

“Kỳ ấu nhi của Yêu tộc lớn rất chậm, bọn họ mười năm ước chừng bằng một tháng nhân loại chúng ta , nhìn đáng về Tiểu Bạch Bảo Bảo không sai biệt lắm lớn cỡ bốn tháng , có hơn 40 tuổi cũng không kỳ quái.”

“Nhưng Tuyết Cơ rõ ràng nói Tiểu Bạch ra đời không bao lâu mà.”

“Đối với một con cừu vĩ hồ ba nghìn tuổi mà nói, hơn bốn mươi năm không bao lâu là đúng.”

Lời của Lạc Hoa làm cho ta đi đến trong góc, ta bây giờ rất khó đi tiếp thu, ta đã từng đối với một Bảo Bảo yêu quái hơn 40 tuổi vừa ôm vừa hôn, còn để cho hắn hút nhũ đầu của ta ngủ qua.

[4]

“Tiểu oa nhi, đừng quá kinh ngạc, tuy nói kỳ ấu nhi của Yêu Tộc dài, tương đối cũng là phát dục chậm, người đừng coi nó như hơn bốn mươi, coi nó như bốn tháng là được.” Lạc Hoa đến gần ta, vỗ đầu vai ta tựa như đang an ủi nói.

Lời tuy như thế, nhưng ước vẫn là ước, sau này ta tin chắc không bao giờ có thể coi như không có chuyện gì xảy ra mà chơi với Tiểu Bạch Bảo Bảo , nghĩ đến có thể ta tóc trắng xóa thì Tiểu Bạch Bảo Bảo còn có thể chỉ là oa nhi mới vừa biết đi ta liền không nói gì, ô, thế giới này sao lại biến thái như vậy nha!

“Tiểu oa nhi, lúc này ta muốn nói với người, vốn định đem hôn sự người cùng Ly nhi chung với lễ mừng năm mới thành cái song hỷ , nhưng Cao Dương tiểu tử kia lại nói thời gian quá gấp, nói cái gì mà hôn sự nhi tử của Cao gia hắn không thể cầu thả như vậy, phải đợi đầu mùa xuân sau mới hành lễ, cái gì Cao gia a, tiểu oa nhi rõ ràng họ Diệp.” Lạc Hoa một trào đem ta từ góc bắt ra ngoài trở về bên cạnh bàn ngồi xong, cũng không để ý ta có nghe hay không liền nói lia lịa.

“Tiền bối, ta cùng ca kết nghĩa, hắn nói muốn như thế cũng là hộ ta, hơn nữa, ta cũng còn chưa đáp ứng lập gia đình.” Bọn họ sao cũng không hỏi ý kiến ta, ta phải gả sao? Ta là nam a.

“A, ta nửa câu chưa nói người phải lập gia đình, ta vẫn luôn nói hôn sự mà thôi, nam tử bên này cùng cưới đều không gọi gả, gọi hôn, cùng người nhà song phương nhi tử, sau khi cưới hai bên tự do, không có chuyện nam cưới nữ gả , nhẹ nhõm rất nhiều.” Lạc Hoa giống như quen ta kiến thức khác biệt, tâm tính nhẫn nại cùng ta giải thích.

“Nhưng. . . .Lạc Ly cũng chưa nói , muốn cùng ta thành thân.” Biết được tự mình nghĩ nhiều, ta hồng mặt cúi đầu kêu, không phải là ta muốn so đo cái này, cũng không hoài nghi tâm ý Lạc Ly đối với ta, chỉ là ta không muốn ta cùng Lạc Ly hai người lúc ấy còn không có phản ứng cái gì thì người chung quanh liền đem chúng ta thành đôi, cảm giác kia, luôn là lạ .

“Người tiểu oa nhi này sao náo loạn, nếu Ly nhi không có cái tâm đó, lại như thế nào để mặc cho chúng ta ở một bên náo loạn đi, nhi tử ta đây tính tình đậm, từ nhỏ sẽ không thấy qua hắn trừ đối với thức ăn ngon, đối diện loại dạng vật nào mất đi tính tảo qua, nhưng tiểu oa nhi người lúc ấy bị tên khốn thái tử kia trói đi, sắc mặt Ly nhi lúc đó thật là gọi đặc sắc, ta xem, Ly nhi này thật đúng là tài ở trong tay tiểu oa nhi người này , người cũng đừng loạn tưởng nhiều như vậy, nếu nghĩ, không bằng nghĩ thật kỹ muốn thế nào cùng Ly nhi gần nhau đời này đi.” Lạc Hoa đưa ra ngón tay nhỏ dài, thẳng hướng cái trán ta điểm , mặc dù cũng không đau mấy, nhưng vì hồng hồng tiền bối, ta vẫn là ai yêu kêu loạn mấy tiếng.

“Gần nhau. Đời này sao?” Nói đến đời này, ta lại nghĩ tới chuyện tuổi thọ kia của ta, tâm tình vốn là coi như nhẹ nhõm , rồi lại bởi vì lời này trầm thấp lên, hiện nay bạo xuất ra ta là một khoa không gian hồn huyết, tuổi thọ ta nghĩ sao cũng không rõ ràng.

Không thể nghi ngờ trừ nguồn gốc ngoài ý muốn, gien là chiếm tuyệt đại đa số , nhưng ta đây hồn huyết gien tuổi thọ sẽ di truyền từ một nước kia cũng không biết được, coi như muốn lấy trong đó coi là có hai trăm năm tuổi thọ, cũng là không thể cùng Lạc Ly cùng đầu bạc, còn thân thể suy yếu hiện tại của ta, có

thể chống đỡ được hai trăm năm hay không cũng là không biết được, làm ta chỉ có thể đối với Lạc Hoa lộ ra cười khổ.

“Tiểu oa nhi, sao ta gần đây mỗi lần nhắc tới cái này ngươi đều như vậy? Sao vậy? Ngươi không muốn cùng ta nhà Ly nhi quá cả đời ngươi sớm nói, chớ để tương lai mọi đều thương tâm!” Xem ra kỹ thuật ẩn giấu tình cảm của ta thật rất kém cỏi, Lạc Hoa hiện tại mặt giống như lão kê hộ tiểu kê, mao cũng tạc lên.

“Không, tiền bối, ta thật rất muốn cùng Lạc Ly cùng nhau, tương ái chi nhân, có người nào không muốn chấp tử chi thủ, dữ tử giai lão? Cũng phải muốn ta mới có thể được.” Ta cúi đầu nhìn chăm chăm hoa văn trên bàn gỗ, sâu kín nói.

Lạc Hoa phản phản phục phục thấp giọng niệm mấy lần “Chấp tử tay, dữ tử giai lão” lời này sau, mới giương mắt hướng ta quét tới, “Không nghĩ tới tiểu oa nhi ngươi còn hảo văn chương như vậy, chỉ là lời của ngươi có ý gì.

Ta nghiêm túc nhìn về phía Lạc Hoa, nhìn tiền bối linh động như trích tiên, nghĩa hiệp, nhìn người cha vì Lạc Ly suy nghĩ, ta mâu thuẫn, do dự, ta nên nói không? Nói sau sẽ có cách sao? Ta đứng lên đi tới cạnh cửa trái phải nhìn quanh, xác định không người nào sau mới đem cửa đóng, lần nữa ngồi ở trước mặt Lạc Hoa.

“Tiền bối, sau đây ta muốn nói, ngươi trước tiên có thể cùng ta bảo đảm không cùng người khác nói chứ?”

“Cái gì thần bí như vậy, ngay cả Ly nhi cũng không được?”

Ta lắc đầu một cái, “Thật ra thì cũng không phải là không thể để cho hắn biết, nhưng ta muốn trước khi hết thủy chưa xác định thì không nói với hắn, dù sao đây cũng chỉ là ta phỏng đoán, nhưng vấn đề này làm ta cùng với Lạc Ly bắt đầu khốn nhiều ta, ta thực không có cách nào, mới muốn hướng tiền bối thỉnh giáo một chút.”

Lạc Hoa mắt to tràn đầy linh quang nhanh như chớp một cái, mới hướng ta nói: “Hảo, ngươi chưa cho phép ta sẽ không đem chuyện dưới đây cùng người thứ ba nói.”

Mặc dù cảm thấy lời Lạc Hoa giống như có điểm quái quái, nhưng trong lòng ta hỗn loạn, cũng không có muốn nghĩ nhiều như vậy, cầm lên ly trà trên bàn cho mình ngã hớp trà, đem cả chén cũng quán vào bụng sau mới hít thở sâu khẩu khí, cùng Lạc Hoa nói: “Tiền bối, ta có thể chỉ sống khoảng không tới trăm năm tuổi, thử hỏi làm sao cùng Lạc Ly sống tới đầu bạc?”

23. Chương 23

“Cái gì? Ngươi nói ngươi chỉ còn không tới trăm năm tuổi thọ?” Lạc Hoa cả kinh nhảy lên kêu to, dọa ta sợ đến vội vàng đem hắn kéo trở về liều mạng ý bảo hắn nhỏ giọng.

“Tiền bối, mới bảo không cùng người khác nói, ngươi lớn tiếng như vậy là muốn toàn bộ mọi người rõ ràng sao?” Ta gấp đến độ lại đi tới trước cửa nhìn chung quanh một chút, phát giác vẫn không có ai mới thoáng yên tâm trở lại bên cạnh bàn.

“Tiểu oa nhi, ngươi nói chuyện cũng quá dọa người a? Đây là chuyện gì ngươi đều nói rõ cho ta.”

Lạc Hoa vừa hỏi như vậy, ta ngược lại cũng không lên tiếng, cũng không phải là ta nghĩ muốn treo ngược khẩu vị hắn, chỉ là ta cũng không rõ ràng phải nói sao với hắn, đợi sau khi thúc giục ta lần thứ ba, ta mới đem vấn đề ta nghĩ liên quan đến tuổi thọ ta nói đầu đuôi, hắn nghe xong cũng lặng yên một lúc lâu.

“Chuyện này ngươi sao không cùng Ly nhi nói, hắn y thuật cao minh, tổng cũng có chút biện pháp.”

“Tiền bối, thế gian này chỉ có thuốc chữa bệnh cũng không có thuốc bất tử, nếu tuổi thọ ta là di truyền từ người địa cầu, ăn thuốc tốt hơn nữa cũng là vô dụng, thế gian này còn có thuốc có thể làm thân thể của con người gãy dựng lại sao?”

“Có!” Giống như bởi vì lời nói của ta nhớ tới cái gì, Lạc Hoa kêu to một tiếng, mà ta cũng vì vậy hiểu ý, kinh ngạc cùng Lạc Hoa đối nhìn.

“Tục. Thế. Đan!” Ta cùng với Lạc Hoa đồng thời nói ra vật kia trong lòng, còn chưa kịp tâm hỉ, một tiếng quát to liền từ ngoài cửa truyền đến.

“Không được!” Theo tiếng hét lớn này của Lạc Ly, gian phòng cửa kéo bị kéo ra lục tục tiến vào vài người, trừ Tiểu Sâm cùng hai con động vật kia, tất cả đều ở.

“Tiền bối người.” Mọi người xông vào để cho ta kinh ngạc kinh, chỉ có thể há to miệng nhìn về phía Lạc Hoa, hiện nay ta hiểu tại sao ta muốn hắn đừng nói cho những người khác thì hắn sẽ là bộ dáng ánh mắt loạn chuyển đó, hóa ra hắn đã phát hiện mọi người đang ở cách đó không xa, mới cố ý kêu lớn tiếng như vậy.

“Này không liên quan chuyện ta nha, bọn họ cũng không phải là ta gọi tới.” Lạc Hoa nhún nhún vai, lấy bộ dáng tiên nhân của hắn cho ta một nụ cười lưu manh, ta khóe miệng một trận quát loạn, lần này tốt lắm, ta không cần lo lắng phải lừa gạt người nào.

“Tiểu Tuyết Nhi, người coi anh em lỡ tai diếc sao? Ngay từ lúc Lạc Hoa tiền bối kêu to thì chúng ta liền xa xa nghe được, còn chứng kiến có một tiểu quỷ đầu làm như có thật ở cửa trái phải loạn phiêu, người nói lấy chúng ta lại sao nhìn được không đi ngồi chồm hổm góc tường?” Lời của Cao Dương để cho trên đầu ta bay ra một đồng hắc tuyến, ta còn để cho bọn họ thấy kịch hay?

“Tuyết Nhi, thì ra là người gần đây không lâu liền tâm tình xuống thấp, chính là đang suy nghĩ cái này, người này đưa ngốc, sao lại không nói với ta, bất quá vô luận sao đều tốt, ta nhưng không cho người lung tung ăn cái gì Tục Thế đan.” Lạc Ly đến gần đem ta trực tiếp ôm trong ngực, làm cho ta không chỗ có thể trốn.

“Tại sao? Người không muốn con của chúng ta sao?” Tuy nói muốn ta một đại nam nhân mang thai ta còn là có chút lòi, nhưng nghe đến Lạc Ly không để cho ta ăn Tục Thế đan không cho ta sinh hài tử của hắn, đáy lòng liền sinh ra một loại tâm tình xấu.

“Hai chúng ta hảo hảo, sao lại phải nhiều sinh một tiểu quỷ tới kẹp ở giữa, huống chi Tuyết Nhi nên rõ ràng hậu quả ăn Tục Thế đan là một quá trình thống khổ, lấy người thân thể này, tuyệt đối không chịu được.” Trước bất kể Lạc Ly tại sao không thương đứa trẻ, nhưng hắn nói nguyên nhân phía sau đó, lại làm ta cả khuôn mặt mặt nhăn ở cùng một chỗ.

“Vậy cũng đúng, ăn Tục Thế đan loại đau này, thật không là dùng ngôn ngữ có thể biểu đạt, nếu không phải là khi đó còn một chút sức lực, ta có thể còn không chịu được.” Lạc Hoa giống như nghĩ tới cái loại đau đó, thân thể hơi phát run, Ân Liệt thấy thế lập tức đem Lạc Hoa đến trong ngực an ủi, vừa hôn vừa thương, cũng không quản một đám hậu bối còn ở bên cạnh nhìn.

Cũng đúng, ngay cả Lạc Hoa tuyệt thế cao nhân này hồi tưởng loại đau đó cũng sẽ phát run, lấy ta đây phá thân lại có thể nào chịu đựng? Ta buồn buồn không vui nằm ở trong ngực Lạc Ly, trong mắt đã phiếm ướt át.

“Nhưng trừ Tục Thế đan, còn có phương pháp gì có thể thay đổi thể chất kia của ta?”

“Tuyết Nhi, đừng nghĩ nhiều như vậy, hiện tại sư phụ cũng ở đây, chúng ta sẽ cho người hảo hảo kiểm tra thân thể, luôn có biện pháp, lấy thân thể người trước mắt mà nói, ăn Tục Thế đan tuyệt đối là cách làm liều mạng, huống chi ăn Tục Thế đan sau có thể thật thay đổi thể chất của người hay không cũng là không biết bao nhiêu đây.” Lạc Ly vỗ lưng của ta an ủi ta.

“Cách nói của Ly nhi không phải không có lý, nhưng phương pháp Tục Thế đan có lẽ là có thể được.” Ân Liệt một tay ôm Lạc Hoa, chậm rãi hướng chúng ta nói.

“Sư phụ, Tuyết Nhi hắn không chịu được.” Lạc Ly trợn to hai mắt, không đồng ý nhìn hướng Ân Liệt.

“Ngốc Ly nhi, người thật đúng là quan tâm sẽ bị loạn, ai kêu Tiểu Tuyết oa nhà người hiện tại liền ăn Tục Thế đan? Tuy nói cõi đời này không có thuốc bất tử, nhưng thuốc điều lý thể chất còn thiếu sao? Các người trẻ tuổi như vậy cũng không nóng lòng muốn sanh con, để cho Tiểu Tuyết oa người ở lại chỗ này, dùng châm

thuốc cho hần từ từ điều lý, mỗi ngày tìm chút thời điểm luyện chút nội công tâm pháp đối với thân thể tốt, tốn trên mấy năm thời gian sau, sao cũng có thể đem thân thể Tiểu Tuyết oa điều lý được rồi? Trong mấy năm này chúng ta liền nghĩ biện pháp khác, nghĩ thật không có, đến lúc đó thân thể Tiểu Tuyết oa cũng cường tráng , tái ăn Tục Thể đan cũng không muộn.”

[2]

Lời của Ân Liệt thức tỉnh người trong mộng, khiến cho mọi người tại đây cũng mặt lộ vẻ vui mừng.

“Đúng, mấy ngày nay ta còn có để cho các Cao gia phân điểm hỏi thăm các nơi coi có bí truyền bí thuốc hay không.” Cao Dương ở một bên bổ sung một câu.

“Tại hạ phụ trách hướng yêu linh giới đi dò xét.” Tử Lam cũng không rơi lại sau mọi người.

“Mọi người. . . .” Tâm ý mọi người làm ta lệ nóng doanh tràng, hồi lâu cũng nói không ra lời.

“Tốt lắm tốt lắm, cho nên đã quyết định hảo sau, nói vậy tiểu lương khẩu (vợ chồng mới) này sẽ có rất nhiều lời để nói , chúng ta những ngoại nhân này liền tự động ẩn hình, phòng thuộc về các vị, đều làm chuyện đi.” Lạc Hoa hoàn toàn không thấy không khí của hiện trường, ranh mãnh hướng ta nháy mắt mấy cái, liền cho mọi người rời đi, rất nhanh bên trong gian phòng cũng chỉ dư ta cùng Lạc Ly hai người.

Lạc Ly trực tiếp ôm ta ngồi vào trên giường kia, để cho ta ngồi vào trên bắp đùi của hần, khiến cho ta không thể nào trốn tránh trực tiếp nhìn thẳng hần.

“Người này đưa ngọc.” Lạc Ly ôm sát ta, ở trên tóc ta nhẹ hôn.

“Ta chỉ không muốn cho người lo lắng.” Nghe tiếng tim đập an ổn của Lạc Ly, giờ phút này hết thảy tâm sự tất cả nói ra ngoài, ngược lại làm cho ta có loại cảm giác an bình, cái ôm ấm áp của Lạc Ly , phảng phất có thể giúp ta chống đỡ tất cả mọi chuyện, ta ở trong ngực hần, có thể cái gì đều không muốn nghĩ, cái gì đều không để ý, chỉ cần làm cái tiểu quái quái là tốt rồi, mặc dù gần nhất mình hình như trở nên rất vô dụng, nhưng thành thật mà nói, loại cảm giác để người ta bảo vệ thật rất tốt.

“Người đã đủ để cho ta lo lắng, cũng không quan tâm nhiều như vậy người này đưa nhỏ ngọc, thật may là tiểu cha để cho người nói ra những lời trong lòng kia, nếu không người thật muốn lừa gạt ta cả đời sao? Đừng quên tướng công nhà người là nghề nghiệp gì.”

“Ta biết, ta cũng không có muốn lừa gạt người cả đời, chỉ là ta vừa nghĩ tới Lạc Ly còn chính trực trắng niên, ta có thể đã tóc trắng xóa thì không chịu nổi, hơn nữa ta là biết rõ tuổi thọ của mình không thể cùng đầu bạc với người, là tham luyện ấm áp cùng hạnh phúc ở lại bên cạnh người, ta cảm giác mình là một tên lười gạt, càng thêm không có dũng khí đó nói.”

“Đưa ngọc, coi như là bị lừa gạt, Lạc Ly cũng là cam tâm tình nguyện bị lừa gạt , ai kêu ta đã sớm thua bởi trên người đưa nhỏ ngọc người .”

“Người hay lắm, luôn mở miệng ngậm miệng đưa nhỏ ngọc , ta tuyệt không ngọc, vừa qua tới tìm được chỗ dựa tốt như thế có thể nuôi ta cả đời, ta nói ta là rất thông minh mới đúng, hơn nữa người không phải nói ở trước mặt ta không được dùng tên tự xưng sao? Sao còn nói ra , không được, phải phạt.” Cảm giác trong lòng ngọt từ từ thấm vào bên trong thân thể một , ta mỉm cười tựa vào lồng ngực Lạc Ly, nghe nhịp tim có lực của hần, thỏa mãn cọt cọt, phảng phất từ trước vì vấn đề tuổi thọ kia mà tự mình khổ não không tồn tại nữa, sớm biết chuyện kia tuôn ra sau sẽ như vậy ta thật nên sớm nói.

“Hảo hảo hảo, tiểu bảo bối của ta thông minh nhất , cầu xin người đừng tái cọt, ta đã bị người trừng phạt.” Lạc Ly vẻ mặt đột nhiên trở nên như khổ qua khiến ta tức cười.

“A, cái gì chứ, ta còn chưa bắt đầu phạt đây, ách.” Đột nhiên cảm thấy dưới mông cái đó lại vừa cứng vừa nóng, ngẩng đầu đối mặt ánh mắt Lạc Ly giống như sẽ phun lửa , nhớ tới kể từ lần trước mình giống như lần đó sau, cũng chưa có cùng Lạc Ly làm chuyện kia, khi trở về dọc đường lại sinh bệnh, ta mới vừa cọt hần như vậy không phải cùng đùa lừa không có khác biệt sao, vốn ta cũng không phải là cố ý, nhưng bị Lạc Ly ma đỉnh như vậy, nghĩ đến mình cũng là một thanh niên huyết khí phương san, trong đây lòng liền dần

dần ngửa lên, lại nghĩ tới trước kia trở về mình không biết thẹn thùng quẩn rũ Lạc Ly, thẳng quẩn đến hai gò má đại nóng, chôn ở trong ngực Lạc Ly không thể lên tiếng.

“Nha, tiểu tử tông của ta, người đừng tái quẩn rũ ta, thân thể người không chịu được.”

Ngữ điệu Lạc Ly ai ô khiến ta lần nữa bật cười, chắc là trước hai lần hoan ái sau hậu quả hù dọa sợ hãi, cũng đúng, mỗi lần hoan ái sau cũng bệnh thêm mấy ngày, nếu là hắn sẽ không thương ta cũng không phải thật yêu ta, nghĩ tới đây trong lòng lại ngọt.

“Lạc Ly, hai lần trước . . . Chẳng qua là kích động, lại ngay cả làm nhiều lần, mới có thể ngã bệnh nữa, lúc này. . . Thân thể ta tốt hơn chút, chỉ làm một hai lần, ta nghĩ là không có chuyện gì.” Đầu ta chôn ở ngực Lạc Ly, có chút áp a áp ứng nói .

“Tuyệt Nhi!” Lạc Ly ngữ mang kinh ngạc nhìn ta, “Thật có thể không?”

Theo động tác ta gật đầu, Lạc Ly đã đem ta để nằm ngang trên giường, bàn tay xuyên qua quần áo của ta sờ lên ngực cảm trước ngực ta, ta một tiếng lại một tiếng che dấu không được mỹ kêu, Lạc Ly từ từ đặt lên thân thể ta, loại cảm giác che chở được phụng ở lòng bàn tay khiến ta hạnh phúc đến bất tỉnh, nhớ lại lần đầu tiên ta cùng Lạc Ly.

Ta cố gắng buông lỏng mình, toàn tâm đem mình giao cho Lạc Ly, để cho hắn chi phối thân thể của ta phù trầm, bị tiến vào một khắc kia vẫn là đau, nhưng trong cái đau giấu khoái cảm, cùng tình nhân ôm nhau ấm áp, cùng tình nhân hợp lại làm một cảm động lại làm cho ta ở trong trạng tình yêu này mê đi, ta không biết phải làm như thế nào mới có thể hướng Lạc Ly nhấn nhủ ra tin tức là ta thương hắn, không thể làm gì khác hơn là một lần lại một lần nhẹ kêu tên Lạc Ly.

“Bảo bối, ngoan, kêu ta Ly.” Lạc Ly cho ta một hôn sâu, lại lần nữa tăng nhanh luật động ở trong cơ thể ta.

“Oh. . .Ly, Ly. . . Ta không được, không được.” Thân thể của ta bị Lạc Ly không ngừng đỉnh lộng, lắc lư giống như thuyền nhỏ trong cuồng phong, chỉ có thể dùng hết khí lực của ta đi bầu vú vai Lạc Ly, ngửa đầu chịu đựng khoái cảm hắn mang cho ta.

Cũng không biết có phải là Lạc Ly cảm giác lúc này không thể làm nhiều hay không, vốn không thể sức nặng liền lấy tính thủ thắng, coi như chỉ cùng Lạc Ly làm như vậy hai hồi, cũng từ thời điểm chàng vụng thẳng làm đến đêm khuya, so với lần đầu thừa hoan ôn nhu, lần thứ hai hoa trêu giống như cuồng bạo, lần này cố ý kéo dài tiết tấu mang đến khoái cảm càng làm cho người không chịu nổi, Hồi 2: khi bởi vì giải phóng một lần sau, thời điểm một lần đầu đem ta hành hạ đến thẳng đối Lạc Ly cầu xin tha thứ.

Xong chuyện sau ta vô lực nằm ở trong ngực Lạc Ly, mặc cho hắn đem ta ôm đến dục tràng cách đó không xa, dục tràng ở Vụ Ấn phái dẫn ôn tuyền thủy trong núi, ngâm lên thật là làm cho người ta mệt mỏi tiêu hết, đổ mồ hôi cho Lạc Ly thay ta lau thân thể, cũng đưa ngón tay đến địa phương mắc cỡ kia dẫn ra tinh hoa của hắn.

Bắp đùi trong lúc vô tình chạm đến cực lớn của Lạc Ly, mới phát hiện hắn tình dục căn bản còn chưa biến mất, lại đau tích thân thể của ta mà không có tái cầu hoan, nội tâm ngọt ngào, không nhịn được mềm lòng vừa dùng tay cùng miệng sử dụng để cho hắn giải phóng một lần.

Có lẽ hôm qua thừa hoan có tiết chế, sáng sớm trừ một thân giống như là vận động quá độ đau nhức, cũng không có phát sinh sốt cao như hai lần trước, tái dưỡng mấy ngày đem thân thể nuôi tốt một chút sau, ta liền ở Ấn Liệt cùng Lạc Ly hai đại danh y chiếu cố bắt đầu đợt trị liệu điều dưỡng thân thể.

Lúc điều dưỡng dùng những đan dược trân quý kia, thuốc bổ hiếm có tất cả đều bị ta coi như cơm ngày ngày ăn, lúc mới bắt đầu ta còn sẽ vì những dược liệu đắt giá kia đau lòng, nhưng sau khi Lạc Ly biết cũng là mặt không sao cả nhìn ta.

“Thuốc đắt nữa thì như thế nào, chỉ cần dùng đến, phát huy đến tác dụng nên có của nó là tốt rồi, nếu không những đan dược kia thật vất vả làm xong sau, nhưng bởi vì danh quý mà không được ăn, vậy không bằng đổi mua đồ trang sức tinh xảo hoàn hảo xem chút, tại sao còn phải tốn công phu đi làm thuốc?”

Trong lòng suy nghĩ một chút cũng là đạo lý, nếu ra tiền đều không đau lòng, ta cũng liền ăn như chuyện đương nhiên, tin tưởng cõi đời này đem danh quý dược liệu giấu đi không ăn có khối người, chân chính sẽ

làm bọn họ dùng kia lại có bao nhiêu? Chắc là những danh quý đan dược kia, phần lớn là chảy vào trong miệng những người giàu có không cần chữa bệnh kia đi.

Trừ đan dược, cách mỗi mấy ngày còn có thể có thuốc tắm cùng châm chích trị liệu, Thái Cực quyền thần luyện mỗi sáng cũng lặp lại lần nữa, để cho tiện Ẩn Liệt tiên bối, vốn trên núi hoàn cảnh cũng so tiểu thuốc lò ở Húc Nhật quốc của Lạc Ly hảo, này đây qua cuối năm Tử Lam cùng Cao Dương đều đi về, ta cùng Lạc Ly lại lưu lại, trừ trị liệu sẽ không có chuyện ta làm, tại thân thể tốt chút sau lại lần nữa chiếm phòng bếp, thậm chí dùng được liệu, biến hoa dạng thành dược thiện, ăn đến Ẩn Liệt cùng Lạc Hoa thẳng đã nghiền, càng thêm không để cho ta đi về.

Thời gian giống như qua nhanh, rất nhanh ta ở trên Vụ Ẩn đảo này năm năm, trung gian Lạc Ly trở về tiểu dược lò ở Húc Nhật quốc mấy lần, Cao Dương cùng Tử Lam bọn họ cũng trở về tới năm lần, mấy ngày này mọi người bám riết không tha giúp ta điều dưỡng thân thể, ta cũng rất cố gắng kiên trì mỗi ngày đoán luyện, hiện tại trạng huống thân thể ta khỏe mạnh đã coi là đạt tới tài nghệ nhất định, thậm chí còn so sánh với người bình thường tốt hơn một chút xiu, trong cơ thể cũng còn có điểm nội lực, lên núi xuống núi khắp nơi chạy cả ngày cũng không thành vấn đề, bất kể là đến Vụ Ẩn thôn, hoặc đến lệ tuyến trên đỉnh núi đổi chút cống phẩm tán gẫu với cha, Lạc Ly đều đã yên tâm để cho ta một mình đi trước, nhưng làm ta cao hứng, là ta có cao hơn một chút xiu, dĩ vãng đỉnh đầu chỉ đến dưới ngực Lạc Ly, hiện tại đã đạt trước ngực, mặc dù không nhiều lắm, nhưng có thể cao chút vẫn rất vui.

Trước hai năm cha mẹ Cao Dương cũng để Cao Dương tiếp qua năm sau, ta cũng coi như là chính thức bái kiến cha mẹ nuôi ta, đúng như lời Cao Dương, cha mẹ nuôi ta vừa nhìn thấy ta theo bọn họ nói là "Khéo léo tinh xảo" Liền rất là vui mừng, mặc dù khiến người ta thích ta rất vui, nhưng không khỏi vì nguyên nhân kia ra một đầu hắc tuyến, mẹ nuôi còn kéo tay của ta hàn huyên một chút, biết được ta cùng với Lạc Ly còn chưa thành thân, liền muốn vì chúng ta làm cái hôn lễ long trọng rung động tam quốc, rồi lại ở biết ta muốn dưỡng thân thể vẫn không thể ly khai, lại thất vọng hồi lâu.

Cuối cùng Tử Lam trước tiên ở Vụ Ẩn đảo này, ở trước ngọc nha nhi cha ta kia, mời thôn dân Vụ Ẩn thôn làm một tiệc cưới nhỏ, đợi thân thể ta hảo sau, tái đến Diệu Tinh quốc làm lớn hơn, đến lúc đó tái mời thân hữu, mọi người tất nhiên tán thành, ta liền bị giấu cọt đến mặt đỏ bừng, Lạc Ly cũng là mặt cười hì hì, mặc dù không bày tỏ, lại trong mắt lóe lên lưu quang rực rỡ lại nói ra hẳn là cực kỳ hài lòng.

Ngày thành thân cả Vụ Ẩn đảo đều giăng đèn kết hoa, khắp nơi treo đầy màu tím đại biểu bọn họ vui mừng, cùng với dải lụa màu băng lam đại biểu thuần khiết, điều này làm cho ta thói quen lấy màu đỏ làm đỏ trần đầy mới mẻ, nghi thức thành thân của bọn họ không phức tạp giống như Trung Quốc cổ, lại có điểm giống như là phong tục của dân tộc thiểu số.

[4]

Thành thân không phải là tiến hành ban ngày, ngược lại là từ nửa đêm chú rể sẽ phải lên vào chỗ ở tân nương đi đem tân nương lên ra, trở lại nhà chú rể động phòng sau, sáng sớm lên bái kiến cha mẹ coi như kết thúc buổi lễ, sau đó sẽ là yến hội cả ngày, chẳng qua là buổi tối chú rể muốn đi trộm tân nương thì thân bằng tân nương kia sẽ nghĩ hết biện pháp ngăn trở, có thiết bẫy rập, có bắt chẹt, còn có tìm người tới đánh một trận, phương pháp ngăn trở người càng nhiều, liền đại biểu tân nương càng tự phụ, dĩ nhiên chú rể cũng cho phép tìm trợ thủ, đến cuối cùng tân nương còn phải trốn cho chú rể tìm, tìm được mới có thể để chú rể đem người trộm đi.

Khi đồng tính quá hôn thì bởi vì thiếu chú rể hoặc tân nương, cho nên tương lai sẽ dời đến cùng nhau đảm đương vị trí chú rể, trường hợp ta cùng Lạc Ly, dĩ nhiên là Lạc Ly cướp người.

Trợ lực phe ta có Lạc Hoa (cha ta là Đại Sư ca hần, coi là phe ta), Cao Dương, cha mẹ nuôi cùng Tiểu Bạch, mà Lạc Ly là có Ẩn Liệt, Tử Lam, Tiểu Sâm, Tiểu Ban Ban, song phương khác cũng thêm có mười mấy thôn dân trẻ tuổi trợ trận, nhân số song phương coi là bình quân, nhưng bởi vì cha mẹ nuôi không có võ, vả lại Tiểu Bạch là tiểu bảo bảo, cảm giác trên phe ta tương đối thua thiệt, chỉ là ta mới là phụ trách thiết quan để cho Lạc Ly bọn họ xong, có đầy đủ thời gian chuẩn bị, cho nên ở trên công bình cũng không có chênh lệch như mực nước của lòng sông so với mặt biển.

Trước đó vì lý do công bình, Lạc Ly phương nhân mã này cần ở dưới chân núi Vụ Ấn thôn ở mấy ngày, thuận tiện để phe ta thiết bẫy rập, cũng không cho phép song phương nhân mã gặp mặt, do công bình, tất nhiên không có nội ứng.

Muốn trộm tân nương vào lúc buổi chiều liền bị mẹ nuôi mang nha hoàn mặc vào hỉ phục, màu sắc hỉ phục cũng là lấy màu tím cùng băng lam làm chủ, thật may là bởi vì phải cùng chú rể chơi trốn miêu miêu, hỉ phục dạng thức mặc dù xinh đẹp, hành động cũng là thật nhẹ nhàng.

Vốn bởi vì ta ở Vụ Ấn phái không tính là có gian phòng chính thức (ta đều cùng Lạc Ly ở một gian), Cao Dương liền cho ta ở phụ cận đỉnh núi lệ tuyến tạm thời xây cái phòng nhỏ, tuy nói là tạm thời, nhưng làm Cao gia đệ nhất phú phẩm bài, còn là xây đến cực kỳ bền chắc tỉ mỉ, nghĩ đến coi như hôn lễ kết thúc sau vẫn là có thể tiếp tục làm hán dùng.

Mấy ngày nay ta xem cha nuôi mang các thôn dân, ở từ chân núi đến đỉnh núi trên một con đường duy nhất, tất cả lớn nhỏ bày không ít bẫy rập, còn có từ Lạc Hoa, Cao Dương cùng Tiểu Bạch thiết ba đại quan tap, nhìn bộ dạng bọn họ nghiêm túc thương lượng lưu trình, làm ta không khỏi lo lắng, trộm tân nương là thật kích thích, nhưng nếu là có người bởi vì những sáo tác hồ sâu bẫy rập mà bị thương sẽ không tốt.

Mẹ nuôi nhìn ta bộ dáng mặt nhẵn mày nhú, liền hướng ta giễu cợt, “Người đứa nhỏ ngốc này, còn chưa chính thức quá hôn đây, như vậy mau liền vì trượng phu tương lai lo lắng? Người nhiều ít cũng cho hán một chút lòng tin đi, đường đường thánh thủ Vụ Ấn phái đâu có thể nào sẽ bị những tiểu bẫy rập này thương tổn được.”

“Mẹ, ta chỉ là lo lắng sẽ làm bị thương đến các thôn dân trợ trận.” Ta hồng mặt gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng nói, dù sao đây cũng là sự thật.

“Cái này người yên tâm đi, loại nghi thức trộm tân nương này phần lớn chỉ cầu mừng, cho dù có gây khó khăn cho cũng sẽ không quá so đo, những sáo tác kia đều là bọc bông, dưới cái hồ đều là pho cổ khô dây, coi như trúng cũng sẽ không bị thương, cùng lắm thì liền tạm thời không thể động mà thôi.”

Nghe được mẹ nuôi trả lời ta thoáng yên tâm, chẳng qua là đáy lòng vẫn có chút bất an, ai kêu bọn họ trừ ta đều có thể nhìn thấy thiết bẫy rập, Lạc Hoa bọn họ bày ra quan tap đều không nói với ta, chẳng qua là gọi ta đến cuối cùng nhất định phải tránh hảo, nói cái gì không nói với ta là sợ ta sẽ mềm lòng hướng Lạc Ly thông báo, ta sẽ làm như vậy.

Bất quá làm ta kinh ngạc là, Cao Dương xây phòng nhỏ này cố ý lấy vài cái cửa ngầm, dưới giường một, sàng thấp một, ngay cả trên hoa bàn cũng có chỗ để cho người giấu, buổi trưa được giao phó đến lúc đó chọn một chỗ giấu là được, ta nói không ra lời, cần quá mức như vậy sao?

Ngày vào tối không bao lâu, trò trộm tân nương lại bắt đầu, thay vì nói là trộm tân nương, ta cuối cùng cảm thấy này tương đối giống như là giành tân nương, trong phòng nhỏ ở đỉnh núi trừ ta cùng mẹ nuôi, những người khác đều đi xuống ngăn cản người, ta không ngừng lo lắng ở trong phòng qua lại vượt bước, lâu không lâu liền ghé đầu thông qua cửa sổ ngắm, chờ thám tử hồi báo tình huống mới nhất.

“Tiểu Tuyết Nhi, người đừng vòng tới vòng lui quài, hoảng đến mẹ mất cũng hoa, đường dài như vậy, người tái rướn cổ lên Lạc Ly cũng sẽ không sớm một chút tới đây.” Cao mẫu ưu nhã cầm lên ly trà nhỏ hộp một ngụm trà, khí định thần nhàn nhìn ta giễu cợt.

“Mẹ!” Ta nhẹ giận hướng mẹ nuôi kêu, dừng lại thân thể vượt tới vượt đi, cuối cùng định ngồi vào bên cạnh mẹ nuôi, cầm ly trà mới nhấp ngụm trà xanh, nhưng vẫn là không chế không được mình, mặc dù biết rõ nhìn cũng vô dụng, nhưng tầm mắt vẫn là luôn hướng cửa ngắm.

“Báo! Chân núi bẫy rập trận đại thành công, đem đại bộ phận mọi người bắt được.” Cuối cùng trộm tân nương bắt đầu sau ước chừng một giờ nghênh đón tin báo thứ nhất, Hoắc Đức phụ trách báo tin lao đi thở hổn hển vù vù, còn chưa tới cạnh cửa phòng ngoài dùng giọng lớn của hán kêu lên, Hoắc Đức là con trai của thôn trưởng, lần này coi là một trong những trợ lực phe ta.

24. Chương 24

Dưới đây tạm thời dùng ngôi thứ ba tường thuật tình huống của Lạc Ly.

Lạc Ly làm tân lang, lẽ ra suất lĩnh mọi người xung phong dẫn đầu, nhưng vì bảo toàn tân lang có thể đến đỉnh núi cuối cybg2, tân lang trộm tân nương thì ngược lại sẽ bị mọi người an bài ở cuối cùng để bảo vệ, vả lại quan tặc trộm tân nương phần lớn là hữu kinh vô hiểm, cho nên trước đi lên dò đường, là các thôn dân tới trước trợ lực.

Mọi người để ý cẩn thận thấp đề đẳng, đem đường núi buổi tối chiếu lên giống như bạch yển, từ từ mò đường từng bước đi tới, nhưng Cao phụ bày bày rập thực tình xảo, mặc dù phát hiện vài cái bày rập cẩn thận tránh được, nhưng vẫn là có không ít người dính ở trước nửa đoạn trên sơn đạo, trừ một chút sáo tác đơn giản cùng cái hồ ngoài động, thậm chí còn có bày liên hoàn, mắt thấy mới vừa tránh qua một cái hồ động, cũng không cẩn thận bị vạ năng dính ở trên cây khô bên cạnh còn cộng thêm một trứng màu bẻ đầu, bị lâm phải một đầu đều là thuốc màu, khiến cho tất cả mọi người trứng chiều gương mặt đều là đỏ khốc đỏ cười.

Nhìn rõ ràng từng cái liên hoàn bộ một trải qua suy nghĩ sâu xa tính toán, làm đám người Lạc Ly không thể không bội phục ý nghĩ tinh vi của Cao phụ, nghĩ đến đương gia đệ nhất thiên hạ phú thật đúng là không dễ chọc, các thôn dân có bị giầy thừng trói, có là rơi vào bên trong hố, thậm chí còn có túi lưới chụp, thật vất vả đem người trứng bày rập đều giải cứu xuống ra, vừa mới thở một hơi, không nghĩ tới chờ đợi bọn họ, cũng là trận mưa tên phục kích.

Cao phụ mang xạ thủ là thợ săn trong thôn, cộng thêm mấy vị Cao gia trực thuộc bảo tiêu thương đội, dùng mũi tên bọc đầu đạn, hướng Lạc Ly bọn họ loạn tiễn bắn tới, mặc dù đầu mũi tên bọc không bị thương nhân mạng, nhưng bên trong đầu tên không biết ẩn giấu được thủy gì, bắn trúng đồ liền bạo phá, chỉ cần được thủy dính da, người sẽ mềm nhũn té xuống, khiến cho các thôn dân thật vất vả qua bày rập, lại một nhóm lớn ngã ở trong trận mưa tên.

Qua trận mưa tên kiểm lại nhân số may mắn còn sống sót, nhưng trừ tân lang cùng mấy vị nhân vật lực lượng chính kia bên ngoài không có sao, chỉ còn lại bốn vị thôn dân thân thủ coi là hơi nhanh nhẹn, mọi người cũng không khỏi âm thầm vì trận mưa tên lợi hại kia kinh hãi, thật may hiện tại chẳng qua là trộm tân nương tính chất nửa đùa giỡn, nếu là thật thực đã chiến trong núi, nghĩ đến khắc này cũng nhanh toàn quân bị diệt.

Mọi người nghỉ ngơi sau tiếp tục đi về phía trước, vẫn là từ bốn vị thôn dân may mắn còn sống sót cùng Tiểu Sâm làm tiên phong dò đường, Tiểu Ban Ban theo sau, rồi đến Tử Lam, sau là Lạc Ly, Ân Liệt cuối cùng.

Vừa qua khỏi đoạn đường mưa tên chừng một trăm thước, bị đề đẳng chiếu lên rõ ràng lằng lằng trên sơn đạo, phía trước thôn dân cẩn thận dò đường đi phía trước, rõ ràng mắt thấy phía trước chướng ngại vật gì cũng không có, yên tâm hướng phía trước bước tiếp, lại đột nhiên giống như một đạo bình chướng trong suốt tiến công, tâm không có chút nào chuẩn bị đi ở đội tiên phong, hiện tại, thôn dân bị bình chướng kia lực mạnh bắn ngược, liên lụy đụng phải thôn dân đi theo phía sau, liên tiếp mấy cái quân bài hiệu ứng, đem người tiên phong dò đường tất cả đều bắn ngã một đồng, thăm nhất chính là Tiểu Sâm đi ở phía sau đội tiên phong, hiện tại làm quân bài đệm, còn không biết xảy ra chuyện gì, liền thẳng nằm trên mặt đất mắt đầy sao.

Tiểu Ban Ban đến gần đồng quân bài thân người kia, trên năm người làm đệm đều lấy tay chọc một lần sau, mới quay đầu về phía sau nói: “Báo cáo, phe ta tiên phong tạm thời mất đi năng lực chiến đấu, phía trước hình như có thiết lập năng lực vòng bảo hộ.” Tiểu Ban Ban trên mặt hài hước, giọng nói cũng là rất đứng đắn, làm cho một đám nhìn hẩn đều có loại cảm giác không biết nên khóc hay cười.

“A? Vòng bảo hộ, đây là phong cách của Tiểu Bạch, xem ra chúng ta đã qua bày bày rập họn họ thiết lập, hiện nay phải xông thẳng, Tiểu Ban Ban, lúc này người nên ra tay.” Tử Lam đứng ở phía sau, bộ dáng du nhàn như việc không liên quan đến mình, miễn cưỡng đem nhiệm vụ giải quyết Tiểu Bạch Bảo Bảo giao cho Tiểu Ban Ban.

Tiểu Ban Ban nhếch miệng cười to, lộ ra hai khỏa răng hổ của hắc, mặt bảo ở trên người, đại đại liệt liệt đi thẳng về phía trước, kỳ quái khi hắc đi tới lần ranh địa phương mới vừa có vòng bảo hộ, chỉ tùy ý lấy tay vung lên, chẳng những không có bị vòng bảo hộ bắn ngược lại, còn thẳng tắp đi về phía trước, vừa đi còn không quên hướng sau ngoắc ngoắc tay, ý bảo mọi người đi theo.

Đi lên trước mười mấy bước, quả nhiên nhìn thấy Tiểu Bạch Bảo Bảo ngồi trên cái ghế gỗ của con nít ở giữa đường, lấy hắc làm trung tâm đường kính ước chừng phạm vi một thước, có năng lượng quang cầu mắt thường có thể thấy được đem Tiểu Bạch Bảo Bảo bao ở bên trong, liền chặn lại đường đi tới.

Nếu là cứ theo lẽ thường xử lý, phương pháp nhanh nhất trực tiếp nhất có thể là vận khởi khinh công nhảy lên, trực tiếp vượt qua là tốt rồi, chẳng qua là nghi thức trộm tâu nường này cũng không để người ta dễ tránh ra như vậy, chỉ có thể một đường xông lên, thứ nhất bày tỏ tôn trọng đối với tâu nường, thứ hai cũng có thể bày ra năng lực của tâu lang.

Mọi người thấy Tiểu Bạch Bảo Bảo, mở miệng vỗ tay cười to, như cũ cười đến mặt vô sỉ, nhưng là mọi người cũng không làm gì chỉ có thể nhìn chăm chăm nó, không có biện pháp làm những tính toán khác, chỉ vì năng lực lợi hại nhất của Tiểu Bạch Bảo Bảo, chính là “Tuyệt đối kết giới”, chỉ cần nó đem kết giới trương khai, coi như là núi lửa bộc phát, bên trong đều là không hư hao chút nào, nghĩ đến kết giới độ trong suốt mới vừa kia, chỉ là vì ngăn cản thôn dân vô pháp lực mà thiết lập, mới có thể để cho Tiểu Ban Ban vung lên liền rách, hiện nay đối mặt lưới siêu năng lượng phòng hộ có thể sử dụng bằng mắt thường nhìn thấy, ngay cả Tiểu Ban Ban cũng chỉ có thể đứng bên ngoài vậy, nhìn Tiểu Bạch Bảo Bảo thẳng trợn mắt.

[2]

Mọi người ở đây cũng cho là xuất thủ vô sách thì Tiểu Ban Ban cũng là xoa thắt lưng, bước nhanh thẳng tắp tiêu sái đến trước mặt Tiểu Bạch Bảo Bảo, cùng năng lượng quang cầu đó chỉ cách một thước, đứng lại sau cũng không thấy hắc làm cái gì, chẳng qua là mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm Tiểu Bạch Bảo Bảo, trên mặt vẻ mặt cứng nhả kia của Tiểu Ban Ban nhanh chóng lui ra sau, trong phút chốc lại có một thân hơi thở thụ thú vương giả hợp lại bắn ra, liền luy Lạc Ly bọn họ phía sau hơi cảm thấy áp lực.

Tiểu Bạch Bảo Bảo mới đầu còn có thể vỗ tay cười to, bộ dáng người làm khó dễ được ta, nhưng nhìn đến Tiểu Ban Ban dùng một bộ vẻ mặt nhìn chăm chăm con mồi, trên khuôn mặt cười thiên chân kia cũng dần dần không nhìn được, nụ cười đột nhiên định ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn tròn trịa thịt thịt của Tiểu Bạch Bảo Bảo, nhìn qua có chút vụn vụn.

Sau đó Tiểu Bạch Bảo Bảo giống như là nhớ tới “Tuyệt đối kết giới” của mình có nhiều lợi hại, lại nâng mũi lên mặt bảo trì không sợ hãi, khiến năng lượng quang cầu huyền quang lại sáng lên một cái, nhưng Tiểu Ban Ban vẫn là đứng ở đó cũng không nhúc nhích, thấy bộ dáng phách lối kia của Tiểu Bạch Bảo Bảo, khoe miệng từ từ trở lên cười tà.

Tiểu Bạch Bảo Bảo thấy cười tà trên mặt Tiểu Ban Ban kia, đột nhiên giống như tiểu động vật bị đập đuôi, ngồi ở trên ghế con nít đó, nắm chặt quả đấm nho nhỏ kia của nó, dùng sức hướng Tiểu Ban Ban quơ múa tay củ sen vừa ngắn vừa mập của hắc, ngoài miệng còn còn nha nha kêu loạn một đồng ngôn ngữ của con nít mà không ai hiểu, nhưng Tiểu Ban Ban vẫn là không có đối Tiểu Bạch Bảo Bảo làm ra phản ứng chút nào, chẳng qua là trên khoe miệng mặt cười tà kia, có khuynh hướng càng lúc càng lớn.

Đám người Lạc Ly phía sau nhìn Tiểu Ban Ban cùng Tiểu Bạch hai con yêu tiên dùng phương pháp của bọn họ câu thông, đều là mặt xem kịch vui, ngay cả Ân Liệt bình thường nghiêm túc nhất trừ ở trước mặt Lạc Hoa liệt, thấy bộ dáng Tiểu Bạch Bảo Bảo kia loạn huy tay nhỏ bé khả ái, trong mắt cũng phiếm ra vui vẻ.

Tiểu Bạch Bảo Bảo huy vũ hảo một hồi sau, cũng không phải là bởi vì mệt mỏi, còn phát hiện tái kêu cũng vô dụng, cuối cùng cũng thở hổn hển vù vù ngừng lại, nửa nằm tay vịn ở ghế trẻ con, hướng Tiểu Ban Ban trợn mắt nhìn trở về, thân là Long tộc cùng nhi tử cửu vĩ tộc tộc trưởng, thiếu chủ tương lai của hai tộc, như vậy trừng nên có nhiều khí thế, chỉ tiếc Tiểu Bạch Bảo Bảo thân hình trẻ nít lớn chừng năm tháng, cộng thêm tiểu mặt tròn người gập người yêu mập vù vù, làm ra trừng khí thế như vậy, lại chỉ làm cho người

cảm thấy dị thường khả ái + tức cười, khiến cho ba người Lạc Ly ở phía sau nhìn, cũng không nhận được hai vai run rẩy.

Tiểu Ban Ban nhìn Tiểu Bạch trừng trở lại, ngoài miệng cười tà càng trương càng lớn, từ từ tràn đầy cả trên khuôn mặt đẹp trai đầy dã tính xinh đẹp, cũng không làm những chuyện khác, chỉ là đối với Tiểu Bạch Bảo Bảo cười đến vừa tà vừa khoái trá, bọn họ như vậy đối với nhìn ước chừng một chung trà (chừng mười năm phút đồng hồ) sau, Tiểu Bạch Bảo Bảo rõ ràng còn là đạo hạnh kém cỏi, khí thế trừng người hoàn mỹ vô cùng dần dần xuất hiện dấu hiệu sụp đổ.

Cặp mắt to khả ái của Tiểu Bạch Bảo Bảo từ từ đối không được tầm mắt của Tiểu Ban Ban, số lần nháy mắt bắt đầu thường xuyên, cái miệng nhỏ nhắn khéo léo đỏ tươi cũng trương lên, sống lưng ban đầu đỉnh phải thẳng tắp cũng càng thấy độ cung, trên mặt dần dần phát hiện thần sắc đáng thương, liên lụy năng lượng quang cầu xung quanh người cũng không ổn định lóe lóe, dần dần có xu thế mỏng manh.

Lạc Ly gặp tình hình này, trên mặt cũng càng thấy buồn lòng, cuối cùng Tiểu Ban Ban giống như là trừng Tiểu Bạch Bảo Bảo không sai biệt lắm, liền đưa ra một cái tay, cười tà đối với Tiểu Bạch Bảo Bảo ngoắc ngoắc ngón tay, một bộ ta không sợ người không nghe lời.

Tiểu Bạch Bảo Bảo thấy tay Tiểu Ban Ban, mắt to khả ái lập tức liên bức ra nước mắt, ở trên ghế trẻ con co rúm lại thân thể thịt thịt nho nhỏ kia, dùng lực thẳng lắc đầu, nói bao nhiêu đáng thương thì có bấy nhiêu đáng thương.

Nào biết Tiểu Ban Ban lại không để ý tới Tiểu Bạch Bảo Bảo cự tuyệt, giống như tuyệt không sợ bị năng lượng quang cầu bắn ngược, thẳng tắp đi phía trước lại bước vào từng bước, đang ở chân Tiểu Ban Ban muốn đụng phải năng lượng quang cầu thì Tiểu Bạch Bảo Bảo giống như là tái không chịu nổi, “Phốc” một tiếng một trận bạch quang lóe lóe, năng lượng cầu bạo phá, Tiểu Bạch Bảo Bảo biến trở về nguyên hình quần hồ xoay người liền chạy, nhưng Tiểu Ban Ban là sớm có chuẩn bị, nhìn con mồi đến tận miệng, mắt thấy Tiểu Bạch Bảo Bảo biến thân bạch quang chột lóe, bàn tay đã đưa đến trước mặt, quần hồ vừa hiện thân, đã bị Tiểu Ban Ban nắm trong tay, cửa thứ nhất, Tiểu Ban VS Tiểu Bạch Bảo Bảo, Tiểu Bạch Bảo Bảo bại lui kết thúc.

“Tiểu Ban Ban, làm tốt lắm!” Lạc Ly vui lòng hướng Tiểu Ban Ban phun ra tán thưởng, nhìn Tiểu Bạch quần hồ liều chết giãy giụa trong tay Tiểu Ban Ban, trong mắt đều là cảnh sắc khoan khoái.

“Ha ha ~ chuyện nhỏ chuyện nhỏ!” Tiểu Ban Ban đắc ý ưỡn ngực, tay bắt Tiểu Bạch quần hồ dùng sức trái phải lắc lắc, thấy Tiểu Bạch quần hồ bị lay động đến mắt đầy sao, cũng tái vô lực giãy giụa, mềm nhũn treo ở trên tay Tiểu Ban Ban, lại lần nữa lộ ra cười tà .

“Tiểu Ban ban, Tiểu Bạch còn thực là một tiểu bảo bảo, đừng quá khi dễ nó.” Tử Lam nói, trong mắt tràn đầy hài hước.

“Tốt lắm, chờ lắm thời gian, khởi hành đi.” Ẩn Liệt lên tiếng, mọi người không dám không nghe theo, liền không ở trên đường nói nhảm, để cho Tiểu Ban Ban nắm Tiểu Bạch quần hồ, tiếp tục bước lên đường núi.

Đi lên chừng trăm bước, xa xa đã nhìn thấy đèn treo ở trên cây, Cao Dương một người bắt mắt đứng ở giữa đường, khoanh tay nghiêng nhìn đám người Lạc Ly đến, “Cũng biết Tiểu Bạch không thể cản các người bao lâu, nơi này là ta trấn giữ cũng không dễ dàng qua như vậy , ta đây đơn giản , các người phái một người ra ngoài cùng ta quyết đấu, đem ta đánh bại sẽ để cho các người qua, dĩ nhiên đây là chuyện vui không thấy máu, chúng ta chỉ dùng thân, không dùng nội lực, chỉ so chiêu thức.” Dứt lời Cao Dương nhếch môi, lộ ra nụ cười tự tin .

Muốn đánh bại kẻ nổi danh mê võ nghệ đó là chuyện dễ, Cao Dương tuy là kế thừa Ẩn Liệt, lại thiên tư thông minh, lại yêu nghiên cứu linh tinh, võ học tu vi tất nhiên Ẩn Liệt cao nhất, nhưng không dùng nội công chỉ so chiêu thức ,Ẩn Liệt cũng chưa chắc có thể chiếm được bao nhiêu tiện nghi, chẳng qua là Tiểu Ban Ban mới vừa giải quyết một cửa ải, còn dư lại thầy trò trong ba người, dùng võ thể cùng đại đệ tử Cao Dương liều mạng , cũng chỉ có Ẩn Liệt , cho nên vừa nghe Cao Dương như vậy nói, Ẩn Liệt đi về phía trước .

“Sư phụ chậm đã, tin tưởng đại sư huynh của này qua, phía sau còn Lạc Hoa tiền bối chờ đấy, cửa này không nhọc sư phụ, để cho đồ nhi giải quyết đi.” Tử Lam cười tủm tỉm hướng Ân Liệt chấp tay, tự động xin đi giết giặc.

Ân Liệt nhú mày, nhìn đồ nhi Âm Dương đạo thuật có năng lực cực cao, cũng là võ công tu vi kém nhất, về võ Tử Lam cũng không phải đối thủ Cao Dương, nhưng biết rõ đồ nhi Tử Lam này có ý định kỹ càng, không nắm chắc tuyệt không sẽ như thế, nội tâm mặc dù thấy kỳ quái, cũng dừng lại thân thể cất bước, vững vàng đứng phía sau cùng Tiểu Ban Ban, tính toán xem cuộc chiến.

Tử Lam cũng không biết từ đâu tới đây bụng tự tin, đem áo khoác trên người cởi ra, lộ ra trang phục thiếp thân, đem áo khoác để Lạc Ly tạm bảo quản, liền ngang nhiên đi tới phía Cao Dương, cùng Tử Lam bình thường mặc y phục văn nhân bất đồng, một thân tử bạch sắc đem thân hình Tử Lam tất cả đều lộ ra ngoài.

Chỉ thấy hần nâng lên hai chân thon dài mà hoàn mỹ, từng bước một đi tới chỗ Cao Dương, trên khuôn mặt tuyệt mỹ đều là tươi cười quyến rũ, mỗi động tác đều giống như trái qua tính toán đặc biệt, thật may là nơi này trừ thầy trò bọn họ và hai con yêu tiên ra cũng không có ngoại nhân, nếu không nhất định là ngã xuống một mảnh.

Cao Dương thấy đối thủ không tưởng được, ngạc nhiên miệng không biết muốn làm phản ứng gì, đợi Tử Lam đi tới gần hần bày ra tư thế, mới giống như con kiến đốt chân vội vàng hướng Tử Lam nói.

“Tiểu. . . Tiểu Lam lam, người không phải là đối thủ của ta, người trở về đi, để cho sư phụ hoặc Tiểu Ban Ban tới đều tốt.” Biết rõ Lạc Ly phải áp trực, hần không có gốc đến muốn một mình đầu tân lang, chỉ vừa nghĩ tới Nhị sư đệ hần từ nhỏ thương yêu phải đánh, hần hạ thủ không được.

“Cái gì? Người bây giờ là xem thường ta có phải hay không? Ta không có tư cách tỷ võ có phải hay không? Ta ở trong lòng người hơn sư phụ cùng Tiểu Ban Ban có phải hay không? Hảo, nếu là như vậy ta trở về là được, giờ ta đã biết, sau này ta không bao giờ sẽ không tự lượng sức như thế nữa.” Đầu tiên là liên tiếp hù dọa Cao Dương sững sốt lảng không trả lời được, sau lại tự hỏi tự đáp hướng Cao Dương ánh mắt cực độ buồn bã, bộ dáng mỹ nhân thương tâm cho dù ai thấy được cũng sẽ lòng đầy cảm phần, đừng nói Cao Dương từ nhỏ liền đem Nhị sư đệ như bảo vật.

“Ai yêu, Tiểu Lam Lam ta không phải là ý này, người ngàn vạn lần đừng hiểu lầm, người ở trong lòng ta là trọng yếu nhất. . . Ai yêu, ta cầu xin người đừng nhìn ta như vậy.” Cao Dương nhìn Nhị sư đệ muốn rồi tỉnh rồi mù, lộ ra vẻ mặt buồn bã bình thường cực kỳ hiếm thấy, bị ánh mắt hần trừng giống như tổ cáo, tâm cũng rơi một nửa, nhưng trái tim một chút thanh minh biết tuyệt không có thể để cho hần đắc tội áp đặt ở trên đầu, chỉ đành phải gấp đến độ giống như tựa như con khỉ bận rộn giải thích, cũng không biết bật thốt ra cái gì.

“A? Như vậy ta đủ tư cách tỷ võ với người?” Tử Lam nhú mày, trong mắt buồn bã diệt hết, lộ ra vẻ đắc ý, đáng tiếc Cao Dương trong lòng vô cùng cấp, không rảnh lưu ý.

“Đủ đủ đủ, dĩ nhiên đủ.” Cao Dương một mặt nịnh hót, lúc này coi như chuyện Tử Lam làm ra có bao nhiêu không hợp lý đều phải thuận theo, huống chi chẳng qua là một câu nói mà thôi.

“Vậy thì hãy bớt sàm ngôn đi, xem chiêu!” Tử Lam nghe được phúc đáp lập tức không nói hai lời liền một chương quét tới, dùng cả tay chân đánh Cao Dương, trong lòng biết cái tên bì thô nhục hậu này không đánh, Tử Lam tuyệt không hàm hồ, chiêu thức bén nhọn, từng quyền đến thịt, đầy đủ cho thấy coi như là Tam sư huynh đệ tử lam võ công kém nhất cũng không phải là dễ trêu.

“Tiểu Lam Lam người cẩn thận một chút, oa, chớ dùng sức như vậy, tay người sẽ đau, ai yêu, đừng đánh mặt có được hay không?” Cao Dương từ nhỏ liền bị Tử Lam đánh quen, không có lá gan đi thật cùng hần tỷ võ, chỉ có thể ôm đầu chạy cho Tử Lam đuổi theo đánh, nhưng lại không thể chạy quá xa để cho hần đánh không tới, lúc bị đánh đem bắp thịt buông lỏng, tránh cho Tử Lam đánh đau tay, cõng đời này dám can đảm đuổi theo đánh hần, thật đúng là trừ mẹ hần ra cũng chỉ có Nhị sư đệ này.

Kết quả bên Lạc Ly hai người hai thú liền thấy một võ kịch đặc sắc, đề tên là “nam tể sư hăng say hành hung xảo quyết Cao Dương”, Tiểu Ban Ban và Lạc Ly hoàn hảo, nhưng Ân Liệt bình thường cùng đồ nhi ở chung một chỗ đều là chỉ đạo công khóa, cái ở trước mặt hần là thật? Cao Dương theo thầy học đã là thiếu

niên ,Tử Lam và Lạc Ly khi còn bé Cao Dương và Lạc Hoa một phần chiều cố,như vậy nhiều năm qua thật đúng là xem qua mặt khác của các đồ nhi hiếm ai biết ,khiến cho hẳn thấy màn này chỉ có thể kinh ngạc thẳng trợn mắt.

Lại qua một chung trà ,Tử Lam đã đem Cao Dương dọn dẹp thỏa đáng,cái chân đạp Cao Dương xinh đẹp tuyệt trần ,dùng sức đạp,dường như Cao Dương nằm trên mặt đất không thể nhúc nhích rất phối hợp phát ra cầu xin tha thứ nhận thua ,cửa thứ hai, Tử Lam VS Cao Dương, Tử Lam thắng.

Tử Lam mặc áo khoác trở lại, đem Cao Dương trên mặt đất giả chết đạp hai cái,lại rất cung kính xin sự phụ tiếp tục lên đường, thật may là Ân Liệt bản thân từ nhỏ liền mặt tê liệt ,trừ trước mặt Lạc Hoa giống như người , bình thường ở trước mặt đồ nhi đều là không lộ ra biểu tình,khiến không ai phát giác sắc mặt hẳn cứng ngắc.

Đoàn người lại đi chừng trăm bước ,quả nhiên Lạc Hoa đang ở ánh đèn trông cửa cuối cùng,lúc này ai cũng rõ ràng phải ra trận chính là Ân Liệt , chúng tiểu bối cũng rất thức thời xa xa liền ngừng lại, để cho Ân Liệt một mình đi tới chỗ Lạc Hoa.

“Không nghĩ tới Dương nhi cũng không thể ngăn các người bao lâu.” Lạc Hoa cười nói.

“Thành thật mà nói ta cũng không nghĩ ra, thì ra đồ nhi lợi hại nhất không phải là Dương nhi.”Xem ra Ân Liệt còn chưa từ trong đả kích hồi thần.

“Vậy ta cũng không nói nhảm, lúc này là nhi tử chúng ta phải trộm tân nương, theo lý ta đây cái làm cha không thể trở ngại , nhưng ta muốn thay Đại sư ca đảm đương trưởng bối của tiểu oa nhi ,không cố gắng ngăn trở các người là không được, như vậy muốn qua, người đáp ứng ta ba điều kiện, ta tha các người đi qua thế nào?”Lạc Hoa thấy bọn tiểu bối cũng xa xa đứng , liền đề xuống thanh âm, giơ tay lên ,giơ ba ngón tay.

“Nga? Kia trước nghe một chút Hoa nhi nói chính là yêu cầu gì.” Nghe phương pháp giải quyết thú vị ,Ân Liệt mang hứng thú nói, nghĩ thầm điều này cũng tốt hơn so với Hoa nhi gọi hắn đánh một trận .

“Thứ nhất, dù sao chuyện Đại sư ca cũng sáng tỏ,ta muốn người theo ta đi ra ngoài giang hồ một chút ,xem một chút danh sơn đại xuyên trên cõi đời này .”

“Hảo!” Điểm này Ân Liệt rất sáng khoái.

“Thứ hai, sau này bất kể phát sinh chuyện gì,đều không cho phép tức giận, không cho ăn dấm lung tung ,lại càng không cho phép đánh mông ta !” Lạc Hoa đỏ mặt lên, có chút ngượng nghịu nói ra yêu cầu này, điểm này không thể không nói,hắn cũng không quên lúc còn trẻ chọc đồng phong lưu cùng thị phi kia.

“Hoa nhi, cái này ta có thể tạm để đó,cũng không thể muốn ta nhìn thấy người không quý trọng thân thể mình mà không nổi giận đi đánh cái mông người, kia có nguyên do ?Ta đánh sai người? Hả?” Ân Liệt nghe nói như thế lập tức thanh âm thấp mấy độ, ánh mắt cũng lảng lệ.

“Người muốn phạt. . . Ta cũng không còn biện pháp, nhưng. . . hà tử chúng ta cũng như vậy lớn, vậy còn có. . . Đánh mông người ta . . .” Thấy Ân Liệt tính khí cứng rắn ,Lạc Hoa tự biết quả thật có sai khí thể liền không khỏi bị ép xuống, ánh mắt loạn ngẩn đúng là không dám nhìn Ân Liệt.

“Hoa nhi thật ghét đánh đòn như vậy sao? Ta xem người có lúc giống như rất hưởng thụ,thậm chí có mấy lần ta còn hoài nghi người là cố ý để cho. Ngô!”

“Nói nhiều như vậy làm gì,một câu có đáp ứng hay không ?” Lạc Hoa đỏ mặt vội vàng đề xuống miệng Ân Liệt kia nói lung tung , để tránh nghe được nhiều lời quần chết người.

Ân Liệt nhú nhú mày, lấy tay ý bảo miệng còn bị Lạc Hoa bịt,thuận tiện trôm hôn tay Lạc Hoa,dọa Lạc Hoa sợ đến rút tay về văng ra hai bước.

“Ta chỉ có thể đáp ứng ta tận lực nhẫn, nếu để cho ta thấy được người lại làm chút động tác nguy hiểm ,người xem ta có dám hay không đem cái mông người đánh nát.” Dứt lời cho Lạc Hoa một ánh mắt cảnh

cáo, xem ra bình thường ở trước mặt tiểu bối Ân Liệt thương yêu lại cũng chịu Lạc Hoa chẳng qua là một mặt trong đó, đóng cửa phòng vẫn là Ân Liệt định đoạt.

Giống như bị ánh mắt cảnh cáo kia hù dọa, Lạc Hoa rõ ràng ngừng lại một chút, buồn bã nhìn Ân Liệt hồi lâu, mới có điểm tâm không cam lòng không muốn nói: “Được rồi, người muốn đánh, cũng không được đánh đau ta.”

Ân Liệt bật cười, đánh không đau vậy còn đánh làm gì, bất quá lời này hẳn ngược lại cố ý không nói ra miệng với tên da mặt mỏng này.

“Điểm thứ ba, điểm thứ ba chính là. . . Phải. . . .” Nói đến điểm thứ ba, Lạc Hoa giống như rất bất an, sợ hãi ngẩng đầu nhìn Ân Liệt lại cúi xuống, vẻ mặt vừa đáng thương vừa đáng yêu, chọc cho bàn tay Ân Liệt chụp tới đem Lạc Hoa ôm đến trong ngực hôn.

“Điểm thứ ba là gì? Nếu không nói ta cho người bỏ cuộc, chúng ta phải đi qua.” Ân Liệt làm bộ cất bước liền đi.

“Điểm thứ ba là người phải cho ta áp một lần!” Lạc Hoa thấy thế cũng không kịp, nội tâm muốn gì đó lập tức bật thốt lên.

“Người nói gì? Ta cho người cơ hội lặp lại lần nữa.” Ân Liệt đại hồi lang nguy hiểm hé mắt, nhìn chòng chọc Lạc Hoa tiểu bạch thỏ.

“Thì. . . . Người biết, ta cũng là nam, trước mặt. . . . Cũng sẽ muốn a, hơn nữa người cũng áp ta nhiều năm như vậy, để cho ta áp một lần là được rồi, chỉ một lần.” Lạc Hoa đáng thương ở trong ngực Ân Liệt so một lần, hẳn không có si tâm vọng tưởng đến muốn Ân Liệt sau này cũng cho hắn áp, mặc dù một lần cũng đã đủ vọng tưởng.

25. Chương 25

Ân Liệt như cũ ôm Lạc Hoa, mi mắt nhìn chăm chăm hắn, chỉ không lên tiếng, Lạc Hoa giấy giấy, giấy không ra cái ôm của Ân Liệt, liền bắt đầu muốn dùng chính sách đau thương.

“Ồ. . . Ta biết, người vốn không yêu ta, người theo ta ở chung một chỗ chỉ là bởi vì ta mang thai Ly nhi, người vốn không phải thật lòng yêu ta, nếu không như thế nào để cho ta một lần cũng không chịu, người liền đem ta làm thành tiết dục.”

“Hảo.”

“Người mới sẽ không. Cái gì? Người nói cái gì?” Lạc Hoa vốn còn muốn biểu diễn nữa nhưng nghe được câu hảo bất khả tư nghị kia sau, cả kinh không ngậm miệng lại, không thể nào? Hẳn thật đáp ứng?

“Ta nói hảo.” Ân Liệt lấy ngón tay điểm điểm chóp mũi Lạc Hoa.

“Có thật không? Vạn tuế!” Nghe đáp án thế, Lạc Hoa mừng rỡ nhảy lên giống như đứa bé.

“Đừng cao hứng sớm như vậy, ta là có điều kiện.”

“Cái gì? Còn có điều kiện a?” Lạc Hoa dừng lại.

“Nếu không người cho rằng thiên hạ có bữa cơm ăn chùa?”

“Biết, người nói đi, điều kiện gì?”

“Ta cho người ba năm thời gian, trong ba năm này người có thể dùng hết tất cả phương pháp đi áp đảo ta, ta bất kể người dùng thuốc dùng kế vẫn là dùng võ, chỉ cần người có thể thành công, ta cũng sẽ không tức giận.” Ân Liệt bồi thêm ba chữ với Lạc Hoa.

“Như vậy. . . .” Lạc Hoa không thuận theo.

“Có muốn hay không, không muốn thì thôi.”

Lạc Hoa cắn môi suy tính hồi lâu, mới nói: “Được rồi, đồng ý!”

Hai người thương lượng hảo sau vỗ tay làm thề, Ân Liệt liền hướng Lạc Ly vẫy vẫy tay, ý bảo xong.

Đám người Lạc Ly để tỏ lòng tôn trọng mà đứng phải xa xa, nguyên tưởng rằng sẽ thấy sư phụ cùng Lạc Hoa tiền bối đại chiến, nhưng bọn họ cũng là đứng ở một bên nhỏ nhỏ tiếng ở kề tai nói nhỏ, liền về chút ánh đèn từ xa nhìn lại, chỉ thấy bọn họ giống như ở tranh luận cái điều kiện gì mà thôi, hiện nay thấy Ân Liệt bày ra thủ thế quá quan, tất cả mọi người là sờ không được dạng gì trong đầu.

“Sư phụ, ngài là sao vượt qua kiểm tra ?” Chúng đệ tử nhần không qua lòng hiếu kỳ đem Cao Dương xui xẻo đẩy ra ngoài làm đại biểu đặt câu hỏi.

“Cái này các người chớ để ý, có thể vượt qua kiểm tra là tốt rồi, thời điểm không còn sớm, Ly nhi người mau lên đi đi, người còn một cửa phải vượt qua.” Ân Liệt giữ kín không nói ra, đây cũng đúng, nếu là đồ nhi hần biết, sư phụ luôn luôn cao cao tại thượng của bọn họ cùng Lạc Hoa tiền bối, mới vừa thương lượng đánh mông cùng vấn đề phản áp mà nói, tin tưởng trước khi trở về núi phải trước đem cầm ấn trở về.

Hỏi không ra đáp án mọi người không thể làm gì khác hơn là sờ sờ đầu, tâm tình nghi vấn tiếp tục lên đường, trong lòng cũng nghĩ mới vừa rồi sao không đứng gần một chút, thật vất vả đi tới đỉnh núi, ở trước phòng nhỏ giấu Tuyết Nhi ở đỉnh núi, một vị thiếu phụ xinh đẹp đứng ở một bên, phía sau còn đứng mấy tiểu tỳ che mặt thấp đầu, chờ đợi mọi người đến.

“Không nghĩ tới các người tới thật mau, ta cũng không nói nói nhảm, Ly nhi, hiện tại chính là cửa ải cuối cùng, phòng này cũng không phải là rất lớn, ta cho người một thời gian uống cạn một chung trà tìm ra Tiểu Tuyết Nhi ,chỉ cần người tìm được Tiểu Tuyết Nhi sau liền mặc cho người ôm đi.”

Lạc Ly cười gật đầu một cái ý bảo hiểu rõ, liền bước vào phòng nhỏ, từ từ quay một vòng sau, rồi đối với Cao mẫu ngoài cửa nói: “Nơi này có ba cửa ngầm.”

Trên mặt Cao mẫu thoáng qua vẻ tán thưởng, “Không hổ là Ly nhi, vậy người đoán Tiểu Tuyết Nhi ở đâu?”

“Kể này thật cao minh, Lạc Ly sâu sắc bội phục, nơi này không chỉ có có ba cửa ngầm, ở trong mỗi cửa giấu một người, khiến cho Lạc Ly cho dù có thể nghe ra hô hấp tiếng tim đập, cũng không có thể lấy này để phân biệt.” Lạc Ly nói đến chỗ này ngừng lại một chút, lại nữa nói : “Xin hỏi Cao bá mẫu, Lạc Ly chỉ có một lần cơ hội lựa chọn sao?”

“Không, chỉ cần Ly nhi tay chân khá nhanh, người muốn đem ba cửa ngầm toàn bộ khai hỏa cũng không có vấn đề gì, chỉ là chúng ta chắc là sẽ không đem phương pháp mở ra cửa ngầm nói với người .” Ý tứ nói đúng là người nếu là thời gian trong một chung trà ba cửa ngầm toàn bộ khai hỏa mà nói đều tùy người.

“Nhìn Cao bá mẫu tự tin như vậy, nghĩ đến ba đạo cửa ngầm này thực là có điểm diệu dụng, mặc dù Lạc Ly cũng rất muốn khiêu chiến tay nghề xảo tượng Cao gia một cái, nhưng ở dưới thời gian vội vàng, Lạc Ly vẫn là lựa chọn trước đem Tuyết Nhi nhà ta ôm đi.” Lạc Ly dứt lời lại dừng thân thể một chút, đứng ở trước mặt Cao mẫu cười cười, sau đó trực tiếp quẹo phải, đi về phía một tiểu tỳ che mặt thấp đầu phía sau Cao mẫu không tầm thường chút nào, đem nàng trực tiếp ôm lấy.

“Oa a!” Tiểu tỳ một tiếng thét kinh hãi, vội vàng hướng về phía trước bầu vú ở đầu vai Lạc Ly để tránh rơi xuống, vừa lúc vừa ngẩng đầu liền làm cho Lạc Ly một tay đem cái khăn che mặt tháo ra, không phải là tân nương Tuyết Nhi phiêu phiêu của chúng ta thì là ai?

” Ba ba.” Mấy tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên, Cao mẫu cực kỳ tán thưởng nhìn Lạc Ly, “Quả nhiên lừa gạt không được Ly nhi, hiện nay người có thể ôm người của người trở về hoàn phòng, chỉ là muốn thỉnh giáo một chút, Ly nhi người là nhìn ra thế nào đây?”

“Thỉnh giáo không dám, thật ra thì kế sách này rất hoàn mỹ, không cần trước có mặt thất giấu người phân tán lực chú ý , còn ánh sáng mờ tối đem người trực tiếp đứng ở trước mặt mọi người, hảo một chiêu đại ẩn

không bằng không ả, đáng tiếc ai kêu Tuyết Nhi nhà ta bắt đồng như vậy, coi như là một tiểu tiểu tỳ của Cao bá mẫu cũng thảo hỉ, có thể nào bảo Lạc Ly nhận không ra?”

“Ha hả, tốt lắm tốt lắm, người buồn nôn liền đem người của người ôm trở về đi, đừng ở chỗ này mà nói với Cao bá mẫu người, không, Ly nhi nên mở miệng gọi mẹ, ha hả.” Lại một người thực lực phi phạm, đáng đáp lại đẹp trai lắm nhĩ tử, Cao mẫu vui nha.

“Cận tuân mẫu mệnh!” Lạc Ly bỏ lại một câu như vậy, tiếp theo một cái chớp mắt liền đã không thấy người.

“Đến đến đến, thân gia, trong phòng nhỏ có chuẩn bị rượu và thức ăn đây, chúng ta thật lâu không có hàn huyên một chút, Dương nhi, đi chân núi đem cha người gọi về tối.” Cao mẫu cười khanh khách hướng Lạc Hoa cùng Ân Liệt kêu, vẫn không quên sai sử Cao Dương đi gọi người.

Nhìn Cao Dương thân hình chợt lóe không thấy sau, mọi người cũng cười khẽ vào phòng, cũng thức thời không đi quấy rầy tân nhân.

Trở xuống dùng Tuyết Nhi ngôi thứ nhất

Khi Lạc Ly tìm ra ta, đến đem ta ôm ở trước mặt mọi người đi “Hoàn phòng”, ta toàn bộ quá trình đều hồng mặt núp ở trong ngực Lạc Ly, tuy biết đây là giai đoạn tất trải qua của hôn lễ, vẫn là quần nói không ra lời, mặc cho Lạc Ly đem ta ôm như công chúa đem ôm trở về tân phòng, tuy nói là tân phòng, cũng chỉ bất quá là bên trong gian phòng của Lạc Ly tái phối lấy trang sức tím trắng nhị sắc, làm cho hết sức hỉ khí mà thôi.

Lạc Ly ôm ta vào gian phòng sau, liền thẳng hướng trên giường kia đi tới, vốn là giường một người, mấy năm trước ta tiến vào chiếm giữ sau Lạc Ly liền tăng thêm thành giường hai người, bản thân ta lại cùng cư dân này chênh lệch rất nhiều, làm cho giường hai người bình thường ở trong mắt ta, cùng giường king size không có cái gì khác nhau.

Lúc này trên giường cũng được dùng tím trắng phô hảo, ta ngồi lên sau liền khấn trương đến hồn thân cứng ngắc, tuy nói nhiều năm qua cùng Lạc Ly hoan hảo không ít lần, nhưng hôm nay là ngày đặc biệt như vậy, lại là tân phòng chăn mền mới, tổng làm cho người ta cảm thấy khấn trương ngoài ý muốn.

“Là ai ra chủ ý này? Chẳng những che mặt, còn thoa son phấn, không nghĩ tới Tuyết Nhi bảo bối nhà ta hoá trang nữ trang làm người ta vui mừng như vậy.” Lạc Ly lấy tay nâng lên mặt của ta, mặt khoái trá đem ta nhìn từ đầu tới chân, vẫn không quên phát ra tiếng tán thưởng.

“Là mẹ nuôi, vốn là. . . Vốn là cha nuôi cùng ca chỉ làm cho ta trốn đến trong cửa ngầm, sau tới Hoắc đại ca báo lên cho, nói các người đã qua cửa ải của ca, mẹ nuôi nghĩ trò bình thường không lừa được người, lại thấy đồng tiểu tỳ kia, nhớ tới truyền thống trong Diệu Tinh quốc, cô nương xuất giá đều che mặt, liền đem ta bắt thay đổi quần áo, vốn là ta cũng liều chết không thuận theo, nhưng ta không trốn được mẹ nuôi.”

Hồi tưởng tình cảnh khi đó bị một đồng con gái đè lại thay quần áo, mẹ nuôi còn vừa cười xấu xa vừa cho mình trang điểm, thật rất muốn khóc, mình chọn Lạc Ly làm bạn thật chọn đúng rồi, bên này phái nữ bây giờ quá mạnh mẽ, ô.

“A, làm tốt lắm làm rất tốt, Tuyết Nhi nữ trang rất mê người, người sau này chỉ có thể mặc nữ trang ở trước mặt ta, biết không?” Lạc Ly hôn hôn ta một cái sau, liền đem ta đè ở trên giường, nửa người cũng áp lên.

“Nếu không phải là lúc này không phản kháng được mẹ nuôi, ta làm sao mặc nữ trang? Người cho ta có biến trang phích* a?” Giận Lạc Ly không có nghiêm chỉnh, ta vùng lên quả đấm tại trên đầu vai hấn đánh một cái, một chút cũng không có để ý tình cảnh nguy hiểm của chính mình.

*giống như nghiện cosplay =]]

“Biến trang phích? Phốc, ha ha ha, Tuyết nhi người thật là một bảo bối.” Lạc Ly giống như bị danh từ hiện đại của ta điểm trúng huyệt cười, cả thân thể đè ở trên người ta, đem mặt chôn ở trên đầu vai ta thẳng cười nhẹ.

“Tốt lắm, người cười đủ chưa, chớ áp ta, trước hết để cho ta đem nữ trang mắt mặt này đổi lại hãy nói.” Ta ở dưới người Lạc Ly dùng sức giãy dụa.

“A, ngọc Tuyết Nhi, dù sao lát nữa cũng là phải cởi ra, hiện tại đổi lấy có ý nghĩa sao? Huống chi khó được mẹ nuôi tâm huyết, chớ lãng phí.” Lạc Ly chẳng những không có buông ta ra, ngược lại đem ta ép tới chặt hơn, bàn tay từ vạt áo trước y phục chạy vào đi vuốt ve da thịt trước ngực ta, cũng một ngụm hôn lên ta muốn nói ra.

“Ừ. . .” Muốn phản bác bị Lạc Ly hôn thành tể toái rên rỉ, cùng Lạc Ly đến nay, trên kinh nghiệm đã không phải là con nít ngày xưa, chẳng qua là ở dưới kỷ hôn tràn đầy thâm tình của Lạc Ly, ta vẫn chỉ có đầu hàng.

Lạc Ly buông miệng ta ra, từ đó hôn lên thù du ta, ta mới phát hiện vạt áo trước đã mở lớn, vốn là hôm nay ngày đặc biệt thân thể đã có điểm kích động, lần này để cho Lạc Ly làm, hai là hóa thành một cái đầm xuân thủy, cũng tái vô lực động tác.

Lạc Ly kế tiếp đem hai chân ta nâng cao, bàn tay bắt tiết khổ ta lôi kéo, nửa người dưới đã quang lưu lưu, chỉ dư váy dài của tỳ nữ, lỏng lẻo gắn trên người, đột nhiên mẹ nuôi phân phó nhanh chóng vào đầu của ta, để cho ta tìm về lý trí, đẩy đầu Lạc Ly muốn liếm đi lên, vội vàng kêu lên.

“Chậm. . . Chậm , mẹ nuôi nói, trước khi làm phải tới trước bàn nhỏ bên kia ăn.”

“Hảo Tuyết Nhi, hiện tại đều như vậy người cũng đừng so đo nhiều như vậy, làm xong rồi ăn cũng giống nhau.” Lạc Ly ách thanh nói với ta, còn ác liệt dùng vật cực lớn kia của hắc ma sát bấp đùi ta.

Trên mặt ta đỏ lên, nhưng nhớ lại lời của mẹ nuôi, ta vẫn là quyết định không chịu hắc dẫn dụ, “Không được! Mẹ nuôi nói ăn trước khi làm, nếu không sẽ mất linh!”

“Hảo hảo hảo, dù sao ở trên giường làm nhiều, ở trên bàn làm cũng có tư vị.”

“Người nói cái gì? Oa a!” Không đợi ta nghĩ hiểu Lạc Ly nói vậy là có ý gì, hắc đem cả người ta ôm đến trước bàn nhỏ, để cho ta ngồi vào trên đùi hắc, cái mông liền trực tiếp đụng phải cái kia của hắc.

“A, nếu không như vậy trước cấm vào như thế nào? Chúng ta vừa làm vừa ăn?” Lạc Ly xấu xa cố ý ở tai ta nói tình thoại mắc cỡ này, thanh tuyến bao hàm tình dục kia chấn đến thân thể ta một trận như nhũn ra.

“Người đều khi dễ ta.” Ta sợ hắc thật sẽ không làm trơn liền cấm, vội vàng trước cầu xin tha thứ.

“Hảo, không khi dễ người, muốn ăn cái gì, ăn trước đi, sớm một chút ăn xong chúng ta tiếp tục.” Lạc Ly nói xong lại ý xấu dùng cái kia của hắc đỉnh cái mông ta một cái, làm cho ta kinh hô ra tiếng.

“Mẹ nuôi nói, vào phòng sau trước phải cùng người ăn ngũ vị quả này, ngụ ý phu phu từ nay về sau bất kể ngọt chua khổ cay mặn đều phải cùng nhau đối mặt.”

Ta hồng mặt tận lực không nhìn bàn tay tác quái ở trên cái mông ta, cầm lên cái đó trên cái đĩa bề ngoài giống như anh đào, cũng là quả màu tím đậm, đút cho Lạc Ly một, nào biết Lạc Ly một ngụm ngậm sau, ngũ vị vô trái cây ngọt, thịt chua, thân mặn, tâm khổ, tử cay, Lạc Ly còn cố ý để cho quả kia cắn bẻ ở trong miệng của chúng ta, trong phút chốc ngũ vị giao tập, nói không ra loại tư vị nào.

Thật vất vả khóa ngũ vị quả nho nhỏ kia phân thực cho chúng ta xong, ta lắc đầu một cái đem thần trí lắc trở lại, lại cầm lên một con gì chiền giống như con thuyền nhỏ, “Ăn xong thuyền gỗ, sau này hòa hòa mục mục, phu phu một cái thuyền, một lòng.” Lúc này là ta đem đồ chiền ném vào miệng mình, kết quả Lạc Ly tới giành ăn.

“Cuối cùng là mật nãi quả, điềm điềm mật mật, ách. . . Nhiều con nhiều thọ.” Ta cầm mật nãi quả bằng quả đầm lớn, hồi tưởng lời mẹ nuôi nói câu kia nội tâm luôn là có loại rất cảm giác quý dị.

Sau một khắc mật nãi quả trong tay đã bị Lạc Ly đoạt đi, chỉ thấy Lạc Ly lộ ra tà tà cười xấu xa, nói: “Mật nãi quả này, chúng ta dùng một loại phương pháp ăn khác như thế nào?” Dứt lời liền một tay đem đồ trên bàn gạt qua một bên đi, sau đó đem ta ôm lấy đặt ở trên bàn.

“Người đừng lại bôi ta một thân đều là nước mật nãi quả, dính lắm.” Ngồi ở trên bàn ta giãy giụa , định đem mật nãi quả đoạt lại để cho Lạc Ly không thể làm ác.

“A, lúc này sẽ không, huống chi, nhất định phải (ăn) không phải sao? Dừng bồi nhiều lãng phí.”

Ta vừa nghe đến Lạc Ly cường điệu chữ ăn đó liền cảm giác sâu sắc không ổn, quả nhiên tại một khắc, Lạc Ly liền đem ta đẩy ngã ở trên mặt bàn, thuận thế bắt chân của ta nhấc lên, vấy yếm hạ quang lưu lưu tiểu cái mông liền phơi sáng .

“Oa a! Người muốn làm cái gì?” Thành thật mà nói, ta cũng biết rõ chuyện cho tới bây giờ, tái hỏi cái vấn đề này có vẻ vô cùng ngu ngốc, nhưng vẫn là không nhịn được lên tiếng hỏi, chỉ vì trừ lời này ta cũng không nghĩ ra những lời khác.

Giờ phút này cái mông ta bị nâng cao cao, đầu gối cũng đập đến bên tai, cả trọng tâm cũng dời đến trên đầu vai cùng mặt bàn tiếp xúc, khó có thể thăng bằng hai tay ta vô ý thức ở loạn huy, đem không ít quả đặt ở trên mặt bàn đều vung xuống sàn nhà .

“A!” Ta kinh ngạc khi ở cửa cốc truyền đến cảm xúc hoạt nị, mới phát hiện Lạc Ly nhưng lại cúi đầu hướng địa phương mắc cỡ kia của ta liếm lên.

“Tối nay sẽ để cho ta tới hầu hạ người ăn mật nãi quả đi.” Liền góc độ này, ta rõ ràng nhìn thấy Lạc Ly đem đầu nhọn của mật nãi quả kia bỏ vào trong miệng cắn, sau đó thuận theo đầu ngọn kia, một cái cắm vào cửa cốc mới trải qua nước miếng bồi trơn.

“Ai nha! Oh. . . Ngộ.” Nước mật nãi quả lạnh như băng nồng nhiều thuận theo cửa cốc chảy vào bên trong cơ thể của ta, bên trong chất lỏng đè ép cảm giác hết sức quái dị, xúc cảm xa lạ kia khiến cho ngón chân ta cong lên, đóng chặt ánh mắt, tay quào loạn mặt bàn.

“Tốt lắm, ăn xong một, đủ chưa? Không đủ? Hảo, tái một.” Nghe được thanh âm của Lạc Ly, ta vừa mở mắt mắt, dĩ nhiên thấy hân thần sắc nghiêm túc đối với cái mông ta ở tự hỏi tự đáp, nói xong còn yêu thương ở trên cái mông ta vỗ nhẹ hai cái, quần đến trên mặt ta thiếu chút nữa thiêu đốt .

“Lạc Ly người cái này biến thái ——! oa a!” Lời mới mắng ra miệng lại bị xúc cảm một mật nãi quả nhét vào cắt đứt.

“Chớ. . . Chớ đẩy, nhét không được, nhét không được.” Thứ hai chen xong sau, Lạc Ly muốn chen cái thứ ba, dọa cho ta sợ đến vội vàng xin khoan dung.

“Phải nhét hết, ta xem cái miệng nhỏ nhắn của người uống nước trái cây uống đến đang cao hứng đây, nhìn, cái thứ ba không phải là toàn bộ tiến vào sao? Kẹp chặt chút cho ta, chớ phun ra nha.” Lạc Ly bỏ qua vỗ trái cây thứ ba, lại vỗ cái mông ta một cái, làm cho ta thiếu chút nữa liền không giữ được cốc môn.

Hiện tại trong bụng ta cơ hồ tràn đầy hương vị ngọt ngào của nước mật nãi quả, bụng căng trướng hết sức khó chịu, hơn nữa mơ hồ có loại cảm giác muốn bài tiết dâng lên, càng thêm mắc cỡ muốn khóc.

“A! Chớ. . . Chớ liếm.” Ta còn liều mạng kẹp chặt cốc môn, không để cho nước trái cây kia dẫn ra ngoài, Lạc Ly dĩ nhiên cúi đầu liền hướng trên cốc môn ta liếm kên, còn một cái ở dưới liếm từ bên trong ra bên ngoài, giống như muốn đem một mảnh cánh hoa thuận thế mở ra, làm cho thân thể ta một trận như nhũn ra, cuối cùng cũng không giữ được cốc môn, phun ra dịch quả màu nhũ bạch, làm cho Lạc Ly thuận thế liếm đi.

“Xem một chút cái miệng nhỏ nhắn của người này, mị người biết bao nhiêu, rõ ràng cũng dùng qua không ít lần, vẫn còn nộn hồng như xử nữ, cái miệng nhỏ nhắn này khai khai hợp hợp , còn không ngừng nặn ra nước nhũ bạch quả, nhìn qua thật thật mỹ vị, bảo bối. . . Người thật không muốn ta liếm sao?”

Lạc Ly vừa liếm lấy cốc môn của ta, vẫn không quên dùng giọng nói đứng đắn sắc tình kia của hân nói, đối với ta sớm bị Lạc Ly làm cho tứ chi như nhũn ra, đầu óc như một đoàn bông hoa loạn tào tào, chỉ có thể thuận theo Lạc Ly liếm phát ra từng tiếng kêu mị che dấu không được, cũng tái lực nói ra một câu đầy đủ, vào thời khắc này ta thật sâu cảm nhận được, cái gì gọi là người bình thường nghiêm chỉnh nhất, trên giường biến thái nhất.

Lạc Ly chuyên tâm nhất trí liếm nước mật nãi quả trong cơ thể ta, liếm vài ngụm phát giác không có chất lỏng chảy xuống thì lại đuổi ngón tay vào móc ra, móc hai cái dính chút nước trái cây sau lại lần nữa liếm

lên, ta chỉ có thể dùng cổ họng lớn tiếng rên rỉ , tại không có bất kỳ gì dựa vào , dục vọng của ta lại giờ lên cao cao, nhắm thẳng vào cầm ta, lỗ nhỏ tiết ra yêu dịch, dọc theo đầu nắm kia, nhỏ giọt đến trên gò má cùng trên cổ ta.

Trong lúc đó tân phòng đều tràn ngập mùi tình dục Lạc Ly liếm hút, nước mật nãi quả chen vào trong cơ thể ta đã xem gần bị liếm thực thanh quang, mà ta cũng không chịu được tình dục giày vò, trong cơ thể chỗ dừng đạo phẳng phát có ngàn vạn con tiểu trùng cắn, không ngừng hướng ta nói nó hi vọng được dục vọng lấp đầy.

“Ly . . .Ly . . . Chớ liếm, ta muốn người đi vào. . . Đi vào. . .” Ta xụi lơ thân thể hướng Lạc Ly cầu khẩn nói, hiện nay bị dục vọng khuấy điên rồi cũng không có thể đi để ý vấn đề thẹn thùng hay mắc cỡ kia.

“Hảo hảo, lập tức đi vào.” Xem ra bản thân Lạc Ly là dục hỏa đốt người, ta nói xong câu nói kia sau, liền đem ta nằm ngang ở trên bàn, để cho hai chân ta gác hai bên đầu vai, quần áo cũng không cởi, cũng chỉ giải khó đầu, móc ra thứ cực lớn như lửa trụ kia của hắn, liền dùng nước mật nãi quả làm trơn hướng ta công tới.

“Nha! Ừ a. . . A.” Mặc dù có tiền hí mở rộng, chẳng qua là cực lớn của Lạc Ly , một khắc tiến vào kia không thể tránh được có đau đớn, nhưng trong phút chốc thân thể bị cảm giác phong phú thỏa mãn, lại làm cho ta có thể đem đau đớn ban đầu sao lãng, phụ họa Lạc Ly tiến hành va chạm, để cho ta từ từ tiến vào xoáy nước được đặt tên là khoái cảm.

Lạc Ly thấy thân thể ta đã hơi quen, trong tiếng kêu cũng không cảm thấy đau , liền tăng nhanh tần số va chạm, bắt đầu chín cận một sâu lên, quy luật ma sát làm khoái cảm từ từ chất đọng, ước chừng rút ra cảm vào chừng trăm cái sau, Lạc Ly bắt mất cá chân của ta, đem thân thể của ta xoay ngược lại một trăm tám mươi độ , dừng đạo bên trong đột nhiên xuất hiện ma sát cực nhanh khiến cho ta trong nháy mắt thét chói tai lên tiếng, mãnh liệt khoái cảm thiếu chút nữa để cho ta tinh quan thất thủ.

Ta quỳ gối ở bàn giờ lên cái mông chịu đựng Lạc Ly từng cái một càn va chạm mãnh liệt, nửa người trên toàn bộ nằm ở trên bàn nhỏ, theo Lạc Ly luật động mạnh mà có lực thân thể ta một cái lại một cái rung động ,cùng Lạc Ly hoan ái nhiều lần như vậy, liền tư thế quỳ sấp này làm ta không chịu nổi, bàn tay Lạc Ly nắm chặt cái mông tròn của ta, mỗi một lần cắm vào đều đỉnh đến hoa tâm, ta chỉ cảm thấy ta sắp điên mất rồi.

“Tuyệt Nhi, Tuyệt Nhi của ta.” Lạc Ly cúi người xuống, đưa ra bàn tay hắn, một tay đi vòng qua trên cầm ta, dùng hai ngón tay ở trong khoang miệng ta lật tới lật lui đầu lưỡi ta, một cái tay khác là đưa đến phía dưới thân thể, ở trên dục vọng của ta, cái vấy thật dài giờ phút này lỏng lẻo treo ở bên hông, vạt áo trước cũng đã lớn mở, để cho Lạc Ly một trảo càn thêm lộ ra sau cổ, khăn trùm đầu ban đầu được tỉ mỉ buộc cũng vì lay động kéo dài mà xuất hiện dấu hiệu lỏng lẻo.

“Ngô. . . A nha. . . Ừ. . .” Miệng bị ngón tay Lạc Ly mạnh mẽ mở ra, tiếng rên rỉ làm cho người ta đỏ mặt tim đập càng thông thuận ở trong miệng ta chảy ra, ngón tay Lạc Ly dính đầy nước miếng ta không còn kịp nuốt vào , ngay sau đó đánh úp về phía thù du trước ngực ta, dưới ba điểm công kích , khoái cảm nhất thời tăng lên gấp bội, cảm giác giống như thăng thiên lập tức hướng ta đánh tới, dẫn tới thân thể một trận co rút.

“Ly. . .Ly. . . Ngô. . . Không được, không được, ta muốn đi ra, a——! : Trước mắt giống như bạch quang chợt lóe, thân thể chỗ sâu dục vọng hợp lại bắn ra, từ đó làm dừng đạo một trận kịch liệt co rút lại.

“Nha, người tiểu yêu tinh này, thiếu chút nữa người liền kẹt ra.” Lạc Ly lại ở trên cái mông ta vỗ nhẹ một cái.

Ta giải phóng dục vọng sau, cả người đã thoát lực nằm ở trên bàn nhỏ, cũng tái vô lực đi so đo lời Lạc Ly nói, bên trong kia gắng gượng lại làm cho ta biết, trận này không thể mau kết thúc như vậy, quả nhiên dưới một khắc, Lạc Ly lần nữa đem ta xoay ngược một trăm tám mươi độ lại, để cho hai tay ta bắt lấy vai hắn xiết chặt, sau đó trực tiếp đem ta bế lên.

“A—! Không được, quá sâu, quá sâu, không muốn!” Lạc Ly đem ta ôm lên, cả người trọng tâm đều rơi xuống bộ phận tiếp hợp cùng Lạc Ly, vốn là hình thể ta cùng Lạc Ly kém nhiều, ta không thể hoàn toàn dung nạp thứ cực lớn kia, mỗi lần cắm vào đến tám phần đã là cực hạn của ta, nhưng tư thế này, lại cứng

rắn để cho cực lớn của Lạc Ly lại tiến vào một chút xú, hoa tâm bị cường lực đỉnh áp, một trận làm ta dâng lên cảm giác sợ hãi, thật có loại cảm giác cứ như vậy sẽ để cho Lạc Ly xuyên thủng.

Lạc Ly cũng giống như là phát hiện có cái gì không đúng, dùng bàn tay ở trên cái hông ta nhắc lên, làm cho cực lớn kia đi ra một chút xú, cuối cùng cho ta một cơ hội thở một hơi, nhưng sau một khắc Lạc Ly liền tư thế này, trực tiếp đi tới chỗ giường, khoảng cách hơn mười bước ngắn ngủn, bị Lạc Ly cố ý thả chậm, mỗi lần đi lên từng bước, phía dưới cũng sẽ theo cước bộ Lạc Ly, bị đỉnh lấy một cái nho nhỏ, tới trên giường, tình dục cũng đã lần nữa nhiễm thượng cập mắt ta.

“Tuyệt Nhi bảo bối của ta, đừng nhanh như vậy không được, chúng ta đêm nay còn dài a.” Lạc Ly dứt lời lại ở trên môi ta hôn một cái, tiếp tục vui đùa khổ làm, mà ta cũng đã bị đỉnh lộng ý thức đều bay đến ngoài không gian, vô lực đáp lời.

26. Chương 26

Đêm hôm đó cùng Lạc Ly làm bao nhiêu lần ta cũng không nhớ, ta chỉ mơ hồ biết khoái cảm một lần lại một lần phủ xuống, có nhiều lần thậm chí mãnh liệt đến thiếu chút nữa đoạt đi hô hấp của ta.

Túng dục sau sáng sớm dĩ nhiên là hỗn thân đau nhức, may mắn khi đó điều dưỡng thân thể có chút thành tựu, không có phát sinh sốt cao như trước, bất quá cũng là thiếu chút nữa đau đến không bò dậy nổi hưởng Ẩn Liệt cùng Lạc Hoa bọn họ thỉnh an, ta sau khi đem Lạc Ly cấm dục gần nửa tháng, bất quá cấm dục xong đến buổi tối này thứ nhất, ta thật sâu hiểu đến, để cho một người thượng người nghiện cấm dục, kết quả đau vẫn là mình, ô.

Tóm lại ngày đó qua, ta liền chính thức cùng Lạc Ly ghi danh hộ tịch thành một đôi, chỉ là bởi vì thân thể vẫn còn ở giai đoạn điều dưỡng, không thể ra Vụ Ẩn đảo, cứ thế vẫn không thể ở Diệu Tinh Cao gia làm yến hội, mà Cao gia thương vụ bận rộn, Tử Lam ở Ngưỡng Nguyệt quốc là tể sư cũng không thể lâu dài bỏ lại, tiệc cưới ta qua sau, cha mẹ nuôi cùng Cao Dương Tử Lam bọn họ đã rời đảo đi xa, Vụ Ẩn môn trên Vụ Ẩn đảo lần nữa trở về bình lặng, mà ta cũng tiếp tục điều dưỡng thân thể, cố gắng phấn đấu vì tương lai của mình.

Hôm nay đã qua năm năm đầu, ta cùng với Lạc Ly kết hôn cũng đã qua hai năm, vừa mới bắt đầu điều dưỡng thân thể, hiệu quả vô cùng rõ rệt, nhìn thân thể mình càng ngày càng hảo, nội tâm kia phân vui sướng cũng mau sắp sửa chảy đầy ra ngoài, chẳng qua là theo thời gian tăng trưởng, tiến độ thân thể điều dưỡng cùng hiệu quả lại bắt đầu chậm lại, một năm gần đây thậm chí đã hoàn toàn dừng lại, mặc dù không có biến tệ, nhưng cũng không có xa hơn chỗ tốt.

Căn cứ Lạc Ly cùng Ẩn Liệt cận kề kiểm tra, cộng thêm kiến thức học đến trên địa cầu, trừ gien thuộc về địa cầu của ta, cũng có thể là ta dĩ vãng cuộc sống ở địa cầu của ta không tốt lắm (tỷ như thức ăn bỏ đi, không khí vẫn đục... v..), cùng với lúc vừa tới lắc lư, đem thân thể quá độ vất vả mà sinh bệnh, hiện nay kiểm tra được, chức năng nội tạng của ta dị thường suy yếu, mặc dù không như lúc tới dăm ba bữa bệnh nặng bệnh ít, nhưng trạng thái lại như người tuổi già, cứ như vậy vẫn vất vả mà sinh bệnh, coi như từ nay về sau ta vẫn điều lý bổ túc, có thể cũng chỉ còn lại trăm năm tuổi thọ.

Đến giờ phút này, ngay cả Ẩn Liệt cũng cảm thấy Tục Thế đan có thể chính là linh dược cứu mạng duy nhất của ta, nếu thật muốn ăn dĩ nhiên là càng sớm càng tốt, thời gian kéo càng lâu, nội tạng ta vất vả mà sinh bệnh thì càng thêm nghiêm trọng, chẳng qua là Lạc Ly lại đau lòng ta, chậm chạp không chịu để cho ta ăn Tục Thế đan kia.

Như vậy gián đoạn lại kéo dài mấy ngày nay, vấn đề có muốn ăn Tục Thế đan hay không, đã thành một cái gai trong lòng ta, ăn, đau đớn liên tục bảy ngày dĩ nhiên rất kinh khủng, nhưng so với đau, ta lại càng sợ cùng Lạc Ly tử biệt, cuối cùng cũng dưới liên tục suy tính, khi Lạc Ly trở về Húc Nhật quốc xử lý sự vụ thì ta tìm tới Lạc Hoa.

“Tiểu cha, ta có thể hỏi người một chuyện không?” Ta đem Lạc Hoa kéo đến trong phòng của mình, nói là lúc nhàn làm ra điểm tâm, mỹ kỳ danh vì buổi chiều trà , mời Lạc Hoa tới mở cửa hỏi thẳng.

“Liên quan đến Tục Thế đan?” Lạc Hoa cầm lên gạo nếp cao ta làm cắn miệng sau, lại hợp miệng trà xanh, cũng không ngẩng đầu lên , liền ném một câu như vậy.

“Ừ, có một số việc, thật rất muốn biết, có thể đem cảm giác lúc đó nói cho ta biết không?” Biết mình ý đồ rất rõ ràng, cũng không còn kỳ quái Lạc Hoa có thể nào đoán được.

“Muốn biết cái gì?” Lạc Hoa nghĩ đến là ủng hộ ta ăn Tục Thế đan, cũng không còn suy tính, rất sảng khoái trực tiếp hỏi đáp vấn đề của ta.

Mặc dù cũng muốn hỏi nhiều điều, nhưng trong lúc nhất thời bị hỏi muốn biết cái gì, lại chỉ có thể ngốc ở một bên không phản ứng, trong óc không ngừng hoạt động , sửa sang lại suy nghĩ của mình, Lạc Hoa cũng không thúc giục, lẳng lặng ăn điểm tâm chờ ta, trong lúc nhất thời gian phòng châm rơi có thể nghe, chỉ có tiếng Lạc Hoa nhai điểm tâm.

“Tiểu cha tại sao lại muốn ăn Tục Thế đan kia?” Qua một lúc lâu sau, quyết định hỏi từ đầu đi.

Lạc Hoa nghe vậy cũng không trực tiếp trả lời, ngược lại từ từ cầm khối điểm tâm trên tay ăn xong, cầm khăn tay trên bàn xoa xoa tay sau mới hướng ta nói: “Khi đó cùng Ân Liệt có chút hiểu lầm, chỉ cảm thấy không thể nào cùng hắn ở chung một chỗ, nhưng là lúc đó ta còn trẻ tâm cao khí ngạo, chỉ nghĩ nếu là không thể cùng hắn cùng nhau, cũng muốn để cho hắn cả đời không thể quên mình, nhất thời xông bất tỉnh đầu, tự mình ăn Tục Thế đan kia, bố trí lừa hắn một đêm, sau đó liền chạy, bây giờ nghĩ lại mình khi đó thật đúng là người ngu ngốc.”

Nghe được đáp án của Lạc Hoa, ta âm thầm lộ ra mỉm cười ý hiểu, sau đó tiếp theo hỏi: “Ăn Tục Thế đan sau không phải đau đớn bảy ngày sao? Người bố trí sư phụ một đêm liền chạy, cũng không kịp chạy về Vụ Ân đảo đi? Chính người là sao chịu đựng qua ?”

“Dùng Tục Thế đan sau trong vòng một ngày phải trước cùng nam tử giao hợp, cũng để cho tinh hoa ở lại trong cơ thể mình mới xong , trước lúc được hiệu phát huy ước chừng qua nửa canh giờ, ta chính là lợi dụng đoạn này sau chuẩn mất, khi đó ta muốn bố trí hắn, sớm một chút ở phụ cận yên lặng mướn cái viện, đem hết thầy muốn dùng gì đó đều trước chuẩn bị xong, mướn cái đại phu ở bên giúp một tay, cứ như vậy tự mình qua bảy ngày.”

Giọng nói Lạc Hoa giống như là hơi hợt , nhưng tay hắn hơi phát run, cùng với dáng vẻ nhàn nhạt rũ mắt xuống nhìn ly trà xuất thần, đều không khó khăn để cho ta tưởng tượng đến lúc ấy là một trạng huống thê thảm như thế nào, mặc dù chuyện này tại hành vi quá tùy hứng, nhưng không thể phủ nhận , dùng khí cùng tính bền bỉ của Lạc Hoa đúng là làm cho người ta vô cùng kính nể.

“Khổ cực người.” Nhìn dáng vẻ Lạc Hoa qua thật lâu, ta thực cũng không tái hỏi lúc ấy hắn là có bao nhiêu đau, chỉ có thể nhẹ nhàng hỏi thượng một câu như thế, vào thời khắc này ta bây giờ cảm tạ lúc ấy Lạc Hoa tùy hứng, nếu không cũng chưa có giờ phút này ta cùng với Lạc Ly.

Lạc Hoa nghe vậy chỉ đối với ta cười cười, nhắm mắt lại mở ra sau, đã hồi phục dáng vẻ sảng khoái bình thường kia, “Tốt lắm, tiểu oa nhi người rốt cuộc muốn biết cái gì? Tán gẫu lâu như vậy cũng chỉ nói chuyện của ta, có thể nào người kêu ta tới chỉ là muốn Bát Quái?”

Ta âm thầm le lưỡi một cái, quyết định còn là nói thẳng đi, “Ta muốn hỏi một chút, ăn Tục Thế đan sau nhất định sẽ hoài thượng hài tử sao?”

“Cơ hội hoài thượng gần như tám phần, chẳng qua là được hiệu duy nhất của Tục Thế đan là, sinh hài tử sau, mọc ra túi nang cũng sẽ theo hài tử lui ra ngoài, sau đó nếu là muốn tái hoài thượng phải ăn một lần nữa.”

“Kia không phải lại đau một lần?” Ta trợn to hai mắt, đau quá như vậy một lần ai còn sẽ tái sinh a?

“Dĩ nhiên, bất quá lần thứ hai sau cảm giác đau nghe nói có thể so với lần đầu tiên giảm bớt rất nhiều, có thể là bởi vì thân thể một bộ phận cơ năng thành thói quen đi.”

“Nếu là túi nang kia là duy nhất, kia. . . . Nam tử ăn Tục Thế đan sau chẳng lẽ giống như cô gái sẽ có quỳ thủy sao?” Ta có chút xin lỗi hỏi, điểm này thật sự là trừ đầu đón ra, là vấn đề phiền não nhất của ta, nếu không phải là Lạc Ly sợ ta loạn tưởng, đem tất cả bộ sách có liên quan đến Tục Thế đan đều thu hồi, ta cũng sẽ không đi tìm Lạc Hoa hỏi.

“Cáp cáp cáp cáp, tiểu oa nhi trong đầu ngươi có cái gì, dĩ nhiên sẽ không, oa ha ha. . . . Bụng thật là đau, cứu mạng.” Lạc Hoa đầu tiên là trợn to hai mắt, mặt bị kinh ngạc đến nhìn ta, sau đó cũng rất không nể mặt nằm ở trên bàn cười to, còn bên cười bên ẩn bụng, lệ cũng mau xuất ra, hại ta quần thiếu chút nữa muốn chui xuống bàn.

“Tiểu cha đừng cười!” Ta thẹn quá thành giận nói.

“Hảo hảo hảo, không cười, tiểu oa nhi ngươi thật thật là đáng yêu.” Lạc Hoa nhu bụng, an ủi sờ sờ đầu của ta.

“Tiểu cha ngươi có thể lấy đến Tục Thế đan không?”

“Ta trước cầm lấy được, hiện tại dĩ nhiên cũng cầm lấy được, nhưng tiểu oa nhi ngươi xác định ngươi muốn ăn? Ly nhi bỏ được sao?” Lạc Hoa dùng mắt to tú khí kia của hần, nghiêm túc trừng mắt của ta, giống như muốn đem linh hồn của ta nhìn thấu.

Tâm ta hư trừng mắt nhìn, cúi đầu, ảo não nói : “Không muốn cũng phải muốn đi, huống chi muốn có, không phải sao? Lạc Ly bên này, ta sẽ đi nói với hần, ta chỉ muốn hỏi tiểu cha ngươi có nguyện ý thay ta tìm tới một viên Tục Thế đan hay không.”

Ta thấp đầu, lại vẫn cảm giác được tầm mắt Lạc Hoa phóng ở trên người ta lòng ta đúng là còn không có phương án như thế nào đi thuyết phục Lạc Ly để cho ta ăn Tục Thế đan kia, chỉ nghĩ đến nhất định phải đem đan được lấy trước tới tay, mới có thể cùng Lạc Ly đàm phán.

“Hảo.” Lạc Hoa một tiếng đáp ứng kia làm cho ta ngẩng đầu lên, nhìn khoe miệng hần câu lên dáng vẻ vẫn là nhất phái tiên hiệp như vậy, cũng không biết nội tâm hần đang suy nghĩ cái gì, bất quá có đan được, ta cuối cùng cũng là an tâm một chút.

Cùng Lạc Ly đối thoại sau qua mấy ngày, Lạc Ly kết thúc sự vụ của Húc Nhật quốc trở lại Ấn Vụ đảo, mà ta cũng ở mấy ngày hôm trước lấy được chỗ Lạc Hoa cái hộp dùng danh quý cẩn thận bao Tục Thế đan, dáng vẻ đan được kia thường thường không có gì lạ, cùng một viên được hoàn bình thường không có cái gì khác biệt, vậy có thể nghĩ đến liền một viên được hoàn nho nhỏ như thế, chẳng những trị giá trên trăm lượng hoàng kim, còn có công hiệu thần kỳ khiến cho nam tử mang thai?

Chỉ là nghĩ đến mới vừa bắt được được hoàn thì, Lạc Hoa đưa bàn tay hỏi ta muốn tiền thì ta liền muốn khóc, ta là chưa từng nghĩ tới để cho Lạc Hoa bỏ tiền , chẳng qua là lập tức trăm lượng hoàng kim, chẳng những đem ta mấy năm từ cửa hàng Cao gia kiếm tới tiền đều sạch, còn thiếu Lạc Hoa món nợ mười mấy lượng hoàng kim, phải mang đồ mấy năm sang cửa hàng Cao gia gửi bán, ô.

Hiện tại Tục Thế đan kia bị ta thu để ở tủ treo quần áo, Lạc Ly trở lại sau mấy ngày nay ta vẫn luôn ở suy nghĩ muốn như thế nào cùng Lạc Ly nói, mà ta dáng vẻ đầy côi lòng tâm sự cũng không có lừa gạt được Lạc Ly chú ý, cuối cùng cũng vào một đêm, Lạc Ly cùng giường với ta thì Lạc Ly từ sau nhẹ ôm ta, ở bên tai ta hỏi.

“Ngươi này đầu nhỏ mấy ngày nay lại đang loạn tưởng cái gì?” Lạc Ly khẽ hôn xuống trán ta.

“Lạc Ly . . . Để cho ta ăn Tục Thế đan có được hay không?” Ta bắt tay Lạc Ly vòng ở ngang hông ta, nhẹ giọng hỏi.

Thân thể Lạc Ly rõ ràng cứng ngắc, mới lại buông lỏng đối với ta nói : “Ngươi thật lại đang loạn tưởng, ngươi đừng nghĩ đến vấn đề Tục Thế đan này , ta nhất định sẽ tìm được những phương pháp khác chữa khỏi ngươi.”

“Lạc Ly ngươi đừng lừa gạt mình , ta nghĩ ngươi cũng hiểu, hiện tại chỉ còn dư Tục Thế đan có thể trị hảo ta, ta biết ăn Tục Thế đan sẽ có nguy hiểm, sẽ rất đau rất đau, không phải là có người, không phải là có sự

phụ trông ta sao? Ta thật tình nguyện đau như vậy bảy ngày, cũng không nguyện ý cùng người âm dương cách xa .”

“Nhưng ta ngay cả một chút cũng không muốn người đi mạo hiểm!” Lạc Ly đột nhiên hé miệng đang ở bên tai ta rống lên một câu như vậy, khác biệt với ngữ điệu luôn luôn ôn nhu của hắn, đem ta sợ ngây người trong ngực hắn.

Thấy ta giống như bị kinh trụ, Lạc Ly đem ta ôm sát , an ủi lại khẽ hôn trán ta, bả đầu chôn đến trên hõm vai ta nói: “Ta sẽ cố gắng, không để cho người có chuyện , chuyện Tục Thế đan , đừng nói ra nữa được không?”

Trong ngữ điệu của Lạc Ly mang theo cầu khẩn, nghe đến lòng ta cũng nhéo lên, Lạc Ly là một nam tử đỉnh thiên lập địa như vậy, rốt cuộc là cái gì làm hắn trở nên mềm yếu như thế ? Minh thật rất vô dụng, yêu một người không phải là muốn hắn hạnh phúc sao? Tại sao ta mang cho Lạc Ly, đều là phiền muộn cùng khổ não đây, tuy nói Lạc Ly cực kỳ phản đối ta ăn Tục Thế đan, nhưng ta có dự vọng muốn ăn Tục Thế đan, ngược lại vì vậy không tính là đàm phán đàm phán, mà càng kiên định hơn.

Sáng sớm ta liền nhìn lúc Lạc Ly đến trên thôn mua đồ tìm tới Ân Liệt cùng Lạc Hoa, cũng như ta trước đoán , Lạc Hoa cũng không có hướng Ân Liệt giấu giếm chuyện cho ta Tục Thế đan, như vậy thứ nhất nói thì càng dễ dàng, ta thẳng thắn hướng bọn họ nói Lạc Ly vô cùng phản đối chuyện ta ăn Tục Thế đan, nhưng cũng công khai ý chí mình quyết định ăn Tục Thế đan.

Mặc dù vừa bắt đầu bọn họ đều không đồng ý ta không có được Lạc Ly cho phép ăn Tục Thế đan, nhưng không phủ nhận Lạc Ly là thuộc về kiểu quan tâm sẽ bị loạn, trước mắt đây là biện pháp duy nhất làm cho thân thể ta khá hơn, cuối cùng cũng ở ta liên tục khẩn cầu, Ân Liệt cùng Lạc Hoa đáp ứng giúp ta lừa Lạc Ly, cũng vì ta chuẩn bị đồ cần thiết lúc được hiệu phát tác.

Lại qua mấy ngày nữa, hết thấy đồ đều dưới tình huống Lạc Ly không biết chuyện chuẩn bị xong, Lạc Hoa cũng chạy đến phòng ta, cho ta một viên giống như đường hoàn gì đó.

“Đây là mị dược được đặt tên là Đào Xuân, ăn trong một canh giờ sẽ phải cùng nam tử giao hợp, nếu không sẽ rất thương thân, mị dược này đối với dược tính của Tục Thế đan không có ảnh hưởng người có thể yên tâm ăn, ăn xong ta cùng Ly nhi nói người đem đường hoàn hắn làm thành tự mình ăn lần, sau đó ta cùng Liệt sẽ ở phụ cận sau, nghe thời gian không sai biệt lắm sau sẽ đi vào giúp một tay, biết không?”

Ta hồng mặt gật đầu một cái, giơ tay lên đem mị dược kia nhận lấy, cùng Tục Thế đan đặt cùng nhau, chuyện này là ta nhờ cậy không sai, chẳng qua là để cho trưởng bối giúp một tay thiết kế Lạc Ly, còn muốn cho bọn họ nghe góc tường, này thật đúng là để cho ta không nhận được lúng túng.

“Tiểu oa nhi tính toán thời điểm nào dùng?”

“Chờ Lạc Ly trở lại sẽ dùng đi, đau dài không bằng đau ngắn, dù sao thân đầu một đao, lui đầu cũng là một đao.”

“Hảo! Không nghĩ tới tiểu oa nhi người nho nhỏ, làm việc cũng sáng khoái, không hổ là người Ly nhi nhìn trúng, vậy người trước đem hai đan dược này đặt trên giường đi, ta xem Ly nhi còn chừng nữa canh giờ sẽ trở lại, đúng rồi, trước khi uống thuốc ăn một chút gì đó, tốt nhất đem dạ dày mình nhét đầy như quả bóng, nếu không đợi lát nữa Tục Thế đan dược hiệu phát tác sau, muốn hảo hảo ăn cơm thì không phải là chuyện dễ .”

Nghe vậy trên đầu ta bay ra một đồng quạ đen, đối với”Vóc dáng nho nhỏ” này hình dung thật có điểm cảm mạo, bất quá ta còn là thật ngoan ngoãn hướng Lạc Hoa gật đầu, đợi Lạc Hoa chạy biến như một làn khói sau, liền đến phòng bếp tìm tới một đồng điểm tâm, bắt đầu đem dạ dày mình nhồi vào.

Đợi trừ Tục Thế đan kia đau đớn làm cho người ta ăn không ngon, còn có việc trước “Vận động” , thật không trước đem mình nhét ăn no không được, đợi trong dạ dày mình cũng tái nhét không được đồ sau, tính toán thời gian Lạc Ly trở về còn có chừng mười năm phút, mới một tay cầm lên hai viên thuốc, nhắm mắt lại trực tiếp cùng nước nuốt xuống.

Nuốt vào được hoàn sau, nội tâm luôn là có loại cảm giác là lạ, vừa là mong đợi rồi lại giống như là sợ, nghĩ tới ta thân đường đường một nam tử thân, chẳng những phải ăn mì được để cho cầu người thương mình, còn phải giống như phái nữ mang thai sinh tử, không biết lúc được hiệu phát tác đau điểm, còn là sanh con tình hình đặc biệt lúc ấy đau điểm, càng nghĩ càng cảm giác mình đáng thương, nội tâm dần dần có chút cảm giác chíp bông, nhưng hiện nay đã không còn có đường rút lui, lắc đầu một cái quyết định đem đồng tạp thất tạp bát trong đầu kia đều ném ra ngoài sau, đi tới mép giường ngồi xuống, chờ đợi mì được phát tác.

Từ từ bắt đầu cảm giác được trên người càng ngày càng nóng, ta lẳng lặng nằm ở trên giường, giơ tay lên sờ sờ mặt mình nóng lên, cắn môi nghĩ Lạc Ly sao vẫn chưa trở lại, lại qua hồi lâu, thân thể đã nóng phải không chịu nổi, dục vọng giữa hai chân giờ lên cao cao, tay không ý thức ở kéo cổ áo mình, tầm mắt dần dần sương mù, nhịp tim càng lúc càng nhanh, bắt đầu không khống chế được mình ở trên giường cạ , không ngừng ở thở.

Ta nằm lỳ ở trên giường ần ần , tận lực khống chế không đem bàn tay đi giữa hai chân, theo lý thuyết ta ăn đản được sau nên mới qua không có 10 phút, nhưng được hiệu của mì được này bây giờ mãnh liệt, trong cơ thể bị mì được dày vò, khiến cho ta cảm thấy thời gian bị kéo dài không chỉ gấp mười lần, ta khống chế không được mình phát ra từng tiếng ngậm kêu khó nhin, nắm lên cái mền phía dưới cắn xé , trong cơ thể như lửa đốt cảm giác khó chịu làm ta không nhin được nước nử, ủy khuất mắt to nổi lên màn lệ, rất đáng thương.

“Ô, Lạc Ly mau trở lại, Lạc Ly.”

“Tuyệt Nhi!” Lúc ta cảm giác mình sắp bị dục vọng chết cháy thì Lạc Ly cuối cùng cũng nghe được tiếng lòng của ta, vọt tới trong phòng đem ta ôm vào trong ngực.

Lúc này trên người ta quần áo sớm đã bị mình kéo đến ling bát lạc, da thịt dán lên Lạc Ly, tựa như miêu nhi đụng phải mộc thiên liệu, không thể khống chế tự mình cuồng cạ , làm cho Lạc Ly một trận bật cười.

“A, người này tiểu ngu ngốc, ta trở lại liền nghe tiểu cha nói người đem mì được làm thành đường cầu ăn, có người như vậy tham ăn sao? Xem người đây không phải là tự làm tự chịu, được rồi, thỉnh thoảng như vậy cũng không tồi, người đã đều mời vi phu như vậy, ta cũng không khách khí hưởng dụng .”

Nhìn dáng vẻ khoái trá của Lạc Ly, lòng ta càng thêm vì giấu giếm hẩn chuyện này mà khó chịu muốn mệnh, thực rất khó tưởng tượng đợi hẩn biết sự thật chân tướng lúc ấy bị tổn thương như thế nào, nước mắt vốn ần ở trong hốc mắt thành chuỗi rơi xuống, dọa cho Lạc Ly cho là ta không chịu nổi mì được giày vò, lập tức không nói hai lời đem ta áp đảo ở trên giường. Cũng đem quần áo trên người ta bỏ đi.

Rất nhanh ta giống như trẻ con mới sinh nằm ở trước mặt Lạc Ly, có lẽ ta ăn mì được sau dáng vẻ làm cho Lạc Ly rất có tính thú, hẩn rất nhanh liền tiến vào trạng huống, bàn tay sờ lên thứ đồ bưng trước ngực ta, bắt đầu hưởng dụng đạo này được đặt tên là”Mì được hẩn Tuyệt Nhi” bữa tiệc lớn.

Thân thể ăn mì được so bình thường nhảy cảm gấp trăm lần, Lạc Ly mỗi một lần khê vuốt làm cho ta kêu to lên tiếng, thân thể bắt thịt cũng bởi vì được hiệu mà buông lỏng , hỗn thân như nhũn ra mặc cho Lạc Ly ở trên người ta thi triển, trong dũng đạo tiết ra dịch ruột non, cộng thêm được cao Lạc Ly đưa vào đi, theo ngón tay Lạc Ly trườn sát mà phát ra tiếng nước dâm loạn, toàn thân da thịt đều nóng, chỉ có cùng Lạc Ly tiếp xúc mới có thể thoáng ảm xuống, vì thế ta càng thêm giống như bạch tuộc đem Lạc Ly dính chặt.

Rất nhanh ta thấy cũng không chịu nổi thúc giục Lạc Ly tiến vào thân thể ta, lấy mì được phúc, lúc này coi như không có tiền hí cũng không còn để cho ta đau thượng, ngược lại một bị tràn đầy sau khoái cảm kia giống như nước thủy triều vọt tới, để cho ta phản ứng càng thêm kịch liệt, Lạc Ly cũng có vẻ càng thêm ra sức.

“Sớm biết Tuyệt Nhi ăn mì được sau sẽ có phản ứng khả ái như vậy, ta nên sớm một chút liền uy người ăn một viên.” Lạc Ly hôn ta một ngụm, vừa tăng nhanh luật động ở trong cơ thể ta, vừa ở tại ta nói.

“Nha. . A nha. . . Ừ. . . Ừ. . .Ly. . . Nha, nhanh lên một chút. . . Dùng sức, nga. . . Ta muốn.” Trong cơ thể khoái cảm từng đợt từng đợt vọt lên, thừa nhận Lạc Ly to lớn địa phương lại tê dại vừa đau lại nhột, nếu là bình thường ta đã sớm bắn rồi tinh rồi mù , nhưng này trở về cũng không biết có phải mì được kia ảnh hưởng, mặc dù khoái cảm như bão táp giống như muốn bay trời cao đi, rồi lại tình quan khẩn

thủ, chậm chạp không chịu tiết dương, vì thế kia khoái cảm càng thêm tăng gấp bội, khiến cho bắp thịt bên trong ta hút cực lớn của Lạc Ly càng chặt hơn, đưa tới từng trận co rút.

“Nha, bảo bối người thật chặt, kẹp đến ta sắp bắn ra.” Ước chừng rút ra cảm chừng ba trăm, Lạc Ly đột nhiên giảm bớt tốc độ, cũng là một cái lại một ở dưới ngoan sát, mỗi trở về đều trừu sát đến chỉ dư lại một chút đầu bộ vị đưa ở bên trong, sau đó nhanh chóng đưa cả căn cắm vào, đánh thẳng đến ta sắp kêu cha gọi mẹ.

“Ly. . . Ly, bắn vào tới, ta muốn người bắn vào tới.” Ở trong sương mù kích tình ta còn là không có quên những bước trọng yếu này, hai tay hai chân ta giống như con gấu bám Lạc Ly không thả, lấy bảo đảm tình hoa hãn có thể một giọt không lọt bắn tới trong dũng đạo của ta.

“Bảo bối, Tuyệt Nhi bảo bối của ta, ta yêu người.” Lạc Ly rút ra cảm vài trăm sau, liền rống lớn một tiếng, đem tinh hoa hãn bắn tới trong dũng đạo của ta, tràng đạo bên trong của ta đều bị kích thích, theo sát Lạc Ly tiết dương tinh, bắn đến trên ngực bụng song phương đều là một mảnh bạch trọc.

“A——!” Khoái cảm bắn tinh để cho ta ngứa đầu kêu to, phát tiết quá sau hỗn thân đều là vô lực, nhưng cũng không có chịu không chịu buông lỏng tay chân bám ở trên người, Lạc Ly cũng chỉ làm như ta bởi vì được hiệu mà trở nên đặc biệt yêu làm nũng, không nghĩ gì nữa nằm ở trên người ta hưởng thụ kích tình còn dư.

Ta nhẹ suyễn khí cùng Lạc Ly ngực dán ngực ôm nhau, cảm thụ nhịp tim lẫn nhau, tế vị kia sắp mất đi sự yên lặng, sau một lát, như là qua nửa thế kỷ, ngoài cửa truyền đến hai cái tiếng gõ cửa.

“Ly nhi, tiện mở cửa không? Ta có chuyện trọng yếu muốn nói với người.” Lạc Hoa ở ngoài cửa nhẹ giọng nói.

“Tiểu cha, xin chờ một chút.” Lạc Ly kỳ quái nhìn ta một cái, lòng ta hừ sau đó tránh tầm mắt, những năm gần đây các trưởng bối cũng chưa từng ở loại thời điểm lúng túng gõ cửa, hồi này rõ ràng giống như tính toán quá sau tới gõ cửa, có thể không khiến tới Lạc Ly nghi ngờ sao?

Lạc Ly vỗ nhẹ lên tay của ta, ta buông hãn ra sau tái nhẹ nhàng đem chính hãn từ trong cơ thể ta rút ra, dũng đạo nhảy cảm bị ma sát lại để cho ta nhẹ nhinh thanh, Lạc Ly khê hôn ta một ngụm, mau hơn tốc độ chạy đến góc gian phòng, cầm lên mặt bàn trang nước, dùng nội lực đem thùng nước thúc nóng sau dính ướt bố khăn, tỉ mỉ vì ta xoa xoa thân thể, tái thay ta mặc vào áo tòng sau mới xử lý chính hãn, vốn là hãn còn phải thay ta đem tinh hoa bắn ở trong cơ thể ta dẫn ra, lại làm cho ta lấy không để cho tiểu cha chờ lâu mà uyển cự, lại nói cái này đợi ta tự lấy cũng không còn kém, Lạc Ly cũng liền không có kiên trì nữa.

Lạc Ly rất nhanh liền đem hai người đều sửa sang lại hảo, liền ta nằm ở trên giường, tự mình chạy đến trước cửa, mở cửa tiến lên đón Lạc Hoa cùng Ân Liệt trên tay hai người cầm một đồng đồ.

27. Chương 27

Lạc Hoa cùng Ân Liệt vừa vào cửa liền hướng mép giường đi tới, nhìn cũng không có nhìn Lạc Ly một cái, không biết là chột dạ lừa gạt chuyện của con, hay chưa phải biết tình huống này phải như thế nào mở miệng.

Ta nghe lời nhận lấy thứ Lạc Hoa đưa cho ta ăn, lần nữa ném thử đem dạ dày nhồi vào, nuốt chừng mấy viên đại bổ hoàn, sau đó mặc cho Lạc Hoa từ trong bọc quần áo lấy ra bọc vải bông xiềng chân, đem ta cả người làm thành chữ đại tách ra trói định ở trên giường, cũng ở trong miệng ta nhét một đoàn vải bông.

Toàn bộ quá trình Lạc Ly ở bên cạnh nhìn, hừ cũng không hừ một tiếng, nhưng dạng hành động rõ ràng này, lại có thể nào không để cho Lạc Ly thân là thầy thuốc hiểu, xem ra Lạc Hoa bọn họ là tính toán lấy hành động đi nói cho Lạc Ly sự thật.

“Tiểu cha, sư phụ, các người để cho Tuyệt Nhi ăn Tục Thế đan.” Đây là một khẳng định câu.

“Là tiểu oa oa tự mình quyết định muốn ăn .” Lạc Hoa mắt cũng không nâng, cầm gối đệm đến trên lưng của ta.

“Tại sao?” Gióng nói Lạc Ly lộ ra hàn khí, ta phiếm đôi mắt dăm lệ nhìn hắn, trong mắt tràn đầy áy náy lửa gắt hắn, thiên ngôn vạn ngữ cũng cấm ở trong hầu không nói ra miệng, dĩ nhiên vài bông ở trong miệng ta cũng là một trong những nguyên nhân.

“Nguyên nhân Tuyết Nhi làm như vậy, người không phải là nên rõ ràng nhất sao?” Ân Liệt đưa tay qua lưng hướng Lạc Ly lợi hại thoáng nhìn, “Ly nhi người đừng ở đó ngây ngô , lúc này Tuyết Nhi cần nhất chính là người, hiện nay cái gì đều đã xong, người ở chỗ này mà tức giận hữu dụng không? Đừng quên Tuyết Nhi là vì người nào mới ở nơi này chịu khổ, ngay cả căn bản người ủng hộ cũng không cho được, không có tư cách làm trưởng phu hắn!”

Ân Liệt ít có nghiêm ngôn lệ ngữ đem Lạc Ly vẫn còn bị đả kích mắng trở lại, Lạc Ly tức đem đồng tâm tình phụ diện kia trước bỏ qua, nhảy lên trên giường đem cả người ta vây quanh tại trong ngực hắn, để cho đầu ta dựa vào trước ngực hắn, nghe được tiếng tim đập làm người ta an tâm kia.

“Người này tiểu bại hoại, chờ chuyện qua xong nhìn ta có đánh cái mông người hay không!” Lạc Ly hôn ta một cái, vẫn không quên ở tai ta bên uy hiếp , vốn định ngăn đầu cho hắn một nụ cười áy náy, bên trong lại đột nhiên xuất hiện đau đớn lại làm cho cả khuôn mặt ta lập tức trắng bệch, cũng làm cho mọi người bên trong gian phòng biết được hiệu Tục Thế đan đã phát tác.

Trong cơ thể đau đớn từ từ tăng lên, rất nhanh ta đã mồ hôi ướt lưng áo, gối đệm trên lưng để cho Lạc Ly đổi cho ta lại một cái, đối kháng kia trong cơ thể kích đau, ta toàn thân cũng băng bó đến chết chặt, trong cơ thể đau nhức khó nói lên lời kia, phảng phất trên vạn con Tiểu Trùng không ngừng ở thân thể người tới chui tới chui lui, đặc biệt là vị trí đan điền ở bụng, càng giống như là trong ra bên ngoài gặp phải lăng trì, nếu không có khảo xiềng ở tay chân kia tứ chi ta trừ phải chết chặt, thực khó bảo toàn ta sẽ không ở dưới kích đau làm ra hành động thương tổn mình.

Lúc mới bắt đầu ta vì không để cho Lạc Ly lo lắng, tận lực ẩn nhẫn tiếng thét muốn ra miệng, vừa bên trong kích đau vượt quá tưởng tượng dần dần lớn vượt ra khỏi phạm vi ta có thể chịu đựng, trong miệng nhét vài bông có lớn hơn nữa vẫn là che dấu không được một tiếng lại một tiếng đau ngâm thê lương, Lạc Ly càng thêm đem ta ôm đến chết chặt, không ngừng ở tai ta vừa nói khích lệ, trong lúc đó vẫn còn ở trên mặt ta khẽ hôn mấy cái, để cho ta không ở trong kích đau mê thất mình.

Ở trong kích đau liên miên không dứt, ta không biết đã qua bao lâu, có thể đã qua hơn nửa ngày, cũng có thể chỉ qua gần nửa canh giờ, thân thể ta từ vừa mới bắt đầu bởi vì đau đớn mà căng thẳng, cũng bởi vì thể lực hết mà buông lỏng , bên trong kích đau kia lại không vì vậy mà bỏ qua cho ta, ta chỉ cảm thấy mỗi một tác da của ta đều ở đây tróc rách, mỗi một khối bắp thịt đều ở đây nhảy lên, mỗi một căn cốt đầu đều ở đây kêu gào, tứ chi cũng bởi vì thoát lực cùng đau đớn thỉnh thoảng co quắp, mỗi lần ta vừa xuất hiện trạng huống co quắp, đám người Lạc Ly sẽ hết sức đem tứ chi ta kéo thẳng ẩn xuống, bảo đảm gân mạch ta có thể thuận lợi thông suốt.

Ánh mắt ta nửa hí nửa khép , ta suy nghĩ nhiều liền thử đau ngắt đi, cũng không biết là được hiệu kia của Tục Thế đan, vẫn là nguyên nhân trước đó nuốt đại bổ hoàn, ta vẫn không có đau ngắt đi, thanh tĩnh cảm thụ mỗi một tác cảm giác đau thần kinh truyền tới kịch liệt đau đớn.

Mơ hồ trong lúc đó ta chỉ biết ta nhất định phải kiên trì, đem tất cả tinh thần lực của ta đều đi tập trung quan sát động tĩnh ba người khác trong lòng, tận lực đem cảm giác đau trên người quên đi, bảo lưu chút thanh minh.

“Tiểu cha, chẳng lẽ Tuyết Nhi sẽ phải đau không gián đoạn bảy ngày bảy đêm sao?” Thanh âm Lạc Ly mang theo nước mắt, biết rõ còn hướng Lạc Hoa hỏi.

“Lúc mới bắt đầu sẽ lợi hại chút, sau từ từ đau đến tận cùng lúc ngược lại sẽ không có cảm giác gì, hiện tại đã qua hơn nửa ngày, ta nghĩ Tuyết Nhi đau đớn bắt đầu tiến vào mỗi ngày ổn định kỳ, ta đi ra ngoài để cho Tiểu Sâm đi hỗ trợ lấy thức ăn lót dạ hồi thể lực, sau đó dùng ống dẫn đem thức ăn rót hết cho hắn.” Lạc Hoa đem hai chân ta giao cho Ân Liệt, liền vội vàng chạy ra ngoài cửa.

Chậm rãi đúng như Lạc Hoa đoán, ta dần dần thích ứng đau nhức trong cơ thể, dùng tới lực độ còn dư của ta, quay đầu nhìn về phía mặt Lạc Ly, chỉ thấy Lạc Ly cặp mắt đỏ bừng, đáng vẻ lòng như đao cắt, ta hướng hần lắc đầu một cái, cho hần một ánh mắt trấn an, Lạc Ly thấy thế, bàn tay phủ hướng gò má của ta, giống như phụng trên bảo nhất trên đời, nhẹ nhàng hướng trên trán ta ấn xuống một cái hôn.

“Tuyệt Nhi, Lạc Ly tadời này không phụ ngươi, nếu trái lời thề này, ta ngũ lôi oanh đình, không chết tử tế được, hồn phi phách tán, không. được. Luân. Hồi!” Dứt lời Lạc Ly rút ra vải bông nhét trong miệng ta, không để ý ta có thể sẽ bởi vì kích đau mà cắn đầu lưỡi hần, cúi đầu liền hướng ta hôn tới, đôi môi ấn nhau một khắc kia, phảng phất là ấn chứng lời thề, Lạc Ly tình ý chạm vào đôi môi, thật sâu đánh vào sâu trong tâm ta.

Ta cảm động nước mắt chảy đầy gò má, trong thiên hạ còn có câu tình thoại nào so với câu này hơn sao? Ta Diệp Tuyệt Nhi có tài đức gì, đời này có thể gặp được luyện nhân đối đãi với ta như thế, lão thiên gia người đối Tuyệt Nhi thật sự thật quá tốt.

Bị Lạc Ly hôn thật sâu, trên người kích đau phảng phất cũng tái không có khó có thể chịu được như thế, lời thề tình tâm ý thiết của lạc Ly giống như đánh cho ta một châm mạnh tâm, làm thân thể ta giống như lại có khí lực, Lạc Ly lưu luyện không rời buông môi ta ra, nguyên lai là Lạc Hoa dẫn Tiểu Sâm, cầm thuốc cháo tiến vào, nhìn thấy Tiểu Sâm mặt lo lắng nhìn ta, biết rõ hần tuy bị an bài bên ngoài xử lý chuyện không có thể vào phòng, nhưng vẫn là một lòng treo ở trên người ta, cảm động hướng hần lộ ra một nụ cười suy yếu, nhưng bụng dưới đột nhiên lại một trận đau nhức truyền đến, vải bông nguyên lai dùng để nhét miệng bị Lạc Ly lấy ra, để cho ta không nhịn được há mồm liền một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Tiếng kêu thảm thiết kia của ta để cho mọi người tại đây hồn thân chấn động, Ấn Liệt ấn chân của ta, Lạc Hoa là thay ta xoa bóp bắp thịt căng thẳng trên đùi, Lạc Ly càng thêm không nói hai lời lập tức đem ngón tay của hần đưa tới ta trong miệng, ta biết rõ hần là để cho ta cắn hần, nhưng ta nhẫn nhịn không hạ miệng, chỉ có thể bên lắc đầu bên tận lực mở miệng, để cho ta bởi vì đau nhức mà sinh kêu thảm thiết, càng thêm từng tiếng từ trong miệng ta không có chút nào cất giữ truyền ra, thẳng làm cho Lạc Ly hồn thân run rẩy.

Tiểu Sâm thấy thế lập tức đem thuốc cháo để xuống, cầm lên vải bông sạch sẽ dính đầy nước đường hướng Lạc Ly đưa qua, Lạc Ly lập tức nhận lấy liền hướng trong miệng ta lấp đầy, lúc này không phải là ngón tay Lạc Ly, ta rất yên tâm cắn xuống, lập tức nước đường bên trong vải bông theo ta cắn chậm rãi hướng trong cổ họng khô cạn của ta chảy tới, ta bổ sung một chút đường cùng nước.

Đội đoàn vải bông trong miệng ta hút cạn sau, bọn họ lại đổi, như thế đổi vài cái, đôi môi khô nứt kia của ta mới từ từ hồi phục chút trơn bóng, thân thể vốn là bởi vì đại lượng ra mồ hôi mà có chút thoát nước cũng bắt đầu hồi phục chút, đau nhức cũng từ từ bắt đầu hòa hoãn, mặc dù còn là đau muốn chết, có thể cùng so với cái loại vừa mới bắt đầu thẳng làm cho người nổi điên, đã không phải là kém một cấp bậc.

Lúc này mặt trời đã sớm lặn phía Tây, ngoài cửa sổ đen nhánh một mảnh, Lạc Ly nọn họ thấy ta đau nhức giống như hơi chậm, liền nhanh đem thuốc cháo dứt cho ta, suy tính đến ta sẽ bởi vì đau đớn cùng thoát lực khiến nuốt khó khăn, Lạc Hoa vốn là chuẩn bị cây trúc giống như là mài trơn tựa như ống hút, để cho Lạc Ly đem đầu đạo kéo thẳng, trực tiếp đem thuốc cháo kia rót hết cho ta, nhưng tâm Lạc Ly đau ta, không đành lòng thấy ta ở chịu Tục Thế đan đau nhức, còn phải chịu nỗi khổ sắp hần, liền dùng miệng ngậm thuốc cháo kia, từng miếng từng miếng dứt cho ta, còn vừa xoa bóp cổ họng ta, để cho ta có thể thuận lợi nuốt.

Thời gian càng về sau, ta càng không biết ngày giờ, từ ngày đầu là khá thanh tĩnh ra, thời điểm còn lại ta đại bộ phận cũng đau thần trí mơ hồ, chỉ mơ hồ biết Lạc Ly vẫn ôm ta, Lạc Hoa cùng Ấn Liệt là đối phiên tới giúp một tay coi chừng, đau đến chết đi sống lại bảy ngày bảy ban đêm, Từ đau ra, làm ta khó quên là ta lại được trở lại như lúc trẻ con, để cho Lạc Ly giúp ta đem đi phân đem đi tiểu, mặc dù những ngày qua ta ăn phần lớn là thức ăn lỏng, nhưng có vào tự nhiên cũng là có ra, coi như Lạc Ly là một nửa của ta, cũng không miễn làm ta quần muốn chết, chẳng qua là trong cơ thể vừa đau lại không có lực, làm cho người ta giúp một tay cũng là chuyện không thể làm gì, sau khi tái biết Lạc Hoa nằm đó cũng là không sai biệt lắm thì trong lòng ta cũng liền thẳng băng.

Đau nhức bảy ngày này vừa qua, ta lập tức ngủ đến thiên hôn địa ám, ước chừng ngủ một ngày rưỡi mới dần dần tỉnh lại, này bảy ngày tới cũng không phải là chưa từng ngủ, nhưng thời điểm ngủ, đau đớn trong

cơ thể cũng là chưa từng ngừng nghỉ , mỗi lần nhắm mắt lại không bao lâu, lại bị đau làm tỉnh, liên lụy Lạc Ly bởi ta bảy ngày, nếu không phải hần thể lực tốt, tin tưởng ta còn chưa khỏe, hần liền cùng ngã xuống.

Cho nên khi ta tỉnh ngủ sau, phát hiện mình tỉnh lại ở trong ngực Lạc Ly, trải qua kiếp nạn sau ngọt ngào, chính là không nói gì đau lòng, Lạc Ly luôn luôn ngủ ít, giờ phút này để râu mọc đầy mặt, nghe hô hấp đều đều của hần, chắc hần ngủ đến rất trầm, ta giơ tay lên quệt một vòng đen ở dưới mắt hần, tham lam hô hấp không khí có chứa mùi Lạc Ly , giờ phút này trong lòng đều là vui mừng, ta biết ta thành công chịu đựng qua được tính của Tục Thế đan, mặc dù trước khi hoàn toàn kiểm tra , còn không biết có thể thật cải thiện thể chất của ta hay không, nhưng không thể nghi ngờ tình huống phát triển sang hướng tốt mà không phát triển sang tệ.

Tay của ta từ vòng đen dưới mắt Lạc Ly chạy tới môi mỏng khiêu gợi của hần, lòng bàn tay cảm thụ râu Lạc Ly mới mọc mang đến cảm giác gai gai, Lạc Ly dưới dạng không có phòng bị thực khó thấy, không nhân cơ hội chơi cái đủ vốn thì thật có lỗi mình, nghĩ đến đây cái, tay của ta càng thêm không chút kiêng kỵ sờ khuôn mặt anh tuấn của Lạc Ly ăn nhiều đậu hũ, chơi tới bất diệt nhạc hồ.

Vốn là rất chuyên tâm chơi đùa, nhưng đột nhiên phác phác môi mỏng hấp dẫn của Lạc Ly ngón tay chỉ chỉ đầu lưỡi ảm áp, vừa nhìn hần là bị Lạc Ly cắn , ta chép miệng, đáng thương nhìn hướng Lạc Ly không biết khi nào tỉnh lại, không có cái gì lúng túng hơn so với chuyện đang đùa dai bị bắt gắp.

“Ha hã, ta thấy được khoe miệng người có gì bẩn, thay người lau đi a.” Ta ngượng ngùng hướng Lạc Ly bởi cười.

Lạc Ly nhú mày, cũng không buông môi cắn ngón tay ta ra, ngược lại liền ngậm ngón tay liếm lên, đầu ngón tay truyền đến một trận tê dại nhột nhột làm cho cả người ta rung mình một cái, đỏ mặt lên cúi đầu, “Người đối trước tiên có thể đứng lên đi ra ngoài tìm đồ ăn, ngón tay ta không thể ăn.”

Lạc Ly nghe vậy cười khẽ, ta cũng thuận lợi đem ngón tay của ta rút trở lại, làm nũng cọ cọ lồng ngực Lạc Ly, không biết làm sao, cùng Lạc Ly ở chung một chỗ sau thật càng ngày càng thích nũng nịu.

“Người còn cọ tiếp như vậy ta không bảo đảm ta sẽ không để ý tình huống thân thể người, trước dùng (bữa ăn sáng) hãy nói.” Lạc Ly mới vừa tỉnh ngủ trong thanh âm lộ ra trầm thấp, ta le lưỡi ngưng hành động đùa lừa, thành thật mà nói ta không ngại cùng Lạc Ly lăn giường, nhưng tại trải qua bảy ngày bảy đêm đau đớn phi nhân sau, mặc dù đã ngủ thật lâu, nhưng hồn thân còn đau nhức vô lực, hơn nữa. Trên mặt ta đỏ lên, tay sờ lên bụng của mình, nơi này. Có thể đã có một đứa nhỏ ở sinh trường .

Bàn tay Lạc Ly phủ lên ta, mười ngón tay nhanh che ở trên bụng ta, Lạc Ly cúi đầu cắn cắn lỗ tai ta, nói:” Con của chúng ta, đang lớn.”

Ta ngọt ngào gật đầu một cái, không thể phủ nhận , ta đau bảy ngày bảy đêm như vậy, chính là căn cứ chứng minh ta hoài thượng đứa nhỏ, ta thích đứa nhỏ, nhưng làm một phái nam, muốn ta tự mình sinh con ta thật không thể không cảm thấy quái dị, quyết định hoài đứa nhỏ, nguyên nhân lớn nhất là hiệu dụng khác của Tục Thế đan kia mà thôi, chẳng qua khi thật hoài thượng sau, cảm giác được huyết mạch ta cùng Lạc Ly kéo dài, ở trong bụng ta yên lặng lớn lên thì trong lòng tràn đầy vui sướng cùng cảm động, cũng không thể nói hết.

Chúng ta lẳng lặng nằm một lúc, vốn là không khí cực kỳ tốt, kết quả ta bụng đột nhiên truyền tới một trận tiếng bụng kêu rõ ràng, làm chúng ta ban đầu đang ngọt ngào nhìn thẳng vào mắt nhau, đang muốn miệng đối miệng chơi hôn nhẹ, hai môi muốn hôn tiến lên mấy centimét kia liền dừng lại, sau đó một đồng quạ đen bay qua đỉnh đầu.

“Phốc, oa ha ha ha ——!” Lạc Ly không để ý hình tượng giữa đầu cười to, cả thân thể thon dài đều cười thành con tôm, vẫn còn không ngừng rung động .

“Đáng giận! Dừng cười nữa, cũng không nghĩ tới ta ngày này cũng không ăn được gì , hơn nữa ta còn ngủ thật lâu nha.” Ta thẹn quá thành giận hồng mặt giơ tay lên vỗ vào Lạc Ly mấy cái, nhưng tay dùng một chút lực liền làm động tới bắp thịt vô cùng đau nhức kia, làm cho ta lại đau kêu lên.

“Tốt lắm tốt lắm, ta không cười, phốc, hảo hảo hảo, thật không cười, nếu bảo bối Tuyệt Nhi nhà ta đói bụng rồi, kia vì phụ sẽ tới hầu hạ tiểu bảo bối rời giường rửa mặt đi.” Lạc Ly vừa nói vừa giúp ta khẽ xoa cánh

tay đau nhức kia, nói xong thật đúng là rời khỏi giường sau đó bàn tay chụp tới, đem cả người ta ôm vào trong ngực giống như ôm công chúa, trực tiếp mang theo ta đi dọc tròng.

Lạc Ly rất nhanh tam hạ ngũ bả quần áo của hai người một cái diệt sạch, ôm ta liền tiến vào trong nước suối ấm áp kia, bắp thịt toàn thân đau nhức được nước Ôn Tuyền làm dịu, lập tức hồi phục không ít, biết rõ ta đói bụng, ở dọc tròng cũng không có làm lỡ nhiều, qua loa tắm xong liền để cho Lạc Ly đem ta ôm đến phòng ăn.

Cũng không phải là ta muốn ôm không muốn tự mình đi bộ, hơn nữa bảy ngày bảy đêm đau thật không là giả, vì đối kháng đau đớn kia, thời gian lớn bắp thịt đều là trạng thái căng thẳng, vừa buông lỏng xuống sau, thân thể bắp thịt đau nhức kia thật như cùng tham gia mười cuộc thi sức chịu đựng, loại động tác nhỏ bình thường giống như sờ sờ không tốn khí lực hoàn hảo, chỉ cần dùng một chút lực độ hơn, bảo đảm không thống khoái.

Vừa đến phòng ăn, liền thấy nhân thú ở trong phủ toàn bộ đủ, trên mặt bàn cũng để lên chút thức ăn tiêu hóa rất là bổ thân, cũng không có thiếu được ô ta dạy Tiểu Sâm làm, ta hưởng Tiểu Sâm cảm kích nhìn, chắc là nghe được động tĩnh liền lập tức làm, loại quan tâm yên lặng đến từ thân nhân thật làm cho ta cảm thấy rất hạnh phúc, rất hạnh phúc.

“Tốt lắm, đừng phụ trọng yếu nhất của nhà chúng ta đến, ăn cơm đi ăn cơm đi!” Lạc Hoa thay đổi hào khí bàn tay một chiêu, chúng binh sĩ liền bắt đầu dùng cơm, ta đỏ mặt vì Lạc Hoa giấu cợt, rồi lại áy náy để cho trưởng bối chờ đợi, chỉ có thể hướng mọi người cười cười lên tiếng chào, để cho Lạc Ly đem ta ôm vào chỗ ngồi.

Ta vô lực tự ăn cơm, không thể làm gì khác hơn là để Lạc Ly dứt giống như đứa trẻ đem đồ vật biến thành miếng nhỏ hướng cái miệng nhỏ của ta dứt tới, thấy thể Tiểu Bạch Bảo Bảo ngồi đối diện bàn ánh mắt tròn vo thẳng trừng.

Lúc này mới nghĩ đến những ngày qua giống như cũng không có thấy nó cùng Tiểu Ban Ban, nghĩ đến không muốn cho tiểu hài tử thấy trạng huống thê thảm của ta mới cố ý để cho Tiểu Ban Ban mang Tiểu Bạch Bảo Bảo tránh ra? Nhưng nghĩ đến Tiểu Bạch Bảo Bảo kia năm mươi tuổi, trừ bên ngoài của nó ra, thực không nhìn ra nó nơi nào nói nhỏ, hắc tuyến đem ý tưởng kỳ quái kia bỏ qua, há mồm lại cắn xuống thuốc cháo Lạc Ly dứt tới, ngoan ngoãn ăn cơm.

Cơm sau dĩ nhiên là đến được thính, đem thân thể trải qua nỗi khổ của Tục Thế đan của ta, từ đầu tới đuôi từ trong ra ngoài đều kiểm tra một lần, ở chỗ này ta là vô cùng bội phục bọn họ tại không có dụng cụ hiện đại như máy X quang cùng lực từ, lại có thể lấy linh thức vào cơ thể tới kiểm tra nội bộ của bệnh nhân, còn không sợ sẽ có loại bóng ma sai lầm như máy X quang, hoàn toàn làm ta nói không ra lời, đây không tính là công năng đặc dị đi?

Ẩn Liệt cùng Lạc Ly để xuống ta chia ra cầm tay trái tay phải ta, ở trên người ta rút về linh thức của bọn hắn rồi mở mắt, đều là sắc mặt vui mừng, làm cho mọi người vốn là khẩn trương hề hề nhìn bọn họ, đều thở phào một hơi thật lớn.

“Lúc này mãnh được là hạ đúng rồi.” Ẩn Liệt mặt than không vẽ mặt, khó được gọi lên khóe miệng.

“Lớn nhỏ bình an.” Lạc Ly mỉm cười.

“Kia. Tình trạng nội tạng hao tổn của ta, có đổi được không?” Miệng ta có chút run rẩy, khẩn trương hỏi.

“Nếu là cùng Ly nhi cùng đầu bạc mà nói, tin tưởng là không thành vấn đề.”

“Oa! Thật tốt quá!” Lời của Ẩn Liệt làm cho tảng đá ở trái tim ta lập tức để xuống, cao hứng đến quên mình là dựng phu, hướng về phía trước nhảy lên, dọa cho Lạc Ly sợ đến lập tức từ trên ghế ngồi bắn lên, bàn tay chụp tới liền đem ta ôm đến trong ngực.

“Người này tiểu bại hoại đừng quên mình là dựng phu! Đừng tưởng rằng hiện tại trạng thái tốt lắm là có thể nhanh nhảy loạn, mang thai kỳ hai năm nếu là không cố hảo, sẽ đem thân thể làm hư, người chú ý cho

ta một chút!” Lạc Ly bị dọa ra mồ hôi lạnh, ta vừa mới nghĩ vì mình không chú ý mà áy náy, lại bị một cái khác hấp dẫn lực chú ý.

“Cái. . . Cái gì? Hai năm? ! ! Mang thai kỳ không phải là chín tháng sao?” Ta kinh sợ nghẹn họng trên trời lớn tiếng sợ hãi kêu.

“Coi như là sinh non, mới chín tháng sinh ra tới cũng không sống được, ai nói với người là chín tháng?”

“Địa Cầu. . . .” Lúc này thật là đến ngoài không gian, vốn định coi như là làm dựng phu, chín tháng nên rất nhanh trôi qua, lần này muốn hoài hai năm, = = cũng đúng, bên này người tuổi thọ cũng so người địa cầu nhiều hơn gấp ba bốn lần, nếu là theo tỷ lệ kéo dài, thời gian mang thai còn đã coi là ngắn.

“Chậm. . . Chậm, ta. . . . Ta sẽ không sản nữa đi?” Hiện nay mang thai Bảo Bảo mới nghĩ tới vấn đề này, bộ ngực nam sinh không có núm tuyến, không tiết ra được sữa tới, đi? Không đúng, Tục Thế đan kia không phải ngay cả cái này cũng cải được đi?

“Người không sản nữa đứa nhỏ ăn cái gì? Tiểu oa nhi người thật là hảo ngoạn.” Lạc Hoa cười trêu nói.

Nhưng là ta thật không cười nổi, “Kia. . . . Bộ ngực của ta sẽ lớn giống như phái nữ sao?” Nếu thật như vậy mà nói để cho ta chết đi, coi như ta nguyện lấy thân nam nhân hoài dựng, cũng không đại biểu nguyện ý biến thành nhân yêu nha, chỉ một thoáng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tâm tình muốn khóc đều có.

“Vậy cũng sẽ không, chẳng qua là ở lúc đứa nhỏ muốn ăn sữa thì sẽ lớn chút xíu, ước chừng là nhú lên một chút, cách quần áo nhìn thế nào cũng không ra, đứa nhỏ qua núm kỳ sau sẽ tiêu xuống.” Đáp án này của Lạc Hoa thật như tiếng trời, mặc dù không thể tránh được cho đứa nhỏ bú, nhưng đối với ta mà nói, không cần treo hai cây đu đủ đi tới đi lui đã là vạn hạnh.

“Tuyệt nhiên người hiện tại hảo hảo nhớ kỹ, người là dựng phu, nếu là không cẩn thận, tùy thời không chỉ có mình xảy ra vấn đề, còn có thể liên lụy đứa nhỏ trong bụng người, mặc dù hiện tại Tục Thế đan đã đem nội tạng trong cơ thể người điều lý hảo, nhưng trong lúc hoài dựng vẫn không thể khinh thị, ta cùng với sư phụ sẽ vì người lượng thân tạo được đan dược ô, ngày ngày cùng theo tình huống người hoài dựng mà thay đổi, người ở trong hai năm này liền ngoạn ngoạn cho ta.”

“Ô. . . . Dạ, ta biết, ta ngoạn ngoạn uống thuốc còn không được sao?” Vốn định ăn Tục Thế đan thân thể cải thiện sau cũng không cần ngày ngày uống đủ mùi vị đó, lúc này hoài dựng kỳ dài đến hai năm, ta không chỉ phải uống thuốc, thậm chí ngay cả chạy nhảy cũng bị cấm chỉ, không cần phải nói cũng muốn giống như ta đây hai năm cùng ngồi tù không có gì khác biệt, mới muốn giả bộ một chút đáng thương nước nỡ hai tiếng, liền thấy Lạc Ly mặt không thương lượng, đột nhiên nghĩ đến trước lúc Tục Thế đan phát tác hẳn nói muốn đánh cái mông của ta, hẳn bây giờ không phải là cố ý chinh ta đi?

Ta mặt khổ qua chọc cười mọi người, trong được thính tất cả mọi người nhất phái hoà thuận vui vẻ hoà thuận vui vẻ, chỉ một mình ta cười không nổi mà thôi, ai, ta sờ sờ bụng, hai năm qua bất kể là vì mình hay là vì đứa nhỏ, ta cũng phải phải ngoạn ngoạn đi làm dựng phu gương mẫu, bất quá có tệ tất nhiên có lợi, khi dựng phu vẫn sẽ có rất nhiều đặc quyền, không hảo hảo dựng một chút cùng Lạc Ly nhiều đùa bốn làm nũng thực xin lỗi mình, cân bằng tâm lý trong lòng cũng tốt.

Ta cũng không quản trong được thính còn có rất nhiều người, hướng phương hướng Lạc Ly đuổi thẳng tay muốn ôm, dù sao cũng toàn gia, cũng không phải là chưa có xem qua, đợi Lạc Ly đem ta ôm trở về phòng sau, liền lấy cố bắp thịt đau nhức, để cho Lạc Ly thân y thay ta làm xoa bóp toàn thân, thủ pháp chuyên nghiệp kia của hắn thật là không sai, người vừa cao lớn lại đẹp trai, thật là hưởng thụ cấp năm sao.

Theo như đến lúc thoải mái ta còn phát ra cái loại thanh âm ái muội đó, làm cho Lạc Ly hung hăng hôn ta vài miếng, nhưng bởi vì trong hoài dựng kỳ không thể giao hợp, nhìn Lạc Ly dáng vẻ nhất quán vẫn đậm phong khinh, trở nên vì nhần dục vọng trưởng hồng thì đáy lòng vui vẻ, bất quá đến cuối cùng ta vẫn là mềm lòng, dùng miệng giúp hắn xuất ra.

28. Chương 28

Vốn tưởng rằng thời gian hoài dưng hai năm rất khó trôi qua, nhưng thời gian luôn trong lúc vô tình trôi đi, hiện tại ta cách ngày sinh dự tính còn không tới hai tháng, ở hơn một năm lẻ mười tháng này, xảy ra rất nhiều rất nhiều chuyện, thứ nhất là hôn sự của đại sư huynh Cao Dương cùng Nhị sư huynh Tử Lam, mặc dù đã sớm cảm thấy bọn họ có gian tình, chỉ không nghĩ tới nhanh như vậy mà thôi, hồi tưởng lại ngày quá hôn của bọn họ Tử Lam khó được thẹn thùng nhưng lại liền cười đáp ta phản bưng, chỉ không biết hai người này người nào trên người nào dưới, nhìn bề ngoài ta cuối cùng cho là Tử Lam ở phía dưới, nhưng lấy tính tình không chịu thua kia của Tử Lam, cùng trình độ Cao Dương đau Tử Lam muốn chết kia, vấn đề người nào trên người nào dưới này thật đúng là không biết thế nào.

Sau đó chính là Tiểu Bạch Bảo Bảo được Tuyệt Cơ nhận trở về cứu vĩ tộc, Tuyệt Cơ đem Tiểu Bạch Bảo Bảo ném cho chúng ta, nói muốn cùng trượng phu trăng mật lần nữa, kết quả mật (tháng) này liền biến thành mật (thật là nhiều năm), hay là ta hiểu sai? (tháng) yêu giới cùng tháng nhân giới thời gian sai lệch nhiều?

Mang theo Tiểu Bạch Bảo Bảo lâu như vậy, nó phải đi về ta thật không bỏ được, đặc biệt sau khi ta hoài dưng, ta đem nó làm oa oa luyện tập, mặc dù biết rõ số tuổi thật sự của nó không ít, nhưng từ tập tính bề ngoài giống oa oa bình thường, thường thường đùa đùa nó cũng liền quên số tuổi thật sự của nó, nó bị Tuyệt Cơ ôm trở về thì cặp tay nhỏ bé thịt thịt kia hướng ta thân, khuôn mặt khóc lóc thảm thiết, sau tới là Tiểu Ban Ban nói muốn đi theo cứu vĩ tộc vui đùa một chút, Tiểu Bạch Bảo Bảo mới dừng lại cái mặt khóc đó, ta xem nó nhất định là thấy có người bồi cũng không khóc đi, chẳng qua là hồi tưởng lại mặt của nó khi đó thật là tái nhợt, còn có chút ngơ ngác.

Ngoài ra, làm ta cao hứng chính là ta ~ lại ~ cao ~ ~ ha hã a, khi đó ăn Tục Thế đan sau, bởi vì hấp thụ đau nhức, để cho Lạc Ly ôm tới ôm lui, nằm ở trên giường ngồi ở trên giường thật không cảm thấy mình có biến hóa, cho đến khi hấp thụ ta không đau sau đó tự mình vừa đứng, mới phát giác được kỳ quái, nhớ lúc ban đầu, ta cao tới dưới ngực Lạc Ly, sau khi cao chừng một tấc, miễn cưỡng coi như là đến trước ngực, hiện nay ta lại giống như cao hơn chút, cao hơn ngực, tuy là thủy chung không có quá đầu vai, bất quá ta đã thật cao hứng rất cao hứng, đối đến Địa Cầu tính toán, ta hiện tại có ít nhất 183~185, trên địa cầu đã là thân hình người mẫu, ở chỗ này, ách. Hảo, ta vẫn lùn, nhưng Lạc Ly nói ta sẽ còn cao nữa do Tục Thế đan, nên hiện tại đã định hình, sẽ không cao nữa.

Hiện tại bụng ta lớn giống như dưa hấu, rất ít đi ra ngoài, mỗi hồi đứng lên phải đi hai bước, càng thêm một tay nâng bụng, một tay đỡ thắt lưng, giống như triệu chứng phụ nữ có thai như đi tiểu nhiều, rút gân, bệnh phù, ngủ ít ta giống y thế, thật may là lúc bắt đầu kỳ hoài dưng ta nôn nghén không có nhiều, Lạc Ly thân là thầy thuốc tuy biết phản ứng hoài dưng là bình thường, nhưng sự kiện quan hệ đến ta thì vẫn vừa nhìn thấy ta có động tĩnh gì liền khẩn trương lên, hiện tại hẳn vốn cũng muốn đem ta ôm tới ôm lui, tự nguyện thay ta đi bộ, nhưng dưng phu sắp sinh vẫn là đi nhiều một chút thì khá hơn, mỗi hồi ăn cơm sau, Lạc Ly cũng sẽ cẩn thận đỡ tay của ta, bởi ta ở sau vườn tản bộ.

Mỗi lần để Lạc Ly đỡ ta đi tản bộ, nhìn người nam nhân bên người đem mình bảo hộ tựa như trong bảo khố, thật cảm giác mình rất hạnh phúc, hiện tại ta vận động, trừ cơm sau tản bộ, mỗi lần đều sẽ dưới sự giúp đỡ của Lạc Ly tiến hành nội công điều tức, ăn xong điểm tâm sau sẽ từ từ đi lên lệ tuyến vấn an cha ta, còn buổi tối vận động, ách. . . hoài dưng đi vào ổn định kỳ sau, sẽ không bị Lạc Ly ăn ít qua, nói cái gì nhiều làm đợi lúc đứa nhỏ ra đời mới không có khổ cực, cũng không biết là có phải lấy có hay không, bất quá cái này ta liền không quản, dù sao ta cũng rất thoải mái, Lạc Ly nhân nhượng ta hoài dưng, mỗi hồi đều rất ôn nhu, có lúc ta ngược lại cảm thấy hắn ôn nhu quá, còn có chút tưởng niệm cảm giác lúc hắn cuồng bạo, ách. Điểm này thật không thể cho hắn biết.

Hơn nữa. Ách, cũng không biết có phải là dược tính của Tục Thế đan, ta phát giác dưng đáp ta tiếp nạp to lớn của Lạc Ly, trở nên có tính co dãn, cũng khai phá tốt hơn, mỗi lần ta vừa động tình, còn có thể giống như nữ tử phân ra dịch ruột non tác dụng trơn, ngay cả độ sâu đều có gia tăng, dĩ vãng Lạc Ly chỉ có thể vào chiều dài tám phần sẽ thấy cũng vào không được, hiện tại ta đã có thể dung hạ cả căn của hắn, phát hiện điểm này, ta là vừa xấu hổ vừa giận, Lạc Ly cũng là cười đến giống như con mèo trộm cá, bất quá vì đứa nhỏ, mỗi hồi chúng ta giao hợp, Lạc Ly cũng sẽ không đỉnh đến chỗ sâu nhất, vẫn là duy trì ở vị trí chừng tám phần.

Hôm nay, ta ăn điểm tâm sau được Lạc Ly đỡ, từng bước một đi từ từ đến lệ tuyến trên đỉnh núi, theo bình thường lộ trình một giờ không tới, hiện nay ta tốn gần hai giờ mới đến, trên đường còn đi một chút dừng một chút, đến đỉnh núi sau, Lạc Ly trước hết để cho ta vào bên trong cái phòng nhỏ trên đỉnh núi nghỉ ngơi uống nước, mới để cho ta đi tới lệ tuyến sau phòng nhỏ, cùng cha mỗi ngày câu thông, nói là câu thông, thật ra thì cũng là ta đơn phương luôn luôn nói, đều là nói chuyện vụn vặt mỗi ngày, ta cũng không quản cha ta có phải thật nghe được hay không, cũng chỉ là muốn nói mà thôi.

“Cha, ta hôm nay lại tới thăm ngươi, ta đã nói với ngươi, ngày hôm qua tiểu bảo bảo ở trong bụng lại đập ta, còn không chỉ đập đơn giản như vậy, tiểu thủ tiểu cước đuổi người kéo thẳng tắp ở bên trong, làm ta đau đến ai yêu kêu loạn thấy hai khối nhô lên bụng mắt thường nhìn thấy được, nhìn thật là vừa buồn cười lại quỷ dị, chẳng qua là không biết bên kia là tay hay bên kia là chân nó.”

Ta thấp đầu bày lên hoa tươi trên bàn thờ, nhìn đến thì thật là vừa buồn cười lại quỷ dị, chống đỡ cái bụng bự chỉ có thể một tay bày một tay nâng bụng, ta bên làm bên nói nhảm, đợi ta ngẩng đầu lên nhìn về phía ngọc nha trôi lơ lửng trong ao thì lại cảm thấy có chút kỳ quái, ta không lên tiếng nghiêm túc nhìn chăm chăm ngọc nha thật lâu, khó hiểu nhíu mày một cái, cất giọng gọi Lạc Ly hái thuốc ở phụ cận kêu tới đây.

“Ly, ngươi có cảm giác ngọc nha có điểm quái quái hay không?” Ta ngày ngày đều đến xem, thành thật mà nói ta chỉ cảm thấy là lạ! mặc dù Lạc Ly cũng là ngày ngày theo ta tới, nhưng có lúc khó hiểu muốn hỏi những người bên cạnh.

“Huyết ti biến mất, ở giữa có đồ đằng, bên cạnh mơ hồ phát hiện lưu quang.” Không hổ là Lạc Ly, nhãn lực thật tốt.

“Này. Có phải như Tử Lam sư huynh nói hay không. ” Huyết ti biến mất, là hiện tượng linh hồn chữa trị tốt?

“Phương diện này ta không sở trường, sợ phải thỉnh sư phụ tới xem một chút mới có thể biết được, ngọc nha nhạc phụ đại nhân ở lệ tuyến trên Tụ Linh Trản này cũng treo nhanh bảy năm, bởi vì trước đó không nghĩ tới, nói là chữa trị tốt lắm cũng có thể, nếu không Tuyệt nhi người về trước phòng nhỏ ngồi xuống, nghỉ ngơi một chút, đợi ta đi đem sư phụ tìm tới xem một chút?”

Ta gật đầu bày tỏ biết, cũng chậm chậm trở lại bên trong cái phòng nhỏ ngồi đợi, nói là chữa trị tốt cũng có thể, đợi Lạc Ly đem Ân Liệt tìm đến nhìn xem, Ân Liệt cũng cảm giác được linh khí ngọc nha kia so với lúc trước mạnh hơn nhiều, ngày linh hồn chữa trị tốt sợ là gần, nhưng Ân Liệt mặc dù tinh thông ngũ hành bát quái, Âm Dương đạo học thuật, nhưng đồ nhi Tử Lam cũng là có thể chất đặc dị trời sinh thông âm dương! Muốn cho linh hồn tái vào luân hồi, vẫn là từ Tử Lam tới làm tương đối trăm phần trăm an toàn, để gửi thư làm cho Tử Lam về Ân Vụ đảo xem một chút.

Cổ đại thư lui tới thủy chung không có thông suốt như điện thoại hoặc E-MAIL dễ dàng, cộng thêm Tử Lam là tể sư một nước, đợi hẳn được nghỉ phép cùng Cao Dương cùng nhau trở lại Vụ Ân đảo thì đã qua hơn ba tháng, ngày sinh dự tính của ta cũng vượt qua hơn một tháng, nhưng vẫn chưa sinh ra tới, lúc Lạc Ly kiểm tra nói thai nhi hết thấy đều rất tốt, nghĩ đến sinh trẻ cũng là có, cộng thêm Tử Lam là tể sư một nước, dài nhất còn có thể kéo hơn hai tháng, chẳng qua là phải chú ý không thể tái ăn thuốc bổ, sợ thai nhi quá lớn không tốt sinh sản mà thôi.

Tử Lam cùng Cao Dương trở lại Vụ Ân đảo sau nghỉ ngơi một ngày, sáng sớm liền cùng ta lên lệ tuyến trên đỉnh núi, ta hiện tại tùy thời sẽ sinh sản tất nhiên không thể nào tái tự mình đi, là trực tiếp bị Lạc Ly bế như công chúa lên núi, đồng hành còn có Ân Liệt, cùng Lạc Hoa không có chuyện làm, Tiểu Sâm đáng thương lần nữa ở lại Vụ Ân phái giữ nhà.

Đến bên lệ tuyến vừa nhìn, ngọc nha nhi phát ra linh quang, lại so ngày hôm qua mạnh một chút xú, nhìn thấu qua trong suốt giống như quá khứ, mà bên trong lại có gì đó lưu động, Tử Lam vừa nhìn thấy liền vận khởi kiếm chỉ, đặt ở trên khoe miệng niệm một câu chú ngữ khó hiểu, hướng ngọc nha điểm đi, lập tức quang mang ngọc nha tăng lên gấp mấy lần không ngừng, chói mắt làm cho người ta không thể không lấy tay ngăn cản cách, lúc này thật rất tưởng niệm kính mắt mặt trời ta đặt trong nhà ở Địa Cầu.

Tử Lam cũng tuyệt không bị cường quang kia ảnh hưởng, ngược lại trong mắt tinh quang hợp lại , trên mặt ắn có vẻ vui mừng, đợi Tử Lam lại đọc câu chú ngữ, ngọc nha hồi phục nguyên trạng sau, ở trong lúc bất chợt, hần mừng rỡ để lộ ra huyền cơ, liền hướng chúng ta tuyên bố tin tức tốt.

“Mới vừa rồi tại hạ lấy tự thân ý thức lên vào ngọc nha, phát hiện linh hồn Diệp Hàn tiền bối đã chữa trị hoàn thành, có thể tiến hành luân hồi lễ rửa tội.”

“Kia. Phải định ở thời điểm nào?” Ta run rẩy miệng hỏi, linh hồn phụ thân chữa trị hảo ta tất nhiên cao hứng, nhưng này cũng đại biểu đem phụ thân cách ta đi xa.

Tử Lam nghe vậy chạy đến trước mặt Ẩn Liệt thấp giọng thương lượng mấy câu, “Ba ngày sau, đêm trăng tròn, lúc linh khí cao nhất.”

“Tử Lam sư huynh, ta.” Ta muốn nói lại thôi, tựa ở trong ngực Lạc Ly, bắt được cánh tay Lạc Ly, dù sao yêu cầu ta nói, thật sự có điểm viển vông.

“Vật nhỏ người có lời gì liền nói, đều là người một nhà còn áp úng cái gì?” Tử Lam trêu chọc, Lạc Ly cũng lấy ánh mắt khích lệ ta.

“Ta muốn hỏi tại trước khi để cho phụ thân luân hồi, Tử Lam huynh có biện pháp nào để cho ta gặp linh hồn phụ thân một lần hay không, có thể đối thoại cùng linh hồn phụ thân hay không?” Hợp lại một hơi ta nói ra ngoài, loại chuyện cùng linh hồn đối thoại, dĩ vãng trên tiểu thuyết thần quái ở địa cầu viết không ít, để cho ta gặp linh hồn phụ thân một lần, nhưng không biết có thể làm được hay không.

Tử Lam lặng yên, chân mày đẹp mắt hơi nhíu lại, quả nhiên ta làm khó hần sao?

“Ách. Nếu là không thể có thể không cần để ý, ta chỉ là muốn, hỏi một chút chuyện của cha ta mà thôi.” Ta có chút thất vọng cúi đầu, chôn đến trong ngực Lạc Ly, Lạc Ly an ủi hôn trán ta một cái.

“Cũng không phải là không thể nào.” Tử Lam yên lặng hồi lâu, tại lúc ta sắp chết tâm thì lại tuôn ra tin tức tốt.

“Có thật không?” Nghe vậy ta cao hứng thiếu chút nữa nhảy lên, thật may là Lạc Ly sớm có dự kiến trước đem ta ôm chặt, nếu không thân thể ta mang (bóng nặng) như vậy nhảy lên cũng không phải là chuyện đùa, nhận được ánh mắt tức giận của Lạc Ly, ta cũng chỉ có thể le lưỡi, giả bộ đáng thương nhận sai.

“Đợi tại hạ viết một phong thư, xem một chút Ban Táp lưu lại ở cửu vĩ tộc có thể chạy về giúp một tay hay không, chỉ cần có nó , linh khí Ẩn Vụ sơn sẽ tăng cường cũng ổn định hơn, tại hạ cũng tương đối có lòng tin.” Lời của Tử Lam đem lực chú ý của mọi người đều dời tới.

“Tới kịp sao?”

Ta vừa mới hỏi ra lời, liền thấy Tử Lam lấy từ trong ngực ra một phù chú màu trắng chữ đỏ, đặt ở khóe miệng lẩm bẩm đọc mấy câu, sau đó đem phù chú gấp thành hình dáng phi điều, trong tay vừa để xuống liền thấy giấy Điều Nhi kia bay giống như sống, một giây kế tiếp ở trước mắt mọi người hóa thành khối xanh, biến mất không thấy.

“Yêu Tộc thông tin có thể không dùng gửi thư như nhân tộc, tới kịp .” Có thể đáng về ta há miệng thực buồn cười, Tử Lam cười đến ánh mắt cũng loàn thành nguyệt nha nhi.

Lần này thứ nhất, trước khi Tiểu Ban Ban trở lại đều không làm được gì, đoàn người ở lệ tuyến cũng liền đi trở về phủ , trên đường cũng là từ Lạc Ly đem ta ôm trở về phủ đệ Vụ Ẩn phái.

“Ban Táp không phải là tên Tiểu Ban Ban đi?” Ta nhỏ giọng hỏi Lạc Ly.

Lạc Ly gật đầu một cái làm thành trả lời, làm ta trợn to hai mắt, “Hần có tên suất như vậy tại sao tất cả mọi người gọi hần Tiểu Ban Ban?”

“Trước kia đại sư huynh thấy nó thì nó còn nhỏ, liền xưng nó gọi Tiểu Ban Ban, mọi người cũng liền gọi theo, sau này hần trở nên to lớn cũng không đổi miệng được.”

Khi nói chuyện đã trở lại trong phòng bên trong phủ, ta sờ sờ cái bụng tròn vo, cảm thụ nhịp tim của tiểu bảo bảo, vừa lúc tiểu bảo bảo không biết là một quyền hay là một cước, một cái đánh vào tay của ta, giống như muốn cùng ta chào hỏi, khiến cho ta ai yêu kêu.

“Bảo Bảo lại đá người?” Lạc Ly đem ta đặt ở trên giường ngồi, liền loan thắt lưng bả đầu gần sát bụng ta nghe động tĩnh của Bảo Bảo.

“Ly, mấy ngày nữa phụ thân nếu vào luân hồi, mặc dù hơn bảy năm, ta cũng không thật thấy mặt phụ thân, cũng không có thật cùng hắn nói một câu, nhưng ta còn là cảm thấy phụ thân luôn luôn ở bên cạnh ta làm bạn ta, mấy ngày nữa hẳn thật phải đi, rõ ràng là chuyện vui nên cao hứng, tại sao ta nhưng không có cảm giác vui mừng đây? Ta là quá ích kỷ sao?” Ta đưa tay sờ lên mặt Lạc Ly, sâu kín nói.

“Ngọc Tuyết Nhi, đây là nhân chi thường tình, đừng loạn tưởng như vậy, tâm tình ba động quá lớn đối với Bảo Bảo cũng không quá tốt, người cũng không muốn đem Bảo Bảo sinh ra, Bảo Bảo mặt sẽ khóe đi?” Lạc Ly ngữ mang ý cười, nhìn ra được đang cố gắng muốn trêu ta cười.

“A, Bảo Bảo nào sinh ra mà không khóe? Bớt nói nhảm đi.” Ta cười đánh Lạc Ly một cái, bất quá cũng nghe không nghĩ nhiều như vậy, vừa nghĩ tới những mặt trái gì đó kia đầu ta sẽ luôn luôn đau, tái cùng Lạc Ly hàn huyên chút ta liền nằm xuống nghỉ ngơi.

Buổi trưa ba ngày sau, Tiểu Ban Ban quả nhiên chạy về, hơn nữa lại vẫn đem Tiểu Bạch Bảo Bảo bắt trở lại, hơn một năm không thấy Tiểu Bạch Bảo Bảo, vẫn là đáng vẻ một chút cũng không lớn lên, bất quá cũng đã thoát khỏi hàng ngũ không răng, ở trên lợi màu hồng ẩn hiện bốn khỏa răng trên châu, khả ái muốn mạng, chỉ là ta hiện tại nhô cái bụng bự, không có thể ôm nó.

Nguyên bốn chính là mọi sự đã sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội, hiện nay Tiểu Ban Ban thánh thú Vụ Ẩn sơn này trở lại, theo như lời Tử Lam chính là linh khí trên Vụ Ẩn sơn cũng ổn định lên, mọi người đối với chuyện cha ta tái luân hồi cũng rất để ý, sớm một chút ở trước lệ tuyến mang lên tế đàn, vào đêm trước đại gia qua loa ăn cơm tối, thì đợi ở trên đỉnh núi, đêm nay trăng vừa sáng vừa tròn, hoa quang thu hoạch lớn, màu sắc mù sương giống như là ngọc nha lơ lửng ở trong thất sắc thủy tinh trện chiếu rọi lẫn nhau, thật sự đẹp mắt.

Đang đợi thời cơ tốt nhất thì tất cả mọi người rất an tĩnh, không có ai đi phát ra bất kỳ thanh âm quá mức, khó khăn nhất liên Tiểu Bạch Bảo Bảo cũng ngoan ngoãn không âm ỉ nhiều, buổi tối nhiệt độ ở đỉnh Vụ Ẩn sơn quá mức thấp, ở bên ngoài lệ tuyến không có chắn gió, gió lạnh thổi tới không khỏi làm người run rẩy, bởi vì không biết thời điểm gì bắt đầu làm phép, ta cự tuyệt đề nghị vào phòng nhỏ chờ, núp ở trong ngực Lạc Ly, cho hắn mang theo nội công làm ấm thân thể cho ta.

Cũng không biết trải qua bao lâu, chỉ thấy Ẩn Liệt, Tử Lam cùng Tiểu Ban Ban bọn họ đột nhiên nháy mắt ra dấu lẫn nhau, phân trạm đến bên ba điểm lệ tuyến, mọi người cùng nhau thẳng tắp tách ra ước chừng hai trăm thước, tạo thành một trạng thái hình tam giác, Tử Lam đứng đối diện tế đàn, Ẩn Liệt cùng Tiểu Ban Ban là phân trạm hai bên trái phải.

Ta nín thở tĩnh khí nhìn động tác của bọn họ, nếu không phải là Lạc Ly vỗ nhẹ ta một cái, ta thiếu chút nữa ngay cả hô hấp đều quên, ánh trăng vừa lúc chiếu xuống lệ tuyến, trên lệ tuyến phản ánh ánh trăng màu bạc, chiếu rọi khảm vào thất sắc thủy tinh bên trên lệ tuyến, tái từ thủy tinh phản xạ vào ngọc nha trôi lơ lửng ở trên không lệ tuyến.

Theo Tử Lam ba người bắt đầu cùng kêu niệm chú lên, thất sắc thủy tinh khảm ở bên trên lệ tuyến giống như là diên cuồng hút ánh sáng của vàng trắng kia, quang thải từ từ đại thịnh, trong chốc lát thất sắc thủy tinh giống như đã hút no ánh trăng, đột nhiên ở dưới ngoại lực không thấy từ từ dâng lên, vây quanh ngọc nha chuyển động thuận kim đồng hồ.

Vừa mới bắt đầu còn có thể thấy thủy tinh bảy màu giống như hóa thành dải lụa bảy màu, từ từ càng lúc càng nhanh, tạo thành lấy ngọc nha làm trung tâm, thất thải quang mang cũng biến thành bạch quang, đột nhiên Tử Lam tam hét lớn một tiếng, bạch quang kia vòng quanh cực nhanh hướng vào phía trong tràn ra, cùng ngọc nha dung hợp tạo thành một quang mang.

Quang mang từ từ đánh ở trên lệ tuyến, giống như là mặt bằng trắng sáng trình ra trước mắt mọi người, ngọc nha mặc dù vẫn là vị trí trung tâm, đã từ từ cùng quang mang kéo ra một chút khoảng cách, chỉ thấy

ngọc nha nhi kia chợt hiện hai cái, ánh sáng chiếu ở trên quang mang, hiện ra một bóng người lơ mờ.

Bản thân ta hút một hơi, bắt lấy cánh tay Lạc Ly thật chặt, khẩn trương đến móng tay khảm thật sâu vào trên cánh tay Lạc Ly lại vẫn còn không tự biết, nhìn bóng người kia dần dần từ mơ hồ trở nên rõ ràng, nước mắt từ từ nổi lên vành mắt của ta, ta nhưng ngay cả nháy mắt cũng không dám, rất sợ một cái chớp mắt, thật là hình ảnh của cha ta giống như sẽ biến mất không thấy.

Chỉ thấy nam tử trong hình chiếu kia có một đầu tóc đen dài, buộc lỏng ở phía sau, phủ một thân trường sam, hình thể thon dài, tướng mạo tuấn mỹ trầm ổn, mi tâm đỏ thắm, diện mục cùng ta có bảy tám phần tương tự, sống mũi thẳng, khóe miệng nhấc lên, hai mắt hẹp dài khê nhắm, vừa đứng như vậy sẽ để cho người có cảm giác như mộc xuân phong.

Trừ ba người vẫn thấp giọng niệm chú, tất cả mọi người yên lặng chờ đợi nam tử kia mở mắt, cuối cùng cặp mắt khê nhắm kia từ từ chớp mắt, hiện ra một đôi mắt ôn nhu, đuôi mắt khê nhếch làm cho người ta cảm thấy ở thời điểm gì hần cũng đều đối với người cười khê, để cặp mắt nhu nhu của hần hướng người đảo qua như vậy, giống như được trấn an, tất cả tâm tình khẩn trương cũng biến mất không còn.

“Đại sư ca!” Cuối cùng Lạc Hoa đầu tiên không nhịn được hướng Diệp Hàn kêu to, thanh tuyến nức nở, trên gương mặt tuấn tú hoa lệ đầm mưa, ngồi xổm ở trước mặt Diệp Hàn, ủy khuất buông mi xuống, khóc đến giống như đứa nhỏ cầu xin thương xót.

“Tiểu Hoa nhi, xảy ra chuyện gì? Ai khi dễ ngươi? Có phải Ẩn Liệt tên tiểu tử kia hay không? Đợi Đại sư ca báo thù cho ngươi đi.” Thanh âm Diệp Hàn ôn nhu mang không linh không chân thật, lời an ủi vừa rơi xuống, Lạc Hoa càng thêm khóc không thành tiếng.

“Đại sư ca, ngày đó ngươi rơi nhai sau đi đâu? Hoa nhi tìm ngươi đã lâu, thật lâu.”

“Tiểu Hoa nhi, xin lỗi để cho ngươi lo lắng, chuyện là như thế nào phát sinh, ta cũng không rõ ràng, lúc rơi nhai vốn là cũng cho là cuộc đời này xong rồi, nào biết ngọc nha này lại phát ra ánh sáng, đem ta đưa đến một nơi tên là Địa Cầu, ở bên kia đợi liền mười năm, vẫn không tìm được biện pháp trở về, Diệp Hàn hướng Lạc Hoa lộ ra nụ cười xin lỗi.

Lạc Hoa dùng ống tay áo lau nước mắt, lắc đầu một cái, “Đại sư ca ở bên kia quá thật tốt là tốt rồi.”

Diệp Hàn tái hướng Lạc Hoa ôn nhu cười một tiếng, sau đó vừa quay đầu, ánh mắt hướng ta thẳng tắp quét tới, trong mắt ôn nhu ẩn phiếm lệ quang, “Đứa nhỏ.”

“Cha.” Ta ngã ngồi ở trong ngực Lạc Ly, miệng run rẩy mắt đỏ, hô lên lời hai mươi sáu năm qua vẫn không có cơ hội nói, đây là cha ta, đây là cha ta.

“Thật xin lỗi.” Trong lúc nhất thời thiên ngôn vạn ngữ, hóa thành một câu thật xin lỗi, Diệp Hàn những lời này bao hàm gì đó rất nhiều, làm ta tâm thiếu hụt tình thương của cha trong phút chốc bị lấp đầy, lệ như suối trào.

“Tiểu oa nhi, có cái gì nói nhanh lên một chút, Liệt bọn họ linh lực chống đỡ không được bao lâu.” Lạc Hoa lo lắng nhìn một chút ba người Ẩn Liệt mạo mỗ hôi, hướng ta nhắc nhở.

Ta hướng Lạc Hoa gật đầu một cái, hít một hơi thật sâu để cho nức nở thoáng dừng lại, “Mẹ ta, là một người như thế nào?”

“Nàng là một thiếu nữ rất xinh đẹp, rất đơn thuần, không chỉ có đối với ta người xa lạ này giải thích không nghi ngờ chút nào, còn rất ôn nhu đón nhận ta người tha hương, ta ở dưới sự trợ giúp của nàng, dần dần quen cuộc sống ở Địa Cầu, tìm được một phần công việc thật tốt, rất nhanh, chúng ta có người.” Nhớ lại chuyện cũ vui vẻ, Diệp Hàn lộ ra nụ cười ngọt ngào, khiến cho khuôn mặt vốn là đã như mặt nước càng thấy nhu hòa hơn.

“Kia. Tại sao?” Thân thể ta run rẩy, nếu là hạnh phúc như vậy, tại sao ta lại lớn lên ở cô nhi viện?

Diệp Hàn nghe vậy thống khổ nhắm mắt lại, mới giả bộ mạnh mẽ bình tĩnh nói: “Khi đó ngươi ra đời hơn ba tháng, đáng dấp mập mạp khả ái cực độ, ta với mẹ ngươi ôm ngươi, tính toán máy bay đi nghỉ phép, lại gặp nạn, thân phi cơ ở vạn dặm trên bầu trời tách ra, mẹ ngươi. Ở trước mặt ta bị khí hút đi ra ngoài, ta chỉ tới kịp. Ôm ngươi.”

“A!” Ta kinh ngạc thất thanh hét chói tai, hiện trường cũng chỉ có ta cùng với cha mới có thể hiểu rõ tai nạn trên không kinh khủng, phi cơ giữa không trung bị vỡ, tai nạn trên không, may mắn còn sống sót cơ tỷ số gần như bằng 0.

“Ta dùng hết ta hết thấy khí lực đi đem người ôm chặt, từ trời cao vạn thước rơi xuống, khí ép đánh thẳng vào thân thể, khiến cho ta bị nội thương nghiêm trọng, mắt thấy không có thời gian loạn tưởng, ta chỉ có thể hướng ngọc nha khẩn cầu, nhìn xem có kỳ tích phát sinh, lấy tánh mạng của ta, làm đại giới.”

“Như vậy”

Diệp Hàn không có trả lời, chỉ từ đầu đến chân tỉ mỉ nhìn ta một lần, lại nhìn Lạc Ly ôm ta, cùng với cái bụng thật cao của ta.

“Khi đó ta bởi vì nội thương hôn mê, ngọc nha cứu chúng ta hay không cũng không biết, ta chỉ biết, khi ta lần nữa có ý thức thì đã phát hiện thân thể không thấy, linh thức phong ở bên trong ngọc nha, mắt thấy một vị đại thúc hiền lành, đem người vẫn còn oa oa khóc lớn ôm lấy.”

“Tiểu oa nhi! Mau! Không có thời gian!” Mắt thấy Tử Lam ba người xuất hiện dấu hiệu thoát lực, Lạc Hoa hướng ta kêu to.

“Cha! Mẹ ta tên gọi là gì?” Ba người Tử Lam linh lực yếu bớt, hình ảnh cha ta giống cũng bắt đầu trở thành nhạt, dọa cho ta sợ đến không rảnh thương cảm nữa, đem chuyện muốn biết cũng vội vàng hỏi lên.

“Nhược Tình, Đồng Nhược Tình.” Diệp Hàn cũng biết rõ không thể ở lâu, cặp mắt tham lam nhìn chăm chăm ta, trong mắt đều là đau lòng, lo lắng cùng không tha.

“Cha, hài nhi ngày mai liền đi cấp mẹ an linh vị, đặt ở từ đường trên đảo cùng cha song song, xin cha hảo hảo an tâm đi.” Trời mới biết ta suy nghĩ nhiều khóc gọi muốn cha không cần đi, nhưng ta lại không thể làm như vậy.

“Diệp tiên bối, mau, tại hạ muốn đưa ngài vào luân hồi .” Mặt Tử Lam tái nhợt, thái dương đều bị ướt mồ hôi, hướng Diệp Hàn phát ra báo trước thời gian cuối cùng.

Diệp Hàn nghe vậy lộ ra một nụ cười khổ, lại trước hướng Lạc Hoa nhìn, “Tiểu Hoa nhi, người trưởng thành cũng đừng tái nháo cấu kính, Ân Liệt là một hảo tiểu tử, hảo hảo cùng hắn sống.”

Ân Liệt khước miệng ngoắc ngoắc, Lạc Hoa rưng rưng gạt đầu.

“Dương Dương cùng Lam Lam đều lớn như vậy, cũng đỉnh thiên lập rồi, bốn tiểu tử nhà ta, ta cầu các người.”

Cao Dương cùng Tử Lam thần sắc nghiêm túc gật đầu một cái.

“Ly nhi, nhớ người khi đó còn nhỏ thì ta không có thể ôm người hai hồi, lần này cũng là muốn người tới chiếu cố con ta thật tốt, Diệp Hàn thật sâu nhìn vào trong mắt Lạc Ly, một câu đơn giản như thăm hỏi nói, cũng đã đủ để cho người cảm nhận được ý nghĩa phó thác bên trong.

“Ta Lạc Ly lấy sinh mạng thề, tuyệt không để cho Tuyết Nhi cảm thấy chút nào ủy khuất.” Lạc Ly nhìn lại Diệp Hàn, lớn tiếng hướng hắn bảo đảm, để cho Diệp Hàn tán dương hướng hắn gật đầu một cái.

“Mau! Không được!” Lạc Hoa hét một tia khí lực cuối cùng, Tử Lam lớn tiếng rống sau, liền thoát lực gục về phía sau, để cho Cao Dương sớm đứng ở phía sau vững vàng tiếp được.

Tử Lam ngã xuống, Ân Liệt cùng Tiểu Ban Ban cũng lần lượt ngã xuống, màn sáng không có linh lực chống đỡ, nhanh chóng hóa thành một luồng khói nhẹ, biến mất ở trong đêm minh nguyệt này, trước khi biến mất, ta thấy được cha ta mang một nụ cười ôn nhu, nhìn ta động động miệng.

Mặc dù đã nghe không được thanh âm, nhưng ta lại rõ ràng ở khẩu hình biết, cha ta ở trong thời gian cuối cùng nói là, “Nhất định phải hạnh phúc.”

Ta cũng không chịu được tái khóc lớn ra, hướng lệ tuyến đã sớm hồi phục nguyên trạng, lớn tiếng gào thét, “Cha! Hài nhi sẽ hạnh phúc, hài nhi nhất định sẽ hạnh phúc!”

“Tuyệt Nhi, Tuyệt Nhi, chớ kích động như vậy, Tuyệt Nhi.” Lạc Ly từ trong ngực rút ra bố khăn nhẹ lau khuôn mặt đầy nước mắt của ta, mới nói một câu như vậy, bụng của ta lại đột nhiên truyền đến một trận đau nhức.

“A——!” Ta ôm bụng một cái kêu to, dọa cho Lạc Ly sợ đến sắc mặt trắng bệch, mọi người còn chưa ở trong sự kiện Diệp Hàn luân hồi hồi thần, ba người Ân Liệt vẫn còn ở trạng thái thoát lực, ta lại bởi vì tâm tình quá kích động đến thai khí, để cho Lạc Ly ôm ta vận khinh công, trở lại trong phòng Vụ Ân phái.

Thai khí ta vừa động, dù sao cũng đã là sinh trẻ, Ân Liệt cùng Lạc Ly liền muốn trực tiếp bắt đầu đỡ đỡ, kể từ khi ta hoài dục tới nay, trong nhà đã sớm chuẩn bị đồ dùng sinh sản hết, khi ta tiến vào từ phòng ngủ tạm thời cải kiến thành phòng sinh sau, Ân Liệt liền hướng ta thi châm đẩy sinh, Lạc Ly giúp ta dùng được cao bồi trơn cục môn, buông lỏng đợi oa oa sắp sửa ra ngoài, từ trước công tác sinh Bảo Bảo bắt đầu từ trong thân thể ta ra ngoài, đã tốn muốn nửa ngày, ta cũng thét đến khàn khàn, thật may là sinh con đau cũng không bằng Tục Thế đan đau lợi hại, ta nỗ lực hơn nửa ngày sau, oa nhi hành hạ ta nhiều năm cuối cùng cũng đi ra.

Theo một tiếng khóc vang lên, ta còn chưa kịp thấy rõ bộ dáng oa oa, liền bởi vì tinh thần cùng thân thể mệt nhọc mà trầm trầm ngủ, đợi ta tỉnh lại lần nữa, từ trong tay Lạc Ly nhận lấy tiểu bảo bảo đã được rửa sạch sẽ thì nội tâm cảm giác thỏa mãn cũng là không thể hết.

Ở dưới Lạc Ly “Trợ giúp”, ta đỏ mặt lần đầu nếm thử kinh nghiệm cho đứa nhỏ ăn sữa, thành thật mà nói, cảm giác nụ hoa bị đứa nhỏ hút xuyết thật rất kỳ quái, hơn nữa Lạc Ly còn ở một bên giống như trừng cừu nhân nhìn Bảo Bảo, càng làm cho ta cảm thấy lúng túng.

“Ly, thay hài tử đặt tên?” Ta nhìn chằm chằm đáng vẻ đứa nhỏ khả ái thỏa mãn hút sữa, không thể không chuyển cái đề tài nhiều loạn lực chú ý của Lạc Ly.

“Ân, Niệm Hàn, Lạc Niệm Hàn.” Lạc Ly lấy ngón tay nhẹ chọc khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng của Bảo Bảo nói với ta.

Nghe được tên mới này của Bảo Bảo, ta xem mi tâm của Bảo Bảo có chu sa chí tương tự như của gia gia hần, lộ ra nụ cười hạnh phúc, trong lòng mặc niệm, cha, Tuyệt Nhi hiện tại rất hạnh phúc, ngài cảm thấy sao?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-viet-cu-nhan-quoc-do>